ЛИТОВСКІЙ СЛОВАРЬ

А. Юшкевича

СЪ ТОЛКОВАНІЕМЪ СЛОВЪ

НА РУССКОМЪ и ПОЛЬСКОМЪ ЯЗЫКАХЪ.

ВЫПУСКЪ ТРЕТІЙ

(Тома II-го, вып. 1).

ИЗДАНІЕ
ОТДѢЛЕНІЯ РУССКАГО ЯЗЫКА И СЛОВЕСНОСТИ РОССІЙСКОЙ АКАДЕМІИ НАУКЪ.

ПЕТРОГРАДЪ.
РОССІЙСКАЯ ГОСУДАРСТВЕННАЯ АКАДЕМИЧЕСКАЯ ТИПОГРАФІЯ.
1922.

Напечатано по распоряженію Россійской Академіи Наукъ.
Августъ 1922 г.
Непремѣнный Секретарь, академикъ *С. Ольденбургъ*.

K, k.

Kabãčikas, *v.* kabãčius.
Kabãčiukas, *v.* kabãčius.
Kabãčius, -čiaus, m. *и* kabãčiukas, -ka, m. *женское платье безъ рукавовъ; suknia kobiet bez rękaw.* Mótyna pasiùva kabãčiuką *(и* kabãčiką *Vel. Ябл.)* mergìcai sãva. *v.* kabė̃ti; płõščius, jupà, jãksas, šiùršis, štołtas.

Kabaikščioti, -čioju, -čiojau (*не* kabákščioti *ли? ср.* kabàkšt *и* kabákšt; *у А. Ю.* kabajksčióti), *цѣпляться, вѣшаться; czepiać się.* Ja tìt tà mergẽlė nepradẽs añt tõ vaĩką kabáikščioti kùłdamos, t. y. kabinė́tiės. *v.* kabinė́tiės, kabàrytiės.

Kabãkas, -ka, m. *бакенбарда; faworyt, bakambardy.* Tõ výra puĩkūs kabãkai užžėlę. *v.* kabė̃ti.

Kabãklis, -klia, m. *крюкъ для зацѣпки; kruk do zaczepiania.* Skrìdulį stãklių vẽlena kabìna sù kabakliù. Añt vą̃nša yrà kabãklis, kuř kãtiłą pakabìn. *v.* kabẽklis.

Kabàkšt *и* kabákšt, kabókšt, *interj., выражаетъ дѣйствіе глаг. цѣпляться; wyraża czepianie się.* Kabàkšt pakabàkšt šũ kabinė́jas kùłdamos. *v.* kabė̃ti.

Kabãkštai, -štų, pl. m. *Al. скелетъ, кости; skielet.* Viėnì kabãkštai (káułai) išdžiúvę, išpindė́ję, mė̃sõs nebė̃rà.

Kabãłas, -ła, m. 1) *путаница (Mos.); intryga.* Manè iñ kabãłą intráukė. Iñ kabãłą inkritaũ. 2) *дѣло (запутанное), интересъ, охота вязываться въ дѣло; interes, chęć do czepienia się.* Aš turiù tą̃ kabãłą pabaĩgti, kàd ne-b'kìbtum daugiaũ priẽ mãnęs, t. y. nekàbaliotum. *v.* kàbaliotiės, kabė̃ti.

Kabáłda *ковыляла, šłùbis, kurs išrẽto eĩna. Kùpiškis. v.* kabałdái. -+-

Kabałdái kabałdái, *interj., выражаетъ ковыляніе, ковыль-ковыль; wyraża ruch.* Kabałdái kabałdái sù łazdomìs ùbagas pasiremdamas eĩn.

Kabałdũti, -ũju, -avaũ, 1) *болтаться вися, качаться; ruchać się wisząc.* Bùliaus kulẽ kabałdũja, t. y. kàdarũja. Ja paminà *(у Ябл.; въ Дусятахъ* pamynà, -ỹnos *лежанка, припечекъ)* kabałdũ, taĩ pareñk. Añt kartẽlės drabùžei, õ añt stóga łašaĩ kabałdũja. Akmũ priẽ viřvės prìrištas kabałdũ. -+- *А. Ю.* Vė́jas durìs

daržinẽs kabaĺdũja. 2) ✝ *ковылять, колтыхать. Dus. v.* kàdarůti, kýburti, klèdarůti, lingũti, svambalıũti, svyrũti, tàbaĺůti.

Kàbalıotıės, -lıojůs, -lıojaus, *v.* kabáikščioti, kàbalıůti, kárstytıės, *въшаться на шею; жениться; żenić się.* Sūnùs nór jaũ kàbalıotıės, t. y. žãnytıės. *v.* dorótıės, žãnytıės. *Cp.* ap-si-kàbalıoti I 66.

Kàbalıůti, -lıůju, -lıavau *и* kabalıũti, 1) *висѣть; wisieć.* 2) ✝ *A. Ю. задѣвать; wprowadzać w interes, kabalę.* Jaũ jìs kabalıũja manì. *v.* kabḗti.

Kabalkštyti, -tiju, -tijau, *стучать; stukać.* Vaĩkas kabalkštija durìs, t. y. dãra trañkci.

Kabaĺkštũti, -tũju, -tavaũ. *v.* kabarkštũti. ✝ Kabaĺkštũja *eĩna šĺubũdamas. Subãčius.*

Kabanàkš *(и* kabaràkšt *Vel.), interj., выражаетъ дѣйствіе глаг. цѣпляться; wyraża czepienie się.* Kabanàkš iñ kùprą šuvà pribḗgęs.

Kabarái, *interj., выражаетъ колебаніе висящаго; wyraża ruchanie się wiszącego.* Kabarái nusmùka ãtsajos. Kabarái àtsaĩlės atsiklıùdė iř vežìmas išviřta. *v.* kàbarůti.

Kabaràkšt, *v.* kabanàkš.

Kãbaras, -ra (*и* kabarẽlis *Vel. Ябл.*) m. *петля, навѣска (напр. у сундука); zawiasa.* Nenudaužýkite skrynẽlıų kabarẽlıų.

Kabardókšť, *v.* kabarnókšt.

Kàbarıoti, -rıoju, -rıoju, 1) *загораживать дорогу; zagradzać drogę.* Nereĩkıa kàbarıoti kẽli (*жем. gen. sg.* =kẽlıo) sù kárklėmis (vaĩtais). 2) *reflex., обвѣшиваться узелками, лентами; obwieszać się węzełkami.* Maldininkė kàbarıojas, t. y. eĩn iñ ãtpuskus sù ryšẽleis. 3) ✝ *reflex., ссориться, цѣпляться. Kurš. v.* daugìntıės.

Kabàrytıės,-rijůs,-rijaus, 1) *цѣпляться; czepiać się.* Vaĩkas priẽ mótynos ìš méilės kabàrijas tóbydamos. 2) ✝ *обвѣшиваться; одѣваться.* I 66. *v.* kabinḗtıės, kabáikščıoti, kàbalıůti.

Kabárkš, *v.* kabárkšt.

Kabárkšt pakabárkšt (*и* kabárkš *Kup.*), *v.* kabàkšt, *interj., выражаетъ шумъ, стукъ, гулъ; wyraża łoskot.* Kabárkšt (*cp. Aist. stud.* I 126) važıũdamas. Kabárkšt pakabárkšt sù ĺazdomìs ùbagas atkabarkštãva iñ žẽmę treñkdamas. ✝ Kabárkš iř inẽjo.

Kabařkštas *niezgrabjasz, žmogùs grıõzdas, kuřs eĩna grıozdìškaĩ. Kup. v.* kabarkštũti. ✝

Kabarkštũti, -ũju, -avaũ *и* kàbarkštůti, 1) *производить шумъ, стукъ, гулъ; robić łoskot, huk.* Gìrtas kaĩp pradḗja kabarkštũti (*и* kabaĺkštũti) sù pagaleĩs, t. y. mùšti. 2) *идти съ шумомъ, постукивая (палкой); iść z łoskotem.* Aurè jaũ ùbagas kabarkštũdamas atkabarkštãva (*cp.* I 123), t. y. atẽja ramstýdamas (=ramstýdamos) sù ĺazdà.

Kabarlıũti, -lıũju, -lıavaũ, *висѣть; wisieć.* Kabarlıũja tarbà añt pečıų̃ ùbaga. *v.* kabḗti.

Kabarnas, -nà (*у Ябл.* kabařnas), *прилипчивый, заразительный (о болѣзни); zaraźliwy.* Raũplės yrà kabarnà (=limpamà) ligà. *v.* kìbti.

Kabarnókšt (*и* keberнókšt), *interj.*, *выражаетъ шумъ или стукъ при паденіи или при опрокидываніи; wyraża wywalenie się.* Kabarnókšt (*и* kabardókšť *Dus.*) gìrtas žmõgus, arbà vežìmas sù rugeĩs, sù šiėnù pavir̃ta.

Kàbarůti, -růju, -ravau, *висѣть, качаясь; wisieć ruchająс się.* Žirgìnei, karkalнùkai, virbaĩ kàbarů par̃ žiẽmą añt alksnia, łazdõs, bérža. Bizũnas pasikóręs añt tvorõs kàbarů. *v.* kabėti, kŷburti, tim̃bałůti, tinteliůti.

Kabarũti, -rũju, -ravaũ, *задвигать, засовывать; отодвигать, отсовывать задвижку (у дверей).* Sù pãgalıu atkabarãva jìs veĩkę ir̃ atidãrė durìs. I 123.+

Kàbarzu (*и* kèpersu *Vel.*) *interj.*, *выражаетъ особаго рода движеніе, поступь; wyraża ruch osobliwy (postawę).* Kàbarzu kàbarzu žŷdas jó (=jója). *v.* kekepérst.

Kabarzũti, -zũju, -zavaũ, *неловко (не умѣя держаться на лошади) ѣхать верхомъ; jechać konno.* Žŷdas kabarzũja, t. y. jója. *v.* jóti.

Kabavóti, -vóju, -vójau, *задѣвать, задирать, трогать; gabać, zagabywać.* Eĩnanti (*жем. gen. sg.*) tavè niẽks nekabavõs. Bè rãšta tavè kabavõs añt kẽlıa, neeĩk. Vaikìnas kabavója mergàs. *v.* kabėti, kìbinti, mýzgauti. 2) *красть; kraść. v.* võgti.

Kabazũtiės, -zũjůs, -zavaũs (*Sub.*) *и* kàbazůtiės, 1) *выпутываться, выбираться, выкарабкиваться; wydobywać się (z dołu).* Skę̃ⁿzdamas vaĩkas véłtū (*жем. вм.* véłtů, *аукшт.* véłtui) kàbazavos ir̃ paskeñda, t. y. kàpanojos. Arklŷs užvir̃tęs aukštynãkas(=*жем.* aukštynãks *изъ* aukštynáikas; *у Шлейхера, Lit. Lesebuch,* 137, 152, 191 *и* 247 — aũkštynaikas) kójomis kàbazůjas iš põ łóvıa, vandenyjè, t. y. nór išsirìsti. 2) *избавляться (отъ болѣзни); wykopać się (z choroby).* Vaĩkas lẽd kàbazůte išsikàbazava (*ср.* I 627) ìš ligõs, t. y. išsirìta. 3) *взбираться (на гору); iść przed górą.* Prıẽš káłną kàbazůkis, t. y. eĩk. *v.* kàpanotiės, spárdytiės.

Kabẽ *или* kãbė, *v.* kabŷs. + *SzDi.* 347 — *śpień и przęczki; denticulus fibulae.*

Kabẽklis, -klıa, m. *крюкъ для зацѣпки; kruk do zaczepiania.* Sù kabeklıù užkabìnk. *v.* kabãklis, kabŷs, kabinẽklis.

Kabẽlis, -lıa, m. *лопатка съ загнутымъ краемъ, мотыка; łopatka zakurczona.* Kumpù snapù kabẽlis bùlbes (*sc.* bùlbėms) kàsti. *v.* kabŷs.

Kabenẽkas, -ka, m. *крюкъ о двухъ загнутыхъ зубцахъ; мотыка (для навоза); kruk dwugałęzny zakurczony.* Iškabinė́k sù kabenėkù mė̃šłą ìš vežìma. Kabenẽkas, kur̃s iñremia rıėstùvą, kàd neatsisùktum. *v.* kabinẽkas, kabinokas, kanabẽkas, kanibẽkas; kabinėti.

Kabenokas, -ka (*неточная передача жемайтскаго слова* kàbęnòks=*аукшт.* kabinùkas), m. *крючокъ для застёгиванія; haftka. v.* kabinokas.

Kabeta, -os, f. *женщина; kobieta. v.* kabė̃ti(!); móteris. —

Kabėti, -bù, -bė̃jau, *висѣть; wisieć.* Vir̃vė tar̃p bãslių neištemptà kãba.

Kàs čè prikìbęs priẽ drabùžia tãva kãba? *v.* kìbti.

Kabyklà, -ỹkłos, f. *вѣшалка; wieszowisko.* Gémbė, vãgis, vinìs, kuř drabužiùs kabinì, bùs kabyklà. *v.* kabėti. -+- *A. Ю.*

Kabinàkš, *interj., выражаетъ дѣйствіе глаг. цѣпляться; wyraża czepianie się.* Kabinàkš kãtinas sù kójomis kabìn. Kabinàkš iñ aũkštą *(чердакъ)* gaidininka (=? vìštininka, *gen. sg., курятникъ*) lìp jìs.

Kabìndinti, -dinu, -dinau, *вѣшать (pass.-caus.); wieszać.* Reĩkia šeñdiėn mẽsą kabìndinti. *v.* kabìnti.

Kabinẽkas, -ka (= kabenẽkas), m. *крюкъ у цѣпи; kruk u łańcucha.* Kabinẽkas geležìnis priẽ lenciũga. *v.* kobinỹs, kabìnti.

Kabinẽklis, -klia, m. *крючокъ у застёжки; kruczek u haftki. v.* kabỹs.

Kabinėti, -nẽju, -nẽjau. 1) *развѣшивать; wieszać.* Kabinė̃k drabužiùs añt tvorõs. 2) *цапать, брать гущу; czepiać.* Katẽ sù kója kabinė smetõną.-+-Kàbinėti šiẽna ìš krūmãlių, ìš dủbẽlių, ìš pélkių, ìš ùpės pàkrañčių. *Mos., Slt.* 3) *reflex., цѣпляться, хвататься; обниматься, цѣловаться; czepiać się.* Vaĩkis kaĩp kãtinas patrìsęs kabinė́jas. *v.* kabė̃ti, kibinẽti.

Kabinỹs, kãbinia, m. 1) *крюкъ; kruk.* 2) *вышивка цвѣтной шерстью; wyszycie goryną.* Kabinỹs yrà išsiuvìmas sù šiłkãvyčeis. Tù kãbini (*жем. gen. sg. = аукшт.* kãbinia, kãbinio) nemóki išsiúti (*у А. Ю.* įsiúti, įsiuvìmas *вм.* isiúti, isiuvìmas *изъ* išsiúti, išsiuvìmas).

Kabinokas, -ka (*неточная передача жемайтскаго слова* kàbinòks = *аукшт.* kabinùkas), m. *крюкъ (у коромысла для вёдеръ, у дверей); kruk (u nosidła, u drzwi).* Añt nãščių kabinoku viėdrùs pakabìn nẽšant. Sù kabinoku durìs užkabìn. *v.* kabenokas, kabinùkas, kabỹs.

Kabinõtas, -ta *(Al. и* pakabinõtas *Al.)*, m. *вѣшалка (на платье); huncwot.* Jùpą pakabìna añt kabinõta gémbė (= gémbėje). 2) *крючокъ у дверей; kruczek u drzwi.* Sù kabinotù durìs užsikabìnk, t. y. kabineklìù. *v.* kabinẽklis.

Kabìnti, -nù, -naũ, 1) *вѣшать; брать гущу, цѣплять; wieszać.* 2) *reflex., вцѣпляться; вѣшать себѣ, своё; wczepić się. v.* kìbti, kliáutiės, anũtiės, kabė́ti.

Kabìntuvas, -va, m. *вѣшалка (на платье); czepiacz, huncwot.* Kabìntuvą insiùva iñ ãpkaklę. *v.* kabinõtas.

Kabinùkas, *v.* kabenokas *и* kabinokas.

Kabỹs, -bia *или* kãbis *(Slt.)*, m. (*и* kabẽ *Vel., Kv.;* kãbė *А. Ю.* I 52 *п. с.* aplìkas, *Mielcke* II 247), 1) *крючокъ у застёжки; kruczek u haftki.* Insiúk kabiùs iñ sermẽgą. Sù kabiù užkabìn. *v.* kéngė, sagtìs, spitìs, aplìkas, kabė́ti, makštis. 2)-+-kãbės *drobyna, лѣстница. Dauk. žod.* 35[b].

Kãbis, -bia, m. *ocepka u klamki.* Kãbis yrà gelžẽlis, kuřs apkabìnęs tùri kliámką. -+- *А. Ю.*

Kablỹs, kãblia, m. *крюкъ, деревянный гвоздь для вѣшанья платья; kruk, hak.* Kablỹs sùriẽstas iř iñ síėną inkáłtas. Viřvę užkabìnk añt kãblia. *v.*

gémbė, kabinēkas, keblìkas, kobinỹs, vą̃"šas, vinìs.

Kabliűti, -űju, -avaũ, *зацѣплять; czepić*. Sù kabliù kabliűk jeb-ką̃, t. y. užkabìnęs pritráuk. *v.* kablỹs.

Kabõklis, -klia, m. 1) *петельный крюкъ (у двери); kruk (u zawiasy)*. Ùžkabus (*u* ùžkąbas) añt kabõklių užkabìnti. 2) *крюкъ у трепала; hak*. Pusiáužniugą sáują linų̃ tùri anà, õ brauktùvai keȓta kabõkleis (*cp.* I 232 *n. c.* brauktùvai). *v.* kablỹs.

Kabókšt pakabókšt, *interj., выражаетъ дѣйствіе глаг. цѣпляться; wyraża czepianie się*. Kabókšt pakabókšt iȓ atviȓta.

Kabótiės, -baũs,-bójaus, 1) *цѣпляться, придираться; czepiać się*. Sapnè, rẽgias (=rẽgis), àš kabójaus añt bròlia. 2) ⊣- kabóti, -baũ, -bójau, *висѣть*. Kãbo kaminè bonkùtė iȓ tèkši kaĩp dziẽgorius. *Lpm.* I 35. Pačiõj viršúnėj dár dù (*sc.* óbűliu) kãbo. *l. c.* 39. Dabaȓ tìk karãliaus pavéiksłas kãbo, õ põ trijų̃ diénų̃ kabõs teĩp iȓ patsaĩ karãlius. *l. c.* 49. *v.* kabė́ti.

Kabsóti, -saũ, -sójau, *v.* kapsóti, *висѣть; wisieć*. Kàbsa añt pečių̃ šniūravõnė paȓ tvañką, õ nenór pamèsti. Aurè výšnių űgos kàbsa añt statinių̃, reĩk pasiskìnti. Diẽdų kàbsa, bóbų žiõpsa. *v.* kýboti.

Kãbšas, -ša (=kãpšas), m. *киссетъ для табака; kabszuk od tytuniu*. Kuȓ kãbšas sù tabokù? *v.* tū̃žė.

Kabùiłos, -łų *(Mos.)*, *pl.* f. 1) *ворота, привѣшенныя на дужкѣ; wrota wiszące ną łęku (no Koss. Litu.* 94[a]— *wrota na wadze)*. Tù rokűji kabùiłas, àš vartùs, kárkles. 2) *дужка у воротъ; łęk u wrót*. Ìšriėstas mẽdis priẽ stuĩpa, kuȓ vaȓtų (kárklių) viršúnę priẽ stuĩpa prikabìn, vadìnas kabùiłos. *v.* kabė́ti; kárklės, vaȓtai. *Cp.* atversti kabūłas *otworzyć wrota*. *Vieškšneĩ* (*Koss. Litu.* 32[b]).

Kabùkłas, -kła, m. *бревно на шеѣ свиньи; wiesiadło u karku świń*. Kiaũlė sù kabukłù, kàd nelį̃"stum paȓ tvõrą. *v.* krõgis.

Kabulỹs, kãbulia *(Sub.)*, m. *прицѣпъ, прицѣпка, зацѣпка, что прицѣпляется; czep, czepek, co się czepi*. Kóks čė tãva kabulỹs kãba prikìbęs, t. y. kàs užkim̃ba beĩnant. *v.* kabė́ti. kìbti, dagỹs, kìbis, kìbiras, šatrà.

Kabū̃łos, *v.* kabùiłos.

Kabùs, -bì, *цѣпкій, хватскій; липкій, легко прилипающій; czepki*. Kabùs šáukštas, sámtis, kuȓs kabìn geraĩ. *v.* kìbti, pakabùs.

Kačérga, -gos, f. *кочерга, гребокъ; koczarga, ożóg*. Kárvė bèkretanti (*жем.; аукшт.* krẽčianti) vóbułus (*жем. вм.* óbułus) sù kačérga nešìnà, kàd gyliűja. *v.* žerstẽklis.

Kačióti, -čióju, -čiójau, 1) *ловить мышей; polować na myszy*. Katẽ kačió pelès, t. y. íėška. 2) *искать; szukać*. Patì výrą sãva lẽd kačióte sukačiója, t. y. suiéškója, sumedžiója. *v.* katẽ, medžióti, peliόti.

Kačiúkštis, -ščia, *v.* kãtas.

Kãčiulti, -łu, *щекотать; łaskotać*. *v.* kãtulti.

Kačkà, kãčkos, f., 1) *деревянная дверная петля; biegun drzwi*. Dùrys daržìnẽs, tvárta añt kãčkų. 2) ⊣-

поперечное мостовое бревно. Mielcke I, 102, 294, II 112. *v.* kaškà.

Kãč-ůgė, -gės *(u* kãčia-ůgė *Dus.)*, f. *костяника; rubus saxatilis; jagoda kocia.* Kãčůgės ìš dviėjų̃ ũgų áuga priẽ šaltẽkšnių. *v.* kãtpėdė.

1. Kàd, *conj.* 1) *когда, если; gdy.* Kàd šą̃ⁿła, giłgžd (= gìrgžd) ejint (= eĩnant, *жем.* eĩtant) põ kójų. Vìs ẽsus, neẽsus šiẽns, kàd mán nereĩk, ni ùž kõ mán nẽr. Bradà dìdeli, kàd yrà purvas. Ugnìs blikčió (*u* blýkčioja *Dus.*), kàd dẽga. Mẽs mėgstame, kàd jũs mumìs łaũkote. Ánžygis (ántžygis), kàd anžeñgia (antžeñgia) pažavėtą dáiktą. Błañdžias ãkys, kàd miẽga nóri, t. y. márkstos. Kàd tavè pacibnõs, papìrsčiodamos lẽksi pãskui vaĩkį. Kàd éngi véidą, tàs skaũsta. Kàd árkliui užeĩna áikštis, tadà bė́g. 2) *чтобы, что; ażeby.* Añt ugnãkura rùsink užgẽsusią ùgnį, kàd žibė́tum šviẽsei, kàd galė́tumei vyžàs výžti. Kàd táu smeřtį prisių̃ⁿstų greičiaũ. Añzga, kàd veizdė́tum rýžt mė́nů. Baudìna, kàd žãnyčiaus. Kàd ateĩs, pasakýk jãmui, kàd iř àš mãžas.

2. Kàd, *interj.*, *выражаетъ крикъ курицы; wyraża głos kury.* Kad kad kad kadókš *(u* kat kat kadókš *Slt.)* padẽs kiaušiùs.

Kadà, *adv.*, *когда; kiedy.* Kadà ateĩsi? Rytó, kartuñta.

Kadagìnis, -nė, *можжевеловый; jałowcowy.* Kadagìnis mẽdis. *v.* kadagỹs.

Kadaginùkas *visų mažasis zuikis. Kv. v.* kadagìnis. -+-

Kadagỹs, kãdagia, m. *можжевельникъ; juniperus communis; jałowiec.*

Kadaĩ, *adv.* 1) *когда уже, давно какъ; kiedy.* Kadaĩ àš łáukiu tãvę *(gen. sg. въ Дусятахъ;* tavè *около Ковна).* Kadaĩ tù manė naravóji, užvadžióji, sãka anà. -+- Kadár (= kadã *Slt.*) àš táu sakáu! *Kv.* 2) -+- *когда то, нѣкогда.* Ką̃ kadaĩ skaĩtė kitíems pãsakoja. *Olechn. Elem.* 28. *v.* kadakãdės. kadaĩkščios.

Kadaĩ-kãdės, *v.* kada-kãdės.

Kadaĩ-kãdžios, *v.* kada-kãdės.

Kadaĩ-kãdžių, *v.* kada-kãdės.

Kadaĩkščios (*u* kadaĩkščei *y A. IO.* I, 15ᵇ, 132ᵃ, kadaĩkščeis *l. c.* 258ᵃ, kadaĩscia *въ дер. Dysnà Свенц. у. изъ* kadaĩsčia), *adv.*, *давно, когда-то, нѣкогда; dawno, kiedyś.* Kadaĩkščios àš tę̃n gyvenaũ, t. y. seneĩ. *v.* tęvirsčios, šęvirsčios.

Kadaĩsčia, *v.* kadaĩkščios.

Kadaišinti, -nu, -nau *(u* keidãšyti, -šiju, -šijau *Kv.)*, *идти; iść.* Kùnigas kadaĩšina, kõl nukadaĩšina paĩ ciẽłą miẽstą pri mìrusia, t. y. nuẽja. *v.* eĩti.

Kada-kãdės (*u* kadaĩ-kãdės *Vilkavìškis Сув. губ.*, kadaĩ-kãdžios *Dùsctos Ков. губ.*, kadaĩ-kãdžių *Dus.*, *Koss. Litu.* 45ᵃ), *adv.*, *давно, давнымъ давно, издавна; когда еще; kiedy.* Kada-kãdės, t. y. nũ prẽdkų, gyvẽna tė́vas tęnãjos. Kada-kãdės bùs, t. y. kadà taĩ kàs bùs. *v.* kadaĩ. *Cp.* kurì tàt kãdė! *które to czasy! Kiedy to byle rzeczy! Koss. Litu.* 152ᵇ.

Kadakoti, *v.* kadókš.

Kadakščióti, *v.* kadókš.

Kadakúginti, *v.* kadókš.

Kadár, *v.* kadaĩ.

Kãdaras, -ra *(u* skùduras *Słavìkai)*, m. *тряпка, лоскутъ, во мн. ч. лохмотья; łachman.* Kỹbarů (kỹburů *u* kỹbur *Al.*) vıênì kadaraĩ añt apsıaũsta ùbaga. -+- Vıẽdras kãdaras *sẽnas, įskìlęs, nẽšamas táuška.* Rãtai kadaraĩ. *Al. v.* skuřlis.

Kàdaroti, *v.* kàdarůti.

Kàdarůti, -růju, -ravau *u (сз. жем.)* kàdaroti, -roju, -rojau, *висѣть, качаться, болтаться; wisieć.* Skuřlei, atskãręs kãdaras nũ drabùžıa kàdarůja. Pašáuta rankà padrìbusi kàdarů (*cp.* I 607 *n. c.* išnarìnti), t. y. kýba (=kýbo, *inf.* kýboti) -+- Kójos kàdarůja *tàbalůja. S. Naum. v.* kabéti.

Kadaubė, -bės (*y Ябл.* kadaubẽ, -bẽs, *acc.* kadaũbę), f. *дѣтскій стулъ или стойка, въ которую ставятъ дѣтей, еще не умѣющихъ стоять; stojalka dla dzieci.* Kuř kũdikıus stãta, bùs kadaubė. *v.* stovỹnė.

Kãdė, *v.* kada-kãdės.

Kadéti, *v.* kadókš.

Kadìčnas, -nà, *konieczny. v.* kalečnas. -+- *A. Ю.*

Kadókoti, *v.* kadókš.

Kadókš, *interj., выражаетъ кудахтаніе курицы. v.* 2. kàd. *Cp.* kadókoti *gdakać. Koss. Litu* 45ᵃ. Kadakoti, -koju, -kojau, *кудахтать. Ness.* 170. Kadakúgina *курица кудахтаетъ. Mielcke* II 264. Kadéti, kadù, kadéjau, *кудахтать. Kurš.* Kadakščıóti *id. Kurš.* -+-

Kadugỹs, kãdugıa (*cp.* I 636 *n. c.* išsiskrıéti; *S. Naum.; Lpm.* I 32). *v.* kadagỹs.

Kàduléti, -lėju, -lėjau (*u* kùdulıoti *Ябл.;* kùdulti, kùdułoti), *запутывать, перепутывать, взъерошивать, всклочивать что-нибудь, лёжа на нёмъ; plątać leżeniem.* Mataĩ, kaĩp šùnys kàdulė (*3. praes. cp.* I 339 *n. c.* draikstýtis) linùs, añt anų̃ gulédami. *v.* kùdulıůti, páinıoti.

Kàdurti *висѣть, болтаться; wisieć.* Rankóvės nekàdurs, jagù įmáusi rankàs. -+- *A. Ю.*

Kagagũti, *v.* kagojóti.

Kagénti, *v.* kagojóti.

Kagéti, *v.* kagojóti.

Kagojóti, -jóju, -jójau, *кудахтать; gdakać.* Vištà kagojó, t. y. kudako. *v.* kudakoti, katéti. *Cp.* kagéti *(Lygumaĩ)*=kudãkakoti *(Kup.), кудахтать;* kagẽna, kagagũja žąsìs, *gęga gęś, gingrit anser. SzDi.* 58.

Kaĩ. *v.* kaĩp.

Kaidãšyti, -iju, -ijau, *Al. (u* keidãšyti *Kv.), ходить; chodzić.* Anà kaidãšija (váikščıo) põ ãtłaidus, põ jómarkus. *Cp.* kadaĩšyti.

Kaidavoti, -voju, -vojau, *ходить съ мѣста на мѣсто; chodzić z miejsca na miejsce.* Aĩ àš põ mıẽstą kaidavosıu ìš vıẽtos iñ vıẽtą kłáusdama, ıèškódama kõ. *v.* váikščıoti.

Kaĩkaras, *v.* kaĩkarůti. -+- *A. Ю. wysoko-pochyły.*

Kaĩkaroti, -roju, -rojau, *Puš.*, 1) *торчать; долго стоять голоднымъ, терпѣть голодъ; stać (o zgłodniałym).* Gývolei neturédami ką̃ (=kõ) ésti kaĩkaro. Innumỹs kaĩkaro, t. y. kıuñksa, susileñkęs, kàd vìsą dıẽną neválgęs. 2) -+- *A. Ю. еле двигаться;*

iść powoli. -+- Gývolei kaikarinė́ja põ ganýkłas nıẽka negáudami neĩ ė́sti, neĩ gérti. *Mos.*, *Słt.* *v.* garksóti, gañgarıoti, guñgštaroti, naĩkaroti, stovė́ti.

1. Kaĩkarûti, -ůju, -avau, *висѣть, болтаться; wisieć.* Bùlıaus paũtai kaĩkarů, t. y. kàbarů. *v.* kàbarûti, tàbałûti, tim̃bałûti. -+- *А. Ю.*

2. Kaĩkarûti, -ůju, -avau, *издыхать, околѣвать; zdyrdzić się.* Añs kaĩkarûte pakaĩkarůs (pakė́žũs), mir̃s. *v.* mir̃ti. *Cp.* kaĩkaras *плохой работникъ, лѣнтяй. Ylakẽĩ.* Kaikaras *drabant, siepacz, zbir. Dauk. žod. (r.)* Kaikar's, sarg's tep (*sc.* tẽp = teĩp) vadinam's, *satelles. Dauk. žod.* 35[b]. Kurém kaikarai Medų ir̃ Egiptijonų tarnãva. *Dauk. Giw.* 37,16. Kaikarai... nukãva. *l. c.* 69,10. Tám nutiñkant atstù timsója sù sargčıa, idánt jõ kaikarai negélbėtum. *l. c.* 187,20. Lıẽpė sãva kaikarams pàs savè jį̃ atvèsti. *Dauk. Liet. ist.* II 480.

Kaĩ-kàs, *v.* kažìkas *что-то; kto wie.* Kaĩ-kàs negerà žẽmė bùlbėms: krámsta *(3 praes.)* tę̃n.

Káikinti, -nu, -nau, 1) *мучить, терзать (Sub.); дразнить (Sãłos); dręczyć.* Kám tù káikini árklį, t. y. mũčiji. 2) -+- *А. Ю. suszyć.* Jìs káikina kõl nukáikina, t. y. nudžıovìna. *v.* žudýti, kánkinti.

Kaĩkštis, *v.* kaĩštis.

Kaiłã-dirbis, -bė (*и вост.-лит.* káilıadirbis), *скорнякъ; bałtusznik, wyrabiacz owczynek. v.* káilis, skũrdirbỹs.

Kaiłã-raugis, *v.* káiłraugis.

Káił-džıautis, -čıa, m. ***вилы для просушки кожъ; widły do suszenia skóry.*** **Nułùpus skũrą veřšıa išteñpk añt káiłdžıaučıa, t. y. añt žãginıa, arbà dvìšaka mẽdžıa.** ***v.*** **káiłmautis.**

Káilıa-raugis, *v.* káił-raugis.

Káilinci, -nıų (*Mielcke* I 102. *Cp. Dus.* kálnei) *и (Al., Kv., Mos.)* kailineĩ, *acc.* káilinıus (*cp.* kalneĩ, kálnıus *Dysnà*), pl. m. ***кожухъ, тулупъ; kożuch.*** Iñ káilinıus insıúk ãplegas *(и* õplikas, kabès *у Ябл.)* ir̃ burbulıukùs dė̃l užsisegìma. ***v.*** káilis.

Kailiniũtas, -ta, *одѣтый въ кожухъ; ubrany w kożuch.* Atvažıãva kailinıũtas svėts. -+- *А. Ю.*

Kailìn-ražei, -žıų, pl. m. *поношенный, старый кожухъ* (nunešıóti, sustỹrę kailineĩ. *Al.*, *Sub.*); ***kożuch wywrócony.*** Kailìnražei yrà išvirstì káilinei.

Káilis, -lıa, m. 1) ***овечій мѣхъ, овчина; owczynka.*** Káilei neišdìrbti žalıũtc pažalıãva. 2) ***шкура, кожа; skóra.*** Aš derù káilį, t. y. mušù, dýžu sù rýkštėmis. Bıė́sas káily žmõgaus váikščio, kàd baĩda žmõgų. Šuñs káilį apsimóvęs nõrs užmùšk.

Kaĩlıus, -lıaus, m. ***скорнякъ, мѣховщикъ; kuśnierz, rzemieślnik od futer.*** Kaĩlıus vašus (= vąšũja *Ariógała* = vokũja *Mos.*, *Słt.*) avıẽs káilį.

Káił-mautis, -čıa (*и* káłmautis *Koss. Litu.* 134[b]), m. ***распорка, на которой растягиваютъ овчинки для просушки; wypinadło owczynek.*** Kur̃ káilį užmáun ãvina bùs káiłmautis. Káilį avıẽs pamáuk añt káiłmaučıa. Añt káiłmaučıa išplė̃sk káilį sù

skersiniù (sù skerseliù *Mos.*). *v.* káił-džiautis, sprą́ⁿstis.

Káił-raugis, -gia (*u* kaiłãraugis *Al.*, káiliaraugis *Dus.*), m. *дубильная кислота; garbarski kwas.* Dū̃na inrúgusi káiłraugiu yrà gaižì. *v.* ráugas.

Káima, -mos, f. *деревня* I 7ᵃ, 38ᵇ, 406ᵇ ✣

Káimas, -ma, m. (*u* káima, -os *Aist. stud.* I 85, *Dauk. žod.* 35ᵃ, *Koss. Litu.* 91ᵃ, kaimė, -ės *Koss. Litu.* 45ᵃ), f. *деревня, село; wieś.* Tę̃n ne sodà, alè ciẽłas káimas. *v.* kiẽmas, sodžiùs *u* sõdžius, sodà, ū̃lyčia.

1. Kaimė, *v.* káimas.

2. Kaimė, -mės, f. *Al. сила; siła.* Mažõs kaimės sẽnis. *v.* syłà.

Kaĩmenė, -nės (*cp. Daukša Post.* 114,30; 119,32; *Mielcke* II 259), f. *стадо; stado (całej wsi).* Giñk gývolius iñ kaĩmenę, iñ bañdą. Gývolei vìsa káima vadìnas kaĩmenė. *v.* bandà.

Kaimiẽtis, -čia, m.; kaimiẽtė, -tės, f. *крестьянинъ, поселянинъ, крестьянка, поселянка; wieśniak, wieśniaczka.* Visì kaimiẽčei susiriñka. *v.* káimas.

Kaimina, -nos (*жем. вм.* kaimena? *Cp.* kaĩmenė), f. *куча, толпа (дѣтей); gromada (dzieci).* Tarp kaiminos vaikų̃ áugau.

Kaimýnas, -na, *pl.* kaimýnai, m.; kaimỹnė, -nės, kaimynkà, -ỹnkos f. *сосѣдъ, сосѣдка; sąsiad, sąsiadka.* Vaĩtas inžūliáusis bùva añt kaimýnų sãva, t. y. norė́ja visùs indė́ti, apskų́ⁿsti. Anà gerà kaimỹnė. *v.* kiėmionìs.

Kaimỹnė (*Kv.*). *v.* kaimýnas.

Kaimynỹstė, -stės, f. *сосѣдство; sąsiedztwo.*

Káina, -nos *u* ✣ *А. Ю.* kainė (*удареніе на начальномъ слогѣ*) = *жем.* kānẹ (*Al. съ нисходящею интонаціею по сообщенію Л. Норейки. И. О. Яблонскій въ этомъ словѣ отмѣтилъ восходящую интонацію, т. е.* kainà, -õs, *acc.* kaĩną. *Извѣстія отд. русск. яз. и слов. И. А. Н. XVII, кн. I, стр.* 27. *Ср. К. Буга, Литовско-русскій словарчикъ* 39), f. 1) *цѣна; cena.* Ùž meñką káiną pirkaĩ tù árklį nū̃ manę̃s. 2) *польза, выгода; pożytek.* Mažà káina ìš sẽna stóga nuplė́šus. ✣ Mažà káina ìš tókia dárba. Kàs ne káina! *ничего не стóитъ Al. v.* prẽkis.

Kainė, *v.* kaina.

Káiningas, -ga[1]), *цѣнный, полезный, выгодный; cenny, pożyteczny.*

Káininti, -nu, -nau, *цѣнить; cenić.*

Káiniotiės, -niojůs, -niojaus, *Mos.* 1) *опутываться, ввязываться, связываться; plątac się.* Kõ káiniojiės tù priẽ vaikų̃, tu mergų̃. 2) *вступать въ товарищество, въ сообщество, въ знакомство; wejść w towarzystwo.* Ja tù káiniosiės sù vagimì, taĩ susigudìnsi. 3) ✣ Káinioti, -nioju, -niojau,

1) Káiningas своимъ мѣстомъ ударенія показываетъ, что слово kaina имѣло *сильноначальное* удареніе, т. е. произносилось káina. При nom. sg. kainà мы имѣли бы *kainingas; ср. maldà: maldìngas, galvà: galvìngas, но gė́da: gė́dingas, dū̃na: dū̃ningas. *Ред.*

plątać Koss. Litu. 45[a]. *Cp.* I 514, 717.

Kaĩp, kaĩ, kaipõ (*u* kaipomis *Koss. Litu.* 45[a]), *adv.*, *conj.* 1) *какъ; jak.* Išbãlęs žmõgus dróbės balčiù, kaĩp drobùlė. Peléda rẽkia ìt kaĩp vaĩkas. Kaĩp nusérgėja, kàd nẽr namiẽ výrų, taĩ atẽja jìs. Kuñs pridū̃d kaĩp sakaĩ, tàs yrà kaĩp tãramas (*жем.*, *собств.* tàrams = *аукит.* tãriamas). Viẽtos nenutiñk ni kaĩp šū̃. Výrs kaĩp rémū̃ ẽs sãva pãčią, t. y. bañs. Bỹ tą̃ dẽmę dãra kaĩp bíésas bažnýčio dẽl tūlẽs (nemeĩdžias). Knéižio kaĩp kiaũlė. Kaĩp àš dìrbu, iñ tù dìrbk, sukink(?) manè. Kaĩp mán gražeĩ iškalbẽja kaĩp ristè išrìta. Kaĩ àš nueĩsiu, taĩ numanýsiu. Akìs kaĩ máute užmóvė sù błogà kałbà. Prãdėm kaĩp pradẽs eĩti žmónys. Miškè łókės, namiẽ meñgos: kaĩp mẽdui viẽtos nẽr. ✛ *A. Ю.* Patrìša širdìs bežiũrint kaĩp jãmui võtį skvañbė. ✛ Kañ sakái, kaĩ? (*діал.* Kõn saká, kã?) *Kv.*, *что говоришь, что же именно?* ✛ Kaĩ kuomèt *czasem Koss. Litu.* 45[a]. 2) Kaĩp-gi *какъ-же; jakže.* Kaĩp-gi tù eĩsi? Añ skaũda? Kaĩp-gi. Añ jaũ dýgsta tãva ragaĩ? Kaĩp-gi. ✛ Šiū̃du atsãkė: kaĩp-gis, esmà *Wal. Prade* 101. 3) Kaip-ja (*не* kaĩp-já *ли? Ср. жем.* kãp-jẽ *изъ* kaĩp-jéi *Kvédarna, Mósėdis*) *какъ будто бы, ровно бы, словно бы, ровно какъ, точно какъ; jak gdyby, tak jak, równie jak.* Kaip-ja tìkrą mótyną àš mýliu sãva mõčeką. Kaip-ja vagìs téisinas. Añs tóks kaĩp ja iñ àš. Suvókiau javùs kaĩp-ja klẽty turiù. Kaĩp-ja tàs, t. y. lýgus tę̃n bùvęs. Sẽnis sù gaspadinė kaip-ja žanótas. Tãva kepùrė kaip-ja mãna. Bóba kaip-ja mergà papłùkus. Kaip-ja padãrė dárbą. Kaip-ja gerklẽ (*loc. sg.*) stóvi. ✛ Bùva teip-pàt sveĩkas kaĩp jéi pirmà *Wał. żiw. szw.* 72,4. Aš gyvenù kaĩp jéi kitì žmónys *Kv.* 4) Kaĩp kõlei *какъ долго; jak długo.* Kaĩp kõlei łaĩka mẽsą insúdytą, súrį prislégtą, t. y. kaĩp ilgaĩ. 5) Kaĩp-ne-kaĩp *какъ-нибудь, какъ-либо, какъ бы ни; jakkolwiek, bądź jak.* Kaĩp nekaĩp išsisukaũ, išsiritaũ. Aš šýliaus kaĩp nekaĩp kad užtèkčiau drùskos, mìltų. 6) Kaĩp tìk *какъ только; jak tylko.* Kaĩp tìk slýstį (*pozór*) padareĩ taĩp lygu kaĩp vìską bũtum padãręs, t. y. vìsą gìrią išvõgęs. 7) Kaipõ tàt *какъ то; jako to.* 8) Kaĩp išdėt, *Al. внятно, ясно, точно; wyraźnie.* Kaĩp išdėt girdẽti bañsas jõ kaĩp giéd.

Kaĩpalioti, -lioju, -liojau *u* kaipalióti (*Sub.*), *хирѣть, чахнуть, постоянно хворать; chyrlać, ciągle chorować. v.* kaĩpti.

Kaipinẽti, -nẽju, -nẽjau, *ходить какъ мёртвый, полоумнымъ; chodzić zdychająć.* Słãbnas žmõgus kaipinė (*u* krapinẽja *Vel. Ябл.*), t. y. (led) váikščio.

Kaĩpiniũti, -niū̃ju, -niavau (*такъ же u* I 344[b], 377[a]. Kaipiniũti *Slt.*), *хирѣть, чахнуть, прихварывать; chyrlać.* Vìsą vãsarą kaĩpiniavau, t. y. sañguliojau, nýkaliavau. *v.* kaĩpti, liaudegoti, nýkaliũti, sañgulioti.

Kaipìnti, *v.* keĩpti.

Káipıoti, -pıoju, -pıojau, 1) *получать обратно долгъ (съ усиліемъ); odbierać dług.* Káipıok kõl atkáipıosi (*ср.* I 123) skołàs, t. y. atim̃si. Atidũk, kàd nıẽks nekáipıotų, t. y. neužkabinėtų dẽl skołõs. 2) *собирать по мелочамъ; zbierać.* Aš káipıoju, t. y. renkù põ skatìką. *v.* atim̃ti, kỹpti, riñkti.

Kaipõ, *v.* kaĩp.

Kaipomis, *v.* kaĩp.

Kaĩpti, -pstù, -paũ (*u* keĩpti *Aist. stud.* I 82, *Griñkiškis*), *хирѣть, чахнуть, хворать; chyrlać, znikać na zdrowiu.* Kaipaũ vìsą nedėlmetį iř atsìgulıau. Aš kaipstù, t. y. sergù váikščıodams, dejũdamas. -+- Mẽdis nełaikù sénstai iř kaĩpstai *Dauk. Ape sodnus* 149. *v.* sar̃gulıoti, beñgtıės, kỹpti. *Ср.* kaipinu, kaivinu, žudau, *afficio Dauk. žod.* 3[b].

Kaira-rañkis, -kė (*u* kairỹs, kairẽ *Vel.*), *лѣвша; lewsza. v.* dešinrañkis.

Kaĩras, -rà (*ср. SzDi.* 132), *лѣвый; lewy.* -+- *Сз. жем.* kairùs, -rì. Kairùs *laevus Dauk. žod.* 23[a]. Kaĩrıas, kairıà *Mos.*, *Słt.* Põ kairıõs rañkos *Wał. žem. wisk.* II 137.

Kairẽ, -rẽs, *лѣвая рука; lewica, mańka.*

Kairyga, -gos, m. *лѣвша; lewsza, mańkut.* Kur̃s kairà rankà vìską dìrba vadìnas kairyga.

Kairỹs, -rẽ, *лѣвша; mańkut.* Dẽl kaĩrıaus (*ср.* I 170 *п. с.* atver̃sti) atver̃ski strıūnàs smuĩka. *v.* kairyga.

Kairõšıus, -šıaus (*u* karvõšıus *Vel.*, *S. Naum.*), m. *отворотъ, лацканъ (на одеждѣ); karwasz.* Añt kaptõna rankóvıų gałų̃ kairõšei sù pažibaĩs. Añt rankóvės grãžūs kairõšei užrıėstì. *v.* ãtkłapas, ãtłošas, ãtraitas, ãtvartas.

Kairùs, *v.* kaĩras.

Káisłais, *adv.* *съ глаголомъ* eĩti, išeĩti: *обращаться ни во что, портиться, уничтожаться; wniwecz (przez grzanie się).* Vaĩkei pradėja káisłais (*Mos.*, *Słt.*) eĩti kaĩp žỹdų bìtys tvoromìs, t. y. błogỹn. Mer̃gos káisłais išẽja, t. y. nıẽka pažìtka nẽr iš tų̃ mergų̃, postais, iñ nıėkùs išẽja. *v.* kaĩsti, padaũkais, postais.

Kaĩsłas, -ła, m. *Al.* *потѣніе; spotnienie. v.* kaĩsti.

Kaisrà, -kaĩsros (*u* kaistrà *Vel.* *Ябл.*), f. *зарево; łuna.* Añt dangaũs kaisrà nũ ugnıẽs, màt, kıẽmas dẽga. *v.* gaĩsras.

1. Kaĩsti, kaičıù, kaičıaũ, 1) *ставить для согрѣванія; nastawić wodę dla grzania się.* Aš kaičıù pũdą bar̃ščıų, kopũstų prıẽ ugnıẽs. Kaičıù kãtiłą. 2) *грѣть, согрѣвать; grzać* Ik sáulei kaĩtant (*ср. Ness.* 187 *п. с.* kaicziu) džıovìnk šıẽną.

2. Kaĩsti, -stù, kaitaũ, *согрѣваться, потѣть; grzać się, potnieć.* Bekaistì par̃ rugpjútį. Aš pàts kaitaũ, t. y. pýlıau prãkaitą, sušìlęs nũ sunkaũs dárba, arbà nũ kaitrõs sáulės. *v.* šìlti, prakaitũti (*u* pràkaitůti *Mos.*).

3. Kaisti, -sta, kaita, *impers.*, *korcić, frasować Vıėkšneĩ* (*Koss. Litu.* 32[b]). Tàs mán nekaist *to mnie nic korci, nie frasuje Koss. Litu.* 37[a]. -+-

Kaistrà, *v.* kaisrà.

Kaistùvas, *v.* kastrùlıus. *Ср.* prikaistùvis I 20 *п. с.* ą[n]sà.

Kaĩša, -šos, f. *trzaska z pod skobla.* Nũ strũga, õblɪa drůžlẽ, võ nũ káišenos kaĩša vadìnas. *v.* drůžlẽ, skɪėdrà, skyda. ✝ *A. Ю.*

Káišena, -nos, f. *скобель; skobel.* Kùbiłą sustãčius sù káišena iškáišk šułùs. Sù káišena káišk girokštį, vìdurį pɪėstõs. *v.* káišti, łankena (lenkenà), skãptas, strɪũnà.

Kaišinėti, -nėju, -nėjau, *скрести, скоблить; skrobać.* Sù káišena kaišinėk káilį, leñtą. *v.* káišti.

Kaišinỹs, káišinɪa, m. *то, что скоблять; skoblenie.* Kaišinỹs káišɪamas sù káišena añt savę̃s, õ drožinỹs nũ savę̃s dróžɪamas. *v.* káišti, drožinỹs, skopinỹs.

Káišɪoti, -šɪoju, -šɪojau, *затыкать, втыкать; zatykać.* Kaisčɪùs káišɪok añt píėvos draũzdamas, kàd neganýtum. *v.* kìšti.

Kaišýti, -šaũ, -šɪaũ, *втыкать (цвѣты); wtykać (kwiaty).* Mergos kaĩša kūpolɪùs, žíėdus, žolės aplẽ (*жем.* *изъ* apleĩ) kryžɪùs Jonìnė (*loc. sg.*). *v.* kìšti.

Káišyti, -šau, -šɪau, *скрести, скоблить; skrobać* I 384 *n. c.* džẽryti. ✝

Káišti, -šɪu, -šɪau, 1) *скрести, скоблить скобелемъ; skoblić, skrobać skoblem.* Sù káišena káišk ìš vidaũs šułùs naũja vɪẽdra. 2) *счищать; skrobać.* Aš bùlbes káišu (*жем.*) kõšei, t. y. skutù. Sù gẽłaže káišk avìkailɪa mėzràs, kad nestỹrtum. Káišk sɪúła gãłą dẽl invėrìma ãdaton. 3) *чистить; czyścić.* Sù peilɪù káišk tumès nũ łãjaus, žárnas (gróbus) dẽšroms, snɪėgùs nũ łangũ apšerkšnėjusɪų, łãšą, jũdymę nũ stãła. ✝ Káilis iškáištas minkštẽsnis, õ patì tylẽsnė *Dauk. Apiniũ aug.* 42. 4) *мучить, томить, изнурять; dręczyć.* Káišdams inkáišɪau árklɪus prastù kelɪù važɪũjant, t. y. iñveikɪau. *v.* płaušóti, skopti (*об.* skõbti), skrósti, skùsti, várginti, veĩkti.

Kaĩštis, -ščɪa, m. 1) *тычина, жердь; чека; tyczka.* Draũdžɪant píėvą kaiščɪùs užkìšk. Šabalbonus, daržẽlɪa žìrnɪus apkaišýk kaĩščeis. 2) ✝ *затычка, пробка.* Negérsɪu! Nẽ kaĩkščɪa netráuk *Жем. v.* kaišýti, kìšti, smaĩgtis, šekštis, vaĩptis.

Káištuvė, -vės, f. *тёрка; tarka. v.* káišti.

Káita, -tos, f. *безпокойство, тревога, огорченiе; frasunek, doleganie. v.* káitėti, rũpesnis.

Kaitailɪóti, *v.* kaĩtalɪoti.

Kaĩtałas, -ła, m. *перемѣна, измѣненiе; zmiana.* Gyvẽnime žmõgaus daũg yrà kaitałũ. *v.* keĩsti.

Kaĩtalɪoti (*cp.* I 125 *n. c.* atkeĩsti) *u* kaitalɪóti, -lɪóju, -lɪójau, *перемѣнять, измѣнять; zmieniać.* Martì kaitalɪó (*u* kaitailɪó *Al.*) drabužɪùs. Añt kalẽdų kaĩtalɪo šeimýną. Tù kaĩtalɪok valgɪùs, t. y. víėną kaĩt tą, añtrą kaĩt kìtą dũk. *v.* keĩsti.

Kaĩtelɪoti, -lɪoju, -liojau, *согрѣвать на очагъ (котёлъ); nastawować (kocioł).* Tìt kãtiłą kaĩtelɪoji, t. y. príėšų príėšais nukaitì ir užkaitì. *v.* kaĩsti.

Kaĩtelɪůti, -lɪůju, -lɪavau, *чувствовать жаръ, краснѣть отъ стыда; grzać oczy (od wstydu).* Nù kaĩtelɪůk akìs błogaĩ padãręs. Iš gėdos kaĩtelɪů

(+ *А. Ю.* kaitalių̃) kraũjas ir̃ raũdonů véidas.

Káitėti, -t *u* -tė(ja), -tėja, *impers.*, ***стѣснять, безпокоить, заботить; недоставать, нехватать; вредить; dolegać.*** **Kàs táu káit, kõ tù liū̃dnas? Kàs táu káit, t. y. kàs táu rū̃pi, kàs táu dárba? Kàs káit anám põnui, t. y. kàs (*sc.* kõ) trúkst, ne biẽdnas.** + **Káit mùn** *curo Dauk. žod.* **11ᵃ. Tàs tìk anū̃dum káitė, jóg vaikų̃ neturėja** ***Wal. Prade*** **49. Tãva kalbà mùn nekáit** ***Dauk. Pasakas Ph.*** **26. Kàs nakáitėja (na-** *изъ* **ne-), kàd dir̃vos bū̃tum suártos** ***Al.*** **Mẽdžiui, jeĩ teĩp sakýsiu, niẽks nekáitės** ***Dauk. Ape sodnus*** **52. Anám niẽks nekáit. Kàs táu nekáit. Ir̃ kàs táu káit** ***Mos.***

Kaitė́ti, -tė́ju, -tė́jau, *припоминать, вспоминать; przypomnieć.* Võs atsikaitė́jau daĩną I 148. +

Káitėtiės, -tėjůs, -tėjaus, ***обливаться потомъ; oblewać się potem.*** Darbiniñkas káitėjos añt sáulės par̃ šiénpjūtį. + Káitėti pàkrūmaly *терпѣть жаръ* ***Mos. v.*** **kaĩsti, šìlti.**

Kaitýdinti, -nu, -nau, ***caus., перемѣнять, измѣнять; odmienić. v.*** keĩsti, kaitýti.

Kaĩtindinti, -nu, -nau, ***caus., согрѣвать (кушанье на очагѣ); nastawować (warzywo).*** Verė̃nus kaĩtindinu, t. y. liépiù kaĩsti. *v.* kaĩtinti.

Kaitìngas, -ga, *skłonny do potnicnia.* Kaitìngas ìš meñka niẽka sukaĩsta. *v.* kaĩsti. + *А. Ю.*

Kaitinỹs, kaĩtinia, m. ***перемѣна въ болѣзни; odmiana w chorobie (paroksyzm). v.*** kaitiniū̃ti.

Kaitiniū̃ti, -niū̃ju, -niavaũ, ***испытывать перемѣны въ болѣзни; mieć odmiany w chorobie.*** Ligónis kaitiniū̃ja, t. y. víèną diẽną gerẽsnis, añtrą diẽną błogẽsnis. Añs váikšči̇o kaitiniū̃damas. Añs kaitiniū̃ ne (=? ni) sergą̃ⁿs ni sveiką̃ⁿs (? *m. c.* sveĩkas). *v.* keĩsti.

Kaĩtinti, -nu, -nau, 1) *грѣть; grzać.* Šeñdién sáulė kaĩtina. 2) ***растоплять, расплавлять; topić.*** Mẽdų kaĩtink padė́jęs põ pẽčiumi. *v.* kaĩsti, lýdinti (*sc.* lýdyti, lýdau, lýdžiau).

Kaitýti, -taũ, -čiaũ, 1) ***перемѣнять; zmieniać.*** Aš kaitaũ márškinius, t. y. víenus pàdedu, õ kitùs imù, velkū̃s. 2) ***reflex., перемѣняться; чередоваться; zmieniać się.*** Sargaĩ kaĩtos pàadỹniui (*въ* ***Al.*** *съ двумя удареніями и* paadyniuĩ), padiẽniui (*у* ***А. Ю.*** *и* padiéniuĩ ***Dysnà Свенц. у.;*** padiénì ***Dùsetos;*** *жем.* padiėnesiū̃). + Par̃ vìsą músų gyvẽnimą kaĩtos širdgiłas sù džiaugsmù ***Dauk. Pasakas Ph.*** 44. *v.* keĩsti, kìts, kartótiės, mainýti, vadū̃tiės.

Kaitóti, *v.* kaitū̃ti.

Kaitrà, -trõs *u* káitra *(Slt.)*, f. ***зной, жара; upał.*** Kokià šeñdién kaitrà sáulės, kàd užvýta (*sc.* suvýta) visì łãpai. *v.* kaĩsti, dãgas, sausrà.

Káitrinti, -nu, -nau *(Vabal.)*, ***сильно грѣть, жечь; grzać silno.*** Tàs pẽčius káitrin, t. y. išdū̃da kaĩtrą. *v.* kaitrùs.

Kaĩtris, -tria, m. *зной, жара; upał.* Kàs *tà (Al.)* kaĩtris, kàs *tà* (*cp.* I 421 *n. c.* giẽdris) giẽdris óra, kàd negál tvérti. *v.* kaitrùs.

Kaitrótas (*y A. Ю.* kaitrū́tas) *u* káitrotas, -ta *(Slt.)*, *знойный*, *жаркій*, *горячій; upalny*, *gorący*. Vãsara kaitróta, žiėmà spéigůta (*y A. Ю.* speigū́ta). ✝ Káitrotai dienai ēsant *Dauk. Kning. med. sieklū* 45. *Cp. Káitrotie (loc. sg.)* iř giėdrotiė būtinaĩ išdžiũn *Dauk. Ape sodnus* 94. *v.* kaitrà.

Kaitrùs, -rì, *хорошо горящій*, *дающій жаръ; palki*, *nagrzewający*. Tiẽ mẽdžei kaĩtrūs. ✝ Kaitrì máłka *дрова*, *дающія много тепла Ruhig* II 206, *Mielcke* I 102, II 275. *v.* kaĩsti, druñgas (✝ *A. Ю.* drungnùs), kárštas, šiĩtas, vasãris.

1. Kaitulỹs, kaĩtulia, m. 1) *Mos. жаръ*, *горячка; zapał.* Tõks užẽja kaitulỹs kraũja, kàd negãli stìgti *(praes.* stingù, *praet.* stigaũ *Kv.;* stýgti, stýgstu, stýgau *Vel.*, *S. Naum.)*, kúnas dẽga. 2) ✝ *zapalenie mozgu Koss. Litu.* 45ᵃ. 3) ✝ *pot; sudor SzDi.* 282. *v.* kaĩsti, áikštis (=*жем.* ākštis ✝ *A. Ю.*), kaȓštis, ũpas.

2. Kaitulỹs, -lẽ, m. 1) *горячій*, *вспыльчивый человѣкъ; zapaleniec.* Kuȓs ūmaĩ užpỹksta, sù ūpù, tàs kaitulỹs. 2) *страдающій головокруженіемъ*, *безумецъ; wartogłów.* Avìs kaitulẽ, kurì sùkdamos eĩna. *v.* kaĩsti, sukinỹs.

3. Kaitulỹs, kaĩtulia, m. *дуръ*, *головокруженіе.* Avìs kaĩtulio sùkas *Svėdasaĩ. v.* kvaitulỹs. ✝

Kaitū́ti, -tū́ju, -tavaũ (*u сз. жем.* kaitóti, -tóju, -tójau), *согрѣваться*, *потѣть; grzać się*, *potnieć.* Aš kaitū́ju, t. y. šįⁿłù. ✝ Gérsem ałùtį, saĩdį *(жем.)* midùtį: kaitósi, veidẽlis mùna, kaitósi *Dauk. Dajnes* 73. *v.* kaĩsti, prakaitū́ti.

Kaivìnti, *v.* kaivitinių́ti, kāvìnti.

Kaivitinių́ti, -nių́ju, -niavaũ *(cp. A. Ю.* I 395ᵃ, *Mos.*, *Sub. u* kavaitinėti *Panemùnis Новоалекс. у.)*, *идти шатаясь (о больномъ*, *пьяномъ); iść (o chorym*, *pijanym).* Ligónis, gìrtas kaivitinių́, t. y. eĩna, kàd kójos vẽjas. *v.* šłàtarůti (*cp.* šłãtaras *machajło niezgrabny Viėkšneĩ по Коссаржевскому Lituanica* 40ᵃ), eĩti. ✝ Kaivinu *afficio*, *affligo Dauk. žod.* 3ᵇ; kaivinti *nędznić;* nu-kaivinti *wynędznić;* par-kaivinti *przeharować Dauk. žod. (r).* Žẽmė, kelių́metinių̀ vałumù įvairių̃ augmenų̃ *ne-nu-kaivinta*, nereikałáu nėkókia mė́šła *Dauk. Ape sodnus* 28.

Kaja, -jos, f. *морской гусь; gęś morska.*

Kàkalioti, -lioju, -liojau, *испражняться; fajdać.* Kàkalioti yrà šìkti, łaukinė́tiės.

Kakarė́žas, -ža, m. *сверчокъ; świerszcz. v.* svirplỹs.

Kakaryko, *v.* kakarýku.

Kakarýkū (*u сз. жем.* kakaryko), *interj.*, *выражаетъ крикъ пѣтуха; wyraža głos koguta.* Kakarýkū gaidỹs gýsta (*собств.: жем.* gýst = *аукшт.* giésti). ✝ Kaĩp kakaryko, teĩp kakaryko *Dauk. Dajnes* 167.

Kàkarůti, -rů́ju, -ravau, *махать бичемъ; machać biczem.* Vaikaĩ sù botãgais bekàkarů. *v.* màkarůti, mojū́ti.

Kãkdinti, -nu, -nau, *caus.*, *отправлять; iść.* Aš kàksiu iȓ tù kãk-

dink brólį, t. y. liẽpk kàkti. Aš kankù iř tavè kãkdinsiu. *v.* kàkti.

Kãkdintiės, -nůs, -naus, *być zadowolonym, kontentować się.* ⊹ *A. Ю.*

Kakė́ti, -kiù, -kė́jau, *быть достаточнымъ, хватать; starczyć, wystarczyć, wydołać.* Kàs kakẽs, iškakẽs mokė́ti ùž vaikùs didžiõ iškãło. Aš kakiù ir tù kakė́k užmokė́ti skõłą. ⊹ *A. Ю.* Kakė́te iškakė́siu užmokė́ti táu škõłą, alè mán niẽka neblìks. *v.* kàkti, ganė́ti.

Kãkinas, -nà, *удовлетворённый, довольный; zadowolony, kontent.* Sūnùs vìsa kõ kãkinas yrà, vìsa kõ dastója, kõ norė́ja. *v.* kàkti, tìnkinas.

1. Kãkinti, -nu, -nau, *удовлетворять; robić zadość.* Kãkinti yrà dũti lyg vaĩkas priválgys. ⊹ *A. Ю.* Kãkinte užkãkinau àš jám, t. y. užkontentavojau. 2) *reflex., довольствоваться, быть довольнымъ; być zadowolonym.* ⊹ Reĩk kãkintiės daugýbe *Dauk. Ape sodnus* 5. Kãkinas alyvinių vainikù *Dauk. Giw.* 72. *v.* kàkti, dakãkinti, kánkinti, tínkintiės (*діал. вм.* ténkintiės). *См.* kánkinti.

2. Kãkinti, -nu, -nau, *дать испражниться.* Kãkink kū̃dikį, t. y. šìkink.

Kakłã-ryšis, *v.* kakłóryšis. ⊹ *A. Ю.* Pasirìšk kãkłą sù kakłãryšiu, t. y. pakaklìnė, pãryšiu.

Kãkłas, -kła, m. *шея, горло (также въ переносномъ значеніи); szyja.* Pẽčiaus, žmõgaus kãkłas. Iš gýva kãkła storójas tą̃ viẽtą gáuti. Ni priẽ gýva kãkła nenóriu žãnytiės, šókti. Añt kãkła pařša žeginỹs (*об.* žaginỹs), kàd nelį̃ⁿstum pař tvõrą. ⊹ Mãrių kãkłas *заливъ Ruhig* II 253, *Mielcke* II 337. *v.* ùžkaklis.

Kaklėgà, -ẽgos, *большой пьяница Žemóji Panemùnė, Ruhig.* I 52, II 300, *Mielcke* I 103, II 401. *v.* kãkłas. ⊹

Kãk-ligė, -gės, f. *болѣзнь горла; gardlana choroba.* Kàd kãkłą ùžima vadìnas kãkligė. *v.* kãkłas *u* ligà. ⊹ *A. Ю.*

Kaklìnė, *v.* kaklìnis.

Kaklinẽlis, *v.* kaklìnis.

Kaklinyčia, -čios, f. *коклюшъ; koklusz.* Vaĩks mìrė kaklinyčia (*или* didžiū́ju kósuliu *Ябл.*), t. y. kàd kãkłą ùžėmė. *v.* kãkłas.

Kaklinñkas, ka, m. *нашильникъ (у дышла); naszelnik (u dyszla).* Kaklinñkas priẽ dìšliaus gãła prìrištas.

Kaklìnis, -nė, 1) *шейный; szyjny.* Kaklìnis skẽpetas. Gýsła kaklìnė. 2) ⊹ kaklìnė, -nės, f. *коклюшъ.* Vaikaĩ sefga kaklìnėm *Dus.* 3) ⊹ kaklìnė, -nės, f. *нашильникъ Mielcke* I 103. 4) ⊹ kaklinẽlis, -lia, m., *шейный платокъ Ruhig.* II 189, *Mielcke* II 251.

Kakłóryšis, -šia (*и* kakłãryšis *Vel.*, *Ruhig* I 52, II 189, *Mielcke* I 103, II 251, kakłùryšis *Mos.*), m. *шейный платокъ; chustka od szyi.* Výriškas pasirìšęs sù kakłóryšiu, t. y. pãryšiu. *v.* kãkłas *u* rìšti, pakaklìnė, pãryšis, ryšỹs.

Kakłù-ryšis, *v.* kakłóryšis.

Kakóti, -kóju, -kójau, *испражняться; srać, fajdać.* Skýstu tríėdžia, õ tirštù kakó kū̃dikis. *v.* 2. kãkinti, łaukinė́tiės, šìkti, tríėsti.

Kàkt (*u* gàkt *Ред.*), *interj.*, *выражаетъ (неожиданное) появленіе, встрѣчу; wyraża spotkanie się*. Kàkt iř ineĩna kùnigas.

Kaktà, -tõs (*жем. и вост. gen. sg.* kãktos), f. *лобъ, чело; czoło, łeb*. Ne svíėstą sùks ìš kaktõs, kàd gražì martì (Partars). Añt sūnaũs kaktõs žvaigždẽ. Svaiginỹs *(obłąkany)* dãvė jám iñ kãktą sù šáukstu. ⊹ Varnẽs kaktà *zatoka łukściańska; небольшой заливъ въ озерѣ* Łúkstas *при впаденіи въ него рѣчки* Varnẽ. Ałkos (*діал. жем.* Ãłkas) kaktà *góra w Połukściu Gudowskiego Koss. Litu.* 113.

Kaktã-tykis, -kıa, m. *встрѣча лицомъ къ лицу; spotkanie się łeb w łeb.* Anũdu, brólıudu susitìka tarpdurỹ kaktãtykıu *(adv.;* kaktótykıu *Kv.).* *v.* kaktà *u* tìkti, kaktómušas, kaktótykis.

Kàkti, kankù, kakaũ, 1) *отправляться; iść, udać się.* Ař iř tù kankì, kuř brólis nukãka, t. y. nuẽja. 2) *быть достаточнымъ, хватать; starczeć, jest dość.* Kañka iř kareĩvıams vazótıės vaĩkant buntáuninkus, t. y. sušłampa, páraıksta, nuvařgsta. Tãva daródyma kaktė pakàks, t. y. ganõs, užtèks. *v.* kakéti, kãkinti, kakóti, eĩti, ganéti, jóti, važıũti.

Kaktìnis, -nė *u (вост.)* kãktinis, -nė, *лобный, лицевой, казóвый; czelny.* Kaktinıùs grúdus atskìrk. Kaktìnė skũrà jáučıa. *v.* kaktà.

Kaktó-mušas, -ša, m. *встрѣча лицомъ къ лицу; spotkanie się łeb w łeb.* Kaktómušais *(u* kaktómuša *Vel., Gaũrė, оба adv.)* susitìkova dùryse mùdu, t. y. príėšais kìts-kìtą (=víenas añtrą).

Kaktó-tykis, -kıa, m. *id.* Trùšas *(об.* trùšis) iř kìškis nemãta ìš kaktótykıa, alè tìk mãta ìš šalıẽs. ⊹*А. Ю.* Jisaĩ sù jąja kaktótykıu, kaktótykeis susitìka tařpdurė. *v.* kaktãtykis, kaktómušas.

Kałabóti, -bóju, -bójau, *бить; bić.* Kałabósıu kõl nukałabósıu táu pirštùs, jagù błogaĩ dìrbsi. *v.* mùšti.

Kaładà, kałãdos, f. 1) *куча, груда (брёвенъ); gromada (bierwion).* Iš gìrıos sutráuk rąⁿstùs iñ kałãdą ant eikštıẽs. 2) ⊹ *колода S. Naum., А. Ю.* I 243, *Mielcke* I 103. 3) ⊹ *колодка на ногу узнику; śiekšta.* Kałãdo sėdėti *А. Ю.* III 59, *Kv. v.* ešìs, máłka, šúsnis, šútis.

Kałãdė, -dės, f. *кругляк, чурбанъ, обрубокъ, колода; okrąglak, kloc drzewa okrągły.* Kàd kałãdėmis, kàd akmenimìs išmùštų vókıėčıus vagıùs (kéikıa). Añt kałãdės padėjęs mẽsą žnakstýk, t. y. kapók. *v.* kálti *u* dėti (!).

Kaładìninkas, *v.* kałaniñkas.

Kaładnykas, *v.* kałaniñkas.

Kałàkštyti, -tiju, -tijau, *бить; bić. v.* mùšti.

Kałakùtas, -ta, m.; -tė, -tės, f. *индюкъ, индюшка; indyk, indyczka. v.* kurkas.

Kałámpa, -pos, *Al. человѣкъ высокаго роста; urodziwy.* Kałampa žmõgus, kuřs yrà áugštas, rústas.

Kałamšis, -šıa, m. *башмакъ съ деревянной подошвой; kłumpie, trzewik drewniany. v.* kłùmpis.

Kałaniñkas, -ka *(Slt.)*, m. ***птичникъ, курятникъ; ptasznik.*** Suvarýk paukščiùs iñ kałaniñką. *Cp.* kałãdininkas *ein Vorhaus Mielcke* II 522; kaładnykẽlis *pavìẽtis; alkierz SzDi.* 2.

Kałantũti, -tũju, -tavaũ *(Sub.)*, ***ходить, прыгать не желая ѣсть (о лошадяхъ); iść (niechcąc jeść).*** Arkleĩ supánčioti kałantũ, t. y. eĩna, neė́da. *v.* šokũti (=šūkũti *Mos.*, *Slt.*).

Kałatáuka, -kos, f. ***маслобойка; bojnica od masła.*** **Dẽl svíėsta mušìma kałátauka, t. y. kernà.** *v.* kálti, táukas (!), kernà.

Kałãtyti, -tiju, -tijau, 1) ***бить, колотить; bić (z pięścią, z kijem), łatoszyć.*** Sù vė̃zdù kałãtyk šónus jám, taĩ jìs nemandravõs. 2) ⊹ *reflex.*, *ссориться.* Su-si-kałãtiju *Ruhig* II 409, *Mielcke* II 551. *v.* kálti, mùšti, zabãtytiės.

Kàłatoti, -toju, -tojau, ***бить, колотить*** *Kurš.* ⊹

Kałatótiės, -tójůs, -tójaus, ***утомляться, изнемогать; znużać się.*** **Kałatóte nusikałatójęs par̃ dieną, t. y. pavar̃gęs.** *v.* vaȓgti.

Kałavijà, -ìjos, f. 1) ***косатникъ; acorus calamus (Dus.); gatunek rośliny.*** Kałavijà (žolẽ) yrà váistas nũ príėtvara *(zatwardzenie).* 2) ***мечъ; miecz; ślizgota; płyta, ziemia twarda jak krzemień.*** **Kàd pašą̃ł, slidù yrà kaĩp kałavijà, kaĩp palıava. Žẽmė, molýnė sudžiúvusi iñ kałavìją. Lẽdas kaĩp kałavijà** (⊹ *А. Ю.* kałavìjas) **tvõska** *(u* tvìska *Vel.).* ⊹ Slidùs kaĩp kałavìjas *sehr blank Mielcke* I 103, 247. *v.* kárdas, šałavijà. (*Рядомъ съ* kałavijà, *напр. у Ł. Iwiński Genaw.* 16, *существуютъ формы* kałavìjas *Ширвидъ, Даукша, Ruhig* II 322, *Mielcke* II 194, kałavìjis *Stanewicze Hist. Szw.* 5,75. *Wał. żem. wisk.* I 89 *и* kałavìjus *Dauk. żod.* 18[b], *Wał. żem. wisk.* I 213, *Wał. Sek. Krist.* 64).

Kałavìjas, Kałavìjis, Kałavìjus } *v.* kałavijà.

Kałbà, -bõs, kaĩbą, f. ***рѣчь, языкъ; mowa.*** **Kałbà dũdas kaĩp kałbama, t. y. galì gìrti, galì peĩkti. Dẽdė yrà abradniõs kałbõs. Błogà kałbà raità jó, gerà kałbà pìłvù sleñka. Jõsios kiaurà, sausà kałbà, t. y. tuščià.** ⊹ *А. Ю.* Pìktos kaĩbos nuščiùva, t. y. nutìła. *v.* šnekà.

Kałbãsyti *v.* kałbasũti.

Kałbasũti, -sũju, -savaũ *(u* kałbãsytii -siju, -sijau *Ред.)*, ***разговаривать, бесѣдовать; rozmawiać.*** Mùdu atsi, sė́dę sáu kałbasũjava patýleis *(u* patyłõms *Vel.).* ⊹ Kałbãsija sáu susė́dę *Sãłos, Svė́dasaĩ.* *v.* blıarbasũt- (bleȓbasũti), kalbė́ti.

Kałbavóti, -vóju, -vójau, ***говорить; mówić.***

Kalbesýs, kaĩbesıa, m. ***говоръ, рѣчь; mowa.*** Tõks tãva kalbesýs.

Kalbė́ti, kałbù, -bė́jau, ***говорить, разговаривать; mówić.*** Kałbùsis kaĩba, darbùsis dìrba. Muĩtytiės yrà kalbė́ti, dìrbti bè naudõs. *v.* ainũti, alıũti, ankstinóti, bałãzyti, bałbatũti, błabė́ti, błazgãtyti, blıaũnyti, blıaũzyti, blıuzgãtyti, błũdyti, brıaũgzti, burgė́ti, čevarũti, čiuldė́ti, dzvė-

goti (dzvıėgůti *y А. Ю.* I 383), garmizũti, gremezũti, kejóti, klejóti, knabė́ti, knakė́ti, knar̃kti, krepesũti, łàgzti, łaivıũti (leivıũti), mermė́ti, mė́tlıoti, narnė́ti, nıauróti (*y А. Ю.* nevróti), nıauzgė́ti, plepė́ti, plèpti, plıãtyti, plıáukšti, plıaũnyti, plıaũzyti, põtryti, rıazgė́ti, strıumpůti, sváitėti, svajóti, svapė́ti, šnekė́ti, šnibždė́ti, štorũti, švargalıũti, šveplıũti, talıaskũti, tel̃kti, telẽpyti, ungzdė́ti, ùnkščıoti, ũturoti, ũturti, vam̃bryti, vapalıũti, varvalıũti, zał-bãtyti, zebelıũti (*sc.* žèbelıoti), zóbilldauti, zobiłdũti, zvėgůti, žemaitũti, žlèberıoti.

Kalbinė́ti, -nė́ju, -nė́jau, *поговаривать; mawiać.*

Kalbìngas, -ga, *разговорчивый; mówny.* Kalbìngas kur̃s tùri ìškałbą. *v.* kalbė́ti. -+- *А. Ю.*

Kálbinti, -nu, -nau *u* kal̃binti *(Slt.), caus., давать говорить; mówić.* Mótyna, gaspadìnė kálbin põterıus ùž kùnigą. *v.* kalbė́ti, kłãbinti, mė́głauti.

Kal̃bti, kałbstù, -łbaũ, *начинать говорить; mówić.* Ar̃ kał̃bsta jaũ tãva vaĩkas, bò mãna jaũ prakał̃ba. *v.* kalbė́ti.

Kałbùs, -bì, *разговорчивый, словоохотливый, болтливый; mówny.* Kur̃s nůłataĩ kał̃ba, vadìnas kałbùs. *v.* kałbùtis, šnekùtis, verdùlis.

Kałbùtis, -tė, *говорунъ, -нья, охотникъ, -ница говорить; mówca.*

Kalčıà, kal̃čıos *(Sałantaĩ) u* kalčıõs (*Stanewicze Hist. szw.* 47) f. *вина, проступокъ; wina.* Atléisk mùms músų kalčıàs. -+- *А. Ю.* Nemìslyk añt kìta, taĩ mãna kalčıà. *v.* kal̃sti, kaltýbė.

Káłdegis *v.* káłkdegis.

Kaldinė́ti, -nė́ju, -nė́jau, *ковать; kuć.*

Káldinti, -nu, -nau, *ковать; kuć.* Káldinti pãsagus. *v.* kálti, kálstyti.

Káł-dirbis *v.* káiłdirbis. -+- *А. Ю.*

Káł-džıautis *v.* káiłdžıautis. -+- *А. Ю.*

Kalẽ, -lẽs *(ср.* I 703 *и. с.* gérvė; *Schleicher Lit. Lesebuch* 59, 157, *Dus., Svėdasaĩ) u* kãlė, -lės (*жем., Seinaĩ, Kurš., DP.* 156,23), f. *сука; suka.* Šũ pasmìła prıẽ kalıų̃ łakıóti. -+- Kãlės mazgù sùmezgė *Dauk. Apiniũ aug.* 40.

Kalẽčnas *v.* kadẽčnas. -+- *А. Ю.*

Kalėdà, -ẽdos, f. 1) *даръ, подарокъ; милостыня; dar, jałmužna.* Ùbagas kalėdója, t. y. reñka kalėdàs: dũną, valgıùs. 2) kalẽdos, -dų, *plur. праздникъ Рождества Христова; Boże Narodzenie.*

Kalėdáitis *v.* kalėdãtis.

Kalėdãtis, -čıa (*жем. вм.* kalėdáitis. *Ср.* I 43 *и. с.* ãpjůkas, 517 *и. с.* įkłõtas), m. *облатка, подарокъ на Рождество Христово; opłatek, dar na Boże Narodzenie.* Zakristijõnas àtvežė kalėdãtį.

Kalėdirsė, -sės *(невѣрная передача слова* kãledirsė, *т. е.* kãlıa-dirsė; kałãdirsė *Vel. Ябл.),* f. *родъ растенія; gatunek rośliny.* Kaledirsė áuga kalnyčıose, rugıůsė, kaĩp šepetùkas.

Kalẽdninkas, -ka, m.; -kė, -kės, f. *собирающій, -щая даяніе; zbieracz darów.*

Kalėdóti, -dóju, -dójau, *собирать даянія; zbierać dary.* ⊹ Kalėdóti nėrà grı̃ẽko *Olechn. Pasakos* 50. *v.* kalėdà.

Kaléndra, -dros, f. *кишнецъ; coriandrum sativum; gatunek rośliny.* Kaléndra smìrdi, yrà vartójama kàd kárvės neapsivãła.

Kalénti, -nù, -naũ, 1) *курлыкать (объ аистѣ); klekotać (o bocianie).* Gañdras kalén, tókıa jõ gáida. 2) *щолкать зубами; stukać zębami.* Łaukìnis (vil̃kas) kalén dantimìs, norė̃damas ė́sti ãvina. 3) ⊹ *строго приказать.* Kalénte prikalenaũ, kàd daugıaũ ãnas tõ nebedarýtų *Dus. v.* kálti, kałkšnóti, gríė́žti, táuškinti.

Kalė́ti, -lıù *u* kalė́ju *(Słt.)*, -lė́jau, 1) *сидѣть въ тюрьмѣ; schnąć, siedzieć w kozie (więzieniu).* Aš kalıù, t. y. kenčıù kalinỹ, ir̃ tù kalė́si. 2) ⊹ *держать въ заключеніи; trzymać w więzieniu SzDi.* 398. 3) *заглушать тѣнью; głuszyć cieniem.* Visì daigaĩ kalė́te nukalė́ja nũ paùnksnıa mẽdžıa. ⊹ Nukalė́tos kanãpės *Sãłos.* 4) *reflex.*, *метаться въ оковахъ; bić się w okuciu.* Aš kalıũs vìsą dıẽną uždarýtas ir̃ nusinũdniju. 5) ⊹ *утомиться въ одеждѣ.* Nusìsıausk šarkùs, jùk nu-si-kalė́jei par̃ dıẽna. Šar̃kūse kúnas nusikalė́jo. Nukalė́jo (=nuviržė́jo) mùna pečeĩ *Kv. v.* kálti, smeĩkti.

Kãlıa-dirsė *v.* kalėdirsė.

Kalıavóti, -vóju, -vójau *(Słt.)*, *втолковывать, уговаривать; wkuć, wmawiać.* Mótyna (⊹ *A. Ю.* móčıa) prirẽmusi iñ ker̃tę kalıavója (*u* kálte kãła) sãva súnui, kàd kelıõnė (*loc. sg.*) bũtum (⊹ *A. Ю.* sargùs) sù saũgulıu. *v.* kálti.

Kalýbas, -ba *(Mos., Słt.) u* kalývas, -va *(Ябл.)*, *съ бѣлой шеей (о собакахъ); białoszyi.* Daũg šunų̃ kalýbais (*cp.* I 426 *n. c.* gentìs) kakłaĩs, žmõgus ìłgu sprándu, alè ne visì geñtys (partars) = ⊹ *A. Ю.* Daũg šunų̃ kalýbu kakłù, alè ne visì geñtys.

Kalýb-kaklis, -lė, *съ бѣлой шеей (при чорномъ цвѣтѣ); białoszyi (przy czarnem).* Kalýbkaklis kùnigas sù stułà. Šuvà kalýbkaklis nejunčıomìs užpũlė añt manę̃s. *v.* skalýbkaklis.

Kalìkštyti, -tiju, -tijau, *бить, отбивать; klepać, np. kosę.* Dal̃gį sù kaltelıù kalìkštyk. *v.* tìnti. ⊹ *A. Ю.*

Kalinẽ *v.* 1. kalinỹs.

Kalineĩ, *acc.* kãlinıus *(Jıė́znas) u* kãlinıus *(Grìškabūdis, Príėnai)*, kalinei *Pelz R.* II 275, *M.* II 368. *v.* kailineĩ *(Seinaĩ)*. ⊹

Kalinė́ti, -nė́ju, -nė́jau, *ковать, постукивать; kuć.*

1. **Kalinỹs**, kãlinıa (*Kv., Stan. Hist. szw.* 16, 75), m. (*u* kalinẽ, -nẽs *SzDi.* 375, *PS.* II 7, *Ruhig* II 162, *Mielcke* II 214), f. *тюрьма; więzienie.* Sūnùs kalė́ja kalinỹ ùž bùčinį. Jìs čė̃ kaĩp iñ kãlinį iñkištas, iñmestas. Tę̃n kalinỹs kaĩp šulinỹs. *v.* kalė́ti, kòzas, tur̃mas.

2. **Kalinỹs**, -nẽ (*SzDi.* 398, *R.* II 162, *M.* II 214), *узникъ, -ица; арестантъ, -тка; więzień.* Kãlinį išvadũk, išpir̃k. Aš neesmù kalinỹs, kàd negalıù išeĩti. Kalinỹs kãli turmè, kalinyjè. ⊹ Išléidžıa kãlinıus ìž ka-

linẽs *PS.* II, 166. *v.* kalė́ti, naválninkas.

Kãlinti, -nu, -nau, *держать въ тюрьмѣ; więzić.* Reĩkıa vãgį kãlinti.

Kalìnti, -nù, -nau, 1) *изнурять, истощать; niszczyć.* Kám tù árklıus kalinì. 2) *reflex., мучиться, изводиться (о больномъ); znikać (o chorym).* Ligónis kalìnas nãktį, kàd nıẽks jõjo neprižıū̃ri, nepadū̃da, kõ jìs prãša. *v.* kalė́ti, džıúti, nýkti, výsti.

Kãlis, -lıa, m. *чека у оси; lon, zatyczka od osi.* Kalelıù (*и* kaištelıù *Vel.*) užkìšk, kàd rãtas nenusmùktum. *v.* kálti, ùžkyšis, ùžkolis (*у А. Ю.* užkū̃lis).

Kalıúzė, -zės, f. *тюрьма; więzienie.* Už vogìmą iñ kalıúzę inkìš tavè. Impū̃lıau iñ kalıúzę, t. y. iñ bė̃dą. *v.* kalė́ti, kalinỹs.

Kalývas *v.* kalýbas.

Káł-joda, -dos, *развратникъ; rozpustnik.* Výriškas gìrtas kaĩp káł-joda, õ mergà kaĩp šùnjoda kùlıas. *v.* kalẽ *u* jóti, šùnjoda.

Kałkà, -kõs, kaĩką (*Vel. Ябл.; А. Ю.* III 33 *н. с.* mergìnis), f. *головная повязка изъ ленты или позумента у дѣвицъ; padirbtà ìš stóro põpıėrıaus iř płačıù kãspinu aptrauktà (Vabal.); wieniec ze wstęgi lub galonu u dziewic.* Kałkà añt gałvõs mergẽsos (*и* mergẽsės *Ябл.*), kàd płaukaĩ nesitaršýtų, õ nomẽtas *(Vel.)* ant gałvõs móters. *v.* jū̃daunyčıa, kasinyčıa, kãspinas, vainìkas.

Kálk-degis, -gıa *и* ⊹ *А. Ю.* káłdegis, m. *печь для обжиганія извести; wapiarnia, piec od wapna.* Pẽčıus, kuř dẽgina (*и вост.* dẽga) kálkes, vadìnas káłkdegis. *v.* kálkė *u* dègti, deglyčıa.

Kálkė, -kės *(об. pl. t.)*, f. (*и* kaĩkis, -kıa *Kv., Slt.*), m. *известь; wapno.* Brólis dẽgina (*и* dẽga) kálkes. *v.* skalkis.

Kalkinė́ti, -nė́ju, -nė́jau *и* kaĩkinėti *(Slt.)*, *лѣниться; lenić się.* Sūnùs kalkinė̃, t. y. tingū̃ja, slinkū̃ja. *v.* drežė́ti, slinkū́ti, tingū́ti.

Kaĩkis *v.* kálkė.

Kałksóti, -saũ, -sójau *(Mos., Sub.)*, *опершись сидѣть, стоять; opierać się, być opartym.* Gìrtas kaĩksa prıẽ síėnos. *v.* kaĩtis.

Kałkšnóti, -nóju, -nójau (*и* kaukšnóti *Vel. Ябл.*), 1) *щолкать зубами; постукивать (Mos., Slt., Vab.); dzwonić zębami.* Dù viłkù kałkšnója dantìs, veizdė̃damu iñ kùmelį. 2) *ковать (жорновъ); kuć.* Gìrnas kałkšnók (*ср.* I 436 *н. с.* gìrnkalis). *v.* kalénti, kálti, płaknóti.

Káł-mautis *v.* káiłmautis.

Káłna-kasis *v.* káłnkasis.

Kałnã-lıėknis, -nıa, m. *góra śród lekna.* Káłnas taĩp líėknų bùs kałnãlıėknis. *v.* káłnas, líėknas. ⊹ *А. Ю.*

Káłnas, -na, m., *pl.* kałnaĩ (*Vel., Schleicher Lsb.* 67, 83) *или* káłnai (*вост. и жем., Ruhig* II 160, 226, *Mielcke* II 69, 211, 301), *гора; góra.* Nũ staĩgıa káłna nušlıaũžk bulimìs. Pakálnė káłna neapgalẽs, t. y. kàs põns, vìs põns. Kàd tù káłnais paviřstum. ⊹ Aš jám káłną pýlıau, õ jìs mán dū̃bę kãsė *Mielcke* I 104, II 244. *v.* gaũgaras, kałvà, kaũkaras, kélti, žıauberìs.

Kálnei *v.* káilinei.

Kalniẽrius, -riaus (*u* kauniẽrius *Dus.*), m. *воротникъ*; *kołnierzyk*. + Žipõnas bė kałniẽriaus *(съ твёрдымъ ł) Olechn. Pasakos* 107.

Kalnìnis, -nė *u* kálninis *(вост.)*, *горный; górny.*

Kálniškis, -kė *(Slt.)*, *горный житель; górnik, mieszkający na górze.* Atẽja kálniškis žmõgus, t. y. kuřs gyvén añt káłna.

Káłn-kasis, -sė (*об.* káłnakasis), *рудокопъ; górnik.* Káłnkasei káłnůse íėška sidãbra, áuksa, drùskos, akmenų̃, rūdõs. *v.* káłnas *u* kàsti.

Kałnùs, -nì, *горный*, *верхній*, *возвышенный; górny.* Kalniaũ čė, õ tẽ łomiaũ. Kalniaũ brólis gyvẽna. Añt kalniõs viẽtos padėk kúgį šiẽna. Kalniaũ gùl akmũ. *v.* kałvùs.

Káłnůtas, -ta, *гористый; gorzysty.* Tẽn kałnůtẽsnis pašalỹs. Łaukaĩ káłnůti tęnaĩ. *v.* káłnas.

Kałpõkas, -ka, m. 1) *верхушка шляпы; wierzch kapelusza.* Kałpõkas skrybėlẽs *(kapelusz)* áugštas, õ atskrabaĩ didelì. 2) + *kołpak SzDi.* 99. + *A. Ю.* Jìs šokinėja sù kałpokù añt gałvõs. *v.* skrybėlẽ.

Káł-raugis *v.* káiłraugis. + *A. Ю.*

Kałsnóti, -nóju, -nójau, *слегка бить*, *ударять*, *ковать; kuć lekko. v.* kałkšnóti, kálti.

Kaĩsti, kałstù, kałtaũ, *становиться виновнымъ*, *провиниться; stać się winnym.* Kalstė nusikaĩta sūnùs. Jagù kalstì, taĩ pasijùsk, kàd nenukaĩstumei visaĩ. *v.* kaĩtas.

Kálstyti, -stau, -sčiau, 1) *прибивать*, *приколачивать; kuć.* Jaũ kálvis káłsta pãsagus. 2) + *ковать*, *подковывать.* Árklius káłsto *Punià* = káusto *Valkininkas. v.* kálti.

Kalstýtiės,-staũs,-sčiaũs, *прислоняться (спиной); opierać się (tyłem).* Lẽd išėjaũ ìš bažnýčios kalstýdamos iñ síėną ìš słabnùma. Aniẽ, výrai, prigérę, priẽdę pašaleĩs kaĩstos, t. y. stóvi atsikõlę iñ síėną, tebsidaĩbsta bė dárba. Ligónis añt žmonių̃ kalstýdamos eĩn. *v.* kaĩtiės, kałksóti, łoštytiės.

Kałtà, -tõs, f. *v.* kalčià. + *A. Ю.* Atłáisk mùm músų kałtàs (*м. б. діал. вм.* kaltės?), kaĩp mẽs atłáidžiam savíėmus kaltíėmus.

Kałtãlis *молотокъ для отбиванія косы. Kv. v.* 1. káłtas. +

1. Káłtas, -ta, *pl.* káłtai, m. *долото; dłót.* Darbiniñkas žmõgus: sù káłtu máłkas kiřtu (= kiřto), sù ýła šíėną pjóvė! Sù káłtu káłk kiáurymę.

2. Káłtas, *pl.* káłtai *(Kv., Mos., Lenkìmai, Žviñgei)*, m. *чорное зерно въ колосѣ; ziarno wielkie w kłosie. v.* kałtůti, skałsà.

3. Káłtas, -tà, *кованный; kuty.*

Kaĩtas, -tà, *виновный*, *виноватый; въ долгу у кого-нибудь; winien.* Dvim̃ kapeĩkim kaĩtas palikaĩ. Kàd výrai kaltì bùs nebeveřsis manimì, t. y. manė *(gen. sg. около Ковна)* nebkáltins. Kás táu kaĩtas. Añs mán kaĩtas šešeĩs dólereis. *v.* kaĩsti, vỹnas.

Kałtavoti, -voju, -vojau (*об.* káltinti), *обвинять; obwiniać.* Ką̃ kałtavósi biẽdnas búdamas. *v.* kaĩsti, káltinti.

Kaĩtė, -tės (*SzDi.* 399, *Dauk. žod.* 29[a]) *или* kaltẽ *v.* kalčià.

Kálti, -łù, -łiaũ *u* kałaũ *(Dus.)*, 1) *ковать; kuć.* Kálvis káł sù kújumi (*sc.* kúju). 2) + *чеканить монету.* Pìnigus kałù *SzDi.* 13, *R.* II 260, *M.* I 104, II 348. Liėtùvei teippàt kãło iř áukso pìnigus *Dauk. Bud.* 252,3. 3) *курлыкать (какъ аистъ); klekotać (jak bocian).* Gañdras kãła. 4) *заглушать тѣнью (о растеніяхъ); głuszyć.* Mẽdis sãva paùnksniu kałdamas nùkali (*sc.* kalė́damas nùkali) žolès, díėgus. *v.* kalė́ti, kalénti, kałsnóti, kálstyti.

Kaltýbė, -bės, f. *вина; wina. v.* kalčià.

Kaltiės, kałũs *(жем.)*, koliaũs, *опираться обо что-нибудь; opierać się o coś.* Aš kałũs krãsė iř tù atsikõlęs sėdė́k. *v.* kalstýtiės, łõštiės.

Kaltininkas, -kė, *виноватый, виновный; winowajca.* Kuřs nukaltęs tàs kaltininkas. *v.* kaĩsti.

Káltinis, -nė *u* kaltinỹs, -nẽ *(Mos., Slt.)*, *сдѣланный долотомъ, тёсаный, высѣченный, рѣзной; dłotowy, ciosany.* Padìrbk káltinį krė́słą, kuřs turė́tum pakojikės kryžmà sukáłtas, õ viršùs ìš lentẽlių iñ pelčiùs inléistas. Káltinis kũlis *(kamień)* añt kapų̃. *v.* káłtas, kálti.

Káltinti, -nu, -nau, *винить, обвинять; winić, obwiniać.* Pradė́ja manè dabař káltinti. *v.* kaĩsti.

Kaltìs, -tiẽs, f. *вина; wina.* Jìs atłáida mãna kaltìs. *v.* kalčià, kaĩsti, kałtà. + *A. Ю.*

Kałtũnas, -na *(Dus.)*, m. *колтунъ; kołtun.* Kałtũnas ìmpůleis (*у А. Ю.* impùlejs) ponavó.

Kałtũnũtis, -tė (*жем. вм.* kałtũnũtis), *страдающій колтуномъ; kołtunowaty.* Tám kałtũnũčiui tèksi iñ słũgàs. *v.* kałtũnas.

Kałtũnũtis *v.* kałtũnũtis.

Kałtũn-žolė, -lės, f. *родъ растенія; gatunek rośliny. v.* kałtũnas.

Kałtůti, -ůju, -avau, *rość w ziarna wielkie.* Várpos kałtůtos šįmet. *v.* 2. káłtas, degulė́ti, kūlė́ti. + *A. Ю.*

Kałvà, -võs, kaĩvą f. *бугоръ, возвышеніе, холмъ; wzgórze, wydatność.* Kałvà yrà sausà viėtà añt píėvos pasrùvusios vandenimì. Kałvàs, grubłùs iř purvùs ãsłos grę̃ⁿsk sù łópeta, õ sù peiliù brũdą nũ stãła. *v.* káłnas, kélti.

Kałvaĩtis, -tė, *живущій на возвышенности; wzgórnik.* Kàs añt kałvõs gyvén, tàs kałvaĩtis. *v.* žemaĩtis.

Káłvaitis *u* káłvūtis, -čia *(Kv.)*, m. *сынъ кузнеца.* +

Kálvė, -vės (*Dus.*, *R.* II 260, *M.* I 105, II 348) *u* kalvẽ, kaĩvę *(S. Naum., Vil., Vištýtis)*, kałvẽ, káłvę *(Dysnà, Sãłakas)*, f. *кузница; kuźnia.* Kiřvį kálvė grúdyti. *v.* kálti.

Kálviėnė, -nės, f. *жена кузнеца; kowalowa.*

Kálvis, -via, m. *кузнецъ; kowal.*

Kálviškas, -ka, *кузнечный, такой какъ у кузнеца; kowalski.* Kújis kálviškas. *v.* kálvis.

Kałvùs, -vì, *возвышенный; wzniosły.* Čè kalviaũ kaĩp tęñ. Kuř kalvẽsnė viėtà, tęñ vandũ neapteñk. *v.* kałvà, kałnùs.

Káłvūtis *v.* káłvaitis.

Kám, *adv.*, *зачѣмъ, для чего; czemu, na co.* Kám makinì iñ pélkę, t. y. mùrdai. Kám atsitáuškinai kâktą, t. y. atidareĩ kãktą. Kám čè góny-

tiės, bèpročiůti, durnaĩ elgtiės. Sãka móteriška sãva výrui: kám manè nàkažioji taĩp greĩtai, nẽ apšilti nedůdi atsigùłus. + Pykaũ, kám jìs gẽria *Svėd. v.* kàs.

Kamana, -nos (=*вост. діал.* kamãnā *изъ* kamãnė?) f. *дикая пчела, шмель; pszczoła dzika.* Kamanos (*sc.* kamãnės) sãmanose tùr lìzdą. *v.* bimbałas, bitìs, dviliñkė, širšũnis (širšũnas *Mos.*, širšůnas *Sub.*, *Vab.*).

Kamanẽ + *А. Ю.* (*и* kamãnė *вост. и SzDi.* 31, *Ruhig* II 74, *Mielcke* II 97, kamaninės bìtės *Mielcke* I 105, kamunẽ *жем.*). *v.* kamana.

Kamaninės bìtės *v.* kamanẽ.

Kãmanos, -nų (*и жем.* kãmunos, -nų), pl. f. *узда съ удилами; uzda. v.* brìzgiłas.

Kamañtai *pl.* m. *деревянная часть хомута; drzewo u chomontu. v.* pavałkaĩ (*Dus.*, *Mos.*) *и* pavaĩkai (*Kv.*).

Kamantinė́ti, -nė́ju, -nė́jau (*Sub.*), *допытываться, разспрашивать, разузнавать; dopytywać się.* Vìs ůšvis kamantinė̃, kadà atadůsi pìnigus, t. y. kłausinė̃. *v.* kłausinė́ti, kváršinti.

Kamantůtiės, -tůjůs, -tavaũs, *Al. резвиться, шалить, проказничать, играть; swawolić.* Šùnys kamantůjas. *v.* gałůtiės.

Kamarà, -ãros, f. *свѣтёлка, небольшая комната; komora, izba mała.* Kõ tù tekì ùž biẽdna, kuñs tũ iėškõs kamarykštẽlės sù łangeliù. *v.* grinčià (*и* gryčià, grỹčios *Dus.*), kambarỹs, seklyčià, stubà.

Kamarka, -kos, f. *родъ растенія; gatunek rośliny.* Kamarka, žolẽ, gìrio áuga, nũ príėpůłos smiĩka.

Kamárninkas, -kė, *землемѣръ; коморникъ, живущій въ избушкѣ; komornik, żyjący w izdebce. v.* kamarà, pamiėrčius.

Kamarůti, -rũju, -ravaũ (*Vab.*) *и* kàmarůti, 1) *складывать нехорошо, не въ порядкѣ (брёвна); składać nie ładnie (bierwiona).* Tù mėtlioji rąⁿstùs, t. y. kamarũji, sukinė́ji, sukryžiavóji, negeraĩ sùdedi. 2) *reflex., одѣваться; nadziewać się.* Tù kamarůsiės, õ añs, vaĩks, išsikamarůs (*cp.* I 627 *и* 631 *n. c.* išsimáuti) iš marškinių̃, t. y. išsimaũs. *v.* išsikamarůti, kèmerůtiės.

1\. Kãmas, -ma, m. *холопъ, мужикъ; cham.* Deivas (*sc. сз. жем.* Deius =Diẽvas) pàverstas iñ šùnį yrà kãmàs. *v.* kamůti.

2\. Kãmas, -ma, m. *крыса; szczur Al.*, *Yłakeĩ*, *Sałantaĩ*. +

Kamãsyti, -siju, -sijau, *топтать; deptać.* Štãmas gývolių užẽjęs kamãsija píėvas išpìjusias. Kamãsyk mólį, šlýną, torpes (=tùrpes *Mos.*), t. y. mìnk sù kójomis. *v.* makãsyti, mìnti.

Kamašavótiės, -vójůs, -vójaus (*и* gamašavótiės *А. Ю.* I 409), *приготовляться; przygotować się.* Kùnigas kamašavójas pamóksłą geraĩ patéikti (*Mos.*, *Šãtės*). *v.* taisýtiės, tỹktiės (*юв. жем.* tỹktys=*сз. жем.* tẽiktęis = *аукшт.* tiẽktisi *и* tiẽktiėsi), gatavótiės.

Kamãšytiės, -šijůs, -šijaus, *Slt. taisýtiės, rũštiės išeĩti.* Kamãšykes łaũkan, àš tãvęs nekenčiù nẽ beregė́ti. *v.* kamašavótiės. +

Kàmašůti, -šůju, -šavau, *шляться, ходить.* ✝

Kamašũtiės, -šũjůs, -šavaũs, **толкаться; spychać się.** Bóbos kamašũjas stubõ, t. y. kam̃šos, maĩšos. *v.* kamšýtiės, maišýtiės.

Kambarỹs, kam̃baria, m. 1) **комната; gabinet, izdebka na ustroniu.** Kambarỹs, kur̃ niẽks nereikalìngas neineĩna. Iš víėna kam̃baria eĩna iñ kìtą. 2) ✝ kamburỹs, kam̃burio, m. *уголъ Dus. v.* bakšė, kamarà, urgždynė, urkštynė.

Kamblỹs, kam̃blia, m. **комель, стебель, стволъ; komel, łodyga.** Kamblỹs rūgštỹnių. Nukir̃tus néndres palìks kambleĩ, t. y. stiėbaĩ. *v.* kurčgalỹs, rãžas, rugiėnà, stíėbas.

Kamburỹs *v.* kambarys.

Kamè, *adv., гдѣ; gdzie.* Atsprąⁿstis kàd kamè reĩkia atspręⁿsti. Viriaũ viriaũ jùką. Kañ pjóvei? šuniùką; kókį? rùdą; kanõ? gùda; kamè radaĩ? jáujė; kamè pjóvei? sáujo.

Kamegůti, -gůju, -gavau, *Al. ходить на костыляхъ; iść o krukach.* Pal̃úžęs kóją kamegů, t. y. eĩn sù rameñtais.

Kamerůtiės, -růjůs, -ravaus, *тяжело работать, трудиться; robić ciężko.* Kemerůtiės *(sic!)* yrà suñkei kil̃nóti, darbũtiės: vaĩkis sù mergè. *v.* kàmarůti.

Kamėžái *(и* kimėžái *Mos., Šãtės); interj., выражаетъ дѣйствіе хватанія; wyraża chwytanie.* Kamėžái kamėžái — lengvaĩ grẽbsta łapùs.

Kamíėna *v.* kamíėnas.

Kamíėnas, -na, m. 1) *комель, стволъ; komel.* Iš kamíėna mẽdžia dìrba ãvilį. 2) ✝ *Dus. стебель; nać, łodyga kartofli.* Bùlvų dā tebẽr žalì kamíėnai *(въ дер. Dìdžiadvaris).* Bùlvų kamíėnos *(въ дер. Pūteĩkiai). v.* drútgalis, liėmũ, kotena.

Kamiẽnis, -nia, m. *nać, łodyga kartofli Koss. Litu.* 45[b]. Kamiẽnei nẽr pardìdeli *(Dus. въ дер. Pažíėgė). v.* kamíėnas. ✝

Kamina-krėtỹs *v.* kamìnšłůstis.

Kãminas, -na, m. **дымовая труба; komin.** Dúmai eĩna glėbeĩs (*и* kamůleĩs) ìš kãmina. Ō priẽ kamina bar̃zdą prirakìna. *v.* garìnis.

Kaminyčia, -čios, f. **часть дымовой трубы на крышѣ; komin nad dachem.** Kãminas ìšvestas añt vir̃šaus stóga bùs kaminyčia.

Kaminõrius, -riaus, m. *трубочистъ; kominiarz.*

Kamìn-šłůsta, -tos, *kominiarz. v.* kamìnšłůstis. ✝ *А. Ю.*

Kamìn-šłůstis, -sčia, m. **метла для чистки дымовой трубы; miotła od kominu.** Sù kamìnšłůsčiu šłũja kãminus kaminõrius. ✝ Kamìnšłůsta *трубочистъ Sintautaĩ, S. Naum.* = kamina-krėtỹs, kãminakrėčio *Dus.*

Kamoris, -ria, m. **дальній уголъ, трущоба; zaułek.** Kamorius išvadžiójei, negalì pasèkti ni kur̃ eĩti. *v.* ùžkamoris (ùžkaboris). —

Kámpa, -pos *(S. Naum., Kurš),* f. **вязокъ у саней; поперечина у саней; poprzecznik u sani.** Kámpa skersaĩ añt pavažų̃ šłãjose (*у А. Ю.* šłajůse). *v.* atłanktis (*и* apłąnktis *151*), kúlėnas.

1. **Kampas**, -pa, m. *уголъ, край; kąt.* Kampẽlį *(краюшку)* dū̃nos dū̃k ùbagui. Kertẽ ìš łaũka, õ kampas ìš vidaũs visūmèt *(жем. = аукшт.* visûmèt). ⊹ Dū̃nos kampas *краюха хлѣба R.* I 53, *M.* I 105. *v.* kertẽ, rū̃žas.

2. **Kampas**, -pa, *Al., Mos. дуга въ оглобельной упряжи. v.* kumpas. ⊹

Kampina, -nos, f.?; *wróbel dla włosów.* Kampina *(м. б. жем. adv.* kampinã *изъ* kampinaĩ *лукообразно?)* sùsuk žvìrblį.

Kampinas, -na (*Mos.; у А. Ю.* kampìnas), m. *лукъ; łęk.* Sù kampinu kraũjas bė́g kaĩp sù kersłù kerta.

Kampinė́ti, -nė́ju, -nė́jau, *ходить по угламъ; chodzić po kątach.* Kampas nū̃ kampa kampinė́ bérnas bè dárba. *v.* eĩti.

Kampininkas, -ka, m. *бобыль* I 472 *n. c.* grỹnius. ⊹

Kampiselis, -lıa, m. *Al. выстриженный, вырѣзанный уголокъ; kącik wystrzyżony. v.* šnìpis.

Kampýti, -paũ, -pıaũ, *дѣлать углы; wystrzygać kąty z tasiemek.* Kampùs darýti.

Kampsóti, -saũ, -sójau *(невѣрно вм.* kumpsóti *Slt.), стоять согнувшись; stać bez celu.* Kíėk mergū̃ palìka bekampsančių, bevampsančių.

1. **Kampū́ti**, -pū̃ju, -pavaũ, 1) *дѣлать углы; robić kąty;* 2) *сгибать; giąć.* Kampū́ti yrà leñkti iñ kampą. *v.* kampas.

2. **Kampū́ti** *(невѣрно вм.* kumpū́ti *Mos., Slt.)*, -ū̃ju, -avaũ, *ходить согнувшись; дѣлать частые небольшие изгибы спины; chodzić schyliwszy się. v.* kumpas.

Kamšà, -šõs, kamšą, 1) *гать (Dus.); droga faszynowana.* Kamšàs ìš virbū̃, šãtrų añt kẽlıa paĩ pélkes (*sc.* padãra) kàd nekliñptų arkleĩ važiū́jant. 2) *столпленіе (людей), давка, нагроможденіе (вещей); napchnięcie ludzi, rzeczy.* Kókıa čè kamšà žmonių̃, drabùžių ankštõ vıẽto. 3) ⊹ *обжора. v.* kimšti, sprūstìs, spústis *(Al., Slt.).*

Kamšałas, -ła, m. *набивка, то, чѣмъ набиваютъ, начиняютъ; jadło gęste.* Bilè kamšałas, t. y. kûmì žárnas galì kimšti. *v.* dū̃na.

Kamšẽklis, -lė, *обжора; opychacz.* Łaĩ kemša kamšẽklis, t. y. daũg ė́da. *v.* kamšlỹs.

Kamšìklis *(Ябл.) v.* kamšẽklis. ⊹

Kamšýti, -šaũ, -šıaũ, 1) *затыкать дыры; zatykać.* Sù spãleis kamšýti skylès. 2) *набивать; spychać.* Šıẽną kamšýk iñ palė́pes. 3) *reflex., толкаться; spychać się.* Anū̃du kamšos *(не* kumšos *ли?)* sù ałkúnėmis eidamì prõ víens kìtą *(и* prõ víens añtrą *Mos.)* iř nesisvéikina. *v.* kimšti, kamašū̃tıės.

Kamšlỹs, -lẽ, *обжора; obżarca.* Kamšlỹs kuřs jū̃da báłta kemša, t. y. ė́da. *v.* kamšẽklis.

Kamštas *v.* 2) kamšà. Žmonių̃ kamštas *ścisk Linkm.* ⊹

Kamšteleti (*невѣрная передача слова* kùmšteleti), -lıu, -lėjau, *толкнуть; szturchnąć.* Kùmštelėjo iñ šóną prõ šãlį eĩdamas.

Kamštis, -čıa, m. *затычка, пробка; zatyczka.* Pėkłos kamštis davatkà.

Kamštýtiės, -štaũs, -ščiaũs, *набивать себѣ брюхо, пичкаться; opychać się.* Sūnùs gèb kamštýtiės, t. y. kuřs kem̃š, õ nepriė́d. *v.* kim̃šti.

Kamštùvas, -vė, *томъ, кто набиваетъ (сѣно); spychacz.* Kamštùvas kem̃ša šiẽną iñ palė́pius. *v.* kim̃šti.

Kamulỹs *v.* kamůlỹs. -+-

Kamùlžymas *Linkm.* = kamùrzas. -+-

Kamunẽ, -nẽs *(Al., Kv., Mos.)*, f. *шмель; osa, pszczoła dzika.* Kãmunės sãmanose añt píėvų tùr lìzdą. *v.* bitìs, širšūnis.

Kãmunos *v.* kãmanos. -+-

Kamùrzas (= kamùrza *f. Vab.*) *свёртокъ, комъ; skręt.* Linùs pakłótus vė́jas susùka iñ kamùrzą. *v.* gùmułas, kočẽłas.

Kamůlỹs, kãmůlia (*и сз. жем.* kamulỹs), m. *клубокъ; kłąb.* Šiaudų̃ kamůlỹs insìmetė. Siúłu susèksi kãmůlį. Siúłus išpłaikstýti ìš kãmůlia. -+- Sù siúłu atràsi iř kãmulį *Dauk. Dajnes* 165. *v.* gungulỹs, urulỹs.

Kamũti, -mũju, -mavaũ, *мучить, угнетать; nękać.* Põnas sãva žmónis kamũja, gałánda, žùda. -+- Gum̃bas jį̃ kamũja *Dus. v.* dõvyti, gałą̃ⁿsti, žudýti (*и* žúdyti *Dus.*).

Kamzũlė, -lės (*юв. жем.* = *сз. жем.* kǫmzõulę), f. *жилетъ; švařkas sù liėmenimì iř skvernaĩs, durtinỹs, trum̃pas (Slt.); kamizelka; siermiężka krótka dla kobiet (Koss. Litu.* 153ᵃ). Sūnùs sù kamzūlè apsidãręs. -+- Põ margìnės kamzůlẽlės *Dauk. Dajnes* 117. *v.* štołtas.

Kamzũlė *(Slt.) v.* kamzũlė.

Kãna = kãžna. *v.* kanakàs, kanakadà.

Kanà, *adv., куда; dokąd.* Dvasià kanà nór pùčia, iř balsą jõs girdì, bèt nežinaĩ ìžg kuř ataĩt arbà kanà eĩt *DP.or.* 451. Kanà tù inlindaĩ? *Zasė́čei (дер. въ Дятловской—Zíeteła [діал.* Zýteła*]— волости, Слонимскаго у.). v.* kàs. -+-

Kanabẽkas, -ka, m. *крюкъ; kruk, zaczepka.* Sù kanabėkù durìs užkabìnk.

Kanãčyti, -čiju, -čijau (*и* kandãžyti, -žiju *Ябл.*), *колотить, сѣчь; ćwiczyć, męczyć.* Ũšvis ìnsūniui (*и* ýšsūniui) skũrą kanãčija, t. y. plíėkia, katãlija. Añs kanãčija mergẽlę, t. y. žùda. *v.* kanãtyti, katãlyti, plíėkti.

Kana-kadà (*и* kana-kadõs *Dauk. žod.* 3ᵇ, 21ᵇ), *adv., неизвѣстно когда, давно; kiedyś.* Kanakadà čė bebùva. *v.* kadà.

Kana-kaĩp = kàs žìna kaĩp, *adv., неизвѣстно какъ; kto wie jak.* Girdė́jau kanakaĩp. Kanakaĩp padìrba jìs.

Kana-kàs = kàs žìna kàs *неизвѣстно кто; ktoś.*

Kana-kõ, *adv., неизвѣстно почему; ktoż wie czemu.* Kanakõ dẽdė negė́rė ałaũs, mùsėk (mūsė́t *Ds.;* t- *мягкое*) nepatìka jám. *v.* kažikõ.

Kanãp-daržis, -žia, m. *коноплянникъ; ogród dla konopi, konopnik.* Kanãpdaržis yrà dařžas dẽl kanãpių (*sc.* dařžas kanãpiams).

Kanãpė (*SzDi.* 103, *R.* II 190, *M.* II 253) *v.* kanãpis. -+-

Kanapiėnà, -nõs, -íėną *(Mos.)* *и* kanapíėna *(Ябл.)*, f. *мѣсто, гдѣ росла конопля; konopisko.* Kuř kanãpei áuga bùs kanapiėnà.

Kanapìnė *перепелятникъ, птица astur*

nisus R. II 332, *M.* I 106, II 445. *v.* kanapìnis. -+-

Kanapìnis *u* kanãpinis, -nė *(вост.)*, *конопляный; konopiany.* Virvė kanãpinė, õ siúłas linìnis.

Kanãpis, -pıa *(Kv., Mos. u вост.* kanãpė), m. *конопля; konopie.* Aš gruzdù (? *см.* grùzdinu) kanapiùs põ káršta pẽčiaus. -+- Vãsarą eglẽlė, žiẽmą karvẽlė. — Kanãpis *Koss. Litu.* 152ª. Žvìrbliа kanãpis *клопики; briza media Koss. Litu.* 151ª.

Kanãpyti, -piju, -pijau, *Vab. долбить корыто или улей. v.* kanapóti. -+-

Kanãp-lesis *u* kanaplesỹs, -sẽ *(Vel.)*, *клюющій коноплю; konopiodziób.* Žvìrblis kanãplesis.

Kanapoti, -poju, -pojau, *дырявѣть (отъ проѣданія червями); dziurawieć.* Šinka (*об.* kum̃pis) nũ senùma kanapó, t. y. kirmgraužó. *v.* pindėti (*см.* pendėti *u* péndėti), trandėti.

Kanãp-rovis, -vıa, m. *уборка конопли; rwanie konopi.* Kanãprovis yrà neatbodùs dárbas.

Kanap-rovỹs, -vẽ, *тотъ, кто убираетъ коноплю; rwacz konopi. v.* ráuti.

Kanãp-stybis, -bıa (*жем. см.* kanãpstıėbis), m. *стебель конопли; łodyga konopi.* Styptè išstỹpa *(u* išstỹbo *Vel.)* kaĩp kanãpstybis.

Kanãp-stıėbis *v.* kanãpstybis.

Kanas, -na, m. *кончина, конецъ; skon, koniec. v.* kanė̃ti. —

Kanãtyti, -tiju, -tijau *(Sub.)*, *бить; bić.* Výras kanãtys vãgıui šónus, t. y. mùš. *v.* kanãčyti, mùšti.

Kanavašas, -šė, *большого роста, рослый; urodziwy.* Výras kułtupỹs, õ jõ patì kanavãšė, t. y. áugałota. *v.* áugałotas, kanynas, miĩžinas.

Kañčės, *adv.*, *иногда, порой; niekiedy, czasami.* Ũsvis kañčės dū̃da pinigų̃, dū̃nos. Kañčės pakéikıau. Kañčės pasigė̃rıau. *v.* kàs čẽsas, kar̃tais, tárpais.

Kančià, -čiõs *u* kañčıos (*діал.* kọ̃nčẹs *Slt.*, *Wał. Prade* 279, *Žem. wisk.* II 103), f. *терпѣніе, мученіе, мука; cierpienie.* Iš kančiõs norė̃jau pasiskandìnti. Iš kančıõs arıẽłką gė̃rıau. Jõs kančià yra dìdelė, t. y. kentìmas.

Kañčıus, -čıaus, m. *кнутъ, плеть; bizun.* Paródė jám kañčıų. Sù kañčiumi rùmžė vaĩkui káilį. Kančiukẽlis iš šim̃ta vıėlẽlıų pìntas. Dýžti sù kančıukù. *v.* kę̃ⁿsti (!).

Kandãbyti, -biju, -bijau (*u* kandãžyti, -žiju *S. Naum.*, *Vad.*, kantãpyti, piju *Slt.*), *терзать, мучить; dręczyć.* Patė̃vis kandãbys kõl užkandãbys dũkrą, t. y. nuvárgins, užmùš. *v.* kanãtyti, nuvárginti.

Kandãžyti *v.* kandãbyti. -+- Káilį iškandãžijo.

Kándė *v.* kándis.

Kandẽklis, -lıa, m. *кусака; kąsacz.* Šũ kandẽklis. *v.* ką̃ⁿsti.

Kándėti, -dėju, -dėjau, *быть изъѣдаему молью; zjadać (o molu).* Jaũ kándėja káilinei, vìłnų áudekłas, t. y. trañdys kaĩp ãdatos dūrelıùs padìrba. Mìłtai kándė vãsarą. Avìkailei, mìłas, vìłnos, drabùžei, kàd nevėdìnsi kándėti pradẽs, t. y. kándys suẽs. *v.* kanė̃ti, vasarė̃ti.

Kandinė̃ti, -nė̃ju, -nė̃jau, *ѣсть понемногу; jeść po trochę. v.* ką̃ⁿsti.

Kándinti, -nu, -nau, *caus.*, *давать ку-*

сать; kąsać. Káın kándini mãna vaĩkui. *v.* kąⁿsti.

Kándis, -dıės *(вост., Al., Mos.)*, kandìs, -diẽs, kañdį *(зап. и* kándė, -dės *Lìnkmenes*, kándžia, -džios *Dus., SzDi.* 155, *PS.* II 7), f. *моль; mól.* Kándys suė́dė mìłą nevéłtą. Kándys smùlkıos kaĩp dùlkės.

Kañdis, -džıa, m. *укусъ; ukąszenie.* Kaĩp šuñs kañdžıa gailiũs tą̃ padãręs. Šuñs kañdis negỹna (*см. жем.* negỹn=*аукшт.* negỹja) greĩtai. Kõl kraũjas nusė́sta kañdžei surbėlių̃ išpam̃pę stóvi. ⊹ Mãžas gyvãtės kañdis, bèt sopulỹs dìdis *Dauk. Apiniû aug.* 45. *v.* kąⁿsti.

Kándlıotıės, -lıojûs, -lıojaus, *Al. кусаться; kąsać się.* Arkleĩ kándlıojas (*и* kándžıojas *Vel.*).

Kándūłas *(жем. вм.* kándůłas *Mos.; ср.* I 229 kąndołas, *гдѣ о*=*ů*; kandůlỹs *Koss. Litu.* 15ª), -ła m. *ядро; jądro.* Tù esì sveĩkas kaĩp kándūłas. *v.* kąⁿsti, brándūłs *(жем. вм.* brándůłas *Dus).*

Kandùs, -dì, 1) *кусающійся, кусака.* Kandùs žmũ kur̃s tũj įkánda. *v.* kąsti *А. Ю.* ⊹ 2) ⊹ *острый Dauk. żod.* 2ª. Dañtys tùr búti smùlki ir̃ kandì (*жем. вм.* smùłkūs ir̃ kañdūs) *Dauk. Ape sodnus* 81.

Kándůłas *(Grūzdžeĩ)* } *v.* kándūłas.
Kandůlỹs }

Kándžıoti, -džıoju, -džıojau, *кусать, ѣсть; kąsać, jeść.* Taĩ šį̃, taĩ tą̃ kándžıok ką̃ išmanýdama, kàd neišáłktum. Kándžıoti yrà tánkei válgyti. Šunıùkas kándžıo. *v.* kąⁿsti.

1. Kanè *(вост.* kãnè *вм.* konè *изъ* kũ nè; *съ ā средней долготы), adv., почти не, чуть не; prawie.* Pusıáu kanè (*ср.* I 50 *п. с.* ãpłamas) žõdį ìštarıau ir̃ suprãta ponì. ⊹ Kũ nepatrúko bebė̃gdams *Mos.*

2. Kanè *вм.* kad nè *если не.* Kamè áugai dùkre mùna, kanè pàs matùšę? *Dauk. Dajnes* 14. ⊹

Kãnė *(Słt.)* f. *вырубка въ стѣнѣ; wyrąbanie w ścianie.* Iñ kanės ìškirstas síeno dėd rąⁿstùs, t. y. nè į̃ šułùs.

Kanė, -nės, f. *моль въ мукѣ; mól w mące.* Kir̃mys mìłtůse vadìnas kãnės arbà kándys. *v.* kándis.

Kanebė̃kas *kablỹs mėšłáms veřsti ìš vežìmo S. Naum. v.* kanabė̃kas. ⊹

1. Kanė́ti, -nė̃ju, -nė̃jau, *быть изъѣдаему молью; jeść (o molu).* Mìłtai, vìłnonas drabùžis nevėdìnamas pràded kanė́ti, t. y. kándėti.

2. Kanė́ti, -nė̃ju, -nė̃jau, *умирать съ голоду; konać z głodu.* Kanė́te iškanė̃jęs arklỹs par̃ nãktį prıẽ tvorõs, t. y. iškalė̃jęs. *v.* kãnas, kanóti.

Kanybà *v.* kanyna.

Kanìčnus, -ni, *adv.* kanìčnei, *необходимый; konieczny.* Kanìčnei (*Dauk. Ape sodnus* 27, 35) reĩk dìrbti.

Kãnikas, -ka, m. *ларь (Dus.); шкафчикъ для посуды; szafka od naczynia* (*или kredens wiejski Koss. Litu.* 45ᵇ). Prıẽ dùrų griñčios stóvi kãnikas sù sũdais. *v.* skrynıà, šė̃pas.

Kanyna, -nos (= kanybà, -ỹbos *Vel. Ябл.*), f. *изсохшій, чахлый, хилый человѣкъ; zeschły jak trzaska.* Kanyna sudžıúvęs kaĩp skıėdrà žmogùs. Tù kanyna bóba. *v.* kivýna, kempyčia.

Kaninti, -nu, -nau, *терзать, мучить; dręczyć, nękać.* Põnas kãnina sãva

žmõgų dideleĩs mõkesneis ir̃ sunkeĩs darbaĩs. *v.* kãlinti, žudýti, skùrdinti, kanóti

Kanypa (= knypà, knỹpos *Mos.*) *хилый, еле живой; karzeł mały i chudy.* Kanypa yrà lıėsà mažà žmonà.

Kanıū̃tıės, -nıū̃jůs, nıavaũs *мучиться; кончать жизнь, отживать; kończyć się.* Prãstas gaspadõrıus kanıū̃jas, t. y. nusigyvén. *v.* baĩgti, kanóti.

Kankà, -kos, f. *мученіе, мука; nękanie; pl. pytki, męki* (*SzDi.* 312, 337). Tikrà kankà sù menkù árklıu ir̃ árkłu árti. *v.* kankìnti *A. Ю.* +

Kañkałas, -ła, m. 1) *колокольчикъ, бубенчикъ; dzwonek podłużny.* Põ kárvės kakłù pàrištas kañkałas. Kañkałas sù barškałaĩs añt galvìjų uždė́tas. + Kañkałas sù pasvaraĩs, kulỹs sù paũtais kýba *A. Ю.* Prıriškìk kañkałą prıẽ íėnų važıū̃jant *A. Ю.* Sausà máłka kaĩ kañkałs *Mielcke* I 106. 2) *яйца (testiculi); jaje.* Vaikų̃ kankałaĩ (paũtai) kýba (*inf.* kýboti). *v.* skam̃bałas, bar̃škałas, skrãbałas, var̃pas.

Kankalijà, -ìjos, f. *орлики (раст. aquilegia vulgaris); gatunek rośliny.* + Kankalìjos raudonaĩ žýdi; žıėdų̃ baltì galıùkai *Vel.* (*Ябл.*).

Kankałū̃ti, -łū̃ju, -łavaũ (*u* kankalıū̃ti *A. Ю.* +), *звонить; dzwonić.* Kárvė põ mẽdę kankałū̃ja. Pir̃šlỹs kankałū̃damas nukankałãva, t. y. nuskambė́ja sù kankałaĩs. *v.* kañkałas.

Kankė́ti, -kù, -kė̃jau, *мучиться; dręczyć się.* Teñ kaĩp pẽkło kankė́ti reĩkıa. *v.* kanė́ti, kanóti, kanıū̃ti *A. Ю.* +

Kankỹnė, -nės (*SzDi.* 84, 145) f. *мученіе; męczarnia.*

Kankinỹs, -nẽ, *pacjent, cierpieniec.* Kur̃s keñčia šal̃tį, al̃kį, nevãlıą ir̃ t. t., tàs kankinỹs. *v.* kankė́ti *A. Ю.* +

Kankìnti, -nù, -naũ *u* kánkinti (*сз. жем.; ср.* nu-kánkinu *M.* II 10) *мучить, терзать; nękać głodem, pracą, trapić.* Kẽkše, mẽčmerge, nekankìnk sãva kū̃diki (*жем. genit. вм.* kū̃dikıa), alè užaugìnk gražeĩ. *v.* žudýti, knãksyti, dõvyti, keñkti, kanė́ti.

Kánkinti, -nu, -nau, *Al.* (*Slt. u* kãkinti *Mos.*, *Vel.*: àš jám nepakãkinu), *удовлетворять; zadowolnić.* Aš kánkinau jį̃jį kõl prikánkinau, t. y. prišė́rıau. Aš kánkinu, t. y. dū̃du kõ jìs nór. *v.* prišérti.

Kanklei (*Dus.*, *PS.* II 57, *Ruhig* I 53, *Mielcke* I 106, *Olechn. Pasakos* 47). *v.* kañklės. +

Kañklės, -lıų, *pl. t. гусли; gęśle.* Añt kañklıų dvýlika stygų̃ dratìnıų. Garsıomìs kañklėmis skámbina mergà.

Kañklys (*Ruhig* II 191, 240, *Mielcke* II 254, 320), -lıų *pl. v.* kañklės. +

Kanklıū̃ti, -lıū̃ju, -lıavaũ, 1) *играть на гусляхъ; grać na gęślach.* Sūnùs grıẽbıa añt kañklıų kanklıū̃ti. + Pẽtras kankleis pakanklıū̃si *Olechn. Pasakos* 46. 2) + *бить, драть.* Pajẽmęs rýkštę kaĩ apkanklıū̃siu (*u* apkułdãšysıu) tavì taĩ daugıaũ tõ nebedarýsi. *v.* klıùnkinti.

Kankółai, pl. m. *яйца (testiculi); nerki, jaja.* Bùlıaus kankółai tàbałů. *v.* kañkałas, kunkółas, paũtai *A. Ю.* +

Kankółas, -ła, m. *v.* kunkółas. + Kankółai *kluski Kv. Mos.* Skanùs kankółus rìja *Dauk. Pasakas Ph.* 16.

Kankolỹnė, -nės, f. *zacirka.* Kankolỹnė ìš smulkių̃, võ kleckỹnė ìš stambių̃ *A. Ю.* +

Kankórėžis, -žia (*cp.* I, 20 *n. c.* ánkštis, 179 *n. c.* aviẽtė), m. *шишка; szyszka.* Kankórėžei añt ãglių, pušų̃. *v.* skujà, spyglỹs *A. Ю.* +

Kanksóti *(SN.) u* kankšóti (I 240 *n. c.* brūkšóti), -aũ, -ójau, *торчать; stać (nim zapotrzebują).* Eĩsiu tę̃n kanksóti (= kunksóti *stovė́ti susistráukus Mos., Slt.*), kõl pašaũks, t. y. stovė́siu kõl pareikałaũs. *v.* stovė́ti.

Kankùs, -kì, *достаточный; dostateczny.* Jõ daródyms kankẽsnis ùž tãva. Kankùs dáiktas kur̃s pakañka. *v.* kàkti, pakankùs, skałsùs *A. Ю.* +

Kanõ, kenõ *u* kienõ, *чей, чья, чьё? czyj?* Kanõ šiẽnas šlãpias añt piẽvos — vìrpi širdìs žiũrint. *v.* kàs.

Kãno *u* kãžno *Dus. неизвѣстно.* Kãno, ar̃ rasiù ką̃ namiẽ? *v.* kãna. +

Kãno kàs *или* kãno-kas *Dus. неизвѣстно кто.* Kãno-kas jám pasdãrė, kàd kelintà jaũ dienà kaĩ nebeataĩna? *v.* kana-kàs. +

Kanópa, -pos, f. *копыто; kopyto.* Kùmės *(klacz)*, árklia nãgas vadìnas kanópa, *v.* nagà, nãgas, posnagà.

Kanóti, -óju, -ójau *(юв. жем.) u* kanũti *(SN. Ябл.) изнурять, мучить; konać, kończyć znużeniem.* Bekanódamas nukanósi árklius kaĩp põnas žmónis. Kaĩp katẽ pẽlę, taĩp bérnas mer̃gą šókdamas, kùldamos kanója kõl nukanója. *v.* žudýti, kankìnti, kanė́ti, beñgti, kamũti.

Ką̃^{n}sčioti, -sčioju, -sčiojau, *покусывать; kąsać, jeść kęsami.*

Ką̃^{n}slioti, -lioju, -liojau *u* kąslióti *(Ябл.), покусывать; kąsać.*

Ką̃^{n}snis, -nia, m. *кусокъ; kęs.* Vil̃ka ką̃^{n}sneis sniñg. Tókį ką̃^{n}snį ką̃^{n}sti kókį apžióji.

Ką^{n}snóti, -snóju, -snójau, *кусать понемногу, покусывать; kąsać.* Võbuł mẽsą põ bùrną senõlis, ką^{n}snó, alè nesuką^{n}snó. Ligónė žliõbur, ką^{n}snó kaĩp ne sãva dantimìs. Põna kùrpę beželė́jis (= beželė́jąs) šũ: ką^{n}snó. *v.* ką̃^{n}sti, žliõburti, kramsnóti, želė́ti.

Ką́^{n}st *interj. v.* ką̃^{n}sterė́ti.

Ką̃^{n}sterėti, -riu, -rėjau, *куснуть; kąsnąć.* Ką̃^{n}st víeną sỹkį ką̃^{n}sterėja kãtinas mėsõs.

Ką̃^{n}sti, kándu, kándau, *кусать; kąsać.* Bitìs kánd, t. y. spárda *(Al.).* Ką̃^{n}sk ką̃^{n}snį, prašaũ támstos. *v.* spárdyti, žeibti.

Kánta, -tos, f. *уголъ, грань; kąt.* Añt kožnõs kántos rúmų. *v.* kertẽ, sąsparas *A. Ю.* +

Kantãpyti *v.* kandãbyti, kantùpytiės.

Kántas *v.* kántis.

Kantavóti, -vóju, -vójau, *выносить, терпѣть; cierpieć.* Kantavók senẽlį kõl dakantavósi, t. y. iškáršinsi, dakę̃^{n}si. *v.* kę̃^{n}sti, kantrùs, kantũti.

Kantė́tas, -ta *(Mos., Sub.), угловатый; kanciasty.* Grãbas kantė́tas, t. y. kántis tùrįs. *v.* kántis.

Kántis, -tiės, f. (*Als.; u* **kántas** *Vel., S. Naum.) уголъ, грань; kant, grań.* Grãbas añt aštúnių̃ **kánčių**. **Ketvirtáinis** mẽdis tùri kė̃t(u)rias **kántis**.

Dvãras añt aštûnių̃ kantẽlių, õ kàs kantẽlė — raibà gegẽlė. *v.* kránta, kertẽ, žam̃bas.

Kantrà, -rõs, f. *терпѣніе; cierpliwość.* Jìs tùri dìdžią kañtrą *A. Ю.* ‑+‑

Kantrýbė, -bės, f. *терпѣніе; cierpliwość.*

Kantrolius, -lė (*вм.* kantrũlis?) *терпѣливый человѣкъ; cierpliwiec.* Víens brólis kantrolius (*sc.* kantrũlis) ir giėdolius (=giėdõrius?), õ añtras nekantrolius dìdelis = ‑+‑ Jìs nekantrolius dìdelis *A. Ю.*

Kantrùs, -rì, *терпѣливый; cierpliwy.* *v.* kę̃ⁿsti.

Kantrũlis *v.* kantrolius.

Kantùpytiės, -pijûs, -pijaus, 1) *биться, драться; kawęczyć się.* Anỹdvi (*жем. вм.* aniẽdvi) besikantùpija, t. y. besìmuša. 2) ‑+‑ kantùpyti *и* kantãpyti, -piju, -pijau (*Palėvenė*, *Ruhig* II 104, *Mielcke* II 136), *бить; мучить, терзать.*

Kantùs, -tì, *кто терпитъ, сноситъ; tolerujący.* Kuřs keñčia kìtą tàs kantùs. *v.* kančià, kę̃ⁿsti *A. Ю.* ‑+‑

Kantũtas (*Vel.*) *и* kántûtas (*Sław.*), -ta, *угловатый; kanciasty.* Kantũta põpiėra, gumaškà. *v.* kantė́tas.

Kantũti, -ũju, -avaũ (*у А. Ю.* kantóti), *выносить, терпѣть; cierpieć.* Sūnùs tę̃n nekantũ (*Al.*) búti, gyvénti, t. y. neramũ, nemė́gsta. *v.* kę̃ⁿsti, kantavóti.

1. Kanũti (*Płok.*) *v.* kanóti.

2. Kanũti, -nũju, -navaũ, *думать, полагать; желать.* Jám tikrà duktẽ teĩp dãro, pìkto kanũja *Lpm.* I 72. ‑+‑

Kapà, kãpos, f. *копа (60 штукъ); kopa (60).* Martì kãpą paũtų pardavė ùž áuksiną.

Kapaĩ (*Dus.*, *Mos.*) *и* kãpai (*R.* II 121, *M.* II 159 *или* kãpinės, -nių̃) *pl. кладбище; mogiła.* Kãrıu kapaĩ Kirmėlỹnė (*loc. sg.*). *v.* kãpas.

Kápalıoti, -lıoju, -lıojau, *собирать, копить; zbierać, skupiać.* Kàpalıoja jìs pìnigus kõl sukàpalıoja, suriñka.

Kàpalıotiės *v.* kàpalıûtiės.

Kapalıùšius (*и* kapalìšius *Al.*, kepelıùšius *Dus.*), -šiaus, m. *шляпа; kapelusz.* Ãtbraiłos kapalıùšiaus. *v.* skrybėlẽ (*и* skrýbėlis *Vel.*).

Kàpalıûtiės (=kàpalıotiės *Słt.*), -lıûjûs, -lıavaus, *оправляться отъ болѣзни, собираться съ силами; выбираться, вылѣзать; kopać się z choroby.* Martì kàpalıûte išsikàpalıava ìš ligõs. *v.* riñkti.

Kãpanotiės, -nojûs, -nojaus (*Vel.*, *S. Naum.*), 1) *работать всѣми членами, чтобы встать (при паденіи), чтобы выбраться изъ воды (когда тонутъ) и т. п., барахтаться; выздоравливать; kopać się, wydobywać się (z wody tonąc).* Kàs skę̃ⁿst arbà pavir̃tęs neatsìkelıa, tàs kãpanojas. Vãbałas užvir̃tęs kãpanojas (*ср.* I 177 *н. с.* aukštynãkas), t. y. nór añt kójų atsistóti. Vaĩks kãpanojas ìš ligõs. 2) ‑+‑ *издыхать; dyrdzić się* (*Koss. Litu.* 45ᵇ). Arklỹs jaũ kàpanojas, t. y. dvės *Kv. v.* kabazũtiės, spãkanotiės.

Kãparas, -ra, m. *снасть для вбиванія свай, баба (польск. «kafar»); kłoda do bicia sztempalów.* Sù kãparu mùša štempalıùs žẽmėn. *v.* kałãdė.

Kãparnotiės *(Sãłos) v.* kãpanotiės. +
Kãpas, -pa, m. *курганъ, могила; kurhan.* Pačtuvõ yrà víėns dìdelis kãpas Kárpiaus. *v.* kaũkaras.
Kapčiavóti, -vóju, -vójau, *окапывать; kopcować.* Bùlbes kapčiavóti. *v.* kaũpti.
Kãpčius, -čiaus, m. *насыпь, бугорокъ; kopiec.* Kãpčiũje sušùta bùlbės. *v.* kãpšius.
Kapinė́ti, -nė́ju, -nė́jau *(Mos.), порубливать; rąbać.* Sù didžiù peiliù kapinė́k cùkrų. Vaĩks kapinė šatràs, žabùs añt kiẽma. Põns kapinė́ja mìšką kõl iškapója vìsą. *v.* kapóti.
Kapìnis, -nė, *кладбищенскій; mogilny.* Kapìnė tvorà išviĩta. *v.* kãpas.
Kapinỹs *siekanina Koss. Litu.* 45[b]. *v.* kapinė́ti. +
Kapìnti, -nù, -naũ, *уговаривать, подстрекать; poduszczać, zachęcać* (kapinu *stimulo, skatinu Dauk. žod.* 37[b], įkapinu *incutio, įlepinu l. c.* 20[b]). Brólis kapìna manė skìrti sẽseris, t. y. dũda padũksą. Visì kapìna manė eĩti provótiės sù jũmì, kàd súnų gìrtą nutvódintum. *v.* bursavóti, gùndinti, kusóti.
Kapytà *въ выраженіи* ìš kapỹtos *(Mos. z kopyta Ped.) siła (cała).* Jẽma ìš kapỹtos *(дружно)* arkleĩ, t. y. ìš víėna.
Kãpytiės, -pijũs, -pijaus, *остаться на мѣстѣ, обжиться; zostać na miejscu.* Kãpytiės yrà apsistóti añt viẽtos, apsibúti. Kàd nereĩktum važiũti, viėsnė (*см.* viėšnià) bũt kãpijusys nakvóti čė. Súnų nór išveĩsti, õ añs kãpijas pasilìkti, t. y. tùrisi. + Añs čià apsikãpijo visám ámžiui *Slt.*

Kapìtnykas (*или* kapỹtninkas?), -ka, m. *копытникъ (раст. asarum europaeum); gatunek kwiatu (jak fiołka).* Kapìtnykai mėlynaĩ žýdi. *v.* žibũlė (žibũklė), pałazdẽ.
Kapkà, kãpkos, f. *женская шапочка; czapeczka kobiet.* Móters sù báłta kapkà añt gałvõs. *v.* gaubtìs, kepùrė.
Kaplỹs *и* kãplis *(Mos.)*, -lio, m. *тупой топоръ; tupica.* Sù kapliù kapók káułus, mẽsą sušãłusią, õ sù kopła mólį. Antìka (*sc.* atatìka, atitìka) kaplỹs kótą (patarlẽ). *v.* kiĩvis, kopła.
1. Kapnóti, -nóju, -nójau *(Mos.), клевать понемногу; dziobać.* Vìštos kapnódamos sukapnója visùs miė́žiùs. *v.* lèsti.
2. Kapnóti, -nóju, -nójau, *капать (о дождѣ); kapać.* Pràded kapnóti, t. y. lýti.
Kapòcyti, -ciju, -cijau *(не* kapùcyti *ли?), бить, тузить; bić na smierć.* Gaidỹs gaĩdį kapòcija mirtinaĩ. *v.* kapóti.
Kapõčius *кирка, мотыка.* Nũ łopetõs kapočiù vadìnamos *Dauk. Tab. aug.* 42. *v.* kapõklė. +
Kapódinti, -nu, -nau, *caus. v.* kapóti *рубить; rąbać.*
Kapõkas, *кирка, мотыка Ruhig* II 187, 214, *Mielcke* II 249, 286. *v.* kapõklė. +
Kapõklė, -klės, f. *топоръ для выдалбливанія корытъ* (vedegà); *siekiera do wyżłobienia necek.* Sù kapoklè gė́łdas dìrba iĩ šakàs kapó. *v.* kapóti, kirstùvas.
Kapõklis *siekacz kuchenny; culter SzDi.* 336. *v.* kapõklė. +

Kapõnė, -nės, f. 1) *то, что нарублено, сѣчка; siekanie.* Cıẽłą kapõnę letẽžių sukapójau sù kirstuvù, t. y. gėłdą łãpų jõvałui. 2) ✝ *широкая и короткая огородная мотыка на долгомъ древкѣ; малый, закругленный, острый заступъ для рубки капусты, листьевъ и травы Dus., SzDi.* 156.

Kapõryti, -riju, -rijau *(Dus.), стегать, сѣчь; ćwiczyć.* Vaĩkui kapõryti skũrą, t. y. tvóti. *v.* mùšti.

Kapóti, -póju, -pójau, 1) *рубить; rąbać.* Kuř kapó—skrándas *(trzaska),* kuř tãša — skıėdrà. Inskypaĩ kapõs mẽdį, patrum̃pįs. 2) *сѣчь; siekać.* Kapók letežıùs, łapùs sù kirstuvù. 3) *долбить (о дятлѣ); kłuć (o dzięciole).* Genỹs, meletà kapó mẽdį. *v.* kiřsti, knãpoti, pam̃pyti, peĩryti.

Kapotỹklė, -klės, f. *вилы на длинной жерди (у рыбаковъ); widełka na busaku.* Žvejũ kapotỹklė yrà šãkė, kártis varamuju (?). *v.* kapóti.

Kapótinė *siekanka (potrawa) SzDi.* 336. *v.* kapótinis. ✝

Kapótininkas, -kė, *дровосѣкъ; drzewosiek. v.* kapóti.

Kapótinis, -nė, *рубленый; siekany.* Kapótinei kopũstai. *v.* kapóti.

Kapsė́ti, -sıù, -sė̃jau, *клевать; dziobać.* Vištà kàpsi, t. y. lẽsa. *v.* lèsti.

Kapsýti, -saũ, -sıaũ, *ѣсть; jeść.* Bekãpsąs sẽnis kõšę. *v.* ė̃sti, kapsė́ti.

Kapsóti, -saũ, -sójau, *торчать, сторожить, ждать съ нетерпѣніемъ; czyhać siedząc.* Šaudìklis kãpsa, t. y. týka. *v.* týkoti, sė̇dė́ti.

Kapstỹklė, -klės *и* kapstyklẽ, -ỹklę *(Kv.),* f. *вилы для разбрасыванія навоза; widełki do rozrzucania gnoju.* Sù dum̃ nagum̃ iř kótu kapstỹklė. Sù kapstyklè kapstýk mė̃šłus ìš kùpetos añt diřvos iñ šalìs.

Kapstýti, -staũ, -sčıaũ, 1) *разгребать, разбрасывать (землю, навозъ); rozrzucać (gnój).* Mė̃šłą sù kapstyklè kapstaũ, t. y. kreženù. Vištà kãpsta mė̃žinį ıėškódama kirmıũ. *v.* mė́čioti. 2) *грести, загребать, сгребать; garnąć.* Płaũkdamas sù rañkomis iř kójomis kapstýk vándenį põ savim̃. Kapstýk ùgnį sù pelenaĩs iñ ugnãvıėtę. 3) ✝ *издыхать, умирать (презрительно).* Trečıà jaũ dıėnà kaĩ nusikãpstė *Dus. v.* krẽsti, krežénti, kũpti.

Kapstýtojis, -jė (*об.* -jas, -ja), *тотъ, кто разбрасываетъ навозъ; rozmiatacz (nawozu).* Kapstýtojis añt diřvos krãta mė̃žinį. *v.* metė́jis, kre-žéntojis.

Kãpšas, -ša (*и* kapšỹs *А. Ю.* ✝), m. *кисетъ, табачный мѣшокъ; worek, mieszek.* Kãpšas *(и* kapšùkas *Kv.)* tabõka sù prikelıu. Kulỹs ìš kãpša išė̃ja. *v.* kãbšas, maĩšas, mãkis *(Slt.).*

Kapšavóti, -vóju, -vójau, *окапывать; okopywać («korsować»).* Kapšavók bùlbes kõl apkapšavósi, apkaũpsi. *v.* kaũpti.

Kãpšıus, -šiaus *и* kapčıus, m. *бугорокъ; kopiec.*

Kapštis, -tė (=krùpštis *Mos.*), *demin.* -telis, -lė, *Al. худой, тощій человѣкъ; chudy.* Kapštẽlis — žmogùs sulýsęs.

Kàpt, *interj., хвать, цапъ; wyraża chwytanie.* Kàpt kàpt paũkštis, łùp łùp kıaũlė ė̇da. ✝ Tàs (*sc.* šuvà)

kàpt iȓ apžiójęs várpos gãłą. Kàpt iȓ pagróbė.

Kàptelėti, -lıu, -lėjau, *хватить; chwytnąć*. Dabók šiẽną, kàd nekàptelėtum vagìs. Ašvýnis (*юг. жем. см.* ašvíėnis) kàptelėja sù pãsagu (*podkowa*) iñ gálvą.

1. Kàpti, -pù, -pıaũ, *рубить; rąbać*. Aš kapù iȓ tù kapinėk žabùs, šatràs. *v.* rantýti, kapinė́ti. —

2. Kàpti, kampù, kapáu, *Kv.* 1) *устать, утомиться*. Arkleĩ prikãpa. 2) *недоставать, не хватать*. Prikapáu dũnos. ✝

Kaptõnas, -na, m. *кафтанъ; kaftan*. Karvõšei kaptõna sù pažibaĩs. *v.* pudarmõnas, sermėgà, katénka, žıupõnas.

Kaptùkas, -ka, m. *мотыка; motyka; įnagė bùlvėms kàsti (Al.)*. ✝ Sù kaptukù, kaptù, kaupũk bùlıavas *A. Ю.* *v.* kauptùkas, kauptùvas.

Kapù, *interj.*, *выражаетъ стукъ ногъ; wyraża stuk nóg*. Kapù kapù eĩna telıùkas paȓ ãsłą, pàtrepsi, trèkši.

Kapùcyti, -ciju, -cijau (*Płok.*) *v.* kapòcyti. ✝

Kapùrna *v.* kapùrnas.

Kapùrnas, -na (*R.* II 219, *M.* II 292 *и, какъ собств. имя горы въ Россіенскомъ приходѣ Ков. г.*, Kapùrna *f.*), m. *бугорокъ, кочка; pagórek; kępa*. Kalnẽlis sãmanomis apáugęs vadìnas kapùrnas arbà kęsas. *v.* kùpstas, kęsas.

Kapũzė, -zės, f. *шапка съ ушами; czapka z uszami*. Kepùrė sù dvim̃ ausim̃ iȓ viłagaĩs bùs kapũzė. *v.* kepùrė, mùturas.

Karà (*Akielewicz Głosownia* 60 «*bójka, wojna*») *v.* kãris. ✝

Karabà, -rãbos, f. *хвороба, напасть, нелёгкая («choroba»); ciężar*. Víėnas šũ išłakė vìsą kìpį, añtras priẽjęs pałaĩžė, tám karabà krìta, t. y. visì sãka, kàd tù meȓgą apgavaĩ. *v.* kvarabà.

Karãbyti, -biju, -bijau, 1) *спѣшить, торопиться; śpieszyć*. *v.* skubė́ti. 2) *reflex.*, *мучиться; dręczyć się*. Kõ jũs sù vaikaĩs karãbystės, t. y. važiũsite tolì. Anà karãbijas visókıomis karãbomis. (*Cp.* atsikarãbyti *отвязываться, отдѣлываться* I 149, įsikarãbyti *взлѣзать, взбираться*. Vaĩks į̃ béržą įsikarãbija *Al.*) *v.* žúti.

Karabũzyti, -ziju, -zijau (*Mos.*), *журить, бранить; gdyrać*. Sesũ karabũzyte užkarabũzys tavè, jagù (jegù *Dus.*) taĩp pasakýsi. Anà karabũzija sãva sejùłą (*sc.* sejùlę), kàd nepakèkštum, t. y. bãrė, vãksija. *v.* vãksyti, bárti, łõjoti.

Karaĩ *v.* 2. kãras.

Karałáitis, -čıa, m. *королевичъ; królewicz*. *v.* karalıúnas.

Karál-giris, -rıa, m. (*и* karálgirė *Ariógała*) *казённый лѣсъ; puszcza królewska*. *v.* karãlıus, girià.

Karalıáuti, -lıáuju *и* -lıáunu, -lıavaũ, *быть королёмъ, царствовать; królować*.

Karalýčıa (*SzDi.* 114) *v.* karalıúnaičıa. ✝

Karalíėnė, -nės, f. *королева, царица; królowa*.

Karalìnis *и* karãlinis, -nė (*вост.*), *коро-*

левскій, царскій; królewski. Karalìnis gõrčius dìdelis.

Karalŷstė, -stės *u* karalystà, -ŷstos, f. *королевство, царство; królewstwo.*

Karãliškas, -ka, *королевскій, царскій; królewski.* ⳾ Karãliška girià *karálgirė Kv.*

Karaliúčia *(Dus.) v.* karaliúnaičia. ⳾

Karaliùkas, -ka, m. *королёкъ (птица); królik, mały ptaszek.*

Karaliúnaičia, -čios, f. *королевна, царевна; królewna.* Pãsaka apiẽ užkerė̃tą karaliúnaičią.

Karaliúnas, -na, m. *королевичъ, царевичъ; królewicz.*

Karãlius, -liaus, m. 1) *король, царь; król, karacz (!).* Karãlius kariáuna añt kãria *(sc.* karè *loc. sg.).* 2) *названіе конской болѣзни въ гривѣ; choroba koni w grzywie.* Karãlius yrà kar̃ty árklia ligà. 3)⳾*pl. параличъ.* Kàd tavè karãlei (*u* parãlei)! *v.* kariáuti, karóti, kãras, kãris.

Karãnyti, -niju, -nijau, *проклинать; kląć.* Karãnyte prasikarãnija bóbos, t. y. prasikéikė. *v.* kéikti.

Karãpytiės, -pijũs, -pijaus, *отдѣлываться, отвязываться отъ кого; pozbyć się.* Mergà karãpijas nũ bérna ir̃ benór visaĩ atsikarãpyti (*u* atsikarãbyti I 149) nũ jõ. *v.* karsytiės.

1. Kãras, -ra, m. 1) *Vel. (Ruhig.* I 54, II 232, *Mielcke* I 107, II 309) *война; wojna; kara (!).* Mùms tìkras kãras sù neľabù kaimýnu. Karais visókeis karója nusidė́jusį. ⳾ Põ Gomãlių karčemõs bùva dìdis kãras *(bój)* 1831 metè *A. Ю.* Išjójo Jãsius kãrana *Jd.* 1211.1. 2) ⳾ *войско.* Ràsi iškir̃sim mẽs tą̃ karẽlį *Kálvaitis* № 476. *v.* kãris.

2. Kãras, -ra, m. 1) *тачка, телѣжка; taczka.* Sù karù gáusi vèžti Cibìrijo žẽmę *(sc.* žemės). ⳾ Kalinŷs prirakìntas priẽ karų̃ *A. Ю.* 2) *pl. бричка; bryka.* Iñ karùs pakinkýk árklius.

Karãsytiės, -sijũs, -sijaus *(Ds.), отдѣлаться, отвязаться отъ кого; pozbyć się* I 149. ⳾ Mer̃gą prantavója vaikìnas, alè anà karãsyte atsikarãsija nũ jõ graĩtai *A. Ю. v.* grasìntiės.

Karaũlnė, -nės, f. *острогъ, тюрьма («караульня»); ostróg.* Bùs táu karaulnė ùž nudė́tą (?). *v.* tur̃mas, karouľus, kalinŷs.

Karavõjus *v.* karvõjus.

1. Kar̃bas, -ba, m. *зарубка, зарѣзка, рубецъ, порѣзъ, борозда; karb, rowek.* Karbaĩ rañkos. Var̃pstės kar̃bas — kur̃ ľaĩka gìją. Kar̃bas geľžų̃ añt skrĩdulia vẽlena. *v.* karbavóti, ùžkarbis, žiauberẽ, kránta, rañtis, karbũti.

2. Kar̃bas, -ba, m. *корзина, плетёнка; kosz z witek.* Padũk mán karbẽlį bùlbėms pìlti, riñkti. *v.* krẽstis.

Kar̃batkai (*u* karbãtkos *Ds.), pl.* m. *сѣтка, кружево; siatka.* Kar̃batkai priẽ užvaľkaľų̃, skõterčių, žiùrstų. *v.* kvar̃batkos, krazai, šŷdras.

Karbatkũti, -kũju, -kavaũ, *вязать сѣтку, кружево; robić siatkę.* Tarakõnai dũną karbatkũja, t. y. narvó, ùrvo. *v.* narvóti *(Mos.),* ùrvoti.

Karbija *kobiałka SzDi.* 95, *An. šil.* 266. *v.* 2. Kar̃bas. ⳾

Karbũzyti, -ziju, -zijau *(Ušpãlei) v.* karabũzyti. ⳾

Karbū̃ti, -bū̃ju, -bavaũ, *дѣлать зарубки, нарѣзки, мѣтки; karbować, robić rowki, narezy.* Rùbelius karbū̃tas. Miėrū̃ja ir̃ karbū̃ja sù peiliù añt mẽdžia. *v.* kar̃bas, rantýti.

Kar̃čei *u* karčeĩ *(Kv.)* pl. m. *остающаяся между прокосами болѣе высокая трава; ziele śród przekosu.* Žolẽ pasilikusi nū̃ pjovìma tarpe pradalgių̃ vadìnas kar̃čei *A. Ю. v.* kartỹs. +

Karčélninkas, -kė *(Slt.)*, *корчмарь, шинкарь; karczmarz.*

Karčemà, -mõs, kar̃čemą, f. *корчма, кабакъ, шинокъ; szynkownia, karczma.* Výrai gūžū̃ja iñ kar̃čemą baɫãzyti par̃ nãktį. Apaũša mùs bebɫūsū̃jant karčemõ. Sūnùs vaktū̃jas eĩti iñ kar̃čemą. (Kara če man) [!].

Karčemìnis, -nė, *корчомный; karczemny.* Karčemìnis gõrčius mãžas.

Karčémninkas, -kė, *корчмарь; karczmarz.*

Karčiūkas *v.* kartìngas.

Karčiū̃tas, -ta, 1) *простой (о происхожденіи); prosty.* Aš ìš Liaũdės bajõras, õ tù karčiū̃tasis (*ср.* I 183 *n. c.* bajõras), t. y. prãstas (karčiùs paléidęs, apsiléidęs kar̃čeis? *Ябл.*). 2) *съ большой гривой; grzywiasty.* Karčiū̃tas, t. y. tùrįs karčiùs *(ср.* karčeĩ *prãdalgio kraštè lìkę augštesnì ražaĩ Kv.)* tãva pjovìmas šiẽna. *v.* kar̃tis.

Karčiū̃tiės, -čiū̃jūs, -čiavaũs, *перемѣняться, смѣняться; zamieniać się.* Karčiū̃kitės ir̃ pasikarčiū̃dami grúskite grùcią. *v.* kartà.

Kardà, -dõs, f. *широкая кора, лыко; kora szeroka.* Líėpos, gū̃bõs pɫatì skūrà bùs kardà rẽčiams. *v.* máukna, karnà.

Kardarytis, -čia, m. *Al. великанъ(?); olbrzym.*

Kárdas, -da, *pl.* kárdai, m. *мечъ, сабля; miecz, bułat, pałasz.* Sù kárdu dū̃s kã̃rą táu. *v.* deigìnis (*u* I 307 déjginis; *мѣсто и качество ударенія сомнительны*).

Kar̃das, -da, m. *отзвукъ, эхо; hasło, odgłos.* Kàd sušunkì atsìliėpia gìrio kar̃das (*u* skar̃das). *v.* gar̃sas, prãkardas, kardìntiės.

Kardiẽlius, -liaus (*у А. Ю.* kárdelius), m. *верёвка для припряжки третьей лошади; powróz od przyprzążki.* Prikinkýk trẽčią árklį iñ kardiẽlių ir̃ važiū́si trimìs arkleĩs. *v.* patrejõkas *(Vel.)*, vir̃vė.

Kárdinti, -nu, -nau, 1) *вѣшать; wieszać.* + Jìs benóri kárdinti *А. Ю. v.* kárti. 2) *reflex.*, *вѣшаться кому на шею; iść za mąż.* Móša *(siostra męża)* jaũ kárdinas, t. y. tẽka. *v.* tekė́ti.

Kardìntiės, -nū̃s, -naũs, *давать о себѣ вѣсть; zgłaszać się.* Anýta kardìnas (*у А. Ю.* kárdinas; *ср. u* I 415 *n. c.* garsìntis), jóg íėška dárba. Ar̃ kardìnas brólis ìš váiska, t. y. ar̃ rãša, ar̃ siuñčia žìnę apiẽ savè táu. *v.* garsìntiės, skelbìntiės, kar̃das.

Kardìs, -diẽs, kar̃dį *(Kv.) v.* gardìs. +

Kárdyti, -dau, -džiau, 1) *вѣшать; wieszać.* Kám tù kárdai šùnį? *А. Ю.* + 2) *зацѣплять, задѣвать, затрогивать; zaczepiać.* Ni kárdyte nekárda (=nepasìkaria *Ябл.*) vãbaɫas didelių̃ gerklẽ paũkščia, t. y. neužkliū̃n. Šuvà páršoka pãr tvõrą — nekárdė kóję. Šū̃ ni kárdyte nekárdytum,

kaĩp iȓ prarýtum mẽsą, t. y. suė́stum. -+- Añs nẽ kárdyte nekárda *настолько онъ слабъ, что и повиснувъ на шею не удержится Kv.* 3) *висѣть, держаться; osłaniać od mrozu.* Drabùžis nekárda añt kúna kàd dideli spéigai, šaĩčei, t. y. neužstó. 4) *reflex., вѣшаться, держаться; wieszać się.* Sejõnas nesikárda añt móters kúna, kurì bè kùlšių iȓ tùri párklıokusį piĩvą. *v.* kárti, kargýti, kabìntıės.

Kárd-pasaitis, -čıa, m. *перевязь (для меча, сабли); szarfa, pas ozdobny.* Kárdas kýba añt kárdpasaičıa pàsytas (*sc. юв. жем.* pàsyts=*сз. жем.* pàsęits). *v.* kárdas, pãsaitas *u* pasaĩtas (I 348 *n. c.* drỹkti, *Dus.*, *Kv.*).

Kardùs, -dì, *dzwięczny, odgłośny Koss. Litu.* 45[b]. *v.* kaȓdas. -+-

Kãrė *(Slt.) v.* kãris. -+-

Karė́jus, -jaus (*об.* korė̃jas), m. *вѣшатель; wieszaciel.* Kuȓs kìtą kãrıa, tàs karė́jus. *v.* kárti, kãris.

Kareĩvis, -vıa, m. *воинъ, солдатъ; żołnierz.* Ìšeiga kareĩvių paleñgvina gaspadorıùs. *v.* kãris.

Kareĩviškas, -ka, *воинскій, солдатскій; żołnierski.*

Karẽklis, -klıa, m. *Al. вѣшатель; wieszacz.* Karẽklis kuȓs kìtą žmõgų kãrıa. *v.* kárti, karūnìs.

Karéntıės *v.* 1. kárti.

Karė́ti, karıù, karė́jau, *висѣть (ср.* Kãri karìkas, tùpi tupìkas *Ред.); оправляться, возвращать силы; zczepić się, wzmocnić się.* Karė́te susikarė́ti negãli nũ prãsta vaĩgıa, õ sunkaũs dárba, t. y. susitvìrtinti.

Kargãlıus, -lıaus, m. *хрипота; chrypka.* Duktẽ gãva kargãlių nũ šõkıa.

Kaȓgas, -ga, m. *хрипъ, хрипѣніе (въ горлѣ); organki w garle. v.* garstẽklis *A. Ю.* -+-

Kárgčıoti, -čıoju, -čıojau, *хрипѣть, храпать; gargotać, drapać.* Ligónis kárgčıo prıẽš mỹrį. *v.* gargalıū̃ti, karkū̃ti.

Kargýti, -gaũ, -gıaũ, 1) *Al. зацѣплять; zaczepiać.* Šũ ni kargýte nekargýtum kaĩp iȓ tą̃ mẽsą suẽstum, prarýtum. Tàs ką̃[n]snis mėsõs ni kargýte nekargỹs gerklẽ šuñs. 2) -ı- *плести Aist. stud.* I 141. *v.* kárdyti, keȓgti.

Kargła, -łos, *карликъ; karzeł.* Kargła yrà mãžas žmogùs.

Kargłotas, -ta, *призёмистый, низкій (о лѣсѣ); karłowaty.* Mẽdžei kargłóti sù pašakėmìs.

Kaȓgoti, -goju, -gojau *(Al.), плести, дѣлать рѣдкую, неплотную огорожу; плохо ткать (Mos.); grodzić rzadko.* Kaȓgoti yrà retaĩ (*sc.* rẽtą) tvõrą tvérti, t. y. atmestaĩ. Kaȓgok gẽnesį, sprãgą šeĩp-taĩp, kàd didíėjıė gývolei nebineĩtum daržañ. *v.* tvérti, pìnti, karkłū̃ti.

Kargù *v.* karkù.

Kargulỹs, kaȓgulıa *(Vel.)*, m. *хрипота; chrapka.* Kargulỹs gerklẽj ligónıa — jaũ miȓs.

Kargū̃ti, -gū̃ju, -gavaũ, *хрипѣть, храпѣть; chrapać (w garle organek gra).* Prıẽš smeȓtį ligónis kargū̃ja, jaũ miȓs. *v.* kargulỹs.

Karià, -ıos *(Wał.:* karioje *loc. sg. Žem. wisk.* I 31, karıosi *loc. pl. l. c.*

I 6,48; karios wieta *bojowisko, plac bitwy Paszk. sł.) v.* kãris. +
Kãrias, *pl.* kariaĩ, m. *война; войско; толпа, множество людей; нѣм. Heer Koss. Litu.* 58ᵃ, *PS.* I 107, 108. Ne ataĩs sù tuȓtais, neĩ sù kareĩs *DP.* 7,36. Ansaĩ kãrias žmonių̃, kaĩp' smìltys mãrių nesuskaĩtomos, stõsis põ akimì Tribunõľo Viẽšpatiẽs *l. c.* 13,7. Tasaĩ kãrias *tasaĩ būrỹs ten tłum, ta zgraja l. c.* 208,16. Visì jų̃ karei *całe ich rycerstwo Библія Хилинскаго* Genesis I 2,1. *v.* kãris. +
Kariaũnas, -nà, *военный; wojenny. v.* kãris, vajaũnas.
Kariáuninkas, -kė, *воитель; wojownik.* Kuȓs kariáuna kìtą tàs kariáuninkas. *v.* kariáuti, kãris.
Kariautas, -ta, 1) *великанъ, громадина; olbrzym.* Mergà tókia kariaútas (*ср.* III 43 *n. c.* mil̃žinas), sù dìdeleis pãpais. Kárvė dìdelė lygu kariautas. 2) *кто-либо высокій и худой; wysoki i chudy.* Kariautas (= kriáutis *f. líesas dìdelis žmogùs aȓ gývolis Slt.*) yrà kūdas dìdelis gývolis arbà žmogùs. *v.* prakáulius, milžinas.
Kariáuti, -riáunu *и* -riáuju, -riavaũ, 1) *сражаться, воевать; walczyć, wojować.* Kareĩvis kariáuja kãryje (añt kãria) priẽš kìts kìtą. 2) *reflex., вести войну, вести борьбу; жить въ горѣ, въ нуждѣ; biadować, żyć nędznie.* Nusibóda kariáutiės šiojè pasáulė, t. y. vaȓgti, nóriu jaũ miȓti. Sù vandenimì aȓ subatõ kariáusys (*жем.*), t. y. aȓ nešiósi indùs príėšų príėšais (?). Kàd bėdà užpū̃ľa, tadà kariáujas, 3) *драться; bić się.* Aniẽ kariáujas, t. y. výrs pãtę (*жем.*) iȓ kitùs mùša. *v.* kãris, kareĩvis, vaȓgti, dýžytiės.
Kariavótiės, -vójùs, -vójaus, *мучиться, терзаться; dręczyć się.* Besikariavóti reĩkia tókiame gyvẽnime, t. y. besiganūbyti. Tesikariavója vérgas sáu, t. y. tevaȓgsta.
Kariavõnė, -nės, f. *мученіе, мука; męczarnia, utrapienie.* Bùs táu kariavõnė tenaĩ, t. y. vaȓgas.
Kariẽlis, -lia (*Vel.*), m. *кораллъ; koral.* Kariẽlei iš mólia, tìk apleravóti. Iš gintãra kariẽlei pakárti põ kakľù mergõs. *v.* karõlis.
1. Karìkas (*об.* korìkas. *Ср.* kariù: korìkas = pjaunu: pjovìkas *Ред.*), *вѣшатель; wieszacz. v.* karūnìs.
2. Karìkas *v.* karė́ti.
Karinė́ti, -nė́ju, -nė́jau, *вѣшать (часто, понемногу); wieszać. v.* kárti.
Karinỹs, kãrinia, m. 1) *вѣшанье, то что провѣшивается; wieszanie.* Martì tùr daũg kãrinia, t. y. ľãšinius, šìnkas kárti, kabìnti. 2) + *кузовъ подвѣшиваемый въ лѣсу къ дереву для поимки пчолъ; iñkiłas (Valkininkas). v.* kárti.
Kãrinti, -nu, -nau, 1) *wieszać. v.* kárti, kõrulti *A. Ю.* + 2) + *šìkinti.* Kãrinu vaĩką *Svėdasaĩ.*
Kãris, -ria, m. *Al.* 1) *война; wojna, bitwa.* Brólis iñ karùžį jója. + Bùs kãrei (vaĩnos) I 434 *n. c.* girdéntis. 2) + *hufiec, wojsko A. Ю. v.* kareĩvis, kariáuti, 1. kãras.
Karỹs, -rẽ, *воинъ; bohatyr. v.* kareĩvis *A. Ю.* + Ne taĩp gaĩľa mán pilẽlės, kaĩp mán gaĩľa *karẽlių:* àš pilẽlę (*зáмокъ, городище*) supìlsiu dve-

jeĩs trejeĩs metẽleis, õ karẽlių nebužaugìnsiu neĩ dešimtim̃ metẽlių *И. А. Юшкевичъ, Приложеніе къ XII тому Зап. И. А. Н. (1867 г.), стр. 10.*

Karių kapaĩ *mogiła bohaterów. v.* karỹs, kãpas *А. Ю.* ⊣⊢

Kariúmenė *v.* karúmenė.

Kárka, -kos, f. *свиная нога отъ копыта до колѣна, передній окорокъ; kark (?), tył szyi (? у KL.* 45[b] *obcas, łopatka*) = *noga świni między kolanem a racicą А. Ю.* ⊣⊢; *papjáuto gývolio àtkirstas kójos linkmenỹs (Mos.).* ⊣⊢ Kárka yrà tar̃p kẽlia ir̃ posnãga par̃ša žẽdna. Kulkštinaĩ yrà kárkose *А. Ю. v.* sprándas.

Karkaliùkas, -ka, m. *пупочекъ, барашекъ лещины; pączek podłużny.* Pavãsarį kàbarũ karkaliùkai añt łazdýna. *v.* pum̃puras, pùpuras, žirgùtis.

Karkamulỹnė, -nės, f. *кушанье съ клёцками; potrawa z klusek.* Išgriẽbus karkamuliùs ìš virdulia (? *ср.* vir̃dułas *kuñkułas Ds.*) užpìlk taukaĩs karkamulỹnę.

Karkamùlis (*и* gargamùlis), -lia, m. *клёцка, пустая внутри; klusek dziurawy wewnątrz.* Yrà rumbũti (*у А. Ю.* rąmbuti) nũ rẽčia kiauravidùrei klẽckai karkamùlei.

Kárkčioti, -čioju, -čiojau, *кричать (о гусяхъ); krzyczeć (o gęsiach).* Žą̃[n]sys kárkčio. *v.* kar̃kti, gagénti.

Kárkinti, -nu, -nau, 1) *заставлять кричать (какъ курица); krzyczeć jak kura.* Kám kárkini vištàs spáudydamas. 2) ⊣⊢ *кудахтать.* Vištà kárkina *Mielcke* II 238. Músų vìštos jaũ daũg kiaũšių iškárkino *l. c.* I 107. 3) *провожать съ пѣснями (въ смыслѣ ироническомъ); śpiewać.* Kárkinte nukárkintum manè iñ kãpą. *v.* kar̃kti, kìrkinti, kìrkždinti.

Kar̃kłas, -kła, *pl.* kar̃kłai, 1) *верба, ива, лоза, salix cinerea, s. pentandra, s. viminalis; łoza.* Kar̃kłas mikłùs krapỹłams dìrbti. 2) ⊣⊢ *русскій (Sãłakas, Taurãgnai, Lìnkmenes).* Iš kur̃ par̃ taũ *(у тебя)* tíek kar̃kłų? *v.* báłtkarklis, blindìs, gùdkarklis (*и* gùdakarklis *Dus.*), jũdkarklis.

Kar̃kła-vabalis *(Dus.) v.* kar̃kłvabalis. ⊣⊢

Karkłavijà, -vìjos, f. *паслёнъ; solanum dulcamara; gatunek rośliny.* Karkłavijà (*об. pl.* -vìjos) áuga prũdůse, raudónai žýdi, gér (*3. praes. вм.* gẽria) nũ kósulia.

Karkłà-žvirblis (*Al.*, *Kv.*, *KL.* 123[b]) *makolągwa; zięba; fringilla canabina; f. caelebs. v.* karkłóžvirblis. ⊣⊢

Kárklė, -klės *(pl. t. у Paszk. sł.)*, f. *телѣжная рѣшотка; plecionka od wozu.* Kárklę indėk iñ vežìmą. *v.* gardìs *(и* gar̃dė *Slt.)*, kardìs.

Kárklės, -klių, pl. f. 1) *ворота; wrota.* Kàd kárklės ãtdaros, taĩ ni tvorõs nebreĩk. Jaũ bè čė ir kárklės smer̃čia! Aš rokũju kárkles, õ tù kabùiłas. Atkélk kárkles, t. y. vartùs. 2) ⊣⊢ *ясли, рѣшотка яслей Aist. stud.* I 141. 3) ⊣⊢ *лѣстница; kópėčios Koss. Litu.* 45[b], *SzDi.* 45. *v.* var̃tai, kabùiłos, kárti, kárkłuba.

Karklýnas, -na, m. *лознякъ; łoźniak.*

Karklýnė, -nės, f. *id.*

Karklìnis *u* kar̃klinis, -nė (*вост.*), *ивовый, лозовый; łozowy.* Ŏ tù karklìnis, t. y. vókıėtis.

Karkłó-žvirblis, -blıa (*Mielcke* I 108), m. *болотный воробей, emberiza schoeniclus; królik (ptaszek).*

Kárkłuba *u* karkłubà, -bõs (*Kv.*), f. *боковая доска въ телѣгѣ употребляемой для перевозки навоза* (=kárklıų łubà, *гдѣ* łubà *имѣетъ значеніе «доски»*); *dwudesek.* Vèždamas mė̃šłą indė̃k ãbejas kárkłubas ìš šalıų̃ vežìma. Mótriška nesudarì añt lıėmeñs, lytıẽs, kaĩp kárkłuba (*cp.* I 364). *v.* leuterẽ, dum̃plekė (*Al.*, dum̃plikė *Kv.*) *u* dum̃peklė.

Karkłų̃ti, -łų̃ju, -łavaũ, *привязывать лозою жерди въ заборѣ; pleść łozą płot.* Tvõrą sù kar̃kłais karkłų̃k (*u* vyčıók *Dus.*). *v.* razgýti, kar̃goti.

Kar̃kł-vabalis -lıa, m. *майскій жукъ; chrobąszcz.*

Karknóti, -nóju, -nójau, *покрикивать какъ курица; krzyczeć jak kura. v.* kar̃kti.

Karksė́ti, kárksıu, -sė́jau, *кричать, кудахтать (о курицѣ); gdakać (o kurze).* Vištà prıė̃š aũštant kárksi. *v.* kar̃kti.

Karksóti, -saũ, -sójau (*Vad. u* garksóti), *стоять, торчать (безъ дѣла); stać (w postaci zawieszonej).* Pakãjuj tar̃nas kar̃ksa vìsą dıẽną, kàd neválna ìš stubõs išeĩti. Añt mıẽta pakabìntas (*вост.* = in mıẽtą prikabìntas, prìrištas) arklỹs pijùka karksója par̃ nãktį. *v.* brunksóti, knaksóti, stovė́ti.

Kárkšteleti, -lėju, -lėjau, *ударить, хлопнуть; uderzyć.* Vaĩkas kárkštelėja šùnij (*sc. сз. жем.* šọnei *dat. sg.*) par̃ gálvą, t. y. ùždavė smar̃kei. *v.* uždū́ti.

Kar̃kti, -kıù, -kıaũ, 1) *издавать хриплый, скрипучій звукъ (о курицѣ), кудахтать; śpiewać (o kurze).* Vištà kar̃kıa kàd dė́ti nór. Vištà kar̃kıa ir̃ kàt, ántis kvar̃kıa, žą̃ⁿsìs łãła ir̃ kir̃kıa (*sc.* kìrksi), kałakùtas bùłda ir̃ ùlda. 2) *хрипло, сипло пѣть; śpiewać chrapliwie.* Sẽnis kar̃kıa. *v.* katė́ti, kudãkoti, kárkinti.

Karkù (=kàrgu *Mos.*), *interj., выражаетъ звукъ хрипѣнія при одышкѣ, кашлѣ* (gargù, kargù *Vel. Ябл.*); *wyraża chrypanie.* Karkù karkù (*u* kargù kargu *A. Ю.* ⊹), kàd dùsas, krū̀nas užpū̃ła. *v.* karkū́ti, gargū́ti.

Karkulỹs, kar̃kulıa, m. *хрипота; chrypka.* Ligónıa gerklẽ rãdos karkulỹs arbà garstẽklis. Vištà kar̃kulį ingãva. ⊹ Kàd jaũ karkulỹs gerklẽ, taĩ mir̃s *A. Ю. v.* gargulỹs, garstẽklis, karkū́ti.

Karkùtis, -čıa, *хриплый; chrapliwy. v.* karkulỹs.

Karkū́ti, -kū́ju, -kavaũ, *хрипѣть; chrapać.* Suñkei sir̃gdamas rauplėmìs karkū̃ ligónis. Ligónė kàd karkū̃, taĩ mir̃s. Añs prıẽš mãrą karkū̃, gargė̃. *v.* gargalıū́ti, karkulỹs, gargė́ti.

Kar̃k-vabalis, -lıa (*Vilkavìškis*), m. *хрущъ, майскій жукъ; chrobąszcz (żuk). v.* kar̃kłvabalis. ⊹

Karłà, -łõs, *карликъ; karzeł.* Karłà yrà mãža ũglıaus (*об.* ũgıa) žmogùs. *v.* kargła.

Kárlıoti, -lıoju, -lıojau, 1) *пачкать, кропать, работать кое-какъ; parta-*

czyć, robić bądź jak. Lẽd kárlıo tãva dūkrà audìmą, sıùvinį, nẽrinį, t. y. nežmóniškai dìrba. 2) *reflex.*, *вѣшать себѣ на шею, обвѣшиваться; żenić się*. Tàs vaĩkis besikárlıodamas apsikárlıoja (*cp.* I 66), õ tojẽ mergà nusikórė. *v.* kárti, partãlyti, dìrbti, žãnytıės.

Karlıùkas, -ka, m. *королёкъ, królik (ptaszek); motacilla regulus*. Karlıùkas (*об.* karalıùkas) yrà paukščıùkas.

Karmõnas, -na, m. *сума; карманъ (Rž.); torba*. Ùbagas karmonùs dū̃nos prikróvęs tir̃vina (nẽša). *v.* dał̃mõnas, dełmõnas, tarbà.

Karnà, -nõs, kar̃ną, f. *лыко; łyko*. *v.* łùnkas, pałanka, pãpina, pavársta, plė́šà.

Karnãpyti *(Mos.)* *v.* karnapõryti. -+-

Karnapõryti, -riju, -rijau *(Slt.)*, *бить, стегать; bić*. Karnapõrija (*u* karnãpija) jám skū̃rą sù rýkštėmis, t. y. mùša. *v.* mùšti.

Karnetas, -ta *(ударенiе по Коссаржевскому Litu.* 212[b] *на начальномъ слогѣ)*, m. *чепчикъ съ широкимъ верхомъ; czypek o szerokim dnie; czapka żmudzinek zamężnych około Szawkian* (*Koss. Litu.* 212[b]). Čıãpčıus sù płačıù viršumì bùs karnetas (*cp.* I 264). *v.* čıãpčıus (čẽpčıus).

Karõblis, -blıa, m. 1) *большое и тощее животное («корабль»); żywioło wielkie, chude*. Gembas yrà kū̃das kaĩp karõblis. Jijẽ, martì beẽsa kaĩp karõblis. 2) *корабль; okręt*. Añt karõblıa płaukıaũ par̃ jūrą. Anýta eĩna kaĩp karõblis (*u* karõblıus). *v.* gývolis, łaĩvas.

Karõblıus *(Dus.)* *v.* karõblis.

Karojas *galiūnas; bohater KL.* 39[b]. *v.* karỹs -+-

Karoklis, karūklis, -klıa (*діал. вм.* karū̃klis; pakarū̃klis *Dus.*), m. *висѣльникъ; wieszacz*.

Karokšlė, -lės, f. (*не описка ли вм.* kartókšlė?), *извѣстная часть желудка у жвачныхъ; księgi u krowy*. *v.* kartóklis, kartóplis, knỹgos.

Karõlis, -lıa, m. 1) *коралъ, ожерелье (Slt.); koral*. 2) *водяной пузырь; bąbel*. Kàd karõlis stóvi añt arıẽł̃kos, taĩ gerà. *v.* karıẽlis.

Karõnė (*Dauk. Giw.* 32, *żod.* 30[b]) *v.* korõnė.

Karõsai, -sų, *pl. подкладка у оси; podrzuty u osi*. Karõsai prıẽ gãła ašıẽs, õ padãčkai par̃ vìsą ãšį.

Karõsas, -sa *(Kv. u* karosà, -õsos *Dus.)*, m. *карась* (= krẽkė *Dysnà*); *karaś*. Gardì srubà karõsa, žuvıẽs.

Karõšıus I 141 *n. c.* ãtraitas *v.* kairõšıus.

1. Karóti, -róju, -rójau, *карать; karać*. Karóte neııusikarójų (*об.* kárte nenusìkarıu) tū̃mì pačıù vaikù, kur̃ kìta benorė́si, t. y. kàd yrà sūsłùs (*жем. вм.* sū̃słùs) vaĩkas. Karóti (*cp.* karóju *plecto Dauk. żod.* 30[b]) rýkštėmis, kõznyti pinigaĩs, õ vár̃ginti darbaĩs. -+- Kareĩvis žygiū̃ karóti nepríėtelıus *A. Ю.* *v.* koróti, karıáuti, kõznyti, baũsti.

2. Karóti (*sc.* karū̃ti, -ū̃ju, -avaũ), *возить тачками землю; taczkować*. Sù karaĩs karók (*sc.* karū̃k) žemės vísą dıẽną. *v.* karaĩ.

3. Karóti, karaũ, karójau, *висѣть*. Pakabìnts kýba, pakárts kãra *Koss.*

Litu. 119[b]. Karójo añt krỹžiaus *PS.* II 217. +

Kárpa, -pos, f. *бородавка; brodawka.* Del̃čio sù vandenimì nũ karvãšūdžių numazgók ir̃ kárpos prapũl̃a. Añt rañkos, krūtiẽs, añt kúna kárpos. *v.* ãpgamas, pìkvotė *u* pìktvotė.

Kárpałaikė *v.* karvãpałaikė.

Karpãlyti (*u* karpùlyti *Vel.*), -liju, -lijau, *рѣзать на куски; strzydz na kawałki.* Kriaũčius karpãlyte sukarpãlija gẽłumbę. *v.* kir̃pti.

Kar̃pas, -pa, m. 1) *обрѣзокъ, отрѣзанный кусокъ ткани; odstrуżek, kawałek tkaniny odstrzyżony.* Siuvìkas iñ karpùs sukar̃pė mìł̃ą, t. y. iñ mažùs šmoteliùs, sklypùs, skiáutes. 2) *зарубка, зарубина, пазъ; zarąb, zacięcie.* Budiñka kertẽ geraĩ sukirptà tùri gerùs karpùs. 3) *нарѣзка, зарубка, рубецъ, мѣтка; karb.* Iñ karpìnį medẽlį inkir̃pk karpùs (rančiùs) sù peiliù, kíėk esì skolìngas arbà užmokė́jei. *v.* kir̃pti, karpýti, núkarpa *(жем.)*, ùžkarpa, skiáutė, skypetas, rañtis, kar̃bas.

Karpė, -pės, f. *карпъ (рыба); karp.*

Karpečkà, -ẽčkos, f. *носокъ; szkarpetka.* Anà nunė́rė vìlnonas, márškonas karpečkàs, t. y. žekès. *v.* žẽkė *A. Ю.* +

Karpìnis, -nė, *имѣющій зарубки, мѣченный; karbowy.* Medẽlis karpìnis. *v.* kar̃pas.

Kar̃pis, -pia, m. *вырѣзокъ, вырѣзанный лоскутокъ; wystrzyg, języczek wystrzyżony.* Drobùlėje kar̃pei yrà, t. y. snìpei *(ср.* snìpis I 292 *п. с.* dantìs. *Не описка ли вм.* šnìpis? *Cp.* šnìpis *przylądek Koss. Litu.* 55[a]. Kiaũlės šnìpas *свиное рыло Pilviškei).*

Karpis (*SzDi* 85) *v.* karpė. +

Karpýti, -paũ, -piaũ, 1) *кроить, остригать; strzydz.* Duktẽ sù žìrklėmis kar̃pa skiáutes, avìs. 2) *насѣкать, надрѣзать, дѣлать зарубки, мѣтки; narzynać, karbować.* Sù peiliù karpýk iñ mẽdį karpùs. *v.* kir̃pti.

Karpstýti, -staũ, -sčiaũ, *привязывать; uwiązywać.* Karpstaũ árklį priẽ tvorõs, t. y. raištau. *v.* kerpù *A. Ю.* +

Karpulinė́ti, -nė́ju, -nė́jau, *Vil. класть заплатку, чинить; łatać.* Pir̃štines karpulinė̃k, t. y. łópyk. *v.* łópyti.

Karpùlyti, -liju, -lijau, *кроить, рѣзать на куски (Šakeĩ); szyć nędznie, łatać.* Karpùlninkas karpùlija sermẽgą, t. y. łópa. *v.* karpãlyti, łópyti.

Karpùlius, -lė, *łatacz.* Kur̃s karpùlij tàs karpùlius. *v.* kur̃pius *A. Ю.* +

Karpùlninkas, -kė, *умѣющій только дѣлать заплатки, чинить, плохой портной; łatacz, nędzny krawiec.* *v.* karpùlyti.

Karpũti, -pũju, -pavaũ, *дѣлать зарубки, мѣтки; karbować.* Sù peiliù karpũk karpùs añt mẽdžia. *v.* kar̃pas.

Karsetka, -kos, f. *локонъ, букля; lok włosów, nad uchem ułożony.*

Kársina *(жем.) вм.* kársena, -nos, f. *wieszenie.* Añt kársinos jìs prìrištas priẽ mẽdzia. *v.* kárti *A. Ю.* +

Kársterė́ti, -riu, -rė́jau, *быть немного горькимъ; zgorzknieć.* *v.* kartùs.

Kar̃sti, -stù, kartaũ, *дѣлаться горькимъ; gorzknieć.* Svíestas, mìltai, bar̃ščei, kàd neinrúgsta, kar̃sta ir̃ plė́ksta.

Kárstyti, -stau, -sčiau, 1) *вѣшать, развѣшивать; wieszać.* Drabužiùs kárstyti. 2) *reflex., вѣшаться, цѣпляться; czepiać się.* Vaĩkis kárstos sù mergà. Vélnia vaikaĩ kárstos añt tvorõs.

Karšà, -šos, f. *старость, дряхлость; dogorywanie, zgrzybiałość.* Ateĩs táu karšà. *v.* káršatis, káršti *A. Ю.* -+-

Káršastis (*Ł. Iwiński Genaw.* 11) *v.* káršatis.

Káršatis, -tiės (*u* káršastis, -stiės *A. Ю.*-+-), f. *старость, дряхлость; starość, zgrzybiałość.* Tám káršatis kàs káršinas. Jáunas ìš ligõs, sẽnis ìš káršatiės lysėti (*жем. вм.* lièsėti) arbà krúšti pradėja. Senẽlia tókia káršatis, jābkóki vaĩgi (*жем. gen. sg.*) negál válgyti, naktimìs negãli, smãgenys paseñk iř vìs bãras. *v.* káršti.

Karščiũti, -čiũju, -čiavaũ, *быть въ жару, въ горячкѣ; goreć, mieć gorączkę.* Gaidžeĩ rylиũja, õ mergà karščiũja. Ligónė karščiãva vãkar. *v.* kar̃štis.

Karšėti, -šėju, -šėjau, *старѣть; starzeć. v.* káršti, senėti.

Karšýba, -bos, f. *попеченіе, уходъ за старикомъ отцомъ; pielęgnowanie w starości.* Iš gar̃da penėtą gývolį tėvas ìma, jā apsirãša karšýbą (*ср.* I 412 *п. с.* gar̃das) žãnydamas súnų.

Karšiñčius, -čiaus, m. 1) *доживающій вѣкъ больной старикъ отецъ, требующій ухода; dogorywający starzec.* Sẽnis, kur̃s káršta, yrà káršinamas, kur̃s namûsè vién iř stóvi, kur̃s vìs ser̃ga, tàs karšiñčius. -+- Karšiñčius káršta, võ káršintos káršina karšiñčių ling (*sic!*) mỹriaus *A. Ю.* 2) -+- *наслѣдникъ; dziedzic* (*Dauk. žod.* 19[a], *Wał. Żem. wisk.* I 131); γηροβοσκός (*по Явнису*); visų̃jauniáusiasis sūnùs, kursaĩ gãvęs nũ tėvų̃ vìsą gyvẽnimą tùri jũs káršinti, t. y. maitìnti ikì gyvõs gal̃võs (*Kv., Mos., Slt.*). *v.* káršti.

Káršinti, -nu, -nau, 1) *ухаживать за старикомъ отцомъ, слабымъ или больнымъ; pielęgnować starca dogorywającego, lub chorego.* Imbóda sẽnąjį káršinti. Káršiuk sukáršusį, pasẽnusį karšiñčių, sẽnį, jā pàjėmei jõjo náudą. 2) *ожидать созрѣванія (зерна); dojrzewać.* Káršinu javùs. *v.* karšti.

Karšìnti, -nù, -naũ, *zagrzewać do zemsty.* Karšìnk kõleg sukaršį̃si jũs. *v.* kir̃šti, skreidinti *A. Ю.* -+-

Karšinti, -nu, -nau, *bawić kogo długo; frasować, troskać kogo SzDi.* 8,55.-+-

Káršintojas, -toja, *пекущійся о старикѣ отцѣ; dochowywacz starego do zgonu. v.* karšiñčius.

Karšìs, -šiẽs, kar̃šį (*Vel. u* kar̃šis, -šia, *m. Kv., Slt.*), f. *лещъ, cyprinus alba; leszcz (ryba).* -+- Ventõs pašalẽ kar̃šės neršėja *Dauk. Dajnes.* 74. *v.* pál̃ša.

Kar̃šligė *v.* kar̃štligė.

Kárštas, -tà, *горячій, жаркій; gorący.* Viėnamė gùbule ribulei (*не жем. ли* rybolẽ = *аукшт.* riėbuleĩ?) vãsarą, kàd yrà karštà diėnà. Apsikłósiu šil̃taĩ, atsigul̃siu karštaĩ. Gùrgžd kárštas akmũ indėtas iñ vándenį. *v.* šil̃tas, kaitrùs.

Karštėti, -tėju, -tėjau, *становиться горячимъ, жаркимъ; być gorącym.*

Káršti, -štu, -šau, 1) *созрѣвать (о хлѣбѣ); dojrzewać (o zbożu)*. Vasarójis nebáuga jaũ, alè káršta, t. y. nóksta. -+- Nukáršę rugeĩ *Dus*. 2) *старѣть, доживать вѣкъ; starzeć, dogorywać*. Sẽnis káršta, t. y. gùl łóvo, tràšk, beñgıas ámžis. Kaĩp sẽnis kárša nełañkės pàs mùs. Kũ viĩks gìmė, tũ iř kařš. Łaũkas gìmęs, łaũkas káršta. 3) *хирѣть; chyrlać*. Aš šãva ámžį kárštu. 4) *не имѣть; nie mieć*. Kárštu kárštu pinigũ, t. y. trúksta mán. *v*. sénti, káršinti, karšiñčius.

Kařšti, -šiù, -šiaũ, 1) *чесать шерсть. лёнъ; czochrać*. Martì vìłnas kařšia sù karštùvais. Sẽnis kařšdamas vìłnas karša (*sc*. kařšia?) sù šepečeĩs. -+- Nùgarą iškařšt *Mielcke* I 185. 2) *обивать головки льна; dziergać (len z główek)*. Linùs nuróvus kařšk iř nukařšęs gáłvas mirkýk. 3) -+- *идти, бѣжать*. Kuř tù karši?

Karštý-metė (*Mielcke* II 282 *n. c.* Hundstage) *v*. kar-štýmetis. -+-

Karštý-metis, -čıa, m. *горячая, рабочая пора, страда; robocizna, gorący czas*. Pàts karštýmetis darbũ pař rugpjútį. *v*. kárštas, mẽtas, darbýmetis.

Kařštinė *v*. kařštinis, kařštligė.

Kařštinis, -nė, *горячечный, лихорадочный; gorączkowy*. Sefga vaĩks kařštine ligà (*sc*. Sefga vaĩks kařštine. Kařštinė *u* šiĩtinė *тифъ*). *v*. kárštas.

Kařštis, -čıa, m. 1) *жаръ, жара, зной; gorącość*. Kóks kařštis dabař, drabìn kúną. Dıėgaĩ pař kařštį išdžıovéja. 2) *pl. горячка, тифъ; gorączka*. Kařščeis (*cp*. I 72 *n. c.* apsiřgti) sefga duktė̃. *v*. tvankà, karščiũti, kárštas.

Kařšt-ligė, -gės (kařšligė *Vištytis*, kařštinė *Dus*., *SzDi*. 63). f. *горячка, тифъ; gorączka*. Išlìginau visùs ligónıus kařštligėmis. -+- Teñ užpũlė kařštligės. Kařštligėm sefga *A. Ю.* *v*. kařštis, ligà.

Karštùvai, -vų, m. pl. *чесалка; czochry*. Sù karštùvais kařšk vìłnas. *v*. kařšti.

Karštùvas (*об. pl.*) m. *скребница для чистки лошадей* *Ruhig* II 277, *Mielcke* II 370. -+-

Kartà, -tõs, kařtą, f. 1) *родъ, поколѣніе; ród, pokolenie*. Kartà kařtai padũd tañ žìnią. Diktõs kartõs anà. Nẽr (*об*. nebẽr) ìš mãna kartõs neĩ víėna, t. y. àš vitvıėnà beesmù. -+- Kelintõs kartõs giminẽ jìs támstai? Ař pirmakařčei, ař antrakařčei ãsate? Nũ prósenučių kartà kařtai pàdavė tókią pródavą. Iš músų kartõs màž bėrà gyvũ *A. Ю.* 2) *очередь; kolej*. Mãna kartà nũ bùs eĩti tõ nedėlıõ. Atẽja anõ kartà dìrbti. -+- Mìłtai pirmõs kartõs skiriamì mélnyčıo. Aniẽ kartomìs pasikartó, t. y. sėdi pakařčıui *A. Ю.* 3) *состояніе, званіе, сословіе; stan*. Iš visũ kartũ žmonių imš rekrútus (*u* rẽkrutus *Dus*.). Tàs póras mužìkų kartõs. Jõ patì gerõs kartõs. 4) *родъ, порода; gatunek*. Tà móteriška gerõs kartõs, yrà dìdelė gaspadìnė. Taĩ gerõs kartõs mergà. Beñkartų kartà negerà. 5) *рядъ; перемѣна (одежды); rząd, zmiana*. Mergà trìs

kartàs karnẽlių tùr põ kaklù. Víėną kartẽlę drabùžių tùr apsivil̃kti. Dė́k óbalius, slyvùs kartomìs sù pelaĩs, lãpais, t. y. añt žiėmõs laĩkant dė́k víėną kar̃tą obalių̃ arbà slỹvų, õ añtrą — pelų̃ arbà lãpų. -+- Tàs kaũras viėnõs kartõs, t. y. ne dvìgubas, ne dviliñkis *A. Ю.* 6) *слой, пластъ; warstwa, słój.* Kàd nupenė́tas par̃šas, nebẽr kartų̃ mėsõs, t. y. ỹr viėnì lašineĩ. 7) *разъ (Vel.); raz.* Keliomìs kartomìs norė́ju išeĩti bérnas. Taĩp añs dãvė vãgiui, kàd dvim̃ kartim̃ apvir̃ta. *v.* kartų̃ti, riėvẽ.

Kar̃tais, *adv.*, *иногда, по временамъ; czasami, niekiedy.* Kar̃tais senõlis ateĩna pàs mùs.

Kar̃tas, -ta, *pl.* kar̃tai, 1) *разъ; raz.* Paskũjį (*юв. жем. вм.* paskũjį) kar̃tą drabùžį apsidãrė. Trìs kartùs važiavaũ. Dė̃dė tùr dų̃nos viėnám kar̃tui. *v.* kir̃sti, strẽkis, ãtvaja. 2) *сортъ; gatunek, sort.* Trỹs kartai gelumbẽs. 3) Kar̃ts nų̃ kar̃ta, *правильно, въ опредѣлённое время; regularnie.* Añs válga kar̃ts nų̃ kar̃ta trìs sykiùs añt diėnõs gavẽnio.

Kartavóti, -vóju, -vójau, *Vel.* 1) *брать одного (или одно) за другимъ; перебирать; brać po razie, po jednemu.* Jaũ tõ bùto (tamè butė *Vel.*) ligà kartavója kõžną, t. y. ìma. Drugỹs kartavõs visùs. 2) *ходить подрядъ отъ одного мѣста въ другое; chodzić z koleji.* Ar̃ àš par̃ kiėmùs kartavósiu ieškódama pir̃kti viščiùkų, t. y. váikščiosiu. *v.* kartà.

Kartẽlė, -lės, f. *видъ растенія; gatunek rośliny.* Añt ũlyčių áug kartẽlės (*Svėd.*, *Łėnas*) kaĩp kar̃klai, kiaũlės neė̃da.

Kartėlẽ, -lẽs, kar̃tėlę (*Al.*, *KL.* 151ᵃ), f. *груздь, agaricus piperatus (Paszk. sł.); grzyb gorzki.* Kartėlìkės áuga põ béržais. *v.* kartùs *A. Ю.* -+-

Karténti, -nù, -naũ, *перекладывать, перебирать одно за другимъ; przekładać raz poraz.* Kártkar̃tėmis karténà sūnùs dáiktus, t. y. dėlió ieškódamas kõ. *v.* kartų̃ti.

Kartė́ti, -tė́ju, -tė́jau, *становиться горькимъ; gorzknieć.* Paválgius nų̃ gaižių̃ bùlvių kartė́ gerklẽ. Bỹ kartẽs gerklẽ, kàd laiškulỹs arbà gyžulỹs gỹžia. *v.* kartùs, laiškė́ti, kar̃sti, gyžė́ti.

1. Kárti, kąrù *и* kárstu, karaũ, *терпѣть голодъ; cierpieć głód.* Kárte prikãra šį̃met žmónys, t. y. pribadė́ja. *v.* badė́ti, bãdas. *Ср.* karéntiės *морить себя голодомъ, поститься Dysnà.* Karẽnos karẽnos, riñko pìnigus...

2. Kárti, kárstu, karaũ, *свѣшиваться, наклоняться; zwieszać się.* Kárte nukãra miẽžei añt dir̃vos, t. y. nugel̃ta.

3. Kárti, karù (*жем. вм.* kariù), kóriau, 1) *вѣшать; wieszać.* Kaĩp im̃siu tavė̃ lùpti, tù tríėsi kaĩp šų̃ kãramas. 2) *ходить или ѣздить куда и назадъ; jechać z wozem naładowanym.* Trẽtį (*жем. вм.* trẽčią) kar̃tą karù jaũ sù mė̃šla vežimù, õ tù kíėk sukórei. -+- Vãkar dùkart sukóriau iñ Bùdrį *Dus.* Sukórėm (=suvažinė́jom) dvejàs vė́žàs *мы два раза съѣздили туда и обратно Dus., Sãlos.* 3) -+- *отдѣлаться, раз-*

вязаться; pozbyć. Aš niẽkaip tũ kvailiù nenusìkariu *Kv. v.* karaĩ (!), važiū̃ti.

Kartinẽ, kártinę *(Valkininkas) u* kartìnė *(Al., Mos.) v.* 2. kártinis. ꟷ

Kartìngas, -gà, *имѣющій большую гриву; жем.* karčiūkas; *grzywiasty.* Kartìngas arklỹs. *v.* kar̃tis.

1. Kártinis, -nė, *величиною съ жердь; wieszony, powieszony.* Kártinis sprãgiłas. *v.* kártis.

2. Kártinis, -nia, m. *тычина, жердь; tyczka.* Añt kártinia kūlį šiaudų̃ užmóvė ir̃ dẽgina dvãrą vagìs. *v.* kártis, apýnvarptis *(u* I 42 apývarptis. *Ср. жем.* apý-vardė *Aist. stud.* I 139, *Łaũkuva).*

Kartìnis, -nė, *очередной; kolejny.* Kartìnis tiėsadarỹs (*у А. Ю.* tiesádaris), kur̃s pakarčiomìs sėdi. *v.* kartà.

Kártinti *u* kar̃tinti *(Slt.)*, -nu, -nau, *дѣлать горькимъ; gorzknić.* Kám kártini barščiùs, kodė̃l netaisaĩ kàd rúgtum. *v.* kartùs, kar̃sti.

1. Kar̃tis, -čia, m. *горечь, горькій вкусъ; gorycz.* Kàs tà kar̃tis (*ср.* Kas *ta* kaĩtris, kas *ta* giẽdris óra I 421 *n. c.* giẽdris) dū̃nos.

2. Kar̃tis, -čia *(об. pl.* kar̃čei *u* karčeĩ *Al., Mos.)*, m. *грива; grzywa.* Kar̃čei yrà ašataĩ ašvýnia. *v.* šerỹs, ãšatas.

3. Kar̃tis, -čia, m. *korzec.* Rugių̃ kar̃tis tùri 32 gorčiù *A. Ю.* ꟷ

Kártis, -tiės, f. 1) *жердь; żerdź.* Sù kártimis tramáuja iñ žolès, baĩda žùvį. Añt katrõs kártiės kabìnti drabužiùs? Sù kártimi prispáudžia vežìmą šiẽna. 2) *рядъ, шеренга; szereg.* Mẽdinoses (*sc.* mẽdinosios) žą̃ⁿsys lèk víėna kártimi paskũ *(жем.)* žą̃ⁿsina. ꟷ Gérvių kártis *стадо журавлей Aist. stud.* I 183. 3) ꟷ Liėtùs kárčia ver̃tė *шолъ проливной дождь Panemunė̃lis. v.* arktas, dū̃kšta, pùkštė *(u* pùkštas *вѣха Dus.)*, gáirė, panta, varža, šiẽnvaržė, pàkraũtė.

Kartỹs *(об. pl. t.* kar̃čei; karčeĩ *Kv., Slt.)*, -čia, *остающаяся между прокосами болѣе высокая трава; trawa wyższa śród przekosu.* Tar̃p pradalgių̃ yrà augštesnì ražaĩ žolẽs ir̃ tiẽ vadìnas kartỹs (= kartei *u* kar̃čei *А. Ю.* ꟷ). Kartỹs liẽka vién tárpe dal̃gia. *v.* kar̃čei.

Kárt-kar̃čeis *v.* kartkarteis.

Kart-karteis (*см. жем.* kártkãrtēs = *аукштп.* kar̃tkarčeis), *adv., Al. многократно; raz poraz, kilkakrotnie.* Kartkarteis sakiáu táu.

Kárt-kar̃tėmis, *adv., Vel. id.* Kártkar̃tėmis sakýk jaĩ, t. y. põ dù, põ trìs kartùs. Kártkar̃tėmis párkratyk visùs dáiktus. Kártkar̃tėmis párkił̃nojau ir̃ neradaũ. *v.* kartà.

Kartóklis, -klia *(Kv. Slt.)*, m. *извѣстная часть желудка у жвачныхъ; księga u bydlęcia.* Stempelẽ (= stemplẽ?) kárvės atsidãra iñ kartóklį, t. y. kur̃ kaĩp knỹgos kartomìs sudė́tos. Kartóklis kárvės išdžiúvęs. *v.* skrañdis, knỹgininkas.

Kartókšlė (= kartókšlis, -lia *Mos.*) *v.* karokšlė.

Kartóplis (*Al.; ср.* I 655 *n. c.* ištvìlkyti) *v.* karokšlė. ꟷ

Kartóti, -tóju, -tójau, 1) *класть рядами, слоями; kłaść słoje, rzędy.* Kartók óbalius sù pełaĩs dẽdant añt

žiėmõs, t. y. dėk víėną kar̃tą obalių̃, õ añtrą kar̃tą peł̃ų̃. 2) *пахать вторично; orać powtóre.* Dir̃vą kartók, t. y. árk añtrą kar̃tą. 3) *reflex., мѣняться по очереди, чередоваться; zamieniać się kolejno.* Príėšų príėšais kartójas añt širdiẽs gerùmai sù błogùmais. Sargaĩ pakar̃čių (*жем. вм.* pakar̃čių, *аукшт.* pakarčiuĩ) kartójas kartomìs (!), t. y. par̃ keliàs kartàs vadū̃jas. 4) ⊹ *вырождаться.* Nusikartóju, išsìveisu *degenero Dauk. žod.* 11[b]. *v.* kartà, árti, riẽkti, trejóti, vadū̃ti, keĩsti, kartū̃ti.

Kartūklis, -kliа, m. *видъ травы; gatunek trawy. v.* kartẽlė.

Kartulỹs, kar̃tulia, m. *горечь, горькій вкусъ въ горлѣ; gorycz w gardle.* Kartulỹs kàd gerklẽ kartù. *v.* kartùs.

Kartumýnai, *pl t.* m. *горечь; gorycz.* Kur̃ sałdumýnai, tę̃n kartumýnai. *v.* kartùs.

Kartū̃ninis, -nė, *горькій (о плодахъ); gorzki (o owocach).* Jáunas obalỹs kartū̃ninis. *v.* sałdū̃ninis, kartùs.

Kartunklis (*M.* I 109) *v.* kartóklis. ⊹

Kartuñtą, *adv., когда-нибудь; kiedykolwiek.* Kartuñtą gál pakliūt iñ klìngę, t. y. kókeis sỹkeis, kada-nõrs. Padė̃k prẽkį (*ocenkę*), kartuñtą ateĩtų kàs krėsłų̃ pir̃kti, kàd žinóčiau, ãr pardū̃ti ir̃ po-kám. *v.* kadà.

Kartùs, -tì, *горькій; gorzki; adv.* kar̃čei. Tù kar̃čei ver̃ksi. *v.* kar̃sti.

Kártuvės, *pl. t.* f. *висѣлица; szubienica.* Vãgį kar̃s añt kártuvės (*sc.* kártuvių) kálna. Añt kártuvių nùvedė jū̃s. *v.* kárti.

Kártuvininkas, -kė, *кто ставитъ висѣлицы; wieczacz, wieszaciel.* Dėltõ kártuvininkas ir̃ tėłup zuĩkį. *v.* kárti.

Kartū̃tas (*sc.* kartótas), -ta, *слоистый; warstwowy; adv.* kartū̃tai, *слоями, рядами.* Kartū̃ti łašineĩ, kàd nenupenė̃tas par̃šas. Ãtmineis pẽnamas (*вм. жем.* pènams, *аукшт.* pẽnimas) meĩtėlis añt łašinių̃ bùs kartū̃tas, t. y. turẽs víėną kar̃tą raumeñs, añtrą — łašinių̃. Kartū̃tai (*rzędami*) dė́ta, t. y. kartomìs łãpai ir̃ vogur̃kłai (*жем. вм.* ogur̃kłai, *аукшт.* agur̃kai; *ср. жем.* voriėłkà, *аукшт.* ariėłkà, *gen. sg.* ariẽłkos *водка, бѣло-русск.* harełka).

Kartū̃ti (*sc.* kartóti), -tū̃ju, -tavaũ, 1) *класть рядами, слоями; kłaść warstwami, słojami.* Óbalius sù pełaĩs kartū̃k (*sc.* kartók) añt žiėmõs, t. y. víėną kar̃tą dėk obalių̃, õ añtrą — peł̃ų̃. 2) *повторять; powtarzać.* Kártkar̃tėmis kartū̃k (*об.* kartók) tañ pãtį dárbą, t. y. kẽlerius (*sc.* kelìs) kartùs dìrbk, kiłnók drabužiùs. 3) *умножать; mnożyć.* Kẽt(u)rius sù penkeĩs kartū̃k. Sūnùs kartū̃s septýnerius, devýnerius. *v.* kartà, aiłū̃ti (eiłū̃ti *Słt.*), kartóti.

Karū̃klis, -klia (*жем. изъ* karū̃klis) = karoklis (*невѣрная передача вост.* karuõklis = karū̃klis).

Karúmenė (*Jd.* 555,11) *и* karūmẽnė, kariúmenė (I 292 *n. c.* dangū̃tis, 434 *n. c.* giniúdė), -nės, f. *войско; wojsko. v.* kariáutiės, kãris, kareĩvis.

Karūnà, -ūnos, f. *хоругвь; chorągiew.* Karū̃ną kárk añt áugšta stíėba arbà añt kóta.

Karūnē (*жем. вм.* karunē) *osoba warta szubienicy Koss. Litu.* 98ᵃ. *v.* karūnìs. ✢

Karūnìs (*юв. жем., сз. жем. kàrǫunẹs; общелит. karūnìs, -nιẽs), -nė, 1) висѣльникъ, повѣсившiйся; wisielec.* Žmogùs, kurs pasikórė, vadìnas karūnìs. 2) *висѣльникъ, повѣшенный; wisielec, powieszony człowiek.* Teñ pìlnas mìškas karūnių, t. y. žmonių prikártų. 3) *вѣшатель; wieszacz.* Karūnìs kurs kitùs kãria. *v.* kárti, karìkas.

Karūn-nešis, -šia, m. *хоругвеносецъ, знаменосецъ; chorąży. v.* nèšti, karūnà.

Karùs, -rì, *придирчивый; czepki.* Karùs kurs víen kãrias añt kìta. t. y. kàd kìts padarýtų. *v.* kárti *А. Ю.*✢

Karūžasis, -žoja, *хорунжiй; chorąży. v.* karūnnešis *А. Ю.* ✢

Karūnìs (*Slt., Pal. Juze* 104) *v.* karūnìs.

Karūklis *v.* karoklis, karūklis.

Karūti *v.* 2. karóti.

Kárv-akei, -kių, m. pl. *очки съ козырькомъ изъ кожи; okulary z osłoną.* Šikšnà apsiúti kárvakei. *v.* kárvė, akìs, akiḥõrei.

Karvā-pałaikė *и* kárpałaikė, -kės, *плохая, дрянная корова; krowa nędzna. v.* kárvė, pałaĩkis.

Karvā-šūdis, -džia, m. *коровiй калъ; krowiniec.* Kàd nutvìlksta rañką arbà kóją, àpded karvãšūdžeis. *v.* kárvė, šúdas, draugėlẽ.

Kárvė, -vės, f. *корова; krowa.* Kõd (*съ мягкимъ d*), karvùte, neėdi, ar ne dobilýnė, ar ne raskilýnė, ar ne ratilýnė? Kárvei ėdims vãlijas, kàd priėdusi píena dūd. Kárvė mugūjas (*ср.* I 56 *п. с.* apmugỹs, 70ᵇ, 238 *п. с.* brosauti. Kárvė pa-mùgo *įsìgeidė bùliaus Sałantaĩ).* Neatsimỹlinasi vaikù kárvė.

Karvelẽlis, -lia, m. *голубчикъ, дружокъ, милый; kochanek miły.* Mãnu (*Vel.*) karvelẽli, dūk grūdų. *v.* karvẽlis.

Karvelyčia, -čios, f. *голубятня; gołębnik.* Skylẽ ketvirtáinė iškapóta rašýtinė (*loc. sg.*) vadìnas karvelyčia.

Karvelìnis *и* karvẽlinis, -nė (*вост.*), *голубиный; gołębi.* Karvẽlinis mėnū (*апрѣль*), karvẽlinės plùnksnos.

Karvẽlis, -lia, m. *голубь; gołąb. v.* bałañdis.

Karvetėna (?) *или* karvetiėna (?), *безстыдница; bezwstydnica.* Móteriška karvet(ι)ėna (? *Ред.*), t. y. begėdė.

Kárviėna, -nos, f. *коровье мясо; krowina (mięso). v.* kárvė.

Karvõjus, -jaus (*Dus., Betýgała, Pagirỹs, Sławìkai, SzDi.* 97 *и* karavõjus *Dysna, Olechn. Pasakos* 119), m. *коровай, свадебный пирогъ; korowaj, piróg weselny.* Sù dañg arbà sù devyniomìs žvakẽlėmis, švyturẽis, rūtomis, putinaĩs iškaišýtas añt vesẽlijos karvõjus dìdelis. *v.* pyrãgas.

Karvõlis *id.* I 662 *п. с.* išviñguravoti *діал. вм.* karvõlius *korowaj Koss. Litu.* 161ᵃ. ✢

Karvõšius (I 134 *п. с.* ãtłošas, *Ds., SN.*) *v.* kairõšius, karõšius.

Karvóti, -vóju, -vójau, 1) *плохо ткать; tkać źle.* Jýnai neáudžia, alè karvó, t. y. neprìmuša muštuvù. 2)✢ *обшивать украшеньями, напр., рукава (Vab.). v.* áusti.

Kàs *pronom.* 1) *кто, что; кто-нибудь, что-нибудь; кто-то, что-то; kto, co; ktoś, coś.* Kàs rẽtas sułaũks naũja mìška. Kàs tùrite mãna łãzdą? Kàs bẽr pirtyjè? nekàs daũg. Bùbtelėja čè kàs, ar̃ obalỹs nukrìta? Kàs vil̃ka nasrũsè, tàs ũdegõ. Kàs yrà grìsęs nũ kõ, taĩ pàts kraũjas pų́ⁿła añt pamãtyma tõ žmogaũs. Pokám łaikaĩ rẽtį, ar̃ brángus? Nẽr kàs kel̃ąs (*жем.; аукит.* kẽlıąs), t. y. nėrà kañ kélti, nẽr šeimýnos, par̃ taĩ mıẽga lyg dıėnõs. Menkã (*жем. вм.* menkaĩ; *у А. Ю.* menką!) begalıù kañ dìrbti. Aš nugirdaũ kañ tę̃n šnẽka ir̃ supykaũ. Dárbas, kàd kañ keistaĩ padarýsi, instabùs, t. y. visì stẽbas (*жем.; аукит.* stẽbisi). Kám sakaĩ, téik *(говори)* kañ tù žinaĩ, neslẽpk. Kañ tik išẽja, kañ tik dabar̃ išvažiãva. Nẽ (*жем. изъ* neĩ; *у А. Ю.* ne) àš šnekė́jau, nẽ kañgi. 2) *что-за, какой; co za, jaki.* Kàs tà dıėnà bùva, kàd tù mán daveĩ? Pasiteiráuk, kũ brangumù tavõras? Kàs ganykłà? Kókıa ganykłà prastà. Kũ kelıù didýbė jõ eĩna. *v.* kóks. 3) be kañ (kám) *развѣ; czy.* Be kañ añt łánga statýti stìkłą (lémpą), tókį trãpų dáiktą. 4) kañ bè *едва ли; czy (że nie).* Pamatýsi, kañ bè parvèš, t. y. neparvèš, negalẽs parvèžti. 5) Kas-ne-kàs *кто-либо, что-либо, что-нибудь, сколько-нибудь; coś, cokolwiek.* Čè tìk kas-ne-kàs bẽr, tẽr. Martì darbũsis kan-ne-kañ. 6) Kàs čè dõ, kàs čè par̃ *что это за; co to za.* Kàs čè dõ dẽsnė išsigalė́jo *(не įsigalė́jo ли?)*, kàd palikaĩ dósnus, dóśłus (*szczodry; говорятъ и* dosnùs, dosłùs, *acc.* dõsnų, dõsłų)? Kàs čè par̃ žmogùs? 7) Kàs ta randì *что это; co to.* Kàs ta randì par̃ vyžà, — par̃ mergà (*у А. Ю.* výžą, mer̃gą), nė par̃ gaspadìnė. 8) Kàs nórintãs (*жем. изъ* nórintaìs *и* nórintẽs *Kv. изъ* nórinteis) *кто-нибудь; ktokolwiek.* Kàs nórintãs ateĩs pàs mùs. *v.* kanõ, kamè.

Kasà, -sõs, f. 1) *коса (о волосахъ); warkocz.* Aš vẽliju žìłą kãsą pìnti nekaĩp tekė́ti. Mergõs drỹksa kãsos par̃ líėmenį. Rištìnė kasũ pàs mergàs. 2) *цѣпь, клубокъ, гнѣздо (гадовъ); łańcug (gadów).* Kasà gyvãčıų susipýnusıų kìrba. Rankà gerà kàd kãsą gyvãčıų išmaišaĩ (*ср.* I 439 *п. с.* gyvãtė). 3) ⸭ *селезёнка; błužnìs (Dysnà, Dus.). v.* są̃ⁿveła *(не* sáⁿvėła *ли? Ср. вост.* sąvėlė *мозоль; nagniotek)*, bìzas, kasinyčıa.

Kasã-pinis *(Vel. Ябл.) v.* kasópinis. ⸭

Ką́sčioti *v.* ką́ⁿsčıoti.

Kas-dıẽn, *adv., ежедневно; codzień.* Výras kas-dıẽn šónus áušė sãva gułõvai (*вм.* gułõvei; *об.* žmónai, pãčıai).

Kasdıėnìngas, -ga, *ежедневный; codzienny.* —

Kasdıėnìnis, -nė, *ежедневный, повседневный; codzienny, powszedni.* Taĩ músų kasdıėnìnis valgis — dũna. Taĩ jõs drabùžis ìšeiginis (*у А. Ю.* išeigìnis) ir̃ kasdıėnìnis. *v.* dıėnà.

Kasdıẽnis (*вост., SzDi.* 31) *v.* kasdıėnìnis. ⸭

Kãsdinti, -nu, -nau, *caus., заставлять, велѣть копать, рыть; kopać. v.* kàsti, kãsindinti.

Kasė̃jas, kasėjis, -ja, kasėjus, -jaus, m., kasėjà, -jõs, kasė̃ją, f. *копальщикъ, землекопъ; kopacz*. Tù rãva kasėjis (*и* tù ravakasỹs *Dus.*).

Kasẽklis, -klɪa, m. *тотъ, кто скребётъ, скоблитъ; лопата; skrobacz. v.* kasýtɪės.

Kasìkas *v.* kasė̃jas.

Kasìklis, -klɪa *(Vel. Ябл.) v.* kasẽklis. -+-

Kãsindinti, -nu, -nau, *Al., caus., заставлять, велѣть копать, рыть; kopać.* Kãsindink kriėnàs kur̃ mė̃gst krɪẽnos áugti. Kãsindink rãvą par̃ píėvas. *v.* kãsinti.

Kasinė̃ti, -nė̃ju, -nė̃jau, *копать, рыть понемногу; kopać.* Ve, kaĩp katẽ kasinė̃ šúdą, žemès. *v.* kàsti, raupinė̃ti, rubinė̃ti *(ū?)*.

Kasininkas, -ka *и* kasnỹkas *(вост.)*, m. *лента для косы; wstęga. v.* kãspinas.

Kasinỹs, kãsinɪa, m., *Vel.* 1) *большая дорога; gościniec, droga.* Kasinỹs yrà kãstas kẽlɪas. 2) *овощи, которые выкапываются изъ земли (корнеплоды, какъ свёкла, морковь, рѣдька, картофель); kopalne, rzeczy do kopania.* Kasinỹs vìskas yrà kãsamas: burõkai, sėtineĩ, ridìkai, bùlvės. *v.* kàsti. 3) -+- *ровъ, каналъ Kv.*

Kãsinti, -nu, -nau, *caus.* 1) *копать, рыть; kopać.* Kãsink rũsɪa, grūdų̃ kaũpą žemỹn. 2) *скрести, скоблить, чесать; skrobać. v.* kàsti, kasýti.

Kasɪóti, -sɪóju, -sɪójau, *понемногу копать, рыть; kopać.* Žẽmę kasɪóju àš sù łópeta. *v.* kàsti.

Kasýti, -saũ, -sɪaũ, 1) *чесать, скрести; skrobać.* Arklỹs árkli (*жем. gen. sg.; у А. Ю. невѣрно* — arklį, *accus.)* vėłtū (*юв. жем.; сз. жем.* véltou) nekãsa. Gaspadìnė gerõ mìslɪo sùbinę kas (? *вм.* kãsa, kãso). Kàs gáłvą kas (? *вм.* kãso) sù nagaĩs, błogaĩ mìslija. Šũ kasýdamas pautùs zem̃bɪa, iñzg. Mėzrùs káilɪa, płáukus nũ káilɪa kasýk, kàd bũtum mìnkštas ir̃ nestỹrtum. 2) *reflex., чесаться; skrobać się.* Vaĩkas rùsinas *(SN. и* zùzinas *Dus., Vab.)*, kàd kãsos. *v.* suisintɪės, šìnkintɪės, kuisytɪės, éngtis.

Kąslɪoti *v.* kąⁿslɪoti.

Kas-metìnis, -nė, *ежегодный; coroczny.* Kasmetìnė šveñtė, žolẽ, riñklɪava. *v.* mẽtas.

Kasniñkas, -ka, m. *косникъ, лента для косы; warkocz(?). v.* kãspinas.

Kąsnis *v.* kąⁿsnis.

Kas-nõrs *кто-нибудь; kto kolwiek.* Kas-nõrs eĩketau tenaĩ *А. Ю.* -+-

Kasnóti, -nóju, -nójau, *чесать; skrobać.* Kasnóti gáłvą. *v.* kasýti.

Kąsnóti *v.* kąⁿsnóti.

Kasó-pinis, -nɪa, m. *Puš. (Lygumaĩ) лента для косы; wstęga od warkoczu.* Mergà kasópinɪu gałùs kasõs ùžpina, õ kasininką ant gałvõs prɪẽ kałkõs prìsega. *v.* kasininkas.

Kasóti, -sóju, -sójau, *Vel. поднимать, приподнимать, подбирать (о бѣльѣ, одеждѣ); podnieść koszulę (poły).* Kasók márškinɪus šìkdinant, mỹždinant kũdikį. *v.* raitýti, raitóti, pakélti.

Kā̃s-pinas, -na, m. (*и* kãspina *Mielcke* II 187, 248, kãspinė *Mielcke* I 110, II 69, f. 1) *повязка изъ ленты на головѣ у дѣвицъ; wianek wstę-*

gowy u dziewic. Mergà àpriėtė gálvą sù kãspinais. Sù kãspinu aprìša galvõs pláukus mergesà. 2) *лента; wstęga.* Kãspinus ringãva, kilpava, ringus dãrė. *v.* trãsas, kasinyčia, kasiniñkas, žìčkas, jũdaunyčia.

Kaspìn-raikštis, -ščia, m. *лента; wstęga.* Kãspinus prìriša sù kaspìnraikščiu.

Kaspinũti, -nũju, -navaũ, *украшать, убирать лентами; wstęgować, ubierać we wstęgi.* Kaspinũte iškaspinũta galvà. *v.* kãspinas.

Kãs-raikštis, -ščia, m. *Vel. лента для косы; wstęga.* Sù kãsraikščiu pláukus prìriša priẽ kasũ añt galvõs.

Kasrẽlė žmonių̃, galvìjų etc. *nedìdelis būrẽlis Kùpiškis. v.* kasà. +

Kąst *v.* kąⁿst.

Kąsterėti *v.* kąⁿsterėti.

Kąsti *v.* kąⁿsti.

Kàsti, kasù, kasiaũ, 1) *копать, рыть; kopać.* Bùlei mauriója žẽmę kasdamì priẽš víens kìtą. Pelẽ kàs ùrvą žẽmėje. Šùnys kàs žẽmę. 2) *собирать въ кучу, сгребать; garnąć.*

1\. Kastìnis, -nė, *копанный, вырытый; kopany.* Kẽlias kastìnis *(sc.* Kastìnis kélis *Kv.*, kastinỹs kélis *Al. vieškelis)* liñk sõdžiaus. Tòrpės (velẽnos) kastìnės (t. y. ìškastos) ir̃ mintìnės (*u* mìntinės). *v.* kàsti.

2\. Kastìnis, -nia (*u* kastinỹs *Al. Mos., Slt. Въ Kv. съ двумя удареніями, т. е.* kàstìnis), m. *масло изъ грѣтой сметаны; masło na pół bite na ogniu.* Kastìnis dìrbas taĩp: sùk smetõną pũde kõl krũpai atsiràs, paskũ sùk añt ugniẽs tamè pačiamè pũde, kõl tiẽ krũpai léistiės pradẽs; nukaĩsk nũ ugniẽs, pridė́k šáukštą šviẽžia smetõna, supjáustytų cibùlių ir̃ drùskos, pasùk ir̃ bùs kastìnis (*ср.* I 294 *п. с.* darbinùs, 317 *п. с.* dėla).

Kãstyti, -tiju, -tijau, *красить (польск. kościć); farbować, malować.* Añs kãstija grãbą jũdaĩ. Kãstyti sù dažaĩs stãlą šėpùs, lángus. *v.* krõsyti, dažýti, grãžinti.

Kastrulius, -liaus, m. *кастрюля; rądel* (kaistùvas, prikaistùvas *Ябл.*). *v.* toriẽlis.

Kastùvai, -vų, m. pl. *скребница для чистки лошадей; zgrzebło* (*у SzDi.* 68, *Ruhig'a* II 316 *и Mielcke* I 110, II 423 kastùvas. *Вм.* kaſztuwas *Mielcke* I, 110, *вѣроятно, надо читать* kaſstuwas, *т. е.* kastuvas). Sù kastùvais kasýk árklius. *v.* kasýti, šukũčei.

Kastùvas, -va, *лопата (Ябл.). v.* kastùvai.

Kašà *soszka Koss. Litu.* 45[b]. *v.* kašė. +

Kàšaliotiės, -liojũs, -liojaus, *перебираться, переѣзжать; przenosić się.* Añt mė́nesiės nenóriu kàšaliotiės (*ср.* I 291 *п. с.* dangìntis), t. y. dangìntiės, kilnótiės, kráulotiės. Kàd neturė́si árklia, nereĩk kàšaliotiės, t. y. eĩti. *v.* kráustytiės.

1\. Kãšė, -ės *(Al. и* kašis, -iẽs *вост.)*, f. *корзина, плетёнка; kobiałka, kosz.* Bùlbių kãšę pripýlus nẽša anà. Pìlk iñ kãšę grúdus — tũ maĩs. *v.* krẽžis, krepšỹs, kiõcis.

2\. Kãšė, -ės *(Slt.)*, f. *деревянная дверная петля; osada dla drzwi bez zawias.* Daržinẽs dùrys iñ kãšę instatýtos. *v.* kaškà.

Kašẽlė, -lės, f. 1) *карманъ; kieszeń*. Šalbiérkos kašẽlėj yrà džiėgorẽlis. *v.* kišẽnė. 2) + *корзина; kobiałka, kosz*. Aš põns, tù põns, kàs nèš kašẽlę? *Mielcke* I 110.

Kašẽnė *(Al.) v.* kišẽnė.

Kašė́ti, -šiù (3. kãši), -šė́jau, 1) *худѣть, тощать; chudnieć*. Sūnùs pař lìgą kašė́damas iškašė́ja (t. y. išdžiúva, sulýsa) iř iškašė́jęs negál atsigáuti. 2) + *schnąć, więdnąć Koss. Litu.* 151ᶜ, *A. Ю.* I 385 *n. c.* džiúti. 3) *reflex.*, *спадать съ тѣла; pozbywać się ciała*. Jaũ àš kašiū̃s, t. y. išseñka mėsà. *v.* džiúti, lýsti, iškašė́ti.

Kãšintiės, -nûs, -naus, *худѣть, тощать; chudnieć*. Sẽnis kãšinas kàd baĩgias ámžis. *v.* kašė́ti.

Kašìs *v.* 1. kãšė.

Kaškà, kãškos, f. 1) *дверная деревянная петля (*gémbė *Vel. Ябл.); biegun od drzwi*. Añt kãškų daržinė̃s dùrys sùkas. Kaškà — kurì apkabìn mẽdį, viėnà augštaĩ, antrà žemaĩ.+ Numū̃ dùrys añt mẽdžia kãškomis girgždė́ja *Dauk. Bud.* 36.5. Atrãdę uždarýtas iř užrakìntas durìs rẽmė tàs łaũkan, iškė́lė ìš kãškų iř išvertė *Wal. Palangos Juze* 97.14. 2) *жердь въ возу: tyczka od wozu*. Vẽžant šiẽną instatyk kaškàs iñ vežìmą, t. y. kẽtrius pãgalius, kàd šiẽną geriaũ kráutumei. 3) *зарубка въ мостовыхъ насадахъ: zarąb w belce mostu*. Kãškos suléistos dė̃l sukabìnima bálkų, kàd neskýstųs añt tìlta. 4) + *сваи: pal mostowy SzDi.* 239. Tìltas ant kãškų *l. c.* 156. *v.* kéngė, kuktà, šekštìs, ùžkarpa.

Kãška-šiėkštis, -ščia, m. *жердь въ возу при возкѣ сѣна Viėkšneĩ. v.* kaškà.+

Kãškė *biegun u drzwi Koss. Litu.* 39ᵇ. *v.* kaškà. +

Kaškiėtà -iẽtos, f. *(у А. Ю.* kaškėta; kaškiẽtas *kaszkiet, letnia czapka Vel. Dus.), высокая шапка (военная); czapka*. Augštà kaškiėtà añt gaĩvõs kareĩvia.

Kaškìnė *łazda, storesnė negu vytìnė, šakota ir gumbůta Kùpiškis*. Łazdà łazdìnė *kij niegruby*, kaškà kaškìnė *kij chylący się Koss. Litu.* 226ᵃ. *v.* kaškà. +

Kašnóti, -nóju, -nójau, *подзывать лошадей, произнося «*kàš kàš*»* (kõš kõš *Dus., гдѣ о средней долготы); mówić «kasz kasz»*. Kažìkas kàš kàš šaũkdamas árklius kašnó põ ganýkłą iėškódamas. *v.* šaũkti, vadìnti.

Kãštas, -ta, m. *издержки, расходъ; koszt, wydatek*. Tìtis turė́ja dìdį kãštą añt sodvos (vesẽlijos) sãva dukteřs. *v.* kaštū̃ti.

Kaštaũnas, -nà, *требующій расхода, дорогой; cenny, kosztowny*.

Kaštavóti. -vóju, -vójau, *пробовать, отвѣдывать кушанье; kosztować potrawę. v.* ragáuti.

Kãštytiės, -tijū̂s, -tijaus *(и* kaštū̃tiės *Vel. Ябл.), расходовать, тратиться; wydatkować*. Nekãštykis daũg añt ìškilmės sodvos (= sodvos ìškilmei), t. y. neišléisk daũg pinigū̃ iř zõposto vaĩgių.

Kaštū̃ti. -tū̃ju. -tavaũ. *стоить; kosztować*. Mán brángei kaštū̃ tàs skẽpetas.

Katalìkas. -kė. *католикъ. -личка; katolik. -liczka*.

Katalikystà, -ỹstos (*u* katalikỹstė), f. *католичество, католицизмъ; katolictwo.* Menkà jõ katalikystà kàd vãgia.

Katal̃as *(Łaukž. ž.) v.* kãtil̃as.

Katãlyti, -liju, -lijau *(Vad.), бить, ударять; bić.* Sù žiužiù iñ nùgarą katãlyti. *v.* mùšti, zelti (?).

Katãrytiės, -rijůs, -rijaus, *Puš. (u* katãlytiės *Vel. Ябл.), биться, драться; bić się.* Galẽs katãrytiės dvì durnì susiẽjusi iñ víėną gyvẽnimą, t. y. mùštiės.

Kãtas, -ta, m. 1) *котъ; kot. Demin.* katútis, katẽlis, katýtis, kačiúkštis. Mãna kataĩ grãžùs. -+- Tùpi kãtas añt šiaudų̃ *A. Ю. Ld.* 343,1. Kãtas marìnis *koczkodan, kot morski SzDi.* 96. 2) -+- *якорь; kotwica Kaũnas, PS.* I 115,21, *SzDi.* 109, *Ruhig* II 24, *Mielcke* I 110, II 31. *v.* kãtinas.

Katẽ, -ẽs *u* kãtė *(сз. жем.),* f. *кошка; kotka.* Kàd katẽ łáiga bùs pármaina óra. Anýta išdžiúvusi kaĩp gìltinių katẽ. Katẽs liėžùvy devýnios ìndėvės. Dvì katì priẽ pẽlena *(очагъ)* nesutiĩps. Katẽ senỹn, nagaĩ ašỹn (*описка вм.* aštrỹn?). Katẽ purků̃, pelió. -+- Vìsa bùva, kãtės píėna nebùva *Dauk. Dajnes* 165. Stebė́jos ìt kãtė žvìrblį ìš nagų̃ išléidusi *Wał. Prade* 156. *v.* katìs.

Katélnyčia, -čios, f. *печь, въ которую вмурованъ котёлъ; kocielnica.* Katélnyčio kãtil̃as inmúrytas, iñlytas *(sc. юв. жем.* ỹlyts = *сз. жем.* ỹleits *отъ* liẽti *мазать глиною).* Pakùrk katélnyčią. *v.* kãtil̃as.

Katenà, -nõs, kãteną, f. (*у А. Ю.* katiėna!), 1) *кошачья шкура; skóra kocia.* 2) -+- *кошель поясомъ, кошка; trzos Kv.*

Katénka, -kos, f. *особый родъ верхняго платья изъ сукна; kapota, zwierzchńia suknia.* Gražùs ãpdaras katénka, kurì yrà ìš mìła ikì kẽlių, sù sur̃aukšlů̃tu liėmenimì iñ stułpùs (*или* raukùs *Vel. Ябл.).*

1\. Katė́ti, katù, katė́jau, *кудахтать; gdakać (o kurze).* Vištà pir̃m dė́jima kiaũšia kar̃kia, õ padė́jusi bèkat: kàt kàt kàt kadàkšt. -+- Katė́k kaĩp vištà perẽklė! *Dauk. Dajnes.* 166. *v.* kar̃kti, kadakůti, kvagždė́ti, kvatė́ti.

2\. Katė́ti, katù, katė́jau, *хирѣть, чахнуть; chyrlać.* Aš katù, t. y. menkỹn einù añt sveikãtos. Ligónė katė́te nebiškatẽs (*ср.* I 587), t. y. nebišmìs, mir̃s.

Katíėna, -nos, f. *кошачье мясо; kocina.*

Kãtil̃as, -ła, *pl.* kãtil̃ai *(Slt.),* m. *котёлъ; kocioł. Dem.* katilẽlis, katiliùkas. Kàs katilè jů̃ds bal̃tůja? Kãtil̃as sù kampù (*у А. Ю.* kumpù) añt ą̃ⁿša kabìnas, õ sagõnas sù ąⁿsà priẽ ugniẽs pristãtos. *v.* trikójis, varìnis, sagõnas, kaĩsti, katal̃as.

Katilẽlei *колокольчики; campanula Ruhig* II 15, 180, *Mielcke* I 110, II 19, 238. *v.* katìlius. -+-

Katìlius, -liaus, m. 1) *видъ растенія; gatunek rósliny.* Katìlei (*об.* katilẽlei). 2) -+- *котельный мастеръ SzDi.* 109, *Mielcke* II 296.

Kãtinas, -na, *pl.* katinaĩ, m. 1) *котъ; kot. Demin.* katinẽlis. Šuñs ristè (*жем. вм.* risčià) bė́g kãtinas. Ge-

raĩ reikė́ja kãtinui išžiódžius (*об.* pražiódžius; *y A. Ю.* įnžiódesį) impìlti ariẽłkos. + Kãtins ìš namũ, pẽlės ìš kampũ *Mielcke* I 110, II 293. 2) *якорь; kotwica.* Kãtinas ìria žemė̀ kõl łaĩvą sustãbda. *v.* kãtas.

Katin-paũtis, -čia *(Šakeĩ)*, m. *видъ растенія; gatunek rośliny.* Añt žỹdų kapũ Veliũnõ áuga katinpaũčei.

Katinti, -nu, -nau (=kaĩtinti? *Ябл.*), *бить (палкой); bić (laską).* Katinti nùgarą. *v.* mùšti.

Katinũtiės, -nũjas, -nãvos, *сходиться для приплода (о кошкахъ); parzyć się (o kotach).* Katẽ katinũjas, t. y. mýlisi.

Katìs (*Vab.*, *BGLS.* 101) *v.* katẽ. +

Katnóti, -nója, -nójo, *кудахтать; gdakać (o kurze). v.* katė́ti.

Kãt-paučei (*Mielcke* I 111) *v.* katinpaũtis. +

Kãt-pė́dė, -dės, 1) *видъ растенія; valeriana officinalis (Paszk. sł.); nepeta cataria, gnaphalium arenarium, antennaria; gatunek rośliny.* Kãtpėdės gełtonaĩ žýdi, nũ gełtõs gýda. 2) + *морошка; tė̃kšė (Kùpiškis); rubus chamaemorus Šãtės, Skũdas. v.* katẽ, pėdà.

Katraĩp, *adv.*, *какимъ образомъ; którym sposobem.* Katraĩp užłaikýti geriaũ.

Katràs, -rà, 1) *который изъ двухъ; który z dwóch.* Katrõ (?) petỹ sópa, ar̃ añt abùdums pečiuñs? Katràs eĩsitau vandeñs atnèšti. 2) *каждый отдѣльно; każdy osóbno.* Katràs sáu važiãvova, važiũs, t. y. põ víėną. Katrą̃ diẽną vištà dė̀d paũtą. 3) ni katràs, *ни одинъ, никакой; żaden.* Ni katrũdums (*юв. жем.; сз. жем.* katrọ̃udums) pũdẽliums pir̃kti nereikė́ja. 4) *который; каждый; który gdzie chce.* Katriẽ nũ kùniga estė̀ pavarýti priẽ mãnęs, eĩkite añt dárba. Galvìjei tãva sklìjas: katràs sáu eĩna kur̃ nóri.

Katrui, katrũl, *adv.* *куда; dokąd.* Katrui (*którędy SzDi.* 121) padė́ti iñ viẽtą. Katrũl važiũti. + Sèksiu tavè katrũl nueĩsi *Mielcke* I 236. *v.* kur̃.

Katrũl *v.* katrui.

Katrur̃, *adv.*, *здѣсь и тамъ; tu i tam.* Párkałk sù vinimì kártį, ni katrur̃ nebištraũks.

Katùkas, -ka, m. 1) *сѣновалъ въ конюшнѣ; skład na siano w stajni.* Žmogùs gùli katukė̀ añt šiẽna. Katùkas šiẽnui sudė́ti. 2) + *«холодная» при волостныхъ правленіяхъ.* Į̃metė į̃ katùką *Vel. (Ябл.).*

Kãtułas, -ła *(Al. и* katulỹs *Mos.)*, m. *щекотаніе, щекотка; łaskot.* Vaĩks bìjos kãtułu.

Katulinỹs, kãtulinia, m. *id.* I 325 *n. c.* dỹkti. +

Kãtuliũtiės, -liũjũs, -liavaus, *щекотать; łaskotać.* Bérnas sù mergà kãtuliavos *A. Ю.* +

Kãtulti, -liu (*ср.* I 263 *n. c.* cypýti, *Kv.*, *SzDi.* 130), *щекотать; łaskotać.* Slė́psnas, põ pažastũ kãtuła (*вм. жем.* kàtuł, *аукшт.* kãtuli) vaikaĩ kùłdamys. *v.* kãturti, kuténti, kutinė́ti, kãčiulti, kùtelioti.

Kãturti, -riu, *Puš.* (*Mielcke* I 111) *щекотать; łaskotać. v.* kãtulti.

Katutėlė, -lės, f. *видъ озёрнаго растенія; gatunek rośliny (w jeziorze).*

Katútis *v.* kãtas.

Katű̃tiės, -tű̃jas, -tãvos, *котиться*, *окотиться; kocić się*, *okocić się*. Katẽ katű̃jas. *v.* kãtas.

Kaũbras, -bra, m. *(u* kaũpras *Vel. Ябл.)*, *пригорокъ*, *бугоръ*, *холмъ; pagórek*. *Demin.* kaubrẽlis. Kaubrẽlis añt píėvos, añt lýgumos. *v.* kuburẽ, kaɫvà.

Kaubrẽ, -brẽs, kaũbrę, f. *Al. u* kaũbrė *(Kv.)*, *бугоръ*, *холмъ; pagórek*. Dė́k kúgį šiẽna añt kaubrẽs, kàd vandű̃ nepasrútų. ‑+‑ Kaubrẽs káɫns tiẽs Karklė́nais *собств. имя горы KL.* 113ᵃ. *v.* kuburẽ, kaɫvà.

Kauburẽ *Vil. u* kaũbũrė *(Al., Mos.)* *холмъ*, *бугоръ; верхушка горы; szczyt góry*. *v.* gaũgaras, kaukurẽ, kuburẽ.

Kauburỹs, kaũburia *(Kv., Kùpiškis)*, m. *бугоръ*, *курганъ*. *v.* kauburẽ. ‑+‑

Káugė *v.* kiáugė.

Kaukara (*M.* II 280) f. *v.* kaũkaras. ‑+‑

Kaũkaras, -ra, m. *Vil.* (*u M.* I 111, *Dauk. Giw.* 208) *холмъ*, *курганъ; вершина горы; kurhan*. Batniavõs miškė gražùs kaũkaras. Iñ kaũkarą burokùs sodìna siaurà lýsve. *v.* gaũgaras, kaũbũrė, kaukurẽ, kaũparas.

Kaukãrius, -riaus (*M.* II 240), m. *богъ холмовъ*. *v.* kaũkaras. ‑+‑

1. Kaũkas, *pl.* kaũkai *(Al., Slt.)*, *demin.* kaukẽlis, kaukorùžis, kaukùtis. 1) *пенатъ*, *божество*, *приносящее богатство; bóstwo ziemne*, *duch latawiec; człowiek mały*, *karlik* (*ср. KL.* 151ᵃ, 180ᵇ: Kaũkas *karzełkowaty z woreczkiem*, *co nosi zboże*, *a* áitvaras *co w powietrzu ognisty lata)*. Kaũkai výrus šeĩpė, õ deĩvės móteriškas. Kaĩp kaũkas čja sutreškė́ja ãglės. Kaũkui lė̃kiant kàd põ pastóge nepapùlsi, brántais aptèksi. Kaukẽlei bùva kaĩp piėmenùkai, sù tarbẽlėmis váikščioja, nű̃ bagótų ẽmė, õ nẽšė biėdníėms, kuriẽ jű̃s prìjėmė. Periù pẽriù, aȓ išperė́siu kókius kaukeliùs? 2) *некрещоное дитя; dziecię niechrzczone*. Kaukùtis yrà nekrìkštytas kū̃dikis. Kaukorùžia iȓ ãkys išsprógusios. Kaũkui gáɫvą nusùka. 3) ‑+‑ Kaũka spenỹs *или* Łaumẽs pãpas *belemnit KL.* 9ᵃ. *v.* kaũkti, áitvaras (*u* áitivaras *Ds.*), vėlẽ.

2. Kaũkas, -ka, m. *нарывъ*, *чирей*, *вередъ Ness.* 187. ‑+‑

3. Kaũkas, -ka *(Ds., Linkm., Seirìjai)*, m. *дуга*, *при помощи которой притягиваютъ неводную жердь къ проруби подо льдомъ*. ‑+‑

Kaũka-spenis *(Ds.) v.* kaũkspenis. ‑+‑

Káukė, -kės *(Sãɫakas)*, f. *маска*. Sudžiū́vęs kaĩ kalė̃dų káukė. *v.* káukolė. ‑+‑

Kaukesỹs, kaũkesia, m. *вой*, *визгъ; skowyczenie*. Baugùs bùva kaukesỹs žmonių̃ kaĩ añs skýrės nű̃ jõjo.

Kaũkinti, -nu, -nau *(Mos.)*, *caus.*, *заставлять выть; wyć*. *v.* kaũkti.

Kaukis *кто воетъ (?)*. Bãda kaukis (*ср.* kaukỹs, kaũkio *видъ птицы Ds.)* yrà badmirỹs *А. Ю.* I 181 *n. c.* bãdas.

Káukolas *(M.* II 407, *Šiauleĩ) v.* káukolė. ‑+‑

Káukolė, -lės *(DP.* 211,35, *Kv., Mos.)*, f. *черепъ; czaszka głowy*. Káukolę žmogaũs ìš dű̃bẽs ìškasė dű̃bkaseĩ. *v.* káušas, kiáušas.

Káukolis (I 292 *n. c.* dantìnis) *v.* káukolė.

Kaukorùžis, -žıa, m. *какой-то духъ; duch jakiś.* Kaukorùžis kaĩp kãtinas. Kaĩp párdaužė kaukorùžıa ãkys išspróga. *v.* kaũkas.

Kaũksmas, -ma, m. *вой, вытьё; wój, wycie.* Kóks teñ kaũksmas łaukìnių *(волковъ)! v.* kaũkti.

Kaũk-spenis, -nıa, m. *(и* skaũspenis *Vilkavìškis) чортовъ палецъ, громовая стрѣла; palec kamienny, strzała piorunowa, Kauka cyc.* Kaũkspenis (*у А. Ю.* kaukspıénis!) sù skylelè, kaĩp pirštas. Pa-upeĩs rañda kaũkspenıus, t. y. akmenıukùs kaĩp pirštas. *v.* laũmės *или* laumẽs pãpas, spenỹs.

Kaukšė́ti, káukšiu, -šė́jau *Ds. v.* káukštyti. ⊣–

Kaukštas, -ta, m. *битва; bitwa.*

Káukštelėti, -lıu, -lėjau, *ударить, стукнуть, толкнуть; uderzyć.* Sù dýselıu káukštelė́ja iñ kùprą. Kálvis káukštelėja sù kúju, t. y. sùdavė. *v.* krıókštelėti.

Kaukštė́nti, -nù, -naũ, *ударять, постукивать; uderzać.*

Káukšterėti, -rıu, -rėjau, *ударить, стукнуть, толкнуть; uderzyć, trącić.* Káukšterėti sù šáukštu iñ kãktą, sù kirvãpente iñ mẽdį išpùvusį.

Káukštyti, -štau, -ščiau, *стучать; stukać.* Kañ čè káukštai pãgalį iñ pãgalį. *v.* kaukšė́ti.

Kaũkti, -kıù, -kıaũ, 1) *выть; wyć.* Łaukìnis *(волкъ)*, šuvà, pìlvas kaũkıa. 2) *reflex., просить, проситься; prosić.* Kaũktıės yrà prašýtıės. *v.* kúkauti, kũkurti, kùkti, saũkti, stáugti.

Kaukulỹs, kaũkulıa, m. *верхняя часть печного переда. v.* kaukurẽ. ⊣–

Kaukūra (*M.* II 280) *v.* kaukurẽ. ⊣–

Kaukurẽ, kaũkurę *(Kv.)*, f. *вершина горы; холмъ, бугоръ; szczyt góry.* Kaukurẽ yrà viršúnė káłna, kałvõs. Añt pačıõs kaukurẽs võs užsirópščıau. *v.* kaũkaras.

Káuła-rožė, -žės, f. 1) *видъ растенія; gatunek rośliny.* Káułarožės garbinıũti łãpai. 2) *Al. родъ болѣзни; gatunek choroby.* Kaułarožė kójas išė́de iř šłubũ. *v.* káułas, rõžė.

Káułas, *pl.* káułai, m. *кость; kość.* Káułus nũ švėntytų łaukè inkàsk, kàd ledaĩ nemùštų. Bè káilıa bè skūrõs káułai bruñksa (gùli). Prıẽ káulykščių mėsõs dũk. Katẽ kaulẽlį želė.

Káuła-žolė *(Sub., Plókščei) и* káułažolynis *(Linkm.) живокостъ; symphytum officinale. v.* káułarožė. ⊣–

Kaulelıũti, -lıũju, -lıavaũ, *собирать кости; zbierać kości.* Žýdai kaulelıũja patvoreĩs kàd gelıũja *(и* gilıũja *Mos.)* káułai.

Káulėti, -ėju, -ėjau *(Mos.), костенѣть; kostnieć.* Širdìs tãva káulėja kõl sukáulėja, t. y. sukıétėja iñ káułą. *v.* káułas.

1\. Kaulyčıa, -čıos, *костякъ, скелетъ; skielet.* Vıénì káułai žmogaũs bùs kaulyčıa.

2\. Kaulyčıa, -čios, *назойливо просящій, попрошайка; błagacz. v.* kaũlyti.

Káulingas, -ga, *костистый; kościsty.* Káulingas šmõtas mėsõs kuř vıénì káułai. *v.* káułas.

Káulinyčia, -čios (*SzDi.* 107), f. *мѣсто, гдѣ складываютъ кости мертвецовъ; kościenica.* Káulinyčia — kuȓ káulus sùdeda numìrėlių. *v.* 1. kaulyčia.

Káulininkas, -kė, 1) *кто любитъ обгрызать, обгладывать кости; kościarz, ogryzacz kości.* Kuȓs liũbija gráužti mẽsą priẽ káulų tàs káulininkas. 2) *костоправъ; odstawiacz kości (об.* nàrininkas *Al., Mos.).* Kuȓs káulus atspréndžia tàs káulininkas. 3) ✝ *собиратель костей.* 4) ✝ *играющій въ кости; kostera SzDi.* 107. *v.* káulas.

Kaulininkas, -kė *(Pł., Mos.), кто слишкомъ много торгуется; targujący się nadto.* Kuȓs lýgsta daũg, daũgel kaũlija, tàs kaulininkas. *v.* kaũlyti.

1. Kaulìnis *и* káulinis *(вост.)*, -nė, *костяной; kościany.* Peĩlia kótas kaulìnis. *v.* káulas.

2. Kaulìnis, -nia, m. *Al. боярышникъ, crataegus; głóg. v.* subinkáulis. ✝

Kaulinùkai *Kv. костяника, rubus saxatilis. v.* káulas. ✝

1. Kaulỹs, kaũlia, m. *спорынья; ziarno wielkie.* Skalsõs grúdas, dìdis (*и* jũdas) grúdas rugių várpo bùs kaulỹs. ✝ Iėvų ũgos išẽja į kauliùs (*n. pl.* kaũlei) *Mos.*

2. Kaulỹs, -lia (*Ябл.; у А. Ю.* kaúlis), m. *родъ водяной птицы; gatunek ptaka wodnego.* Kaulỹs tùr gálvą jũdą, pàts báltas, didẽsnis ùž žuvédrą.

3. Kaulỹs, -lẽ, *клянча, докучливый проситель; natręt.* Kaulỹs kaĩp pradėja kaũlyti iȓ turė́jau dũti jābką. *v.* kaũlyti *А. Ю.* ✝

Kaũlyti (*SzDi.* 411 *n. c.* wyfukać, *Kv. и* kaũnyti *Ds., Ožkabalėi)*, -iju, -ijau, 1) *клянчить, настойчиво просить; prosić natrętnie.* Žéntas kaũlija pinigų̃, t. y. prãšė. Jìs prispirtaĩ, pristójęs, kaũlija iȓ turė́jau dũti grū̃dų sė́kłai. 2) *reflex., клянчить для себя, торговаться; targować się.* Anà, martì, gèb kaũlytiės, t. y. lýgtiės. 3) ✝ *браниться, ссориться M.* I 111. *v.* kłumbénti (kłambénti), kváršinti, meĩsti, prašýti.

Káułũtas, -ta *(DP.* 235,3, *Kv.), костистый, костлявый; kościsty.* Pũkei *(и* pũkeĩ *Riėt.*, pũkei *Słt.)*, žùvys, káułũti. *v.* káulingas.

Káumautis *(Kantaũčei) вм.* káĩmautis *v.* káiĩmautis. ✝

Kaũnyti *v.* kaũlyti, kaũzyti.

Káupa, -pos *(Kv.;* káĩpa *Kurš.)*, f. *вязокъ* (= vìnkšna *Ds.*), *которымъ связываются копылья* (= stipinaĩ *Ds.*) *саней или дровней А. Ю.* I 89 *n. c.* apšė́nyti. *v.* kámpa, kúlėnas.

Kaũparas, -ra, m. *Vel. бугоръ, курганъ; kurhan.* Àugštas kaũparas šilẽly. Kalniùkas lýg kãpčius bùs kaũparas. *v.* kaũkaras.

Kaũpas *(Ds., Kv., Mos., Sub., Vab.)* *и* káupas (I 484 *n. c.* gũbras, *SN., Słavìkai*), *pl.* kaupaĩ, m. *возвышеніе; wzgórze, wierzch.* Kiaũlės išknìsa taĩp, jóg kaũpa ant rũsia *(и* rūsiẽs *Płókščei)* jaũ nebmatýtiės. Sù kaupù (*вѣрхомъ, съ насномъ SzDi.* 398, *M.* II 256) pripýlė tė̃vas pū́rą grū̃dų. *v.* kõpti.

Kaupénti, -nù, -naũ, *окапывать: okopywać*. Kopūstùs kaupẽnova abìdvi. *v.* kaũpti.

Kaũpinas, -nà *(Pł., Sub., Vel.)*, *переполненный, насыпанный верхомъ; wierzchowaty, napełniony z wierzchem.* Kaũpiną saĩką dãvė martì rugių̃ sãva słũginei, t. y. sù kaupù. *v.* kùpinas.

Kaupinė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *окапывать понемногу; сгребать въ кучу; zgarniać w gromadę, w górę.* Kaupinė̃k iñ kaupùs bùlves.

Káupinti *(Kr.)* и kaũpinti *(Vel.)*, -nu, -nau, *сгребать въ кучу; насыпать верхомъ сыпучія вещества; gromadzić na wierzch sypkie rzeczy. v.* kõpti.

Kaupýti pìnigus *копить деньги (Meteleĩ Сув. г.) v.* kaũpti. ⊹

Kauprà, kaũpros, f. *Vel.* 1) *выпуклость острія, лезвія; wypukłość (ostrza).* Kauprà (и kuprà *Vel. Ябл.*) peĩlıa. 2) *возвышенность; бугоръ; pagórek.* Piłáitis yrà kauprà.

Kauprỹnė, -nės, f. *мѣсто, сплошь покрытое бугорками; pagórek, goły od trawy; golizna.* Kauprỹnės plìkos nũ žolẽs.

Kaũpti, -pıù, -pıau *(Pł., Sub., Vab.)*, 1) *окапывать; okopywać.* Kaũpıa duktẽ bùlves sù kauptukù. 2) *загребать себѣ; garnąć do siebie.* Godulỹ *(łakomcze)*, nekaũpk glėbeĩs, rıėškùčıomis obalių̃, grūdų̃, rıėšutų̃ iř vìs kàs kaũpıams. 3) *собирать, сгребать въ кучу; skupiać, zgarniać w gromadę.* Kaũp iñ kaũpą grúdus, kàd nebũtų paskýdę iñ ãsłą (*sc.* põ ãsłą *или* ãsłoje). *v.* kaupũti, kùpti.

Kauptùkas, -ka, m. *Vel. (Jd.* 593.15. *Pł., Sub.) мотыка: motyka.* Sù kauptukù kaupũk bùlves. *v.* kauptùvas, mentẽ *(Mos.)*.

Kauptùvas, -va, m. *id.*

Kaupũti, -ũju, -avaũ, 1) *окапывать; okopywać.* Kaupũk kopūstùs, kàd vė́jas neišvartýtų. 2) *насыпать, накладывать верхомъ; sypać z kopcem, z górą: nakładać z górą.* Kaupũdamas ìma grúdus dvãran, õ atadũda brauktinaĩ. Gaspadìnė svečıáms kaupũte prikaupãva pìłnus blıūdùs mėsõs, t. y. kùpinus pridė́ja. *v.* kaũpas, kaũpti.

Kaurà (*M.* II 466) *v.* 1. kaũras. ⊹

Kauras, -ra, m. 1) *плѣсень на жидкости; pleśń na płynie.* Kauras añt smetõna, píėna, batvìnıų, kopũstų. 2) *отвердѣвшій слой жира въ немытой кухонной посудѣ; kora od oskoruźnienia.* Kauras yrà pritukìmas pašalių̃ iñda. *v.* káurėtıės.

1. Kaũras, -ra (*PS.* II 72, *SzDi.* 95) m. *ковёръ; kobierzec.*

2. Kaũras, *pl.* kauraĩ, m. *Jon. волосъ, шерсть; gaũras.* ⊹

Káurėti, -rıu, -rėjau *(Al.)*, 1) *покрываться слоемъ отвердѣвшаго жира (о кухонной посудѣ); oskoruźnieć.* Káurėte prikáurėję pũdai nemazgóti, t. y. prirúgę. 2) *reflex., покрываться плѣсенью (о жидкостяхъ); okrywać się pleśnią (o płynie).* Píėnas, smetõnas káurėte apsikáurėję̃s (*cp.* I 66, 311 *n. c.* deñgti). *v.* deñgti.

Kaurygas, -go, m. *rũbas suskrẽtęs iř sustỹręs Iw. Kal.* 1861 *m.* 35ᵇ,19 *(Anykščeĩ). v.* kauras, káurėti. ⊹

Kauróti, -óju, -ójau, *Linkm.* 1) *пачкать, марать; дѣлать кое-какъ.* Kokìs jõ dárbas, tìk kaurója! Vìsas trąšõm apsikaurójo. 2) *жрать.* Blıūdą píėno sukaurójo. *v.* kauras, káurėti. ⊹

Kaustė, -tės, f. *родъ посуды; kadź, kubek z gliny.* Kaustẽ yrà kaĩp kipẽlis bè rankẽlės. Kaustẽlę svíėsta pridė́ja añt kẽlıą. *v.* spañgis.

Kaustė́ti, -ė́ju, -ė́jau *(Al., Pl.)*, *идти, бѣжать со стукомъ, съ трескомъ; iść.* Kaustė́te nukaustė́ja iñ pẽklą žadė́ta (*sc.* žadė̃toji) minỹškoms dūkrà. ⊹ Kàd tù tiñ nukaustė́tumi *Al. Ябл.*

Káustyti, -stau, -sčıau *(Ds., Jon.)*, *подковывать; kuć.* Káustyti árklıus. *v.* kálstyti.

Káušas, *pl.* káušai, m. 1) *черепъ; czerep, czasza.* Gaĩvõs káušą atvóžė. Káušas vėžıų̃. Káuše gaĩvõs yrà smãgenys. 2) *ковшъ, черпалка; połonik od jadła.* Su strıubù (*u* strugù *A. Ю.* ⊹) kótu medìnis káušas del sėmìma jõvaĩa. 3) *основаніе, подкладка на передкѣ телѣги; osada, miednica wozu u przedniej osi.* Pártrauktùvą indė́jus in káušą inkìšk šerdẽsą ir̃ visì keturì rãtai sùksis. 4) ⊹ ùpės káušas *раковина; muszla, koncha Kv., Mos. v.* ìšlyžis (= ìšlıėžis *Al., Mos.*), káukolė, sámtis.

Kaušė *szałaban KL.* 45[b]. *v.* 2. kaũšti. ⊹

Kaušė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *бить; bić.*

Káuškinti, -nu, -nau, *стучать; stukać z kurpiami.* Bérnas káuškin sù kłùmpeis eĩnant (*sc.* eĩdamas).

1\. Kaũšti, -šiù, -šiaũ, *долбить, дуплить; выѣдать внутренность; drążyć ze środka, robić czerep.* Pẽlės minkštùmą dũnos, pyrãga (*sc.* dũnos, pyrãgo minkštìmą) kaũšė kõl ìškaušė. *v.* káušas.

2\. Kaũšti, -štù, -šaũ (*Vıėk.; y A. Ю.* kaušıu, kaušıau), *пить; ѣсть (KL.* 32[b]); *pić z połonikiem (kowszem).* Sẽnis kaušıa (?) sù káušu kõl inkaušıa (*sc.* inkaũšta), prikaušıa (?), t. y. gẽrıa arıẽlką. Kauštė inkaušė *(sc.* inkaũša *A. Ю.* ⊹) jaũ sẽnis, t. y. prigė̃rė lıustingaĩ. *v.* káušas, gérti.

Káuti, káunu *u* káuju, kóvıau *u* kavaũ, 1) *бить, убивать; bić.* Pãdaga *(gorący)* árkli nereĩkıa káuti, t. y. mùšti, alè sukùšink tìk sù àtvar̃słais. Sù kir̃pente káuk kir̃pentę, kàd kir̃vis inlį̃ⁿstų iñ mẽdį, õ mẽdis atskìltų. ⊹ Kain's nukáun Abelıų *Dauk Epitome* 3. Nežinõvai túłus ìt kaĩtùs nukãva *Dauk. Giw.* 96. 2) *сходить, съѣздить куда-н.; jechać; dosięgać do miejsca.* Káute sukavaũ *(u* kartè sukórıau *Ds.)* iñ gìrıą kẽtrıus kar̃t, t. y. suvažinė́jau. Káuti (*cp.* at-si-káuti) yrà nusíėkti iñ vıẽtą. Aš káunu kelıùs kar̃t teñ, t. y. einù. 3) *reflex., быть влюбленнымъ; kochać się.* Aš káunûs *(Mos.)*, t. y. insimýlıu, jemù iñ méilę, insìdėmu *(жем.)*. Káute antsikãva jìs añt mãnęs, t. y. insimylė́ja. Sūnùs apsikãvęs añt tõ žmogaũs. Vaikìnas sù merginà káunasi *(cp.* kùlıasi, jáudosi, jódosi *шалить)*, t. y. mył̃ùjasi. ⊹ Bérnas káunas sù mergà ìš didžıõs mė́džıos *A. Ю.* Mer̃gė vaĩkį apsikãva *Mos.* 4) ⊹ *биться, драться; сражаться (PS.*

II 7). Vaikaĩ jaũ stvárstos káutis *Valkininkas.* 5)-+- *постановить, рѣшить.* Pasikãva eĩti, darýti *Płãtelei. v.* káustyti, myłũtiės, mùšti, važiũti.

Kauzaras, -ra, m. 1) *холмъ, бугоръ; pagórek dziki, goły.* Kalnẽlis plìks, kuȓ niẽks nèžeȓ, bùs kauzaras. 2)-+- *ziele chude A. Ю.* Kauzaras yrà žolẽ, apskrità kaĩp sãdrys (*жем.* sãdrei I 189 *n. c.* baltĩnójei *изъ* saĩdrei; *ср.* saidra *vìkšris; carex; осока KL.* 111[a]), liėsà.

Kauzarijà, -ìjos, f. *пустынное мѣсто, покрытое голыми холмами; pustynia pełna dzikich pagórków.* Káłnůta viėtà, kuȓ daũg kauzarũ, kuȓ dykà žẽmė, smìltis, kuȓ ni kiminaĩ, kérpės neáug, vadìnas kauzarijà.

Kauzarỹnė, -nės, f. *пустынная, невоздѣланная поляна; łąka pusta.* Kauzarỹnė yrà píėva, kuȓ ni plìkgaurei neáuga = -+- Kauzarỹnė yrà píėva, kuȓ tiktaĩ plìkgaurei, kauzaraĩ áuga *A. Ю.*

Kaũzyti, -iju, -ijau *(Pł., Vab.), клянчить; błagać.* Bėdùlis kaũzija kõl iškaũzija rùblių pažỹčyti. *v.* kaũlyti, kaũnyti, kvárš̃inti, skaũnyti.

Kauzũrai, -rų (*Mos., KL.* 39), *pl.* m. *хохолъ, чубъ; czub.* Žéntas kauzũrą (*sc.* kauzũrùs) pasistãtęs iȓ váikščio. Aš táu kauzũrùs nuráusiu, t. y. płáukus. Kauzũrai papũrę[u]. *v.* čiuprynà, kùdłos, kũdas.

Kaužaĩ, -žũ, *pl.* m. *зеленоватый мельчайшій мошокъ на загнивающихъ веществахъ; obrośnięcie puchem.* Kaužaĩs kaĩp pūkẽleis apáug baravỹkas. Kaužaĩ kaĩp viłnos ant mėsõs, kàd pàguł išvirtà iłgaĩ.

Kaužóti, -óju, -ójau (*Vaiguva KL.* 243[a]), *подниматься, вздуваться при вскисаніи; kisnąć podnosząc się.* Ałùs, kàd uždũsi miėlių̃, kaužó, t. y. putàs kẽlia. Kaĩp inrúgsta dũna, píėnas, smetõnas iłgaĩ łaĩkomas, kaužója, pùkši. -+- Kàd žmogùs iłgaĩ miėgójo, sãko: «nù, ką̃? aȓ tù jaũ išrúgai, iškaužójai?» *Mos. v.* gaužóti *(Sub.)*, pukšėti, rúgti, skóbti.

Kaužũti (*у A. Ю.* kaužóti) *покрываться плѣсенью; obrastać jak puchem.* Grỹbai išdýgę greĩt kaužũ, t. y. apáug pūkẽleis (*и* kaužaĩs), sénsta. *v.* kaužaĩ.

Kavaitinėti, -ėju, -ėjau, *ходить какъ ошалѣлый; dvoklinėti Кир., Panemùnis, KL.* 45[b]. *v.* kavárnoti. -+-

Kavaĩtinti, -nu, -nau, *плестись, тащиться; wlec się KL.* 45[b]. *v.* kavárnoti. -+-

Kavaliėrijà, -ìjos, f. *ухаживатели; zbiór zalotników.*

Kavaliẽrius, -riaus, m. *ухаживатель, кавалеръ; zalotnik, starający się o rękę panny.* Kavaliẽrius nũ pùsės mẽtų mėtrauja taň meȓgą iȓ nór žãnytiės (*и* žẽnytiės *Ds.*). Ant kavaliẽrių gyvà lìkusi mergà, insimylėjimą tùr. *v.* káuti (!), vėdỹs.

Kavárnoti, -oju, -ojau, *Al. идти тихо, медленно, плестись; iść powoli (o ubogim).* Tù kavárnoji kaĩp žìrnių kirmũ, aȓ gìrnų apatìnis (*жем.* apatìnẽsis) kũlis. -+- «Taĩp toliẽ kũmèt tù nukavárnosi; šiandiẽną neeĩk, rýtą vežtè nuvèšime» — taĩp yrà sãkoma nórint paródyti neingalėjimą greĩtai eĩti *Mos. v.* at-kavárnoti.

Kavaũkšt *interj.* *v.* kaváukštinti. Kavaũkšt kavaũkšt, eĩna sù kłùmpeis paȓ bažnýčią *Slt.* -+-

Kaváukštinti, -nu, -nau, *ударять, бить, толкать; uderzyć.* Añs kaváukštins sẽną žmóną iȓ susiȓgs. *v.* káukštelėti.

Kaveñčyti, -iju, -ijau, *бить, мучить; dręczyć A. Ю.* I 320 *п. с.* dìčnyti.

Kaveñkštyti, -iju, -ijau *(Mos.), мучить, истязать; dręczyć (do ostatka).* Pãmotė kaveñkštija pósūnį, t. y. žùda, dõvija. *v.* beñgti, dõvyti, nõvyti *(Slt.),* žudýti.

Kāvìnti (*діал. жем. вм.* kaivìnti), -nù, -naũ, *истощать почву; chudzić (ziemię).* Tù kāvinì žẽmę bè mė̃šła, t. y. łaisinì. *v.* łaisìnti.

Kavódinti, -nu, -nau, *caus., прятать, сохранять; chować.* Kavódink bùlves iñ rūtį. *v.* kavóti.

Kavõnė, -nės, f. 1) *храненіе, сохраненіе; schowanie.* Nesirúpink! — tàs dáiktas yrà gerõ kavõnė. 2) *воспитаніе; wychowanie.*

Kavóti, -óju, -ójau, 1) *прятать, сохранять; хоронить; chować.* Mẽsą kavók añt rytójaus. 2) *воспитывать; wychować.* Kavók vaikùs gražeĩ. 3) *reflex., прятаться; chować się.* Viȓks bė́g iñ mìšką kavótıės. *v.* áuklėti, nirdyti, słaugýti, tõpoti *(Slt.).*

Kazalẽkas, -ka (*KL.* 39[b], 152[b], 213[c]), m. *козлякъ, грибъ boletus granulatus; gatunek grzyba.* Sù geĩtóna pãpilve grỹbė yrà kazalẽkas. Kazalėkùs kárvės ėda. *v.* slydõkas *(Slt.).*

Kãziłas, *pl.* kaziłaĩ, m. 1) *стропило; krokiew.* Vaĩks iȓ tỹpsa kãziłus (kelıùs) pakėlęs. Kãziłus jìs stãta, t. y. rı́ėtus surıẽtęs augštynáikas gùli. 2) -+- *козлы (станокъ для пилки дровъ); ožeĩ SzDi.* 110; *kozły, kobylice do tarcia drew. v.* gẽgnė.

Kazilìnė, -nės, f. *угощеніе при постановкѣ стропилъ; uczta przy stawieniu krokwi.* Kãziłus pastãtę añt trobõs gẽrıa kazilìnę.

Kaziłū́ti, -ū́ju, -avaũ, *ставить стропила; stawić krokwi.* Anà kaziłū́ja, õ tàs łotū́ja, t. y. łotùs grę̃ⁿž. *v.* kãziłas.

Kazlẽkas (*Ds., Kup., Olechn. Pas.* 105), kazelẽkas *SN.* *v.* kazalẽkas. -+-

Kažemẽkas, -ka (*SzDi.* 57, *M.* II 224), m. *кожемяка, кожевникъ; garbarz. v.* kaĩlıus. (*Старое названіе для «кожемяки» сохранилось въ словахъ:* ódininkas *Dauk. Bud.* 228,20, *SzDi.* 57, õdžius *R.* I 167, *M.* I 306, ódų minìkas *R.* II 169, *M.* II 224).

Kažì *и* kàži = kàs žìna.

Kèb, *interj., выражаетъ дрожаніе, трепетаніе; wyraża ruch.* Kèb kèb dár zeĩzinas *(kaczor)* nušáutas kèbarū́ja, t. y. krùta. *v.* kèbarū́ti.

Kebałdái *(діал., напр., Kup., Bìržai, вм.* kebełdái *Pł.), interj., выражаетъ хроманіе, ковыляніе; wyraża chromanie.* Kebałdái kebałdái ráišas kebałdū́. -+- Kebełdái iȓ apviȓto *Pł.* Kibełdái (kibułdái) iȓ apviȓto *Sub., Vab.*

Kebałdū́ti (*діал. вм.* kebełdū́ti), -ū́ju, -avaũ, *идти хромая, ковылять; iść chromiejąc.* Ùbagas klìšas kebałdū́damas nukebałdãva paȓ viȓšų daiktũ. *v.* klyšū́ti, stỹrinti.

Kèbalıotıės *(sc.* kèbelıotıės *Slt.),* -lıojùs, -lıojaus, *Al. переноситься, переби-*

раться, переселяться; przenosić się. v. dangìntiės, kráustytiės.

Kèbałůti v. kèbarůti.

Kèbarůti *(діал. вм.* kèberůti *Vel. u* keberűti *Vab.)*, -ůju, -avau, *дрожать, трепетать; drgać.* Pařšas papjáutas, zeĩzinas nušáutas kójomis kèbarůja iñ aũgštą pastãtęs, t. y. krùtin. ✝ Keberűja vaĩkas kójas atstãtęs. Papjáuta žąsìs augštíėlnioka keberűja kójomis kõł nusibaĩgia *Sub.*, *Vab.* v. judėti, krutėti, tintėti.

Kēbarůti (*sc.* kēburoti *Ds.*, *KL.* 46[a]) *двигать руками и ногами какъ дитя; wyrabiać rękami i nogami jak dziecię.* v. vasnóti.

Kebẽklis, -klia *(M.* II 186, *Slt.)*, m. 1) *крюкъ; kruk.* Sù kebeklìù prilefikęs łãzdą *(орѣшникъ)* skén ríėšutus. Prisùk kebẽklį virvùčių. Nãščei tùr dù kebeklìù, ant kurių̃ dù viėdrù pakabìn nẽšant. ✝ Sù kebeklìù virvės vìj *Slt.* 2) *препятствіе, помѣха; przeszkoda.*

Kebė̃kš *interj.* v. keberė̃kšt. Tìk kebė̃kš bóba iř apviřto *Kup.* ✝

Kebė̃kšt *(interj.)* iř apviřto *Slavìkai.* v. keberė̃kšt. ✝

Kebéłda *(Sub., Vel.)* v. kebéłdas. ✝

Kebełdái *interj.* v. kebełdű̃ti 2).

Kebéłdas, -da, m. *объёмистый, неуклюжій предметъ; rzecz rozłożysta, niezgrabna.* Senóji brikà priẽš naũją yrà kebéłdas. v. kevérza.

Kebeldìnis *раскоряка.* Ą[n]žulìnis — kebeldìnis: šim̃ts šakų̃ šakótinių; kíėk šakẽlių, tíėk łapẽlių; kíėk łapẽlių, tíėk lizdẽlių; kíėk lizdẽlių, tíėk kiaušẽlių (kanãpis) *Kv.* v. kebéłdas. ✝

Kebéłdu, *interj., выражаетъ неуклюжія движенія; wyraża niezgrabność, rozłożystość.* Kebéłdu kebéłdu, vaĩks mãžas rėpłomìs eĩn.

Kebełdùs, -ldì, *обширный, объёмистый, занимающій много мѣста; rozłożysty, zajmujący wiele miejsca.* Kebeldì skrỹnė *(u* skrynẽ *Slt.)*, kebeĩdžios stãklės, tókios dìdelės, t. y. žaĩgios. v. kebłùs, žałgùs.

Kebełdű̃ti, -ű̃ju, -avaũ, 1) *идти раскинувшись, занимая много мѣста, неловко; iść rozłożyście.* Kebełdű̃ kū̃dikis, kàd eĩn rėpłomìs arbà ùbagas sù krùkeis põ pažastėmìs. 2) *двигаться, шевелиться (объ объёмистомъ предметѣ); ruchać się (o rozłożystej rzeczy).* Kebłùs dáiktas vẽžant, nẽšant kebełdű̃ — kebełdái kebełdái.

Kebeldžei *pl.* m. *złamane stołki, krzesła (rupieci) KL.* 151[d]. v. kebéłdas. ✝

Kẽbelė, -lės *(Al., Jon., Mos.)*, f. *препятствіе, помѣха; интрига (pl.); kłopot, przeszkoda.* Kaĩp ateĩn vėdỹs, randa kẽbelę — kàd reĩkia skõłą atidű̃ti — iř nesižãnija. Nemałonì kẽbelė, kàd yrà dárbs nereikalìngas. Teñ dìdelė kẽbelė žãnytiės. ✝ Matýdamas nenuveĩksįs jõ karė *(instr. sg. отъ* kãrė *война)*, rỹžos jį̃ nugalű̃ti kẽbelėmis *Dauk. Giv.* 124,3. v. páinė.

Kẽbelingas, -ga, *хлопотливый, запутанный; kłopotliwy, zawikłany.* Teñ kẽbelinga žẽmė, kàd nór atim̃ti.

Kèbeliοti, -lioju, -liojau, 1) *задѣвать, задирать; gabać, czepiać.* Kám tù manè kèbelioji? — sãka mergà berniùkui. 2)-+-*путать; интриговать; matać, intrygować Dauk. žod. r.* Didžiũdamos tà párgale pradė́ja vìs kèbelioti *Dauk. Giw.* 35. 3) *reflex., цѣпляться, придираться; czepiać się.* Mùsės kèbeliojas kità aňt kitõs, t. y. łáipioja. Pósūnis kèbeliojas priẽ bùta. 3) *связываться, спутываться; żenić się.* Kèbeliote susikèbelioja anũdu. Aňs kèbeliojas, t. y. apsižãnija (*sc.* žãnijas, vẽda) sù vargù. *v.* ap-si-kèbelioti, kabavóti.

Kẽbelis, -lia, m., *сцѣпленіе, связь; żenienie się A. Ю.* -+-

Kebenẽkas, -ka *(Vel. Ябл.)*, m. *крюкъ; kruk.* Mė́słą kabìn sù kebenėkù ìš vežìma. Priẽ stãklių yrà kebenẽkas. *v.* kabenẽkas, kanabẽkas.

Keberė̃kšť *(Dysnà)*, keberiókšt, *interj., выражаетъ паденіе, обвалъ; wyraża zawalenie się, rozwalenie się.* Keberė̃kšt (*u* pakniubúkšt) aňt snùkia išvir̃ta gìrtas. Keberė̃kšt ir̃ užsikabìna: rankomis eĩn, õ kójos augštaĩ. *v.* kebė́kšt.

Keberiókšt *v.* keberė̃kšt. -+- Keberiókšť ir̃ apvir̃to *Ds., Słavìkai.* Kepùrę keberiókšť łazdà *(instr.)* ir̃ nùmetė *Linkm.*

Kebérkšteleti, -liu, -lėjau, *задрать ноги, опрокинуться, повалиться; умереть; zadarć nogi, wywrócić się.* Kàd àš kebérkšteleĉiau (užvir̃sčiau, mir̃čiau), sūnùs pasiléistų. *v.* grabánkšteleti, krebénkšteleti.

Kẽbetas *u* kẽvetas *(Lė́nas) v.* kẽvałas. -+-

Kèbezũti *u* kebezũti, -ũju, -avaũ *(Vab.), размахивать руками и ногами.* Vaĩkas kebezũja, t. y. łopšỹ gulė́damas skłaĩdo rankàs ir̃ kójas *Vab.* Sẽnis nukèbezava *A. Ю. n. c.* nu-kèbezũti. *v.* kebė̀žũti. -+-

Kebė̃ža, -žos *(Pł., SN.), немощный; niedołęga.* Žmogùs tàs, apšẽpęs sẽnis, nepaeĩna greĩtai, vadìnas kebė̃ža, t. y. sìłpnas. -+- Žmũ tàs tóks kebė̃ža *A. Ю.*

Kebė̀žũti *Vel. u* kèbė̀žũti, -ũju, -avau *(Pł., SN.), идти медленно, тихо, плестись; iść powoli.* Sẽnis kebė̀žũ, t. y. eĩn iš leňgva. *v.* kimė̀žũti.

Kė́bła, -łos *(Mos., Sub.), раскоряка; rozkaracha.* Kė́bła — kur̃s kėblinė̃, eĩn ìšžargas, kàd kóją ùž kóją neužsikabìntų.

Kẽbłai, -łų, *pl.* m. *ляжки (шуточно); šłaũnys Ds. v.* kė́bła. -+-

Kẽblė *(Kr.) u* keblỹs *(Pł.) ходуля; kojũkas. v.* kė́bła. -+-

Kėblinė́ti, -ėju, -ėjau, *ходить съ трудомъ, неуклюже; iść (o słabym).* Iš põ ligõs led kėblinė̃ martì, t. y. váikščio sìłpnai. Kũdikis jaũ kėblinė̃, t. y. eĩn atsiremdamas. -+- Kėblinė̀ ìt pakłaĩkęs *Słt.*

Kẽblinti (*u* kiõblinti), -nu, -nau, *тихо, медленно, неуклюже двигаться, плестись; ruszać powoli; iść jak niedźwiedź niezgrabnie* (*KL.* 45[b]). Sù liódinge, sù sunkiù vežimù kẽblina brólis. Kẽblinti yrà jóti žingsniù. Sẽnis sustỹręs kẽblina išžargomìs kójomis võs gyvas. *v.* kõburti.

Keblỹs, -lia (*cp.* I 205 *n. c.* bíesas), m. 1) *чортъ; czart.* 2)-+- *ходуля. v.* kẽblė.

Kėbłóti *(и* kėbłū́ti *Mos.) неуклюже идти; iść niezgrabnie KL.* 45[b]. *v.* kẽblinti. ⊣

Kebłùs, -lì, 1) *громоздкій, трудно укладывающійся; трудный; rozłożysty, nie dający się stulić.* Vežìmas, stãklės kebłùs dáiktas, t. y. žalgùs. Kañklės (*fortepian* [?!]) kebłù vèžti. 2) ⊣ *тряскій, бугристый.* Kebłù rãtais *M.* II 278. 3) ⊣ *нескладный, неуклюжій, неловкій; niezgrabny KL.* 45[b]. *v.* žalgùs.

Kėbłū́tiės, -ū́jůs, -avaũs, 1) *производить неуклюжія движенія; nosić rozłożyste rzeczy.* Nenóriu kėbłū́tiės, t. y. nešióti łóvas iñ stùbą. Kėbłū́tiės yrà kebleĩ nèšti dvì łazdì. 2) ⊣ *задирать ноги вверхъ и тѣмъ обнажать себя на столько, чтобы видны были срамныя мѣста.* Vaĩkas kėbłū́jas *kėtójas Ds. v.* kẽbłai.

Kẽbrinti, -nu, -nau, *Puš. ходить неуклюже; iść.* Bóba kẽbrin kaĩp liesà kumẽlė. *v.* kẽblinti.

Kėbsóti, -saũ, -sójau, *сидѣть раскорячившись; siedzieć niezgrabnie Ds., KL.* 45[b]. *v.* kėbłū́ti, kėpsóti. ⊣

Kèbti, kembù, kebaũ, *Ds. облипать, обрастать, покрываться.* Obelìs apkẽbus obůleĩs, sãmanom. *v.* kėbū́tiės. ⊣

Kẽburoti (*KL.* 46[a]) *v.* kẽbarůti. ⊣ Kẽburojas vaĩkas *kėtnójas Ds.*

Kẽburti *тихо, медленно ползти; Linkm. v.* kẽbžlinti. ⊣

Kėbū́tiės, -ū́jůs, -avaũs, *сцѣпляться, схватываться; czepiać się, idąc w dążki.* Susikìbę kėbū́sis ir̃ ráičiojas vaikaĩ. ⊣ Vaikaĩ susikìbę kėbū́jas, t. y. kìbas (*sc.* kim̃b) iñ klẽbį, klėbiū́jas *A. Ю. v.* kèbti, kìbti.

Kėbždinė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *Vel. ходить тихо, медленно; chodzić powoli.* Kėbždinė́ti yrà iš paleñgva váikščioti. ⊣ Vaĩkas jaũ pakėbždinė́ja *Mos., Vab.*

Kẽbžlinti, -nu, -nau, *идти тихо, медленно, еле плестись; iść powoli.* Kur̃ tù kẽbžlini, t. y. einì? ⊣ Kẽbžlina kaĩp varlẽ *SN.* Žỹdas atkẽbžlina (sãkant sù paniėkinimu) *Pł., Vab. v.* at-kẽbžlinti, kẽburti.

Kẽcius, -ciaus (*Dauk. Bud.* 44,7), m. *покрывало, ковёръ, вытканные изъ лоскутковъ; koc.* Iš skiáučių áustas kẽcius *(и* kùcis *Słt.). v.* kaũras, kìlimas, mìtukas.

Kẽdaras, -ra, m. *лоскутокъ, отерёбокъ; odbryzg, łachman wiszący.* Atskãręs skver̃nas sejõna, vìs kàs kėdarů, veĩkas, vadìnas kẽdaras (*и* kãdaras). *v.* skederłà, skùduras, skur̃lis.

Kėdarůti *(и* kàdarůti *Pł.)*, -ůju, -avau, *болтаться, оторвавшись висѣть; wisieć odedarłszy się.* Gałaĩ rankóvių, skvernũ, atšiùrę, atskãrę kėdarůja. *v.* kàdarůti, kýboti.

Kedẽ *(Snt.) и* kẽdė *(Kv., Mos.)*, -dės, f. *низенькая подставка (скамеечка) подъ ноги; табуретка (безъ спинки) M.* I 112, II 462; *стулъ со спинкою, безъ плетенія и подушки; stołek drewniany.* Išglẽrusi kedẽ. Kedẽ yrà medìnė, õ krãsė pìnta yrà arbà sù príėgalviu. ⊣ Kedẽ medìnė sù medìnė atkaltė *A. Ю. v.* krãsė, krẽsłas, sóstas, zosłãnas.

Kedelỹs, kẽdelia *(Snt.)*, m. *юбка; spódnica. v.* andarõkas, sajõnas.

Kèdelıoti, -lıoju, -lıojau *(Snt.)*, *пу-тать, запутывать; plątać.*

Kedénti *(Ds., M.* II 133, *Pł. и* ke-dìnti *Slt.)*, -nù, -naũ, *теребить, дёргать шерсть; skubać wełnę.* Vìł-nas kedénti yrà páišıoti sù pir̃štais. Tıẽ beĩzai *(dzieci)* ar̃ negál vìłnas kedénti, õ pãskui kar̃šti? *v.* kar̃šti, páišıoti *(Sm.)*, pašýti, pešıóti.

Kedìnti, -nù, -naũ *(Slt.)*, *расправлять гребнемъ; czesać.* Kàd bizùs paléi-džıa, mergà kedìn płáukus su re-tomìs šùkomis, t. y. šukũ.

Kedỹs, -dẽ, *Vel. малорослый, крѣп-каго тѣлосложенія; siedzicc, sie-dzący.* Kedỹs padãrė vaĩką; kaĩp ·kẽdę sáu uždéja gìrta móteris. -+- Výrs kaĩp kedỹs, õ vaĩką padãrė *Erž. v.* kedelỹs.

Kednóti *(невѣрная передача жем. формы* kednúotę *изъ* kidnóti I 162 *n. c.* atspiromìs, *Al., Mos.)*, *звать козу* (kìd kìd *Šv.*); *выводить (перен.); prowadzić.* Vaĩkis kidnó, mergà trisnó *(у А. Ю.* tresnó *и* kednó), t. y. vaĩkis vẽda, mergà eĩna, t. y. tẽka. *v.* kidìnti.

Kėdóti, -óju, -ójau, 1) *задирать ноги вверхъ; размахивать, разводить ру-ками; iść (o dziecięciu); rozrzucać KL.* 46[a]. Kũdikis kėdó, t. y. eĩna. 2) *reflex., id.; bronić się.* Kėdótıės yrà atsikratýti. *v.* kėtótıės.

Kèdulti, -łu, -łau, *Al. гнать, выго-нять; теребить, трясти (Mos., Tv.); ruchać.* Kèdulte iškèduł's łaũk ìš trobõs, t. y. išmès. *v.* jùdinti, pùr-tinti.

Kẽgė *(KL.* 89[a], *Sm.) v.* kẽkė.

Kẽgždas *v.* kıogždas *Jš.*

Kegždìnti *взъерошивать; natrzmić D. v.* kıogždìnti. -+-

Keidãšyti *v.* kadaišyti, kaidãšyti *(Tv.)*.

Keĩkastis, -ties (*DP.* 175,26, 282,4), *m., f. и* -sčıo *(Pł.) m. проклятіе; klątwa, przeklęstwo.* Kóks teñ keĩ-kastis tar̃p bóbų. *v.* kéikti.

Keĩkestis *id.* Keĩkestis prõ bùrną išeĩt, prõ nósį àtlenda *M.* I 113. *v.* keĩ-kastis. -+-

Keĩksmas, -ma, m. *проклятіе; prze-klęstwo.* Añt visõs šeimatıẽs keĩks-mas bùva kaĩp apvãgina manè.

Keiksmininkas, -kė, *кто любитъ ру-гаться, проклинать; przeklinacz. v.* keikūnìs.

Keiksnóti, -óju, -ójau, *поругивать, изрѣдка ругать, проклинать; kląć.*

Kéikti, -kıu, -kıau, *проклинать, ру-гать; kląć, przeklinać.* A tù, žẽmės gum̃bas, sãka kéikdamas. Tıẽ výrai galẽs kéikti prakeiksmaĩs *(Mos.)*. *v.* bałãzyti, błazgãtyti, karãnyti (=karẽnyti *Svėd.*), łãbyti, parãnyti, vélti.

Keikũnas, -nė *(Mos., Pł., Vab.) v.* keikūnìs.

Keikūnìs (*діал. вм.* keikůnìs, -nıẽs, kéikůnį), m. et f. *Al. кто всѣхъ ругаетъ или проклинаетъ; przekli-nacz.* Kur̃s kéik visùs tàs keikūnìs (*и* keikũnas). *v.* keiksmininkas.

Keikůnìs *(Al.) v.* keikūnìs.

Kẹilẹ *(сз. жем.)*=kýlẹ *(юв. жем.) v.* kíėlė.

Keimarỹs *(Kv., Tv.) и* keĩmaris *(Mos.)*, -rıa, m. *орѣхъ двойчатка; lipka orzechów.* Edu ėdu keĩmarį, kàd beñ nutar̃čiau padũdant jābkañ; jā

nepasãka «àtmenu», taĩ nùtaria. Suė́da keĩmerį *(sic!)* ìš prigulìma, ìš padavìma, ìš pašaukìma, t. y. pirmám nugulti, padū́ti, pašaũkti. Iš pašauktỹnių: łàbs rýts, keimarỹs, kamè kapà riešutų̃? Iš padū̃tỹnių: kàd padū́da. Iš prigultỹnių: kàd pirmà prìguł gretà tãvęs. *v.* dvilỹpis *(Ds., Kup.)*, gruĩlei, kẽkė, kerbė, kẽvałas.

Keimarū̃tiės *(или* keimerū̃ties *Jš.)*, -ū̃jůs, -avaũs, *сидать жениху и невѣстѣ при сговорѣ (derýbos) орѣхъ двойчатку*[1]; *żenić się.* Anū̃du keimarū̃te apsikeimarãva, t. y. apsižãnija. *v.* keimarỹs.

Keĩmarůtiės *шалить.* Keĩmarůjas sù mergè *võliojas, šėliójas Šk.* -+-

Keimerỹs (*Jd.* 580,2, *Erž., Šv.*) *v.* keimarỹs. -+- Keĩmerį radaũ *Sm.*

Keimeriū̃tiės *Erž. раздвигать ноги; žargýtiės.* -+-

Keimerū̃tiės *v.* keimarū̃tiės.

Keĩpti, -pstù, -paũ *(Rm., Vab.)*, 1) *худѣть, чахнуть отъ болѣзни; chudnieć, znikać z choroby.* Kū̃dikis nukeĩpėlis — kuř̃s keĩpsta, t. y. lýsta. 2) *издыхать; zdychać.* Žỹdas, girtū̃klis keĩpsta, t. y. mìršta. *v.* kaĩpti, geĩbti, kem̃bti, lýsti, mir̃ti.

Keĩsena, -nos, f. *перемѣна; odmiana, v.* keĩsti.

Keisė́tiės *v.* kėsė́tiės.

Keisìntiės (*и* keisýtiės), -nū̃s, -naũs, *поднимать руку на кого; покушаться; podnosić rękę naprzeciw.* Pódūkra keisìnas príešais, t. y. kẽlia rañką mùšti, užsìkečia. *v.* kėsýtiės, užsikẽsti.

Keisýtiės, -saũs, -siaũs *(Snt.) v.* keisìntiės.

Keĩstas, -tà *(Al., Kv., Mos.)*, *необыкновенный, странный; odmienny, różny; nadzwyczajny.* Užnemuniẽtės drabùžis keistẽsnis nū̃ šiõs pùsės. Jõjo, liėtùvia, yrà keistà kałbà. Martì kitám keisčiaũ válgyti dū̃da, t. y. geriaũ (?). Keĩstas žõdis. Jagù (=jegù *Ds.*) keistaĩ išgirstì: perkúnas ùždegė, ùžmušė kañ, taĩ bùs naujynà *(и* navynà *Ds.)*. *v.* keĩsti; indovùs, instabùs (įstabùs), invairùs (įvairùs), kìtiškas, kitóks, kitóniškas, navãtnas, prãkeistas, prašmãtnas.

Keĩsti, keičiù, keičiaũ *(Kv., Pł. и* kiẽsti *Mos.)*, 1) *мѣнять; zmieniać, zamieniać.* Põns žemės žmonių̃ keĩčia. Surbėlė́ms vandū̃ keĩstinas. Keĩsk žodžiùs, žíedus, kvietkàs, pìnigus. 2) *reflex., измѣняться; смѣняться; zmieniać się.* Aš iñ jõ, õ jìs iñ mãna viẽtą keĩčias. *v.* kaitaliόti, kìts, mainýti.

Keistùmas, -ma, m. *странность, необычность; нѣчто необыкновенное, удивительное; nadzwyczajność, sztuka dziwna.* Mõnininkai keistumùs róda.

Keitinỹs, keĩtinia, m. *перемѣна; zmiana.* Bùs dìdis keitinỹs šeimýnos.

Keĩtinti, -nu, -nau, *перемѣнять, смѣнять; zmieniać.* Keĩtinti márškinius kàs nedė̃lia. *v.* keĩsti.

Keiža *v.* kė̃ža.

---

1) Ср. Dauk. Bud. 51: Nū̃taka davė ranką jauniki̇ū̃, kursai ją akyvaizdoje pabučiavo ir žiėdus sukiėtė ir *keimarį* riėšutą suvalgė. *Ред.*

Kéižėtiės, -ėjůs, -ėjaus, *Yl. задирать ноги вверхъ; kėtótiės, kiłóti kójas łóvoje, łopšyjè. v.* keĩžioti. -+-

Keižinėti *u* keĩžinėti *(Šk.)*, -ėju, -ėjau, *ходить тихо, медленно, неуклюже; iść jak dziecię Jš.*

Keĩžioti, -žioju, -žiojau, *Vel. (Al.)*, 1) *задирать ноги вверхъ; podymować uda.* Keĩžioti yrà riėtus kiłnóti gulėdamas (*sc.* gùlint), žargýtiės.-+- Vaĩkas łópišyje jaũ keĩžioja *kójas staĩpo, kiłnója Mos.* Kałavijónys... keĩžioti důbėsè pradėjo *Dauk. Liet. ist.* II 353. 2) *еле двигаться; iść powoli (jak dziecię).* Kũdikis, sẽnis keĩžio *(Al.)*, t. y. eĩn negreĩtai. *v.* kuilinėti, kuldinėti.

Keižũti, -ũju, -avaũ, *Vel. (Al.) двигать ногами; kiwać nogą z góry na dół.* Káildirbis *(об.* káldirbis *Tv.)* keižũja-kóją vokũdamas káilį ìš aũgšta žemỹn — pakikẽžt pakikẽžt *(u* kikẽžt pakikẽžt *Al.).*

Kejóti, -óju, -ójau (*y A. Ю. u* kejũti), 1) *говорить чепуху (Rm.); бредить (Pmp.); bredzić w chorobie.* Sūnùs kaȓščeis siȓgdamas kejó, t. y. kaĩba bè nũmonės. 2) -+- *блуждать; tułać się KL.* 45[b]; *błądzić J. v.* klejóti, kliėdėti, sváitėti.

Kẽkė *(Ds., Kv., Mos., Vab.) u* kekẽ *(Snt.)* f. *гроздь, кисть ягодъ или орѣховъ; grono (jagód, orzechów).* Vašõs metė ikì dešimtiẽs riėšutų̃ viėnõ kẽkė kekė́ja, t. y. mẽzgė. *v.* kekė́ti.

Kekepérst *(Pìkelei)*, pakepeȓst *(Kv.) interj. v.* kepérst, kàbarzu.

Kekersũti, -ũju, -avaũ, *пихать, совать; obcować (miłośnie).* -+- Šũ užsilìpęs añt kalẽs kekersũ *Jš. v.* kepersũti.

Kekéržioti, -žioju, -žiojau *(Al.), силиться, натуживаться, надрываться.* Kañ čè kekéržioji nepakéłdamas maĩša, t. y. stýplioji (*u* stýpčioji) suñkei kéłdamas. *v.* kèrežioti, stýplioti.

Keketa, -tos, f. *отрядъ, толпа Aist. st.* 55. *v.* kektà. -+-

Keketẽ *Pł. куча, толпа; gromada.* Výrai susiriñkę į̃ kẽketę. *v.* kektà. -+-

Kekė́ti, -ėju, -ėjau, *рости кистями, гроздьями; rość w grono.* Riėšutaĩ *(u* riėšutes, -tų̃ *Ds.)* šį̃met didžiomìs kẽkėmis kekė́ja, t. y. mẽzgė. *v.* áugti, mègzti.

Kėksóti, -saũ, -sójau, *Al. сидѣть, торчать; siedzieć.* Kõ kėksaĩ kaĩp reketỹs, t. y. sė́di. Kėksók iššikėžìnęs. Kėksók añt tãka nekėksójęs. *v.* kėkšóti, kėpsóti, kioksóti.

Kekšaũnas *развратный, распутный; nierządny.* Pijùkas *(об.* pijõkas *Ds.)* kekšaũnas, kuȓs kókią prieĩna tókią łáuža *(ср.* bób-łauža *Snt.*, meȓgłaužà *Šk. развратникъ)* móterišką.

Kekšáuti, -áuju (*M.* II 283, *Vel.*) *u* -áunu, -avaũ, *развратничать; żyć nierządnie.*-+- Kẽkšininkas kekšáuna sù kẽkšėmis *Jš. v.* merginėti.

Kẽkšė, -šės (*DPo* 505,44, *M.* II 283, *KL.* 91[a], *Al., Słt.*), f. *блядь, развратница; nierządnica.* Õ tù, kẽkše karalíene, kõd' nèpini vainìka? — Kañ àš pìnsiu, kañ dabìnsiu, kàd neturiù rūtýčių. Kẽkšė nešió viȓkščių vainìką. Kẽkšė dum̃ gałum̃ peĩna. -+- Kẽkšė insìsega iñ klynùs

výrų kaĩp árkė (*diaл. вм.* érkė) *Jš.* Pãskui kekšės kùrpes nẽša, pãskui šelmrùs virvės vẽja *Schl.* 84. *v.* išjoda (*u* šunų̃ išjoda), išpłanka, išpliaupa, išpliauška, kibizà, mẽčmergė, plrudrà *(Snt.)*, pliũrė *(Slt.)*, šlérva, šùnjoda.

Kekšìngas *развратный, распутный; wszeteczny.* Jìs łabaĩ kekšìngas *Jš.*

Kẽkšininkas *блядунъ, развратникъ; rozpustnik.*

Kẽkšinti, -nu, -nau, 1) *развращать, дѣлать развратною; obrócić w nierządnicę.* Jìs kẽkšina kõl sukẽkšina jañ, t. y. padãrė kẽkšę. 2) + *называть развратницею Kv., Slt.*

Kekšystà, -ỹstos, f. *распутство, развратничанье; wszeteczeństwo.* Sáugokis kekšỹstos.

Kẽkšiškas, -ka *такой, какъ у развратницы; wszeteczny.* Kẽkšiškas drabùžis.

Kėkšóti, -šaũ, -šójau, *Vel. (Grl.) лежать; leżeć.* Kẽkša gałúnės nũ pàvogta bérža píėvo. Šiaudų̃ vežìmas kẽkša pàverstas, t. y. gùl. Kéłmas bùs bekẽkšąs. Kẽkša ùž akių̃ tàs dárbas, t. y. šmẽkša. *v.* kėksóti, šmėkšóti.

Kėkštas, *pl.* kė́kštai *(SzDi.* 346, *M.* II 259, *Ds.)*, m. *сойка; sojka (ptak).* Katẽ išsisáusėja kaĩp kė́kštas. Jìs reñgias kaĩp kė́kštas iñ dausàs *(Erž. u* dausiàs *SN.)* lẽkti. Kė́kštas čaĩškia. *v.* genỹs, kiogžtas.

Kèkšteléti (*u* kèpšteléti), -liu, -lėjau, *слегка ударить; uderzyć.* Vaĩks kèkšteléja kiaũšį iĩ sukiùža.

Kèkšteréti *(Mos., Vab.)*, -riu, -rėjau, *слегка ударить, еле дотронуться; dotknąć.* Duktė̃ kèkšterė́ja čẽrką iĩ sukúlė, t. y. dasilytė́ja, prisilietė. *v.* prisiliẽsti, užgáuti.

1. Kèkšti, keškù, keškiaũ (*м. б.* kẽkšti, keškiù, kė́škiaũ?), *ударить, хлестнуть; uderzyć.* Sù bota̧gù árkliui keškiaũ iĩ pašóka bė́gti. *v.* kèkšteléti.

2. Kèkšti, kekštù, kekšaũ, *становиться развратницею; stawać się nierządnicą.* Tãva sesũ, rẽgias, kẽkšta, karabũzyk, dẽblyk *(Tv.; ср.* išdẽblino *Slt.)*, łõjok, kàd neprakèkštų visaĩ. *v.* kẽkšė.

Kẽkšti, kėkščiù, kėkščiaũ, *плакать; płakać.* Kūdikis sušãlęs žiáukčioja iĩ kẽkšti pradė́ja bažnýčio, t. y. rẽkti. *v.* ciĩpti, kiaũkšti, veĩkti.

Kekšùs, -šì, *склонный къ разврату; skłonny do wszeteczeństwa.* Kekšùs kuĩs liũbij kekšės. *v.* 2. kèkšti.

Kẽkš-ũgė (*u* vaĩn-ũgė *Al., Mos.)*, -gės, f. *вороній глазъ, ягода paris quadrifolia; gatunek jagody.* Kẽkšũgė *(об. pl.)* priẽ šiłų̃ áuga, bałtaĩ žýdi iĩ pẽkłos rauplės gýda. *v.* kẽkšė, ũga.

Kekšũti *(sc.* kekšáuti *M.* II, 283, *Erž.; ср.* kekšáutojas *DPo.* 226,51 *развратникъ) развратничать, распутничать; rozpuszczać się.* Tãva duktẽ begù ne kekšũ (*sc.* kekšáu, kekšáuja, kekšáuna), t. y. kẽkšemis išeĩna.

Kektà, kẽktos (*Srotb. r.* 86,6), f. *куча, толпа; гроздъ, кисть; gromada; kawał, grono.* Pókaity mėsàs, šìnkas iš kẽktos išsklaidýk, kàd nešùstum pakrauty (= pakriáutė *Slt.*).

Slỹvos nè nũ dáikta, alé kẽktomis, t. y. šmõtais. Ū̃gų yrà kẽktomis. *v.* kẽkė.

Kektẽ (*u* keketẽ *Pł.*) *куча, множество; gromada. v.* kektà *Jš.*

Kẽkułas, -ła, m. *сгустокъ, комъ, жемокъ; zlep, zlipienie krwi, ziarn.* Kẽkułas kraũja suklẽkusia (*u* sukrẽkusio *Vel.*). Šłapì grūdaĩ sukim̃ba iñ kẽkułus. Sẽnos płùnksnos iñ kẽkułus susivẽlė. *v.* kẽkutas.

Kekùnda, -dos, f. *куча, толпа; gromada.* Jaunìmo kekùnda *Pìlviškei* (*cp. Geitler Lit. Stud.* 90). *v.* kektà. -+-

Kẽkutas, *pl.* kẽkutai, m. *Mos. куча, толпа; gromada.* Kẽkutais výrai sustóję šnẽkas. Kekutaĩ (*кисти*) apynių̃ kãbo *Grl. v.* kektà, kẽkułas. -+-

Keł̃bas, -ba (*KL.* 238[a]), m. *пискарь, рыба cyprinus gobio; gatunek ryby. v.* gram̃zas (*Erž.*), grùžė (*Snt.*), grum̃zdis (*Al.*, *Kv.*), pūgžlỹs (*Svėd.*).

Kełbùkas *Ds. Jd.* 1003,8 *u* kiłbùkas (*Ałn.*) *id.; kiełb, kiełbek. v.* keł̃bas. -+-

Kéldintiės, -nûs, -naus, *caus.* 1) *стараться, чтобы перенесли, перевезли, перевели, переправили (черезъ рѣку или озеро); przenosić się.* Válty, łûtė kéldinkis par̃ ùpį. 2) -+- *Mos. стараться, чтобы избрали въ начальники.* Karvaidu patsaĩ pasikéldino *Dauk. Giw.* 57,15. *v.* kélti.

Kelega, -gos (*cp.* I 134 *n. c.* atlìkti, 507 *n. c.* įdėlis), f. *Al.* (*не жем. ли* kelẽga *изъ* kel-eiga: kẽlias *дорога u* eigà *ходъ?*) *путь; podróż.* Põns turė̃k tókių žmonių̃, kuriẽ negailẽs tókios kelegos, t. y. toli važiū̃ti. *v.* keliõnė.

Kẽlega, -gos, f. *нѣсколько.* Mẽs kẽlego (=kelíėse) bùvom ir̃ mãtėm *Al. Jb.*-+-

Keleĩp (*Mos.*) *adv. разными способами, различно; kilkorako.* Jìs keleĩp šnẽka. *v.* kelì.

Kel-eĩvis, -vė (*SzDi.* 263), *путникъ, путешественникъ; podróżny. v.* keliáuninkas.

Keleivystà, -ỹstos (*Tv.*), f. *путь; путешествіе, странствованіе; podróż.* Aš vìs keleivỹstą kėravóju, vìs važiū̃ju. Atbuvaũ dvãra keleivỹstą, t. y. keliõnę. Keleivỹstą nerokū̃ja põns. Turiù ùž akim̃s keleivỹstą eĩti. *v.* kelega, keliõnė.

Kė̃lena, -nos (*cp.* I 223 *n. c.* błùngstelėti), f. *небольшой періодъ времени; chwila.* Paviė̃šėk dár kėlenẽlę pàs mumìs. -+- Trỹs dárba kė̃lenos par̃ diẽną: nũ rýta lìg pùsryčia, nũ pùsryčia lìg piẽtų ir̃ nũ piẽtų lìg vãkara *Sm. v.* vałandà.

Kelė̃nas (*Rd.*) *v.* kė́łkaulis.

Kelerì, kẽlerios, *pl. нѣсколько; kilka.* Kelerì marškineĩ bùva. Keleríoms (keleriõms *Mos. u* keliõm *Ds.*) žiémóms bũtų užtẽkę mẽdžių. *v.* kelì.

Keleriópas, -pa, *разнообразный; kilkoraki.* Keleriópi bùva vaĩgei añt besiẽda (*sc.* besiėdė, pókylyje). Keleriópa varsà (*kolor*) žíėda tamè kartūnė (*Mos. u* kártūne *Ds.*): žalià, rausvà, geł̃svà, bałtà, jûdà.

Kẽletas, -ta, m. *нѣсколько; kilkoro.* Kẽletas vaikų̃ atẽja.

Kelì, kẽlıos, *pl. сколько; нѣсколько; kilka.* Kelıomìs ãtvajomis *(и* atãvėjom *Kup.)* sùpıėštos daĩnos. Kelì kıaũšei teñ bùva padėti. *v.* kelıóks.

Kẽlıa-kłupas, -pa, *падая на колѣни; стоя на колѣняхъ; klęczący, na klęczkach.* Výras rubłomìs *(sc.* robłõm *Sm.*, robłomìs *Jb.* = rubłõm *Rm.*; ropłomìs *Slt.*, ropomìs *Mos.*, rėpłõm *Svėd.*, *Pł.)* ir̃ kẽlıakłupas váikščıoja kaĩp pilvù susir̃ga. Anà kẽlıakłupa kimša šıẽną daržinẽ iñ palėpes. *v.* kẽlis, kłùpti.

Kẽlıa-kłupstas *(Ds.*, *Sub. и* kẽlıa-kłupsčıas *Aln.*, *Svėd.) v.* kẽlıa-kłupas.

Kẽlıa-raištis *(Ds.*, *Pł. и* keł̃araištis *Sm.*, kẽłaraištis *или* kẽrałaištis *Kup.) v.* kẽlıaryštis *Jš.*

Kẽlıa-ryštis, -ščıa, m. *Puš. (и* žèkryšis *Mos.) подвязка; podwiązka.* Kẽlıaryščei bùs gerì ìš mastẽlıų. *v.* kẽlis, rìšti; aukłóryšis.

1. Kẽlıas, *pl.* kẽlei, m. *поколѣніе; pokolenie. v.* 1. kẽlis. ✝ Mán' kłõnıosis visókıas kẽlıas ir̃ visókıas lıėžùvis gárbįs manė *DP.* 13,10.

2. Kẽlıas, *pl.* keleĩ, m. 1) *дорога, путь; droga.* Svõtai sãka ùž dùrų: bùva kẽlıas linũ žíėdu tıẽstas, žvaigždẽm švıẽstas, žalıõm rũtom barstýtas. Añt kẽlıa gùli šuvà. Kelỹ arklỹs jãmui pàdvėsė. ✝ Eĩk, móki žõdį, žinaĩ kelıą *M.* I 344. 2) ✝ paũkščıų kẽlıas *M.* I 192, II 342, *Ds.*, *Pł.*, *Vab. и* paũkščıų tãkas *Mos. млечный путь; финское* linnun-rata *(гдѣ* linnun = paũkščıų, rata = kẽlıas). *v.* 2. kẽlis.

Kelıáuninkas, -kė *(Snt.*, *Jd.* 156,9) *или* kelıauniñkas *(Pł.)*, kelıaunỹkas *(Rm.*, *Sn.*, *Sub.)*, *путникъ, путешественникъ; podróżny.* Kelıauninkas — kur̃s vìs kelıáuna. *v.* keleĩvis.

Kelıáuti, -lıáuju *и* -lıáunu, -lıavaũ, *путешествовать, странствовать; podróżować.* Tàs ašvíėnis ar̃ insteñgs kelıáuti, ar̃ turẽs syłõs, ar̃ daturẽs? *v.* 2. kẽlıas.

Kelıã-vıėtė, -tės, f. *мѣсто, слѣдъ дороги; szlak drogi.* Par̃ pusnìs kelıãvıėtės nežymù. ✝ Važıũk kur̃ kelıãvıėtė *Jš. v.* kẽlıas, vıėtà.

Kelıavystà, -ỹstos *(м. б. жем.* kelıãvystà, *гдѣ ã изъ ei?)*, f. *путь; podróż.* Atbuvaũ dvãra kelıavỹstą, t. y. kelıõnę. ✝ Tà keleivỹstė manė privárgino *Pł.*, *Vab.*

Kėlìkas, -kė, *перевозчикъ; przewoźnik.* Kur̃s kẽlıa par̃ ùpę tàs kėlìkas. *v.* kélti.

Kẽlinė, -nės, f. 1) *штанина; kalosza od spodni.* Jijẽ, gaspadìnė, iškìša par̃ *(об.* prõ) kẽlinę žą^{n}sıukùs, kàd áugtų, nedvẽstų. 2) ✝ *pl. портки, подштанники; gacie, pludry SzDi.* 57, 255, *M.* II 280, 357. Váłna tríėst į̃ sãvo kẽlines *Schl.* 84. *v.* kélnės.

Kẽlinıos, -nıų, f. pl. *штаны, портки Schl.* 174. *v.* kélnıos. ✝

Keliñtas, -tà, *который (по порядку); który-to.* Keliñtas kar̃tas atẽja tóks. *v.* kelì.

Kelıóks, -kıa, *различный, разнообразный; kilkakrotny.* Víėnas dáiktas kelıókeis žõdžeis vadìnas. *v.* kelì.

Kelıõnė, -nės, f. *путь, дорога; podróż. v.* kelega, keleivystà.

Kelıóti, -lıóju, -lıójau, *становиться на колѣни, кланяться въ ноги; paść do*

nóg. Aš kelnùs kartùs jám kelnójau, t. y. iñ kelnùs pū̃lnau. *v*. 1. kẽlis.

1. Kẽlis (*Ds*., *Linkm*., *DPo*. 411,40, *M*. I 114, II 220, 303, 304) *u* kelȳs (*Al*., *Kv*., *Mos*., *SN*., *M*. II 303 *n. c*. Knie am Korn), *pl*. kẽlei (*повсемѣстно*), m. 1) *колѣно; колѣнце у соломины; kolano*. Kẽleis váikščnoti, keleĩs važiū́ti. Jā kẽlei (*об*. kelnùs) niẽžt, arbà šnupulȳs krìzdamas iñ žẽmę iñremna, taĩ bùs mãras giminaĩčna. Asȳs (*Mos*., *Vab*. *u* esȳs *Sedà*, *Slt*., *Telšeĩ*) tùr daũg kelnùkų. Pùlk kẽlnumpi (*cp*. pū̃lė kẽlnū́semp' *DPo*. 288,4) jãmui iř párprašyk (*sc*. atsiprašýk *извинись*). 2) *поколѣніе, колѣно; pokolenie*. Jìs nū̃ devynnų̃ kẽlnų čė gyvén. Mùdvi gentì trečnamė kelȳ. Kẽlnų kẽleis (*od pokolenia do pokolenia*).

2. Kẽlis (*діал. см*. kẽlnas)[1]), kẽlnas *Vil*. (*Ds*., *Linkm*.), kéls *Al*. (*при gen. s*. kẽlę), *pl*. keleĩ, m. *дорога, путь; droga*. Tnėsùs kẽlis prõ pupàs: kuř eĩsi, vìs čė užeĩsi. Añt tõ kẽlna víėnos viřtȳnės, kuř tãva šlẽdės, vãžis (*u* vãžės, -žnų *Mos*.) viřs. *v*. gãsas (*u* gasà, -õs *Tv*.), gãtvė, kelega, kélti, pyłas, važnū̃tė, važnūtìs (*діал. см*. važnūtìs), vnẽškelis, žãras, žemẽvelkas (*об*. žemẽvilka *Al*., *Kv*., *Mos*.).

Kẽlis, -lna, m. *вставаніе; wstanie, podniesienie*. Kóks kẽlis ankstýbas. *v*. kélti.

Kelȳs (*u* kẽlis *Schl*. 150) m. *Sãłos, Príėkulė*. *v*. 2. kẽlis. ⊹

Kél-kaulis, -lna (*u* kelė̃nas), m. *колѣнная чашка; kostka kolanowa*. Tekinẽlis kẽlna vadìnas kélkaulis (*u* kẽlno rópė). *v*. 1. kẽlis, káułas.

Kel-kłupstaĩs (*u* kẽlnakłupstais *Vab*., kłupstomìs *Pł*., kłupineĩs *Mos*.), *adv*., *очертя голову, спотыкаясь* (*т. е. поспѣшно*); *korycąc, spotykając*. Kelkłupstaĩs bė́ga añt gaĩstra, t. y. greĩtai. *v*. 1. kẽlis, kłùpti.

Kéłma-budė (*Slk*.) *v*. kelmùtis.

Kełma-kasȳs, kéłmakasna, m. *выкапывающій пни, корчевщикъ; pniokop*. Kełmakasȳs kéłmus kãsa.

Kełmartė *Jd*. 95,16 *v*. kelmùtis. ⊹

Kéłmas, *pl*. kełmaĩ, m. 1) *пень; pień*. Vélnną sù kéłmu łáidyti. Nū̃ vélnna sù kéłmu beatsigìnsi. ⊹ Gál àš kéłmas, kàd tù manì stùmdai?! *Ds*. Iř mãžas kéłmas vežìmą veřčia *M*. I 324 = mãžas kéłms dìdį vežìmą veřt *KL*. 152ᵇ. 2) ⊹ *колода (пчолъ)*. Trȳs kełmaĩ bìčnų *Ds*., *M*. I 114. Kéłmas bìčnų *M*. II 286. Aš jùms dū̃snu bìčnų kéłmą *Jd*. 141,6. Bùvo piřkęs kelìs bìčnų kéłmus *Lch*. 192,14. 3) ⊹ *чортъ, дьяволъ*. Kełmaĩs kráuti *ругаться Kv*. Patàpti ištikimaĩs tarnaĩs kéłma *Wał. Żem. wisk*. II 178. *v*. kotena, sleveras.

Kełmavà, -ãvos, f. *плата за пни; płata za pni*. Už kełmãvą łazdū̃ užmóka,

---

1) Гласный *a* въ конечныхъ слогахъ словъ послѣ мягкаго согласнаго измѣнился въ *i* въ восточно-аукштайтскихъ говорахъ Поневѣжскаго и отчасти Шавельскаго уѣздовъ. Вмѣсто čnà *здѣсь*, stãčnas *прямой*, vélnnas *чортъ*, vė́jas *вѣтеръ*, kraũjas *кровь* говорятъ čì, stãčis, vélnis, vė́jis, kraũjis, напр., въ Поневѣжѣ (Panevė́žȳs), Пушолатахъ (Pùšałotas), Ремиголѣ (Ramýgała) и во многихъ другихъ мѣстахъ. *Ред.*

kuȓ keȓta medžiùs, aglès, béržus.-+- Gìrininkai ìma kełmavõs *Snt.* Kełmáus (*изъ* kełmãvas) mõkesnis *Tv.* *v.* kéłmas.

Kelmijà, -ìjos, f. *мѣсто, на которомъ остались пни; pniowisko.*

Kelmýnas, -na, m. *id.* Kuȓ daũg kełmų̃ bùs kelmýnas.

Kelmìnė *Ds.* *v.* kełmùtė.

Kelmỹnė, -nės, f. *мѣсто, на которѣмъ много пней.* Kuȓ daũg kełmų̃ (kelmýnų *Jš.*) bùs kelmỹnė.

Kelmynójas, -ja *(Mos.)*, m. *id.* Kelmynójas — kuȓ daũg kełmų̃.

Kełmušis (*м. б. изъ* kiauł-mušis), -šia, m. *лопатка въ игрѣ «ritìnį mùšti»; palant w grze.* Kełmušis — sù kuriũ mùša ritìnį añt ũlyčios. *v.* kiaũłvaris.

Kełmùtė, -tės (*KL.* 152ᵇ *и* kéłmabudė, kelmìnė), f. *опёнокъ, грибъ agaricus melleus; gatunek grzyba Jš.*

Kełmùtis, -čia *(Jd.* 95,6, *M.* II 72. 457, *Al.*, *Kv.*, *Mos.*, *Pł.*, *Sn.*, *Vab.)*, m. *id.* Išvirė matė kełmùčių *Jd.* 491,5. *v.* kéłmabudė, kelmìnė.

Kełmũtiės, -ũjũs, -avaũs, *покрываться кочками; rozszerzać się w pnie.* Píėva kełmũjas nũ sunešìma skruzdų̃. *v.* kéłmas; kęⁿsũtiės *(Tr.).*

Kełnã-pałaikės, -kių, *pl.* f. *дрянные штаны, портки; spodnie nędzne.*-+- Prapùłk tù sù sãva kełnãpałaikėmis! *Jš.* *v.* kélnės, pałaĩkis.

Kełnã-šniũris *(и* kelniãšniũris *Vel. Jb.)*, -ria, m. *шнурокъ для завязыванія подштанниковъ; powróz od majtek.* Kàd kárvė mañgos *(и* mugũja *Mos.)* iȓ negál apsibégti, añt kãkła užrìšk kełnãšniũrį. *v.* kélnės, šniũras.

Kelnė, -nės, f. *штанина.* It keĩnė ùž stáibį pakabìnta trobõs pałubiũsė kýbojo *Dauk. Bud.* 24. -+-

Kélnės (*M.* II 358 *и* kélnios), keĩnės *(žem.)*, -nių, *pl.* f. *подштанники, портки; штаны, брюки; majtki, spodnie.* -+- Viłnõnės, gełumbìnės keĩnės, õ drobìnės vadìnas góčės *(gen.* góčių *Al.) Jš.* *v.* bùksvės *(и* bùksvos *Snt.)*, kẽlinės, krìčios, raitũzės.

Kélnėtas *и* kelnė̃tas *(Al.*, *Słt.)*, -ta, *носящій штаны, портки, брюки; odziany w majtki.* Jaũ jìs bùva kélnėtas, kaĩp bùva prancũzai (lénkai *Jš.*), t. y. kélnes nešiója.

Kélnėtiės *и* keĩnėtiės *(Al. Jb.)*, kelnė̃tiės *(Słt.)*, -ėjũs, -ėjaus, *надѣвать или снимать штаны, портки; odziewać się w majtki, w spodnicę.* Aš kélnėjũs, t. y. vełkù sejõną arbà kélnes (*об.* máunũs kélnes, kélnėmis). Gyvéndamas gerõ viẽto keĩnėsys *(жем. 2 sg. fut.)*, apsikeĩnėsi, õ błogõ nusikeĩnėsi. *v.* kélnės.

Kelniã-šniũris *v.* kełnãšniũris.

Kélnios *(Ds.)* *v.* kélnės.

Keĩnioti, -nioju, -niojau, *Al. идти (объ усталомъ); iść (o znużonym).* Keĩniosiu namiẽ *(sc.* numiẽ *домой Al.)*, t. y. eĩsiu pavaȓgęs, kaĩp vaĩks, kuriõ keĩnės smuñk.

Kełnorẽ, keĩnorę *Al.*, kéłnorę *(Snt.) и* kéłnorė (*Schl.* 129, 181) *кладовая для картофеля; sklep.* *v.* kiaułnorė.

Kełn-šikỹs I 207 *n. c.* biksvãšikis.

Keł-płustaĩs *Al.*, kélpłustais *(Sub. и* płustineĩs *Słt.*, išpłastaĩs *Mos.)*,

adv., *припадая на колѣни; очертя голову, быстро, поспѣшно; prędko.* Kełpłustaĩs išbė́gome, ìšlėkė́me ìš bažnýčıos, t. y. łabaĩ greĩtai. Kełpłustaĩs pùł bùlbes (*sc.* bùlbıų) kàsti kõžnas sáu, kàd šaĩtis užeĩn.

Kéĩta, -tos *(u* kéĩtas, *pl.* kéĩtai *Kv.)*, f. *Al. поромъ; prom, przewóz na linie.* Kéĩta yrà sukáĩta ìš lentų̃ kaĩp tìĩtas deĩ kė́limos paȓ ùpį, paȓ vándenį. *v.* kélti; pãramas, parvãzas (= pervãzas *Grl.*), płáustas *(u* płū̃stas *Łž.*, *Mos.)*.

Keĩ-taisỹs *(u* kelıa-taisỹs *Jb.) мотъ, кто исправляетъ дороги; naprawiacz dróg.* Atė̃ja keĩtaiseĩ, kurıė̃ kelıùs taĩsa.

Kéĩtas *(Ilguvà) v.* kéĩta.

Kélti, kelıù *u* keĩù *(жем.)*, kė̃lıau, 1) *поднимать; podnosić.* Ãkmenį kė̃lıau iȓ to-intimpõs nıė̃ka nepadarıaũ. Arıėĩkà kė̃lıa iñ vỹmą. Kàd nemiȓtų, žẽmė nekeĩtų; kàd negim̃tų, svíėta nebū̃tų. 2) *переправлять, перевозить; przenieść.* Kéĩk manè válty paȓ ùpį. ⊹ Músų kunigė̃lį kė̃lıa *(переводятъ)* kitõn parãpijon *Ds.* 3) ⊹ *устраивать пиръ.* Váišes, łáidotuves, pabengtuvės kélti. Vestuvės kélti *играть свадьбу.* Aũšrinė svõtbą kė́lė *Schl.* 4. 4) ⊹ výrus kélti *или* vèsti *Kv. призывать свидѣтелей; šaũkti výrus liùdytojais, kàd išvýstų kaimýno galvìjų padarýtąją prãgaištį iȓ kàd jõs veȓčią nustatýtų.* 5) ⊹ diȓvą kélti *Kv. пахать глубже, дѣлать слой почвы для посѣва толще.* 6) ⊹ sė́menis kélti *Kv. ставить для просушки льняныя головки; linų̃ gáĩvanas į kuȓtinį (salýklinį) dė́ti džıovìnti.* 7) *reflex.*, *переѣзжать; przenosić się.* Kuȓ kélsıės, čė płùnksnos dulkė̃s. 8) ⊹ *подниматься, вставать.* Kélkis nedrybsójęs! *Ds.* Močıùtė kė̃lės anksti rytė̃lį *Sn.* *v.* kéldinti, kė̃stıės, kıaužóti, rū̃btıės.

Kélti, keĩù *(жем.)*, kė̃lıau, *вставать; wstać.* Aš gułù vė̃łaĩ, õ keĩù anksti *(u* añkstıė *Slt.)*. Cỹrulis *(Mos.)* čıùrkščıo — kéĩk! *v.* kìlti.

Kéĩtuva, -vos *(SzDi.* 23, *PS.* II 53, 157, 224, *KL.* 116ª *około Szeszol, Slk.*, *Zs.)*, f. *скотъ, скотина; bydlę.* Kéĩtuvas jagù mylė́si, tadà jõs iškeĩs tavì ìš skołõs iȓ pakeĩs iñ bagotỹstą. *v.* galvìjas *Jš.*

Kéĩtuvas, -va, m. 1) *слега (жердь), которой приподнимаютъ колёса телѣги (при смазкѣ); podnosidło od wozu.* Kéĩtuvas *(Snt.)* deĩ pakė́lima rãtų tė̃pant kelỹ. 2) ⊹ *поромъ* I 536 *n. c.* ìrkłas. *v.* kélti.

Keĩtuvẽ, kéĩtuvę *(Linkm.*, *Pl.*, *Vab.) u* kéĩtuvė *(M.* I 115, *KL.* 107), f. *рукоятка у цѣпа; cepowisko, tronek u cepu.* Añt keĩtuvė̃s gãła yrà jùngas ìš želvıų̃. Añt keĩtuvė̃s iȓ bų̃ⁿžės (*юв. жем. вм.* búžę *изъ* bū̃žė) sprãgiła apsıúti jungaĩ. Sù kéĩtuve pasiramstýdama eĩna bóba. *v.* kótas, sıaustuvẽ.

Kéĩtuvės, *жем.* kéĩtùvės *(Dauk. Dajnes* VIII *u* prikeĩtùvės *Vel. Jb.)*, -vıų, *pl.* f. *обрядъ подниманія молодыхъ съ постели въ первое утро послѣ свадьбы; obudziny młodych, pierwszy ranek po ślubie.* Kéĩtuvıų rýtą pyragùs sùneša iȓ nū̂metū̃ja

(*об.* nometŭja) mar̃čią. Kéłtuvių rýtą iñ pẽčių insikìbusi spjáuda jaunóji, kàd netiñka.

Keł-ůgė *v.* kiaũłůgė. ⊹ Sù kełůgėm dãža jŭdinius *Jš.*

Kéł-varčei, -čių, *pl.* m. *ворота на дорогѣ; brama na drodze.* Kéłvartei yrà var̃tai añt kẽlia, võ sprãgvartei añt spragõs. *v.* kárklės, var̃tai *Jš.*

Kel-vertė, -tės, *карликъ(?); karzeł.* Zmogùs mãža ũgia bùs kelvertė.

Kel-vertineis, *adv.*, *стремглавъ, быстро, поспѣшно; prędko.* Bėgome kelvertineis. *v.* kũlvertineis.

Keĩ-viėta *Snt.* *переправа черезъ рѣку (мѣсто).* *v.* kélti, viėtà. ⊹

Kél-viėtė *u* keĩviėtė *(Pł.)*, -tės, f. *мѣсто прежней дороги; miejsce starej drogi.* *v.* 2. kẽlias, viėtà.

Keĩvůgė *SN.* *вм.* kiaũł-vuogė *v.* kełůgė. ⊹

Kéł-žolė *u* keĩžolė *(Snt.)*, -lės, f. *трава на дорогѣ; trawa na drodze.* Kéłžolė áuga añt takũ, añt kelių̃. *v.* 2. kẽlias, žolẽ.

Kembė (*u* gémbė) *деревянный гвоздь* I 21 *n. c.* anšas (=*жем.* *діал.* ǫšas *Kv.* *изъ* vǫšas *Tl.* = vą̃ⁿšas).

Kémbėti, -ėju, -ėjau *(Al., Pł.)*, *худѣть, сохнуть, чахнуть; chudnieć, schnąć.* Gývolis kémbė màž ėdęs. *v.* kiáugždėti.

Kemblỹs *(u* kamblỹs *Grl., Pr.)*, kem̃blia (*Pł., Snt., M.* I 115), m. *стебель безъ листьевъ; łodyga.* Atsiliẽka viénas kiáuras kemblỹs *(u* stimberỹs *Mos.)* nukrìtus łãpams. *v.* kéłmas, stãbaras, stãgaras.

Kem̃bras, -rà, 1) *Pùš.* *отвердѣлый, окоченѣвшій; stężały.* Kembrì pir̃štai nũ šalčia. 2) ⊹ *худой, тощій; chudy Jš., M.* I 115.

Kem̃brė *(Mos., Vèk. u* skem̃brė, škem̃brė *Słt.)* *нѣчто худое, тощее; скелетъ.* Sudžiúvęs kaĩ kem̃brė. *v.* kem̃bras. ⊹

Kembrẽti *v.* kimbrti.

Kem̃bti, -bstù, -baũ, *Al.* 1) *худѣть, чахнуть; chudnieć (o żywiołach, roślinach).* Kem̃bsta tãva kárvė, t. y. sulýsta (*sc.* lýsta). 2) *твердѣть, коченѣть; stężać.* Pir̃štai kembtè sukem̃ba *(Erž.)* nũ šaĩčia, t. y. sugrùba, sustìnga, sustỹra. *v.* grùbti, kim̃bti, lýsti, stìngti, stỹrti.

Kemẽras *(Ds., Sł.)* *нѣчто громоздкое, неуклюжее, неповоротливое.* Ẽt, sãko, kõks tù kemẽras. Kemẽras — jáučei, nepakãjus — kumẽlė, gẽras dáiktas — dūdẽlė (tìnginio kałbà). *v.* kemėrŭti.

Kemerỹs *(Pł.)* *u* kemarỹs *v.* keimarỹs. ⊹ Žaliũja žalinỹs; kamè tãvo kemerỹs? *Lyg.*

Kẽmeris, -ria, *Al.* m. *нѣчто трудно распутываемое, рѣшаемое.* Àtvar̃słai susipáinioja į̃ kẽmerį *Al.* Kàd tavè kẽmerei (arbà čẽmerei)! *Sm.* ⊹

Kèmeriotiės, -riojůs, -riojaus, *возиться, шалить; мучиться; спутываться, сплетаться (Šk.); przenosić się.* Nenóriu kèmeriotiės, t. y. kráustytiės. *v.* dangìntiės.

Kemérsis, -sia (*Šk.* *u* kemérzis), m. *кусокъ; kawał.* Nusitvė́ręs dũnos kemérsį ėda jìs, piėmũ. *v.* gãbałas, gramañtas, kliur̃mas, łuĩtas, šmõtas, štìkas.

Kèmerŭti, -ůju, -avau, *Al. (Pł.)* 1) *поднимать тяжесть; podnosić ciężko.*

2) *размахивать рукою (Gl.); fechtować, machać ręką.* Raĩtelei sù pìkėmis kèmerůja. Jìs kèmerůja sù rankà, bỹ žegnódamos, kaĩp musìs baĩda nū̃ nósiės. 3) *reflex., вертѣться; kłopotać się, wykręcać się.* Netvérk tvorõs, bò budavójant sù rą̃ⁿstais kèmerůtiės *(vartaliótiės)* reĩk, t. y. sukinė́tiės. Anà kèmerůjas taisýdama gùľtas *(Mos.)* svečiáms nakvýnininkams. Apsižãnyk, taĩ reĩk kõžną nãktį kèmerůtiės, t. y. ľankstýtiės, sū̃stys (*жем. см.* sū̃stiės).

Kemėrū̃ti, -ū̃ju, -avaũ, *Ds. размахивать чѣмъ-нибудь; machać.* Ką̃ čià sù ľazdà kemėrū̃ji — dã ažgáusi ką. *v.* kemẽras. ++

Kemė̃ža, -žos, *Al. нѣчто хилое, малорослое; karzeł drzewo.* Keméža yrà mẽdis, kuȓs surùmbėjęs *(Mos.)*, neáug iñ augštùmą.

Kemėžái *(Sub.)*, *interj., выражаетъ движеніе; wyraża ruch.* Kemėžái kemėžái víėn kemėžū̃ ùž šviėsõs váikščiodamas, t. y. šmėžū̃ja. *v.* kemėžū̃ti, kimėžái.

Kemė̃žt *(Pl. Sub.)*, *interj., Al.* (= kimẽžt *Al.*) *выражаетъ внезапное раздвиганіе (ногъ); wyraża roztworzenie się.* Kemė̃žt, pastãtė kójas anà kaĩp pasìlenkė sė́dint (*sc.* sėdė́dama), arbà kójas besirengdamà aũti.

Kemėžū̃ti *(Sub.)*, kèmėžůti *(Sint. и* kimėžū̃ti *Al., Mos.)*, -ū̃ju, -avaũ, *ходить пошатываясь, покачиваясь, хромая; chodzić (o chromym); chodzić robiąc cień od świat'la.* Kemėžū̃ti yrà váikščioti ùž šviėsõs, t. y. šmėžū̃ti. ++ Kimėžū̃k ùž šviėsõs užsiliñdęs *Slt.* Kimėžū̃te at-kimėžãvo (= atkemėžãva I 126) vaikù vẽdina *Mos. v.* šmėkšóti, šmėžū̃ti.

Kémpa *v.* kìmpa.

Kémpė, -pės (*Al., KL.* 151*, *Aist. st*, 87, 111), f. *губка, трутъ, polyporus, boletus igniaria; gąbka.* Aȓ neturì skìľtuva sù kémpe, taĩ ìnskéľtumėm ugniẽs. *v.* kérpė, pìntis *Jš.* ++

Kémpėti, -ėju, -ėjau, 1) *обростать губкою; porastać mchem.* Kéľmas kémpėti pràded. 2) *твердѣть, превращаться въ kémpė; twardnieć (Pl., Slt.).* Kémpė dū̃na, t. y. dãros apviȓžusi kaĩp kémpinis. (*Cp.* sukémpėjęs *dürr, mager M.* II 140. Į-kémpėjęs pagonìs *Wal. Prade* 164). *v.* keñpti.

Kempyčià, -ỹčios *(Vel. и* kempynà *SN.)*, *изсохшій, чахлый; zeschlak, suchotnik.* Kempyčià (*cp.* I 385 *n. c.* džiūsnà) yrà sudžiúvęs žmogùs lýk (*sc.* lýg) priẽš pẽčių sukeñpęs. *v.* keñpti.

Kémpinė *и* kémpìnė *(Mos.)*, kempìnė *(Ds.)*, -nės, f. *губка, трутъ, polyporus, boletus igniaria; gąbka.* ++ Bùva sudžiúvęs ìt kémpìnė *Wal. Prade* 124,2. *v.* kémpinis.

Kémpinis *и* kémpìnis *(Kv.)*, -nia, m. *id.* ++ Iš kémpinia dìrba pìntis *Jš. v.* kémpė, kémpinė.

Keñpinti, -nu, -nau, *идти (о худомъ, чахломъ); iść (o chudym).* Kuȓ keñpini tù, džiū̃sna, t. y. einì. *v.* kémpėti.

Keñpti, -pstù, -paũ, 1) *становиться губчатымъ; твердѣть; gąbczeć, gąbkowacieć, twardnieć.* Kemptè su-

kem̃pusi dū́na, t. y. apvir̃žusi. 2) *сохнуть, чахнуть; schnąć.* Nū̃ pavā̃sarıa kem̃psta jaũ výras mā̃na, t. y. džıústa. *v.* kem̃bti, lýsti.

Kémsas, *pl.* kemsaĩ *Ds.* *кочка.* Drē̃ba kaĩp vélnıas añ kémso. *v.* kemzras. -+-

Kem̃sti, -mstù, -msaũ, *Vel.* *задерживаться, останавливаться въ ростѣ; wstrzymać się w rośnięciu.* Kemstè apkem̃susıos líépos par̃ senùmą neáuga. *v.* kem̃žti, kvḗžti.

Kémšti, -šıu, -šıau, *Vel.* *идти тихо, медленно, еле плестись; iść powoli (o dzieciętiu).* Kū̃dikis bekémšıa, t. y. beeĩna išleñgva. -+- Kur̃ tù kémši dabar̃? *Vel.* *v.* kū̃dinti, pḗdinti.

Kemzras (*діал.* kimzras I 476 *n. c.* grùbas), -ra, m. 1) *кочка, бугорокъ, покрытый мохомъ; kępa.* 2)-+-kemzraĩ, *pl.* *Pł., Vab.* *гнилушка; dúlei.* Paıē̃škok kemzrų̃ bìtėms pasmilkýti. *v.* kémsas, kę́sas, kùpstas.

Kemzrỹnė (*u* kemsỹnė *Ds.*), -nės, f. *кочкарникъ; kępowisko.*

Kémža, -žos (kemžà *Schl.* 66, kemzà *l. c.* 280), *хиряга, чахлый, карликоватый; karzeł.*

Kemžýti, -žijù, -žijaũ, *Vel.* *хирѣть, чахнуть, останавливаться въ ростѣ; karleć (o drzewie).* Kemžìja mḗdis. *v.* 1. kem̃žti. -+-

1. Kem̃žti, -žtù, -žaũ, *Vil.* *id.* Kemžtè apkem̃žęs mḗdis, suskur̃dęs, neáuga, žē̃mas. *v.* kem̃sti.

2. Kem̃žti, -žtù, kemžáu *u* kemždáu *или* kembždáu, *Kv.* *коченѣть; drętwieć (o rękach).* Rañkos nū̃ šaĩčıo sukem̃žo. Sukem̃ždusıos (sukem̃bždusıos) rañkos. -+-

Kéngė (*Mos., M.* II 307), kengḗ, keñgę (I 508 *n. c.* įdraskýti, *Snt.*), f. 1) *крюкъ въ наличникѣ двери, за который опускается щеколда; kruk w uszaku, za który zapada klamka.* Klem̃baris ùž kéngės neužkriñta. Drabùžį párplėšıau añt kéngės. Kéngė dùrų kur̃ klem̃baris užsikabìn. Už kéngės užklıùva ražañčıus. 2) *пробой, скоба, засовъ, крючокъ; probój, klamra.* Sù kénge privefžıa dýselę rā̃tų kàd neklèdarū̃tų. Kéngė surıėstà kur̃ spỹną iñdeda. 3) -+- *Al., Kl.* *деревянный гвоздь (для вѣшанья одежды); дверной крюкъ, замѣняющій петлю; крюкъ.* Añt kéngės, pasikabìnę[n] pántį véj *Erž.* *v.* kengti, klìngė (*u* kliñgė *Sm.*).

Kengḗ *kunica, petla żelazna na szyję Jš.*

Keñgras, -rà, *тощій, худой, опалый M.* II 249. *v.* kem̃bras, keñgti. -+-

Kengti, -gıu, -gıau, 1) *вредить, болѣть (?); haczyć, brać na kruk.* Kàs táu kengıa (=keñkıa *Vel.*), kàd tù šaukì? 2) -+- *usiłować z naciskiem.* Aš kengıau (*м. б.* sténgıau?), kàd tìt añt sā̃va padarýčıau. 3) *reflex., цѣпляться; czepić się.* Kengıas ugnìs kàd artì yrà gaĩsras. *v.* kéngė, klıudýti.

Kenkła-braškis *v.* kinkłabraškis.

Kenklḗ (*Al., Kv., Mos.*) *v.* kinklḗ.

Keñklinti *v.* kiñklinti.

Keñkras, -rà, *Кир.* *хирный, хилый; susitráukęs, susirıė́tęs (galvìjas, kıaũlė).* *v.* keñgras, kem̃bras. -+-

Kenkórožis (*KL.* 92[b]) *v.* kankórėžis.

Keñkti, -kıù, -kıaũ, 1) *вредить, безпокоить; dolegać, dręczyć.* Kàs táu keñkıa, t. y. skaũda, aĩ grũžtis? Gérk, vandũ̃ táu nekeñks. ⊹ Kažìnkãs šį̃met rugıáms pàkenkė *zaszkodziło SN.* 2) *недоставать, не хватать; mieć niedostatek.* Kàs táu keñkıa, kàs (*sc.* kõ) pėlıũja, kàs (*sc.* kõ) táu neteñka, kàd tù taĩp dejũji. *v.* kankìnti.

Kenõ *(Erž., Lpm.* I 59, *Snt.) v.* kanõ, kıėnõ.

Kę̃ⁿsas, *pl.* kęⁿsaĩ *(Kv.) v.* kęsas.

Kę̃ⁿsti, kenčıù, kenčıaũ, *терпѣть, переносить; cierpieć.* Aš dár bũčıau keñtusi tolıaũ, kàd manè *(gen. s.)* nemùštum. Žéntas sù ũšve nekeñčıa kìts kìta, t. y. neapsìvežıa *(м. б.* neapsìveža? *cp.* neapvežėti *ненавидѣть).* Kę̃ⁿsk kõl iškę̃ⁿsi metùs. *v.* kantrùs, kentėti.

Kentėti, kenčıù, kentė́jau, *id.* Kañ àš čıà kenčıù tamè dvarè! *v.* kę̃ⁿsti, stìgti (stingù), stýgti (stýgstu).

Kentìmas, -ma, m. *терпѣніе; cierpienie.* Visùs mãna (*sc.* sãva) keñtimùs atadũdu Dıẽvui.

Kentulỹs, keñtulıa, m. *паціентъ (?); pacient. v.* kę̃ⁿsti.

Kepaĩšis, -šıa, m. *ситный хлѣбъ (Erž., Mos., KL.* 109ᵇ)=*ragaĩšis; лепёшка съ начинкой; placek z nadziewaniem.* Kepaĩšis yrà kisıẽlė indėta, aptapnóta iñ iškeptà põ pẽčıumi, kaĩp blıũdas. *v.* blỹnas, łapaĩšis, makaĩžis, ragaĩšis, samałãkas.

Kepaĩžis, -žıa, m. *коровай, хлѣбецъ; rogojsz.* Atšókę kepaĩžei.

Kepałái *interj. v.* kepałũti.

Kẽpałas, -ła (*SN., SzDi.* 247, *M.* II 112), m. *большой круглый хлѣбъ, булка; bochon.* Aš tapaũ kẽpałą dũnos, kàd į̃ra (*и жем.* ìrst) tešlà. Martì kẽpałus dũnos ìškepė kaĩp łapaišıùs. *v.* kèpti.

Kepalıũšas *(Erž.) v.* kepelıũšas *Jš.*

Kepałũti, -ũju, -avaũ *(Slt.),* 1) *махать, размахивать; robić bochon, bułkę.* Pirm kepałũk dũnmaišỳ (kepałái kepałái), potám tapýk añt lìžės iñ aptapnóję̃s, sugłóstęs, šáuk põ pẽčıumi kẽpałą dũnos. *v.* tapýti, tapnóti. 2) *reflex., сходиться для полового отправленія; obcować.* Apsižãniję kepałũsis. *v.* mỹlintıės *(Mos.).*

Kẽpdinti, -nu, -nau, *caus., печь; piec.* ⊹ Añgu kẽpdinai kepìnę, t. y. aĩ tù lıėpeĩ kèpti? *Jš. v.* kèpti.

Kepė́jas, -jà, *пекарь; piekarz Jš.*

Kepelıũšas (*и* kepełušas *Tv.,* kepelıũšius *Ds.,* kepelıũšė *Pł.),* -ša, m. *шляпа; kapelusz.* Pàts kaĩp žàgs, kepelıũšas kaĩp bràgs. *v.* kapalıũšıus.

Kepenà, -nõs (*и* kepinà *Mos., гдѣ і изъ е*), f. *печень (перен. совѣсть); sumnienie.* Suguĩs táu añt tãva kepenõs visà mãna procià. Mãna krìveda (*sc.* krìvida) eĩs táu añt kepenõs, t. y. añt sumnenės. *v.* škarka.

Kepẽnė, -nės, f. *Al. (Jd.* 94,5; 311,11; 771,5, *Mos.) жаркое; pieczeń.* Paspargìnti kepẽnę. Kepamà kepẽnė añt ıėšma sorũja. ⊹ Iẽšmą iłgaĩ dróžıant šũ kepẽnę pagáun *Dauk. Apiniũ aug.* 40. *v.* kèpti.

Kepenìnis, -nė, *печоночный; wątrobowy.* Kepenìnis vẽdaras neskanùs. *v.* kẽpenos *Jš.*

Kepenŷs *жаркое* (*Schl.* 281). Ilgą iẽšmą bedróžiant šũ kẽpenį pagaũs *l. c.* 82. *v.* kepẽnė. ⊹

Kepenõčius, -čė, *больной, -ая печенью; wętrobnik.* Kepenõčius keñčia añt kepenų̃ (! *«cierpi na wątrobę» политовски можно сказать лишь* kepenomìs seřga; *«skarży się na wątrobę»* — kepenomìs dejũja, skùndžiasi). *v.* kẽpenos.

Kẽpenos, -nų̃ (*и* kẽpinos *Mos.*, *Wał. Prade* 159, *гдѣ i изъ e;* kẽpens I 678 *n. c.* jãknos, *Snt.*, *Schl.* 280, *acc. pl.* kẽpenis *Lpm.* I 118), *pl.* f. *печень, печонка; wątroba.* Taĩp mùšė, kàd priẽ kepenų̃ priẽja, t. y. skaũdžei. *v.* jãknos.

Keperėti, -ėju, -ėjau, *Puš. хватнуть, цапнуть; dostać wiele.* Sūnùs keperėja šmõtą obalių̃, riėšutų̃, žuvių̃ (*и* žuvų̃ *Ds.*), t. y. gãva, łaimẽja. *v.* gáuti, łaimẽti.

Kepérkšt pakepérkšt (*и* kepérst pakepérst *Ds.*, pakipẽkšt *Slt.*), *interj.*, *скокъ! прыгъ! wyraża skok.* Kepérkšt pakepérkšt (patùrst), bėga zuĩkis.

Kepérna, -nos, *неловкій, неуклюжій; niezgrabny.*

Kepernãgis, -gė, *Vel. id.* Tojẽ kepernãgė gnýbdama užgesìna (*и* užgẽsė) žvãkę. *v.* kepérnoti, nãgas.

Kepérnoti, -oju, -ojau, *дѣлать неловко, неуклюже; robić niezgrabnie.* Martì kepérno, t. y. dìrba nezgrebneĩ, kaĩp sù sukeñbuseis pir̃štais. *v.* lebẽdyti.

Kepersas (*об. instr. pl.*) m. *скачокъ, прыжокъ; skok, galop.* Supánčiotas arklŷs kepersaĩs (*вскачь*) kepersũ. *v.* zõvada.

Kepérsis, -sia, m. *Al.* (*Erž.*, *Tv.*) *кусокъ; kawał.* Mėsõs kepérsis, t, y. dìdelis łuĩtas. *v.* kemérsis, kevérsas.

Kepersŷs, -sẽ, *кто бѣжитъ подпрыгивая; galopujący.* Kur̃s arklŷs netùri risčiõs tàs kepersŷs *Jš.*

Kepérst *Sm. interj.* Kìškis kepérst kepérst ir̃ nubė́go. *v.* kepéršt. ⊹

Kèpersu *v.* kàbarzu.

Kepersũti *и* kèpersûti, -ûju, -avau, *Puš.*, *Vel.* (*Jd.* 374,4, *Kup.*) *скакать, бѣжать подпрыгивая; идти покачиваясь; czwałować, galopować, skakać.* Błõgas arklŷs žŷda kèpersûja kaĩp ožŷs, t. y. bė́g arba jója negreĩtai, šūkũja añt viẽtos. Ekė́čios añt grumsłũtos (krumsłũtos *Jš.*) dir̃vos ekė́jant kepersũ. *v.* kūpėstũti, sprūdulti, šūkũti.

Keperzaĩs *скачью, прыжками; pašũkomis.* Arklŷs keperzaĩs bė́ga *Kv.*, *Pł. v.* kepersas. ⊹

Keperzũti (*Kv.*, *Pł.*) *v.* kepersũti. ⊹

Kepė́sa, -sos, *одѣтый тяжело, а потому и неповоротливый, неуклюжій; odziany grubo.* Kur̃s storaĩ apsidãręs, nesusirangũ pañ drabužiùs, sukim̃bęs, bùs kepė́sa.

Kepestėti (*м. б.* kepẽstyti, -tiju, -tijau *Slt.*) *Al. проклинать; kląć.* Visì davatkàs, vagiùs, pijukùs kepèstėja (*не изъ жем. ли* kepèstęi = *аукшт.* kepẽstija?), t. y. kéikia.

Kepẽstyti, -tiju, -tijau, 1) *Al. драть, раздирать (?); darć.* Duktẽ płùdungė (*Mos.*, *Slt.*; płudùngė I 348 *n. c.* drŷkti, 460 *n. c.* grajavóti, *Tv.*) kepẽstija tìk drabùžį, ė́da, vérda skaneĩ. Kepẽstyk kepẽnę. *v.* dras-

kýti. 2) + *Mos. проклинать; kląć.* *v.* kepestėti.
Kepėstū́ti *(Ds., Sãlos) v.* kepėsū́ti.
Kepėsū́ti (*и* kepėstū́ti), -ū̃ju, -avaũ, *Vel. идти широко раздаваясь и неуклюже; iść (o grubo odzianym).* Dẽdė kepėsū̃, t. y. eĩna išsiskẽtęs, sukim̃bęs, sustýręs iř storaĩ apsivil̃kęs.
Kepìkas, -kė, *пекарь; piekarz.*
Kepìnė (*ср.* I 271 *п. с.* čiřkšti) *жаркое.* + Jìs pjáustė kepìnę *P. sł. n. c.* krayczy. *v.* kepẽnė, kepsnìs.
Kepinyčià, -ỹčios, f. *пекарня; piekarnia. v.* ùbłãdė.
Kẽpinti, -nu, -nau, *caus., печь; piec.* *v.* kèpti.
Kẽpis, -pıa, m. 1) + *Slt. дѣйствіе по глаголу* kèpti. 2) *печеніе, лепёшка; пирогъ, начинённый творогомъ; piróg nadziewany twarogiem (=piróg postny z konopnego mleka ciastem okładany P. sł.).* Pyrãgas varškaĩnis añt pãsukų *(maślance)*, kuriõ vidurỹ grìkų mìltai, õ pašaleĩs rugìnei, kraštaĩ užlenktì, añt velýkų (*sc.* velýkoms) kẽpamas, bùs kẽpis. Vaĩkai, išpùtusį kẽpį łáušte *(fut.)* añt prisikėlìma. Be nè kẽpį łáuži? + Dãvė užsiką́sti kẽpių arbà płónių *Dauk. Bud.* 61,20. 3) *отплата, возмездіе, въ выраженіи* kẽpį atkèpti *(Mos.); odwet.* Gegužẽ *(Maj)* tùr sãva kẽpį (*ср.* I 588 *п. с.* iškèpti) atkèpti, t. y. tùri snìgti šłapdrabaĩs *(Pł. и* šłãpdraba *Slt.).* Àtkepiau kẽpį àš jám, t. y. kaĩp jìs mán padãrė, taĩp àš jám padarıaũ. + Atkèpsıu àš jãmui kẽpį kókį jìs mán pritaĩsė *Jš.* 4) *весенній морозъ; rycerz wiosenny (mróz).* Kóva, bałañdžıa kẽpei (*ср.* I 351 *п. с.* drobna), t. y. ricelei šaltì. 5) *Al. куча (переносно); gromada.* Cıẽl̃s kẽpis šúdų bùs šúdynė. *v.* kèpti.
Kėpis, -pıa, m. 1) *родъ птицы KL.* 123[b]. 2) *ротозѣй, простофиля; sutìžęs, sugrıùvęs, išvìpęs žmogùs (Mos.).* Eĩ tù, kėpis (eĩ tù, dur̃nıus!) *KL.* 90[a]. *v.* pėpis, sū̃pis. +
Keplıóti, -lıóju, -lıójau *(Mos., Vab.), печь изрѣдка, понемногу; piec.* Pıėmẽnės bùlves keplıó. *v.* kèpti.
1. Kẽpsnė *(Erž., Tv. и* skẽpsnė *Mos., Vıėk.)*, -nės, f. *Al. вырванный, вырѣзанный кусокъ чего-нибудь; kawał wydarty.* Drabùžıa kẽpsnė išplė́šta. Párdūrıau sù vinimì iř sù kepsnè išplė́šė mẽsą. Martì atpjóvė kepsnẽlę mėsõs iř ìškepıau. *v.* skẽpsmė.
2. Kẽpsnė, -nės *(Tv.)*, f. *жаркое; pieczeń.* + Pagrùzdusi kẽpsnė *Vıėk.* (*KL.* 33[a]). Nereĩk ił̃gaĩ kẽpsnę kèpti, kàd łašaĩ šùnıė *(dat. sg.)* netèktų *KL.* 32[b]. *v.* kepsnìs.
Kepsnìs, -nıẽs *(Snt.)*, f. (*и* kẽpsnis *m. M.* I 116, kepsnỹs *Erž., Rdm., M.* II 108) *жаркое; pieczeń.* + Ìlgą ıẽšmą bedróžıant šū̃ kẽpsnį nùneša (=pagáun *Schl.* 82) *Jš. v.* skepnìs.
Kėpsóti, -saũ, -sójau, *Puš. лежать навзничь; leżeć nawznak, piersiami do góry.* Bóba nū̃ šıẽna vežìma augštıẽlninkais nukrìtus kẽpsa, õ jõs gėda vẽpsa. + Bóba kẽpso, bámba vẽpso, apliñk bámbą vesẽlija (Avilỹs sù bìtimis) *Ds.* Kẽpso išsižer̃gęs *Sub. v.* kėksóti, plėkšóti, vėpsóti.

Kepšćióti *(Pl.)* *u* **kėpšćioti** *(Jš.)*, -čioju, -čiojau, *прикасаться, трогать, задѣвать понемногу; gabnąć, dotknąć.* Nekepšćiók, alè rė̃žk sù vytimì vaĩkui. *v.* kėpšterėti.

Kėpšóti, -šaũ, -šójau, *Vel.* 1) *сидѣть раскорячившись; siedzieć.* Radaũ pãčią ùžpečky bekė̃pšant. 2) *лежать грудью вверхъ; leżeć piersiami do góry.* Negyvà pelė̃ kė̃pša, t. y. augštynáika gùli. ⊹ Kė̃pšo išvir̃tęs *SN. v.* plėkšóti.

Kėpšt *(Mos.)* *u* kė̃pšt, kė̃pšt *(Kv.)*, *interj., выражаетъ слабое задѣванiе рукою; wyraża gabnięcie.* Kėpšt pir̃štų gałaĩs vyrìškiui.

Kėpštelėti, -liu, -lėjau *(Vab.)*, *слабо задѣть, тронуть, еле прикоснуться; хватнуть; dać trochę.* Anýta kėpštelėja svíėsta, mėsõs piėmẽnei, t. y. dãvė bìškį. Martì słũginei kėpštelės, trùputį užmokė̃s, primės mažaĩ.

Kėpšterėti *(Mos.)* *u* kė̃pšterėti *(Kurš.)*, -riu, -rėjau, *id.; dotknąć.* Kėpšterėk mer̃gai par̃ błostą (*м. б.* błũstą?) arbà žodžiù, tũ prikìbs. *v.* kepšćióti.

Kė̃p-taukei, -kių, *pl.* m. 1) *жиръ отъ жаркого; tłustość od pieczeni.* Taukaĩ suvarvėję nũ kepìnės vadìnas kė̃ptaukei. 2) ⊹ *двойная и тонкая перепонка, вся въ комьяхъ жира, покрывающая всѣ брюшныя черёва* (*M.* I 116, 289, II 356) = *šẽpšis (Mos.), taukìnė (Snt.); жиръ, окружающiй брюшныя черёва. v.* 2. kèpti, taukaĩ.

Kėptelėti, -liu, -lėjau *(u* kėpterėti *Rdm.)*, *задрать ноги, скапутиться; umrzeć.* Aš kanè kėptelėjau, t. y. ne nùmiriau.

1\. **Kèpti**, kempù, kepaũ, *отставать, отдѣляться; становиться мягкимъ, размягчаться; piec się.* Pavãsarį keptè atkem̃pa žiėvẽ, t. y. atšuñta, atkústa, galì karnàs plė̃šti. Iš gaĩlesčia širdìs kem̃pa žiũrint, kaĩp vẽža nekaĩtą žmõgų šalinà. *(Cp.* prikèpti *приставать корь къ дереву.* Kraũjas sukẽpo *кровь запеклась). v.* atkèpti.

2\. **Kèpti**, -pù, -piaũ, *печь; печься; жарить; piec.* Dũną kėpk.

Keptìnis *u* keptinỹs, -nẽ *(Mos.)*, *печоный, запечоный; pieczony.* Ałùs keptìnis põ pẽčiumi. *v.* markýtinis.

Kepunga (*sc. жем.* kępų́nga *изъ* kipùnga I 517 *n. c.* įkliúti), f. *Al. стѣснённое положенiе, затруднение; tarapata, ciężki obrót.* Keliù beeĩnant (*sc.* beeidamà) impũliau iñ kępų́nga (= kipùngą), sãka mergà, kóks vyrìškis norė̃ja gvołtavóti. *v.* kipùnga.

Kepuraĩnė, -nės, f. *«шапочный» (название танца); czapa (taniec).* Keturýsu (*дiал. вм.* keturíėsu) šóka kepuraĩnę sù kepùrėmis. *v.* kepurìnis.

Kepùrė, -rės, f. *шапка; czapka.* Sẽnis kepùrę pamùrdęs, užsimóvęs añt akių̃ mur̃ksa. Priẽ kepuráitės marčiõs yrà mezgineĩ *(korunki).* Añs svýs (*дiал. вм.* sviẽs) kepùrę iñ ker̃tę. *v.* gobtũras, jũdáunyčia, kapũzė, mùturas, šlìkas.

Kepurė̃čas, -ča (*м. б.* -čė?), *хохлатый; czubaty, uczapkowany.* Kepurė̃čas gaidỹs, kepurė̃ča vìštà. *v.* kůdũtas, paputžañdis *(Mos. u* papùtžandis *Sub.,* papùžandis *Snt.).*

Kepurẽti, -ẽju, -ẽjau, *надѣвать шапку; накрывать, прикрывать; czapkować, włożyć czapkę.* Rugių̃ kùpeles, méndelius kepurẽk, kõl užkepurẽsi. Tebkepurẽjame miėžiùs, ãvižas, pūrùs. *(Ср.* ap-si-kepurẽti *скапутиться, умереть; kójas pakratýti, kójas pastatýti Ms.).*

Kepurìnis *KL.* 84ª *v.* kepuraĩnė. ┼

Kepùrninkas, -kė, *шапочникъ; czapkarz.*

Kẽra-ɫaikštis *Ds., Kp. при* kẽliarai(k)štis. *v.* kẽliaryštis. ┼

1\. Kẽras, *pl. (Ms.)* kẽrai, m. 1) *кустъ; krzak (Ms., P.).* 2) ┼ *корневище.* Drũktis stíėbo prỹ kẽro liũb turẽti kẽturis cólius apsukuĩ *DT.* 11. Víėną ãtžeɫą telĩñk im̃ti nũ kẽro *DA.* 22. 3) ┼ ašiẽs kẽras *stos osi KL.* 155ᵇ. 4) ┼ *корень.* Apynių̃ kerùs arbà šaknìs nudeñgti *DA.* 27. Rãšė, idánt jìs ìš kẽro ráutum nẽpriėtelius *DG.* 171. 5) ┼ *пень; выкорчованный пень; karcz P., SzDi* 85. Kerùs svarstýti *karczować DŻ*¹. Mãžas kẽras dìdį vežìmą ver̃čia *Sch.* 85. *v.* keróti; kéɫmas, krúmas.

2\. Kẽras, -ra, m. *чары; колдовство Aist.* 180. *v.* 1. kerẽti. ┼

Kẽras, -ra, m. *Vil. флёръ; kir. v.* kỹras. ┼

Kėravóti *(Ds.) и* kẽravoti, -oju, -ojau *(SN.),* 1) *управлять; беречь; strzedz.* Trùpučius kėravók kráustydamos. 2) *reflex., беречься, остерегаться; strzedz się.* Mãna duktaũ! kėravókis jaunỹsto, kàd nenuslýstumei. *v.* sáugotiės, sérgėtiės.

Kerba, -bos (I 46 *n. c.* apkerbėti), f. *кисть плодовъ; grono owoców.* Apkérbėjusi grūšià kerbomis. *v.* kerkutẽ, kùkuɫas *Jš.*

Kerbedynas, -na, m. *раскидистый кустъ; krzak rozłożysty.* Vašóklių *(Slt.),* aviẽčių, érškẽčių *(жем.)* kẽras išpɫatẽjęs, išsiskẽtęs, iškerẽjęs, vadìnas kerbedýnas. *v.* kẽras, kerebìnas *Jš.*

Kerbenũtiės, -ũjũs, -avaus, *покрываться плодами; osypać się gronem owoców.* Kerbenũte apsikerbenavęs vaĩseis vìsas mẽdis. *v.* kérbėti, kìrbinė *Jš.*

Kérbėti, -ėju, -ėjau, *Puš. расти обильно, плодовито; rość obficie (o owocach).* Grūšià (mẽdis) kérbėte apkérbėjusi grūšiùkais, t. y. aplìpusi, tùr daũg vaĩsiaus. ┼ Gérũgės áuga sukérbėjusios *(и* sukérpėjusios *Pl.)* kupetõ. Gérvės kérba iñ kũpas arbà kùkuɫus iř kerbomìs áuga *Jš.* Visì mẽdžei aplìpę, apkerbẽję *(и* apkermẽję *An.)* — nũɫačeĩ ũgos *Sm. v.* gerbėti.

Kerčià, -čiõs, f. 1) *Puš. (Jd.* 402,4; 432,5) *уголъ; węgiel.* ┼ Kerčiõs žam̃bas *kąt węgla KL.* 211ᵇ. 2) ┼ *красный уголъ.* Svẽčią į ker̃čią pasodinù *R.* II 270. *v.* kam̃pas, kertẽ, krikštãsũlis.

Kerčiótas (=kerčiũtas *Kp., Snt.*), -ta, *имѣющій углы, угловатый; kącisty.* Žẽdnas budiñkas kerčiótas, t. y. tùr kerčiàs. *v.* kertẽtas.

Kerdỹstė, -tės, f. *занятіе, званіе или служба старшаго пастуха; pasterstwo.* Kerdỹstė prãstas ãmatas *Slt. v.* ker̃džius. ┼

Kerdžiáuti *v.* kerdžiū́ti.

Kerdžystà, -ỹstos *(Snt.)*, f. *id.* Jám kerdžystà nereikalìnga, jìs gál dìrbti. Kaĩp àtėmė jám kerdžỹstą, verksmù sukrìta jìs. *v.* ker̃džius.

Ker̃džius, -džiaus (*M.* II 274, *Sch.* 180), m. *старшій пастухъ; skierdź, dozorca pastuchów.* Ker̃džius (*u* sker̃džius *Tv.*) val̃da píėmenis. *v.* piėmũ̃, pristõvas, užstõvas, vir̃šininkas.

Ker̃džiuviėnė, -nės, f. *жена старшаго пастуха; skierdziowa.* Ker̃džiuviėnė yrà patì ker̃džiaus.

Kerdžiū́ti (*sc.* kerdžiáuti *Sb.*, *SN.*, kerdiáuti *Ms.*, *Słt.*) *служить старшимъ пастухомъ; służyć skierdziem.* Tebekerdžiū́ja dár jõsios výras, t. y. gãna (*sc.* tebegãna) ker̃džiumi. —

Kẽrė, -rės, f. 1) *обвалъ, обрывъ; глыба земли, оторвавшаяся отъ горы; urwisko; bryła ziemi oderwana od góry.* Atkẽrusi kẽrė nuslìñka nũ̃ kálna. 2) *кора заросшей на озерѣ; skorupa zarosła na jeziorze.* Kẽrė yrà płutà ìš šaknų̃ ir̃ kiminų̃ añt apãkusia ẽžera. 3) *корневище, опрокинутый пень съ корнями въ болотѣ; korzenisko, pień z korzeńmi wywrócony w bagnie.* Kárvė iñ kẽrę kóją inkliùdžius paskeñda. ⊹ Et, sãka, liū́sas begyvẽna sáu łàb ir̃ põ kerè *Dauk.* Výriškiėjei... brū̃zdė... rónus kir̃zdamys, kerès svarstýdamys *DB.* 43. Rónus rìto, kerès ráustė *l. c.* 44. *v.* kérplėša, pakerẽ.

Kerebìnas (-ýnas?), -na, m. *Kal.* *раскидистый кустъ; krzak rozłożysty (собств. cherubin?).* Płaukaĩ tãva pasišiáušę užáuga kaĩp kerebýnas, iñ kerebýną pavir̃ta (*sc.* kerebýnu pavir̃to). ⊹ Susišukū́k gáłvą — papū̃rusi kaĩp kerebìnas *Kv.* ⊹ Ciẽłs kerebìns płaukų̃ añt gałvõs *Łk.* *v.* kẽras, kerbedynas.

Kerė́bła (*Kn.*, *Łẽnas*, *Sałõčei*, *Sv.* *u* kerė́pła), -łos, *раскоряка, нѣчто раскоряченное, неуклюжее; низкое, съ растопыренными вѣтвями дерево; rozkaracha, drzewo niskie rozkaraczone.* Tàs mẽdis kerė́bła. Kerė́błą (*u* kerė́płą *Pł.*) mùš píėmens. *v.* kernẽzas, kẽžas, skeberlė.

Kerėblinė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *ходить раскорячившись; iść rozkaraczywszy się.* *v.* kėblinė́ti.

Kerė́kšła, -łos, *Al.* *раскоряка; развилистое, раскидистое дерево; drzewo rozsochate, rozłożyste.* Mẽdis, kur̃s išsikerežiojęs, negłõtnas áuga, vadìnas kerė́kšła. Iš kerė́kšłų žãginius dìrb žìrniams, dobiłáms žárdyti. ⊹ Eĩk tù, kerė́kšła! *Kn.* *v.* kever̃žis.

Kerénti, -nù, -naũ, 1) *тарабанить, нести; nieść.* Ką̃ kerenì, t. y. nešì? *Jš.* 2) *reflex.*, *Vel.* (*Al.*) *съ трудомъ идти, плестись; nieść się.* Kerì kerì ir̃ kerénte insikerẽna vaĩks iñ sãva stùbą. *v.* nèšti.

Kerepẽtas (*Ds.*) *v.* kerė́bła, kerė́kšła. ⊹

Kerepė́ža (*Kn.*) *v.* kerepẽtas. ⊹

Kerė́pła 1) *Pł.* *жордочка съ подрѣзанными сучьями (островина); žaginẽlis, gegnẽlė trimìs arbà keturiomìs šakomìs (piėmenų̃ žáisłas).* 2) *растрёпа, неряха* (*Rdm.*, *Vž.*). *v.* kerė́bła. ⊹

Kerė̃płas *Ds. раскоряка (о деревѣ и человѣкѣ).* Pasišiáušęs kaĩp kerė̃płas. *v.* kerė̃pła. ⊹

1. Kerė́ti, -riù, -rė̃jau, 1) *Puš.* (*SzDi.* 385) *околдовывать взглядомъ, портить дурнымъ глазомъ; колдовать; urzekać spojrzeniem, czarować.* Niẽks nekerė̃s marčiõs, jā apsùpsi ją̃ją sù svočià iñ víeną drobùlę važiū́dami (*sc.* važiū́jant) ìš bažnýčios namõlei par̃ vesẽlijas. Atžindū̃lis (*Ds., Pł., Vb. u* àtžindūlis *Ms.*) kẽri gývolį par̃ pasistebė́jimą. ⊹ Móka jìs geraĩ kerė́ti *žavė́ti Pł., Sb.* Rãgana apkerė̃ja mãna vaĩką *KL.* 181ᵇ. 2) *Vel. гадать, ворожить; patrzeć.* Kerė̃jau, kàd bū̃tų dárgana, eĩti võgti mìška, t. y. žiūrė̃jau. *v.* čerė́ti (*Slt.*), raganáuti, žavė́ti, žiūrė́ti.

2. Kerė́ti, -rė̃ju, -rė̃jau, *Al.* 1) *развѣтвляться, куститься; пускать корни* (*Kv.*); *krzewić się, rość w krzewy.* Grìkai, miẽžei šį̃met sodrė iñ kerė̃, t. y. eĩn płačeĩ iñ kerùs. Kerė́te sukerė̃ja rugeĩ, kàd vešleĩ áuga, t. y. daũg stiebū̃ išléidžia. ⊹ Aug, kerė̃jas ir̃ àtneš vaisiùs *Žin.* 323. ⊹ 2) ⊹ *Kp. хирѣть.* Šepetõj niẽkas doraĩ neáuga: kẽra kẽra añt viẽtos. *v.* sodrė́ti (*u* súdrėti *Šv.*).

Kerėzóti *v.* kèrežioti.

Kerė̃ža, -žos, *Al.* (*Kn.*) *раскоряка; раскоряченный кустъ; krzak.* Kūdikis mãžas kaĩp kerė̃ža. Kerė̃ža — kur̃s nepaeĩn. *v.* kerė̃kšła.

Kẽreža *въ выраженіяхъ:* kẽrežas (*gen. s.*) velėna *набитый дуракъ;* nũ kẽrežas (*u* kẽreža *g. s. m. Tv.*) mẽtų *съ незапамятныхъ временъ Kn.* ⊹

Kerežái (*u* repežái *Kn., Ms.*), *interj., выражаетъ хожденіе съ растопыренными ногами; wyraża rozszerzenie się.* Kerežái kerežái, žirglì žirglì (= žìrglio *3 praes. Jš.*) — eidamì ir̃ nešdamì maĩšą grūdų̃.

Kerẽžintiės, -nū̃s, -naus, *выходить замужъ* I 67 *n. c.* apsikerẽžinti.

Kerežiokas (*м. б. жем.* kereziǫ̀ks *вм.* kerežiùkas, *demin. къ* kerẽžis?) *Al. малорослый; karzeł stary.* Kerežioks yrà sẽnas, õ mãžas. *v.* kerẽžis.

Kèrežioti, -žioju, -žiojau (*Al. u* kerėzóti *Rdm.*), 1) *идти растопыривъ руки и ноги; rozszerzać (o częściach ciała).* Kerežái kerežái rankàs išskleĩdę, kupràs išmẽtę, kójas išžer̃gę, kèrežio výrai trỹs kéłdami ir̃ nešdamì suñkų maĩšą grūdų̃. 2) *еле двигаться, плестись; iść powoli.* Kur̃ tù kèrežioji, t. y. einì iš-leñgva? 3) *reflex., рости криво, сучковато; rość w krzywiznę i gałęzie.* Mẽdis kèrežiojas, t. y. áuga iñ kumpùmą, iñ šakàs. 4) *жениться (когда говорятъ пренебрежительно); żenić się.* Anū́du kèrežiosis (*u* kàražiosis *Ms.*), t. y. žãnysis. *v.* rę̃ⁿžtiės, stýplioti.

Kerẽžis, -žia, m. 1) *Al. małoletni, niski(?) = малорослое, уродливое дерево; žẽmas, nukvẽžęs mẽdis (Vb.);* 2) *разсоха дерева; rekẽžis; sękarz.* Mẽdžia viršū́nė nułáužta, šakóta vadìnas kẽrežis.

Kerẽžytiės, -žijū̃s, -žijaus, 1) *Al. разростаться въ ширь, раскидываться; rozszerzać się (o roślinach).* Garstyčià kerẽžijas, t. y. daũg išsiplė̃tusi.

2) ✝ *браниться, ругаться: kłócić się* I 628, *GSt.* 90. *v.* kerẽžis.

Kergoti, -oju, -ojau, *Puš. кричать, гоготать (о гусяхъ): krzyczeć (o gęsi).* Žą̃ⁿsys kergo (= kìrgauna *Aln.*), t. y. klẽgo (*жем. см.* kleĩgoja). *v.* klẽgoti (=kleĩgoti I 128 *n. c.* atklýgti).

Kergti, -giù, -giaũ, *Al. (Kr., Ms., Vb.) связывать, сцѣплять, соединять; uwiązywać nie mocno.* Aš kergiù, t. y. nestìprei rišù. Kergk ašvíėnį priẽ tvorõs ir̃ prikergęs eĩk iñ tróbą. *v.* kir̃pti, rìšti.

Kerì, *interj., Kal. выражаетъ хожденіе съ трудомъ; wyraża niesienie.* Kerì kerì insikerẽna iñ sãva stùbą, t. y. insìneša. ✝ Kerì kerì, eĩna vaĩkas susitráukęs *Vb.*

Kerýčios *pl.* f. *(у А. Ю. sing.) Vel.* (*M.* II 496) *сглазъ, порча; нѣчто сложное, запутанное (Snt.): zabobon, czar (= urzeczenie, czarujące spójrzenie Jš.).* ✝ Kaĩp ekė́čios per̃ dir̃vą, teĩp kerýčios per̃ pil̃vą *Sch.* 56. Kàs čià per kerýčios? *Snt. v.* kerė́ti; nũdai, padaraĩ.

Kerýnas, -na, m. *Al. кустарникъ; krzewisko.* Kerýnai (*и* kerynaĩ *Ms.*) pélkėse. Priẽ kerýnų, vengrykštýnų (*у А. Ю.* viėngr-; vengrýkštis *таволга, spiraea ulmaria*) ugnìs ùrvůjas, t. y. dẽga ùrvais. *v.* kẽras.

Kẽrintiės, -nůs, -naus, *Vel. переноситься, перебираться; przenosić się.* Kẽrintiės yrà kráustytiės.

Keriõgždinti *Al., Slt. v.* keriõžyti. ✝

Keriõžyti, -žiju, -žijau (*ср.* I 542), *Al.* 1) *складывать неровно (пни): składać pni wyrwane nie gładko.* Výras keriõžija išráutus kélmus, t. y. stãta kàd nesusìded głõtnei. 2) *reflex., стоять растопырясь; stać rozłożywszy się w szerz.* Keriõžijas añs, t. y. stóvi išsiplẽtęs, netal̃pei.

Kerýt-žolė (*и* kerė́tžolė *Pl.*), -lės, f. *видъ растенія; gatunek rośliny.* Sù kerýtžole pàkeri žmõgų. *v.* kerė́ti.

Kerksė́ti *v.* kirksė́ti *Jš.*

Kerkulė, -lės, f. *Al. раздвоенное, развилистое дерево; drzewo rozsochate (dwa lub trzy z jednego pnia). v.* dvìbradis.

Kérkũlė (*и* gérgůlė I 715 *n. c.* gur̃gułas, *Aist.* 175), -lės, f. *груда, куча, множество; gromada.* Kérkũlė žvãkių dẽga bažnýčio. *v.* kùrkũlė (*и* gùrgũlė *Slt.*).

Kerkutė, -tės, f. *Vel. куча, толпа; вереница; grono.* Výrai susiẽję iñ víėną kerkutę ir̃ rokũjas. Vašóklei, aviẽčios (*и* aviẽtės *Pl.*, àvėtys *Slt.*, aviėčeĩ *Ds.*) sužė́łusios iñ víėną kerkutę, reĩk skáidyti ir̃ po viėnám svadìnti. ✝ Kur̃ kalẽ trẽsias, teñ kerkutė šunų̃ *Jš. v.* bũrỹs, krũvà, kupetà.

Kerkutỹs *rozgałęzienie się, rozrost z jednego na kilka gałęzi.* Kerkutỹs añt viršúnės pušiẽs ir̃ teñ soklỹs (*ср.* I 315 *n. c.* dervà) *Jš.*

Kérlioti, -lioju, -liojau, *Puš (Kn., Vb.) дѣлать неумѣло, кое-какъ, кропать; tkać.* Piėmẽnė jãb-kaĩp (jãbù kaĩp) kérlio jůstelès, t. y. áudžia. *v.* kárlioti.

Kermõšius, -šiaus (*Ds., Kp.*), m. *ярмарка; jarmark («kiermasz»).* Añt kermõšiaus (*sc.* kermõšiuje) kaĩp kirmių̃ žmonių̃.

Kermušà *(Kv.) v.* kérmušas. Kermušà grę̃žıant leñda kıauraĩ, t. y. mùšas iñ kerė́jimą *Jš.*

Kérmušas, -ša, m. *Vel. (Kn., Ms.) винтовой носокъ бурава (grą̃žto spùrga); ostrze świdra, koniuszek.* Kérmušas yrà pàts galıùkas grą̃ⁿžta. Kérmušas nubùka, grę̃ⁿžıant nèlend. Ãšmenys grą̃ⁿžta ỹr kérmušas. (Kérmušas *viršutinióji, išplėstóji grą̃žto ašmenų̃ dalìs Slt.*). *v.* ašmũ *(sc.* ãšmens, ašmenų̃ *pl. t.).*— *(Слово* kérmušas *въ рукописи А. Ю-емъ переправлено въ* kermošıus).

Kermušẽ *(Tv.) pióro u świdra, sam koniec świdra P., M.* I 116. *v.* kérmušas. -+-

1. Kermušis, -šıo, m. 1) *винтовой носокъ бурава M.* I 116, II 421, 2) *ступичный буравъ M.* I 116. *v.* kérmušas. -+-

2. Kermušis *дикій чеснокъ M.* II 303. -+-

1. Kernà, -nõs, kef̃ną *(Al., Kv., Ms.),* f. *кадка для сливокъ, сметаны и масла; kadź od smietany (kałatowka).* Kernà ìš mẽdžıa nũ dvıẽjų gõrčių, tùr dùgną płatẽsnį iř ìš šalıẽs prıẽ dùgna skylẽlę sù vagıù nuléisti pałaidas *(posoka)* nũ smetõna. Svíėsta kef̃nos trỹs.

2. Kernà, -nõs, kef̃ną, f. *взбучка, сильная головомойка, брань.* Bùs táu rytó vãkarą kernõs, veizdė́dama iñ piĩva gãłą sãka jaunóji ant vesẽlijos *(sc.* vesẽlijoje). -+- Gãva kernõs *dostał dobrą porcyę kef̃noti KL.* 86ᵃ.

3. Kernà *(Aist.* 183) *кисть, гроздъ; grono. v.* kérkũlė. -+-

Kernãzas *задира, забіяка SN. v.* kernẽzas. -+-

Kernãzyti, -ziju, -zijau *(Al., Slt.), жадно ѣсть, лопать, жрать; jeść chciwie.* Martì kernãzija nebrõkydama nıèkù, t. y. smaf̃kei ė̃da. *v.* ėsti.

Kernẽzas *(у А. Ю.* kernežas), m. *нѣчто карликообразное, стелющееся по землѣ; karzeł (drzewo, człowiek).* Płatùžis *(Ms.),* žemgulỹs mẽdis bùs kernẽzas. Žẽmas, stóras mẽdis, užskuf̃dęs, apsisãmanavęs *(sc.* apsãmanojęs) bùs kernẽzas. Kernẽzai pałaũky áuga. Pıėmũ tóks kernẽzas, t. y. mãžas. -+- Koks jìs kernẽzas! *Snt.* Vaĩkas kernẽzas, kuf̃ negreĩt áuga *Kp. v.* kerė́bła, kẽžas, skebef̃lis, skedainis.

Kernẽžis m. *id.* Užskuf̃dę kernẽžei *(у А. Ю.* kernė́žej) stóvi apsisãmanoję *(sc.* apsãmanoję) I 73 *п. с.* apsisàmanoti.

Kef̃noti, -oju, -ojau *(Al., Ms, Skũdas),* 1) *хулить, чернить, порицать, мѣшать съ грязью.* Añs sãva pıėmẽnę visaĩp iškef̃nojo. 2) *портить.* Vaikaĩ kõšę iškef̃nojo *išmaĩšė, ištérlıojo Yl. v.* 2. kernà, peĩzoti. -+-

Kerókšlis, -lıa, m. *Al. кустъ; пень; kawaler brakowany.* Nũ pãtys kerókšlei *(ср.* I 131 *п. с.* atłaikūnis). *v.* kẽras, atłaikūnis *(sc. жем.* àtłaikũnis, *аукшт.* ãtłaikůnis, -nıės).

Keróti, -óju, -ójau, *Vel. (Pl., SN.) разростаться въ ширь, развѣтвляться, куститься; хорошо рости; rość w krzew.* Javaĩ keró našıõ dir̃vo. Bùlvės, mıẽžei, ãvižos keró. Kūdikis *keró (sc.* kérũ *kėtójasi),* t. y. vasnó. *v.* kẽras, keréti, kérũtıės.

Kérpė, -pės, f. 1) *pl.* *мохъ*, *cetraria (islandica)*, *lichen*, *parmelia; pulmonaria officinalis* (*M.* I 117, II 331, *SN.*); *mech krótki na drzewie*, *kamieniu*, *dachu*. Kérpės áuga aĩt píėvos, stóga, õ kiminaĩ pélkėse. ⊹ Sãkė riñkus kérpes nũ akmenų̃ *WŻW.* II 186. 2) *верхняя*, *у основанія листьевъ*, *несъѣдобная часть корнеплодовъ (Ds.)*; *przylistek.* Gałaĩ burõkų, mõrkų, ridìkų priẽ łãpų bùs kérpės *(и* kérpenės *Słk.)*. Kérpes nupjáuk skùzdamas burokùs. *v.* kiminaĩ, sãmanos. *(R.* I 60 *и M.* I 117 *см.* kerpės *имѣютъ* cerpės *съ латышскимъ консонантизмомъ).*

Kerpenẽ *v.* 2) kérpė.

Kerpėti, -piu *и* -pėju, -pėjau, *быть съ повязанною головою; obwiązać głowę strojno.* Móters mók puĩkei kerpėti gáłvą, t. y. ryšėti sù skẽpeta. *v.* kerpti, ryšėti.

Kérpėti, -ėju, -ėjau *(Al., Kv., Ms.)*, *обростать*, *поростать мхомъ; obrastać mchem.* Antaĩ akmũ *(и* ãkmů *Ds.)* kaĩp kérpė begulėdamas. Kérpėta píėva. *v.* samėti (sãmanoti *Ds.*).

Ker-plẽša (*K*[2] 210, *Pl.*, *SN.)*, kérplėša *(Pn*[2]. *и* kérplėšas *Słk.)*, -šos, f. *вывороченное съ корнями дерево; pował korzenia; pień z korzeńmi wywalonego drzewa.* Kerplẽša ìš šaknų̃ paviřtęs mẽdis. Šãknys išviřtusia mẽdžia bùs kerplẽša. ⊹ Gałvõs płaukaĩ nešukũti — kaĩp kérplėša stóvi *Jš.* Ką̃ čià váikščioji kaĩp képlėšas — susišukũk *Ds.* *v.* kẽrė, plẽšti, kìrna.

Kerplẽža *supùręs kélmas (Šm.)*. *v.* kerplẽša. ⊹

Kerpti, -piu, -piau, *Vel.* 1) *привязывать; czepić.* Kerptè prìkerpiau põpiėrą sù siúłu. ⊹ Prikabìnk, prikeřpk čià árklį priẽ garãdų *Š.* 2) *повязывать на голову платокъ; wiązać chustę nie węzłem.* Skãrą aĩt gałvõs martì keřpa, t. y. rìša nedrũčei. *v.* kerpėti, gaũbti, keřgti, rìšti.

Kerpti, -pu, -pau, *Puš.* *разростаться въ ширь; rozszerzać (o drzewie).* Šãkos mẽdžia kerpti pradėja iñ šalìs, t. y. kẽstiės, plẽsti. *v.* kẽsti.

Kerpũzas, -za, m. *Al.* *(Ms.)* *низенькій толстый человѣкъ, карапузъ; najeżonowłos.* Žéms žmogùs papũręs bùs kerpũzas.

Keřs *interj.* *v.* kersnóti.

Keřsłas, *pl.* keřsłai, m. *Al.* 1) *ланцетъ; lancet, medijan.* Sù kersłù keřta in gýsłą kraũją léidžiant. 2) *долото, рѣзецъ для желѣза; dłót do żelaza.* Kálvia keřsłas kaĩp kaltẽlis. 3) ⊹ *Kv.* *всякій желѣзный инструментъ, напр.*, drožtùvas *скобель*, káĩtas *долото*, skãbtas *кривой рѣзакъ для ложекъ.* 4) ⊹ kuĩlia keřsłai *paũtai Kv.* *v.* keřstas, skeřstas, kiřsti.

Kersnóti, -óju, -ójau, *Kal.* *потрухивать, бѣжать рысцой; jechać konno.* Kersnóti yrà jóti kratýdamos — keřs keřs keřs. *v.* kesnóti.

Keřstas, *pl.* keřstai *(Kv.*, *DŽ*[1]. *и* skeřstas *Slt.)*, m. *ланцетъ; землеройка (IK.* XV 43 *и* kařstas *Sv.)*; *lancet.* Sù kerstù kraũja léid arkliáms. *v.* keřsłas.

Kerstẽklis 1) *забіяка; rębacz, co się rąbie z drugiemi P.* 2) *ланцетъ K*[1] 41, *K*[2] 7, 164; *lancet, puszczadło P.* 3) *землеройка; ostropysk (mysz) P. v.* kertẽklis. +

Kerstiklẽlis, -lıa, m. *ланцетъ M.* II 317. *v.* keȓstas. +

Kerstùkas, -ka, m. 1) *Puš. (Jn.) землеройка, sorex araneus; gatunek myszy.* Kerstùkas yrà pelẽ sù ìłgu smaiłù snukıù, snapù. 2) + *ланцетъ; lancet KL.* 36[b], *puszczadło P. v.* kertùkas, pelẽ.

Kersũti, -ũju, -avaũ, *неумѣло косить; kosić źle.* Vaĩkas kersũja (kersú — pjáun nẽ šẽp nẽ tãp *Tv.*), t. y. pjáuna nemokė́damas šıẽną. + Dár tù nepakersũsi sù kitaĩs, sãka į pùsbernį (*Vr. KL.* 107[a]). *v.* pjáuti.

Kéršas, -šà, 1) *пёстрый, полосатый; pstry kawałami.* Kıaũlė, arklỹs łõpais márgas bùs kéršas. Añs bestóvi tìk añt kérša žìrga, t. y. rýt aȓ porýt ìš teñ išeĩs. Žadė́jimą pabałnója jìs añt kérša žìrga, t. y. žì bùs, žì nebùs. 2) kéršai márgai (*у А. Ю.* kerša marga, *гдѣ* -a = -ā *изъ жем.* -ai), *adv., Al. (Ms.) поверхностно, кое-какъ; powierzchownie.* Kéršai márgai tesùmetė iñ vežìmą, t. y. ne su visù apriñka kùpetas mė̃šła. *v.* báłnas, dẽgłas (dãgłas), márgas, páłšas, šė́mas.

Keršáuti, -áunu *и* -áuju, -avaũ, *дѣлать или поступать наперекоръ; ujadać się, gryźć się wzajem. v.* bártıės.

Kérščıoti, -čıoju, -čıojau, 1) *robić na zemstę.* Kám tù čè kérščıoji, aȓ nemataĩ kàd jìs pỹksta? *Jš.* 2) *reflex., Al. (Slt.) перебраниваться, переругиваться; ujadać się wzajem, złąc się.* Anũdu kérščıojas žõdis põ žõdi *(gen. sg.)* iȓ susikérščıoja. Žõdžeis keȓt. *v.* keȓštas.

Keȓščius, -čıaus (*SzDi* 157), m. *злюка; мститель; mściciel. v.* keȓštas *Jš.*

Keȓšinti, -nu, -nau (*об.* keȓšyti), *мстить; mścić. v.* keȓštas.

Keȓšyti, -šiju, -šijau, *Vel.* 1) *мстить; грозить; obiecywać.* Tė́vas keȓšija dũti súnui mũši iȓ íėška pryžastıẽs. Anà keȓšija (žãdi) tavè nudraskýti. 2) *reflex., собираться; wybierać się.* Brólis keȓšijas (*об.* baũdžıasi) važıũti Kaunañ (Kaúnana *Jš.*) sù kvıė́čeĩs. *v.* baũstıės, reñgtıės, rũštıės, žadė́ti.

Keršıũti, -šıũju, -šıavaũ, 1) *спутывать ноги (у пары лошадей) попарно; pętąć nogę przepuszczając do pary.* Añs keršıũja *(Rg., SN.)* árklıus, t. y. kóją praléizdamas pánčıoja, kóją prõ kóją párleidžia. 2) *reflex.* (*у А. Ю.* keršũtıės), *становиться такъ, что голова одной лошади приходится у хвоста другой (говорится о парѣ вмѣстѣ спутанныхъ лошадей); stawać tak, że jednego głowa, a drugiego ogon.* Arkleĩ, dvìgručıũse *(и* dvìgreta *Vel. Jb.)* supánčıoti, kasýdamys keršıũjas, t. y. susikeĩčıa: víėna árklıa snùkis priẽ añtra ũdegõs, t. y. sùsuka ũdegas príėšais. *v.* keĩsti.

Keršlyvas, -yva, *Al. мстительный, злопамятный; mściwy.* Anà bùva keršlyva, t. y. keȓštvijos sù visaĩs.

Keȓštas, -ta, m. *злость; месть; zemsta.* Kaimýnas kaimýnui dìrba añt keȓ-

šta. Jýnai, anýta, keȓštą tùr aňt tavę̃s. *v.* keȓštvas, giñčas, stìčas.

Kerštáuti, -áuju *u* -áunu, -avaũ, *стремиться къ отомщенію, грозить местью; szukać zemsty, grozić zemstą.* Jìs kerštáuja aňt tavę̃s, t. y. pỹksta, íéška keȓšta. *v.* keȓštas.

Keršti, -šiu, -šiau, 1) *замышлять, намѣреваться; zamyślać.* Jìs keȓšia važiũti pàs jùma žiẽmą. Anà keȓšia mùšti vaikùs. 2) *reflex., собираться; wybierać się.* Aš keršiũs eĩti pàs támstos. *v.* keȓšyti, baũstiės, ketė́ti, reñgtiės, rũštiės, taisýtiės, tỹktys (tiẽktiės).

Keȓšti, -štù, -štaũ *въ сложеніи съ* su-, *поссориться.* Mìstras, búdamas sukeȓštęs sù lénkų kunigáikščeis, nebgalė́jo toliaũs sù visà sãva galýbe liėtùvių bekariáuti *DW.* 134. Pãskui Konradas sukeȓšto sù liėtùveis iȓ ištìko į̃ mūšą *l. c.* 136. *v.* keȓštas. -+-

Kerštìngas *(Pł., Vb.) v.* kerštvìngas.-+-

Keȓštinykas (*BrP.* II 294, *SH.* 33) *v.* keȓštvininkas. -+-

Keȓštytiės, -tijũs, -tijaus, *Al. (Słt.) ссориться, перебраниваться; ujadać się wzajem.* Bóbos pradė́ja keȓštytiės, t. y. bártiės. *v.* keršáuti.

Keȓštvas, -va, m. *злость; месть; zemsta.* Anà keȓštvijas aňt tãvęs, t. y. tùri keȓštvą *Jš. v.* keȓštas.

Kerštvìngas, -ga, *мстительный, злопамятный; mściwy. v.* keȓštvas.

Keȓštvininkas, -kė, *мстительный человѣкъ; mściciel.*

Keȓštvyti, -viju, -vijau, *Al.* 1) *мстить; mścić.* Tù keȓštviji, õ añs táu atkeȓštvys, t. y. atmõnys. 2) *reflex., ссориться, браниться; ujadać się słowami.* Anũdu keȓštvyte insikeȓštvija iȓ nebẽr gerũju. Maȓčios nekeȓštvysis kaĩp supràs žõdį, t. y. nepỹks, netũš. Anà keȓštvijas, t. y. neleñkia. *v.* atmõnyti, kerštáuti, pỹkti, túžti.

Kerštvùs, -vì, *склонный къ мести; mściwy Jš.*

Keršùlis, -lia (*M.* I 117 *u* kerščiulis *R.* I 293, *M.* 391), m. *вяхирь, columba palumbus* (verstìnis karvẽlis *SN.*); *gołąb większy* (*=grzywacz SzDi.* 69). *v.* kéršas.

Kertẽ, keȓtę *(Ms.)*, f. *уголъ; węgieł, kąt zewnątrz.* Šũ apmỹža keȓtę. Užrę̃ⁿsk keȓtę. Kaĩp iñ keȓtę inkiȓsti sù nagaĩs negál, t. y. atšiuñp iȓ tañpa ìš mergõs ùbagė, kàd łandũnìs ė́d. -+- Trõpysi keȓtę *попадёшь въ бѣду M.* I 300, II, 32. *v.* kerčià.

Kertẽklis, -lia *(Słt.)*, m. *особый топоръ для выдѣлки корытъ, ульевъ; ланцетъ K*[1] 41; *siekiera do robienia necek.* Kuȓ gė́łdas keȓta kiȓvis bùs kertẽklis *(u* kerstẽklis *Kurš).* Kertẽklia ašmenũ pašaleĩ kumpì, sulenktì. *v.* kiȓsti, vedegà.

Kérti, kęⁿrù *u* kérstu, keraũ *(Kv.)*, *отставать, отдѣляться; odstać, odłączać się.* Łašineĩ nũ skūrõs, õ mėsà nũ káułų jaũ kę̃ⁿra, t. y. atšóka, atsiválnin. Kérte atkẽra velė́na iȓ krìs iñ vándenį. Velė́na jaũ kérsta kaĩp ausìs nũ mėsõs. *v.* atkèpti, atsiknóti *(Kp., Vb)*, kústi.

Kertìngas *u* kértingas (*R.* II 136, *M.* II 178), -ga, *съ нѣкоторыми недостатками, порочный; skazisty.* Aš lemiù aňt tõ, kàd jýnai, mergà, jaũ

kertìnga, t. y. palaĩkė, nėščià. *v.* kertìs, kréisingas.

Kertìnis, -nė, *угловой; węgielny.* Kertìnis akmũ gražùs. *v.* kertẽ.

Kertìs, -tiẽs *u* kértis, -tiės *(ср.* kandìs *u* kándis *моль,* viltìs *u* vìltis *надежда),* f. *недостатокъ, порокъ; skaza, zarzut.* Mergà bė jókios kertiẽs, t. y. bė nutarìma, apskritaĩ gerà, vìs linksmà. *v.* kiȓsti.

Kertùkas, -ka, m. *Vel. (Pl.)* 1) *склонный къ дракѣ, драчунъ; skory do bicia.* Tàs výras kertùkas, kuȓs mùša tũ arbà príėšinas. 2) *землеройка, sorex vulgaris* (*SN.*, *K*² 197, *M.* II 446); *mysz czerwona (?) z dlugim pyskiem. v.* kerstùkas, kirtùkas.

Kertũtas *(Nr., Pl., Vb. u* kertėtas *Ms.,* kerčiũtas *Kp.),* -ta, *имѣющій углы, угловатый; kącisty, węglowy.* Trobà, pẽčius kertũtas. *v.* kertẽ.

Kerubynas (-*inas*?) *v.* kerebynas *Jš.*

1. Kerũtiės (=kerótiė *SN.*) *rozchodzić się w konary, np. drzewo pod wierzchowinę.* Pušis kerũjas kuȓ kerkutỹs. *v.* keréti *Jš.*

2. Kerũtiės, -ũjůs, -avaũs. Vaĩkis sù mergà kerũjas (=kìbinasi) *Tv.* -+-

Kėrũtiės, -ũjůs, -avaũs *(Kv.), задирать ноги вверхъ (объ играющемъ ногами ребёнкѣ); stawiać nogi w górę.* Kūdikis kėrũjas (*u* kėdójas *SN.*) sù plikomìs kójomis, t. y. kójas suriẽčia iȓ ištiẽsia iñ aũgštą. *v.* kėtótiės, varteliótiės, vasnóti.

Keȓvinti, -nu, -nau *(Al.), медленно, неуклюже двигаться; iść powoli; jechać konno powoli; iść niezgrabnie* (*KL.* 45ᵇ). Ligónis keȓvin, põ ligõs váikščio, lẽd paeĩn. Sẽnis kója ùž kójos keȓvin, t. y. eĩn palengva (paleñgvo *Ds.*). Dẽdė keȓvindamas nukeȓvina añt apvaizdõs kraĩčia. (*Ср.* At-kervinu *atkumsnóju, atklesnóju M.* II 389). *v.* kẽblinti, kersnóti.

Kès *interj. v.* kesnóti.

Kẽsalas, -la, m. *Vel. куча, связка, пучокъ; rój, gromada w jednym miejscu pszczół.* Kẽsalas bìčių kaĩp spiẽtės añt mẽdžiu sùgultas (*sc.* sugùlęs). *v.* kẽsulas, korulỹs, spiẽčius.

Kęsas, *pl.* kęsaĩ *(y A. Ю.* kėsas = kėsos *Al.,* kęⁿsas *Kv.,* kėisos *Ms.),* m. *Al. кочка; kępa, wypukłość na trzęsawicy, łące.* Põ píėvas, põ ganýklas, põ pélkes kęsaĩ, t. y. kùpstai. Paũkščei iȓ bìtys kęsůsė gũžtą kráuna. *v.* kìrna, kùpstas.

Kėsauti, -auju *u* -aunu, -avau, 1) *замахиваться; podnosić rękę do bicia* I 225 *п. с.* bo. 2) *reflex., собираться; wybierać się.* Jaũ jìs kẽsaute pasikėsava eĩti, važiũti iñ kẽlią *Jš.*

Kesčià, kẽsčios (*u* kẽstė *Ms.*), f. *жердь носилокъ; pl. носилки (K*¹ 168, *K*² 232, *Kv.*, *P.*); *żerdź od noszenia.* Añt kẽsčių nẽša šiáudus, javùs iš viẽnõs viẽtos iñ kìtą. *v.* kártis *Jš.*

Kesčióti, -čióju, *Kv. носить на kẽsčios. v.* kesčià. -+-

Kẽselė *(Ms., Slt.)* f. *v.* kẽselis. -+-

Kèseliọti, -lioju, -liojau *(Slt.),* 1) *рыть, разбирать; drabować.* Kèseliọja jýnai vìsus dáiktus kõl iškèseliọja, t. y. išnaȓšė, išveizdėja. 2) *reflex., копаться, долго возиться; шалить; urządzać się marudnie.* Kèseliọtiėĩ yrà ilgaĩ taisýtiės, rėdýtiės. -+- Vaikas

kèseliojas (=gałũjasi) *Tv.* *v.* naršýties, šùmeliotiès (=šiùmeliotiès *Tv.*).

Kẽselis, -lia *(Kv.)*, m. *сплетённый изъ лозы сакъ для ловли раковъ; siatka na raki.* Kẽselis sù varlėmìs vėžiáms gáudyti. *v.* krýtis, tinkłas, várža.

Keselỹs, kẽselia, m. *Nr.*, *Vb.*, *Sb.* *корзина для носки съна и мелкаго корма скоту.* *v.* dóklas *(Jn.)*, kẽselis, tarañkis. -+-

Kėsėti, -ėju, -ėjau, *Vel.* (=keisėtis *u* keisýtis *Vel. Jb.*) *замахиваться; zamierzać.* Jìs sù grėbliu kėsėja mùšti manè. *v.* ketėti.

Kęsýnas, -na, m. *кочкарникъ; kępisko.* Kur̃ daũg kęsų̃ bùs kęsýnas.

Kęsỹnė, -nės, f. *id.* *v.* kemzrỹnė, kupstỹnė.

Kėsýtiès, -saũs, -siaũs, *Vel.* *(M.* I 117, II 134, *SN.*; *въ Vel. об.* keisýtis *Jb.)* *поднимать руку, замахиваться; sięgać, podnosić rękę.* Aš kėsaũs mùšti vãgį. Añs kėsýte užsikẽsė dùrti sáu kãkłą sù peiliù, tìk àš grumsčiaũ, draudžiaũ. -+- Ar̃ tiẽ žmogùčei nóri priẽš manè kėsýtis *TP.* 43. Jìs kẽsos mùšti *K*[1] 140. *v.* kẽsti, saikstytiès.

Keskelė, -lės, f. *Vel.* *бѣлая нитка; nitka biała.* Sù keskẽlėmis atáudžia andarokùs. Keskẽlės yrà baltì siúłai. *v.* gijà.

Keskẽlė, *demin.* *къ* keskà *киса, мошна; kapšỹs pinigáms dėti Kp.* -+-

Kėsłas, *pl.* kėsłai m. *Al.* *(Ms.)* *намѣреніе, замыселъ; zamiar, projekt.* *v.* kėsłauti.

Kėsłauti, -aunu *u* -auju, -avau *(Jsr.* 5, *Slt.)*, *намѣреваться, замышлять, собираться, подумывать; zamyślać, projektować.* Duktẽ kėsłava tekėti. Sūnùs kẽsłauna žãnytiès, t. y. mẽklina. Pōns kėsłauja atim̃ti žẽmę. Aš kėsłaunu eĩti, t. y. ketù. *v.* kėsũti, baũstiès, ketėti, taisýtiès.

Kėslingas, -ga, *имѣющій много намѣреній; pełen zamiarów.* *v.* kėsłas.

Kesnóti, -óju, -ójau, *Al.* *ѣхать верхомъ, потряхиваясь, потрухивать; jechać konno.* Cigõnas añt kuĩna bekesnó, t. y. bejó. Kuĩnas, líesas arklỹs kesnó, t. y. bėga kès kès kès. *v.* kestėti, kersnóti, trusnóti.

Kėsnóti, -óju, -ójau, 1) *Lnk.* *развёртывать; kiłóti ką̃ iškẽtus.* 2) *reflex.*, *распахнуть, откинуть.* Išsikėsnójęs gùli *Ds.* *v.* kẽsti, kėtóti. -+-

Kẽstė, -tės *(u* kẽsčei *pl. t. Pl.)*, f. *Al.* *(Ms.*, *Slt.)* *жердь для переноски соломы, съна и т. н.; pl. носилки; żerdź do noszenia słomy.* Añt dviẽjų kẽsčių (kẽstiu *Al.*) nẽša šiáudus (trakiniùs), šiẽną. -+- Kẽstės *(древко рогатины)* gałù dùnkstelėjo jám į̃ krūtìnę taĩp smar̃kei, jóg vókytis kėžterėjęs nũ árklio daugiaũs nebkėlės *DB.* 192. *v.* kesčià.

Kestėti, kestù, -tėjau, *Vel.* *танцовать (?); tańczyć.* Vaikìnas kẽsta valsą pasispárdydamas, t. y. šóka. *v.* šókti, kės.

1\. Kẽsti, kėsiù, -siaũ, *Vel.* 1) *поднимать руку на кого; podjąć rękę.* Nekẽsk rañkos añt mušìma. 2) *reflex.*, *замахиваться; zamierzać.* Kėstè užsikėsiau sù šłũtražiu, sù šłũta, sù vėzdù añt vagiẽs mùšti. *v.* kėsėti, kėsýtiès, kėsłauti, kėsũti, pasibaũsti, skẽsti.

2\. Kẽsti, kečiù, kėčiaũ, *Puš.* *(Ds.*, *Vb.* *u* skẽsti *Pl.)* 1) *раздвигать, рас-*

ширять, растягивать, развёртывать; rozszerzać. Gẽras alùs kẽčia pil̃vą. Kẽsk kójas ir̃ išsikẽtęs stovėk gáudydamas vištàs. Kėstè apkẽtęs *(обхватив)* tùri šùlinį, nedū̃d vandeñs. 2) *reflex., расширяться, раскрываться, развёртываться; rozszerzać się, rozkładać.* Mẽdis nū̃ šal̃čia kẽčias ir̃ sprógsta. Ìštempamas kẽtis *(parasol)* kẽčias. *v.* plẽsti, skẽsti, sklei̇̃sti.

3. Kẽsti, kėtù, kėtaũ, *Al.* (=kėtė́ti, kėtù, kėtė́jau *Al. Jb., Slt.*) *сильно желать; żądać.* Kõ añs kẽt tõs mergõs žãnytiės, dėlkõ ne kitõs. Kõ tù kėtì (t. y. nóri, trókšti, geidì) ei̇̃ti añt słūžmos. Añs kėstè užsikẽtęs pir̃kti árklius. ⊹ Ką̃ pakẽto tą̃ netrùkdams nùveikė *DG.* 121. Užsikėtáu garbìngų výrų gyvatàs vienõ kniñgo sutalpìnti *l. c.* 134. Tamè širdgile įbiñgęs užsikė̃to jìs Lacedemonių̃ rykius nugalū̃ti *l. c.* 52. *v.* kėtė́ti, gei̇̃sti, norė́ti, trókšti.

Kèsti, ketù, ketáu, *Al.* (=ketė́ti, ketù, ketė́jau *Al. Jb.*) *намереваться, собираться; zamyślać, obiecać.* Aš ketáu atvažiū̃ti pàs tavè, õ tù ketì pàs manè. Vãkar ketiáu *(sic!)* ei̇̃ti, alè neišejáu. Kestè užsìketiau (=užsìkeičiau *решился во что бы то ни стало Jb.*) ir̃ eĩsiu vėžáuti. *v.* ketė́ti.

Kę̃sti *v.* kę̃ⁿsti.

Kẽstis, kẽsčia, m. *Vel. (Pł., Slv. об. pl. t.) особое приспособленіе изъ двухъ жердей для переноски соломы; żerdź do noszenia.* Kẽsčei šiaudáms, šiẽnui nešióti. Añt dviẽjų kẽsčių nẽša trakiniùs, ilginiùs (šiáudus). *v.* kẽstė.

Kẽsułas, -ła, m. 1) *комъ, клубокъ, свёртокъ, куча; zlep, zlipnięcie.* Kẽsułas vìlnų kiėtaĩ susisùkęs. Suplė̃kę žìrnei vienamè kesulè gùli. 2) ⊹ *кисть, гроздъ, пучокъ.* Žiėdų̃ kesulẽlis *Ds.* Úogų, žìrnių kẽsułos kẽkės *Lnk. v.* kẽsałas, kẽkułas, kẽzułas.

Kèsulti, -łu, -łau, *Al. трясти; trząść, ruchać.* Šiẽns vẽžant kèsuł (= kẽsułas *Al. Jb.*) ir̃ bìrst nū̃ vežìma, t. y. krãta lengvaĩ. Kèsulte iškèsuł (t. y. išjùdin) pañ šañkynes važiū̃jant. ⊹ Vežìms nusikèsuł *Al. Jb. v.* kratýti.

Kęsū̃tas, -ta, *кочковатый; kępiasty.* Píeva kęsū̃ta. *v.* kę́sas.

Kęsū̃tė, -tės, f. *кочкарникъ KL.* 21ª, *DŽ*¹. *n. c.* kępina. *v.* kęsū̃tas. ⊹

Kėsū̃ti, -ū̃ju, -avaũ, *замышлять, намѣреваться; zamyślać.* Mẽs kėsū̃jame añt nebuvìma čè. Kėsavaĩ važiū̃ti iñ keliõnę ir̃ suléidai, apsistójei. *v.* kėsýtiės.

Kèsvelioti, -lioju, -liojau, 1) *путать, клочить* I 339 *n. c.* draikýti. 2) *reflex., Al. запутываться, перепутываться; plątać się.* Linaĩ, vìlnos kèsveliojas, t. y. draĩkos. *v.* kèselioti.

Kė̃ša (?) *v.* kiė́ša.

Kešẽnius (*Ds., Pł., Jd.* 1468,2, *TP.* 153), kešenià, -ẽnios *(и* kešẽnė *Jž., Vb.), Vel. карманъ; kieszeń.* Dù kešeniù iškračiaũ. Kešẽnios praìra, káułai išbìra. *v.* kišẽnė *(Slt.)*, kìšti (!).

Kė́šteleti (*sc.* kė́žteleti), -liu, -lėjau, *Al. рухнуть, грохнуться; rymnąć.*

Kẽtaras *v.* skẽtaras *(Al., Š. и* skẽteras *Ms.) Jš.*

Kẽtas, *pl.* ketaĩ, m. *намѣреніе; zamiar.* Aš tarıaũ kàd ketaĩs *(и* žadaĩs *Tv.)* išeĩs, t. y. ant ketė́jima pasibaĩgs, bèt nè: jaũ invỹka, padãrė. Martì sãva užgaide tùr visókıus ketùs. -+- Mùna kẽtą šũ pagãva *Kv.* Yr ketãłã (=ketẽlė), bùs iȓ dałãłã (=dalẽlė) *Kp. v.* kèsti, ketéti.

Keterà, -rõs, kẽterą, f. 1) *Vel. щетина на хребтѣ; szczecina, włos najeżony u świni.* Ingìja in kẽterą (I 511 *n. c.* įgýti) sūnùs, jaũ nesuvaldýsi. 2) -+- *хребетъ животныхъ, напр., лошади K*[1] 675. Ant keterõs płaukaĩ — šereĩ *Vel. Jb.* 3) -+- *грива; karčei M.* II 292. 4) -+- keterà vagıų̃ *первый воръ, большой воръ M.* I 310, II 131. *v.* sketerà.

Ketéti, ketù, ketė́jau (*DG.* 29, 207, *Jd.* 178,5; 400,1; 762,2; 1176,1), *намѣреваться, собираться, подумывать; zamyślać, postanowić.* Neketė́jau žãnytıės. Aš ketù pasitaisýti. Tė́vas ketẽs vesẽliją padarýti, õ nepadarỹs. Tė́vas neléida, õ àš neketė́jau piȓkti píęvos. -+- Kuȓ neketė́si dvì trìs naktìs, õ kuȓ ketė́si neĩ naktıẽs *M.* I 118. Jìs kẽta šaliñ kelıáuti *K*[1] 28. *v.* baũstıės, keȓšti, kė́słauti, kė́sũti, kiłsũti, nórsčıoti, reñgtıės, rũ̃štıės.

Kėtéti, kėtù, kėtė́jau *(Al., Slt.), сильно желать.* Anýta kėtė́jusi ateĩti, t. y. norė́jusi. Aš kętė́jau gáuti. *v.* kẽsti.

Ketìnti, -nù, -naũ *(Ds.), намѣреваться, собираться; zamierzać, stanowić.* Brólis ketìna dũti pasõga sẽsei. Aš ketinù ateĩti pàs tavè. -+- Mìlsninkas ketìndava žẽnytıės sù sãva mìlsninke *Jš. v.* kèsti, ketéti.

Kė́tinti, -nu, -nau, *caus., раздвигать; rozłożyć.* Rómydamas kė́tini kójas árklıa. *v.* kẽsti, skė́tinti *Jš.*

Ketirà vagıų̃ *M.* I 118 *v.* keterà 4) -+-

Kẽtis, -čıa, m. *Puš. зонтикъ; parasol.* Kàd lỹja iškẽsk (išskleĩsk) kẽtį. *v.* kẽsti.

Kėtóti, -óju, -ójau, 1) -+- *rozszerzać, rozkładać, machać KL.* 46*. 2) *reflex., Puš. (Ds.) раскрываться, распахиваться; раздвигать ноги, задирать ихъ вверхъ до того, чтобы видны были «pudenda»; играть ногами, задирая ихъ вверхъ (о дѣтяхъ); поводить, разводить руками; machać rękami (idąc); rozrzucać się, rozszerzać się, wynosić się, iść szeroko R.* Vaĩkas rankomis kėtójasi (*у А. Ю.* kėtū́jasi) eĩdamas, t. y. rankàs lingũ̃damas eĩn. -+- Kõ tù kėtójıėsi, aȓ nesė́dė́si gražeĩ? *Sb.* Gùli išsikėtóję̨s *Ds.* (=gùli išsikėtróję̨s *Lnk.*). *v.* kitóti (*діал. вм.* kėtóti), kẽburoti, lingũ̃ti, skłaidýti.

Kėtrótıės, -ójũs, -ójaus *v.* kėtóti 2).

Ketur-ãkis, -kė, *съ четырьмя глазами; czterooki, w okularach.* Añs keturãkis, t. y. sù akilıõreis. *v.* keturì, akìs.

Ketùr-grašis, -šıa *(и* keturìnis *m. Ds.),* m. *монета въ 4 гроша, т. е. 2 копѣйки; dwie kopiejki. v.* grãšis.

Keturì, kẽturıos, *pl. четыре; cztery.* Keturì šimtaĩ. Arklỹs keturıomìs apsìbrind *(Slt.),* sukłump. Ẽjome mẽs keturíesu. Paknıóbstomis (paknóbstom eĩna, griū̃damì *Kp.*) visomìs keturıomìs eĩna.

Keturıã-linkas *(Ds.) v.* ketùrlinkas.
Keturíėsu *(Al., Kv. и* keturíese *Rm.) v.* keturì.
Keturìnis *v.* ketùrgrašis.
Keturıólika, -kos, f. *четырнадцать; czternaście.* Bùvome keturıóliko tenaĩ.
Keturıolìkis, -kė *(Ds.) v.* keturıóliktas. -+-
Keturıóliktas, -ta, *четырнадцатый; czternasty.*
Ketur-kampas, -pa *(об.* keturkam̃pis, -pė *Mos., Pł.), Vel. четырёхугольный, квадратный; kwadratowy, czworokątny.* Keturkampaĩ *(adv.* = ketvirtáiniškai *Slt., Š.)* žẽmę atmıėrãva. Skarà keturkampa (keturkam̃pė *Jš.*). *v.* kam̃pas.
Ketur-kañtis, -tė, *четырёхгранный; czworogranny.* Keturkančei pjaustytáinei bálkei (pjáutìnei balkei *Š.*) indė́ti. *v.* kántis.
Ketur-kõjis, -jė, *четырёхногій; czworonogi.* Krė́słas keturkõjis. *v.* kója.
Ketùr-linkas, -ka, *четверной, вчетверо сложенный; czworochylny, we czworo schylony.* Skẽpetas, sıúlas ketùrlinkas. Dróbė ketùrlinkai sudė́ta. -+- Keturıãlinka virṽė *Ds. v.* linkti.
Ketùrnaičei, -čių, *pl. четверо близнецовъ; czworniaki, czworga dzieci razem narodzone.* Ketùrnaičių víėnas užáuga sūnùs. *v.* dvynáičei, trynáičei.
Ketùr-nedėlis, -lıa, m. *Vel. четыре недѣли послѣ чьей-либо смерти, тридцатый день; trzydziestodnica.* Kaĩp bùs ketùrnedėlis mìrus tėvus darýk põterıus. *v.* ketvirtynos, nedė́lıa.

Ketur-nýtas, -ta *(Ms., Pł., Vb.), тканый на четырёхъ нитяницахъ; czworonitny, na czterech niczelnicach tkany Jš.* -+- Sıuvaũ bérnui marškinėlıùs keturnýta maĩša *Jd.* 1295,2. *v.* nýtis.
Ketur-nýtinas, -na, *id.* Audìmas keturnýtinas, áustas miliškaĩ. *v.* łámstytas.
Ketur-nỹtis, -čıa, m. *id. v.* łamstỹtis.
Ketùr-petis, -tė, *о четырёхъ плечахъ; czworopleczny, czworopłecznik (o motowidle).* Łañktis ketùrpetis, kur̃s tùri kẽtrıus pečiùs. *v.* petỹs (petìs).
Ketur-rañkis, -kė, *о четырёхъ рукахъ; czteroręczny. v.* rankà.
Ketur-šimtàsis, -tóji, *четырёхсотный; czterosetny. v.* šim̃tas.
Ketver̃gas *(и* četver̃gas *Ds.)*, -ga, m. *четвергъ; czwartek.* -+- Ketvergè pagirıomìs sir̃gsma *DD.* 111.
Ketvérgė, -gės, f. *Ds. монета въ четыре (ср.* ketvérgis *четырёхлѣтній) пятака, т. е. 20 копѣекъ.* -+-
Ketver̃gyti, -giju, -gijau, *поститься по четвергамъ; pościć czwartki.* Tù serẽdiji *(Ms., Š., Vb.),* õ anà ketver̃gija. *v.* ketver̃gas. —
Ketverì, kẽtverıos, pl. *четыре, четверо; czworo.* Ketverì rãtai *(четыре телѣги).* Pirkaũ kẽtverıas žìrkles.
Ketverıópas, -pa, *четверной; czworaki, czterykrotny.* -+- Ketverıópai atìdavė dū́nos *Jš.*
Kẽtvertas, -ta, m. *четверо, четвёрка; czworo.* Jáučių kẽtvertas. Kẽtvertą žaⁿsų̃ dovanója.
Ketvirtáinis, -nıa, m. *Vel.* 1) *четверть, четвёртая часть; ćwierć.*

Vaikaĩ tėváms atidū́da ketvirtáinį javų̃. Mótyna vaĩda ketvirtáinį valãka žẽmės. Ketvirtáinis mẽtų. 2) *четверть бревна, расколотаго на четыре части; ćwierć okrąglaka.* Pagalȳs iñ kẽtrius sykiū́s párskeltas bū́s ketvirtáinis. 3) ✝ *четырёхугольникъ.* Žẽmė į̃ ketvirtáinį sueĩn *Tv.* 4) *adj.* (*Ms.*, *Pł.*, *Tv.*), *четырёхугольный; czworobok (kwadrat), kwadratowy.* Łánga rūtas (*szyba*) yrà ketvirtáinis. ✝ Síėksnis ketvirtáinis. Mẽdis ketvirtáinei nutašýtas *Jš.* *v.* tretáinis, penktáinis, šeštáinis.

Ketvirtáiniškas, -ka (*Kv.*, *Słt.*), *четырёхсторонній, квадратный; czworoboczny, kwadratowy.* Mẽdžių síėksnis ketvirtáiniškas. Daržẽlis géĩda ketvirtáiniška. ✝ Akmũ ketvirtáiniškas kuȓs añt keturių̃ kántų *Jš.* *v.* ketvìrtůtas.

Ketvirta-kaȓtis, -tė, *приходящійся родственникомъ въ четвёртомъ колѣнѣ; będący w czwartem pokoleniu.* Jiẽjiė gìminės yrà ketvirtakaȓčei. *v.* kartà.

Ketviȓtas, -tà, *четвёртый; czwarty.* Ketviȓtai adȳnai beñgantis támsi (*Słt.*) yrà rùdenį.

Ketviȓt-dalis, -lies, f. *четвёртая часть; czwarta część Jš.*

Ketvirtinas, -na, *Al.* *квадратный; kwadratowy.* Ketvirtinas raĩštis. Skrynià žẽmės yrà ketvirtinas grum̃tas. ✝ Atnèšk ketvirtiną púrą *Jš.* *v.* ketviȓtis.

Ketvirtinė, -nės[1]), f. *четвёртый десятокъ; dziesiątek czwarty.*

Ketviȓtininkas (*и* ketviȓtis *Kp.*), *владѣющій четвёртой частью участка; czwartak.* Kuȓs ketviȓtą dãlį gyvẽnima tùri vadìnas ketviȓtininkas (ketviȓtinykas *Kp.*; *ср.* pùsinykas, valãkinykas *Kp.*) *Jš.*

Ketvirtinis, -nė, *Al.* *квадратный; kwadratowy.* Ketvirtinis łõpas antsiū́tas añt sermẽgos.

Ketvirtynos, -nų, f. (= ketviȓtìnės *Al.* *Jb.*) *тридцатый день послѣ чьей-либо смерти; trzydziestodnica.* Rytó ketvirtȳnos jõ mȳria (mȳriaus *Jš*), bus žėłãmišės, maldýbė, põterei. *v.* ketùrnedėlis.

Ketviȓtis, -ȓčia, m. 1) ✝ *Ds.* *четвёртая часть, четверть.* 2) *квадратъ, четырёхсторонникъ; kwadrat, czworobok.* 3) *четверть (мѣра сыпучихъ тѣлъ BrP.* II 343, *Jd.* 164,2, *M*[2] 407, *SzDi* 106); *korzec.* Čè čiẽłas ketviȓtis. Išvažiãva iñ małū̃ną sù rugių̃ ketvirčiù *Jš.* Ketviȓtis mìłtų *PS.* II 96. *v.* bértainis.

Ketvirtìs, -tiẽs, f. *четверь, четвёртая часть.* Iškiȓsi medžiùs, į̃ ketvirtìs sukapósi *Lpm.* I 69. ✝

Ketviȓt-pėdis, -džia, m. *участокъ земли шириною въ четыре фута, въ четыре пяди (?); четверть сбора урожая, четвёртый снопъ (?); czwartak, czwartosnopie.* Jìs gyvẽna añt ketviȓtpėdžia. *v.* pė̃das.

---

1) Ср. собственное имя Ketvirtĩnā (діал. вм. Ketvirtìnė) *Lèvenìẽs ketvìrtůta siėtuvà (Vẽžionių laukè) Kp.* *Ред.*

Ketvìrtûtas, -ta *(Ds.)* *v.* ketvirtáiniškas. -+-

Kẽvałas, *pl.* kevałaĩ *(DP.* 310,9, *M.* II 281, 360, *Ms.*, *Vb.)*, m. *лycка, шелуха, скорлупа; osada orzecha (łuska miękka); łuska od jaja.* Iš kẽvała išgvil̃daĩ ríešutus, kiáutą párkremti, sãmaną nùłupi — turì brándûłą, kándûłą. -+- Vė́žio kẽvałas *M.* I 329. *v.* kẽvetas, kiáutas, grùmułas, kriáukałas, łupsnìs, šiõšė.

Kė́vė, -vės, f. *Puš.* *(Bs.*, *Dsn.*, *Słk.)* *кляча, плохая изнуренная лошадь; klacz.* *v.* kùmė (kumẽlė).

Kevẽkšlis *(Jb.)* *v.* kevelšis, kivil̃kšis. -+-

Kevė́kšt *(Pł.*, *Šk.* *u* kebė́kšť *Ds.*, *Kp.*, kivìkšť *Tv.*, *Vb.)*, *interj.*, *выражаетъ внезапное паденіе; wyraża rozwalenie się.* Anà supỹka, kevė́kšt iŕ išviŕta. Kevė́kšt, paviŕta vežìmas šiẽna. *v.* keberė́kšt, vetė́kšt.

Kevė́kštelėti, -liu, -lėjau, *внезапно свалиться, упасть; wywalić się.* Gìrts kevė́kštelėja, t. y. išviŕta.

Kevelšis (kivil̃kšis *Sb.*, *Vb.*) *неловкій, неуклюжій; niezgrabny.* -+- Kevelšis — kuŕs nezgrabnùs, netìkęs *Jš.* *v.* lẽbeda, mùkšas.

Kevénti, -nù, -naũ, *Vel.* *(Šk.)* *ѣсть вяло, жевать мѣшкотно; jeść po trochę.* Ligónis kevén, t. y. bìškį vál̃ga.-+-Voveriùkė sáu ríešutus kevẽno *TP.* 133. Žmógus bà duntũ kevãna (*діал. вм.* kevẽna), vadìnas, taìp šveplıúoje *Kp.* *v.* válgyti.

Keverė́kšť *(Vb.)* *v.* keveriókšt. -+-

Keveriókšt, *interj.*, *Puš.* *(Pł.*, *Šk.)* *выражаетъ внезапное, мгновенное паденіе, опрокидываніе; wyraża powalenie się.* Keveriókšt iŕ paviŕta vežìmas. *v.* kevė́kšt, keberiókšt.

Kevérsas *Kv.*, kevérsis *Snt.* *(u* kepérsas *Š.)* *большой ломоть, кусокъ.* Gẽrą kevérsį ĩvertė mėsõs. *v.* keverziùkas. -+-

Kevérst, *interj.*, *Puš.* *выражаетъ мгновенное паденіе, опрокидываніе; wyraża rozwalenie się.* Kevérst, ìš kójų išviŕta sužavė́tas gaidỹs. -+- Keveŕst iŕ pastãtė kójas *Slt.*, *Š.* *v.* kikivérst.

Kevérza *(Al.*, *Ds.*, *Ms.)*, -zos, 1) *неловкій, неуклюжій человѣкъ; niezgrabny, niezręczny (или flejtuch, niechluj; klapstra P.).* Kevérza (*KL.* 110[b]) ẽmė iŕ ìšmetė drabužiùs iñ puŕvą. Kõ pavirtaĩ kaĩp kevérza? Kuŕs ištìžęs, ãpłamu, netaĩkei dìrba, vadìnas kevérza. 2) *Al.* *малорослый (о деревѣ и человѣкѣ), корявый; žẽmas, bè gałū́nẽs, visaĩp išsiraĩčiusiomis, storomìs, išsiplẽtusiomis šakomìs mẽdis (Slt.); karzeł.* Žmogùs žéms iŕ kum̃pas, apviŕžęs, bùs kevérza. *v.* dulbis, kevelšis, mẽmis (mėmẽ *SN.*), nevėkšlis (nevėkšła *Š.*), nezgrė́bša, suguŕbėlis, sutãpėlis.

Keverzái *interj.* *v.* keverzûti.

Kevérzas, -za, m. *Kv.* *большой ломоть, кусокъ.* *v.* keverziùkas. -+-

Keverziùkas, -ka, m. *Vel.* (*dem.* *къ* kevérzas) *ломтикъ, кусочекъ; kawałek.* Mẽsą supjáustė keverziùkais dẽšroms, t. y. šmotùkais. *v.* kevérsas, šmõtas.

Keverzóti, -óju, -ójau, 1) *Ds.* *идти неуклюже, пошатываясь изъ стороны въ сторону.* Keverzódamas kàd eĩna! 2) *Lnk.* *царапать (плохо пи-*

camь); gryzmolić. Bèt tìk keverzója *(u* grèvezoja *Rg.*, grevezıója *SN.)! v.* keverzůti. -+-

Kevérzoti, -oju, -ojau *(Ms., Slt.) v.* keverzůti 1). -+-

Keverzůti, -ůju, -avąũ *(Al.),* 1) *идти неуклюже, пошатываясь изъ стороны въ сторону; iść chwiejąc się.* Keverzái keverzái, keverzůja prigéręs sẽnis, t. y. kaĩp žąⁿsıukùs varinė̃, virtinė̃damas, šlitinıůdamas eĩna. -+- Kevérza, kuř keverzůji, t. y. virtůji? *Jš.* 2) -+- *mukšáuti; bez uwagi czynić, mukszać Vk.* (*KL.* 40ᵃ). *v.* krypůti, mõglinti (mõklinti *Kp.*), mũklinti (mũglinti *Tv.*), šlitinıůti, virtinė́ti, virtůti.

Keverž́ti (*не* keverzti *ли? ср.* kevérza) *становиться мелкимъ, малорослымъ (о лѣсѣ); karłowacieć.* Apkeveržęs mẽdis nebáuga I 46. *v.* viřžti.

Kẽvetas, -ta, m. *(Łénas u* kẽbetas *l. c.) v.* kẽvałas. -+-

Kẽvinas, -na, m. *кляча Vk. v.* kėvė. -+-

Kevìnklıoti (*гдѣ* kev- *передаетъ жем.* kęv *изъ* kiv-) = kivìnklıoti *(Pl., Sb., Tv., Vb.),* -lıoju, -lıojau, *путать, спутывать, распутывать, мѣшать; mówić makaronizmem, mieszając cudzoziemskie wyrazy.* Jìs kęvìnklıo (= kivìnklıoja) visàs kalbàs iñ víéną, t. y. maĩša, sùded: lénkiškai, vókiškai, lıėtùviškai, žỹdiškai, łãtviškai. -+- Kivìnklıojasi viřvės *Šk.* Ką̃ tù čià teĩp kivìnklıoji? *Rg. v.* išsikivìnklıoti.

Kėvis *кляча; koń J. v.* kėvė. -+-

Kẽzułas, -ła, m. *Puš. (Kp.) свёртокъ, комъ, груда, куча; gromada, zlep, zwiniątko.* Kezulẽlis žalıõs žolė̃s tar̃p grubų̃ palìka. *v.* kẽsułas.

Kėža, *Al.* keiža (= kėža *Al.*), *Kal.* kyža, -žos, f. 1) *ляжка; нога.* Vaĩkas łopšỹ pastãta plikàs kėžas, t. y. ríėtus, gulė́damas. Keiža yrà drúktãsis ríėtas. Kókıos kyžos užáuga. -+- Sù kėžoms strapčıója *Jd.* 855, 10. 2) *ступня; stopa (niedźwiedzia).* Łókıa kėžos purvůsè stóvi kuř jýnai užmýnė (kėžó). *v.* kėžůti, kója, ríėtas.

Kė̃ža, -žos *(u* kė̃žas, -ža *Kv.),* f. *twaróg z wykwasu.* Varškẽ ìš pačıų̃ vìrintų išrúgų vadìnas kė̃ža. *v.* súris, šidupė, varškẽ *Jš.*

Kežà *v.* kẽžas.

Kẽžas (= kẽžis *Sb., Vb.) u* kẽželis, -lıa, m. *Vel. корявый, уродливый (о лѣсѣ); островина; karzeł, drzewo gałęziste.* Kẽželis yrà mẽdis išsikė̃tęs, šakótas. Ant kẽželıa *(u* žẽgelıa *Ds.)* kráun šłapıùs žìrnıus, šłãpıą šiẽną. Mẽdis išsiplẽtęs, neeĩnąs iñ augštùmą, vadìnas kẽžas. -+- Žẽmas mẽdis išsikė̃tęs bùs kežà *Jš. v.* kežė́ti, apskuřdėlis, kernẽzas, sukẽželis, sùskis.

Kẽželis *v.* kẽžas. -+- Tõks kẽželis, dár neužáugęs vaĩks (kàd vikrùs, bèt nedìdelis) *Š.*

Kežė́ti, kẽža, kežė́jo, 1) *рости при землѣ, становиться корявымъ (о деревѣ); rość rozłożysto, karłowato.* -+- Mẽdžıas neáuga, tìk kẽža iř kẽža *Ds.* 2) -+- *шелестѣть, кишѣть.* Kiřmėlės kẽža *čėža Ds.* 3) *киснуть; kisnąć.* Ałùs kẽža dìrbant. -+- Kõšė kẽža kàd rúgsta *Sb. v.* gỹžti, rúgti, skóbti *Jš.*

Kėžėti, -ėju, -ėjau, *Vel.* *задирать ноги; stawić nogi do góry.* Kėžėte pakėžēs kójas, kàd stum̃s põns ìš stubõs girtùklį. -+- Kà vir̃ta ir̃ kójis pakėžėji *Tv.* *v.* kėžóti.

Kẽžinti, -nu, -nau *(Kv. и* kéižioti *Jš.)*, *идти медленно, раскорячившись; iść powoli.* Kur̃ tù kẽžini *(и* kẽšini *Lnk.*, kẽzlini *Ds.)* išsižer̃gęs, sustỹręs, išsiskẽtęs, išsiplẽtęs, kaīp añt sekmìnių vėžỹs? *v.* kėža, števen-drinti (šlev-?).

Kėžìntiės, -nũs, -naũs, *задирать ноги вверхъ; stawić w górę nogi.* Víėns pasikėžìnęs kóją ir̃ añtras jaũ kėžìnas (kójas pastãtęs miẽgt). Kėksók išsikėžìnęs.

Kẽžis *(Kp.*, *Vb.)* *v.* kẽžas.

Kėžóti, -žaũ (?), -žójau, 1) *лежать задравши ноги; leżeć nogi w górę postawiwszy, jak pień wywrócony.* -+- Įsigrúdę kryžeĩvei nušiur̃po matýdami tũs ermus: kaipógi viėnur̃ kúnai liėpsnosè tir̃po, antrojè riuksójo, kitur̃ pastỹrę víėns añt kìto *kėžójo* (*напечатано* kežojo), čià añglys žėrãvo, kitur̃ pelenų̃ šúsnys niūksójo, kitur̃ kraujų̃ łatãkai žługėjo *DI.* II 49. 2) -+- *идти медленно, неуклюже.* Čè meškõs *(и* mẽškos *Ds.)* nukėžóta *M.* I 118. *v.* kėža, kėžėti, kėžũti.

Kėžtelėti, -lıu, -lėjau, 1) *задрать ноги; postawić nogi leżąc.* Vaĩkas kėžtelėja kójas, t. y. pastãtė ir̃ nuléida. 2) -+- *падать съ грохотомъ, грохнуться.* Abùdu ìt ne sàvė susiskeŕdusiu nũ žirgum̃s kėžterėjo *DG.* 167. Vókytis kėžterėjęs nũ árklio daugiaũs nebkėlės *DB.* 192. *v.* kėžėti.

Kėžterėti. *v.* kėžtelėti.

Kėžti, -žu, -žau, *задирать ноги вверхъ; stawić nogi do góry.* Kaĩp põnas stúmė iš pakãjaus mužìką gìrtą, taĩ jìs kójas kėžte pakėža (? *Ред.*).

Kẽžti, -žtù, -žaũ, 1) *Vel.* *разбухать, вздуваться отъ сырости; pęcznieć; tężeć od brzęknienia.* Aš kėžtù, t. y. puntù ìš ligõs, drūktỹn einù. Kàd vidureĩ pràded kẽžti, tadà ìš liavóna var̃va taneĩ (= taniùs *sg. t. Vel. Jb.*). Pil̃vas kėžta nũ krõminia ałaũs, t. y. brį̃ⁿsta. -+- Gymulỹs nełaikė *(sc.* nełaikù *Al.*, *Kv.*, *Ms.*, *Pł.*, *Slt.*, *Sb*, *Vb.)* gìmęs kėžtė iškẽža vandenỹ. Pir̃štai žiẽmą žłùgtą išskal̃bus kėžtė iškẽža ir̃ pasidãrė tam̃prūs. 2) *разростись въ ширь, раскинуться; rozszerzać się.* Mẽdis kėžtė sukẽžęs, t. y. išsiplẽtęs. *v.* išsikẽžti, brį̃ⁿsti, 3. kẽsti, kvẽstiės, plẽsti, pùsti, skebérdėti, stìngti, vir̃žti.

Kėžũti, -ũju, -avaũ, *Al.* 1) *ходить поднимая ляжки; iść.* Kėžũti yrà eĩti kėžas, ríėtus kiłnódamas (*sc.* kiłnójant). -+- Aurè meškà kėžũ par̃ ũlyčią, t. y. eĩna išsiplėtus *Jš.* 2) *дрыгать ногами; wyrabiać nogami w górze.* Añs kėžũja kójas kaĩp kūdikis gulėdamas augštynáikas. Šũ bekėžũjįs gulėdamas łóvo. -+- Mótriškosias gebėja ìt varlės ùž víėną kóją plikàs pakárti ir̃ łaikýti lìg numìrštant: *kėžãva* nabãgės kaĩp įmanýdamos, niẽks tõ viėnók neveižėja *WP.* 153. 3) -+- *nogami kołyszeć siedząc Vk.* (*KL.* 32ᵃ). *v.* kėža, kėžóti.

Kiau-dūra *и* kiauł-dūra, -ros, *тёмный, необразованный человѣкъ; człowiek*

ciemny. Kiaudūra — žmogùs, kur̃s kaĩp kiaũlė dūrinė̃, t. y. nemók kaĩp apsieĩti. *v.* kiaũlė, dūrinė̃ti.

Kiáugė (*Sm.* *u* káugė *Jn.*, *Łaũksodis*, *Š.*), -gės, f. *Puš.* *копна; kopica okrągła (siana)*. Šiẽna kiáugės (*cp.* I 93 *n. c.* aptèkti) išnóka bestovė̃damos. -+- Aurè vélnias añt kiáugės! *Pm.* *v.* kúgis, kùpelė, kùpeta.

Kiáugždas, *pl.* kiaugždaĩ (*Sb.*, *Vb.* *u* kùgždas *Vel.* *Jb.*), m. 1) *зерно безъ ядра; ziarno bez jądra*. Prasčiáusi grūdaĩ: núkłastos, núgrabos (= nũgrėbos *Ds.*, *Pł.*, *Sb.*), núsijos, pùtlekos (= putłakaĩ *Sb.*, *Vb.*) vadìnas kiaugždaĩ. Kiaugždẽlei bùs grūdẽlei sélenos. -+- Kopũstų užáuga galvẽlės — tókios tìk kiaugždẽlės, rẽtos, mìnkštos *Š.* 2) *гниль, гнилое дерево; pruchno*. Mẽdis kaĩp išpéndė yrà kiáugždas. Kiaũšių kiaugždaĩ (I 611 *n. c.* išpíndėti). -+- Mẽdis kā̃p kiáugždas išpùvis *Tv.* Séns žmõgus — kiáugždas *Tv.* 3) *нѣчто ноздреватое; dziurkowatość*. Vė́jas kė́ĩ iñ kiáugždą sniẽgą. *v.* pastùrłakai, pùtlekos, šaugždas, šłam̃štas, žą̃ⁿslesai (žą̃ⁿsłasos *Kv.*).

Kiaugždė́ti, -du, -dė́jau (*Al.*), 1) *становиться ноздреватымъ, рыхлымъ; dziurkowacieć*. Sniẽgs añt pavãsaria (*sc.* iñ pavãsarį) prà̃ded kiaugždė́ti. Jũdà dū̃na par̃ senùmą kiaugždė̃. 2) *сохнуть; schnąć*. Šiẽnas kiaugždė̃, t. y. džiústa. 3) *опоражниваться (о зернѣ); wypróżniać się*. Grūdaĩ kiaugždė̃, t. y. sélenos nũ uždegìma sáulės dãrosi. *v.* kiugždė́ti, kémbėti.

Kiaugždìnti, -nù, -naũ, *caus.*, *дѣлать ноздреватымъ, рыхлымъ; топорщить; dziurkowacić, najeżać*. Mė́šłas nesupùvęs kiaugždìnte pasikiaugždìnęs, t. y. nesusiléid iñ žẽmę. *v.* kiogždinti, kiaugždėti.

Kiáukė *v.* kiaukti.

Kiáukłas (*T.*) *v.* kiáutas 1). -+-

Kiáuksčioti, -čioju, -čiojau, *покрикивать какъ галка; krzyczeć jak kawka*. Kũsaĩ (kũsos *Ds.*, *Kp.*), varnaĩ kiáuksčio. *v.* rẽkti.

Kiauksė́ti, kiáuksiu, -sė̃jau, 1) *кричать какъ галка; krzyczeć jak kawka*. Kũsaĩ kiáuksi rinkdamíės iñ bū̃rį. 2) -+- *Ds.* *лаять (о щенкѣ)*. *v.* kiaukšti, kiaukti.

Kiaukšė́ti, kiáukšiu, -šė̃jau, *лаять (о щенкѣ); szczekać KL.* 45b. *v.* kiauksė́ti. -+-

Kiaukšnóti, -óju, -ójau (*Sb.*), *лаять, тявкать (о щенкѣ); szczekać jak piesek*. Šunýtis jaũ kiaukšnó, t. y. vaukšnó. *v.* łóti, vaukšnóti (*u* viaukšnóti *Ms.*).

Kiaukšti (*KL.* 45b) *id.* *v.* kiauksė́ti.

Kiaukti, -kiu, -kiau, *кричать (о грачѣ); krzyczeć jak kos*. Kovaĩ (*u* kogaĩ *Ds.*) kiaukia pavãsarį kàd iñ bū̃rį reñkas. *v.* rẽkti. — *Cp.* kiáukė *kũsa* (*Punià*).

Kiáukutas, *pl.* kiaukutaĩ (*Kp.*, *KL.* 45b) *v.* kiáutas 1). -+-

Kiauła-dūra, -ros, *тёмный, необразованный человѣкъ, невѣжа, грубіянъ; człowiek ciemny, bez poznania, grubijan*. Aniẽ yrà kiaułãdūros tókie — niẽka neišmãna. Kiaułãdūra kaĩp kiaũlė dū̃rin, ni łabõs dienõs nesãka. *v.* kiaũdūra, kiaũlė, dùrti, dūrinė́ti.

Kiaułã-ganis (*Ms.*, *Slt.* *u* kiauliãgonis *Ds.*, *Kp.*, kiaulìšius *M.* I 112, II 274), -nė, *свинопасъ; świnopas.* Jìs tóks kiaułãganis — mókys manè! *v.* kiaũlė, ganýti.

Kiaũł-akis, -kė *(Pł., Vb.)*, *безстыдный, наглый; bezczelny.* Añs yrà kiaũłakis. *v.* kiaũlė, akìs.

Kiaułã-šūdis *(u* kiaũlia-šūdis *Ds.*, *Šm.*, kiauliãšūdis *Kp.)*, -džia, m. *свиной калъ; łajno świni.* Žydė̃łkos patvoreĩs váikščiodamos głósta kiaułãšūdžius sù iłgomìs jùpomis. *v.* kiaũlė, šúdas.

Kiaułã-varis *(Al. u* mušelnỹkas *Kp.)*, -ria, m. *палка, которою kiaũlę vãro į dvãrą (такъ называется игра); palant, kij (w grze).* Sù kiaułãvariu rìpką iñ dũbę (*sc.* vãra). *v.* kiaũlė, varýti.

Kiauł-bezdaĩs, *adv.*, *при спаньѣ въ повалку лежать такъ, что голова одного приходится у ногъ другого; głowonożnie (jednego głowa, drugiego nogi, pokotem leżąc).* Výrai pasigė́rę kiaułbezdaĩs (= kiaul-bezdaĩ *adv. SN.*, kiaul-bizdà *Vel. Jb.*) sùgulė, t. y. víena gałvà, õ añtra rūrà, añt kìts kìta rūrõs gáłvas padė́ję gùli, kelyjè nakvójant. *v.* kiaũlė, bezdė́ti.

Kiaul-bizdà 1) *adv. Vel. v.* kiaułbezdaĩs. 2) *subst.*, *смердюкъ, вонючій человѣкъ.* Nenóru sù tokeĩs kiaulbizdomìs gyvénti *Ms.*, *Slt. v.* bìzdas. -+-

Kiaul-bizdaĩ *Ms. свиной бздёхъ.* Pasmìrdo kiaulbizdaĩs. -+-

Kiaũł-dobilis, -lia, m. *видъ растенія; gatunek rośliny.* Kiaũłdobilei gełtonaĩ žýdi añt dir̃vų; šãknys ìłgos; kiaũlės knìsa; žagrès łáuža šãknys. *v.* kiaũlė, dóbiłas.

Kiauł-dūra *v.* kiaudūra, kiauładūra.

Kiaũlė, -lės, f. *свинья; świnia.* Kiaũlė tãką párbėga ir̃ deltõ neinvỹka nóras. Kiaũlė sù švẽdais tùr vaĩną. Keliáuk sveĩks, kiaũlės vaĩks! Vilvink kiaũlę. Anà veretnóji kiaũlė. *v.* čiūkà[1]), par̃šas.

Kiaul-ė́da, -dos, *скупендяй, скряга; sknera w jedzeniu.* Kàs turė́damas gaĩlias sáu, alè błogaĩ ė́da, vadìnas kiaulė́da. -+- Kiaulė́da — skūpùs žmogùs, añs gáł ir̃ šúdą ė́sti *Š.*, *Tv. v.* kiaũlė, ė́sti.

Kiaulė́na *(Ms., Slt.) v.* kiaulíėna.

Kiaũł-ežė, -žės, f. *свиная тропа; droga świń.* Kiaũłežėmis važiũti, t. y. tiẽsei. *v.* kiaũlė, ẽžė *(u* ežià, ẽžios *Ds.)*.

Kiaũł-grūšė *(u* keĩgriūšnė *Jn.)*, -šės, f. *дикая, полевая груша; gruszka dzika, polna. v.* kiaũlė, grūšià.

Kiaũlia-budė *v.* kiaułmartė (keĩmartė).

Kiauliã-gonis *v.* kiaułãganis.

Kiaulýbė *u* kiaulỹbė *(Vel.)*, -bės, f. *свинство; świństwo.* Anõs, anýtos, dìdelė kiaulýbė.

Kiaulìdė *(Jn., Lin., Sb., Vb.) v.* kiaulininkas. -+-

Kiaulíėna *(Ds., SN., Vb. u* kiaulė́na *žem.)*, -nos, f. *свинина; świnina. v.* kiaũlė.

Kiaũlininkas *(SN., Snt.) u* kiaulininkas *(Al, Ms., Lpm.* I 181), -ka, m. *сви-*

1) Paršùs šaũkia: čiùka! čiùka! *Kp.* Kiaulės šaũkia: čiūkà! čiūkà! *SN.* *Ред.*

ной хлѣвъ; świniarnik. v. kiaulìdė, kiaũlstaldis.

Kiaulìnis *и* kiaũlinis *(вост.)*, -nė, *свиной; świni.* Kiaulìnis viẽdras.—+—Tekė́siu... ùž... kiaulìnio (= kiaũlių piémenės) *Lpm.* IV 169.

Kiaũlinti, -nu, -nau, *называть человѣка свиньёй; рѣшительно порицать; nazywać świnią człowieka. v.* kiaũlė.

Kiáulioti, -lioju, -liojau (I 719 *n. c.* iškiáulioti), 1) *загрязнять, сорить; поступать посвински; называть свиньёй; nazywać świnią.* —+— Prikiáuliota trobà *brudna chata Ms., Slt.* 2) *reflex., обходиться посвински; przyjąć gości nieuczciwie.* Kiáuliotiės yrà apsieĩti (*sc.* pasielgti) kaĩp kiaũlė. Kiáuliote apsikiáulioja (I. 66) gaspadìnė. *v.* kiaũlė.

Kiaulìšius *v.* kiaulãganis.

Kiaũliškas, -ka, *свинскій; świński.* Jýnai kiaũliškai *(посвински)* gyvẽna, t. y. kaĩp kiaũlė.

Kiaũl-ligė, -gės, f. *болѣзнь свиней; choroba świń. v.* kiaũlė, ligà.

Kiaũl-lovis, -via, m. *свиное корыто; koryto świnie.* Kiaũllovin kiaũlėms pìlk ẽdalą. *v.* kiaũlė, lovỹs.

Kiaul-martė *(и* kiaũlia-budė *Ds.)*, -tės, f. *видъ грибо́въ (свинуха?); gatunek grzybu. v.* keĩmartė (*гдѣ* kel- *изъ* kiaũl-).

Kiaulnorė, -rės, f. *Vel.* (= kelnorẽ *Vel., SN.) яма (погребъ) для картофеля; sklep dla kartofli. v.* kiaunorė. —

Kiaũl-piėnė, -nės *(Kv., Łkž.)*, f. *одуванчикъ, leontodon taraxacum; gatunek rośliny.* Žolẽ, ìš kuriõs báltas píėnas suñkiasi, tryška *(об.* trýkšta), vadìnas kiaũlpiėnė. *v.* kiaũlė, píėnas.

Kiaũl-staldis *(и* kiaũlia-gurbis *Ds.)*, -džia, m. *свиной хлѣвъ; świniarnik. v.* kiaulìdė, kiaũlininkas, stal̃das.

Kiaũl-šika, -kos *(Ms., Tv.), человѣкъ свинья, свинтусъ; kutwa.* Žmogùs, kur̃s kiaũliškai el̃gias, tàs kiaũlšika. *v.* gobulỹs.

Kiaũl-šūdis, -džia, m. *свиной калъ, помётъ; łajno świnie.* Ar̃ nepamės kàs kiaũlšūdi *(g. sg.)*, t. y. ar̃ nesusibar̃s anỹdvi. *v.* kiaulãšūdis.

Kiaũl-tvartis, -čia (*M.* I 112, II 430), m. *свиной хлѣвъ; świniarnik. v.* kiaulìdė, tvártas.

Kiaulūzà, -ūzos *(Ms., Slt.), свинтусъ; świniowaty.* Žmogùs apsikiáuliojęs bùs kiaulūzà (*у А. Ю.* kiaulū́ža).

Kiaulū̃žis, -žia *(Vb.) v.* kiaulūzà. —+—

Kiaũl-ūgė (*M.* I 112, II 353, 429), -gės, f. *сорокопритка, раст. actaea spicata; вороняга, свинка, solanum nigrum (K*[2] 83, *P.); gatunek rośliny.* Kiaũlūgės mėlynaĩ žýdi. Sù kiaũlūgėmis dãža jū̃dinius.

Kiaũl-varis, -ria *(Ms., Slt.)*, m. *лопатка въ игрѣ, называемой «kiaũlę varýti drãran»; palant.* Kumpì galaĩ lazdõs kiaũlvaria iñ dū̃bę. *v.* kiaũlmušis.

Kiaũl-žviėgis *(у А. Ю.* -žvigis; *и* kiaulà-žviėgis *Ms.)*, -gia, m. *то время, когда начинаютъ визжать свиньи; kiaũlių žviẽgiamàsis laĩkas; pisk świń.* Apývokos laikè (*sc.* laikù) pàts kiaũlžviėgis, t. y. kiaũlės žviẽgia.

Kiáunė (*M.* II 335, *K*[2] 46, *Ds., Łkž., Slt., Uš., Vb.) и* kiaunẽ *(DŽ*[1]*., Ds., Sn.)*, kiáunę *(Ds.)*, kiaũnę *(Sn.)*, f. *куница, mustela martes; тощая, худая лошадёнка или корова (Uš.);*

kuna. Põ medžiùs kiáunės, õ vandenỹ údra gyvẽna. -+- Kiáunių kepurè dėvė́ja *Jd.* 876,3. *v.* audìnė (I 483, 714 *n. c.* grùžas, *R.*[1]).

Kiaũ-niėžė, kiaũl-niėžė, -žės, f. *вередъ; wrzód psi.* Kiaũniėžė arbà šùnvotė užpũla. -+- Kõ nesisėdi, bè nè kiauniėžẽ añt šikìnės? *Pn*². *v.* kiaũlė, niẽžas.

Kiaunìnis, -nė, *куній; kuni.* Kiaunìnė kepùrė (*Jd.* 1079,13 *и* kiaunìnė *M.* II 350 *безъ* kepùrė).

Kiaunorė, -rė, f. *Vel.* (I 535 *n. c.* įrę̃ⁿsti = kełnorẽ *Vel.*) *яма для храненія картофеля; jama od kartofli bez dachu (na ogrodzie).* Kiaunorė yrà bùlvėms sklẽpas daržė bè stóga, õ sklẽpas yrà sù stógu. *v.* kełnorẽ, kiaułnorė, rūsỹs (rūsìs), rūtìs.

Kiáur, kiáurai, *adv.*, *насквозь; naskroś.* Neeĩk nũ, kiáur pàrlis bangùs liėtùs.

Kiáurai (I 567 *n. c.* išdẽginti) *adv. v.* kiáur, kiáuras.

Kiaura-rũris, -rė, *бздунъ, у кого kiaurà rūrà; bzdzioch.* Õ jũs, vaĩkai, kiaurarũrei, vìs bẽzdate!

Kiáuras, -rà, 1) *дырявый; dziurawy.* Jijẽ, bóba, kiáurą (*не жем. ли* kiáurā *изъ* kiáurai *adv.?*) griẽbia — begė́dė! Kiauríėjiė kazõkai móteriškos jõ. -+- Kiáuri (*пустынный*) laukaĩ *M*² 549. Kà(d) taù kiaũra žẽmė! *Kp.* Kà taù kiaũra, kàd i(š)sigandaù! *Kp.* Kà(d) tavì kiauró[ja]! *Dsn.* 2) *цѣлый (напролётъ); cały.* Pañ kiáurą nãktį nemiėgójau — lìja. 3) *пустячный, вздорный; pusty.* Kiaurà kałbà — šùnį žìndyti meñgai būdama (?) nežìndama. 4) *adv.* kiáurai (*Ms.*, *Slt.*), kiauraĩ (*Sb.*, *Vb.*) *насквозь; naskroś.* Neeĩk nũ, kiáurai pàrlis tavè bangùs (*ulewny*) liėtùs. -+- Eĩk kiáurai pañ vìsą parãpiją, tokiõ nerasì *Kp.* Kiauraĩ žẽmę nuvẽjo *l. c. v.* kiùrti.

Kiáurỹmė (*Kv. и* kiáurỹnė *Ms.*), -mės, f. *отверстіе, дыра; dziura.* Sù grąⁿžtù ìšgręⁿžė, sù káłtu išskródė kiáurymę, t. y. skỹlę. *v.* kiáuras, kiùrti.

Kiáurỹnė (*DA.* 25, *DG.* 2) *v.* kiáurỹmė.

Kiáurinti, -nu, -nau, *продыравливать; dziurawić.* Sù snãpais vìštos maĩšą kiáurina, lèsdamos grúdus ìš jõjo. *v.* kiùrinti.

Kiáur-medis, -džia, m. *дерево, у котораго легко вынимается сердцевина; бузина, sambucus* (*Kurš.*, *N.* 189); *drzewo dziurawe.* Kiáurmedis — kuriõ širdìs (*об.* šerdìs *Ds.*, *Kp.*, *Ms.*, *Vb.*) išduriamà: pùtelis (*и* pùtiñas *Ds.*), bẽzdas, vóškãkšnis (*жем. вм.* óžkãkšnis)[2]), serbeñtas (*и* serbénta

1) Audinė — *zwierzątko do tchórza podobne, mustēla luteola KL.* 126ᵇ, audinẽlė *Ds.* (только dem.). *Ред.*

2) Форма vóškãkšnis (изъ óžkakšnis) изъ живого языка намъ неизвѣстна, но вѣроятна въ виду ožẽkšnis (у Куршата и *SN.*, *Šl.* ožẽksnis; *š* засвидѣтельствовано словарями *R.* I 99, II 423, *M.* II 575, *A. Ю.* I 486 *n. c.* gùdobė и южинтскимъ [*Jūzintaĩ*] говоромъ) *бересклетъ, evonymus europaeus; trzmielina.* Нашъ кустарникъ въ жемайтскихъ говорахъ называется: ùškãkšnis, -nia *Kv.*, *Tv.*, ùškãkšnė (*у Беценбергера Göttingische gel. Anz.* 1885, 942 — ùszkakszne *f.*), ùškañkšnė *Kn.*; àtkãkšnis *KL.* 134ᵇ, *A. Ю.* I 124, àtkãkšnė *Ms.*, *Slt*; vaškakšnis *A. Ю.* I 124 *n. c.* àtkãkšnis, óškãknis (рядомъ съ ožẽkšnis) *S.* *Ред.*

Al., *Slt.)* *v.* kiáuras, mēdis, skiētmedis.

Kiáur-miėgis (*Ms.*, *Slt.*; *у А. Ю.* kiaúrmigis), -gia, m. *полусонъ, просонье; półsenność, sen dziurawy.* Valkas błúsčio kàd miēgt kiáurmiėgiu, t. y. akìs párkeł bemiėgódamas.

Kiáur-raštis, -ščia, m. *вязанье дырочками; dziurkowanie.* Anà nér pir̃štines kiáurrašteís, t. y. skylìkėmis.

Kiáur-vėjis, -ja, m. *рѣзкій вѣтеръ; wiatr ostry.* Kiáurvėjis pùt šeñdien.

Kiaũsti, kiaustù, kiautaũ, *хирѣть, чахнуть; перестать рости; okrywać się łuską, skorupieć się.* Tù bekiaũzdamas apkiaustì, t. y. neáugi. Aš kiaustù, t. y. nelinksmà tampù.

Kiausti, kiaučiu, kiaučiau, *dbać.* Kiautimas *dbanie KL.* 45[b]. +

Kiauš, *interj.*, *выражаетъ стукъ яйца; wyraża stuk jaja.* Kiauš kiauš iñ dantìs kiaušìnį.

Kiáušas, *pl.* kiáušai, m. 1) *черепъ; czerep.* Kiáuše gal̃vōs yrà smãgenys *Jš.* Kiáušas gal̃vōs *czaszka głowy SzDi* 34 = gal̃vōs kiáušas *Ds.*, *SN.*, *Sb.* Taĩ žmonių̃ gal̃vų̃ kiáušai *Lpm.* I 44. 2) *шелуха; скорлупа; łupina, skorupa jajowa SzDi* 138, 339. Kiáušas ríėšučio *l. c.* 138. Akũtas bė grúda, kiáušas bė brándůła *KS.* 212,3. *v.* káušas, káukolė, kẽvałas, kiáutas.

Kiaušáuti, -áuju *u* -áunu, -avaũ, *собирать яйца; zbierać jaja.* Ùbagas eĩn kiaušáuti, t. y. riñkti kiaušiùs (*sc.* kiaũšių).

Kiáušė *черепъ K*[1] 651, *M*[2] 256, 407. *v.* kiáušas. +

Kiaušýnė (*u* kiaušiniēnė *Ds.*, *Rg.*, paũtiėnė *Rg.*) *яичница KL.* 90[a], *Slt.* *v.* kiaũšis. +

Kiaušiniáuti, -niáuju *u* -niáunu, -niavaũ (*Ds.* *u* kiaušinėti *Ms.*), *собирать яйца.* Valks, kaĩp bùs mėnesia, añt aũgšta užlìps kiaušiniáuti. *v.* 2. kiaušìnis.

1. Kiaušìnis, -nė, *яичный; jajkowy.* Kiaušìnis kiáutas (*łuska*). *v.* kiaũšis.

2. Kiaušìnis, -nia (*Ds.*, *Kp.*, *M.* II 173, *Sch.* 117), m. *яйцо; jaje. v.* kiaũšis.

Kiaũšinti, -nu, -nau (*Kp.*), *идти осторожно, какъ будто неся яйцо; iść jak jaje niosąc.* Kiaũšini tù kaĩp kiaũšį añt gal̃vōs nèšdamas, kàd nenukrìstų.

Kiaũšis, -šia (*Al.*, *Kv.*, *Ms.*, *M.* II 173), m. *яйцо; jaje.* Viliõkas iš põ gyvãtės kiaũšį ištułkáutų, t. y. išmõnytų, išviliótų. Tvàkstelėja kiaũšį iñ sukúlė. *v.* kiaušìnis, paũtas.

Kiaušũtas (*Š.*), -ta, *имѣющій большія яйца; jaisty.* Kiaušũtas — kur̃s tùri didžiùs kiaušiùs.

Kiáutas[1]), *pl.* kiautaĩ (*Al.*, *Ds.*, *K*[1] 660, *K*[2] 146, *Kv.*, *Ms.*, *Pm.*, *Slt.*, *Šm.*, *Tv.*), m. 1) *скорлупа; шелуха; łuska twarda jaja, orzechu, raka.* Kiãvałas mìnkštas, õ kiáutas kíėtas ríėšuta. Išgvil̃dęs ìš kiãvała párkrimsk kiáutą ríėšuta, õ ràsi

1) Форма kiaũtas, съ которою оперируетъ Бернекеръ (*Indogermanische Forschungen* X 146; ср. также Trautmann *Die altpreuss. Sprachdenkmäler* 148, 357), живыми говорами не подтверждается. *Ред.*

kándůłą. Šunıùka galvẽlė kaĩp kıaũšıa kıáutas. Mıẽžıų, grìkų kıautaĩ. 2) *раковина, выползина; koncha, wynurzona skóra*. Šlemokas (=šlıaumõkas *Ds.*) veĩka kıáutą krúmůse. ⊹ Varlẽs kıáutas, kıaušìnıo kıáukutas *Kp*. *v*. kıáukłas, kıáukutas, kẽvałas (kıãvałas *žem.*), krıáukałas.

Kıautas, -ta, *хирный; замкнутый въ себѣ; zaskorupiały*. Kıautas žmogùs — kuř̃s apkıaũtęs (*u* užkıútęs *SN.*), nusidũda ni mãtąs ni numãnąs. *v*. kıaũsti, kıautus, ulžis.

Kıautus, -ti, *id.; samotny, zaskorupiający się*. Žmogùs kıautùs (apkıaũtęs, apkıaũtėlis *Vel. Jb.*), užùitas, nesusėdi (?) iñ besıẽdą. *v*. kıaũsti.

Kıaužóti, -óju, -ójau (*Kar., Kra.*), 1) *подниматься, вздуваться (о землѣ); wydymać się (o ziemi)*. Žẽmė nũ ižõs kıaužó, t. y. iššìkelıa. 2) *дѣлаться дырявымъ, рыхлымъ; dziurawieć (o śniegu)*. Snıẽgas išakìjęs kıaužó. *v*. iškaužóti, iškıaužóti, kıùžas, akýtıės, korıũti.

Kıaužvyris, -rıa, m. *разсыпчатый хрящъ; żwir nieklejki*. Kıáuras žvỹras bùs kıáužvyris.

Kıãvałas (*žem*) *v*. kẽvałas.

Kiba, -bos, f. *придирка, прицѣпка; przyczepka*. Turıù kìbą pàs jį̃ⁿjį; eĩk šè, mùdu jį̃ grıẽbsime (y *A. Ю.* grib-). *v*. kìbti, príėkabė.

Kìba, *conj.*, *Vel. развѣ только; chyba*. Kìba tavė plýnė (*u* plýnıa *SN.*), lıaukà àtnešė! Brolẽli, õ kìba añt linų̃ łaiškẽlıų pažį̀ⁿsi tù manė. *v*. nègut.

Kibałdái (*Al., Kal., Tr.*) *v*. kibałdu.

Kibałdu, *interj.*, *Vil. выражаетъ ковыляніе, неуклюжее движеніе; wyraża ruch*. *v*. kibiłdái.

Kibałdũti *v*. kabałdũti.

1. Kibaras (*м. б.* kỹbaras?) *czep (co czepi się do czego)*. Kàs kim̃ba tàs yrà kìbaras. *v*. kìbiras, kìbti, krìsłas, płovà, spalỹs (*u* spãlis *Ds., Ms.*) *Jš.*

2. Kibaras (*м. б.* kỹburas?), -ra, m. *Vel. букля; papilot*. Płaukaĩ susuktì bumbułůsė vadìnas kibaras.

Kỹbarůti (*Ba., Kal., Ke., Š., Tr.*) *висѣть, болтаться; wisieć*. Páltis łašinıų̃, vą̃ⁿšas, añt ugnãvıėtės pakabìntas, kỹbarů (*об.* kỹbur, kỹburů). *v*. kỹburti, kýboti, kàbarůti, kabėti.

Kibdýti, -daũ, džıaũ, *задѣвать, зацѣплять; czepić się*. Kám jį̃ kibdaĩ. *v*. kìbinti. *Jš.*

Kibẽklis, -lıa, m. *Al.* 1) *крюкъ, закорючка; hak* (*DŽ*[1]., *KL.* 46[a], *KlD.* 190, *Ms.*); *kruk u powrozu*. Kibẽklis šıẽnvežıa (vir̃vės). Bũčıau kaĩp kibẽklis sudžıúvusi, kàd prastà, jůdà dũna. ⊹ Bùvo pàsıėtas ą̃žůło rameñtas, vąšù (*діал.* ǫušǫ) vadìnamas, žemamę́je (*діал.* žemamę́ıję) galè sù kibeklıù... ìt nósıa *DB.* 21. 2) *дверная петля; łęk u wrót na górze*. Kibẽklis augštaĩ, õ kaškà žemaĩ, kur̃ dùrys daržinẽs. *v*. kebẽklis.

Kibelė́kšt (=kibiraĩkšt *Slt.*), *interj.*, *Al. выражаетъ внезапное паденіе*. Žmogùs kibelė́kšt (*м. б.* kibilė́kšt?) ir̃ išvir̃ta añt vıẽtos põ ą̃ⁿžůłu. *v*. keberė́kšt.

Kibì, *imperat.*, *нападай, бери!* Kibì kibì, šunẽli! t. y. kìbk, ką̃ⁿsk. *v*. kìbti.

Kibỹkłas, -ła (*Šk., M.* I 118), m. *зацѣпъ; то, чѣмъ дразнятъ; czepadło*. Kůmì kìbini tàs kibỹkłas. ⊹ Kàs čė

dõ kibỹkłài sùversta? *SN.* *v.* kebẽklis.

Kibikščiótiės, -čiójůs, -čiójaus, *сцѣпляться, обниматься; czepić się w parę.* Diẽdas sù bóba pasigėrę ẽmė kibikščiótiės kaĩp vaĩlės, t. y. bučiũtiės, dvigručiũtiės. *v.* kìbti.

Kibìkšt, *interj.*, *Vb.*, *Ms.* *v.* kibikščiótiės. ⊹

Kibìłda, -dos, *хромой, колченогій (Kp., Jn., Ms, Vb.); тяжолый, неуклюжій, неловкій (Pag., KL.* 40ᵃ); *съ неравными ногами; nierównonogi.* Stãłas, kuřs nenutiñka, bùs kibìłda.

Kibiłdài *(interj. колтыхъ! ковыль!)* iř apviřta *Slt.* ⊹

Kibiłdũti, -ũju, -avaũ, *Al.* *колтыхать; колебаться, шататься (Š.); ruchać się (z powodu nierównych nóg; chromać Jš.).* Kibiłdũja grãbas nẽšamas ant morỹnių *(и* mõrynų *Ms.).* ⊹ Kibiłdũti yrà judėti, šłubũti, kviłdũti *Jš.* *v.* judėti, kviłdũti.

Kibinėti, -ėju, -ėjau, *задѣвать, затрогивать; gabać.* *v.* kìbinti.

Kìbinti, -nu, -nau *(Ds., Kp. и* kỹbinti *Kv., Ms., Slt.), id.* Kám tù vaĩką kìbini? ⊹ Kám tùja (tùjei *Ds.*) jį̃ kìbini? *Jš.* Nekìbink bè grãšio *M.* I 118. Vaĩkis mergàs kỹbin *Ms.* *v.* kìbti.

Kìbiras, *pl.* kibiraĩ *(Pł. об. pl. t.)*, m. *Vel.* 1) *мелкая сухая вѣточка; gałązka lub jakie źdźbło czepiące się do poł odzienia.* Kìbiras yrà smùlki šakẽlė arbà kóks žãbaras, kuřs kim̃ba priẽ drabùžio añt kẽlio eĩnant. Kuř užmýnė kibirẽlį (*Jd.* 774,5), čė ugnùžę kúrė. Kìbirs yrà viřbas sudžiúvęs (šakẽlė ẽglės, kãdugio, pušiẽs). 2) *? ; suffix.* *v.* brũzgas (*pl.* brũzgai), šãpas, žãbaras.

Kibìras, -ra (*K*[1] 336, *M.* I 118, II 146, 529, *Sch.* 8, 189), m. *ведро; wiadro.* *v.* kìbti, nãščei.

Kibirkščióti, -čióju, -čiójau, *заставлять сыпать искры, сверкать, мѣшая въ огнь; iskrzyć ruchając ogień.* Nekibirkščiók ugniẽs, taĩ nelẽks kìbirkštys.

Kibirkštinti, -nu, -nau, 1) *возбуждать; zatrząść, iskrzyć, podniecać.* Añs kibirkština, tù neužsikibiřkštink. Kibiřkštinti yrà rãginti. 2) *reflex., приходить въ возбужденіе; сердиться; gniewać się.* Kibirkštintiės yrà eĩti iñ ãpmaudą didẽsnį.

Kibirkštìs, -tiẽs, kìbirkštį, f. *искра; iskra.* Susirusėja kibirkštìs rąⁿstė. ⊹ Greĩts kaĩ(p) kibirkštìs *M.* I 118, II 228. Mãžasai šuniõkas lýgei kibirkštìs — tũj šóka *Lnk.* *v.* kiburkštìs, ìcas, piřkšnys, plėnys, žíėželka, žíėžerka, žíėžiłpa, žíėžirba, žìžiłpa *(Al., Ms.)*, žìžirpa (*м. б.* žíėžirpa?).

Kibirkštũti (*Jd.* 292,4), -ũju, -avaũ, *сверкать, искриться, сыпать искры.* Ugnìs kibirkštũja.

Kibirũtiės, -ůjůs, -avaus *(м. б.* kyb-? kabarũtiės *Kp.), Al.* *шалить, играть; swawolić.* Sù kójomis kibirũ šũ sù kãtinu. *v.* jáudytiės, kùltiės.

Kìbis, -bio, m. 1) ⊹ *колючая головка репейника; ziele czepiące się, czep (rzecz czepiąca się, np., do odzienia).* Kìbei nũ dãgio, varnalėža, łakìšia kim̃ba priẽ drabùžio *Jš.* 2) *репейникъ, лопушникъ, lappa tomentosa; łopuch* (*Kv.*, *Ms.*, *IK.* XV 33ᵃ, 12). Kìbio łãpai didesnì ùž

gõda *(lappa maior)*. Kìbeis prisivẽlė aviẽs vìlnos. Kìbis kim̃b iñ drabùžį. *v.* kìbti, bumbółas, segùtis, varnalẽša, varnalẽžas.

Kibýti, kibaũ, -biaũ, 1) *зацѣплять; прилѣплять; конопатить; czepiać.* Kibiùs kibýti iñ płáukus. Kañ àš tañ krislẽlį svíesta kibýsiu iñ dìdį iñdą, geriaũ susùksiu bliūdè. -+- Aš kibaũ łángus sù sãmanomis, kàd šaĩtis neinveĩtų stubõn *Jš.* Utėlės kìbo priẽ płaukų̃ glìndas *VG.* 99. 2) *reflex., цѣпляться; связываться; czepić się.* Nereĩk kibýtiės priẽ tókių iř añs nekibỹsis. *v.* kìbti.

Kibyza, -yzos, *худой и высокій человѣкъ; жердяй.* Tęⁿvà augštà mergà vadìnas kibyzà. *v.* kybra, padráika *(Vb. и* pàdraika *Ms.)*, stýpła.

Kibyzůtiės, -ůjůs, -avaus, *Vel. брыкаться, упираться; brykać się.* Kūdikis kibyzũjas, t. y. spárdos. Kàd sūnùs léida grõmatą, jaũ lénkai bùva pradė́ję kibyzũtiės.

Kibkyti, -kiju, -kijau, *стараться поднять; podnosić (ale nie módz podnieść).* Kibkiju yrà keliù, õ negaliù pakélti akmens. *v.* stýplioti.

Kybłas (*R.* I 72, *M.* I 139, 118) *v.* kỹbułas *Jš.*

Kýboti, -bau, -bojau, *висѣть, болтаться; wisieć.* At, tìt jìs kýba kaĩp añt šakõs, t. y. võs gývas gyvẽna. Drabùžis añt tvorõs pakabìntas kýboja. *v.* kỹburti, sliūksóti.

Kýbra, -ros, *Puš. долговязый, жердяй; wysokonogi.* Kàs añt augštų̃ kójų (*sc.* Kàs iłgomìs kójomis), tàs kýbra (t. y. pakýbrėlis *Jš.*). *v.* kýbrėlis (*sc.* pa-kýbrėlis), padráika, stýpła.

Kibstýti, -staũ, -sčiaũ, *frequ.* 1) *зацѣплять; czepiać.* Kuř kibstýsi smetõną iñ bùtelį, mìłtus iñ stõtką. 2) *reflex., цѣпляться, приставать, прилипать; czepić się.* Aš nenóriu, kàd kibstýtųs mìłtai priẽ rañkų. Jā beñ žmogùs niẽkais nekibstỹsis, t. y. niėkùs võgs. Kõ kibstaĩs iñ bažnýčią?

Kibšnùs, -nì, *Al. цѣпкій; ловкій, проворный, изворотливый; zręczny.* Kuřs neriėbùs tàs kibšnẽsnis, gál pasitàvalioti, susivaldýti. *v.* kìbti.

Kìbti, kimbù, kibaũ, 1) *цѣпляться, приставать, прилипать; czepić się.* Kibiraĩ kim̃b priẽ drabùžia. Gałstótas *(viršutinióji ódos kartà Slt.)* kim̃b priẽ mėsõs, t. y. tvilk(?). Vaĩkas kim̃b priẽš výrą. 2) *охрипать; chrzypnąć.* Kãkłas jám kim̃ba iř baĩsas švařkšta. -+- Baĩsas kibtè užkìba *užkìmo Kv. v.* kabė́ti, kėbũtiės, kìbinti, kibýti, kýboti, kỹburti, kìmti, sliūksóti, strìgti, žviẽgti.

Kibtinaĩ *adv.* Nekibtinaĩ tõ jìs dãvė *Jš.*

Kỹbułas (*м. б.* kìb-?), -ła, m. *висёлка, подвѣска; wisiadło papilotowe.* Kỹbułůja mergų̃ płaukaĩ apvyniόti iñ kỹbułus. *v.* kybłas, kỹbułůti.

Kibulỹs, kìbulia, m. *хрипота; chrapka.* Inliñda kibulỹs iñ geřklę iř negaliù giėdóti. *v.* kimulỹs *Jš.*

Kỹbułůti, -ůju, -avau, *висѣть, болтаться; wisieć (papiloty).* Kỹbułai kỹbułůja ùž akių̃. *v.* kỹbarůti, kỹburti.

Kỹbur, *interj., Al. выражаетъ состояніе висящаго; wyraża wiszenie.* Kỹbur kỹbur plìkos kìškos — iš kuř svíėtas prasidė́ja.

Kìburas (*об.* kìbiras), -ra, m. *сухая вѣтка, хворостинка; gałązka chrustu.* Kìburus, t. y. šatràs, žabùs, sudė́jus iñ ùgnį reĩkia stovė́ti pristójus — paplỹkt *(Ms.)* iř užgès. *v.* kìbiras, šatrà, žãbas.

Kyburỹs, kỹburia, m. *висящій предметъ; żerondel.* Kyburỹs ìš šiaudũ, šenũ, blìzga padarýtas iř pakabìntas seklỹčio põ łubaĩs (*м. б.* põ łùbomis?). *v.* blizgùtis.

Kiburkštas *(Al. и* kaburkštas *vìrbas, žãbas, žãgaras Slt.)*, -ta, m. *Al. сухая вѣтка, хворостина; gałęź sucha. v.* kìbiras.

Kiburkštìs, -tiẽs, kìburkštį *(J., KL.* 46*, *Kp., Vb.)*, f. *v.* kibirkštìs.

Kỹburti, -ru, -rau *(Al., Kv., Ms.)*, 1) *барахтаться, биться; показывать признаки жизни; czepić się.* Błùsos sušãłusios, kaĩp atšìłst, pràded kỹburti, t. y. krutė́ti. Anà kỹbur *(лънётъ, kim̃ba)* iñ dárbą. ⊹ Kỹbura žąsýtis aũgštynaiks parpũlęs *M.* I 101. 2) *висѣть, болтаться; wisieć.* Palìpęs ant stóga kỹbur kỹbur, õ kàd jìs nukrìstų. 3) *reflex., Al. поднимать руки или ноги вверхъ (о малыхъ дѣтяхъ); czepić się.* Kũdikis kỹburas — sù rañkomis bõvijas.

Kỹburůti *(Al. и* kỹburiůti *SN.)*, -ůju, -avau, 1) *висѣть, болтаться, качаться; wisieć.* Páltys łašinių̃ pakabìntos kỹburů. 2) *reflex., Al. вѣшаться, прицѣпляться; zawieszać się. v.* kabinė́tiės, kýboti.

Kibùs, -bì, *Al. липкій, прилипчивый; цѣпкій; czepki, lipki.* Raũplės, brántai, sùskis yrà kibì ligà. Sniẽgas kibùs nũ, t. y. kim̃b. Tà mergà kibì añt dárba, añt vaĩkų. ⊹ Łãpai čiupnójint kibì (*аукшт.* kìbūs) *DT.* 16. Pumpurẽlei užsiklejũ kibià sułà *DS.* 157. *v.* kìbti.

Kibždė́ti, -dù, -dė́jau *(Pł., SchC.* 57, *SN., Vb.)*, *шевелиться, кишѣть; ruchać się (o robactwie).* Põ mẽsą kiřmys kìbžda kaĩp kibždýnas. *v.* kirbė́ti, kirbždė́ti, krutė́ti, kužė́ti.

Kibždýnas, -na, m. *Vel. гнѣздо, куча червей, кишь; robacznik.* Ùtys kìbžda kaĩp kibždýnas.

Kibždỹnė, -nės, f. *id.* Kiřmių kibždỹnė, t. y. krūvà kiřmių.

Kidénti *Al.* (=kidìnti *Al., Vel.*), -nù, -naũ, *мыкать, чесать лёнъ или шерсть; czochrać pierwszy raz.* Kidénti yrà pìrmą kaĩtą šukũti vìłnas. *v.* kedénti.

Kidì, *interj., выражаетъ выпроваживаніе силою; wyraża iście z odporem.* Kidì kidì, ìšmetė łaũkan ìš stubõs pijùką. Kidì kidì, iř išė̃ja pař bažnýčią. ⊹ Kìdi kìdi (*діал.* kędę), iř ìšvedė ožkẽlę *Slt. v.* kidénti.

1\. Kidìnti, -nù, -náu, *Al. растеребливать, дёргать шерсть.* Anà vìłnas kidìn. *v.* kidénti, kedénti. ⊹

2\. Kidìnti *(и* kìdinti *Slt.)*, -nù, -náu, *Al. силою выпроваживать, выталкивать; prowadzić won.* Kidì kidì, kidìna kõl iškidìna pijùką, šùnį łaũk ìš vidaũs. ⊹ Nu-kidìnti *nuvèsti DPa.* 59. *v.* kidì.

Kidnóti, -óju, -ójau, *Al.* 1) *упираться, упрямиться; iść z odporem.* Ožkà vedamà atspiromìs kidnója (=kidnó *Al., Ms., Slt.*), t. y. eĩn nenorė́dama. 2) *бѣжать сзади за кѣмъ;*

biedz z tyłu. Nõrs ožỹs, bỹ cibnó, iȓ kidnó mergà pàs kavaliẽrnų, t. y. bė́g pàskũ. Kàd kẽlia velė́na tavè kidnótų *(vèstų Ped.)*, iȓ eĩtum, t. y. ùž visupràstąⁿjį vaĩkį. *v.* kidì.

Kíėk, kíėka, *adv.* 1) *сколько, какъ много; нѣсколько; ile, jak wiele*. Šókti išsinórava meȓgos: kíėk norė́ja tíėk šóka. Gnıúžtis — kíėk galì apgnıáužti, sujim̃ti. Kíėka dãvė šiẽna? atsãka: tíėka (I 137 *n. c.* ãtminos). -+- Ỹr' kíėka-g' tõ nõbažnumo, bėt' iȓ tàs... sìlpnas *DPo.* 293,40. Kũ kíėka pavaȓgusių... apveizdė́t' *l. c.* 488,40. Dvylìkė valandà! — Ẽ mãno kíėkai? *(сколько же) Ds.* 2) kìėk galıáusei *до послѣдняго; aż do końca*. Rašaĩ dainàs kíėk galıáusei, t. y. kàd àš daugıaũ nemokė́čiau. 3) kíėka tíėka *сколько-нибудь, немного, малость*. Dũk mànıė (y *A. Ю.* mánej *вм. сз. ж.* mọ̀nẹi = *юв. ж.* mọ̀nī) àtdūsi *(g. sg.)* kíėka tíėka (= kíėk tíėk *Ms.*) I 114 *n. c.* ãtdūsis. 4) -+- Netánkei łankıáu àš taĩs kelẽleis, kuȓ auginàu mergẽlę: mẽtūse kaȓtą, antrūsè añtrą, *kíėk* šẽštą vakarẽlį, *kíėk* nedė́lıos rytẽlį *каждый шестой вечеръ, каждое утро воскресенья DD.* 61.

Kíėka *adv. v.* kíėk.

Kıėkà, -kõs, f. *Puš. сколько, какъ много; ilość, jaka ilość*. Kıėkõ bùvote tenãjos? — keturíėsu (y *A. Ю.* -rísu). Kíėka *(neutrum=adv. v.* kíėk) mẽtų tùr tàs arklỹs? — devynérgis. Kıėkõ *(gen. sg. msc.)* põsmų tàs audìmas? — miñk! -+- Kıėkái *(dat. sg.)* žmonių̃ šiñdėi pùsrytis vìrtas? — Tıėkái, kíėk bùs *Ds. v.* kıėkùtis.

Kíėkai *adv. v.* kíėk.

Kíėkas, kıėkà, *žem. (юв.)* kýks, kykà, 1) *сколь многій; jak mały*. Kíėka ùpė pradžıõ. -+- Kíėkas čė kıėkùmas! *Jš.* Kíėkas kaȓtų *kila kroć SzDi* 90. Nıẽkas, rãdęs tiktaĩ kíėkas grãšıų, nesãkos rãdęs ìždą *PS.* II 210. Kurį̃ iȓ patìs jaũ bùvo pirštù kíėkas kaȓtų paródęs *DP.* 26,32. 2) kíėkas tíėkas (y *A. Ю.* kíkas tíkas) *коекакой; siaki taki*. Storójaus ingýti kíėkus tíėkus spãsabus.

Kıėkýbė, -bė, f. *сколь много; множество; ilość*. Kıėkýbė iȓ kokýbė mẽdžıų deĩ ugnãkura. *v.* kíėkas *Jš.*

Kıėkõ, *gen. sg., сколькu; ile*. Kıėkõ põsmų tàs audìmas? — miñk! -+- Tíėk dũsť kıėkvıėnám, kıėkõ jám yrà ganà *DPo.* 389,17. *v.* kíėkas. *Jš.*

Kıėkšıa *(м. б.* kíėk šıà *сколько здѣсь?)*, -šıos, f.?; *ilość. v.* kıėkà.

Kıėkùmas, -ma, m. *количество; ilość*. Jaũ jìs àpskrıė́dė kıėkùmą jõ žẽmės. *v.* kíėkas *Jš.*

Kıėkutelỹs *v.* kykutelỹs.

Kıėkùtis, -čia, m. *небольшое количество, мало; ilość mała*. Kıėkùtį teturıù drùskos, t. y. mažaĩ *(sc.* mãža). *v.* kıėkà.

Kıėk-víėnas, -nà, *каждый, всякій; każdy*. Kıėkvíėnas, t. y. visì kaĩp víėnas, išbė́ga. *v.* kõžnas, žẽdnas.

Kíėlė, *Puš.* kíėła (y *A. Ю.* kė́ła), *Kal.* kýlę, *Al.* kė́ilę, f. *трясогузка, motacilla; pliszka, trzęsogonek*. Jų̃ diȓvą tìk kíėlė lėkdamà krẽčia, t. y. bè mẽžinıa. -+- Išperė́si kaĩp kíėlė gegužū́tį *Kv.* Jaũ uždėgs kíėlė kũdẽlį *M.* I 114. Kàd kíėlė lẽdą ìšspir

pasiródo žalesà *DB.* 95,6. *v.* led-spyrẽ, sniẽgała.

Kiẽmas, *pl.* kiėmaĩ, m. 1) *деревня (K*[1] 303, *SzDi.* 398, *Lepner* 102, *M.* II 133, *Pr.); wieś, miejsce miłości.* Tamè kiėmè gyvẽna devynì gaspadõrei (*и* úkininkai) nũ bõčių. 2) ⊹ *дворъ, дымъ; gościna; dziedziniec; dym, dom siedzibny R.* Músų sodõs dvýlika kiėmũ *Kv.* 3) *дворъ около дома (SN., Sv.); dziedziniec.* 4) ⊹ *гости; gościna.* Buvaũ kiėmè *я былъ (была) въ гостяхъ Ds., KL.* 46ª, *Lnk.* Einù, važiũju kiėmañ *я иду, ѣду въ гости l. c. (Cp.* Parẽjo ìš kiėmỹnių *онъ вернулся изъ гостей Kp.). v.* atšłajìmas (= atšłaĩmas *Ds. изъ* atšlėjìmas; *cp.* kłaĩmas *Ds. изъ* kłojìmas), dubà, káimas, sodà, sõdžius (sodžiùs), ũlyčia.

Kiėmenà, -nõs *(об. pl.* kiẽmenos, -nũ *Vel. Jb.),* f. *видъ травы; gatunek trawy.* Kiėmenà yrà píevažolė.

Kiėmỹnės *v.* kiẽmas 4).

Kiėminė́ti, -ė̃ju, -ė̃jau, 1) *гостить, быть въ гостяхъ (KL.* 46ª, *R.); gościć we wsi.* Aš kiėminė̃jau (I 29 *н. с.* apdabìnti) pàs kiėmiónį (= kaimýną *Jš.*), õ jìs pàs manè atkiėminė̃ja. Nestiñg namiẽ mergos añt velýkų (*sc.* velýkose), nór eĩti kiėminė́ti. 2) *ходить въ гости; nawiedzać miłośnie.* Brólis eĩna kiėminė́ti, t. y. eĩna pàs meřgą, pàs sẽserį. 3) ⊹ Gyvén (*sc.* žemaĩčei) gìrėse, atsikiėminė̃ję *(живутъ въ дворахъ, находящихся одинъ отъ другого на нѣкоторомъ разстояніи),* retaĩ tenaĩ tėrà pìlių iř tõs pãčios neaptvértos *VCh.* 194,12. *v.* kiẽmas.

Kiėminỹkas *деревенскій житель DPo.* 278,14. *v.* kiėmininkas. ⊹

Kiėmininkas, -kė, *гостейникъ; goszczący z koleji przez sąsiadów.* Kiėmininkas — kuřs kiėminė̃ kiẽmas nũ kiẽma, t. y. váikščio paŕ kiėmùs šveñtą dienã sułáukus *Jš.*

Kiėmìnis, -nė, *деревенскій, дворовый, домашній; wiejski.* Ántys yrà kiėmìnės iř łaukìnės.

Kiėmionas *v.* kiėmionìs.

Kiėmionìs, -niẽs, kiėmiónį (*Kl.* 65, *PS.* II 177, *SzDi* 95, 398), *m.*, kiėmionẽ, kiėmiónę, f., *Al.* kiėmionas, m. *деревенскій житель, селянинъ; wieśniak.* Kiėmionìs — kuř gyvén kiėmè, nè miėstė. Kiėmionẽ bóba priẽ pãłaga gerẽsnė kaĩp miėsčionẽ. *v.* kiẽmas.

Kiẽmiškas, -kà, *деревенскій; wiejski.* Čè kiẽmiškas drabùžis.

Kiėmůsè, *adv. (?), въ деревнѣ; na wsi.* Aš gyvenù kiėmůsè (*об.* łaukůsè), nè miėstẽly.

Kiėm-žiũrà, -žiũros, *деревенскій сторожъ; dozorca wsi. v.* kiẽmas, žiũrė́ti, nañ-sargas.

Kiėnõ (*žem., Ds., DP.* 360,29,30) *v.* kanõ.

Kiėpsė́ti, kíėpsiu, -sė́jau, *кричать (о трясогузкѣ); śpiewać (o głosie pliszki).* Kíėlė kíėpsi añt mẽdžių, t. y. rẽkia. *v.* giėdóti.

Kíėpt, *interj., Vel.* (y *A. Ю.* kėpt) *выражаетъ птичій пискъ; wyraża głos ptaszy.* Kíėpt kíėpt vištýčei cỹpia *(и* vištýčei cíėpsi *SN.).*

Kíėsti, kíėstu, kíėtau, *твердѣть, черствѣть; twardnieć.* Dũna tãva kíėsta (*SzDi* 375), t. y. dãrosi kiėtà.

Kõšelyna geraĩ suvìrinta, õ nepìldyta kíėsta. *v.* kíėtas, kíėtėti.

Kiẽsti, keitù *(Al., Kar̃tina, Płùngė, Slt.) и* kiėtù *(Ms.)*, kiėtiáu *(во всѣхъ названныхъ нами жемайтскихъ мѣстностяхъ)* =keĩsti, keitù, keičiáu *Kv.* = keĩsti, keičiù, keičiaũ *Pl, Vel.*, *мѣнять, перемѣнять.* Septynì łaikaĩ manėjė pársikiėt ir̃ septynì vė̃sułai manì błãška *WT.* 209. Nevíėn sãva tėvų̃ dobą, bėt pãčią padárgą ir̃ ãpdarą sãva tautõs párkiėtė *DG.* 37. Sė́d kójas sukiẽtęs *Slt.* Netùrint piningų̃ reikė̃ja dáiktą į̃ dáiktą kiẽsti *DB.* 245,11. Užgýnė visíėms žmonė̃ms kiẽsti tikė̃jimą *WP.* 90. *v.* keĩsti. -+-

Kiė̃ša, -šos, f. *Vel.* (*Jb.;* y *A. Ю.* kė̃ša) *нѣчто густо поросшее; gąszcz; chrust gęsty; gąszcz od zasiania zbożem.* Píėvo kaĩp kíėša — tankùmas medžiùkų užáugusių! Kíėša pripìłta avižų̃, t. y. tánkei pasė́ta viėnõ viẽto. *v.* kišýnas (= kiėšýnas *SN.*), kìšti.

Kíėtas, -tà, *adv.* kiėtaĩ, *твёрдый, жосткій; twardy. v.* mìkłas.

Kíėtė, -tės, f. *Al.* (=kíėtis *m. Al*) *чернобыльникъ, artemisia campestris; gatunek rośliny.* Kíėtės patvoreĩs áuga. *v.* kíėtis.

Kíėtėti *(Ms., Slt.) и* kiėtė́ti *(Kv.)*, -ėju, -ėjau, *твердѣть, черствѣть, становитьcя жосткимъ; twardnieć.* Širdìs jõs kíėtete sukíėtėjusi. Žẽmė kíėtė nũ šaĩčia, dũna žíėdė nũ senùma. *v.* stìngti.

Kíėtinti, -nu, -nau, *caus.*, *дѣлать твёрдымъ, жосткимъ; twardzić.* -+- Kám tù kíėtini kõšę, t. y. kiėtaĩ bevérdi *Jš. v.* kíėsti, kíėtas.

Kiẽtinti *(Ms., Slt.) caus. къ* kiẽsti = keĩsti. -+-

Kíėtis, -čia, m. *Vel. (Al., Ds., Kv., Ms., Slt.) чернобыльникъ, artemisia vulgaris (campestris); gatunek rośliny (=bylica Jš.).* Kíėčei patvoreĩs áuga. *v.* kíėtė.

Kiėt-łúpis, -pė, *съ твёрдыми губами, тугоуздый; twardousty.* Ašvíėnis kiėtłúpis. *v.* kíėtas, łúpa.

Kiėt-nãsris, -rė, *съ твёрдою мордою, крѣпкоголовый (о лошади); twardopaszczy.* Arklỹs kiėtnãstris nebìja pažabójima. *v.* kíėtas, nasraĩ.

Kiėt-sprándis, -dė, *упорный, упрямый (съ твёрдымъ затылкомъ); uparty, twardokarki.* -+- Kiėtsprándis — kuriõ sprándas kíėtas *Jš. v.* atkãkłas (atkakłùs *Ms., Pl.*).

Kiėtumà, -mõs, kíėtumą, f. 1) *мѣсто нахожденія твёрдости.* Dù gniáužtai kiėtumõs, minkštumà apžė̃łus. — Vánta *Ds.* 2) *твердь, материкъ; ląd KL.* 36[b], *Slt. v.* kiėtùmas. -+-

Kiėtùmas, -ma, m. *твёрдость, жосткость; twardość.*

Kýkas, -ka, *Al.* (= kė́iks, kėikà *Al., Ms. діал. см.* kíėkas, kiėkà), *коликій, сколь великій; jak mały.* Iš kykõs (= kėikùos *Al.*) prãdžios prasidė̃ja gyvénti! Pir̃m kýki bùva, õ nũ kaĩp ridìkai tãva pãpai *(и* kãkos *Ds.)!* Kýkas (= kė́iks *Al.*, kýks *Kv.*) čė šmotẽlis, kykà čė skiautẽlė! Kýks tė̃vas, týks (= tė́iks *Al.*) ir̃ vaĩks. *v.* kíėkas.

Kỹkastės, -sčių, *pl.* f. *несогласіе, ссора*. Teñ viénos kỹkastės *Ms.* *v.* kỹkyti. +
Kikekė̃št (*м. б.* kikikė̃žt?), *interj.*, *выражаетъ своеобразное движеніе; wyraża ruch*. Kikekė̃kšt pakikė̃kšt káiłdirbis (= káłdirbis *Jš*) tursū̃ja vokū̃damas.
Kikė̃klis, -lıa, m. *Al.* *зяблик (?); gatunek ptaszka*. Sù raudóna krūtinè kikė̃klis lıū̃dnas šlıurpšt, šaũk — bùs lıėtaũs. *v.* kikìnis.
Kikė̃lis (*DD.* 20) *v.* kikìlis. +
Kikepérst (*не* kikipérst *ли? interj.*) jó riščià. *v.* kepérst *Jš*.
Kikė̃št, *interj.*, *выражаетъ внезапное паденіе; wyraża wywalenie się*. Kikė̃št (*u* kė̃žt) iř išvifta vaĩkas ìš łóvos. *v.* parapė̃kšt.
Kikė̃šterėti, -ru, -rėjau, *внезапно, мгновенно упасть, свалиться; wywalić się do góry nogami*. Kikė̃št (*u* kė̃žt) pijùkas kikė̃šterėja (*u* kė̃žterėja), t. y. išvifta augštynáikas.
Kikì, *interj.* *Al.* *съ отрицаніемъ* *nè*, *не шутка; nie śmiech*. Nè kikì (*хи-хи!*), t. y. nè añt jũka, kıaũlę łaikýti, alè kaštū̃ daũg. *v.* kiknóti.
Kikibìkšt, *interj.*, *выражаетъ стукъ; wyraża brzęk*. Kikibìkšt sù łazdà ùbagas! *v.* kibikščıótıės, kibìkšt.
Kikikiłdu, *interj.*, *Al.* *выражаетъ движеніе; wyraża ruch*. Kikikiłdu — kàd viéns gáłs pasìkeł, õ añtras primìntas nusiléidžıa lentõs. *v.* kiłdū̃ti.
Kikìlė I 275 *n. c.* čiułdùtis *v.* kikìlis.
Kikìlis (*KL.* 38[a], 123[b], *M.* II 184, 253, *Kp.*, *P.*, *Pn*[1]., *Vb.* *u* kirkìlis *Ds.*), -lıa, m. *зябликъ, fringilla caelebs; коноплянка, fringilla cannabina; makolągwa*. Kikìlis — paũkštis pìłkas, didùma žvìrblıa. Kikìli, kikìli raıbakóji, šią̃ támsią naktẽlę kuř nakvójei? *v.* kikė̃klis, kikė̃lis, kikìnis.
Kikìnis, -nıa (*Ms.*, *Slt.*), m. *зябликъ, fringilla caelebs; gatunek ptaszka*. Kikìlıa kéršas, raũsvas gúžıs (*gen. sg.* gúžıa *Slt.* *u* gúžis, -žiės *f.* *Ds.*), pasparneĩ baltì, priẽš líėtų čiurškıa, šlıurpšt, dejū̃ja. *v.* kikė̃klis.
Kikiñk (*u* kikìnkt I 136 *n. c.* atmèsti), *interj.*, *выражаетъ неожиданный кивокъ; wyraża ruch głowy*. Kikiñk — gáłvą atmès arklỹs. *v.* kìnkt.
Kikirė̃žas, -ža, m. *Al.* (= kikirė̃ža f. *Al.* *Jb.*) *суковатое дерево, островъ; густо развѣтвлённая верхушка ели; хилый, уродливый человѣкъ; sękor, rozgałęzienie jodły*. Kikirė̃žas (kikirẽžas III 32 *n. c.* mentùris, *гдѣ* ẽ *невѣрно вм.* ė̃) — ẽglės viršúnė, kuř šãkos kaĩp mentùrıui dìrbti. Aňs kaĩp ẽglės kikirė̃žas, ìš kurıõ gál mentùrį dìrbti. *v.* mentùris, šakõčıus.
Kikìrka, -kos, *скряга; kutwa* I 290 *n. c.* dalỹvas. *v.* kikìrpa.
Kikìrpa, -pos, *Al.* *скупецъ, скряга; sknera, kutwa*. Słū̃gą tókią kikìrpą gavaũ, kàd pavýdi dū̃ti (*sc.* válgyti). *v.* skū̃pas, šỹkštas.
Kikìrza *раскоряка (?)*. Kikìrza kevérza, añ(t) kikìrzos sėdė̃damas žãlıą mẽsą tą̃so. — Vaĩkas žìnda *Ds.* *v.* kikirė̃ža, kikìrka. +
Kikỹšt *u* kikỹšt (*Kv.*), *interj.*, *выражаетъ сованіе; wyraża wetknięcie*. Kikỹšt gáłvą — kàs inė̃jęs pavéizdi. *v.* kỹšt.

Kỹkyti, -kiju, -kijau, *Vel. сѣтовать, жаловаться; narzekać.* Anà kỹkija añt výra, t. y. prórėksmais *(и* prórėksmu, próbliūva *Slt.)* šaūkia. *v.* kỹkastės.

Kikivérst (*spadając z drzewa KL.* 169*) *v.* kevérst. +

Kìklikas, -ka, m. *Vel. (KL.* 46*, *SzDi* 120, *Žagãrė) безрукавая поддевка для стягиванія стана, со шнуровкою* (*польск.* kitlik); *sznurówka, stanik. v.* štoĩtas, výstas.

Kiknóti, -óju, -ójau, *Al. хихикать, хохотать; chichotać.* Jũktiės kikikì balsìngai yrà kiknóti. Kikikì kiknó vìs jýnai. + Kõ jũs čià kiknójat? *Al. Jb. v.* jũktiės, kłagėti, kraknóti, kvaknóti, kvatóti, kvýkčioti, kvikénti, kviknóti.

1. Kiksėti, -siù, -sějau, 1) *Vel. чихать; kichać. v.* žegsėti. 2) *Al. всхлипывать, хныкать; kwilić.* Kũdikis kìksi, t. y. rẽkia, veĩkia pùsbalsiu, bè žõdžių. Gymulỹs užgìmęs kìksi, t. y. veĩkia. *v.* kiuĩkti, kvẽkšti, rẽkti, veĩkti.

2. Kiksėti, -siù, -sějau, *Sv. бѣжать мелкою рысью, подпрыгивая.* Kìškis kìksi. +

Kiksỹnė, -nės, f. *чиханье, чихота; kichawka, czchawka.*

Kykšina (*жем. вм.* kykšena), -nos, f. *Al. суматоха, шумъ; раздоръ; zgiełk, burda.* Pasidãrė ten kỹkšina, kàd mergos mùšas, pẽšas, šaūk gvõłta. *v.* kỹkastės.

Kykšytiės, -šijûs, -šijaus, *ссориться, браниться; robić zgiełk.* Anũdu kỹkšijas, t. y. bãras, mùšas, šaūkia.

Kỹkti, kykiù, -kiaũ, *Vel. хирѣть, жить въ нуждѣ; żyć nędznie.* Kaĩp jũs gyvẽnate? atsãka: bekỹkiame, t. y. varginaĩ gyvẽname, skurdenõ. Vargdiėnỹs bekỹkia, t. y. vaĩgsta, varganas (= várginas *Slt.*) gyvẽnimas, biėdnaĩ gyvén, nỹksta. + Patì viėnà kỹkia, t. y. gyvẽna gyvẽnimą, võ pàts girtukliáuna *Jš. v.* alėti, nỹkti, skuĩsti, vaĩgti.

Kykutelỹs, -lẽ (*юв. жем. вм.* kiėkutelỹs), *demin. каковъ (ростомъ)? malutki.* Kykutelỹs vaĩks (?) — (võ tykutelỹs! *Jš.*). *v.* kýkas (kíėkas), tykutelỹs (tiėkutelỹs).

Kikùtis, -čia, m. *бекасъ, дупель; piorunnik, bekas.* Kikù kikù — kikũja kikùtis, t. y. perkúna *(и* Diẽvo *Ds.)* ožẽlis. *v.* łupùtis, tikùtis.

Kikũti, -ũju, -avaũ, *кричать какъ бекасъ; krzyczeć «ki ki» jak bekas.* + Kikùtis kikũ *Jš. v.* kikùtis.

Kýła, -łos, f. *Vel. (Ds.) кила, грыжа; ruptura (choroba).* Kýła veĩžia výrui *v.* kùiła.

Kiłà, -łõs[1]), f. *Al. право выселенія, перевода (?); keliamóji téisė (?); zastaw.* Ans gyvẽna añt kiłõs, t. y. kàd aną̃ gál kiłavoti (kiłóti *пере-*

1) А. Ю. это слово сопоставляетъ съ латышскимъ *kīla закладъ, залогъ,* что невѣроятно въ виду написанія *kiłà.* Латыш. *kīla* въ Ольсядахъ произносилось бы *kýła;* ср. латыш. *lìeta* = ольс. *liėta.* Ольсядская форма *kýła* въ словарѣ А. Ю.-а приняла бы написаніе *kiła.* — Лит. *kiłà* ничего общаго не имѣетъ съ латыш. *kīla,* заимствованнымъ изъ лив. *kīl* (= фин. *kihla*). Kiłà: kélti *поднимать* = skiłà *полѣно:* skélti *раскалывать, расщеплять* = girà *квасъ:* gérti *пить.* *Ред.*

водить Ds.), atim̃ti jám žẽmę. *v.* kiłavóti.

Kìłas, -łà, *высокій (о голосѣ); basowy.* Kiłaĩ gíėda jijẽ, t. y. bosù *v.* kélti, kìlti.

Kyłãvimas, -ma, m. *Vel. пробужденіе молодыхъ въ первое утро послѣ свадьбы; wstawanie pierwszego ranku po szlubie.* Sù ałumì šiłtù nebáltytu abùdu jaunũsiu *(sic!)* praũsia klėty añt kyłãvima (*sc.* par̃ kyłãvimą, kyłãvime). *v.* kéłtuvės.

Kiłavóti, -óju, -ójau, 1) *поднимать, возвышать; podnosić cenę.* Kám kiłavóji (*об.* kelì) mõkestį žmonìms? 2) *выживать, выселять; wysadzać.* Kám kiłavóji *(об.* kiłnóji *и* kiłóji *Ds.)* žmónis ìš gaspadorỹstės, ìš bùtų t. y. kelì, nóri atim̃ti žẽmę. 3) *Al. (Słt.) превозноситься, гордиться, кичиться; поднимать бунтъ, возмущеніе; wynosić się, pysznić; podnosić bunt.* Martì ìš didýbės kiłavó (*об.* kẽłiasi) priẽš visùs, srageĩ kal̃ba. Nẽpriėteliius kiłavója, t. y. pràded kéltiės, neblėtũja. 4) *reflex., Al. бунтоваться, возмущаться; затѣвать тяжбу; buntować się; podnosić się (do procesu).* Kaimýnas kiłavójas, t. y. nór bártiės, provótiės. *v.* kìlti, kélti, lėtũti.

Kiłbasà, -ãsos *(Adùtiškis, R.),* f. *колбаса; kiłbasa.* Supjáustytomis mėsomìs darýta dešrà bùs kiłbasà, õ krũpais — vėdaras. ⊹ Liẽpk privìrti kił̃bãsų *OP.* 125. *v.* dešrà (dẽšros *gen. sg.*), skiłándis, vėdaras.

Kiłbùkas *(Kv.) v.* kełbùkas.

Kilčibaras (= kilcibaras *SzDi* 29), -ra, m. *чемерица, раст. veratrum; ciemierzyca. v.* čemereĩ.

Kilčìbukas, -ka *(Al.),* m, *видъ гриба; gatunek grzybu.*

Kilčiõkas, -ka, m. *Al.?; skępiec* (= *árklio ligà* (põ liėžuviù pũslės, prastaĩ šẽriant *Al. Jb.*).

Kilčizna (*м. б.* -yzna?), -nos, *Al. скупецъ, скряга; sknera.* Nũ tõ kìlčiznos niẽka neišgáusi.

Kìldytas, -ta, *варёный, кипячоный; odgotowany, odwarzony (o mleku kwaśnem).* Kìldytas píėns *(и* pakėlìmas *Kv.)* stóvi žildiniũsė, nerúgst niėkadõs, nèkeł viduriũ. Añt kìldyta píėna antpìłk šviėžrũgi *(g. sg.)* ir̃ dũk válgyti darbinìñkui. Iš kìldyta píėna pasidãra žildineĩ.

Kìldyti, -dau, -džiau *(Al., Kv., Słt.), согрѣвать молоко передъ огнёмъ; odwarzać, odgotować.* Tù kìłdai smetõną, õ àš kìldžiau žildiniáms píeną, t. y. pakišaũ põ kárštu pẽčiumi arbà kaĩtinau priẽ ugniẽs. ⊹ Aš kìldžiau (kaĩtinau priẽš ùgnį) píėną kõl sukìldžiau *Jš. v.* kìlti.

Kìldytinis, kìldytas píėnas, pakėlìmas *tám týčia priẽ ugniẽs raugìntas píėnas Kv.* ⊹

Kiłdũti, -ũju, -avaũ, *Al.* 1) *поднимать; podnosić.* Rañką kiłdũja linùs mìnant. 2) *подниматься; podnosić się naprzemiany.* Kiłdũja leñtos kàd nėrà prigrąⁿžìntos, t. y. kàd víėną gãłą prìmini añtras pasìkeł. *v.* kìlti.

Kýlę *(юв. жем.) v.* kíėlė.

Kylėti, kylìù *и* kylėju, -ėjau, 1) *поднимать; podnosić.* Kylėjau àš jám maĩšą añt pečiũ. 2) *поднимать руку,*

чтобы бить; podnosić rękę do bicia. Vaĩkas kylė́te pakylė́ja rañką añt šuñs, t. y. norė́ja mùšti. *v.* kìlti, kélti.

Kŷlikis (*об.* kŷlkis), -kıa, m. *Al. клёцка; klusek twarogowy.* Kŷlikei yrà varškė́ti virtìnei. *v.* knıl̃kis, virtìnis.

Kìlimas, -ma, m. *ковёръ* (*польск.* kilim); *dìdelis vìl̃nonas skẽpetas apsigaũbti nũ lıėtaũs (Kv.); kobierzec.* ⊹ Patıẽskite, słũgẽlės, ponẽlıui kìlimus, kàd nesupur̃vintų ponẽlis čebãtų *Jd.* 1241,8. Kìlimas... taĩ bùvo dìdelis vìl̃nonas bál̃tas raĩštis *DB.* 40. *v.* dẽkis, gūnẽ (gūnıà), kaũras, kẽcis (*u* kùcis *Ms.*), mìtukas.

Kilìmas, -ma, m. *происхожденіе.* Ar̃ ìš tól̃o kilìmo tamstẽlė? *Kv.* Aš — Švė́kšnos kilìmo. *v.* kìlti. ⊹

Kìlinti, -nu, -nau, *caus., поднимать; podnosić; wstać. v.* kìlti.

Kilıõpas, -pa, m. 1) *палка съ загнутой рукояткой* (*польск.* kilof); *ходуля (Š.); laska z zagięciem u rękojeści.* Eĩna jìs sù kilıopù pasirem̃damas. Kusıa (= kul̃şıa *Ped.*) snãpas kaĩp kilıõpas. ⊹ Tàva nósis kaĩp kilıõpas *Vr.* (*KL.* 234[b]). 2) ⊹ *носъ, морда.* Aš táu párdaušıu kilıõpą. Ar̃ tàvıė kilıõps nıẽžt? Dū́sū́t par̃ kilıõpą *по мордасамъ Slt.* 3) ⊹ *живокость, delphinium consolida KL.* 150[b]. *v.* krùkis, l̃azdà, rameñtas, vẽzdas.

Kŷlıoti, -lıoju, -lıojau, *Al.* (*Ms., Slt. u* kylıū́ti *Er., Pl̃., Rg.*) 1) *вбивать клинъ; klinić, wbijać klin.* Sù kŷleis kŷlıoju rãtą mélnyčios, t. y. sùkal̃u, suvaržaũ. 2) *reflex., выпутываться, объясняться (?); objaśniać się.* Añs padarŷs, kŷlį invarŷs, kàd reĩks anám kŷlıotıės. *v.* kŷlis, kŷlyti, pleĩšyti.

Kŷlis (*Jn., Ms., Slt. u* kylŷs *Pl̃., K*[1] 680), kŷlıa, m. *клинъ; klin.* Kŷlis yrà papl̃ókščıas kl̃ŷnas deĩ sukalìma skersìnnų galè l̃óvos. Sukŷlıok sù kŷleis staklès, t. y. suvaržŷk. *v.* kŷlıoti, ŷlis, klŷnas.

Kŷlyti, -liju, -lijau, *Vel. вбивать клинъ; klinować, bić klin.* Sù kylıù kŷlydamas užkŷlyk (*u* užpleĩšyk *Ds.*) kótą kir̃vıa, taĩ nesmùks. *v.* kŷlıoti.

Kylıū́ti (*P., Pl̃., Rg.*) *v.* kŷlıoti.

Kŷlkis (*K*[1] 693) *v.* kŷlikis.

Kìlkščıoti, -čıoju, -čıojau, *Puš. скрежетать, скрипѣть зубами; zgrzytać zębami.* ⊹ Arklŷs kìl̃kščıo *Al. Jb. v.* gilgždė́ti, gríėžti.

Kilmẽ, -mẽs, kil̃mę, f. 1) *возвышеніе себя; podnoszenie się.* Dìdžıą kilmę jìs tùri, t. y. jìs pàts kẽlıas didžıù. 2) *Al. выставляніе себя на видъ; danie hojne.* Visà kilmẽ, kur̃ àtnešė svíėstą ir̃ várškę (= Visà iškilmẽ, kàd var̃škę ir̃ kum̃pį atsìnešė *Ms., Slt.*). 3) ⊹ *происхожденіе; kilìmas Aist.* 208. Mergẽlė augštõs kilmẽs *W.* 160. Neieškódamas jū̃ (*sc.* cigõnų) kilmẽs, kíėk žinódamas aprašŷsıu dárbus *VPK.* 19. *v.* kìlti, kiltìs.

Kilmìngas, -ga, *высокаго происхожденія; желающій выставить себя на видъ; hojny.* Kilmìngai pasidė́jo svočìà, t. y. daũg dãvė (?).

Kil̃nà, -nõs, f. *Al. пышность, выдвиганіе себя; wystawność. v.* kilnìngas.

Kilnė́tıės, -ė́jū̃s, -ė́jaus, *Kal. собираться; podnosić się.* Sūnùs nesikilnė́ja važıū́ti tę̃nai. *v.* kil̃nytıės.

Kilningas, -ga, *пышный, нарядный; желающій себя показать; wystawny (w ubiorze)*. Martì nekilnìnga, matýtiės nebagóta. Čė kilnìnga giminẽ.

Kiĩnyti, -niju, -nijau, *Vel. (Ær., Rg., Sk., SN.)* 1) *поднимать; podnosić.* Anà sãkos kiĩnijusi tũs pakiùs, tą̃ lıódingę klétin. 2) *reflex., собираться, предпринимать, порываться; wybierać się, przedsiębrać.* Výrs kiĩnijas važiũti iñ tuřgų, t. y. vis nóri greičiaũ, užsikũrija. *v.* kilnétiės, kiłnóti, kìlti, užsikũryti.

Kiłnójama naudà *движимое имущество Kv., Ms. v.* kiłnóti. -+-

Kiłnóti, -óju, -ójau (*Jd.* 393,5 929,6, *Sch.* 159), 1) *поднимать; podnosić.* Vaĩkas ríėtus kiłnó, t. y. kėžũja, ō tù — sprãgiłą. 2) *переносить, переводить, перемѣщать; переправлять черезъ рѣку или озеро; przenosić.* Põnas gaspadorıùs kiłnója. Kám kiłnóji žmónis, ìnnumıus? Jijẽ dáiktus kiłnó ìš vıėnõs vıẽtos iñ kìtą. -+- Màno brolẽlei... ne marùžėms kiłnójo *Jd.* 275,8. 3) -+- *будить.* Šeimýną pri-kiłnóti, píėmenis išłáidyti *VCh.* 220,35. *v.* kiłóti, kìlti, kàšalıoti, kráułotiės.

Kiłnùs, kilnì, *adv.* kiĩnei, *Al.* 1) *поднявшійся, пышный, высокій; wzniosły, podnosisty.* Kilnèsnis ragaĩšis, kuřs gerıaũ iškìlęs. Tùpkis yrà nekilnıõs stovỹłos žmogùs, t. y. žẽmas. 2) *пышный, нарядный; чванный; wystawny.* Kiłnùs žmogùs — kuřs augštaĩ užsimãna, vẽda. Mergà kiĩnei rẽdos màž teturédama. Nekilnì bažnýčıa, kurì neaugštà, t. y. sù ìškilme. 3) *знаменитый, замѣчательный, отличный; znakomity, ośw iecony.* Kiłnùs žmogùs, t. y. švıėsùs. Anà gražì, kilnèsnė duktẽ iř pravorni. 4) *рыхлый; pulchny.* Kilnì žẽmė rùgıui kuř rugeĩ pasėti. *v.* kìlti.

Kyłõčius, -čė, *килунъ; mający rupturę. v.* kýłotas *Jš.*

Kýłotas, -ta, *имѣющій килу; mający rupturę.* Braukýti reĩkıa kýłotą móteriška̧. *v.* kýła.

Kiłóti, -óju, -ójau, *Puš. (Ds.)* 1) *поднимать; podnosić.* Mẽs jaũ arıẽłkos nekiłójame (*sc.* ne*be*kiłójame *Ds.*), t. y. nègerıame (*sc.* ne*bè*gerıame). 2) *переносить, переводить, перемѣщать; przenosić.* Ponì kiłõs kõl iškiłõs visùs žmónis. 3) -+- *переправлять черезъ рѣку или озеро.* Ãnas jaũ tretì mẽtai kaĩ kiłója žmónes pař Šveñtąją *Ds. v.* kiłnóti, kìlti.

Kìłpa, -pos, f. 1) *стремя; strzemię.* Kìłpą nũ baĩna pàmetė jìs jódamas. -+- «Spýrė gaidỹs ĩ kilpẽlę: krìto vainìks ĩ upẽlę» *Al.* 2) *ушко, петля; ucho, petla.* Padãręs kìłpą antnérk botãgą añt kóta. Gùzikas bė kìłpos. *v.* garánkštis *f.*, makslẽ (mekslẽ *Šm.*), ùžnařvė, smaklẽ.

Kìlpinė *и* kìlpìnė (*Al., Ms., Slt.*), -nės, f. *скрутина, колыжка; лукъ для стрѣлянія* (*K*[1] 93, 252, *WT.* 208,18); *petla w niciach.* Kàd rıẽtant (*sc.* rıẽčıant) neiñtemptas áudekłas kìlpinėmis eĩn añt rıėstùva.

Kilpìnis *и* kìlpinis (*вост.*), -nė, *стремянный; strzemienny.* Šikšnà kilpìnė. *v.* kìłpa *Jš.*

Kìlpinis (*DPo* 580,16, *KM.* 43, *SH.* 11,75, *SzDi* 137, *M.* II 42, 105)

и kìlpìnis (*жем.; ср. VCh.* 169,31), -nıa, m. *лукъ для стрѣлянія. v.* kìlpinė, kìľpa. -+-

Kìľpoti, -oju, -ojau (*у А. Ю.* kìľpůti), 1) *дѣлать петли, плоить; petlić, robić petle.* Kìľpoti kãspinus, t. y. kìľpas darýti, ringũti. Kìľpote iškìľpota skẽpeta sù stũčkomis. 2) -+- *запутываться въ чомъ-либо; wikłać się.* Tù kìľpojys, võ añs nóri iššikìľpoti, atsikìľpoti *Jš.* 3) *reflex., становиться волокнистымъ, отдѣляться отъ кострики (о льнѣ, коноплѣ); włóknić się, odskakiwać się od kostry (o lnie, konopi).* Linaĩ atsikľóję kìľpojas, t. y. atšokinė skarà mìnant. *v.* kìľpa, skárti.

Kìľp-saitis, -čıa (*K*[2] 206, *Kra., M.* II 453) m. *ремень у стремени; strzemień; rzemień od strzemienia.* Šą̃ⁿľa kójos kìľpsaičıůse añt žìrga besė́dint. Añt kìľpsaičıa pasıė́tà kìľpa.-+- Kiľppasajtej *pasy do strzemion KL.* 155[b] = kìľpa-saičei. *v.* kìľpa, saĩtas.

Kìlsčıoti (*Kra., Rg.*), -čıoju, -čıojau, *Al. часто приподнимать; подниматься, собираться; podnosić się.* Mergė kìlsčıoja (= baũdas *Al.*, baũdžıasi) išeĩti ìš sľũžmos. Añs kìlsčıo, t. y. kẽta eĩti, padarýti. Martì nekentẽs ùžpečky nekìlsčıojusys, norẽs rėdýtıės. *v.* kìlsť, baũstıės.

Kiľsnóti, -óju, -ójau, *приподнимать, понемногу поднимать; podnosić.* Kùrmis raũsdamas kiľsnó žẽmę. *v.* kìlsť.

Kìlsť (*Ds., Jn.*), kiľst (*Rg.*), kiľ̃st (*Kv.*), *interj., выражаетъ поднятие, вставание; wyraża podnoszenie się.* Kìlsť, kį̃ľa vaĩks eĩti. *v.* kìlti.

Kìlsterė́ti, -rıu, -rė́jau, *чуточку приподнять; podnieść.* Jìs kìlsterėja sù ũdega sàva. *v.* kìlsť.

Kiľstũti, -ũju, -avaũ, *Al. стараться заступиться; zastępować.* Añs kiľstũ ùž kìtą, t. y. užstó.

Kiľsu, *interj., выражаетъ движеніе вверхъ и внизъ; wyraża podnoszenie się.* Kiľsu pakiľsu (arbà kiľsu pirsu), vìs eĩk, čẽsa neturıù. *v.* kìlti, sė́stu prisė́stu.

Kiľsũnė (*жем. см.* kiľsůnė) *podnoszenie się z jamy do jamy, z dołu do dołu.* Kiľsũnė yrà kiľsãvimas důbõ ìš důbẽs sù važıù. *v.* kelıõnė *Jš.*

Kiľsũnùs (*жем. см.* kiľsůnùs), -nì, *podnośny, пр., droga.* Kiľsũnùs kẽlıas, t. y. důbė́tas, kàd reĩkıa kiľsũti ìš důbẽs iñ dũbę sù važıù *Jš.*

Kiľsũti, -ũju, -avaũ, *Kal.* (*Er.*) *подниматься и опускаться; podnosić się.* Kàd výrs sù mótriška eĩn prıõ viñčıaus, tàd víens kiľsũ, kità vypčıó. Kàd nelýgus důbė́tas kẽlıas žıẽmą reĩk kiľsũti ìš důbẽs iñ dũbę sù važıù. *v.* kìlti, dyginıũti.

Kìľtas, -ta (*Al., Kv., Rg.*), *грубый, толстый (о ткани); grubawy, kurzelny (o tkaninie).* Áudekľas kìľtas. Kìľta dróbė (*DU.* 65, *M.* I 55, II 135), t. y. storà. -+- Kìľta, bernẽli, mána drobužẽlė, negražì pažıũrė́ti *Jd.* 455,7. Kõžnas výriškas, į̃ kìľtą milìnę sermẽgą įsimóvęs, gìrė ař diřvo brũzdė *DB.* 39. Arklẽlis kìľtas (*статный*), rıė̀bùs, gražùs, sveĩkas, tìk trùputį nebjáunas *VPK.* 24 *v.* drútas, stóras, súdrus.

Kìlti, kįⁿľù *и* kìľstu (*жем., Jd.* 497,12), kiľaũ, *Vel.* 1) *вставать, подни-*

маться; wstać. Kìlkime mẽs, jaũ čẽsas grį̃ⁿžti namõnıui. Visì kį̃ⁿła ankstì, reĩk kélti iȓ mànıė (*y A. Ю.* mánej). Añs bekìłstus, beeĩtus (*жем.*). 2) *подниматься; podnosić się*. Pùtos kį̃ⁿła ìš armeñs añt lıūlıa. Dū̃na, pyrãgai inmaišýti kį̃ⁿła, łaĩks jaũ kèpti. 3) *Al.* (*Kv.*, *WŻW.* I 166) *отправляться въ путь; iść*. Senõlis võs atsikėlė iȓ bekìłstąs iñ mıẽstą, t. y. eĩna. *v.* kélti.

Kiltìnis *v.* kìłtas. Kupaikẽlė... kiltìnė *Jd.* 108,20. ⊹

Kìltis *Vel.*, kiltìs, -tıẽs, kiĩtį (*Kv.*, *Slt.*), f. *происхожденіе, родъ; pochodzenie; familja KL.* 46ᵃ. Mùdvi vıėnõs kìltıės, t. y. abì daininınkì. Iš gerõs (didžıõs) kìltıės (*u* kiltıẽs I 285 *n. c.* daĩglıus) jìs yrà, t. y. giminẽs. ⊹ Tẽvas kìltıės výrs bùva *DG.* 16,5. Jaũ mẽs abù tokıẽ senıùkai — vıėnõs kìltıės *Skp. v.* daĩglıus, vỹsıus, skìltis.

Kyłū̃ti, -ū̃ju, -avaũ, *Vel. будить молодыхъ въ первое утро послѣ вѣнца; budzić młodych pierwszego ranku po szlubie.* Vesélninkai eĩna sù dū̃domis iȓ mìntuvais jaunãvedžıus (*sc.* -ıų) kyłū̃ti añt kéłtuvių (*sc.* paȓ kéłtuves, kéłtuvėse). *v.* kìlti, žãdinti.

Kimbrti (?), kimbru (?), kimbraũ (*діал. см.* kembraũ), *Puš. коченѣть отъ холода; stężać od mrozu.* Kimbrtè(?) sukimbraũ (*sc.* kembrḗte sukembraũ; *cp.* spitrḗte apspitraũ *Kv.*) nū̃ šaĩčıa, t. y. sustyraũ. *v.* kem̃bras, stìngti, stỹrti.

Kim̃bti, -bstù, -baũ (*діал. см.* kem̃bti *Kra*, *Sk.*), *Puš. сильно худѣть; ociągać się.* Kuilỹs kim̃bsta jaũ iñ kinkles nū̃ méilės darbų̃, t. y. susitū̃pıa. Atradaũ čỹst kim̃bstančıas kıaulès nū̃ nepryžıūros iȓ błõga šėrìma. *v.* kem̃bti, lıėsti (*sc.* lýsti), tráuktıės.

Kimbti, kimbıu, kimbıau *odnaszać KL.* 46ᵃ. ⊹

Kimėžài (*Al.*, *Ms.*, *Slt.*) *v.* kemėžài. ⊹

Kimẽžt *interj. Tv. v.* kimėžū̃ti. ⊹

Kimėžū̃ti (*u* kemėžū̃ti *Jur.*, *Sb.*), -ū̃ju, -avaũ, *Al. еле двигаться; iść powoli.* Sẽnis kimėžū̃ja, t. y. eĩn palengvà. ⊹ Kimėžū̃k ùž švıėsõs užliñdęs *Slt.* Atkimėžãvo vaikù vẽdina *Slt.* Kažìn kas tiñ kimėzū̃, nagál geraĩ matýti *Tv.* Parkimėžãva ìš Sedõs *Al. v.* kemėžū̃ti, kèbėžū̃ti.

Kim-graužà, -žõs, *pl.* kim̃graužos, f. *Al. коропъдъ; mól.* Kimgraužà (*об.* kim̃graužos *pl.*) síėnos kìminus gráužıa. *v.* kìminas.

Kim-grıaužà, -žõs, *pl.* kim̃grıaužos (*Ył.*, *Ms.*, *Slt.*), f. *id.* = trynėlẽ *Ds.* ⊹

Kìminas (*об. pl. t.* kiminaĩ), m. *Al.* (*Kv.*, *KL.* 90ᵃ, *IG.* 50, *Ms.*, *Slt.*) *мохъ; mech.* Iñ síėną dẽda kìminus. Kiminaĩ áuga pélkėse. ⊹ Paȓ pùsę kùrpės apdė̃k sausaĩs kiminaĩs *DKn.* 28. Kõ bažnýčıo nėrà? — Kiminų̃ *KL.* 84ᵃ. *v.* kérpė, sãmana.

Kiminė̃ti, -ė̃ju, -ė̃jau, *собирать мохъ; zbierać mech.*

Kiminìnis, -nė, *мховый; mechowy.* Kiminìnės tórpės (= tùrpės) yrà prãstos.

Kiminójas, -ja, m. *Al. мшистое мѣсто, мшарникъ; mszarnik.* Kuȓ añt píėvų kiminaĩ teñ kiminójas.

Kiminũti, -ũju, -avaũ *(P.)*, *мшить, класть мохъ (въ стѣнѣ); mszyć, kłaść mech.* Aš kiminũju síėnas budavójant, t. y. dedù kìminus iñ síėną. *v.* kìminas, samẽti, sãmanoti.

Kímpa (kémpa *Sk.*), -pos, *сухопарый; zeschlak.* Žmogùs, arklỹs pardaũg líėsas bùs kímpa. *v.* kímpinis, kempyčià, kivýna.

Kímpėti (*діал. вм.* kémpėti *Pł.*, *Slt.*, *Šv.* *и* škímpėti *Sb.*, *гдѣ* ím *изъ* ém), -ėju, -ėjau, *твердѣть, превращаться въ kémpė; gąbczeć, schnąć jak gąbka.* *v.* kímpinis, péntėti *(Slt.)*.

Kímpinis *Al.* (=kęmpẽnis *Al.* *изъ* kémpìnis) *губка, трутъ, polyporus, boletus igniaria; gąbka.* Anà kaĩp kimpinútis (*sc.* kempinútis) sudžiúvusi. *v.* kémpinis, pìntis.

Kim̃pti, -pstù, -paũ *(діал. вм.* kem̃pti *Pł.* *и* kem̃bti *Er.)*, *Al.* *коченѣть; zmarznąć.* Anà kimptè sukim̃pusi, t. y. sušãłusi.-+-Sudžiúvęⁿ sukim̃pęⁿ sėdė́ja *Žin.* 25.

Kỹms (*юв. жем.*; *у А. Ю.* kímas) *v.* kiẽmas.

Kímsa *Kp.* *v.* kímsas. -+-

Kímsas (*Ds.*, *R.* *діал. вм.* kémsas?) *v.* kę́sas. -+-

Kìmša *(K¹* 677, *M²* 328, *Rg.*, *SN.)*, f. 1) *отверстіе въ стѣнѣ или крышѣ, чрезъ которое кладутъ сѣно или солому; okno od spychania siana, słomy.* Kìmša yrà łą́ngas kur̃ šiáudus kem̃ša. Kim̃šk šiẽną par̃ (*sc.* prõ) kìmšą. 2) -+- *мѣшокъ для храненія хмеля M.* II 398. *v.* kim̃šti.

Kim̃šis, -šia, m. *пиханіе; pchnięcie.* *v.* kim̃šti.

Kìmšoti, -šau, -šojau *(Er.)*, *торчать, высовываться; styrczeć, być wepchniętym.* Kàs čè tàva ùž añčių ùžkimšta kìmša bỹ dũnos kẽpałas? Gerklẽ insisprė́ndęs (*и* įsispreñgęs *Slt.)* kažìkas kìmša. *v.* kim̃šti, pampsóti, pūpsóti, springsóti.

Kìmšť *interj.* *v.* kìmšterėti.

Kìmšterėti, -riu, -rėjau, *толкнуть; pchnąć.* Kìmšterėk iñ kišẽnę óbalį.-+-Kìmšť iñ šóną kìmšterėja, dũdamas žẽnkłą kàd tylė́tų *Jš.* *v.* kim̃šti.

Kim̃šti, kemšù, kimšaũ, 1) *набивать, наполнять что-либо тискомъ; жрать, лопать; pchać, pchnąć.* Sūnùs kem̃ša šiẽną daržinẽn. Règztei (*жем. вм.* rẽgzčei) šiẽnui kim̃šti. 2) *затыкать; zatykać.* Kim̃šk skỹlę sù núšukomis. *v.* kamšýti, kìmšoti, mùrdyti.

Kimštùvas, -va *(Er., Puš.)*, m. *стеклянная или роговая трубка, чрезъ которую начиняютъ кишку рубленнымъ мясомъ съ приправами; pchadło, forma do napychania kiełbas.* Par̃ (*об.* prõ) kimštùvą kim̃šk dešràs. *v.* kim̃šti.

Kimšulỹs, kim̃šulia (*Er.* *и* kim̃šałas), m. *то, чѣмъ набиваютъ, пичкаютъ или сами пичкаются; jadło proste.* Jā́bi-kókį (=jãbu-kokį *Jš*) kim̃šulį patỹkęs (*sc.* patiẽkęs) iñ pil̃vą kim̃šk, bilè tìk neáłkanas bũtumei. *v.* kim̃šti.

Kìmti, kìmstu, kimaũ (*Ds.*, *Jn.*, *KL.* 46ᵃ), *охрипать; ochrzypnąć.* Kàd gerklẽ kima (=kìmsta *Jš.*), taĩ bal̃sas švar̃kšta (*sc.* švar̃kščia). *v.* kìbti, švar̃kšti.

Kimulỹs, kìmulia *(Er.)*, m. *хрипота; chrypka.* Inliñda kimulỹs gerklẽn ir̃ švar̃kšta jìs giėdódamas. *v.* kìmti *Jš.*

Kimùs, -mì (*K*[1] 310, 605, *K*[2] 209), *хриплый; глухой; chrypki.* Neišgýsta áiškei kàd bal̃sas kimùs, t. y. kibùs. -+- Jų̃ (*sc.* kañklių) gaudesỹs yrà trum̃pas ir̃ kimùs *DB.* 69. Rãštinykai tàs gaudès dalìį ĩ sklydžióses ir̃ kimióses; sklydžiõsėmis vadìn *l, m, n, r*, kitàs kimiõsėmis *DPr.* 5. Kimeĩ (*K*[1] 276) šunýtis łój *A*[3] 387. *v.* kìmti *Jš.*

Kim-varpa, -pos, f. *Vel.* (= kìr-varpa *SN., Vel.*) *короѣдъ; червоточина; mól ścienny. v.* kimgraužà, kirmvarpa.

Kimzras (*діал. вм.* kemzras?), -ra, m. *Puš. кочка; kępa, porosła mchem w bagnie.* Kimzras (I 476 *n. c.* grùbas) yrà kùpstas apkérpėjęs añt píėvos priẽ pélkių. -+- Visóks supùvęs mẽdis — ar̃ apušiẽs, ar̃ kõks kìts pũsras — kim̃zras *Š. v.* kęsas, kímsas, kùpstas.

Kimzrỹnė, -nės, f. *мѣсто, покрытое кочками; kępisko.* Kur̃ kimzrỹnė pélkė (*loc. sg.*), teñ menkà píėva, pãtys kimzrai.

Kinas, -na, m. *Vel. замазка; kit.*

Kìna-varpa, -pos (*Sb., Vb. и* kìnavarpas *Nm.*), f. *червь, точащій дерево; mól drzewny. v.* kinìvarpa *Jš.*

Kinavarpóti (*и* kinvarpóti *Jn.*), -óju, -ójau (*Sb., Vb.*), *точить (о червяхъ); drążyć (o molu). v.* kinivarpóti. *Jš.*

Kinavóti, -óju, -ójau, *замазывать; kitować.* Sù kinù kinavók stikłùs łánga.

Kìnderiũti (*не* -riuoti *ли?*) *Al. колыхать; kołychać.* Kìnderiůk vaĩką, t. y. sūpůk. -+- Bóba vaĩką nusitvė̃rusi kìndaro *Kra.*

Kìnis, -nia (*Kv., SN., Š.*), m. *свиное ложе, гайно; kniej.* Kiaũlės gùli kìny. *v.* mìgis, šìrtas.

Kiniũti, -niũju, -niavaũ (*Š.*), 1) *превращать въ свиное ложе; próć kniej, robić nieład.* Kám kiniũji (I 106 *n. c.* ardýti) łóvą, bo bùva gražeĩ užkłotà. Anà kiniũja drabužiùs; sùvertė pàtalỹnę. -+- Siúłus kiniũk! *Jš.* 2) *reflex., приготовлять себѣ ложе, гайно; kniecić się, leść w kniej.* Kiaũlė kiniũjas ir̃ tũ insikiniũs. Añỹdvi kiniũjas gul̃ti, t. y. taĩsos sáu łóvas, kìnį, tąⁿsos apkłotùs añt gałvõs. -+- Kiniũte insikiniãva dáiktai tar̃p dáiktų *Jš. v.* kìnis, jaũgti (*Słt.*).

Kinì-varpa (I 713 *n. c.* gryžũti *и* kinì-varpas *m. Sm.*), -pos, f. *червь, точащій дерево; mól drzewny.* Mẽdį gráužia kinìvarpa (*об. pl.*). Kinì-varpų (I 571 *n. c.* išdulė́ti) suė̃stos síėnos. *v.* kìnis, varpýti, kirmvarpa.

Kinivarpóti, -óju, -ójau, *точить (о червяхъ); drążyć (o molu).* Kinìvarpa (*об. pl.*) kinivarpó siėnójus. *v.* kirmgraužóti.

Kìnka, -kos (*Pł., K*[1] 238, 480), f. 1) -+- *noga od kolan do kłębu, tyłu.* Nũ kẽlia ligì šum̃pia, ligì kùlšiės, vadìnas kìnka *Jš.* 2) *нога (?); noga (cała).* 3) -+- *żyła pod kolanem.* Gįⁿsła (*діал. вм.* gýsła) põ kelìù vadìnas kìnka *Jš.* 4) *тощій, худой; chudy.* Ẽ tù, kìnka! nuvèžk iñ Šiaulìùs, gáusi berlìnką. Kàs líėsas néikom: ar̃ arklỹs, jáutis, kiaũlė, ar̃ žmogùs, vadìnas kìnka. *v.* kinklẽ (*sc.* kenklẽ), kiškà, kója, pakìnkis,

stibýna, šinka *(об.* kum̃pis, šum̃pis *и* šlium̃pis *Plt.)*.

Kìnkčioti, -čioju, -čiojau, *кивать головою; kiwać głową.* Kìnkt kìnkt, kìnkčio arklỹs nũ bimbał̃ų gỹniodamos, ráišdamas. + Kìnkčio kuł̃tupis *DD.* 140. Stójęs kinkčió *Jd.* 219,6. *v.* kinknóti, kinkū̃ti, knobū̃ti, lìnkčioti.

Kinkýti, -kaũ, -kiaũ, *запрягать; распрягать; zaprzęgać.* Neturė́damas kiñkłankia (*и* kiñkomoja łañka), pakankčių priẽ pavałkų̃, nóri jìs kinkýti árklius. *v.* kiñktai, jùngti.

Kinkła-braškis (*діал. вм.* kenkłabraškis), -kė, *Al. у кого ноги тонки; kiėnõ keñklės brãška; cienkonogi.* Kuriõ kójos tę̃ⁿvos tàs kinkłabraškis.

Kiñk-łankis *(Bt. и* vežłankỹs, vẽžłankio *Jn.)*, -kia, m. *Puš. дуга въ оглобельной упряжи; duha. v.* kinkýti, łañkas, kam̃pas (*у А. Ю.* kumpas).

Kinklẽ *(діал. вм.* kenklẽ, keñklę *Al., Er., Ms., Sk., Słt.)*, f. *Al. колѣнная впадина, poples; задняя часть голени; kójos ùžpakalis nũ linkmeniẽs lìg kułkšnų̃ arbà, trùmpiaũ sãkant, stáibio ùžpakalis (Al., Ms., Słnt.); goleń.* Kójos kinklẽ nũ kẽlių lìg lẽtenos. Varpẽlis cìngt, kinklẽ tìmt tìmt (*sc.* tímpt)! + Nũ strė́nų, nũ jū̃stos ligì kẽlių ìš vir̃šaus vadìnas kinklẽ. Mę̃ⁿsà (*діал. жем. изъ жем.* mēsà *Al., Kv., Ms., заимств. изъ русск.* мясо) ìš apačiõs tar̃p buliẽs ir̃ kẽlių vadìnas kinklẽ *Jš. v.* błauzdà, kìnka, linkmũ̃, nãras (narỹs *Er.*), pakìnklis, riė́tas, stáibis, stibýna, šłaunìs, šlium̃pis, šum̃pis.

Kiñklinti *(діал. вм.* keñklinti *Kv., Ms.)*, -nu, -nau, *идти, iść.* Ilgakiñklis *(Sb. Vb. діал. вм.* ił̃gakeñklis *Kv.)* kiñklina, t. y. eĩn. *v.* kinklẽ.

Kinknóti, -óju, -ójau, *кивать; кланяться; kiwać głową.* Jýnai (*и* ýnai) gáł̃vą kinknódama sãkė. *v.* kinkū̃ti, knobū̃ti, lingū̃ti.

Kinksóti, -saũ, -sójau *(Ms.)*, *торчать; stać.* Nubóda kinksóti ilgaĩ, t. y. stovė́ti. Arklỹs pakinkýtas, šal̃ty, kùprą išriẽtęs, iñ kinklès sutráukęⁿs (*жем. изъ* sutráukęs + si) kiñksa añt łaũka par̃ vìsą diẽną. + Bažnýčio kiñksa žmónys łáukdami kùniga. Kìnkas išteñpęs kiñksa jìs añt łóvos *Jš. v.* kìnkt, knypsóti, knopsóti, ringsóti.

Kìnkt, *interj., выражаетъ киваніе головою; wyraża chylanie głowy.* Sẽnis kìnkt kìnkt, kłõniojas. Kìnkt pakìnkt, arklỹs gáł̃vą kìnkčio šłubū̃damas.

Kiñktai, -tų *(Ds., Kv.)*, *pl. t.* m. *упряжь; uprząż.* Arkleĩ kiñkomi iñ kinktùs: plė̃skės, pãvałkus, àtvarsłus *(при nom. pl.* àtvar̃słai *Ms.)*. *v.* kinkýti.

Kìnkterėti, -riu, -rė́jau, *кивнуть; kiwnąć.* Sù gáł̃va kìnkterė́ja añs kłõniodamos. *v.* kìnkt, lìnkterėti.

Kìnku-lìnku *interj. v.* kìnkterėti. Nũ manę̃s namìškiams kìnku-lìnku! *Šv.* +

Kinkū̃ti, -ū̃ju, -avaũ *(Kv.)*, *кивать головою; kłaniać się, kiwać głową na nos.* Pamãtęs pažį̃stamą kinkū̃k (*sc.* kinknók) gáł̃vą. Arklỹs kinkū̃ sù gáł̃va añt nósiės žemỹn. *v.* kìnkčioti, krypū̃ti, lingū̃ti, linkū̃ti, łungū̃ti, mostagū̃ti.

Kinsas (*m. e. жем.* kė̢ⁿsas *или* kė̢ⁿsos *изъ* kęsas) *кочка; kępa, wypukłość, np., na łące.* Paũkšč̣ei, bitys kinsũse (= *жем. діал.* kė̢ⁿsũsė̢) gũžtą kráuna. *v.* kùpstas *Jš.*

Kiñ-varpa, -pos *(Jn.)*, f. *червь, точащій дерево; trynėlẽ (Ds.); mól drzewny. v.* kinìvarpa *Jš.*

Kiõblinti, -nu, -nau, *идти неуклюже; kẽblinti.* Gaváu piningũ̜ ir̃ kiõblinau toliaũs *WJ.* 45. Numon (*вм. жем.* numiẽ) kiõblina *WŽW.* II 207. *v.* kõburti. ⊹

Kiõcis, -cia, m. *Al.* (*Kr., KL.* 237ᵇ) *корзина* (*нѣм.* Kötze); *kosz.* Bùlbes dẽda iñ kiõcį. ⊹ Pórą kiaũšių ĩ kiocẽlį *Jd.* 311,34 *v.* krẽstis, krẽžis.

Kiõgždas, -da, m. *нѣчто вспученное, вспыженное; negeraĩ sukráutas kúgis, vežìmas, sukiogždìntas (Sb., Vb.); kopica mająca u spodu wązką osadę.* Kúgis arbà vežìmas šiẽna ìš apačiõs siauraĩ sukráutas vadìnas kiõgždas *Jš.*

Kiógždėti, -dėju *и* kiógždu *(Jš.)*, -dėjau, *Al. пучиться, вздыматься; рыхлѣть, становиться ноpистымъ; schnąć.* Torpės (*sc.* tùrpės), síenos kiógždete iškiógždėjusios (I 591), t. y. išdžiúvusios. *v.* kiõgžti, kiugždėti.

Kiogždìnti, -nù, -naũ, *пучить, вздымать, пушить, ерошить; składać kopicy. v.* kiõgždas, kiaugždinti *Jš.*

Kiõgždinti, -nu, -nau *(Ms., Slt., Š., Tv.)*, *id.* ⊹ Pa-kiogždinti *papũrinti, napuszać;* pa-kiõgždęs *papũręs, napuszony DŽ*[1]. ⊹

Kiogžtas *v.* kėkštas. —

Kiõgžti, kiogžtù, kiogždaũ *(Ms., Pl., Slt., Vb.)*, *вздыматься, пучиться; рыхлѣть; pũrti. v.* kiogždìnti. ⊹

Kióka, -kos, *Al. угрюмый человѣкъ; kũdas, lẽtas, eĩna iš leñgvo Jur.; zakapturzony.* Mergà bè súmonės (*вм. діал. Al.* sǫmuonę *nom. sg. f.*, *гдѣ* ǭ *изъ* ą), kaĩp vištà nupliur̃pusi. užknabìnusys véidą sù skẽpeta, bùs kióka. *v.* kũka.

Kiokė, -kės, f. *Vel. ругательство въ родѣ «мокрая курица» (sugriùvusi, ištìžusi merginà Er.); suchotnica (= udo żeńskie Jš.).* Ẽ tà kiokė mótriška — ɫõjo anã̜.

Kiõkinėti, -ėju, -ėjau, *Al. похаживать; iść w lekkim ubiorze powoli.* Davatkà kiõkinė, t. y. pasikiogždìnus váikščio iš leñgva, tėplio. *v.* kũkinėti.

Kiõkinti, -nu, -nau, *Al. (Tv.) идти; iść.* Anà kiõkin namõniui iš dárba, t. y. eĩna. ⊹ Moterìške, kur̃ kiõkini? *Jš. v.* kiõkinėti.

Kiókščioti, -čioju, -čiojau, *Al. (Ms., Slt.) покрикивать; śpiewać; przewrzaskiwać DŽ*[1]. Añs kiókščioja, t. y. stãcijas, káɫnus giėdója.

Kioksóti, -saũ, -sójau, *Al. (DG.* 62, *Kv., Tv., Vel.)* 1) *сидѣть безъ дѣла; siedzieć bez roboty.* Ligónis pasveĩkęs kiõksa ɫóvo. Šũ kioksõs palìpęs añt stãɫa. 2) *торчать, выдаваться; być podniesionym.* Pùrmonas (*и* kùrmonas *Ds.*) añt pasõstės (sėdỹnės) kiõksa. Kiõksa ìš tóɫa bríėdgaurei, plìkgaurei añt píėvos. 3) *торчать, стоять (безъ дѣла); stać bez użytku.* Kaĩp mẽdis padžiúvęs kioksója, t. y. stovẽja bè pažỹtka. *v.* gaksóti *(Er.)*, riogsóti, šmėkšóti.

Kiõkštas, -ta, m. *Al.* *чахлый, сухопарый; wyschlak.* Jāb-kóks kiõkštas móka sàva srùbą nuvìrti, t. y. mylū̃ti apsižãnijęs (Patarlẽ). Anà padrikì kaĩp kiõkštas, t. y. neindužnėjusi, klėina (*сз. жем. изъ* kliėna).-+- Tiktaĩ kiõkštai tokiẽ užáugę, pasikiõgždinę (kaĩbama apiẽ kopūstùs) *Š. v.* kiõgžti, kiógždėti.

Kiókštėti *v.* kiógždėti. Išdžiúvo iškiókštėjo vìsos cibùlės añt síėnos *Š.* -+-

Kiõkšti, -ščiù, -ščiaũ, *Šm.* Ligónis, sẽnas žmogùs kiõkščia, suñkei dūsũja. *v.* kiókščioti. -+-

Kiokti, -kiu, -kiau, *Vel.* *тарабанить, волочить; wieść ciężar.* Žmogùs grebštùs (=grabštùs I 458) kiokia máłkas durnù (*sc.* prastù, netìkusiu) keliù tiẽsei paȓ kłū̃ną.

Kióra, -ros, *Al.* *чахлый, хилый; schorzały.* Anõs tókios kióros, t. y. kiõrinė, vìs seȓga.

Kiõrinėti, -ėju, -ėjau, *Vel.* (*SN.; у А. Ю.* kórinėti) *волочиться, ходить; chodzić (o słabym).* Ligónis pasiłãbinęs kiõrinėja biškẽlį, võs gývas iȓ atkrùta. Tù kiõrinėsi, t. y. váikščiosi išálkęs. *v.* kióra, kárti, kõrinti, kobrinėti, kõburti.

Kiõrtiės, kioriũs, kioriaũs, *Puš.* *вздыматься, пучиться (о льдѣ); zawieszać się (o lodzie).* Ledaĩ kiõrias pakraščeĩs ùpė, prūdè, t. y. pasìkelia iȓ atkę̃ⁿra nū̃ pãkraščia. *v.* kárti.

Kióst (=kiū̃st *Sk. u* kiúst *Er.*, kiùst *Ms.*, kúst *Jur.*), *interj.*, *прыгъ! скокъ! wyraża skok.* Kióst kióst avìs! nemóka bėgti palìkus viėnà.

Kiožėti, -ė̃ju, -ė̃jau (*Er.*, *Kp.*), *рыхлѣть, становиться сотообразнымъ; dziurkowacieć (o śniegu).* Pavãsarį sniẽgas kiožė̃ nū̃ sáulės, t. y. dãros skylìkės, urvẽlei. *v.* korėti.

Kiõžinti, -nu, -nau, *Al.* (*Er.*, *Š.*) *медленно идти точно боясь упасть; iść powoli.* Aš kiõžinu, t. y. einù namõn palengvà. *v.* põžinti.

Kióžinti, -nu, -nau (*Er.*, *Ku.*), *вспучивать, взрыхлять; wzdymać, robić nadętym (nasypywać lekko).* Añs kióžin grúdus paleñgva pìłant saĩką. *v.* kiõžti.

Kiožýti *v.* kiožėti. Lėds iškiožìjęs *Er.* -+-

Kiõžti, -žtù, -žaũ (*Er.*), 1) -+- *вздуваться, рыхлѣть; nadymać się.* Mìłtai iñ gõrčių išleñgva piłamì kiõžta, t. y. pasìkelia *Jš.* Lẽdas pakiõžęs; sniẽgas pasikiõžęs kaĩp korỹs pavãsarį *Al.* Dū̃na kiõžta *Kra.* 2) *reflex.*, *Puš.* *вздыматься, вспучиваться; najeżać się.* Lẽdas, kaĩp vandū̃ nuseñka, kiõžias añt kraštų̃. Druskà paȓ pirštùs piłamà kiõžias. *v.* kẽžti, kiõrti, pū̃rti, purū̃tiės (*u* purėtiės *Al.*, *Slt.*).

Kiožū̃ti, -ū̃ju, -avaũ, *пучиться, вздыматься, рыхлѣть* I 8 *п. с.* akýti. *v.* kiožėti. -+-

Kypa, -pos, f. *Puš.* *кишь, куча, множество; rój, zszczepienie się ruchających (mrówek).* Kypomis eĩna skrùzdys põ kitą kitõs. Kypa skruzdų̃ yrà susikabìnimas. -+- Gyvãtės susikypãvę kýpom *Sb. v.* kibždėti, kỹpti, kypū̃tiės, spiẽčius.

Kỹpałoti *v.* kỹparoti *Jš.*

Kỹparoti (*о изъ* ů) *Puš.* *медленно откармливать; odchwycać.* Sìłpną kárvę kỹparok kõl atkỹparosi ìš li-

gõs, t. y. atgáusi.+Kỹparũtiės *suñkei gáutiės iš ligõs, suñkei gýti, rõs ne numiřti Er. v.* kỹpti, geĩvelinti.

Kypas *v.* kypa. Błùsos kypais eĩna *pchły gromadami idą, kupami (tylko o przykrych owadach) KL.* 210ᵃ.+

Kìpė, -pės, f. *Rt. подойникъ съ однимъ ушкомъ, indēlis kárvėms mìlžti, iš kuriõ píėną pìla į mìlžturę, rankiniñkė (Kr.); rañkinė (Ku.); шайка (Jn.). v.* kìpis. +

Kìpelis, -lıa, m. *Vel.* (= kìtelis *Vel. Jb.*) *платье, одѣваемое на покойника; ubiór żałobny.* Jũdu kìpelıu aprėdýtas lıavónas gùli. + Ar̃ bẽr dá gyvà Kasẽlė, tà màna mıėłà mergẽlė?—Õ yrà, yrà, nórint nebgyvà: žalıañ grabẽly paguldýta, žalıù kìpelıu aprėdýta, bažnytẽlė pastatýta *Jd.* 1212,14. *v.* iñkapės (į̃kapės *Al., Er., Ms., Šv., Tv.*).

Kipẽlis, -lıa, m. *коновка; konewka. v.* łaukneša *Jš.*

Kipersũti *Ku., DŽ¹ galopować, hasać. v.* kepersũti (kèpersũti *Šv.*). +

Kìpis, -pıa, m. *Al.* 1) *подойникъ съ однимъ ушкомъ; dojnica z jedną rękojeścią.* Iñ kipẽlį (*u* kipãlį *Al.*) kárvę mélžıa. Iñ kìpį supýlė píėną anojė̃. 2) + *кадка для масла (Vk.); faska.* Sũdas del svíėsta nũ keturıų̃ lìg aštũnıų̃ gõrčıų vadìnas kìpis *Jš.* 3) + *шайка (Yl.); nedìdelis medìnis iñdas rándenıui pỹlıoti iš víėno iñdo kitañ, bùrnai praũsti, šunìms łãkinti, veř̃šıams gìrdyti, bèt nè kárvėms mìlžti (Ms., Slt.).* Pałáistyk …kipalıù *DS.* 144. *v.* girokštas, kõdis, stõtkas, verpelẽ.

Kìpš (*Al., Slt.*), *interj., выражаетъ слабое трогание; wyraża ruch.* Anì kìpš (= pìkšt *Š.*) namũsė músų nıẽks pýpkės nekrùtina, nekũrija.

Kìpšas, -ša, m. 1) *чортъ, дьяволъ (Kr., Slt.); czart.* Kàd vãgį (tavì *Jš*) kìpšas pagáutų! 2) + *pająk z bardzo długiemi nogami KL.* 159ᵃ. *v.* bíėsas, bùdelis, nãkabis, vélnıas.

Kipti, kimpu, kipau, *Puš. двигаться въ большомъ множествѣ (при работѣ); ruchać się przy robocie (o mnóstwie).* Žmónys añt tałkõs (*sc.* tałkõ) prıẽ rugıų̃ pjovìma kìpa kaĩp skrùzdys. Kiptè atkìpa tałkà iř padãrė. + Talkininkai kaĩp skrùzdys kìps (= kìbs *Ped.*) prıẽ dárba *Jš. v.* kibždėti, kypũtıės, krutėti.

Kỹpti, -pstù, -paũ, 1) *чахнуть, хирѣть; издыхать (Er.); zdychać, konać.* Tù kypstì, t. y. bengíės. Kõ tù kypstì, kõ tù netẽkęs, ar̃ dũnos ar̃ drùskos? 2) + *выжить съ трудомъ, возвратить себѣ прежнюю силу (Er.); mieć ruch, życie.* Kyptè võs iškỹpa (I 589, *Pl.*) ančıùkai iš ligõs, t. y. võs pratìka *Jš.* 3) + *оправляться отъ болѣзни; odchwycać się.* Kyptè atkỹpsta (I 126) jaũ ligónė, t. y. atsigeĩvelė, atsigáuna *Jš. v.* kỹparoti, kaĩpti (keĩpti), gỹbti, kãpanotıės, keñpti.

Kipunga *v.* kępunga, f. *Al. стѣснённое положеніе (ср. нѣм.* Gefangen); *tarapata, sidło.* Iñ kipúngą (I 517 *n. c.* įklıúti) impũlıau, kàd durìs uždãrė iř nór bučıũti iř mùšti. Móteriška kàd bũtum kitõs (*м. б.* kitõs *изъ* kıėtõs?) širdıẽs neimpùltum iñ kipúngą. *v.* pelákautai (*вост., напр.*,

въ Кр., вм. pelëkautai), słãstai, spą̃ⁿstai, ùžnarvė, žabángai (žabángos *Ms.*).

Kypū́ti, -ū́ju, -avaũ, 1) *Al. идти усталымъ шагомъ (Ku., Šil.); работать медленно (Er.); iść powoli.* Mãžas vaĩkas kypũ. 2) *Vel. (Er.) обвиваться, переплетаться; обниматься (SN.) = glebėsčiū́tiės; uwijać się łażąc jeden na drugiego.* Kypū́jasi žalčeĩ añt kìts kìta bėgdami ìš kūtiės. *v.* kìpti.

Kýra, -ros, *надоѣда, докучатель; dogryzacz.* Tàs kýra — kur̃s ínkỹra visíėmus. *v.* kỹrti, prakýra *Jš.*

Kỹras, -ra, m. *Vel. (SN., Vil.) флёръ, рѣденькая ткань (польск.* kir); *merla, tkanina rzadka.* Kỹras yrà išskìdęs audìmas. Drabùžis išnešiótas kaĩp kỹras, t. y. išbliñdęs visái. *v.* čỹdras (*Š. и* šỹdras), dóbstys (*и* dóbstė *Ms.*), pargamanas, plìskis, rỹzas, skùtas (skūtas).

Kìrba, -bos, f. *топь, болотистое мѣсто; załęże* (*DŽ*[1]., *Ms., Slt., Aist.* 155). Šiõs diėnõs gìrių ir̃ píėvų vietoje angis gìrės trakšójo, õ tar̃p jų̃ jaũ versmė̃tos kìrbos burgė́jo, jaũ ežeraĩ tỹvuliavo *DB.* 12. Pãtys tù tárpu slapstýdamos kìrbose, bãłose ar̃ gìrėse nėkadõs nū̃ nẽpriėtelių neprigáunamys *DB.* 211. *v.* kirbė́ti. ⊣-

Kirbelis, -lia, m. *Al. взятка, подкупъ; podkup. v.* paprikaĩ *(Slt.).*

Kirbė́ti, kìrbu, -bė́jau, *шевелиться, дрожать, трепетать; кишѣть; ruchać się; drgać.* Kirbẽs širdìs anõs kàd vìs atmiñs apiẽ manè. Kasà kirmenų̃ susipýnusių kìrba, t. y. krùt. Skrùzdys, ùtys gal̃võ kirbė́ja, t. y. kušė́ja. Kìrba (I 441 *и. с.* gyžulỹs) kàd kùš daũg utų̃. Rañkos pail̃susios kìrb. Vištùitis kìrba kiaũšyje. Ne vìsiškai šũ párkanda kãtę, dár kìrba, žymù dár gỹvastis. ⊣- Blusà, utìs, ašutū́tas drabùžis kìrba par̃ márškinius. Gerklẽ mán kìrba, kaĩp sù nagaĩs knibẽna. Kìrba virbždýnas kirmų (*sic!*) *Jš.* Kõ kìrbi kaĩp utėlẽ põ šãšą? *Kv.* Vaikáms ùtys põ šašaĩs kìrba *Pl., Sb., Vb. v.* judė́ti, kirbždė́ti, krutė́ti, kušė́ti, kužė́ti, niėžė́ti, virbždė́ti.

Kìrbinė (*у А. Ю.* kirbin*a и* kìrbin*as* I 468 *и. с.* grę́ⁿsti; *невѣрное образованіе по demin.*), -nės, f. *Vel. (Ds., Kp.) связка; nizanka.* Kirbinẽlėmis suvárstė łapùs tabõka. ⊣- Kìrbinė rãktų *KL.* 46[a]. Kìrbinės vỹžų, žiẽmai pripìntų *OP.* 105. Ẽjo bóba pãšalu, nẽšės vỹžų kìrbinę ir̃ dù adiklìù *Pn*[1]. Sus(i)mẽtus bìčių čiėłà kìrbinė *Ds. v.* vìrtinė.

Kìrbinti, -nu, -nau, 1) *Al. шевелить, двигать; кишѣть; ruchać (bez ustanku).* Kìrbin ùtys, błùsos. Kãtė ůdegõs galiùką kìrbin týkodama pẽlę. 2) ⊣- *дразнить; draźnić* (*KL.* 242[b]). Nekìrbink vãpsos! Įkìrbina bóbą ir̃ kéik. Kám gi kìrbini? *v.* kirbė́ti, łãzginti, viksnóti.

Kir̃bti *v.* skirbti *Jš.* ⊣- Sukir̃ba píėns, sugỹža; gỹžt, kir̃bt pràded *Š.*

Kirbti, -bstu, -bau *въ сложеніи съ* pa-, *обезпокоить, озаботить; parūpti.* Tõs pérgalės liėtùvių Čeladinui pakir̃bo *DI.* II 436. *v.* kirbė́ti. ⊣-

Kirbu, *interj., Vel. выражаетъ скрипъ*

(nepa); wyraża ruch. Kirbu kirbu— kàd pıẽšıa (*sc.* rãša).

Kirbulỹs, -lıa, m. *nерхота; drapiączka.* Kirbulỹs añt širdıẽs kaĩp čiupinė́te čiupinė́, gnáiba iř kósulį kẽlıa. *v.* kirbė́ti, gyžulỹs.

Kirbždė́ti, kìrbždu, -dė́jau, *Kal. кишьть, гомозиться; ruchać się (o mnóstwie robactwa).* Kirbždýnas utų̃ kìrbžd kàd ãkys mařgů (*и* márgů *Al., Slt.*) bevéizdint. ⊹ Vabalıùkai kìrbžd *Vr. v.* kirbė́ti, knibždė́ti, kužė́ti, virpė́ti.

Kirbždýnas, -na, m. *кишачая куча; robacznik.* Kiřmenys iř ùtys susimẽtusıos iñ víėną vıẽtą vadìnas kirbždýnas. *v.* kibždýnas, kirmynójas, vibždýnas, virbždýnas.

Kirdinti, -nu, -nau, *будить; ocucać.* Pra-kirdinti *przebudzać DŽ*[1]. Šviėsỹbė šviėsãva trobojè, iř ištìka Pẽtrą šónan, iř pa-kirdina jį̃ *WEE.* 155,20. *v.* kirdýti. ⊹

Kirdýti, -daũ, -džıau, *id.* Kirdýk, t. y. žãdink ìš mıẽga *Jš.* ⊹ Pa-kirdžıu *przebudzam kogo SzDi* 292. Neváikščıok: pakirdýsi vaĩką *obudzisz Slt.* (*KL.* 242[b]). *v.* žãdinti.

Kyrẽlis, -lıa, m. *Vel.* (*demin.* къ kỹras) *флёръ; merla, tkanina przezroczysta rzadka.* Audìmas rẽtas kaĩp kyrẽlis. Víėnu kyrelıù rẽdos anà. *v.* kỹras, plìskas, šỹdras.

Kyrė́ti (*и* įkirė́ti *SN.*), -rıù, -rė́jau *(об. въ сложеніи съ praepos.), докучать, надоѣдать (Er., Kv., Š.); sprawić odrazę, dokuczać.* Jaũ jisaĩ kỹr jaĩ iř pař ìlgą čėsą inkyrė̃s iř anà jį̃ greĩtai atstatỹs. ⊹ Šneřkštė, kneřkė iř kirė́jo *Jd.* 855,10. Ganà yrà víėną paváizdą pripłıẽkti, idánt apeĩ daũgį pãsakodams neįkyrė́čio skaitýtojui *DG.* 51,2. Mã́ įkirė́jo *мнѣ надоѣло SN.* Mùn šıėnpjútė įkyrė́jo. Kaĩp įkyrė́s kálvıů Jùzė, bełándžıodamas priẽ jõ Mãgdės, įdū́s jám šónus. Ař táu neį̃kyr añs sàvo plepałaĩs? *Al., Ku., Ms., Slt., Šił. v.* bósti.

Kìrgždinti, -nu, -nau, *заставлять кричать, дразнить.* Kìrgždina mergàs *Vilk.* Kàm tù kìrgždini vaĩką, t. y. jùkini iř kartù dõviji *Paš. v.* kirkždýti. ⊹

Kyrıẽjus, -jaus (*DŽ.* 28[b]), m. *кирея, верхній кафтанъ; płaszcz, oponcza.* ⊹ Nũ sàvęs kyrıẽjų nusıaũtęs jám atìdavė *DG.* 47.

Kìrinti, -nu, -nau, *Ds., Dsn. дразнить. v.* įkìrti, kyrė́ti. ⊹

Kìrka, -kos, f. *Vel. (и* kìrlė *Sn.) чайка, larus; rybołów (ptak). v.* žuvė́dra.

Kìrkauti, -auju *и* -aunu, -avau *(Er.), кричать по-гусиному; krzyczeć jak gęś.* Žą̃[n]sys išsiskáidžıusıos kìrkauna (*и* kìrgauna *Ałn.*). *v.* kiřkti.

Kìrkčioti, -čıoju, -čıojau, *покрикивать по-гусиному; gęgać.* Žąsìs kìrkčıo, vištà karknó. *v.* kiřkti *Jš.*

Kirkdyti, -dau, -džıau, *caus., заставлять кричать (о гусяхъ); krzyczeć.* Kám kirkdai žą̃sį nutvė́ręs. *v.* kiřkti, kìrkinti, rė́kinti *Jš.*

Kiřkiłas[1]), -ła, m. *крикса, плакса;*

1) Ср. родовое имя (фамилію) Kirkìłas въ дер. Šašáičıai (*діал.* Šašátē) въ приходѣ Kalvarijà Тельшевскаго у. *Ред.*

krzykun. Vaĩkas kuřs rẽkia, kiřkia, bùs kiřkilas. *v.* kirklỹs, rėksnỹs.

Kirkìlis, -lio, m. *Ds. зябликъ.* Tàvo kója kaĩp kirkìlio, t. y. iłgà *T. v.* kikìlis *(Kv., Uš.).* ⊹

Kìrkinti, -nu, -nau, *caus.* 1) *Vel. заставлять кричать (о гусѣ Rg.); krzyczeć.* Vištẽlių nekìrkink! ⊹ Tù kìrkini žą̃sį, võ jìs kárkina vìštą *Jš.* 2) ⊹ *дразнить (Ds., M.* I 119, *Rg., Švn.).* Kám tù vaĩką kìrkini? 3) *reflex., Vel. (Rg.) мучиться съ плачущимъ ребёнкомъ, унимая его; krzyczeć.* Sù mažù vaikù kìrkinas pař nãktį mótyna. *v.* kiřkti.

Kirklỹs, kiřklia *m.*, kirklẽ *f.*, 1) *крикса; krzykała;* 2) *сверчокъ; świerszcz.* Kũdikis, kuřs vı́ėn *(ciągle)* išsižiójęs kiřkia, bùs kirklỹs. *v.* kiřkti, zįzlỹs, svirplỹs.

Kiřkotis *v.* kiřvkotis. Kiřvis... tarbõ..., õ kiřkotis notrynójė (*жем. loc. sg.* къ notrynójas) *Jd.* 169,5. ⊹

Kìrksčioti, -čioju, -čiojau, *Al. (Ku., Slt., Šił) покрикивать; krzyczeć.* Žą̃ⁿsìs kìrksčio (=kìrkčioja *Rg.*), vištà karknó. ⊹ Gaidỹs kìrksi, kìrkščioj kašẽlėje *M.* I 68. *v.* kiřkti.

Kirksė́ti, kìrksiu, -sė́jau, *Vel. (Ds., Rg.) кричать по-гусиному; krzyczeć.* Žą̃ⁿsys kìrksi pamãčiusios vãnagą arbà kàd nóri lė̂kti. Tù kìrksi kaĩp žąⁿsiùkas: ař liežuvẽlis nukrìta? *v.* kiřkti.

Kirkšnei *klęby w udach KL.* 133ᵃ. *v.* kìrkšnys. ⊹

Kirkšnės (I 243 *n. c.* brūzgùlis, 489 *n. c.* gum̃bas). Į jõ kirkšnes įsìmetė kiřmys *WP.* 191. *v.* kìrkšnys. ⊹

Kìrkšnys, -nių *(Jn., Pł., Snt.) u* kiřkšnys, -nių̃ *(Al., Kv., Ms., Slt.),* f. *самый сгибъ лядвеи внутри, примычка ея ко брюху (пахъ); dymię, wpuklizna między biodrem a udem.* Kũdikia kìrkšnys iššùta. Braukýk nũ kìrkšnių ikì pàkraũklių. Áugmenys kìrkšnyse kaĩp žìrnei didùma. ⊹ Kũdikiũ *(d. sg.)* kirkšnìms iššùtus kirmgraužomìs súdė *DB.* 67. *v.* gìrkšnys.

Kiřkti, kirkiù, kirkiaũ *(Ms.), кричать, плакаться на что; krzyczeć; krakać* (*KL.* 46ᵃ); *krekać jak gęsi, łabędzie, żórawie (P.).* Vaĩkas kiřkia, vištà kařkia, kudakũja *(u* kudekũja *SN.),* ántis kvařkia, šũ kaũkia (=stáugia *SN.),* viĩks stáugia (=kaũkia *SN.)* ⊹ Žą̃sys kiřk, t. y. augštėsnę gáidą ìm, õ *łáł,* taĩ vìsos *łáł Kal.* Išklẽrusi brikà kirk *Š. v.* kìrkauti, kìrkinti, dadė́ti, kařkti, kiurnė́ti, klỹkti, kriõkti, kudakũti, taraliũti.

Kìrkužė *(Km., Pn².) v.* kankórėžis *(Š.).* ⊹

Kirkũti, -ũju, -avaũ *(Ku., Ms., Šił.), скрипѣть; skrzypieć.* Girgždėlẽ *(u* girgždùkas *SN.)* kirkũja (I 544 *n. c.* įsimèsti) pař nãrį. Mẽdis kirkũ vė́ja pùtamas, kàd trìnas iñ kìtą mẽdį. *v.* girgždė́ti.

Kirkždýti, -daũ, -džiaũ, *caus., заставлять кричать; krzyczeć.* Šuvà ùž ůdegõs nutvė́ręs kiřkžda vìštą. *v.* kìrkinti.

Kìrlė *v.* kìrka.

Kirlı̃kis *makolągwa KL.* 126ᵇ. *v.* kìrlė, kìrka. ⊹

Kirmã-šikis, -kia, m. *Al. родъ мотылковъ (pleštekẽ); gatunek żuka (jak mucha).* Kirmãšikis, vãbalas. kuř añt mėsõs añtšika, tũ teñ kiřmė. *v.* kirmìs.

Kirmáuti, -áunu *u* -áuju, -avaũ, *Al. дрыхать; гнить; być.* Añs kirmãva tenaĩ (= tinaĩ *Al.*), t. y. bùva. Kàd negáuni vaĩki žãnytiės, viėnà sáu kirmáuk. *v.* kirmìs.

Kirmėlẽ, kiřmėlę. f. *червь; змѣй; robak.* Kirmėlẽ, nè vãbolė, ringũja, kypũja. šliaũžia pař kẽlią.—+-Kirmėlių̃ dienà *pusiáužiėmis, Pauli Bekehrung M.* II 368. *v.* kirmìs.

Kirmėlìnė *или* kirmėlių̃ dienà *праздникъ обращенія Павла (Pauli Bekehrung) M.* I 119. *v.* kirmėlẽ. -+-

Kiřmenys, -nų̃, *pl.* m. *черва; robactwo u pszczół KL.* 49[b]. *v.* kirmũ. -+-

Kiřmėti (*Ms., Slt. и* kirmėti *Ds., P.*). -ėju, -ėjau, *Al. быть точиму. изъѣдаему червями; robaczeć.* Kiřmė mėsà, trandė, kándė drabùžis, kirmvarpó mẽdis. -+- Su-kirmẽję obůleĩ *Ds. v.* kirmýti, kirmvarpóti, kándėti, trandėti.

Kirm-graužà (*Kv., Šv. и* kimbrauža *Š.*), -žõs, f. 1) *червь, точащій дерево; mól drzewny; podjadek (DŽ*[1]*).* 2)-+- *pl. что червями источено (мука изъ дерева); czerwotocz (DŽ*[1]*).* Kũdikiũ kirkšnìms iššùtus kirmgraužomìs sůdė *DB.* 67. *v.* kimgraužà, sáulės šunẽlis, trandìs.

Kirmgraužóti (*и* kimbraužũti *Š.*), -óju, -ójau, *быть точиму червемъ (о деревѣ); obracać się w mąkę od molu.* Jaũ kirmgraužó siėnos trobõs. Pasẽnusi mėsà kirmgraužó apleĩ káulą. *v.* kinivarpóti. trandėti.

Kirm-griaužà *Slt. v.* kirmgraužà. -+-

Kiřmia-žolynis *linaria officinalis Lnk. v.* kirmytžolė. -+-

Kirmìčas (I 704 *п. с.* giñčas). -ča, m. 1) *Kal. (Er.) изобилующій червями; czerwiec.* Tàs mėnũ pàts kirmìčas (= pàts geràsis kirmėlẽms veĩstiės *Ред.*) dėl mėsõs. 2) *Vel. червивый; robacznik, pełen robaków.* Kirmìčai vaikaĩ kàd piľvaĩ prikirmìja. 3)-+- *гадъ, паразитъ.* Kám šitokius visũmenės kirmičùs žẽmė nešiója *PK.* 263. *v.* kirmìs.

Kirmilas, -la, m. *червь; robak.* Mẽdį gráužia kirmilaĩ. *v.* kirmìs *Jš.*

Kirminas, -na, *червивый; zrobaczały.* Mėsà kirminėsnė, kurì daugiaũ inkirmẽjusi.

Kiřminas[1]), *pl.* kirminaĩ, m. *червь; змѣй; robak.* -+- Įnìka kaĩp žýdas kiřminą mùšti *Kv.* Kiřminą añtyje atšìldė *Slt. v.* kirmìs, kirmũ.

Kirmýnas, -na, m. *куча червей; robacznik.* Kirmýnas — kuř daũg kirmių̃. *v.* kirmynójas.

Kirminėti, -ẽju, -ẽjau, *собирать черви; шляться; zbierać robaki.* Kirminẽjau põ visùs pãšalius, alè neradaũ kirmių̃. -+- Kamè tů lìg šiõlei kirminẽjei (válkiojeis)? *Slt. v.* kiřminas, slykinėti (*юв. жем. вм.* sliėkinėti).

Kirminyčia, -yčios, *въ комъ много чер-*

1) Kiřminas *robak większy,* kirmėlẽ *robak mniejszy (P.).* Kiřminas *grosser Wurm, Schlange KG.* 87. *Ред.*

вей; wszarz. Kuřs daũg kirminų̃ tùr, tàs kirminyčià, kirmių̃ širtas.

Kirminìnis, -nė, *порождающій червей, червичный; robaczliwy.* Mìłtus kirmininiù vějų supìlk iř sukirmẽs.

Kirmìnis, -nė, *червяной; robaczy.* Kirmìnė gyvãtė yrà menkà. *v.* kirmìs.

Kirmynójas, -ja *(Ms., Słt.),* m. *куча червей; robaczniak.* Kuř yrà daũg kirmių̃ vadìnas kirmynójas. Añt skýnima (*об.* skýnime) kirmynójus išłùpome, t. y. kéłmą prikirmìjusį. Čè pàts gývas kirmynójas ·žýdų — kùš kaĩp kiřmys. *v.* kirmýnas, kirbždýnas.

Kiřminti, -nu, -nau, *Vel. тарабанить, нести; волочиться, плестись; nieść.* Kuř tù kiřmini kiřvį, t. y. kuř tù neši? ‑+‑ Kuř tù kiřmini (einì)? *Ms. v.* tiřvinti.

Kirmìs, -mių̃s *(u g. sg.* kiřmiės *Łkž.),* kiřmį *(Al., Kv., Słt.),* f. *червь; змѣй; robak.* Dìdelė kirmìs raĩtos añt žẽmės tařp žolių̃. Łãpai kopũstų prižeibę kirmių̃ (=*жем.* kirmiun *IK.* IV 30[a],21). Kiřmį añty paaugìna (=Kiřminą añtė atšìldė *Ms., Słt.*). Esù pastỹrusi kaĩp žìrnių kirmìs.‑+‑Parė̃dė šìrdį kaĩp kiřmys *Jd.* 432,13. Į jõ kirkšnes įsìmetė kiřmys, kuriomìs nusikratýti negalė̃ja *WP.* 191. Pastỹręs kaĩp žìrnių kirmìs *DD.* 166. Jų̃ kirmìs nenumiřs iř jų̃ ugnìs neužgès *MT.* 254[b].

Kirmýti, -mijù, -mijaũ, *Vel. быть точиму, поѣдаему червями; robaczeć.*‑+‑Pakirmìję žìrnei *Ds. v.* kiřmėti, kirmė̃ti, akýti, korýti, kugždýti, pùti.

Kirmýt-žolė, -lės, f. *глистникъ* (*M.* I 119); *gatunek rośliny.* Kirmýtžolė gełtonaĩ žýdi. *v.* kiřmiažolynis, kirmýžolė.

Kirmý-žolė *polygonum bistorta, rdest wężownik KL.* 26[a]. *v.* kirmýtžolė.‑+‑

Kirmũ̃, -meñs, kiřmenį, m. *Al.* (I 283 *n. c.* daė̃sti, 383 *n. c.* džała, 418 *n. c.* gaurùčas *sc.* gaurũ̃čas) *червь; robak.* Kirmũ̃ railió. *v.* kiřmenys, kiřminas, kirmìs.

Kirmůtas, -ta, *Al. червивый; zrobaczały.* Visì kirmůti (=sukiřmėję *Al. Jb.*) riė̃šutaĩ. *v.* kirminìnis, kirmũ̃.

Kiřm-varpa, -pos, f. *Kal. червь, точащій дерево, короѣдъ; mól drzewny; червоточина* (*M.* II 548). *v.* kirmgraužà, kinìvarpa.

Kirmvarpinė̃ti, -ė̃ju, -ė̃jau, *понемногу точить дерево; рыскать, метаться; szperać.* Smiližõkas (smałžõkas, smałũnas *Vb.*) kaĩp kiřmvarpa põ visùs pãšalius kirmvarpinė̃, t. y. łañda. *v.* grumbýtiės *(sc.* grambýtiės *Al., Płg., Słt.),* łandýti.

Kirmvarpóti, -óju, -ójau, *точить, изъѣдать (о короѣдѣ); toczyć (o molu).* Kiřmvarpa prãdeda siė́nas kirmvarpóti. *v.* kirmgraužóti.

Kiřm-žolės *или* gyvãtžolės *wężownik KL.* 126[a]. *v.* kirmýžolė, vingurýkštis.‑+‑

Kìrna, -nos, f. *Al.* 1) *буреломъ, коряжникъ; łom drzew, pni w bagnie.* Kaĩp łokỹs, viĩkas ìš kìrnos leñda. Pažerẽ tìkros kìrnos, kuř mẽdžių łúžtis, kuř šatrynaĩ sumestì, karklynaĩ, kuř pìłna kẽrų, jãknų, kęsų̃.‑+‑ Kìrna — kuitvynãlis *Al.* 2) *кочкарникъ; łąka z pniami, kępami.* Kę-

sũta prastà píėva, sù kẽrais, pélkė bùs kìrna. 3) -+- *острый пень, остающійся послѣ срубки лозы, ивы и другихъ прутяныхъ кустарниковъ* (*Kv.*, *Aist.* 151). *v.* jãknos (jẽknos), kęsas.

Kirna, -nos, f. *толпа, множество; gromada.* Suléida vìsą kìrną, t. y. žmónis sù vaikaĩs. Žýdų dìdelė kìrna išsikė́lė. -+- Kirmė̃lių̃ kirna *Šr.*

Kirnas, -no, m. *(и* kìrna f. *Kurš.) вица (ein Strauch im Achtelholz, damit es feste steht) M.* I 119. -+-

Kirnė́ti *v.* kiurnė́ti.

Kirnýnas *dìdelė prastà píėva (Al. Jb.). v.* kìrna. -+-

Kirpė́jas, *žem.* kirpė̃s, -jà, *томъ, кто стрижотъ; strzygacz. v.* kir̃pti.

Kir̃pentė *(Kr., Ms. и* kir̃vapentė *Pl.) v.* kir̃vpentė.

Kirpìkas, -kė, *томъ, кто стрижотъ.*

Kir̃pis, -pia, m. *нарѣзъ; стригъ, стрижка; strzyżenie.* Inkir̃pk iñ aviùka aũsį ir̃ bùs kir̃pis. -+- Gẽras kir̃pis jõ, t. y. jìs geraĩ ker̃pa *Jš. v.* kir̃pti.

Kirpštė́ti, -tėju, -tėjau, *Vel. дрожать отъ холода; drżeć od mrozu.* Ar̃ àš čè kirpštė́siu, t. y. šálsiu. *v.* tirpė́ti, tirtė́ti.

Kìrpterėti, -riu, -rėjau, 1) *стригнуть; strzydz.* Sù žìrklėmis kìrpterėk iñ põpiėrą, áudekłą. 2) -+- *ударить; uderzyć.* Sù rýkšte kìrpterėk, t. y. šniókšterėk *Jš.* 3) -+- Kìrpterėjęs ałùs I 14 (*M.* I 4, II 98, 401).

1. Kir̃pti, kerpù, kirpaũ, 1) *стричь; кроить; strzydz.* Sù žìrklėmis kir̃pk karpùs pakraščeĩs drobùlės iñkapėms. -+- Pà-kirptu prýšakiu — jaũ pilnà, nebetolì priẽ łaĩko; kàd drūktėja ir̃ sijõną pàkeł *Š.* Pašẽlęs tàs kriaũčius, žiūrė́k, kaĩp jìs taĩ bóbai sijõną pri-kir̃po *Š.* 2) *Vel. дѣлать нарѣзы, зарубки; zarąbać.* Sù kirviù kir̃pk gẽrą kar̃pą añt mẽdžia, kàd ker̃tės susimègztų budavójant. Kirptė sukirptà kertẽ geraĩ. *v.* ker̃pti, kar̃pas, čẽglyti *(praes.* čẽgliju *karpaũ į luitelìùs, skiautelès Slt.)*, rantýti.

2. Kir̃pti *v.* skir̃bti *Jš.* -+- Píėnas kir̃psta, sukir̃pęs *Aist.* 190, *Slt.*

Kirptùvės, -vių *(K*[2] 146, *Pl., Vb.)*, f. *pl. угощеніе послѣ стрижки овецъ; strzyżyny.* Visumèt kaĩp nùkerp avìs kirptuvès kẽlia, t. y. prãšmintinį. (*Cp.* kirptuvė *barwiernia; tonstrina SzDi* 6).

1. Kirsnà, -nos, *Vel. томъ, кто ѣдетъ верхомъ потряхиваясь; kobieta jadąca konno.* Móteriška raità vadìnas kirsnà. *v.* kersnóti, tursnóti.

2. Kirsnà, -nõs, Kir̃sną, f. 1) *притокъ рѣки* Šešùpė *въ Калварійскомъ у. Сувалкской губ.;* 2) *притокъ рѣки* Deimenà (*нѣм.* Deime) *между городами* Tẽpliava (*нѣм.* Tapiau) *и* Labguvà (*нѣм.* Labiau) *въ Вост. Пруссіи* -+-

Kìrst, *interj.*, *выражаетъ ударъ (топоромъ); wyraża cięcie.* Kìrst, inkir̃ta sù kirviù iñ kóją. *v.* 1. kir̃sti.

Kirstãkas *Š. v.* kirstùklis. -+-

Kir̃stas, ker̃stas, -ta, m. *ланцетъ; lancet.* Sù kir̃stù ker̃ta léizdamas kraũją. *v.* ker̃słas *(и* kir̃słas *Šr.).*

Kirstẽklis, -lia, m. *рубайла; ланцетъ; rębacz.* Kur̃s ker̃ta antrám, tàs kirstẽklis *Jš. v.* kerstẽklis.

Kìrstelėti, -lıu, -lėjau, *слегка ударить, рубнуть; rąbnąć.* Sù kapliù kìrstelėk čè, bò àš nepárpjaunu káuľa. *v.* 1. kiȓsti.

1. Kiȓsti, kertù, kirtaũ, 1) *рубить; ciąć (stojące drzewa).* Užẽja grastìs kiȓsti gìrią. Rẽsvą mìšką keȓta, ìt gẽrą palıẽka. Kiȓsk mẽdį stóvintį, kapók gùlintį. 2) + *жать, косить.* Pjáuju, kertù šıẽną, javùs *M.* II 332. Javùs nukiȓsti K^1 2. Vasarõją, šıẽną pjáuja, rugiùs keȓta *Rg.*, *SN.* 3) *Al. (Rg.) биться объ закладъ; iść o zakład.* Kiȓskiva ìš visõs naudõs, kanõ bùs teisýbė, t. y. ľažìnkivos. 4) + *притупить, иступиться.* Kiȓvis atsikiȓta I 149, *Kv.* 5) *reflex.*, *Al. nalcżeć.* Vìsas Nıẽnių káľnas keȓtas prıẽ Grumblıũ. + Mùno žẽmė susìkerta sù dvãro žemè *Al.* 6) + *состязаться (во время преній), горячо, усердно бороться.* Kám jũdu teĩp keȓtas? Keȓtas, kaĩp gaidžeĩ *Rg.*. Smaȓkei susikirtáu. Keȓta į ãkį *Al.*, *Šil.* 7) + *граничить (prieĩti).* Jũ ľaukaĩ čè keȓtas *Jb.* 8) + *выкинуть штуку.* Taĩ štùką iš-kiȓto! Paláuk, ir àš táu kadà štùką iškiȓsıu *Jb.* *v.* genėti, kapóti, ľažìntıės, priguléti, rantýti, skìnti, šãstyti.

2. Kiȓsti, kirstù, kirtáu, *Kv. становиться горькимъ.* Píẽnas kiȓsta, sukiȓta. *v.* kartùs. +

3. Kiȓsti, kirstù, kirdáu *(Al., Slt.)* *или* kìrsti, kìrstu, kìrdau *(Kv.)* *въ сложеніи съ ра-, проснуться, очнуться.* Pakiȓdęs výrs papãsakoja sãpną seȓgančıai móterıė *WŻW.* I 264. It ìš mıẽga pakiȓdęs tãrė *WP.* 113. *v.* kardìnti. +

Kirstis, -sčıa, m., *demin.* kirstùkas *(Š.)* *землеройка, sorex araneus; kretomysz, mysz długonosa.* Kiȓstis drabùžį sùkert. *v.* pelẽ. —

Kirstùkas 1) *v.* kirstis. 2) + *сѣкачъ* (tám tikrà gelẽžtė kiȓsti gẽležıai) *Ds.* 3) + *ланцетъ.* Kirstukù seniaũ kraũją léizdavo *Kp.* *v.* kirtùkas.

Kirstùklis *puszczadło; scalper SzDi* 311. *v.* kirstùkas. +

Kirstùvas, -va, m. 1) *малый, закругленный, острый заступъ для рубки капусты, листьевъ и травы; sieczka żelazna.* Sù kirstuvù kapók kapõnę letẽžių, ľãpų. 2) *кровопускательный ножикъ; lancet* (*SzDi* 311, *M.* II 189, 317). Sù kirstuvù kraũją ľáidžia *Jš.* *v.* kiȓstas.

Kiȓšas, -ša *(Pl.)*, m. *ссора, разладъ; rozjuszenie.* Tà bóba kiȓšą *(и* kiviȓčą *SN.)* padãrė taȓp kaimýnų, t. y. sukìršina jũsıus. *v.* kìršinti.

Kìrščioti, -čıoju, -čıojau, *поругиваться, посержuваться; gdyrać.* Bóba kìrščıo, t. y. bãras. *v.* kiȓšti.

Kìršinti, -nu, -nau, *раздражать, растравлять, разъярять; rozzłościć, rozjuszać, rozgniewać.* Tojẽ šmeĩžmė, mergà, kìršina kõl sukìršina iȓ sumùšdina kaimynès (susıėdkàs). *v.* kiȓšti.

1. Kiršlýs, kiȓšlıa, m. *Vel.* (*M.* II 43) *харіусъ* (strepetýs *и* šalvìs *SN.*), *рыба salmo thymallus; gatunek ryby.*

2. Kiršlýs, -lẽ, *раздражающій, растравляющій; rozjuszyciel.* Kuȓs kìršina, érzina kitùs žmónes, tàs kiršlýs. *v.* kiȓšti *Jš.*

Kiršlývas, -và, *Al. бранчивый, сварливый; swarliwy, kłótliwy.* Bóba kiȓš-

lyvà, kurì bė prìšta *(przyczyna)* vìs bãras. *v.* kìrščioti.

Kirštakauti, -auju *u* -aunu, -avau, *Vel.* *соревновать; wyścigać się, emulować.* Dvì martì namůsė kirštakáuja *(u* kérštauja *SN.)*, t. y. var̃žos.

Kir̃šti, -štù, -šaũ, *сердиться, стервенѣть; gniewać się, rozjuszać się.* Añs kir̃šta, t. y. iñ złãstį eĩna. Tù nekir̃šk añt anõ, alė sukir̃šusius sugãdyk. Kõ kirštì, t. y. pykstì? + Jìs kirštė įkir̃ša añt tavę̃ⁿs ir̃ keršta̍una ikì šiõlei *Jš.* Bùvo sukir̃šę *DP.* 194,10, *Slt.* Namų̃ viẽšpats... inkir̃ša añt tokių̃ pakviėstų̃ svečių̃ *BrP.* II 213. *v.* kìršinti, nir̃šti *(Š.)*, šir̃sti.

Kirtailióti, -lióju, -liójau, *порубливать; rąbać.* Šakàs kirtailiók nů̃ ẽglių.

Kirtė̃jas, -jà, *тотъ, кто рубитъ; дровосѣкъ; rębacz. v.* kir̃sti.

Kirtẽklis, -lia, m. *id.* Kur̃s ker̃t, tàs kirtẽklis.

Kirtẽlis *(u* kertùkas *SN.*, kertẽlis *Lpł.*, skerstẽlis *Al.*, *Slt.)*, -lia, m. *землеройка.* Kirtẽlei, pẽlės ìš ùrvų kẽlias *Jd.* 219,32. *v.* kirtùkas. +

Kirténtiės, -nůs, -naũs, *Puš.* *биться, драться; rąbać się.* Anů̃du kirtẽnas kaĩp gaidžeĩ. *v.* kir̃sti.

Kỹrti, kįⁿrù *(u* kyrstù *Slt.)*, kyraũ, *Al.* *докучать, досаждать; przykrzyć.* Aš táu ràsit kįⁿrù, t. y. pasiprìkliju. Añs kỹra kõl inkỹra priẽ dárba skãtindamas. *v.* kyrė̃ti, bósti.

Kìrti, kįrù *или* kìrstu, kiraũ *въ сложеніи съ* in-, į-, *надоѣсть.* Ikì kãkło mán įkìro vaĩkas. *v.* atkarùs, įkyrė̃ti. +

Kirtìkas, -kė, *дровосѣкъ; жнецъ* (kur̃s rugiùs arbà kviėčiùs dalgiù ker̃ta *Rg.*, *SN.*); *rębacz.*

Kirtìmas, -ma, m. *ударъ, рубецъ; лѣсосѣкъ, дѣлянка; охапка сѣна (Kv.*, *Slt.); rąbanie.* Rum̃bas sù kálnu, õ šovà sù dů̃bė nů̃ kirtìma botagù.

Kir̃tinti, -nu, -nau *(Al. Ms.)*, *caus.*, *давать рубить, сѣчь; ciąć.* Kir̃tinti medžiùs, gìrią. *v.* 1. kir̃sti.

Kir̃tis, -čia, m. *ударъ; порція; добыча (Kv.); взятка (въ картёжной игрѣ Šv.); cios, cięcie; rąb, ręb P.* Tàva sesů̃ liėsà, várna kir̃ti *(g. sg.)* mėsõs negáutum. Kir̃sk płãtų kir̃tį ir̃ im̃k dìdžią skíėdrantą. + Árkliui aštůnì mẽtai pàts kir̃tis *Kul.* Kálvis tą̃ (*sc.* mẽdį) sù trimìs kir̃čeis par̃mušė *Sch.* 231. Ne víėnu kirčiù mẽdis nùkertamas *Rg.* Kàd kūdikiů̃ gìmus atvỹktų pažįstamas, kurį̃ ketìno į̃ kūmàs kviẽsti, sakýtų: «atvykái į̃ pàt kir̃tį». Dãvė mùn pir̃štines į̃ pàt kir̃tį, kàd bùvo šálta. Keleĩvis lãzdą rãdęs, sãko: ã, čià taĩ mùn pàts kir̃tis keliõnėje! *Slt.*

Kirtùkas *(Kv.) v.* kertùkas *(Snt.)*, kirstùkas *(Š.) землеройка.* +

Kyrùs (I 226 *n. c.* bodùs; *об.* inkyrùs, įkyrùs *Al.*, *Er.*, *Kv.*, *Ms.*, *Pł.*), -rì, *надоѣдливый, несносный; nieznośny.* Kyrùs žmogùs, kur̃s įkỹra žėdnám. *v.* kỹrti *Jš.*

Kir̃va-kotis *(Rg.*, *SzDi* 371 *u* kir̃vjakotis *Ds.*, kir̃vkotis *Ms.*, kir̃kotis *Ku.)*, kirvãkotis *(Al.*, *Slt.) топорище; toporzysko. v.* kir̃vis, kótas.

Kir̃va-pentė *u* kirvãpentė *(Al.*, *Slt.)*. *v.* kir̃pentė, kir̃vpentė.

Kìr-varpa, -pos, f. *червь, точащій дерево (Er.*, *SN.); червоточина* (*K*²

364, *M.* II 548); *mól drzewny.* Kìrvarpa síėnas kıáurin. Mìľtai nũ kìrvarpų bùs trañdys.

Kìr-varpas, -pa, m. *червь, точащій дерево* K^1 657. +

Kirvã-vagis, -gıa, m. *кто крадётъ топоры; złodziej siekier.*

Kirvẽlei, -lıų, pl. m. *сокирки, раст. delphinium consolida.* Kàd gaľvà ũž, rūkýt sudžıovìnus *KL.* 151ᵃ. *v.* kiř̃vis. +

Kirvélninkas, -kė, *любящій тесать топоромъ; siekiernik.* Kirvélninkas tùr ukvãtą sù kirvıù tašinė́ti. Kirvélninkų turg̃us Plùngė *(loc. sg.). v.* kir̃vis.

Kirvérza, -zos, *Vel. колченогій; niedołęga.* Kur̃s kreĩvas, ráišas žmogùs, tàs kirvérza. *v.* kevérza.

Kirvinyčià, -ỹčıos (K^1 166), f. *приспособленіе для храненія топоровъ; siekiernica.* Kirvinyčıà yrà lištvà prıẽ síėnos prikáľta, kur̃ sùdeda kirvıùs.

Kir̃vis, -vıa, m. *топоръ; siekiera.* Kirvelıùs mẽta kàd šą̃ⁿľa, pýška. Kirvučıùs mẽta šal̃tis, kàd pýška statineĩ nũ šal̃čıa. *v.* bindõkas, kapõklis, kirtẽklis, vedegà.

Kir̃vja-kotis *v.* kir̃vakotis.

Kir̃v-kotis *(Kv.) v.* kir̃vakotis.

Kir̃v-pentė *(и* kir̃pentė *Kv.,* kir̃vapentė *Rg.),* -tės, f. *обухъ топора; obuch siekiery.* Sù kir̃vpente takšnók mıẽtą, bãslį. *v.* kir̃vis, péntis.

Kir̃zdinti, -nu, -nau, *caus., давать рубить, сѣчь; ciąć. v.* kir̃sti *Jš.*

Kisıẽlė (I 291 *n. c.* dàmyti), -lės, f. *и* kisıẽlıus (I 450 *n. c.* gnıáužyti, *Ds.*, K^1. 258, 578. *Lepner* 82, *SN.*, *SzDi* 90, *Sch.* 281, *Š),* -lıaus, m. *кисель; kisiel, kasza owsiana kwaskowata.* Iš avižų̃ inraugìntų vérda kisıẽlę. *v.* kõšė, putrà, žıūrė.

Kisıẽlıus *v.* kisıẽlė.

Kisìmas, -ma, m. *Al. насадка сноповъ для просушки въ овинѣ, насадъ; nastawienie zboża w osieci, zboże nastawione.* Iškúľus pristãta kisìmą jáujo (= pirtẽ *Al.*, *говорятъ и* pridžıáun pir̃tį *Al. Jb.*)[1]) sù javaĩs. + Kisìmą džıovìna dũbose *DI.* I 7. Kisìmas *v.* kľúnas *v.* kľojimas *Vk.* *(KL.* 32ᵇ). *v.* jáuja *(и* jáujus *Ds.).*— *Cp.* ãt-kisas *Kv. зерновой хлѣбъ, вторично насаживаемый для просушки въ овинѣ.*

1. Kìsti, kindù, kidaũ, *Al. обдираться; drzeć się.* Kistė nukìda tàva stogaĩ, vıėnì kraukľaĩ. Kiñda màna drabùžei, t. y. trúksta. Tekiñdıė jõ drabùžis, kàd nečẽdija, netũpa *(Al. и* netaũpa I 144ᵇ, 266ᵃ). + Stogaĩ apkìdę, nukìdę *Al., Kul., Ms.* Sukìdęs žãkas *M.* I 263. Dãktars tą̃ sàvo jaũ pasẽnusıą ir̃ vìsur sukìdusıą rýtsermėgę tũ nusìsıautė *Sch.* 220. *v.* drìksti, plýšti, skárti, skìsti, skùrti, trúkti.

2. Kìsti, kintù, kitaũ, *измѣняться, принимать другой видъ; mienić się, zmieniać się.* Inžagtõs mótriškos véidas kiñta (maĩnos) ir̃ daugıaũs apkìs. Pàts kintù, pìnigą keičıù, gývolį mainaũ. + Jõ širdìs kistė

1) *Jáujas, -jo,* kurıamė kùlıa; *pirtìs, -tıẽs,* kurıojė javùs džiovìna, ir̃ kurıojė pẽrıasi *(Al., Stt.). Rejà, -jõs,* kur̃ kùlıa; *dũba,* kur̃ džıovìna *(Sedà).* *Ред.*

apkìta, t. y. tãpa kità. *v.* kaitalióti, kaitýti, keĩsti, kìts, mainýti.

3. Kìsti, kitù (*м. б.* pakintù?), kitaũ, *Puš. намѣреваться, собираться; zamyślać.* Jisaĩ kìta (*об.* kẽta, ketìna) iñ dùbą *(Nr.)* añt gyvẽnima eĩti, t. y. nóri, jaũ pakìtęs. *v.* pakìsti, kèsti, ketė́ti.

4. Kìsti, kisù, kisiaũ, *насаживать овинъ.* Užkìsti linùs *GSt.* 78. *v.* kisìmas. -+-

Kyšà, -šõs, kỹšą, f. *Al. отверстіе; otwór (beczki).* Brólis palìka šiõpus *(и* šiàpus *Rg.)* kyšõs (šìpus kyšõs *Ms.*), t. y. kitõ pùsė, neapsižãnija, ałaũs nedãrė. Pàs kỹšą daũg žmonių̃. Šiõpus kyšõs niẽka nebùs. Šiõpus kyšõs neišlį̃ⁿs, neapsižãnys priẽš ùžgavėnes.

Kìšałas, -ła, m. *съѣстное, даваемое въ дорогу; wtykadło (to co się wtyka).* Martì kìšałą indė́ja piėmeñs tarbõn, t. y. ragũlį. Kañ radaĩ kišẽnė—ar̃ kìšałą, ar̃ traũkałą? *v.* iñkišałas.

Kyščióti, -čióju, -čiójau, *Al.* 1) *пытать, пробовать сравниться (Slt.),* kýščioti *часто совать, подсовывать; tykać.* Ni (=nẽ *Al.*) kyščióti negál vaĩkei priẽ diktõs mergõs (= prỹš dìktą mer̃gą *Al. Jb.*). Priẽš trãknų výrą negál kyščióti sù sàva mažà syłà. Žìburį kýščio jijẽ vė́žius gáudydama. -+- Kã tù nèvėkšli (nẽbesi) ir̃ kyščióji priẽš tókį žaliũką (výrą) *Slt.* Kám tù čià tą̃ kóją kýščioji? *Slt.* 2) *reflex., соваться; wtykać się.* Nẽr kõ anaĩ kýščiotiės priẽ ùbagų. *v.* kìšti.

Kýšėlis (*или* kìšelis?), -lia, m. *Al. кто суётся, вмѣшивается во что; wlaz.* Põna sesũ yrà kýšėlis ùž akių̃ gaspadìnei samdýtai: vìs páreit, párveizd, pasãka põnui, kurì visur̃ kìšas.

Kišė́lninkas, -kė (*Kr., Lpm.* I 173), *карманщикъ, карманный воръ; złodziej kieszonkowy.*

Kišẽnė, -nės, f. *Al. (Kv., Ms) карманъ; kieszeń.* Kišẽnios praìra, káułai išbìra. -+- Į kišẽnę kišaũ *DD.* 17. *v.* kašẽlė *(Pap.)*, makõkas *(Ms.)*.

Kišẽnius, -niaus, m. *Vel. (SN. и* kešẽnius *Ds.) карманъ; kieszeń.* Dù kišeniù iškračiaũ. *v.* kišẽnė.

Kišén-vagis, -gia, m. *карманный воръ; złodziej kieszonkowy.*

Kyšė́ti, -šiù, -šė́jau, 1) *Puš. выдаваться, выступать, торчать; styrczeć (o wytykającym się).* Par̃ pàtvỹnį (*Al., Ms. и* pótvynį) žolẽ iš vandeñs kurnė̀-kur kỹši. Ùdegà imbestà iñ žẽmę kỹši. 2) *Vel. носить передникъ; nosić przytknąwszy się.* Anýta kyšė́ja tañ žiùrstą seneĩ, t. y. prisijũsusi turė́ja. *v.* kìšti.

Kyšýnas (=kiėšýnas *Vel.*), -na, m. *Vel. частина; miejsce gęsto zasiane zbożem.* Kur̃ tánkei pasė́ta miẽžių... bùs kaĩp kyšýnas. -+- Teĩp tánku, kaĩp kiėšýnas *SN. v.* kiėša, kìšti.

Kišinỹs, kìšinia, m. *нѣчто биткомъ набитое, множество; napchnienie.* Kur̃ daũg priẽ kìts kitõs trobų̃ sukištų̃ iñ víėną viẽtą bùs kišinỹs. Pìłnas vežìmas žmonių̃ bùs kišinỹs. Kàs čė par̃ kišinỹs? *v.* kìšti.

Kỹšis, -šia, m. *затычка (Al.); взятка (SN.); zatyczka.* Kárklių kỹšis, sù kũmì ùžkiš. *v.* kỹštis.

Kiškà, kìškos (*K*[1]. 238, 480, 696, *M.* I 119, II 324, 409 *Pl., SN.*),

f. *ляжка, бедро* (kójos dalìs nũ kẽlio ikì šãkumo *Er., Kv., Slt.*); *noga cała; goleń* (*Jš., KL.* 46[a]); *kulsza R.* Cièłà kója bùs kiškà. Plìkos kìškos tàva matýtiės, užsideñgk, meřgel. ✝ Augščiaũ kẽlių kìškos yrà *Jš.* Kìškos (*Lenden*) vìrpa *M.* I 331. Kìškos drẽba *M.* II 417. Viĩkas ...pagãva ãvį ùž kìškos *Jd.* 172,2. Gaváu ãvina kìšką *riétą Łž.* Kiškà — pastarόji zuĩkio kója *Ms.* Jũkaĩs pasãko iř į žmogaũs kójas «kìškos», užvìs tũkart, kàd yrà ìłgos (iłgakìškis *žmogùs iłgomìs kójomis*) *Ms. v.* šłaunìs, kùlšis.

Kìškė, -kės, f. *Ds. зайчиха. v.* kìškis. ✝

Kìškena, -nos, f. *заячья шкурка; zajęczyna.* Kìškia skūrà bùs kìškena. *v.* zuikenà (*Al., Ms.*).

Kiškíėna, -nos, f. *заячье мясо; zajęczyna. v.* kìškis *Jš.*

Kiškìnis *и (вост.)* kìškinis, -nė, *заячій; zajęczy.* Płáukas kiškìnis. ✝ Kìškinis (*sc.* vãnagas) *соколъ M.* I 120.

Kìškis, -kia (*Ds., Jn., Kp., M.* I 119, II 248), m. *заяцъ; дуракъ* (pusdūkis *M.* II 212); *zając.* Nuderẽčnijau kìškį, nũ gál kèpti, t. y. nułupaũ. Sãka kìškis sàva vaĩkui: tù ūsũtas, àš ūsũtas — ieškókiva vèdu dũnos. ✝ Kìškis máłkas bekertą̃s *Jd.* 115,4. Añt šãkės avilỹs, añt ãvilio kamũlỹs, añt kãmũlio miškaĩ, õ tũsè miškũsè kìškei (Žmogùs) *Sch.* 69. *v.* zuĩkis.

Kišlì, *interj., выражаетъ движеніе; wyraża tknięcie.* Kišlì kišlì, iř nuẽja sẽnis.

Kýšoti, -šau, -šojau (*Al., Er., Slt.*), *высовываться, выдаваться; wytykać się, styrczeć.* Gyvãtė bú[n]žę (*юв. жем. вм.* bũžę) kỹš kỹš, kýšoja (*об.* kýščioja) iš ùrva. Kàs čė tàva kýša atsikìšęs ùž añčia, kišẽnėje? Grúdas rugiũ šį̃met nekýša — užsimérkusios várpos. ✝ Pašiáuža (*и* atšiáuža *Er.*, pašáiža *Š.*) įliñdus į kóją kýša *Jš.* Jìs kýša aníėms põ kójų, už akiũ *Jš.* Kárdas kýšo makštyjè *K*[2]. 204. Músų ùpėje daũg pãgalių (mẽdžių šakũ) iš vandeñs kýšo; ir àš mačiáu teñ daũg jũ kýšant; pérnai kýšojo daũg daugiaũ *Slt. v.* kyšėti, kìšti, pampsóti, stýroti, škropsóti.

Kýšť, kỹšt, *interj., выражаетъ сованіе; wyraża tknięcie.* Kýšť sù pirštù, sù liežuviù lýžť, sù dantimìs ką̃[n]sť. ✝ Kýšť gáłvą, iř įlendą̃s *Jš.* Tìk kýšt kumẽlės gałvà peř (*об.* prõ) durìs *Lpm.* I 107. Põnas kýšť, ponià mýžť (Kaĩ ãlų léidžia) *Ds.*

Kýštelėti *v.* kýšterėti. Kýštelėjo gáłvą prõ durìs *Lpm.* II 6. ✝

Kýšterėti, -riu, -rėjau, *ткнуть (мгновеніе), сунуть (чуточку, еле замѣтно); wtykać, tknąć.* Kýšterėk jám jabi-kañ (jabu-ką̃ *Jš*). Añs kýšterėja gáłvą, iř inlendą̃[n]s. *v.* kìšti.

Kìšti, kišù, kišaũ *и* kišiaũ (*Ds.*), 1) *тыкать, совать; tknąć.* Kìšk iñ kišẽnių súrį. ✝ Jám niẽko negãlima pri-kìšti (*zarzucić, упрекнуть*) *Ред.* 2) *reflex., соваться; wtykać się.* Kõ tù kišíės kuř nereĩk. *v.* kyščióti, kyšėti, kýšoti, brùkti, liẽsti, mãkinti, mùrdyti.

Kỹštis, -ščia, m. *Al. затычка; чека* (*Kv.*); *zatyczka.* Kõdžia viřšų, ãšį,

kàd tekìnis nesmùktų, ùžkiša sù kyščiù. *v.* kaĩštis, kỹšis.

Kištùvas, -va, m. *Vel.* *засовъ; zatyczka.* Sù kištuvù ùžkiša durìs tvárta. *v.* kìšti, sklą̃stis, velkẽ.

Kìšu kàšu *(interj.)*, kàd eĩt, subinẽ tõs pinderenkos (narzutkos).

Kýšu pakýšu *(Pł.)*, *interj.*, *выражаетъ высовыванie впередъ; wyraża tknięcie.* Kýšu pakýšu dìšlius.⊹Kúns sù kúnu, płáuks sù płáuku, vidurỹ kýšu pakýšu (Pakinkýts vežìms) *Sch.* 67. Kyšù kyšù, iř atkyšũjąs tàs vaĩkas *Ms.*

Kỹšūliůti, -liůju, -liavau, *Al.* *(Er.)*, *высовываться, торчать; wtykać.* Aníėms tiẽkiantiėms iñ vesẽliją àš kỹšūliavau, t. y. padė́jau. ⊹ Vàkar ganykłosè bùvo susiriñkę daũg žmonių̃; mačiáu tař̃p jų̃ iř̃ Pẽtrą kỹšūliůjant, taĩ iš bũrio ìšlendant, taĩ vėl į̃ bũrį į̃lendant *Slt.* *v.* kìšti.

Kyšũti, -ũju, -avaũ, 1) *id.; wytykać się (z za muru).* Mataũ kàd kyšũ viėnà rankà, õ nežinaũ kõ.⊹Žùvys kyšũja ìš vándenio *Kp.*, *Sb.* 2) *Al.* *двигаться; biedz.* Kišlì kišlì, bekyšũjanti bóba, t. y. bebė̃ganti.⊹Jõną píėvoje kyšũjant mačiáu; ar jìs teñ ãkmenis svař̃stė, ař̃ virbùs skýnė, nesupratáu *Ms.*, *Vr.* *v.* kìšti.

Kitadà (kitadu *SzDi* 46) *v.* kitadõs.

Kitadõs, *adv.*, *Vel.* (*u* kitadà *M.* II 442) *нѣкогда; niegdyś.* Kitadõs teñ kẽlias bùva, õ nũ čè. Kitadõs geriaũ bùva kaĩp dabař̃. *v.* kìtkart.

Kitaĩp (*DPo* 364,41), kìtaip *(Kv.* *u* kìteip *Ms.*, *Slt.*: kiteĩp *Ds.*, *Kp.)*, *adv.*, *иначе; inaczej.* Víėns tìtaip, añtras kìtaip róda (= Vẹ́nts tìteip [*не* *tẹ̀teip!], kẹ̀ts šìšeip rúoda *Ms.*, *Slt.*), atsãka. Nègu taĩp ateĩs, õ kitaĩp nebũtų atẽjęs. Aniẽ tarmãsijas: víėns taĩp, kìts kitaĩp sãka. Eĩk, pìktas pìnige, sãka, kàs kaĩb taĩp, õ kitaĩp yrà.

1. Kìtas *(K*[1]. 688, *Ms.* *u* kỹtas *Ds.)*, m. *замазка для оконъ; kit.* *v.* kinas.

2. Kìtas *v.* kìts.

Kiteĩp, kìteip *v.* kitaĩp.

Kìtelis, -lia, m. *Vel.* *видъ плаща; palto białe.* *v.* kìtlius, trinỹčei.

Kitė́ti (?) *v.* ketė́ti.

Kitinė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *Vel.* *бѣгать; biegać (o ptakach).* Kitù kitù, kitinė̃ tetirvà, t. y. bėginė̃. *v.* kiūtinė́ti.

Kìtiškas, -ka, *Vel.* *(Er.*, *Płg.*, *Sk.)* *иной, другой; inszy.* Kìtiškas smõkas. Prúsůse kìtiška kalbà. *v.* kitóniškas.

Kìt-kart *(Ds.)*, *adv.*, *нѣкогда, прежде; niegdyś.* Kìtkart bùva linksmiaũ. *v.* kitadõs.

Kìtlius *v.* kìtelis.

Kitóds, -da, *Puš.* *инакій; inszy.* *v.* kitóks.

Kitókias *v.* kitóks.

Kitóks, -kia (*u* kitókias, -kia *Ds.*, *SzDi* 325), *инакій, иной, другой; inszy.* Čè kitókia šnekà. Brólis kitókios pavìdinės (= pavỹdẽnės *Š.*), kitókia véida. Kitóks véidas stójosi. Jì kitókiose diėnosè. *v.* kìts.

Kitóniškas, -ka, *id.* Nedìdelė lygýbė tėrà, bìškį kitóniškas tàs dáiktas. Bũtų kitóniškai kàd kitaĩp pẽčių pastatýtumei. *v.* kìts.

Kitóti, -óju, -ójau (=kėtóti), *Vel. раскрывать, распелёнывать; spowijać.* Jýnai kitója kõl iškitója parkabėlùs kūdikia. Kitók kūdikį ikì parkabẽlių, t. y. výstyk. *v.* výstyti.

Kỹtras, -rà (*Sch.* 193), *хитрый, умный; chytry. v.* kytrùs.

Kytráuti, -áuju *u* -áunu, -avaũ, *Al.* (*Rg.*) *хитрить; chytrzyć.* Kytráuk ir̃ rūrą intráuk. Tù kytráuji, prašaĩ aľaũs deĩ savę̃s, õ dū́di kitám.

Kytréiva *v.* kytrū̂nìs.

Kytrė́ti, -ė́ju, -ė́jau, 1) *хитрѣть; становиться скупымъ; chytrzeć.* Kytrė́te sukytrẽs jiẽ bìškį. 2) *reflex., доходить умомъ; stać się chytrym.* Kytrė́te dasikytrė́jau jõ kytrùmą, t. y. dasimìslijau. *v.* kỹtras.

Kytrõlis, kytrõlius *v.* kytrū̃lius.

Kytrùlis *v.* kytrū̃lius.

Kytrùs, -rì (*K*[1] 77, *K*[2] 146, *Sch.* 127) *хитрый; chytry, przebiegły.* Kytrì mergà. *v.* kỹtras.

Kytrū̃lis *v.* kytrū̃lius.

Kytrū̃lius (*Mol.*, *Pł.*, *SN.*, *Žei. u* kytrū̃lis *Db.*, *Gr.*, *Kp.*, *Sk.*, kytrõlis *Ms.*, kytrùlis *M.* I 139), -lė, *хитрецъ; chytrek.* Kur̃s kytrùs, tàs kytrū̃lius. ⊣ Jìs séns kytrõlius *Sch.* 112. Tàs kytrõlius tõ karčemõ gyvẽna *Sch.* 130. *v.* kytrùs *Jš.*

Kytrū̂nìs (*y A. Ю.* kitrúnis; kytréiva *chytrzec, chytry R., Ds.*), -nė, *Al. хитрецъ; chytrek.*

Kìts (*u* kìtas *Ds.*), kità, kitàsis, kitasaĩ *Pnš.*, kitóji, 1) *другой, иной; inny.* Vaĩkia ãtkaitui (*u* įkaitui) kìtą statýk. Kìtãsis atẽjęs iškir̃s medžiùs. Rãktas apžabìna kìtą rãktą, inkliùdė. Anà kìta niẽka nevéizd kaĩp tìk smáiľauti. Anų̃ dingstė̀ kìts vãgia. Viėnám nueĩdams, kitám pareĩdams dū́da. Kitì mẽdžei, kitì kirtė́jei. Kità gaspadìnė, kitaĩp yrà. Nenusivežantì anà tūlẽ bùva sù kitaĩs. Kitàsis norė́ja jám sermẽgą nuviĩkti. ⊣ Tévs dá kìta tíėk geležiẽs turė́jo nupir̃kt *Sch.* 230. Niẽkas kìta *OP.* 86. 2) Kìts kìtą (kàd ỹr daũg, *mówiąc o wielu*), víėns kìtą *lub* víėns añtrą (kàd dù, *mówiąc o dwuch*) *взаимно, другъ друга; jeden drugiego (wzajemnie).* Kõks teñ mušìmas kìts kìta. Eĩn skrùzdys põ kità kitõs, už kità kitõs. Dė́ti priẽ kìts kìta. Añt kìts kìta kypū́jas žalčeĩ. Injùnka anū́du ir̃ mýl víėns kìtą. Anū́du põ víėns kìta, põ viėnà kitõs, mìrė. Víėns añtrą váišin. Viėnà añtrai dū́d óbalį. Pasigė́rę anū́du víėns kìtą smáugė karčemõ. Añt víėns kìta ãkmenys sukráuti.

Kitù *interj. v.* kitinė́ti.

Kitúmẽnė, -nės, f. *Kal. весь домашніе кромѣ говорящаго; чужіе, не свои; inni wszyscy (domownicy); inni, pozostali ludzie KL.* 37[b], *drudzy KL.* 39[a]. Ar̃ sveikà kitúmẽnė põ namùs (kitì namìškei)? jìs sutìkęs manė̀ añt riñkos kľáusė. *v.* kìts, visúmẽnė.

Kitumèt (kitūmèt *Ms.*, *Słt.*), *adv.*, *въ другой разъ; w innym czasie.* Kodė̃l kitumèt nenešiója pyrãga? ⊣ Kìtūmet nūêsu *Płg.*

Kitur̃ *u* kìtur (*K*[1]. 57, *K*[2]. 192, *Ms.*, *Płg.*, *Sch.* 90), *adv.*, *въ другое, иное мѣсто; въ другомъ мѣстѣ; gdzie indziej.* Einù viėnur̃, einù antrur̃, einù kitur̃, vìs nerandù arklių̃. ⊣

Niẽkur kìtur K^2 94 = niẽkur kitur̃ *DPo.* 319,37. *Ds.*

Kiturak, kiturek, *adv. Vel. въ другомъ, иномъ мѣстѣ; w innym miejscu.* Buvaũ viénurak, kìturak, t. y. kitũsė kiėmũsė. Iš kiturek (ìš kiturekui), ìš kìtur. *v.* kìts.

Kiturek *v.* kiturak.

Kiturekui *v.* kiturak.

Kiturių̃, *adv., Al. (Ms., Slt.) въ другомъ, иномъ мѣстѣ; gdzie indziej.* Važiũk čè, kiturių̃ neišvažiũsi. Kiturių̃ (kelių̀) eĩsiu, — pavažiavaũ ne tũ. ✝ Tọu navažiọuk, važiọuk kìturiọu, kìtu šmõtu *Plg. v.* kìts.

Kiturs, -ri (*не существующая форма, выведенная А. Ю. отъ* kiturių̃, kitur̃) *Al. inny.* —

Kitũti, -ũju, -avaũ (*K*¹. 688, *Ms.*), *замазывать окна; kitować. v.* kinũti.

Kiudà, -dos, *f. Al. тряпка; łachman. v.* kiùsti.

Kiudéti, -dù, -dėjau, *Vel. дрожать отъ холода; drżeć od mrozu. v.* virpė́ti, kuštéti, kuzdéti.

Kiugéti, -gù, -gėjau *(Sb., Vad.), id.* Vaĩkas sušãlęs kiùg (drẽba). *v.* tindéti, tintéti.

Kiúgis, -gio, m. *Kp. небольшой стогъ сѣна, ячменя. v.* kiáugė, kúgis. ✝

Kiùgždas *(Pl., Vb. и* kėgždalas *Ms.) v.* kiùkždas.

Kiugždéti, -dù, -dėjau, *Puš. шелестѣть (о сухомъ предметѣ Er.); чахнуть, худѣть, высыхать (Sb.); szeleścieć; schnąć (o żywiołach).* Káułas rañkos nułáužtos iȓ sutriùškintos kiugždėja. Kùbiłas, pũdas sukrìžęs kiùgžd. ✝ Skrùzdės, kiȓmėlės kiùgžda *Vb.* Iškiugždėjęs obũlỹs, vištà iškiogždėjus *Sb.* Kiėtì daiktaĩ kiùgžda *Kp. v.* kiógždėti, kugždéti, šłaméti, šnabždéti.

Kiùgždinti *v.* kiùkždinti.

Kiugždýti, -dijù, -dijaũ. *Vel. становиться дырявымъ, неплотнымъ; изсыхать, исхудать (Šk.); dziurawieć.* Nũ sáulės dienójima kiugždìja sniẽgas, akìja lẽdas, korìja dũna. *v.* iškiugždýti, kukždýti.

1. Kiugždũti, -ũju; -avaũ, *Puš. поѣдать листву; objadać liście (o owadach).* Vabždei kiugždãva łapùs mẽdžių iȓ palìka víenus stãbarus, žãbarus.

2. Kiugždũti, -ũju, -avaũ, *Al. унимать ребёнка; pielęgnować.* Kũdikį kiugždavaũ (maldžiaũ).

Kiùgžti, kiungždù, kiugždaũ, *сохнуть, пересыхать; przeschnąć.* Kiugžtė sukiùgždęs spañgis *(ведро)* žiorũ. ✝ Su-kiùgždęs žmogùs — ligõs suė́stas *Ms., Slt. v.* párdžiūti.

Kiúkauti, -auju *и* -aunu, -avau, *Vel. подскакивать; podskakiwać z radości.* Širdìs kiúkauja (džiaũgiasi). *v.* kiúkt.

Kiukinỹs, kiùkinio, m. *Al.* 1) *видъ кушанья; groch z kartoflą lub jadło gęste z chleba i ze startych konopi.* Prãstas valgis kiukinỹs (I 373 *и. с.* dũnaĩnė), t. y. šutẽklis. Kiukinỹs yrà žìrnei sù bùlbėmis išvìrti. ✝ Tir̃štas vìrałas (bulvỹnė aȓ putrà) nẽša kiùkinio pavìdałą. Tirštaĩ padarýtas vaĩgio mišinỹs ìš žìrnių, bùlvių, sė́tinių (griėžčių), moȓkų, dũnos, bús tìkrãsis «kiukinỹs» *Al.* 2) Bãnia kiu-

kinỹs *Al. pasztet.* Bãnıa[1]) kıùkinį iššùtinau, t. y. strovą ìš ìkrų žuvıẽs, mėsõs sù bùlbėmis. *v.* dū̃naĩnė *(u* dū̃nỹnė *Ms.)*, mutinỹs, šutẽklis.

Kıukıùl̃da, -dos, *c. Šv. хромой* (ráišas žmogùs). *v.* kikil̃du. -+-

Kıukıùst *interj.* I 348 *n. c.* drìkt. Zuĩkis bė́ga — kıukıùst kıukıùst *(u* kıukıū̃st *Plg.)! Łkžm., Ms.* -+-

Kıukıùzu, *interj., Al. (Ms., Plg.) выражаетъ своеобразное движенie; wyraża kocienie się.* Kıukıùzu kıukıùzu, krẽžis par̃ štur̃mulį rıẽt par̃ łaũką.

Kıū̃ks *(interj. u* kıúst *Er.)*, ir̃ pašóka kãlė *Pk. v.* kıúkt. -+-

Kıuksė́ti, -sıù, -sė́jau *(cp.* kuksė́ti *всхлипывать*. *Ds., SN.)*, *всхлипывать; икать; kichać (o dziecięciu).* Kū̃dikis kıùksi (žègsi). -+- Pasikıuksė̃dama... ver̃kė mergẽlė *Jd.* 1128,12. Vištà kıùksi, šuvà spréngsi (spréngsi *SN.*), jeĩ kū̃ užsirį̃ja *SK., SN.* Vištà kıùksi *Trp. v.* kiksė́ti.

Kıūksė́ti, kıúksıu, -sė̃jau, *скакать, прыгать; skakać (o żabie).* Kıúkt kıúkt, var̃lės kıúksi (šóka). -+- Širdìs kıúksi ìš džıaũgsmo, ìš báimės *Jur., Ke. v.* kıúkt.

Kıūksóti, -saũ, -sójau, *Al. (Slt., Š.) стоять или сидѣть ссутулившись, скорчившись; być w postaci skurczonej (półstojącym).* Susileñkusi añt kulnū̃ kaĩp kukùtis kıū̃ksa pàs durìs. Tar̃p kójų ū̃degą inspráudęs šū̃ kıū̃ksa (añt ū̃degõs). Kıū̃ksa, t. y. pùsstatis sė́di (*sc.* tùpi) šū̃. -+- Žıūrıù — stū̃kso, preinù — kıū̃kso, čiupinė́ju — mìnkštas, kándu — šúdas *SN.* Avìs pamãtė bekıū̃ksantį dū̃bėjè vil̃ką *DPP.* 11. Ažùstalėj kıū̃kso susirıẽtęs *Šm. v.* kıurksóti.

Kıuksulỹs, -lıa, m. *Vel. икота; kich, kichanie. v.* žegulỹs.

Kıùkš *(interj.)*, ir pradùžo kıaušìnis *Kp., Sb.* Kıùkšt, ir sùmušė kıaušìnį *Sk. v.* kıùkšti. -+-

Kıùkšt *v.* kıùkš.

Kıukšti (*не* kıukšėti *ли?* kıukšti *ошибочное образованіе по 3 praes.* kıùkš *изъ* kıùkši), *бить, ударять; uderzać.* Vaikaĩ velýkose sù pautù kıùkš iñ dantìs, ar̃ tvìrtas. —

Kıùkšti, kıunkždù, kıukždaũ, *сохнуть; schnąć.* Kùbil̃as kıukštė sukıùkždęs žıorū̃ja kıáuras. *v.* kıùgžti, kıukždė́ti.

Kıúkt, *interj., прыгъ! скокъ! wyraża skok.* Kıúkt kıúkt, var̃lės kıúksi. Kıúkt iñ šìrdį. -+- Kıū̃kt (iš leñgva kė́l̃damos): kıùkt (kàd smar̃kei) *Slt.* -+- Kıúkt, ir̃ pakìl̃a ìš per̃kasa *Er.* Kıùkt kıùkt-kıuknój, šokinė́j *Š. v.* kıūksė́ti.

Kıúkterėti, -rıu, -rėjau, *скокнуть, шмыгнуть; ударить; uderzyć; przeszustnąć DŽ*[1]. (*exsilio DŽ.* 16[a]). Kıúkt *(Kal.)*, sù botagù kıúkterėja, õ nė plezgẽna sù vãdžıomis arklıū̃. -+- Kıúkterėjo (kū̃ kíėtu, kùmščıa) į̃ sprándą *Rg. v.* kùmšterėti.

Kıùkždas, -da, m. *нѣчто безсочное; ziarno suche bez jądra.* Grúdas tùš-

1) «Banỹs» tõ žmogaũs, kur̃s mė́gdavo ypatìngą kıùkinį válgyti, pavardẽ. Banıū̃ ir̃ šıandıẽną yrà pilnì Alsė́džıai *(Sr.)*. *Ред.*

čias vadìnas kiùkždas. *v.* kiaũgždas *(pl.* kiaũgždai *Al.).*

Kiukžděti, -dù, -dějau, *сохнуть, худѣть; schnąć (o żywiołach).* Gývolei pañ žiẽmą kiukžděte *(u* čióškėti *Š.)* iškiukžděję (išdžióvėję). Kiaũšis kiùkžda. *v.* kiogžděti, džióvėti.

Kiùkždinti, -inu, -inau, *caus., suszyć. v.* kiùkšti.

Kiuldiněti, -ěju, -ějau, *ходить согнувшись; chodzić. v.* kũprinėti.

Kiuĩdinti, -inu, -inau *(SN.), идти согнувшись* (gũrinti); *iść.* Sūnùtis kiuĩdin paskũ matės ìnkandin.-+-Kiuĩdina iš leñgva kaĩ varlẽ *Ba., Kal.* Kiuĩdina kaĩ numìręs *Sk. v. v.* kéižioti.

Kiuĩkis, -kia, m. *клёцка* (dìdelis, rupùs rùbułas *Ms., Płg.*); *klusek łyżką spuszczany; szałtanosy (pl. Vk. [KL.* 32ᵇ]*).*-+-Martì sù kiuĩkeis garmùlija žąⁿsis I 415. Kiùlkius dìrb ìš mìłtų, bùlvių *Sk. v.* gružùlis, klẽckas, kukùlis.

Kiunksóti, -saũ, -sójau *(Al., Er., Gr., Tv.), сидѣть или стоять скорчившись; być skurczonym.* Vaĩkas kiuñksa, t. y. stóvi susitráukęs, susiriẽtęs nũ šaĩčia. *v.* gungsóti *(Er., Rt.),* kumpsóti, kunksóti, łumpsóti.

Kiuñkti, -kstù, -kaũ *(Al.), сутулиться; zciągać się w garb (od mrozu).* Kiunktè sukiuñkęs kiuñksa. *v.* kiunksóti *Jš.*

Kiùrdyti, -dau *v.* kiurìnti.

Kiúrỹnė, -nės, f. *Al. (Ba.) дыра, отверстіе; dziura.* Daugiaũ tùr, daugiaũ kiúrynių pinigáms. *v.* kiáurỹnė.

Kiurìnti, -nù, -naũ *(Al., Słt. и* kiùrdyti, -dau *Ds., Vb.), продырявливать, дѣлать дырявымъ; dziurawić.* Kiurìna kõl prakiurìna dùgną pelẽ. *v.* kiùrti.

Kiùrkinti, -nu, -nau *(Płg.), caus.,* 1) *мучить и тѣмъ заставлять кричать; krzyczeć.* Katẽ kiùrkin žiùrkę, pẽlę, õ šũ kãtiną. 2) *reflex. hałasować się.* Kàs če kiùrkinsis sù vištẽleis añt riñkos dẽl pardõsa. *v.* kiuřkti.

Kiurklẽ *v.* kiurklỹs.

Kiurklinti, -nu, -nau, *Vel. (Er.), небрежно, кое-какъ складывать; składać bądź jak.* Anà kiurklindama sukiurklina vežìmą šiẽna ni šiókį ni tókį.-+-Tìk pakiuřklints dáikts, pajùdinsi ir nuviřs *Š. v.* kiaugždìnti.

Kiurklỹs *(Kal. u* kiurklẽ *Er.),* -lia, m. *струя; czurek.* Kiurkleĩs (myžłà), kiuřkdamas kaĩp ìš viẽdra lỹn, łãšneis keřta núbangìnis lietùs.-+-Běg kraũs kiurkliù *Ba., Kal.* Lytùs kiurkliù lỹn *Ke. v.* kiuřkti, čiurkšlỹs (čiuřkšlį), łãšnis, myžłã *(діал. вм.* myžlẽ, mỹžlę *Er., Rg., Sk.).*

Kiurknóti, -óju, -ójau, *Puš., Vel. струиться, течь еле замѣтно; журчать; czurkać, ciec; szeleścieć (o strumyku).* Vidùrvasarį pañ parsẽdą Lėvos (*sc.* Lėveniẽs; *nom.* Lėvũ) mažaĩ (mãža *Jš.*) tekiurknó (běga) vandũ. Vandũ bėgdamas ravù kiurknó. *v.* kiuřkti, čiurkšnóti, virvnóti.

Kiurksóti, -saũ, -sójau *(Jn., Kp., Uš.), сидѣть, стоять скорчившись; być sciągnionym, skurczonym.* Pelěda, vištýtis sušãlęs, vaĩks patvorỹ susitráukęs iñ kùpetą, susiriẽtęs kiuřksa.

Liū̃dnas žmogùs atsitūpęs, apsikniáukęs kiur̃ksa. Senà grinčià suknēbusi kiur̃ksa. -+- Nedrąsùs žmogùs kiur̃ksa kertē atsisėdęs *Š. v.* gurksóti, kiūksóti.

Kiur̃kti, -kiù, -kiaū, 1) *Puš. (Š.) бурчать; burczeć (o kurze, brzuchu, żuku).* Pil̃vas tàva kaīp vištà kiur̃kia. Gaidỹs kiur̃kia *(sc.* kur̃kia *Al., Slt.),* õ paskū̃ płasnó sparnaīs. Kurklỹs kiur̃kia (*sc.* kur̃kia) bãło. -+- Gróbai kiurkdamì vẽl į̃ maišẽlį išlenda *VG.* 14. Pil̃vas kiur̃kia *Er., Ms.* Kàs čià kiur̃kia — ar̃ paū̃kštis, ar kàs čià? *Š.* Pil̃vas kiur̃kia, õ var̃lės kur̃kia *Rm.* 2) *Al. (Š.) дрыхать, спать; kłaść się (spać).* Vėlù jaū, eĩsma kiur̃kti (gul̃ti). 3) *Vel. течь струёю* (čiur̃kšti, čiurškiù *Rg.); czurkać, lać czurkiem.* Kàd nõgnas *(wielki),* bangùs *(ulewny)* liėtùs, nū̃ stóga kaīp ìš viẽdra vandū̃ bėgdamas kiur̃kia. 4) -+- *оплодотворять.* Gaidỹs vìštą nù-kiurkė (*u* àpšaukė I 696 *n. c.* gaĩgałas) *Š.*

Kiurkùtis, -tė, *Al. плакса; płaksa.* Kū̃dikis tõks kiurkùtis, vìs kiur̃kia, ver̃kia. -+- Kàs kiurkū̃, tàs kiurkùtis. Ir lópišio kártis, kurià vaĩką sùpa — kiurkùtis. Mẽdis, kurìs vìsą łaĩką kiurkū̃ — kiurkùtis *Ke. v.* kiur̃kti, knerklỹs.

Kiurnė́ti, kiùrnu, -nė̃jau, *Al. (Slt.) бормотать; квелить, хныкать, плакать; mróczeć przez sen; kwilić (o dziecięciu).* Vaĩkas miėgústas kiùrn par̃ sãpną benorė̃damas pabùsti. Tàs kū̃dikis tõks kirkùs, vìs kiùrn (ver̃kia) par̃ nãktį, patì bè miẽga palikaū. -+- Kū̃dikis kiùrna: jaū atsibùdo *Ms. v.* narnė́ti, niurzgė́ti (niurzgiù *Er., Ku., Rg., Rm.*), paškė́ti.

Kiùrti, kių̃ⁿrù *u* kiùrstu *(Ms.),* kiuraū, *дырѣть, становиться дырявымъ; dziurawić się.* Kių̃ⁿr sū̃das *(naczynie)* ir̃ vandū̃ pràded bė̃gti. Išbliñdę marškineĩ tū̃ kiur̃s, tìk dóbstys. Kiùrsta pir̃štinė. Aníėms kójos kiùrsta. -+- Sukiùręs — sùvis sil̃pnas, ligótas *Lnk. v.* kiáuras, kliùrti.

Kiùs, *interj., выражаетъ движенiе, дрожанiе; wyraża drżenie.* Kiùs kiùs kiùs, keñklės drẽba kàd bìjos. -+- Kiùs kiùs, arklỹs bė́ga (negreĩtai) *Ba.* Kiùs kiùs, keñklės vìrpa *Er., Płg. v.* kiusnóti.

Kiúsčioti, -čioju, -čiojau *(Al., Ms.),* 1) *привставать и присѣдать (Er.); podnosić się.* Añs kiúsčio põ vándenį, t. y. atsìtupia ir̃ atsitiẽsia. Šeñ nãktį kiúsčiosiu, negulésiu, rūpẽs mán kélti, kàd nesusivẽlinčiau. Kiúst kiúst, širdìs kiúsčio; ir̃ płaukaĩ añt gałvõs ìš báimės. -+- Avìs kiùst kiùst, kiusčiója; žmogùs kiū̃st kiū̃st, kiúsčioja *Slt.* 2) *по-малу шевелиться, пошевеливаться; ruchać się.* Põ drabùžių kiúsčio (krùt) utìs, błusà, musẽ, vãbałas. 3) *идти нагибаясь; iść podnosząc się.* Anà ìš puikùma kiúsčio (lìnkčio). *v.* kiúst.

Kiusnóti, -óju, -ójau *(Er.), дрожать, трястись (Š.); ѣхать верхомъ потряхиваясь; drżeć.* Kàd bìjos arbà džiaũgias, keñklės kiusnó — kiùs kiùs kiùs! -+- Añt kumelè parkiusnójo (*u* parkesnójo *Al.) Slt.*

Kiúst *(Er., Slv.), interj., выражаетъ волнообразное движенiе; wyraża ruch.* Kiúst, kiúst, kìnkos drẽba.

Kiúst kiúst, kaĩp bajõras ìš kłáupkų víen pasistiẽpęs véizdi, kiłnójas. Kiúst kiúst, põ vándenį kiúsčioja. + Kiúst, ir̃ atsikẽlė ìš łóvos pažãdintas *Ms.* Kiúst, pašóko staigà *Ba.* Tìk kiúst kiúst (zuikỹs), iš pakrúmės *Rg.*

Kiúst kliàp *(Ba., Kal., Krk.)*, *interj.*, *выражаетъ вставаніе и слѣдующее за тѣмъ паденіе; wyraża wstanie i siadanie.* Kiúst kliàp *(u* kiúst plèkš *Slt.*, kiúst pliàpt *Šv.)* ir̃ ganà, t. y. ir̃ kélsiu ir̃ eĩsiu ir̃ ni kõks dárbas nẽr: čè insėsi iñ staklès, čè išlìpsi.

Kiustė́ti, -stù, -stė̃jau, *Al.* (= kustė́ti *Al.*, kuštė́ti *Jn.*, *Š.*) *дрожать; drżeć. v.* virpė́ti.

1\. Kiùsti, kiuntù, kiutaũ, *угрюмѣть, хмуриться; поправляться (Db., Kp., Šm.); posępnieć, jak konchą okrywać się.* Kõ tù kiuntì, nelinksmas esì, bỹ apkiaũtęs. + Ligónis atkiùto (pagìjo ir̃ sustiprė́jo) *An. v.* kiaũsti, kùsti.

2\. Kiùsti, kiundù, kiudaũ, *Al. пороться, рваться, драться; drżeć się.* Sijõnas kiuñd (trúksta). + Liùčius (seniaũ taĩp vadìndavę andarõką) kiunda *Šm. v.* kìsti, skárti, spùrti.

Kiústi, kiústu, kiútau, *SN. чахнуть, хирѣть, останавливаться въ ростѣ.* Užkiútęs — užkiaũtęs. *v.* kiaũsti, 1. kiùsti. +

Kiùstinti, -nu, -nau, *caus. v.* kiustė́ti.

Kiušė́ti, -šù, -šė́jau, *изсякать, изсыхать. v.* iškiušė́ti, išsèkti. +

Kiútena, -nos, *c. apkiaũtėlis SN. v.* kiústi. +

Kiūtinė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *медленно ходить; chodzić powoli.* Jė́ras užtaũtęs, nasraĩ užšãlę, tìk kiūtinė́. Sẽnis kiūtinė́ (iš leñgva váiksčio) apleĩ sàva liũbą, rū̃štą patvoreĩs, pakraščeĩs. *v.* kiū̃tinti.

Kiū̃tinti, -nu, -nau, *двигаться медленно; iść (o nachylonym); iść powoli KL.* 47ᵃ. Sẽnis, dė̃dė kiū̃tin kùprą pastãtęs. + Išė̃jo tėvẽlis, iškiū̃tino *Jd.* 461,1, *KlD.* 151. Senẽlė parkiū̃tino namõ *Lnk. v.* kiùsti.

1\. Kiū̃tis, -tiės *(Kp., Skp., Šm.)*, f. *скрытъ.* Kiūtìs yrà vietà, iš kur̃ galì kiútoti *Jš.* + Sẽnis in kiūtẽlę, viĩkas iñ avẽlę atbė́go *Kp.*

2\. Kiū̃tis, -čio, m. *кто тихо идётъ.* Eĩna kaĩp kiū̃tis, neskubõms *Lnk. v.* kiūtõnas. +

Kiūtõnas, -nė, f. *Vel.* (*M.* II 319) *сидень, тихоня; lęty, siedzący spokojnie.* Jìs tõks kiūtõnas. Kõ zumsaĩ, vampsaĩ kaĩp kiūtõnas?

Kiútoti, -tau, -tojau *(DG.* 146, *Kr.)*, *сидѣть, лежать неподвижно и молча, притаиться; być sciągnąwszy się.* Víens zuĩkis kertẽ kiúta (sė́di [*sc.* tùpi *Ред.*] susitráukęs). Anà põ pãtałais kiúta (gùl susitráukusi). Aš kiútau priẽ síenos prisigłaũdęs, drebė́damas ìš báimės, kàd kàs manę̃ nepamatýtum. Sė́džiu kiútau, karklynẽly pràded viłkaĩ kaũkti. *v.* kiùsti, kiū̃tinti.

Kiūzū̃ti, -ū̃ju, -avaũ, 1) *Al. (Ms., Płg.) двигаться, шевелиться; идти переваливаясь (Šv.); колыхаться (Er.); ruchać się.* Matýti atstù kiūzū̃ (kùš), õ kažìkas, negál išmanýti. + Mašinà parkiūzū̃ja *Slt.* Žmogùs atkiūzū̃ja,

eĩt kiūzū̃dams *Ms.*, *Slt.* 2) *reflex.*, *стараться встать; ruchać się.* Añs kiūzū̃jas, t. y. kójas kéł iř pìl̃vą, õ negáł atsikélti. *v.* kūzū̃ti.

Kiùžas, *-žà, Vel. (Ke., Pł., Rag.) разбитый; dziurawy od zbicia.* Kiùžas pū̃das (įskìlęs, skylẽs dár nematýti, bèt bė́ga *Rg.*), kùbiłas párdužęs. Sū̃das sukiùžęs, párplyšęs vadìnas kiùžas. ⊣ Kiùžis pū̃das *sukéižėjęs Š.* Kiùžis kiaušìnis (=šlẽkis *Ds.*) *sudùžęs Jn.*, *Sm.*, *v.* kiùžti.

Kiùžė *v.* kiužỹnė.

Kiužė́ti *v.* 2. kiùžti. Su-kiužė́jęs, sukiùžęs kiaušìnis *Db.*, *Km.*, *Kp.*, *Rag*[1]., *Uš.* Lẽdas, sniẽgas kiožė́ja arbà kiužė́ja *Kp.*, *Šm.* Cibùlės žiẽmą išsáusėja, iškiužė́ja, kiáuškės víenos *Š.* ⊣

Kiužỹnė *(u* kiùžė *Jž., Słk.)*, -nės, f. *Al. хижина, лачуга; chałupa.* Aňs tùr kiužynẽlę. *v.* 1. kiùžti, łūžà, łūšnià (łūšnà).

Kiùžinti *v.* 1. kiùžti. Aš táu gáłvą su-kiùžinsiu *я тебѣ голову размозжу An.* Sukiùžints káułs *Š.* ⊣

Kiùžis *v.* kiùžas.

1. Kiùžti, kių̃ⁿžù *u* kių̃ⁿžtù *(Ku., Kv., Slt., Š.)*, kiužaũ, *разбиваться; dziurawić się od zbicia się.* Párdaužtas bliū̃das, pū̃das kių̃ⁿž iř nebgál niẽka impìlti, bò sukiùžęs tárška. Kiužtè sukiùža *(Er.)* trobà, t. y. sugriùvusi. ⊣ Kiaũšis nũ stã̃ła nukrìtęs sukiùža *Kv.* Kiaušìnis sukiùžo *Kp.* Pū̃das, kiaušìnis sukiùžo (suskìło) *Rm.* Żmogùs sukiùžo, pasidãrė nebesveĩkas *Rm.*

2. Kiùžti, kių̃žù, kiužaũ *(u* kiužė́ti *Er.)*, *копышиться, изобиловать JJ.* ⊣

Kiužū̃ti, -ū̃ju, -avaũ, *становиться рыхлымъ, дырявымъ; dziurawieć się.* Sniẽgas išakė́jęs kiužū̃ja pavãsarį. *v.* kiaužū̃ti, kiožū̃ti *(Š.)*, kiùžas.

Kiū̃kšt *(interj.)* kiū̃kšt, šóka var̃lės *Gr.* *v.* kiū̃ks, kiúkt. ⊣

Kiū̃kti, -kiu, -kiau *(Al.; y A. Ю.* kiúkti), *Al. жрать, лопать; jeść wiele; robić wiele.* Kiū̃kte sukiū̃kiame (suė́dame) daũg dū̃nos. Aňs kiū̃kia, t. y. vá́łga skaneĩ.

Kiū̃pti, -piu, -piau, *Al.* (*y A. Ю.* kiúpti), *жадно ѣсть или пить; chłobać.* Kiū̃pk (srẽbk) píeną. ⊣ Aňs kiū̃p (kiúp *Kal.*, *гдѣ* ū *изъ* ů) mêsą *Rt.* Vaĩkis iškiū̃pė vìsą kõšę *Slt. v.* liū̃žti.

Kiū̃st *v.* kióst. Kiū̃st kiū̃st, šóka avìs, zuikỹs *Sk.* ⊣

Kivaksė́ti, -siu, -sė́jau *(M.* II, 307; *i или y?), курлыкать; krzyczeć (o żórawiu).* Gérvės kivàksi (krū̃kia).

Kiveriókšt *(interj. u* kiver̃kšt *Ke., Kra., Š.*, kivìkšt *Tv.)*, iř nuvir̃to *Kra. v.* keveriókšt. ⊣

Kivérza, -zos, *Al. (Tv.) малорослый; karzeł, niski człowiek, drzewo.* Kad iř kõks kivérza (meňkas žmogùs) iř tàs eĩn aňt kãria (vainõs). Mẽdis neáugałotas, gumbū̃tas, šakótas bùs kivérza. Kivérza *(Al.)* yrà žéms, drúkts papū̃rėlis. Kivérzos mer̃gos nèkent. *v.* kevérza *(Er., Kal., Rt.).*

Kiveržti (*м. б.* kiverzti?) *чахнуть, хирѣть, рости при землѣ. v.* apkiveržti. ⊣

Kivil̃kšis *v.* kevelšis. Tõks kivil̃kšis gyvulỹs, lèd pasìvełka *Sb., Vb.* ⊣

Kivýna, -nos, *Al. хиряга (Vž.); головастикъ (Dsn.); кляча* (kùika *Jn.*,

Š.); скупендяй, скряга (Tv., Vr.); chudy człowiek; kutwa; skąpiec Jš.; konisko DŽ[1]. Tókia sauskárka móteriška kivýna gìltinių. Kuȓ dė́si tañ kivýną? Añs sudžiúvęs kaĩp kivýna, kivýna giltinių̃. ⳾ Sudžiúvusi kaĩp kivýna *Ba., Kra., Tv. v.* dveskà *(u* dvẽskus *Er.)*, dvasnà, džiúsna *(Rg.)*, gìltinė (giltinẽ), kė́vė, sandžiuvỹs, varłóžis.

Kivýnas, *pl.* kivynaĩ, m. 1) *видъ водяного червя* (*M.* I 120, II 530); *чахлый, хирый (о человѣкѣ и животномъ) Uš., Ut.* Pavãsarį vandenỹ daũg kivynų̃ *Ałn.* Kivýnas kaĩp slíėkas *Ds.* Bałà piłnà kivynų̃ *Ds.* Kivýnas — prãstas, nuskuȓdęs piėmũ *Uš.* ⳾ 2) *niemowlę v.* kū̃dikis *Jš.*

Kivìnklintiės, -nů̃s, -naus, *Vil. впутываться; распутываться; wikłać się.* Tàs kivìnklinas, õ añs võs išsikivìnklina ìš jų̃ rañkų, bútų jį̃ sužùdę.

Kivìnkliòti *(Slt. u* kibìnkliòti *Er.,* kivìnklyti *Ke., Tv.)*, -lioju, -lioju, *нутать, спутывать; распутывать.* Ką̃ tù čià teĩp kivìnklioji? *Pł., Rg. v.* išsikivìnkliòti. ⳾

Kivìnklyti *v.* kivìnkliòti.

Kivirča, -čos, f. *горячій споръ; swar, kłótnia.* Nenoriu kivirčos.

1. Kiviȓčas, -ča *(Er., Gr., Leip., Pł., Rg., Sk., Veiv.)*, m. *id.* Dìdis kiviȓčas taȓp anų̃ *Jš.* ⳾ Kiviȓčas išė̃jo teȓp jũdviėjų *Vel., Za. v.* giñčas.

2. Kiviȓčas, -čė *(Ba., Er.)*, *кто любитъ спорить, придира; kłótliwy.* Kuȓs vìs rẽjas, bãras sù visaĩs, tàs kiviȓčas. *v.* giñčas *(Š.)*.

Kivirčastis, -tiės, m. *Vel. несогласіе, ссора; swar.* Kiviȓčastį palìksiu.

Kiviȓčyti, -čiju, -čijau *(Er., Gr.)*, *ворчать, выражать неудовольствіе; возражать (Rg.); narzekać, gdyrać.* Anà kiviȓčija añt kìta, t. y. víėn bámba *(Ds., Kv., SN. u* bam̃ba *Rg.)* víėn bãras, vìs netinkina ìš šeimýnos. 2) ⳾ *reflex., спорить (Rg.); ссориться (Al., Š.).* Jiẽdvi ìłgą vãłandą kiviȓčijos *Sch.* 198. *v.* bambė́ti, gnižénti, pỹkti, murmė́ti, rūgóti, vervė́ti.

Kiviȓčnas, -nà, *капризный, причудливый, брюзгливый; obraźliwy, kapryśny, niezadowolony.* Kivirčnì tėvaĩ añt šeimýnos, taĩ šiůmì taĩ tůmì vìs neprikánkinti. *v.* gižłùs.

Kivirkšnùs, -nì, kiviȓkšnų, *Kn., Płg. придирчивый, ни съ кѣмъ несоглашающійся, бранчивый. v.* kiviȓčnas. ⳾

Kiviȓnas, -nà *(Ba., Kal.)*, *сварливый; przekorny. v.* giñčas, gižłùs *Jš.*

Kỹvotiės *(u* kygotiės *Płg.)*, -ojů̃s, -ojaus, *Al. (DG.* 31, *DI.* II 230, 338, 410, *Slt., Š., Vk.) ссориться; waśnić się, kłócić się; hadrować, poswarzyć DŽ*[1]. Kỹvotiės yrà prýšingauti *(Al., Ms. u* príėšingauti *Krk., Pł., Vb.)*. Anũdu kỹvojas (nesutiñka, svaȓčijas, bãras). ⳾ Bãras iȓ kỹvojas *WT.* 250. Pradė́jo kỹvotiės, paskiaũ mùštiės *WŽW.* I 176. Kõ kyvójatės? *Vr.* = kõ łapáujate? *Kp. v.* bártiės, prýšingauti (príėšingauti), svaȓčytiės.

Kizỹ *v.* kìžas.

Kiziùkas *v.* kìžas.

Kiža *(u* kižė *SzDi* 24), -žos, f. *избушка, хижина; chałupa.* Kižos stógas añt stãklių, õ síėnos ìš tvorų̃, ìš mólia. ⳾

Sukìžusi trobà senà vadìnas kižà *Jš.* *v.* liñdỹnė (łañdỹnė).

Kyža **v.** kėža. —

Kìžas (*чаще* kižiùks, kiziùkas *Gr.*, *Sn.*, kižùkas *M.* II 200), -ža, m. *жеребёнокъ; źrzebię.* Kìž kìž kìž *(u* kizỹ, kizỹ...! kužiùkas šaũkiamas *Rg.)*, šaũkdamas kìžą (kùmelį).

Kižė *v.* kiža.

Kižėti, kižù, -žėjau, *шевелиться, кишѣть.* Kirmys kìž *Kv. v.* 2. kìžti. +

Kižì, *interj.*, *выражаетъ движеніе; wyraża iście.* Kiži kižì kójos, vóras kàd bėg musiẽs kárti. *v.* kėžũti.

Kižiùkas *v.* kìžas.

1. Kìžti, kįžù *u* kįžtù, kižaũ, *разрушаться, разваливаться; walić się.* Senà trobà kĩža (grũna, tĩža). *v.* kižà *Jš.*

2. Kìžti, kįⁿžtù, kižaũ *въ сложеніи съ* su-, *Kv.* *приходить въ движеніе, начать шевелиться.* +

Kižu, *interj.*, *выражаетъ движеніе; wyraża iście.* Kižù kižù bè kélnių, ir kižũ (eĩn kėžas kiłnódamas).

Kižùkas *v.* kìžas.

Kĩžũti *v.* kėžũti.

Kłàb *interj. v.* kłabėti, kłãbinti.

Kłabàkš *(interj.)* kłabàkš, bėga namõ *Ds.* *v.* kłabakštũti. +

Kłabakščióti, -čióju, -čiójau, *Al.* *клохтать, кудахтать; хлябать; kwokać (o kurze).* Vištà kłabakščiója (kvàgžd). + Pałaĩkis dáikts kłabakščió (išìręs, gìrgžd) *Al.* *v.* kłabàkšt.

Kłabàkšt *interj.* Dùrys kłabàkšt, atsidãrė *BV.* 104. Kłabàkšt kłabàkšt, tàs milinỹs kaĩp daũžos (mãłant) *Š.* *v.* kłabàkš. +

Kłabàkštinti *v.* kłabakštũti.

Kłabakštũti, -ũju, -avaũ, *Al. (Ms.)* *слабо постукивать; kłapać, głos wydawać.* Viènomìs gìrnomis kłabakštũja *(u* kłabàkštin *Al.)*, t. y. lengvaĩ mãła. Klem̃baris kłabakštũ. + Kłabakštũj tàs mẽdis — tàkš, tàkš! *Š.* *v.* kłabėti.

Kłabánkščioti *v.* kłabakštũti. Pasiléido kłabánkščiodama bėgti *PK.* 480. +

Kłabánkšt *interj. v.* kłabàkš, kłabánkščioti. Sẽnis tìk kłabánkšt (sù sàvo łazdomìs), ir parvir̃to *Rg.* +

Kłabãtė *(Mol.*, *Sv.*, *Š.*, *Žmk.)* *v.* kłapãtė.

Kłabčióti *v.* klebčióti.

Kłabénti, -enù, -enaũ, *Vel. (Er.)* *стучать; pukać.* Kàs ten durìs kłabén (béldžia). *v.* kłambénti, klebénti.

Kłabėti, -bù, -bėjau, 1) *Vel. (Al.*, *Ms.)* *хлябать, стучать; kołatać, stukać.* Kàd vė́jas tráuk, kłàb *(u* klėb *Š.*, klẽba *Rg.)* dùrys. + Kłàb kłàb, sukłabėjo dùrys *Ms.* Kłabù, gríežiu dantimìs *zgrzytam SzDi* 451. 2) *поговаривать, болтать; mówić.* Seneĩ jaũ kłãba, kàd tavè im̃s iñ kariauną (váiską). *v.* kłàbti, klebėti, klibėti.

Kłãbinti, -nu, -nau, *caus.*, 1) *стучаться (въ дверь Al.*, *DB.* 57, *Kv.*, *Ms.); kołatać.* Durìs kłãbink, taĩ atdarỹs, inleĩs tavè. Vė́jas kłãbin łángą — kłàb kłàb — ir atidãra. + Kłàbin klem̃barį *Ms.* 2) *обращаться съ рѣчью; przemawiać.* Ãčiū támstai kàd kłãbini (bỹlini, kálbini) manè. 3) *Al.* *пріохочивать; zachęcać.* Anà kłãbin (ukãtija) válgyti. *v.* klebénti.

Kłàbti, kłambù, kłabaũ *въ сложеніи съ* pra-, *начать говорить; mówić.*

Kłabtė prakłãba (prakal̃ba) jìs. *v.* kłabė́ti *Jš.*

Kłáida, -dos, *Al.* *блудяга, шатунъ; błąkacz, błąkaniec.* Kókıa kłáida atklýda. Abùdu tókıu kłáidu: pàts iȓ patì klýsta. ⊹ Klydinė́ja kaĩp kłaidà (*діал.* kłal̃da) *Skp.*

Kłaidà, -dõs, kłal̃dą (*и* kłaidė *błąd, fałsz KL.* 46[a]), f. *ошибка (Ba., Er., Kal., Ms., Sk.).* Auzdamà kłal̃dą padãrė *Š.* Kłaidomìs *obłędliwie, mendosè SzDi* 199. ⊹

Kłaidė *v.* kłaida. ⊹ Paskutìnė kłaidė (kłastà) piktèsnė bùs negì pirmà *NT.* 1701 *Mat.* 27,64.

Kłaidinė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *блуждать; błąkać.* Kuȓ kłaidinė́ji?

Kłaidìnti, -inù, -inaũ *(Ms.), caus., вводить въ заблужденіе, сбивать съ пути; błądzić.* Tõ daubõ vélnıas kłaidìn. ⊹ Nekłaidìnk jõ, teskal̃ta sáu *Jš. v.* klýsti.

Kłaidomìs *adv. v.* kłaidà.

Kłaidū́nas, -ū́nė, *кто блуждаетъ, блудяга (Db., Gr., KG.* 88, *Kp., Płg., Tra.); еретикъ (M.* II 296); *błądziciel.* Kłaidū́nas kuȓs kłáidžıo. ⊹ Víėns kłaidū́nas… gál kíėk šimtų̃ išvèsti ìš… kẽlıo *BrP.* I 324. *v.* kłáida *Jš.*

Kłaidūnystà, -ỹstos, f. *блужданіе; błędliwość.* Kłaidū́nai dãra kłaidūnỹstą, t. y. kłáidžıo pašalel̃s *Jš.*

Kłaidū́niškas, -ka *(Ba., Kal.), кто блудитъ, плутаетъ; błędliwy.* Kłaidū́niškas žmogùs, gývolis, kuȓs klýsta *Jš.*

Kłaidùs, -dì, kłal̃dų, *сбивающій съ пути; ложный, ошибочный; błędny.* Čė kłaidùs kẽlıas, tãkas. ⊹ Kłaidùs kẽlıas, kurıų̃ el̃nant leñgva paklýsti *An., Š.* Lıùterıo mókslas yrà mełagìngas, kłaidùs *Žin.* 76. Kłaidì vıė́tà *OP.* 89. Sàva kłal̃di (*жен. вм.* kłal̃dų) mókslą płãtina *WP.* 207. *v.* klýsti.

Kłáidžıoti, -džıoju, -džıojau, *блуждать. плутать; błąkać się.* Põ gìrıą kłáidžıojau.

Kłáika, -kos, *блажной, полоумный (Al., Ms., Vr.); błąkliwy. v.* kłùika, pùsprotis *Jš.*

Kłaikas, -ka, *глупый; głupi. v.* kłal̃kti.

Kłal̃kas, -ko, m. *Sv. лихо (соб. жуть), блажь, дурь (?).* Kad tavè kłal̃kas! ⊹

Kłaikinė́ti *и* kłal̃kinė́ti *(Al., Ms.),* -ė́ju, -ė́jau, *ходить одурѣлымъ, блуждать; chodzić bez przytomności.* Kłal̃kinė́ju nežinódamas kuȓ el̃ti, kaĩp avìs, kàd gal̃vósūkį gáun, pakłal̃kusi vıėnà el̃n. Anà kłal̃kinė kàd nesuvókıa avıẽs. *v.* kłal̃kti, kłuikinė́ti.

Kłal̃kinti, -nu, -nau, *идти точно одурѣлый; iść.* Kuȓ kłal̃kini, kaĩp gal̃võs párdaužtas *(Al., Er., Št.)?*

Kłal̃kšas *(Kv., Vk. и* kłul̃kšas *Ba., Kal., Płg.),* -šė, *дурачокъ, глупенькій; obłąkaniec.* Kuȓs meñka prõta, tàs kłal̃kšas. *v.* kłùikis, kváiła *Jš.*

Kłal̃kšis, -šė *(Ms. и* kłuñkšis *Rt.), id.; obłąkaniec, niemający całego rozumu.* Kàs vìsa prõta netùr, tàs kłal̃kšis. Bóba kłal̃kšė.

Kłaikšıū́ti, -šıū́ju, -šıavaũ *(Al., Slt.), блуждать, сумасшествовать* (bèpročıū́ti); *wałęsać się (o obłąkanym).* Kuȓ kłaikšıū́ji atsiskýręs ìš tūlė̃s

žmonių̃?-+-Kõ kłaikšiū̃ji niėkùs plepė́damas, kàd tikraĩ dalỹko nežinái? *Al.*, *Slt.*

1\. Kłaĩkti, -kstù, -kaũ *(Al.*, *Jn.*, *Kv.*, *Ms.*, *Vk.)*, *дурѣть, съ ума сходить; dostawać pomieszanie rozumu.* Iš rūpẽsnia dìdelia gałvà màna kłaĩksta, iȓ pakłaĩkęs kaĩp žą̃ⁿsìs víens váikščioju. *v.* kłuĩkti, pabłū́sti *(u* pabłū̃sti *Al.*, *Slt.)*, svaĩgti.

2\. Kłaĩkti, -kstù, -kaũ, *находить, брать жути, страху.* Pakłaĩko *trwożno zostało KL.* 46ᵃ. Máń pakłaĩko, pasidãrė kłaikù *жутко Àn.*, *Sv.* Buĩtis màno įsikłaĩko *OP.* 93. *v.* kłaikùs. -+-

Kłaikùs, -kì, kłaĩkų, *страшный, наводящій страхъ, жуть (*nykùs, -kì, nỹkų: čià nykù, *жутко*, nykì viėtà *Rg.)*; *trwożliwy*, *żałośny*, *trwożący KL.* 46ᵃ. Nãktį viėnám kłaikù *An.*, *Pn²*. Kàd jẽmė verȓkt́, nèt kłaikù *Km.*, *Sv.* Kłaikùs čẽsas nãktį apiẽ dvylìkę *Sv. v.* 2. kłaĩkti. -+-

Kłaikū̃ti, -ū̃ju, -avaũ *(Al.)*, *дѣлать безъ памяти; блуждать; бредить; robić nieprzytomnie, głupowato; błąkać.* Nepìłna prõta žmogùs kłaikū̃ja (łuĩbina apsiléidęs). Žą̃ⁿsìs, avìs kłaikãva (váikščioja) atsiskýdusi ìš bū̃ria. Šũ pasmìlintas kłaikũ, nebatseñk (*Slt.*, *об.* nebeàtseka) sàva namų̃. -+- Siȓgdamas žmogùs kłaikū̃ja, nèt baisù kłausýtiė *Šm.*, *Ut.* *v.* kłaĩkti.

Kłaĩmas, -mo, m. *Ds.*, *Jž.*, *Km.*, *Uš.* *гумно.* Liñgės kłaĩmas jaũ pastatýta *Ds.* Dė̃jom kłaĩmui pãmatus *OE.* 24. *v.* kłojìmas. -+-

Kłaipýti, -paũ, -piaũ *(Al.*, *Er.*, *Rm.)*, 1) *искривлять; wychylać na stronę.* Nekłaipýk kùrpių *(Rg.)* iñ šãlį! Stóvinčių žìrnių nekłaipýk iȓ nedarýk brydžių̃. -+- Vė́jas kłaĩpė rugiùs kõl sukłaĩpė, t. y. iȓ šiaĩp iȓ taĩp iškraĩpė, išdraĩkė, suvaȓtė *Jš.* Jaũ kùrpes naujintė́lės *(u* naujiñteles *Rg.)* iškłaĩpė *M.* I 121. Bríėdis... sàvo kiškàs kłaĩpė *KlD.* 158. 2) *reflex.*, *искривляться; wychylać się w szachownicy.* Tamè kiėmè kłaipýte susikłaĩpiusios sodýbos. *v.* klỹpti.

Kłaistýti *v.* kłastýti. Sù šlū̃ta kłaĩsta tìk sausùs grū́dus; płaudamì grū́dus, nugraĩba (nū̃graibas *Nom. pl.*) *Š. v.* skłaistýti. -+-

Kłajõkas, -kė *(Kal.) v.* kłajū̃nas. -+-

Kłajõklis, -lė *(Krů) v.* kłajū̃nas. -+-

Kłajóti, -óju, -ójau (*Al.*, *Ba.*, *DP.* 178,34, *Er.*, *Ku.*, *Kv.*, *Ms.*, *Sk.*, *Š.*, *WT.* 230,5), *блуждать; błądzić.* Kuȓ tù kłajójei ikì šiõ łaĩka véngdamas dárba? *v.* klejóti, kliėdė́ti.

Kłajū̃nas, -nė, *бродяга; błąkający się.* -+- Ir šuvà paklýdęs ir žmogùs, viẽtos neturė́dams, kàd kłajój — kłajū̃ns *Š. v.* kłaidū̃nas.

Kłajùs, -jì, *вводящій въ заблужденіе, сбивчивый.* Kłajùs kẽlias *M.* I 125. *v.* kłajóti. -+-

Kłajus, -jaus, m. *живая изгородь* (*eine Hecke*, *allerley Stauden M.* I 125). -+-

Kłãkas, -ka *(Al.*, *Ms.)*, m. *клокъ; kłak, włos skręcony z czochr; fałd.* Čè vìłnų kłakẽlis. Dìdeleis kłãkais *(Al.*, *Kal.*. *Slt.*, *Vr.)* šukavaĩ vìłnas. Nũ dantų̃ karštùvų nuẽmęs kłãką vìłnų sudė̃k kłakaĩs *(Ms.)*. Kłãks vìłnų kíėk sùtełp iñ karštuvùs. Nũ píėvos

rangūk drõbes iñ kłakùs(kvaldàs). -+- Iš striẽlbos išlekıa kłãkas (*пыжъ. затычка) Trš. v.* płãkas *(Š.)*.

Kłakčióti, -čióju, -čiójau, *падать съ шумомъ. шлёпаться; klaskać padając.* Kłàkt añt žẽmės, kłakčió (puldinė) jýnai eidamà. -+- Kłakčióti sù lıėžuvıù *maskać DŽ*[1]. *v.* kłàkt.

Kłaksóti, -saũ, -sójau *(Al., Slt.). лежать шлёпнувшись оземь; leżeć na znak pacierzowej kości.* Gìrta bóba kłàksa (gùli) bỹ padvẽsus. Augštynáika ligónė łóvo kłàksa, õ sẽnis knıúkščıas tàkša *(u* vàkšo *Er., Sk.).* -+- Kūnaĩ *(Al., Ms. u* kúnai *вост., Rg.)* nełáidoti visur kłaksója *WP.* 59. Dirvos kłàkso neártos *VPK.* 65. Kłãksa antaĩ vandũ añt dirvas, kàd aptẽkusi *Š. v.* kłàkt, tėkšóti, tvaksóti.

Kłàkt *(Al., Er., Ms. u* klèkt *Rg.,* plèpt *Š.), interj., шлёпъ! хлопъ! wyraża klaśnięcie, dotknięcie.* Kłàkt, atgal atsisėda gìrtas. Kłàkt pakłàkt añt žẽmės, nũ árkłıa nukrìtęs. Kłakt, prıẽ žẽmės prisìmetė šũ. -+- Kłàkt, i(r) atsisėdo *Bt. v.* bìc, bìmt (bim̃t). vivìmst.

Kłàktelėti *v.* kłàkterėti.

Kłàkterėti *(u* klèkterėti *Rg.),* -rıu *u* -rėju *(Al. Slt.),* -rėjau, *шлёпнуться, грохнуться; klasnąć, uderzyć.* Žmogùs nùtrenktas nũ perkúnijos išvirtęs kłàkterėja añt žẽmės. Šũ kłàktelėja (prìgulė prıẽ žẽmės).

Kłàkti *wpaść do czego, popaść, podpaść pod co Vk.* (*KL.* 33[a]). *v.* kłàkt. -+-

Kłakũti, -ũju, -avaũ, *сваливать въ клочья; płastować.* Karšdamas kłakũk vìłnas iñ kłakùs. *v.* płakũti.

Kłambėnti, -ėnù, -ėnaũ *SzDi* 97 *r.* kłãbinti. Jìs dažnaĩ kłambẽna vaĩtũsemp' *DP.* 58.11. Kłambẽnančıam' ẽst' atadãroma *DPo.* 389,30. -+-

Kłampà, -põs. kłam̃pą *(Ba., Kp., Pl., Šm.),* f. *вязкое мѣсто (Er.), трясина; grząząwica; trzęsawica SzDi* 373; *mielizna. błocko KL.* 46[b]. Kókıa čià kłampà (gileĩ klim̃psta) tarpvartė, tõ bagnõ. *v.* kłampỹnė *Jš.*

Kłampasỹnė, -nės, f. *Kal. (Ba., Krũ.) вязкое мѣсто; błoto wydeptane.* Kłampasỹnė išklampãsyta añt kẽlıa.

Kłampãsyti, -siju, -sijau *(Kal., Ku.), топтать грязь; deptać błoto.* Sù kójomis kłampãsija (klim̃psta iñ ármenis *Jš.*) purvùs gývolei. -+-Kłampãsij põ purvýną *Š. v.* drimbłóti, drampãsyti *(Š.),* makãsyti.

Kłampãtyti, -tiju, -tijau *(Ba., Kal.). id. v.* išklampãtyti. -+-

Kłampỹne, -nės *(M.* II 346, *Pł., Rg.),* f. *вязкое мѣсто; błoto, grząząwica.* Užklim̃pa màna rãtai iñ armenis *(u* iñ ármijas *Al.)* tõ kłampỹnė. Kókıa čė kłampỹnė (gileĩ klim̃psta) tarpvarty. *v.* kłampà.

Kłampóti, -óju, -ójau (*Ds., Er., Kp., Kv., Pł., Rag*[1]*., Sk., Š.; y A. Ю. u* kłampũti), *брести по грязи, по снѣгу; brdnąć, iść błotem; rozdeptywać mokrą ziemię.* Šłapiù kelıù kłampódami lėd atkłampójome (atbrìdome). Arkleĩ kłampója šłapiàs píevas. -+- Paĩ pusnìs kłampója *Ds.* Kuĩ tù čià kłampósi tókį kẽlıą! *Rg. v.* buĩlyti, 'głámbyti, klemšıóti, makóti, mankãsyti, płũkti, płùnkti *(Er.).*

Kľampùs, -pì, kłam̃pų, *грязкій, вязкій; grząski.* Kẽlıas łabaĩ kłampùs par̃ máivas. *v.* klim̃pti.

Kľamùčyti, -čiju, -čijau, *Vel. выпытывать, разспрашивать; dręczyć pytaniami.* Už dùrų kłamùčija svotùs iłgaĩ apiẽ linų̃ žíėdą. *v.* kamantinė́ti.

Kľãnas, *pl.* kłãnai *(Al., Ds., Ms.)*, kľanaĩ *(Kp., Vb.)*, m. *лужа, дождевой потокъ; kałuża, dół błotnisty; potok.* Kàd šlekẽtai bẽgs, pasidarỹs kłãnas, t. y. stóvintis vandũ põ lıė́taũs, arbà kàd palíė́ji. Kłãnai išsaũsa. Taĩp dãvė mušẽklis, kàd kraũjas kłãnais bė́ga. Kłãnas ãšarų, kraũja pribė́ga. -+- Pũlęs į̃ kłãną saũsas nekė́lsi *Lepner* 116 (=į̃ kłãną įpũlęs saũsas nesikė́lsi *M.* I 121). Ne sàvo jójęs ir kłanė̀ nusė́si *M.* I 235, *Sch.* 84. Dù bałandžıù kłanė̀ gė́rė *DD.* 36. *v.* kłanẽ, kłõnis, łatãkas, vałkà.

Kľanavótıės, -ójũs, -ójaus *(Er.)*, *умолять со слезами (соб. «кланяться»); błagać ze łzami.* (Kadà *Jš.*) jìs kľanavójas, kàd àš jám tañ padarýčıau. *v.* kłõnıotıė̀s.

Kľanẽ (*об.* kłonẽ *KL.* 37[b]), -nẽs, f. *лужа; kałuża. v.* kłãnas.

Kľanė́š*t*as (klanė́š*l*as *Jš.*), -ta, m. *мочага; łąka mokra.* Šłapià píė́va tar̃p mìška vadìnas kłanė́štas. *v.* kľonẽsnas, pélkė.

Kľanìngas, -ga, *лужистый; kałużasty.* Kẽlıas kłanìngas kur̃s pìlnas kłãnų.

Kľànytıės, -nijũs, -nijaus, *Al. кланяться; kłaniać się.* Kàd turė́si sàvą píė́vą nereĩks kitíėms kłànytıė̀s. Añs kłãnijas žydė́łkai kõl gáun añt bar̃ga. *v.* kłõnıotıė̀s.

Kľañkinė́ti *(Krù. u* kłuñkineti *Al.)*, -ė́ju, -ė́jau, *Al. шляться; wałęsać się po mieście.* -+- Dỹks biñdzinė́j, kłañkinė́j, nıẽka nedìrb *Š. v.* biñderıoti *(Skp.)*, diñderıoti *(Er., Š. u* dindirinė́ti *Slt.)*.

Kľapa, -pos, f. *Vel. видъ рыбы; gatunek ryby.*

Kľapatà, -ãtos, f. *Vel. (K*[2] 70 *u* kłãpatas *Jš., Ds.) забота, хлопоты; zgryzota, troska; fatyga, utrudzenie, trud.* Mataĩ, kókıa kłapatà tàvıė́, kàd apsìė́mei našłáitį augìnti. Dıẽną kósi, nãktį pérdžıa: màna gáłvai kłapatà sù tũmì senıù. Nebùs nıẽka kłapãtos. Ẽ kókią kłapãtą tùri sù jeĩseis (svečeĩs). *v.* abałga, kipùnga, terepẽtkas.

Kľãpatas *v.* kłapatà.

Kľapatavótıės, -ójũs, -ójaus, *заботиться, хлопотать; utrudzać się.*

Kľapãtė (*u* kłabãtė *Ds., Sv., Š.*), -tė́s, f. *Puš. (Kp., Krk., Rag*[1]*.) простое приспособленіе, въ которое вставленъ верхній конецъ мелена (полиша); deszczułka, drążek od mlonu u żarn ręcznych.* Kłapãtė arbà lekẽtas augštaĩ, õ gérvė arbà skérsis žemaĩ. Milinỹs iñkištas iñ kłapãtę ir̃ gérvę. *v.* lekẽtas.

Kľapatìngas, -ga, *хлопотливый; kłopotliwy.* Kłapatìngai apžãnijos, t. y. tùr kłãpata.

Kľapãtyti, -tiju, -tijau, *доставлять кому заботу; utrudzać, fatygować.* Jìs kłapãtija mán gáłvą prašýdamas bė̀ atleidìma kàd padarýčiau. -+- Jìs manė̀ kłapãtija vìs iš víė́n prašýdams K[1]. 62. *v.* sũsti.

Kłàpt *(Ms., Pł.)*, *interj.*, *хлопъ! wyraża łoskot, huk.* Kłàpt durìs, ir̃ uždãrė.

Kłàpterėti, -riu, -rėjau *(Al., Słt.)*, *хлопнуть; klasnąć.* Kaĩp kleñbaris kłàpterėja ir̃ niẽka nẽr, niẽks neinẽja.

Kłapùčyti, -čiju, -čijau *(Ža.)*, *доставлять кому заботу; utrudzać.* ⊹ Kám tù čià dabar̃ manė kłapùčiji? *своими мелочами причиняешь заботы Rg.* *v.* kłapãtyti.

Kłàst *(Kp., Krk., Vb.* = klèst *Er.)*, *interj.*, *шлёпъ; wyraża klask, wydanie głosu za uderzeniem.* Kłàst *(u* bridiñkt *Š.)*, arklỹs bėgdamas nũ łaukìnia *(wilk)* pavir̃ta. Kłàst vaĩks, ir̃ išvir̃ta kaĩp spýrė jám iñ kùlį. ⊹ Vaĩkas kłàśt, ir atsisėdo, pradėjęs eĩti *Rm.*

Kłastà, -tõs *(Er.; y A. Ю.* kłastas), f. *хитрость, обманъ; podstęp, oszukaństwo; zwada KL.* 46[a]. Padìrba jìs daũg kłastų̃ (šelmỹstų). ⊹ Sù kłastà niẽkur neišeĩsi *M.* I 121, *Sch.* 84. Jìs suprãto, kàd čià kłastà *Sch.* 123. Žmogùs bė kłastõs K[1] 420. Kłãstą pamãtė *TP.* 11. *v.* apgaũtis *(g. s.* apgaũtiės *Sd., Skp.)*, mẽłas.

1. Kłãstas *(Pł. u* skłãstas, *pl.* skłãstai *Al., Słt.)*, -ta, m. *проборъ* (skyrìmas *Ds., Kp.)*; *przedział równy włosów.* Kìšdamas peĩlį skleidžiù kłãstą płaukų̃ nũ kãktos. ⊹ Kłãstas arbà słústas *(гдѣ* ú *можетъ быть и изъ* ą) *Kp.*

2. Kłãstas *v.* kłastỹklė.

Kłastỹklė *(u* kłãstas *Słt.)*, -lės, f. *метла, употребляемая при вѣяніи; miotła do kłosowania.* Sù kłastyklè kłastýk javùs vėtant.

Kłãstymas *(K*[1]. 576, *M.* II 248, 408 *u* skłãstymas *Jn., Š.)*, -mo, m. *проборъ.* Tàvo kreĩvas kłãstymas kaĩp Šilė́nų kur̃pės *(жена сапожника) Słv.* *v.* kłãstas. ⊹

Kłastýti, -staũ, -sčiaũ, 1) *сметать (Er.); zmiatać.* Kłastaũ síėnas nũ dùlkių, nũ vórtinklių. ⊹ Meirūnų šłũta dvarẽlį šłãvė, sù lelijẽlėmis gražeĩ iškłãstė *Jd.* 913,9. 2) ***сметать при вѣяніи колосья*** *(Er., M.* I 122, II 5, 206); ***kłosować wiejąc; zboże piórem spachać KL.*** 154[b]. Bẽriant, vėtant šiurmùs nũ grūdų̃ kłastýk. ⊹ Kłãsta grúdus, nukłãsta várpas vėtant, bẽrant *Š.* 3) ***дѣлать проборъ; układać gładko włos.*** Mer̃gos kłãsta (tiškũjas) płáukus añt gałvõs. ⊹ Kõ čià teĩp kłastaĩs (t. y. šukũjiės, pùcijiės, stebiẽs) priẽš záłkorių, ar̃ eĩsi priẽ dárba! *Š.* 4) *reflex., укладываться (о волосахъ); układać się (o włosach od grzebienia).* Płaukaĩ šukũjami kłãstos. 5) *размахивать; rozkładać się, wyrabiać rękami.* Kūdikis žar̃gstos, kłãstos gulė́damas, kàd paleĩs ìš vystykłų̃ (išsižer̃gęs rankàs, kójas). 6) *накидывать на себя платокъ (Al., Ms.); okrywać się (chustą).* Kłastýkis (antsidė́k) sù skẽpeta añt pečių̃, gałvõs. Tù kłastaĩs, õ añs atsikłãsta visùs drabužiùs liñg krūtìnės plìka kúna. ⊹ Mótriškosios... nebãlintais nomẽtais kłãstės *DB.* 153. Skẽpetais... kłãstos sodõs mergáitės *WŽW.* I 8. Iš-si-kłastýti — išsirė́dyti *Er.* *v.* klẽsti, šliaukũti, šłũti.

Kłastù, *adv.*, *skokiem P. n. c.* bieg. *v.* kłàst. -+-

Kłastū́ti, -ū́ju, -avaũ, *шельмовать, обманывать; oszustować, kłamać. v.* małū́ti (mełū́ti) *Jš.*

Kłaũptiės, -piū́s, -piaũs (*y A. Ю.* kłáupti), *падать, становиться на колѣни; klękać, klęknąć.* Kłaũpęⁿs (*жем. reflex. изъ* kłaupęⁿs -+- si) meĩdžias añs. -+- Kẽleis atsikłaũpęs jį̃ meĩdė *M.* I 162. *v.* kłúpoti.

Kłausà, -sõs, kłaũsą, f. *Vil. послушаніе; posłuszeństwo.* Jìs atsitráukė nū̃ kłausõs (nekłaũsa jaũ) tėvų̃. -+- Atsitráukė nū̃ tėvų̃ kłausõs; pàmetė tėvų̃ kłaũsą *Skp.*, *Uš. v.* kłausùs.

Kłausė́jas, -jà, *кто спрашиваетъ; pytacz.*

Kłáusimas (*Al.*, *Ms. и* kłáusymas *Rg.*, kłausìmas), -ma, m. *вопросъ; pytanie.* Añt (*sc.* iñ, į̃) màno kłausimẽlį ar̃ atsakýsi? -+- Kõks kłáusims tõks ir̃ atsãkyms *Sch.* 84. Diẽvo davìms, błõzno (nãro) kłausìms *Sch.* 77. *v.* kłáusti.

Kłausinė́ti (*Ds.*, *Rm.) и* kłaũsinėti (*Rg.*, *SN.)*, -ėju, -ėjau, *разспрашивать; pytać. v.* kłáusti, kamantinėti, kłamùčyti, kvõsti, spìtavoti (*и* špičiavóti *Rm.)*, stigavóti, týrauti, tìrti, žìnti (*sc.* pažìnti).

Kłausinỹs, -nia, m. *вопросъ; кто спрашиваетъ; pytanie.* -+- Bùvo gẽras kłausinỹs, taĩ kłausiaũ, greĩt neparejaũ. Prikalbė́jo visókių kłausinių̃ (kałbų̃, pãsakų) *Kp. Skp.*, *Šm.* Kłaũsėm visókių kłausinių̃ *Šm.* Aš nùsiunčiau kłáusinį (žmõgų, kurìs tùri pakłáusti), kažìn, ar̃ bùs kõks atsãkymas *Aln. v.* kłáusti.

Kłausýti, -saũ, -siaũ, 1) *слушаться, повиноваться, быть послушнымъ; słuchać, być posłusznym.* 2) *reflex.*, *подслушивать; podsłuchiwać.* Užsimérkęs tvýła, kłaũsos kaĩ mẽs šnẽkame. -+- Kłausaĩ (*и* kłaũsai *Ds.)* jõs! *не стóитъ ея слушать, не слушай ея! Ds.*, *Pn*[1]. Kám tù prikłausaĩ? *wem gehörst du? K*[1] 63. Ãnys dvãrui prikłausýdavo *Ds.* Negãlima bùvo ap-s(i)-kłausýti rėksmù *Ds.* At-kłausýti *odwdzięczyć Lkm. v.* kłùsti.

Kłausýtojas, -ja, *слушатель; słuchacz.*

Kłausiùkas (*v.* kłausùkas), kurìs mė́gsta kłausýtiė, ką̃ kitì ũturoja *Mol.* -+-

Kłáusti, -siu, -siau, 1) *спрашивать; pytać.* -+- Ar̃ kłaũs bìliotus (teãtran atãjus)? *O.* Prãšė jám ap-kłáusti pùsmergę *Ds.* 2) *reflex.*, *id.; pytać się.* Kłáusiūs (*sc.* kłáusiu; *здѣсь нѣтъ мѣста для reflex.)* tavę̃s, kur̃ buvaĩ vãkar? -+- Kłáusiūs tàvęs kurių̃ keliù turiù važiū́ti. Svẽtimą dáiktą jẽmant, reĩkia kłáustiės savinìnko, ar̃ jìs léidžia imti. Vaĩkas, norė́damas kur̃ eĩti, kłáusias tėvų̃ (mókytojaus) *Sr.* Vìs kẽlio kłáusias *Rg.* At-si-kłáusti *pozwolenia spytać Vk.* (*KL.* 32[b]); atsikłáusti kõ *est ita aliquem interrogare*, *ut mentem ejus assequamur*, *quid ille velit*, *et quid nobis agendum sit Kl.* 170. Negáł be-ant-si-kłáusti širdiẽs *siebie przełamać*, *sobie darować Kul. v.* kvõsti.

Kłausùkas, -kė, *послушный; posłuszny (żak Kv.).* Výrai kłausùkai kurie kłaũsa. -+- Kłausùkas — kurìs pakłusnùs *Kp. v.* kłausýti.

Kłausùs, -sì, kłaũsų, *Vil.* *(KL.* 46ª, *PS.* II 216, *Rt.)* *послушный; posłuszny.* Teñ meȓgos nebùs taĩp kłaũsıos añt dainãvima kaĩp čè, t. y. nekłausỹs. Tùr búti taikùs iȓ kłausùs taȓnas. Jìs visamè kłausùs. *v.* kłùsnas.

Kłaužada *v.* nekłáužada *(Ds.).* -+- Dẽrančıoj pakãroj iȓ kłaužadoj ...šeȓpõs... łáukıa *VCh.* 69,11. Tãmui tadà kaltì esmè visų didžıáusıą méilę, kłaužadą, dárbą *KS.* 235. Kłáužada iškłaũso žõdį, õ nekłáužada nè *Šm.*

Kłaužadus, -di, *послушный; posłuszny KL.* 46ª; *fatalny KL.* 38ᵇ. Tarnùs (graudénk), idánt būtũ kłaužadūs vıėšpatìms sàvo *NT.* 1701 (*Pov. Grom. Iyt.* II 9). Dvãsėms bjaurıóms lıẽpıa, õ kłaužadžıos yrà jám *l. c.* (*Mork.* I 27). *v.* kłaužada. -+-

Klè *interj. v.* klekėti.

Klebakštũti *(Płg.) v.* kłabakštũti. -+-

Klebavótıės, -ójůs, -ójaus, *подлизываться; pochlebiać, starać się podobać. v.* gẽrintıės, táikintıės.

Klebedũti, -ũju, -avaũ, *Puš.* *(Ba., Krk., Nr., Pł.), хлябать, шататься; ruchać się.* Stipinaĩ stebulẽ, stikłaĩ łangůsè nestañdžei instatýti klebedũja. *v.* klebėti, klibėti.

Klebèkšt *(interj.)* klebèkšt, klìba pałaidaĩ prikáłtas dáiktas *Vr.* *v.* kłabàkšt. -+-

Klebèkštyti, -tiju, -tijau *(Er.), постукивать; ruchać.* Klebèkštija (jùdin) klem̃barį, kàd kàs nór ineĩti.

Klebekštũti, -ũju, -avaũ, *Vel.* *(Er.)* *хлябать, шататься; pukać, stukać pomału.* Ratẽlis klebekštũja veȓpıant.

Klebénti, -enù, -enaũ (*Jn., Kal., KL.,* 46ª, *Rt.*), *стучать, дотрогиваться; pukać.* Klebén kàs iñ durìs. *v.* błązginti, bárškinti.

Klèberis *(Krk.)* peĩlis — išklìbęs, išklìgždęs. Kleberỹs *klepadło KL.* 46ª. *v.* klèberůti. -+-

Klèberůti, -ůju, -avau, *Vel.* *(Krk.)* *хлябать; pukać.* Ratẽlis klèberů kàd išklẽbęs. *v.* klègždurti, klibėti, kligždėti.

Klebẽtas, -ta, m. *Vil.* *зачока, щеколда* (*DŽ*¹. *n. c.* klamka); *расхлябавшаяся вещь (Pal.); видъ прялки для верёвокъ (Kv.); klamka.* -+- Klẽbetas kiłnója klem̃barį; pakłàbink klẽbetą, kàd atrakìntų durìs *Ms., Słt.* *v.* klebėti.

Klebėti, klebù, -bėjau, *Al., Ds., Ms.* *хлябать, шататься; ruchać się, być powolnym KL.* 46ª. Tám árklıui pãtkavos klẽba, reĩkıa pakáustyti *Rm.* Dantìs klẽba, baĩgıa lẽkti *Rm.* Klèb dùrys *Š.* *v.* klebénti, klibėti. -+-

Klebetũti *v.* klebedũti. Dañtys, ratẽlis, peĩlis klebetũja *Rm.* Milinỹs łãpėj klebatũja *Ds.* Gìrnom(is) klebatũja *Mol.* -+-

Klẽbinti, -nu, -nau, *Vel.* 1) *просить; przemawiać.* Klẽbinau (šnẽkinau) papłóti. 2) *трогать щеколду (стучаться въ дверь); ruchać klamkę.* -+- Klẽbin durìs *Š.* *v.* klìbinti.

Klėbỹs, klẽbıa *(Al., DB* 2, 181, *Kv., KL.* 92ᵇ, *Słt.),* m. *охапка, объёмъ; brzemię (Łkž., P.).* -+- Klėbỹs šıẽno, šıaudũ, mẽdžıų *naręcze DŽ*¹. Sugróbė į̃ klẽbį cigõną *VPK.* 10. *v.* glėbỹs.

Klėbiū̃ti *v.* glėbiū̃ti. ⊹ Eĩkiva iš-siklėbū̃ti *Al.*

Klebõnas, -na (*M.* II 369), m. *настоятель; pleban (Pastor Kl.* 65).

Klebonijà, -ìjos, f. *домъ настоятеля, пасторатъ; plebanija.*

Klebõniškas, -ka, *такой, какъ у настоятеля; plebański.* Klebõniška píėva.

Klėbū̃ti *v.* klėbiū̃ti.

Klẽckas, -ka, m. *клёцка; testiculus (Ds.); klusek, gałka z mąki. v.* abriėdė̃lis, gružùlis, kiuĩkis, kukùlis.

Kledarái, *interj., выражаетъ хлябаніе, болтаніе; wyraża ruch wiszącego.* Kledarái kledarái, prikìbęs dagỹs klėdarū̃ja.

Klėdarū̃ti, -rū̃ju, -ravau, *хлябать, шататься; ruchać się.* Šañdrā, šatrâ (*жем. pl.*), skuřlei atspùrusia sejõna klėdarū̃. Dyselỹs klėdarū̃ neprìveržtas sù kénge. Peĩlis kóte klėdarū̃ (klìba). Ratẽlis klėdarū̃ja kàd jūdū̃ja. ⊹ Šerdẽsas klėdarū̃ *Kv.* Rãtai klėdarū̃ja *SN. v.* plėdarū̃ti.

Klederái (*Al., Ms.*) *v.* kledarái. ⊹

Klėderū̃ti, -ū̃ju, -avau, *Al., Er., K*[1]. 588, *K*[2]. 155, *Rg.* (*u* kleketū̃ti *Kp.*) *хлябать, шататься.* Kepùrės łãcas (*козырёкъ*) atkẽręs (atìręs) klėderū̃ *Er. v.* klėdarū̃ti. ⊹

Klėdurti, -ru, -rau (*Al., Slt.*) *v.* klėdarū̃ti. ⊹

Klėdū̃ti, -ū̃ju, -avañ, *Vil. махать, помахивать; iść machając rękami.* Klėdū̃ti yrà eĩti rañkomis skłaidýdamos. ⊹ Ateĩna rañkomis klėdū̃damas I 127. *v.* kvėdū̃ti, plėzū̃ti.

Klegesỹs, klẽgesia, m. (*Al., DŽ.* 7[b], *Kv., Ms.*), *крикъ; krzyk, wrzawa.*

Klegė́ti, klegù, -gė̃jau (*DŽ.* 7[b], *Tv.*), 1) *кричать, громко смѣяться; гоготать; krzyczeć.* Žą̃ⁿsys išsiskáidžiusios klẽga (kìrkauna). Kàd suskañt dìrbti, žmónys klegė́ti pràded. 2) *громко говорить; говорить, разговаривать; mówić głośno, chichotać.* Kaĩp vìštos klẽga (kaĩba) bóbos. Tałkõ šeimýna klẽga. ⊹ Žmónės klẽga *kaĩba MT.* 31[b], *Vlk.* Būrỹs susiriñkęs klẽga, kàd nẽ nusikłausýti negãlima *Slt.* Parklegė́jo riščià *Lpm.* II 7. *v.* kleĩgoti, kìrkauti, kvatóti, lelė́ti.

Klẽginti, -nu, -nau, 1) *заставлять кричать; chichotać.* 2) *дѣлать, чтобы клокотало, варить; warzyć.* Klẽginte išklẽginote (ìšvirėte) mẽsą žiùrkės. 3) *Al. имѣть рвоту; womitować.* Tù klẽginsi (vémsi) iř veřšį kriókinsi kaĩp pasigérsi. *v.* klegė́ti.

1. Klègti, klengù, klegañ *въ сложеніи съ* su-, *вскрикнуть* (*Er., Rg.*); *krzyknąć.* Anà klegtė̀ suklẽga (sušnẽka) kaĩp žąⁿsìs. *v.* klỹkti.

2. Klègti, klengù, iš-klegañ (*SN.*) *v.* klègžti.

Klegždė́ti, -ždù, -ždė̃jau (*u* kligždė́ti *Al., Ms.*), *Vel. хлябать, шататься; rozwalniać się z osady; wiotszeć* (*DŽ*[1].). Stebulẽ klègžd kaĩp iššìpłak.

Klègždurti, -ru, -rau, *Al.* (*Slt.*) *постукивать, хлябать; pukać.* Ratẽlis klègždur (klėberū̃).

Klègžti, klengždù, klegždañ, *хлябать, шататься; rozwalniać się z osady (o częściach sprzętu).* Žam̃bis, tekì-

nei, rãtai nũ párdžiūvima kleñgžda. ir̃ išklēgždusias staklės taisýk. -+- Peĩlis išklēgždęs *DŽ*[1]. *n. c.* wiotszeć (*u* išklēgęs *SN.*). *v.* dvérti, glérti, gvérti, tìžti.

Kleĩbti, kleibù, kleibáu (*Al.*) *v.* kleĩpti. -+-

Kléida, -dos, *c. kuris kléidi (kláidžioja), razójas, válkiojas Ds. v.* kłáida. -+-

Kleidas, -da, m. *Al. трата; wydatek. v.* kléisti.

Kleidìkas, -kė, *расточитель; marnotrawca. v.* kléisti.

Kleidū̃ti *v.* atkleidū̃ti I 127 *n. c.* atklėdū̃ti. -+-

Kleĩgoti (*žem.* klêguotę *Ms.*, *Pk.*, klēgoti *gagnoti gęgać, gęgotać DŽ*[1]., klégât *GGA.* 1885, 938), -oju, -ojau, *покрикивать, кричать; krzyczeć.* Bóba pradėja kleĩgoti (šaũkti). Kàs čè nãktį kleĩgoja (šúkava). *v.* klegė́ti.

Kleinas (=*сз. жем.* klęins *изъ* klíėnas) *v.* klíėnas, -na, *тонкій, стройный; wysmukły.* Klęins bernẽlis, kur̃s sutìkęs. -+- Klęins lıémenùžis *Jd.* 687,14.

Kleĩnas, -na, m. *ругательное, бранное слово.* Ei, tu kleĩnai *Rm.* -+-

Kleiniόti, -niόju, -niόjau (*Vel.*) *ходить ковыляя, шатаясь; iść chwiejąc.* Gìrtas, klìšas kleiniόja (eĩna) par̃ šłãpumą virstulıū̃damas. -+- Išẽja svotẽlei, iškleiniόja *Jd.* 264,8. Tù priė́dęs iškleiniόsi *Jd.* 595,8. Kur̃ dabar̃ kleiniόji? *Er.*, *Rg. v.* žirgliόti.

Kleĩpti, -più, -piaũ (*u* kleĩbti *Al.*), *искривлять (обувь); krzywić na bok.* Nekleĩpk bãtų, čeverỹkų. -+- Kleĩpti nãginę *Sm.* Sunkùs vežìmas ìškleipė ratùs *Rm.* Kur̃ tù teĩp kleipì (kryvū̃ji) lýg devynių̃ bėdų̃ prispáustas! *Snt.*, *Vilk. v.* klỹpti.

Kléisti, kléidžiu (*žem.* kléidu *Al.*, *DŽ.* 1[b], 4[a], *Kr.*, *WJ.* 110), kléidau (I 694 *n. c.* eikvόti), *расточать, тратить; wydatkować, trwonić.* Minkštaĩnis (*Er.*) kléidžia vìsą tur̃tą tėvų̃ bè reĩkała. Kàs nekléid (nedū̃d), tàs rumtus, varaũnas. Anà kléid pìnigus añt niẽka. -+- Daũg piningų̃ kléida *WŽW.* II 37. Kléida kur̃ pakliúk pìningus *l. c.* 82. Gývolių nepakléidęs neĩk prỹ žỹni *DD.* 168. Mẽs... kléidom syłàs *WJ.* 110. *v.* błaškýti, eikvόti, płotavόti, płùskinti, skleĩsti.

Kléiščioti, -čioju, -čiojau, *похрамывать; chromać. v.* kleišỹs.

Kleĩšinėti, -ėju, -ėjau (*Al.*, *Š.*) *похрамывать; chodzić (o chromym).* Kleišỹs kleišinė̃. *v.* keĩžinėti (*Š.*).

Kleišỹs, -šẽ, *хромоножка, колча; krzywonogi. v.* klìšis.

Kleišiū̃ti, -šiū̃ju, -šiavaũ, *K*[1]. 162, *Kv. ходить (о кривоногомъ). v.* kleišỹs. -+-

Kleĩšti, kleišiù, -šiaũ, *дѣлать кривымъ. v.* iškleĩšti I 590 *n. c.* iškłaipýti. -+-

Kléiva *v.* kleivỹs.

Kleĩvas, -và, *adj. Kal.*[1], *Lnk. кривоногій. v.* kleivỹs, šleĩvas. -+-

Kleivỹs, -vẽ (*u* kléiva *c. Lnk.*), *Al. косолапый, кривоножка; kulawy. v.* klìšas, suklỹpėlis.

Kleivū̃ti, -ū̃ju, -avaũ (*Al.*), *идти точно косолапый; iść (o krzywonogim).* Kuriõ kreĩvos kójos par̃ keliùs, tàs kleivū̃ja (eĩna).

Kleizóti (*y A. IO.* kleizū̃ti), *мазать, марать, пачкать; mazać klejstrem.* Kleizók põpiérą, sù katrà àš klejū̃siu łángus.—Kleizóti—terménti, tèpti, negražeĩ rašýti; vaĩkas pradė̃jo kleizóti—šį̃-tą̃ rašýti *Rm. v.* gleizuóti.

Klejà, -jos, f. *стянувшаяся клейкая масса; klejkość.* Veršíėnos, paršė̃lių mėsà išvìrus greĩtai suklejė̃, sukleñk klejà. *v.* błandà *(Er.)*, tĩnà, tùmės, tùnės.

Klejeĩ, -jų̃, pl. m. (*Al., DŽ.* 6*, *K*¹. 89, *K*². 23, 229, *KG.* 54, *SH.* 6) *клей; karuk, klej.* Stalıõrıus klejū̃ sù klejaĩs, õ bìtys sàva płaũtą sù damaĩs. *v.* klejū̃ti.

Klejõklis (*M.* II 288 *n. c.* Irrgeist) *v.* kłajõklis. —

Klejóti, -óju, -ójau, *Puš. (Pł., Rg., Rm., Snt.) бредить; блуждать* (*M.* II 288, *SchC.* 51); *говорить вздоръ; bredzić w chorobie.* Kaȓščeis siȓgdamas klejó. — Klejó paȓ mıẽgą vaĩks *Š.* Kasžìn ką̃ tù čıõn klejóji *Lpm.* I 32. *v.* błū̃dyti, kejóti, sáičıoti, sváitėti, svajóti.

Klejū̃ti, -ū̃ju, -avaũ (*Al., K*¹. 109, 688), *клеить; kleić. v.* klejeĩ.

Klekčıóti, -čıóju, -čıójau, 1) *клескать, слабо бить; klaskać.* Taĩp paiłsaũ beeĩdamas, kàd širdìs màna klekčıó. 2) *Vel. икать; ziewać (głos).* Kū̃dikis ìš vystykłų̃ išléistas tū̃ klekčıó (žegčıó). *v.* šıuščıóti.

Klekė́ti, klekù, -kė̃jau, *громко смѣяться (Kv.); издавать своеобразный звукъ (о льющейся водѣ Al., Ms.); wydawać głos* klè klè klè; *klaskać gębą, językiem, dziobem P.* Klekė́ti pràded pìłant ìš butélkos (klè klè klè). — Kıaũlės pràdeda klekė̃t, kaĩ ušgiȓsta kuȓ kıaũlę žvıẽgıant *Ds.*

Kleketū̃ti *v.* klèderū̃ti.

Klẽkinti, -nu, -nau *(Al., Slt.), наливать; lać.* Klẽkinte inklẽkink (impìłk) ałaũs. *v.* klıùkinti.

Klekmẽne, -nės, f. *Al. сплетни, поклёпъ, напраслина; смятенiе, безпорядокъ (Al.); plotki.* Anà klekmẽnės sudìrbusi bùva taȓp genčių̃. *v.* kłùkis.

Klẽkšas, -ša, m. *Al. хлѣбъ, пирогъ съ закаломъ (Al.); piróg zsiadły.* Suklẽkęs pyrãgas bùs klẽkšas.

Klekšti I 376 *n. c.* dvė́rti. —

Klèkt, *interj., Vel. шлёпъ! хлопъ! wyraża dźwięk, głos.* Klèkt klèkt, susė̃da meȓgos. — Klèkt, iȓ atsisė̃do *Gr., Rg., Sk., Slv.*

1\. Klèkterė́ti, -rıu, -rė́jau *(Al., Ms.), шлёпнуться, треснуться; kleknąć (głos mozgu).* Taĩp užsigavaũ gáłvą iñ bálkį prõ añgą eĩdamas, kàd smãgens klèkterė́ja. Žmogùs nùtrenktas nū̃ perkúnijos išviȓtęs klèkterė́ja añt žẽmės.

2\. Klèkterė́ti, -rıu, -rė́jau, *ссѣдаться, свёртываться; zgęstnieć.* Kõšelyna klèkterė́ja bìškį. *v.* klèkti.

Klèkti, klenkù, klekaũ, 1) *ссѣдаться, свёртываться, створоживаться (Al., Er., Ms.); zsiadać się, gęstnieć (kwaszanina); obracać się w kluski.* Išvìrta kõšelyna tū̃ kleñka iȓ suklẽkusią (*ср.* suklẽkusi srıubà, suklẽkę sývai *K*¹. 509) váłga. Jaũ kleñka kraũjas gývolıa, kàd nèpłaki sù šáukštu skeȓdžıant. Klektè priklẽkęs kùbiła gãłas mìłtais kvıėtıẽneis, t. y. iñ klẽcką suė̃ja mìłtai

iš drėgnùma. + Kraũjas suklẽkęs. dũna suklẽkusi *Tv.* 2) *Al. появляться осадку, ссѣду; zatykać się.* Pýpkė kleñka, jaũ netráukia dvãsės, t. y. užãkus, užklẽkus, prikliurmẽjus. *v.* krešė́ti, plekti, stìngti, tinė́ti (tenė́ti), tunė́ti, tirštė́ti, zmèkti.

Klembarnoti, -rioju, -riojau, *запирать двери щеколдою; zarzucić klamkę.* Sù klembariu klembarnote užklembariok (uždarýk) durìs. *v.* klembaris.

Klembaris, -ria, m. *Al.* (*Płg.*, *Slt.*) *щеколда; ciskawka, klawisz u drzwi; klamka; rączka, rechwa u zamku.* Spáusk klembarį žemỹn, pakélsi skl'ą̃ⁿstį, ir̃ atsidarỹs dùrys. Klembaris prispáustas pàkel̃ klémką. Klembaris užkriñt ùž kéngės, ùž prabãjų. Klembaris kur̃ spỹną inkabìn. Vartùs uždãręs kártį užkabìnk ùž klembari stãktų. Už var̃tų kártiės užmáunamas klembaris. *v.* klìbikis, l̃apẽlė.

Klembtiės, -biũs, -biaũs, *Al. ссориться, браниться* (*Al.*); *łączyć się.* Vaĩkis sù mergè klembias (žãnijas).

Klèmerėti (*u* klemeriũti *Er.*), -rėju, -rėjau, *брать въ клямры; brać w klamry.*

Klẽmeris, -ria, m. *клямра; klamra.* Sù klẽmereis suver̃žk kertès budiñka. *v.* są̃ⁿvarža.

Klemeriũti *v.* klèmerėti.

Klemėžũti, -ũju, -avau, *идти неуклюже; iść niezgrabnie.* Kur̃ tù klemėžũji (einì)? *v.* kèmėžũti.

Klémka (*Ku. u* klėmkà, klėmpkà, klẽmkos *Ds.*), -kos, f. *щеколда; klamka.* + Paspáusk klémpką, pakélk kliñgę *Sm. v.* klembaris.

Klemnas, -na, *Vel. слабый, некрѣпкій; słaby, niemocny.* Klemna arièlkà (sil̃pnà, nemacnì). *v.* sìl̃pnas.

Klémpka. klėmpkà *v.* klémka.

Klemšióti, -šióju, -šiójau, *шататься, шляться; brodzić po błocie.* Klemšióti yrà põ purvùs kl'ampóti. + Kur̃ tù klemšióji? *Er.*, *Slv.*, *Snt.* Jaũ klemšiója—eĩna lýg išsižer̃gęs *Gr.*, *Sk.*

Klengė *v.* klìngė.

Klénkti, -kiu, -kiau, *Al. идти скоро; iść daleko szparko.* Nu kàs gál klénkti (eĩti) priẽš vė́ją taĩp vėl̃ù. *v.* atklénkti, kl'añkinė́ti.

Klèparũti, -ũju, -avau, *хлябать* (*cp.* I 591 *n. c.* išklìrti). *v.* klèberũti. +

Klẽpčei, -čių, *pl.* m. *Vel. кляпцы; sidła na lisy.* + Sumýgo kaĩp klẽpčiũs *Ds. v.* spą́ⁿstai.

Klepčióti, -čióju, -čiójau (*Al.*, *Ms.*), *издавать стукъ; klapać* (*głos podeszwy odstałej, lub iście w pantoflach*). Paklèpt paklèpt, pãdas atìręs klepčió. Klepčióti sù kùrpėmis eĩnant. *v.* klèpt.

Klẽpkas, -ka, m. *клёпка, бревно; kloc dębowy.* Nẽmunu klepkùs vẽža. *v.* kl'ùcis, rą̃ⁿstas (rą̃stas), šùl'as.

Klepóti, -óju, -ójau, *клепать, взводить напраслину; potwarzać.* Kám klepóji jį̃ (neteisìngai šnekì), kàd búk jìs vagìs, pal'aistùvas. Teñ navỹnai (*Rm.*) klepóte užklepõs tavè. Klepóte užklepójau, kàd jijẽ pàvogė val'akninką (*talkę*). *v.* mel'ũti, pakalbė́ti.

Klepsėti, -sıù, -sėjau, *Puš. издавать слабый стукъ; wydawać głos* klèpt klèpt. Kùrpės žydė́łkos klèpsi eĩnant. Kłapãtė klèpsi kaĩp mãła. -+- Viščiùkai cíėpsi (číėpsi *Ds.*), klèpsi (*не описка ли см.* kíepsi?) *Jd.* 861,12. Patkavà klèpsi — klèpt́, klèpt́ *Ds.*

Klèpšt, *interj.*, *выражаетъ прикосновеніе къ щеколдѣ; wyraża dotykanie.* Klèpšt ùž klem̃barıa, ùž klémkos. -+- Kàd tìk klèpšt, tũ pajaũčıa — tókıa jautrì *SN.*

Klèpštelėti, -lıu, -lėjau, *трогать щеколду, хломаться; dotknąć.* Añs klèpštelėja klémką.

Klèpt, *interj.*, *хлопъ! стукъ! wyraża głuchy głos.* Klèpt klèpt sù čeverỹkais, kuntãplėmis eĩnant. -+- Puntãplei klèptum klèptum *Jd.* 121,2. Klèpt, užsidãrė dùres *Uš. v.* klepsėti.

Klèptum *v.* klèpt.

Kleptū́ti, -ūju, -avaũ, *Puš. жрать, ухлёстывать; jeść (o świni).* Par̃šas kleptū́ja, t. y. ėda klèpt klèpt. *v.* plıaukšnóti.

Kler̃ *interj. v.* klerkėti, klérkinti.

Klérka, -kos, *Al. нѣчто расхлябавшееся; rozbitka, rozwolniona rzecz w osadzie.* Łóva išklẽrusi vadìnas klérka (katrà klìb).

Kler̃kałas, -ła *(Al., Er.)*, m. *id.; трещотка* (plérpė *Ds.*); *brząkadło.* Kàd sankałai nebtùrisi, išglẽręs, išdvẽręs padarynis (*об.* pãdarynė) vadìnas kler̃kałas. *v.* bar̃škałas, skam̃bałas.

Klerkėti, -kıù *(Er.)*, -kėjau, *бренчать, хлябать; brzęczeć (szpula).* Špúlė ver̃pıant pradėja klerkėti, kaĩp išklìba panìkės ratẽlıa. -+- Kler̃ kler̃ — kler̃k rãtai *Š. v.* barbėti, plerpėti tarškėti.

Klérkinti, -nu, -nau, 1) *давать кому бренчать, хлябать; brzęczyć.* Kám klérkini špúlę, indė̃k buksàs. Ratùs neklérkink, patèpk. 2) *потрескивать; trzaskać dołem, pierdzieć.* Priẽdęs vaĩks klérkin váikščıodamas sù paplıurškaĩs — kler̃ kler̃. *v.* par̃pti, plıur̃pti.

Klerkiškaĩ, *adv. громко, съ трескомъ; brzękliwie, wyraźnie.* Tù klerkiškaĩ susipérdei — kler̃ kler̃ kler̃.

Klerksóti, -saũ, -sójau, *Al. (Er.) торчать; siedzieć.*

Klérkterėti, -rıu, -rėjau *(Al.)*, *звякнуть, пёрнуть; piardnąć.* Kū́dikis netýčıomis klérkterėja (pìrsterėja).

Kler̃kti, -kıù, -kıaũ *(Er.)*, *трещать; brzęczeć.* Pùsalkis šnỹpščıa, õ priẽdęs kler̃kıa. Špúlė kler̃kıa bėgdamà kaĩp ver̃pıa. *v.* kvar̃kšti, par̃pti, pler̃kšti.

Klérti, klę̃ⁿrù *(u* klérstu *Al.)*, kleraũ, *Al. расхлябаться; rozwalniać się z osady.* Łóva tàva klę̃ⁿra nũ pársenima, kójos łū́žta. Kója krãsės klę̃ⁿr kàd yrà išklìbusi. -+- Suklẽręs žmogùs *SN.* Pasẽnę, sudìlę tekìnei išklẽra — klèru klèrais, klèdaru klèdarais sùkasi *Š. v.* klìrti, dvérti, gvérti, klìbti.

Klès *interj. v.* klesnóti.

Klesnóti, -óju, -ójau *(Al., Er.)*, 1) *идти, бѣжать; помахивать; biedz (gdy odzienie trzęsi się* klès klès). Zmogùs klesnó (bėga risčıà). -+- Atklesnóju *ѣду верхомъ на клячонкѣ M.* I 122, II 389. 2) *жестикулировать; robić giesty. v.* klestėti, płasnóti *(Al.).*

Klèst *(inter. шлёпъ!).* atsisė́do *Er.*, *Mol. v.* klesnóti. +

Klestas, -ta, m. *Vel. мазъ. жесть; giest.* Eĩdamas rankàs klesnó (dãra klestus). *v.* skłaidýti.

Klesténti, -nù, -naũ, *Puš. (Er.) повѣвать (о вѣтрѣ); ruchać.* Klestẽna vė̃jas karũną.

Klèsterėti, -riu, -rėjau (*M.* I 122), *зашелохнуться; повѣвать; ruchnąć.* Pùsterėk ir̃ klèsterės łãpas mẽdžia. + Klèster vėjẽlis *M.* II 532 *n. c.* sanft wehen.

Klestéti, klesčiù (klestù), klestéjau, *Al. распускаться; произрастать; rozwijać się (o kwiecie, pączku liści); kwitnąć; gęścieć KL.* 46ᵃ. Lelijà beklesčianti. Klẽsčia (žýdi) žiedaĩ. Lelijà beklẽstanti. + Žiedaĩ klestéti įstója *Jd.* 219,1. It víens tar̃p kitų̃ visų̃ didžiáusei klestéja *DG.* 2. Klèst rūtẽlei *DD.* 4. Javaĩ klèst *Al.* Dorýbė... klestéja *WP.* 138. Šventiẽjei klestéja visókia dorýbe *WT.* 49. *v.* klezdėti.

1. Klẽsti, klesčiù (*žem.* klestù: àp-klestu *apsiautù circumvenio DŽ.* 7ᵇ), klė́sčiaũ, *Al. (Yl.)* 1) *покрывать; скрывать; skrywać rozpłatawszy (chustę); słonić* (deñgti) *DŽ*¹. Išskleĩdęs skẽpetą klestù añt pečių̃, ir̃ tù apsiklẽsk. + Dė̃l paklėstìmo nũ lytaũs apkepurė́k tàs kupetelès šiaudų̃ pė́du *DKn.* 28. Vainìkais klẽstė *DB.* 13. Turtùs... nũ pavõjaus klẽstė *DB.* 195. 2) *reflex., покрывать себя, напр., платкомъ; okrywać się.* Aš kleščiũsi (gaubiũsi) sù skarà. + Výriškiėjei pasìklest ryšẽlį põ kãkła, õ mótriškosios apsìklest, antsìklest *Ms.*, *Vk.* Mergáitė siłkum̃ (=šiłkų̃) kuskà apsiklẽstusi *Slt.* Išsìvedė Arsenijų sù čiùika apsiklẽstusį *WP.* 268. Skẽpetą už-, ap-sì-klesčia, už-(ap-)si-klẽstiė *SN. v.* deñgti.

2. Klẽsti, klesčiù, klėsčiaũ, *Vel.* (I 457 *n. c.* gõžti, *Al.*, *Ms.*) *распускаться (о листьяхъ, почкахъ); становиться густымъ; składać, rozwijać liście, kwiat; gęścieć KL.* 46ᵃ. Klẽsčia mẽdžei, mìškas (skleĩdžia łapùs, łapója). Sáulė klẽs kõl suklẽs (sukraũs) žíėdus. Vè, lelijà beklẽsčianti. Rugeĩ pràded klẽsti (tánkintiės). + Pràded... klẽsti žalì lapẽlei *Jd.* 257,8. Añt bałtų̃ rañkų lelìjos klẽstė *Jd.* 481,3. Łãpai klẽsčia, pasijùdina *M.* II 384 *n. c.* rauschen. Sùklesčia łãpai *l. c.* 101 *(Blätter werden deucht).* Sùklesčia šakẽlės, łãpai *M.* I 122 *(die Zweige, Blätter wachsen zusammen).* Vyniójas, aguř̃kai susìklesčia *M.* II 381 *n. c.* ranken sich. Sklypũja margìnė, kàd vėjẽlis klẽsčia (klèster) *M.* I 244. Viršũnẽlę vėjẽlis klẽsčia *(повѣваетъ) FM.* 65,4. Žaleĩs łapẽleis sus(i)klẽsime *Sn.* Vikaĩ kaĩ asiklẽsčia (*изъ* až-siklẽsčia), taĩ rasà *(instr. s.)* áuga *Ds. v.* łapóti, plẽstiės, skleĩstiės.

3. Klẽsti, klesčiù, klėsčiaũ, 1) *сметать колосья при вѣяніи; zmiatać kłosy wiejąc.* Aš klestù *(Al., Ms.)* várpas, šiáudus nũ grūdų̃. Sù šłũta klẽsk kõl nuklẽsi várpas vė̃tydamas, kàd nejaũtųs sù grūdaĩs. + Nũklẽsk várpas *Al.* 2) *дѣлать проборъ; dzielić włosy nad czołem.* Kłãstą płaukų̃ klẽsk (párskleisk) añt šaliẽs. *v.* kłastýti.

4. Klė̃sti, klesčiù, klėsčiaũ, *спчь, хлестать; колотить Al.*, *M.* II 460, *Ms.*, *Slt.*, *SzDi* 12. ⊹
5. Klė̃sti, klėstù (*DŽ.* 1ᵃ *n. c.* abscondo, 7ᵃ *n. c.* celo, 27ᵇ *n. c.* occulto) *и* klėtù (*DŽ.* 7ᵃ *n. c.* celo; *žem. вм.* klėčiù), klėčiaũ, *прятать, скрывать.* Prỹ músų kantrabandnešeĩ sãva nešmenės pàklėtė (pakłója, paguĩdė) *Kv.* ⊹

Klė̃stinti, -nu, -nau, *caus.* 1) *давать рости, процвѣтать; rościć w liście, gąszcz.* Klė̃stinu sáu gõjų, kuitį, neléizdamas teñ gývolių. 2) ⊹ *шелестить.* Klė̃stina vė̃jas łapùs *M.* I 122. *v.* klė̃sti.

Klėstũti, -ũju, -avaũ, *Vel. махать, помахивать; бить, колотить; iść machając rękami.* Atsisãgstęs drabužiùs klėstũk taĩp ìłgą kelionę. ⊹ Kaĩp àš táu káilį išklėstũsiu, taĩ tù vìsą ámžių atmį̃si manì *Er. v.* maskatũti, mosũti.

Klė́tis, -tiės (*Lepner* 71, *Sch.* 247, *Al.*, *Kv.*, *Slt.*) *или* klėtìs, -tiẽs, klė̃tį (*Db.*, *Ds.*, *Jž.*), f. *амбаръ, клѣть; śpichlerz, skład.* Meĩgos klė́ty miẽgt dė̃l sáugojima łõbia. Čè rą̃ⁿstai klė́tiė rę̃ⁿsti. *v.* klė̃sti, svirñas.

Klė̃vas, -va (*M.* II 323; *въ Ds.* l «*мягкое*», *žem.* kliáus, *g. s.* kliãva), m. *клёнъ; klon. v.* mẽdžliėpis (*Rm. и* mẽdžialiėpis *Ds.*).

Klevečka, -kos, *расхлябавшаяся вещь; wóz zużyty.* Vežìmas išglė̃ręs vadìnas klevečkà.

Klevedra (=kevė́łdra *Er.*), -ros, *Vel. id.; sprzęt stary, zużyty.* Łóva, krãsė sułúžusi, suklẽrusi vadìnas klevedra.

Kleverta *v.* klevedra.

Klevérza, -zos, *Vel. расхлябавшаяся вещь; koło zużyte.* Káustytą rãtą nùima, õ klevérzą, išdvẽrusį rãtą užmáuna.

Klevýnas, -na, m. *кленникъ, кленовый лѣсъ; kloniak.* Mìškas, giria klevų̃ vadìnas klevýnas.

Klevìnis, -nia, m. 1) *Vel. майскій жукъ; chrząszcz, bąk.* 2) ⊹ *Kv. молодой клёнъ.* 3) *adj. кленовый; klonowy.* Iš klevìnia mẽdžia dìrba grė́błãkočius.

Klezdė́ti, -dù, -dė́jau, *Vel. цвѣсти; świetnieć, brylować.* Žýdi klė̃zda (*Jsd.* 1079,6; *Jd.* 596,1) bijūnė̃lis tar̃p žalių̃ łãpų. *v.* klestė́ti.

Kliáuda (*M.* II 212, 465, 528) *и* kliaudà, -dõs, kliáudą, f. *недостатокъ, порокъ; замоина, карша.* Kiėnõ kliaudų̃ iė́škóti *K*[1]. 120. Kókio dáikto menkiáusias kliáudas suiė́škóti *K*[1]. 200. Akmũ ùpėj — kliáuda *Krů. v.* kliáudė. ⊹

Kliáudė, -dės, f. *Vel.* (*Krk.*) *id.; skaza.* Papjóvus jáutį jókios kliáudės nerãdome, tìk knỹgos, kẽpenos sudẽgusios. Bè jókios kliáudės žmogùs (niẽks nekliùda). Ni jókios kliáudės netùri tà mergà. *v.* pė̃lia (pė̃lė *Er.*).

Kliáudingas (*M.* II 178, 212, 403) *и* kliaudìngas (*K*[1] 420), -ga, *порочный, съ недостаткомъ; придирчивый; skazisty.* Móteris nė́ščià, pastójusi, kliáudinga yrà. Anà prisijaũčia kliáudinga (kertinga) ẽsanti priẽš Diẽvą. ⊹ Kliáudingas žmogùs, kurìs kitùs užkabinė́ja *Krů. v.* kréisingas.

Kliáudintiės, -nũs, -naus, *стаpатися npiобрѣсти довѣрiс.* Tũmì Alcibia-

dės neįsiklıáudino sàvo beñdrams *DG.* 60. *v.* klıáutıės. ⊣

Klıáudžıa (*DP.* 337,11) *v.* klıáuda, klıáudė. ⊣

Klıaunis, -nıės, f. *Vel.* *коряга*, *карша*, *замоина; karpa*, *karcz*, *przeszkoda (to co czepi*, *przeszkadza).* Vıėtà kur̃ užklıų̃va tiñkłas vandenỹ bùs klıaunis. Čė Nemunė tiñkła užmèsti negál, bò yrà čè daũg klıaunıų, kurıõs klıùda. *v.* klıáutis.

Klıaustis, -tıės, f. *Al.* *(Šł.)* *препятствіе; przeszkoda.* Klıaustìs atsirãda, ir̃ negalė́jau atvažiũti. *v.* klıúti.

Klıáutė, -tės, f. *порокъ; карша; wada SzDi* 389; *karpa w rzece, sadzawce, kłodzina SzDi* 86. Mùms... nebūtų klıáutė *KM.* 36. *v.* klıáutis. ⊣

Klıáuti, klıáunu, klıóviau. Žõdžıo neklıáuna — neleñkıa *Lnk.* Pa-klıáunu, léidu *DŽ.* 8 *n. c.* committo. Jūs sàvo gyvýbą paklıáunat tám, kurıám nıẽksai neléido sàvo kójų austýti *DPP.* 10. ⊣

Klıáutıės, klıáunůs, klıóvıaus, 1) *полагаться*, *довѣрять; льнуть*, *имѣть влеченіе къ кому-нибудь*, *связываться съ кѣмъ-нибудь; jednoczyć się*, *nasuwać się w przyjaźń*, *w towarzystwo.* Gerà mergà neklıáunas prıẽ výriškų (nemė̃gsta, nepłaĩkstos, nelim̃pa). Nesiklıáuk sù pijukù, sù vagimì. Klıáute susiklıaũs ir̃ braũks rõdą anũdu. Vaĩks klıáunas prıẽ mótynos.⊣Klıáunůs tikıù *credo DŽ.* 10[b]. Klıáunůs *fido*, pasiklıóvıau *fisus sum DPr.* 45. Aš didžıaũs Tucydidžıu klıáunůs *DG.* 28. Tůmì teklıáukes, ką̃ pàts pritýrei *DPP.* 31. Ikì nepasiklıóvęs žmogumì pritìrk pirmà jõ pavojùmą *l. c.* 54. Tù vìlti pasiklıóvęs... įsteigė Týtuvėnūse... mokslinyčią *WŻW.* II 101. Kıėkvíėns gãlįs jõ žodžıù klıáutıės *DG.* 51. 2) *повадиться; рваться*, *стремиться; mieć ochotę.* Anà klıáunas (nóri) añt gaspadìnės. ⊣ Pasiklıóvė kıaũlės į̃ žìrnıus eĩti *Al.*, *Ms.* 3) *связываться*, *дружиться; oddać się.* Añs ligà klıáunas nenorė́damas teñ eĩti. Añs klıáute pasiklióvęs añt gė̃rima, tìk gér, õ neė̃d. ⊣ Músų pıėmũ susiklıóvė sù Drim̃bos Juzė *Al.*, *Ms.*, *Slt.* Klıáunas, nenóri eĩti *Pal.*, *Sb.* *v.* atsidũti, antsimèsti, lìpti, pasiklıáuti, susiklıáuti.

Klıáutingas, -ga, 1) *съ нѣкоторыми недостатками.* Prisijaũčıa... mergà klıáutinga ẽsanti prıẽš Dıẽvą I 681 *n. c.* jaũsti. 2) *на кого можно положиться* (kũ gãlima klıáutıės). Gérs úkinykas ir̃ dideĩ klıáutingas *DG.* 99. Añt malkinė dẽgino sàvo atmoną... sù klıautingıáusıu jõ tarnù *DB.* 203. ⊣

1\. Klıáutis, -tıes, f. *придирка*, *поводъ къ ссорѣ; порокъ*, *недостатокъ; препятствіе; замоина*, *карша; karpa w rzece*, *kłodzina.* ⊣ Klıáučių íėško *Ds.*, *Kp.*, *Lkm.* Apìvarus paléidęs klıáučių íėško *Sał.* Bė jókıos klıáutıės ir̃ bė pıėšõs *MT.* 50[a]. Bóba íėško dykaĩ klıáutıės *OP.* 66. Pilõtas nerãdęs klıáutıės smer̃čıui, pałáist geĩdė *OE.* 19. Klıáutis *(przeszkoda)* atsirãdo, negalė́jau atvažiũti *Sb.*, *Vb.* Bė jokıõs klıáutıės arklỹs *l. c.*, *Sał.* *v.* klıaunis.

2. Kliáutis, -tiės (*DG.* 106, 125, *DI.* II 20), f. *взаимное довѣріе; otucha, poufanie DŽ*[1]. (= *fides DPr.* 33, *DŽ.* 17[a], *fiducia DŽ.* 17[a]). Dideĩ retà kliáutis *DPP.* 28. Tar̃p visų̃ kliáutis ir̃ vienýbė bùvo *DB.* 35. *v.* kliáutiės. -+-

Kliauza *v.* kliáuzė.

Kliáuzė, -zės, f. *кляуза; intryga.* Jìs dãra visókias kliáuzes. -+- Daũg kliauzų pridãrė *Vr.*

Kliãvas (*žem.;* klawas *jawor SzDi* 75, *klon R., SzDi* 94, *гдѣ* la = lia) *v.* klẽvas.

Klìbas, -bà *(Al., Ms., Slt.) расшатанный; косолапый; wyruchany, koślawy.* Klìbos kójos krãsės, łóvos.

Klibė́ti, klibù, -bė́jau *(Al., M.* II 525, *Ms.) нетвёрдо держаться, шататься, хлябать; ruchać się z osady.* Pasẽnusia vaĩkia riė́tas klìb (jùd). Pãdas atìręs, pãsagas atkẽręs, kir̃vkotis ìš péntiės, miẽtas tar̃ptvorė, liėžùvis bè reĩkała klìb. -+- Čė tų̃kart ir̃ žmónės kaĩp skrùzdės klibė́jo *A.* I 76. Dañtys klìba *M.* I 123. *v.* klèderůti, krutė́ti.

Klibikis *v.* kleñbaris, -+-

Klibìkšt *(interj.)* klibìkšt, klibų̃dams eĩn *Š. v.* klìbas. -+-

Klibindà, -iñdos, *Vel. расшатавшійся, расхлябавшійся предметъ; ковыляла (SN.); ruchadło, ciało w ruchu zostający.* Stãłas klìba kaĩp klibindà. -+- Išklỹpęs žmogùs — klibindà, eĩdams klibindų̃ja *Er.*

Klìbindůti, -ůju, -avau *(SN.), колтыхать, ковылять; ruchać się.* Klìšas łabaĩ klìbindů eĩnant (*sc.* eĩdamas). *v.* klipytų̃ti.

Klibiñgis *ráišas, susitráukęs žmogùs Er.* -+-

Klibingių̃ti *v.* klibinkių̃ti.

Klibinkių̃ti *(u* klibingių̃ti *Er.)*, -kiũju, -kiavaũ, *Al. хромать, ковылять; chromać.* Anà klibinkių̃ (eĩn ráišdama—klibìnkt klibìnkt).

Klibiñkšt *(interj.)* klibiñkšt *(Slt.)*, klibinkščiũj klìbis *Š. v.* klibinkštų̃ti. -+-

Klibinkštų̃ti, -ũju, -avaũ, *Al. хромать, ковылять; chromać.* Kàd áuga skaudulỹs vaĩks klibinkštų̃ja eĩdamas. Añs klibinkštų̃ (eĩn ráišdams ir̃ sù remeñtais rém). -+- Ráišas žmogùs eĩna klibinkštų̃dams *Er.*

Klibìnkt *(Er.), interj., выражаетъ хроманіе, ковыляніе.* Eĩn ráišdamas — klibìnkt klibìnkt.

Klìbinti, -nu, -nau (*Al., DŽ.* 23[b]), *caus. расшатывать, расхлябывать; ruchać z osady. v.* klibė́ti.

Klìbis, -bia *(Al.)*, m. *расхлябавшійся предметъ; nóż w wyruchanym tronku. v.* klìbti.

Klibytà, -ỹtos *(Er.)*, *кто идётъ пошатываясь; chwiejący się.* Kur̃s klìb eĩdamas, tàs klibytà. *v.* klivytà.

Klibytų̃ti *(Er.)*, -ũju, -avaũ, *пошатываться; chwiać się.*

Klib-kõjis, -jė, *хромоножка; chromy. v.* klìbas.

Klibõnas (*DA.* 48, *BG.* 295) *v.* klebõnas. Ragaĩnės klibõns *MT.* XIX. Liėtuvõs klibõns Tilžėje *MT.* XXI. -+-

Klìbti, klimbù, klibaũ, *Al. начинать хлябать; ruchać się z osady.* Peĩlis ìš kóta kliñb. Žiẽmą, kàd galvìjui dantìs kliñba nų̃ kiė́ta pãšara, triñk

sù ráugu dū́nos arbà ùksusa. *v.* glègžti, jùsti, klérti.

Klìbum kłãbum (*Jd.* 121,28) *interj. v.* kłabė́ti. ⊣

Klibū́ti, -ū́ju, -avaũ (*Al.*), *хромать; chromać. v.* klìbas.

Klidarái *interj. v.* klìdarůti.

Klìdarůti, -ůju, -avau, *Al. катиться пошатываясь; rzucać się (o krzywym koceniu się koła).* Klidarái klidarái, klìdarůja senì tekìnei.

Klìdikis, -kė, *Al. (Ms., Slt.) нѣчто хилое, слабое, тонкое; szczupły, cieńki.* Anà ne rıėbì ir̃ ne klìdikė, t. y. ne klíėna, ne čiuplì. Anojẽ klidikėsnė (tę̃ⁿvėsnė) mergà.

Klydinė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *блуждать, сбиваться съ пути; błąkać. v.* klýsti.

Klýd-kelis (*и* klýst-kelis *Rg.*), m. *сбивчивая дорога; droga błędna.* Par̃ tañ mìšką klýdkelis (kłaidùs kẽlıas). *v.* klýsti.

Klydurti, -ru, -rau, *пошатываться.* Eĩs anõs girnẽlės klỹdurdamos (*не* sklỹdurdamos *ли?*) *DD.* 62. ⊣

Klydū́ti, -ū́ju, -avaũ, (=sklydū́ti *v.* skłaidýtıės *Al.*) *поводить, разводить руками, жестикулировать; robić giesty rękami.* Añs klydū́ja (=añs sklydū́ *Al.*), rankàs mė̃čıoja iñ visàs pusės. —

Klıėdė́ti, klíėdu (*Ds.*, *Kp.*, *Sv. и стар.* klíėmi *bałamucę SzDi.* 5, *plotę l. c.* 254, klíėst' 3 *praes. DP.* 186,17), klıėdė́jau, *бредить; błądzić w chorobie, mieć manję, gachować, chodzić błądząc w nocy KL.* 46ᵃ. Ligónis klíėsti (klíėst' *DPo.* 273,18; 467,5; 485,31) *Dsn.* Tasaĩ nežadžıà baĩsıai klíėsti (*błądzi*) *PS.* II 52. *v.* klejóti, klýsti. ⊣

Klíėnas, *Al.* klẹ́inas (=klẹ́ins *Al.*, *Rt.*, *Slt.*), *Kal.* klýnas (=klýns), -na, *тонкій, стройный; wysmukły, cieńki.* Klíėna (tę̃ⁿva) mergẽlė. Bė pil̃va par̃šas, gývolis ar̃ žmogùs bùs klíėnas. ⊣ Klíėns, sutìkęs žìrgas I 266 *n. c.* čekłùs. Klíėnas výras—áugštas, tę̃vas *Šv. v.* łáibas, tę̃ⁿvas.

Klíėpas I 277 *n. c.* čiupłus *опечатка вм.* klíėnas.

Klıėpas, -po, m. *коровай, булка хлѣба; bochon, kukla KL.* 41ᵇ, *SzDi* 16, 122. ⊣

Klygesis, -sıa, m. *Al. шумъ, крикъ; hałas v.* klegesỹs (*Al.*, *Er.*).

Klygti, -gu, -gau, *Vil. кричать; krzyczeć v.* kleĩgoti.

Klìgti, klingù, kligaũ *въ сложеніи съ* su-, *вскрикнуть, начать кричать.* Suklìgo antẽlė añt mãrıų *Jd.* 323,1, *Er.* ⊣

Klìgždarelis *v.* kligždurelis.

Kligždė́ti, -dù, -dė́jau, *Al. хлябать, шататься; ruchać się z osady.* Senõs mergõs ríėtai kligždė́ti pràded. ⊣ Klìgžd peĩlis; peĩlis išklìgžda *Al.*, *Ms. v.* klibė́ti.

Kligždu klegždai, *interj.*, *Puš. выражаетъ пошатываніе; wyraża nierówny bieg koła.* Kligždu klegždai rãtai važiū́jant.

Kligždurelis, -lıa, m. *Al. нѣчто хилое, слабое.* Tà mer̃gė yrà klìgždurẽlis (=klìgždarẽlis *Al.*), nediktà.

Klìgžti, klingždù, kligždaũ, *Al. расшататься (о томъ, что было вдѣлано Al., Ms.); ruchać się z osady.*

Tàva łóvos kójos kliñgžda (klim̃b). *v.* klègžti.

Klijaĩ *Rg. клей. v.* klejaĩ, klijū̃ti. -+-

Klỹjus, -jaus, m. *Ds. клей v.* klijaĩ.-+-

Klijū̃ti, -ū̃ju, -avaũ (*у А. Ю.* klijóti), *Al. (Rg., Rm. и* klyjū̃ti *Ds.) клеить; kleić.* Sù klìjumi (sù klejeĩs *Al.*) klijū̃ti (klejū̃ti *Al.*). *v.* klejū̃ti.

Klýkauti, -auju *и* -aunu, -avau *(Al., Ms., Snt.), покрикивать; krzyczeć.* Žą̃ⁿsìs, žmogùs dainū̃dams klýkauna. -+- Ką̃ tėvẽlis sudė́jo dúsaudams, prarãdo sūnẽlis klýkaudams *M.* II 480. *v.* klỹkti, vómauti (ómauti).

Klýkinti, -nu, -nau *(Al., Ms.), caus.* 1) *заставлять кричать другого кого; krzyczeć.* 2) *reflex., покрикивать.* Jauniškẽ kùłdamos klýkinas põ daržinę. *v.* rẽkinti.

Klýkis, -kıa (*Al., Kul., Ms.;* kliẽkis sûpis *kania IK.* XV 43ᵇ,41, *KL.* 37ᵇ, *гдѣ* ıė *гиперпормализмъ см.* y), m. *каня, milvus; kania.* Klýkis priẽš líėtų klỹkıa, klýkaun. Tàva vaĩks išdìlęs, sudžıúvęs, kaĩp víėns klýkis. -+- Klýkis klỹk priẽš líėtus *KL.* 123ᵇ. Klỹk ìt klýkis prỹš lýtų *DA.* 49. -+- Klýkis padángėmis augštaĩ łakıója *Jd.* 219,13. *v.* liñgė, peslỹs *(Rm.)*, sū̃pis.

Klikłakła (kliklekle *Er.*), *interj., Puš. выражаетъ звукъ расхлябавшейся телѣги; wyraża głos kolasy zużytej (w ruchu).* Klikłakła rãtai išdvẽrę, išglẽrę.

Klyklỹs, -lıa, m. *видъ птицы; gatunek ptaka.*

Klýkolis, -lıa, m. *Al. id.* Duktẽ tęⁿvà kaĩp klýkolis.

Klýkoris, -rıa, m. *Al. тонкій, высокій (Al.); wysmukły.* Mergà klykorẽlis, partįsusi, nediktà. Klýkoris yrà tę̃ⁿvas áugštas žmogùs. Añs kaĩp klýkoris padrỹkęs.

Klỹksmas, -ma, m. *крикъ, шумъ; громкій смѣхъ (Ds.). v.* rẽksmas, šaũksmas.

Klýkštauti (*Yl. v.* klỹkšti) *krýkštauti.* -+-

Klỹkšti, -ščiù, -ščiaũ, *Al. квелить, хныкать (Al.); кричать, орать (Er.); kwilić.* Tàva kū̃dikis klỹkštė añt visõs gerklẽs.

Klỹkti, -kiù, -kıaũ, *кричать, квелить; krzyczeć.* Pelė́da, žỹda berni (*= латыш.* žīda bērni «žỹdo vaikaĩ») klỹkıa. Klỹk kõl atklỹksi, šaũk kõl atšaũksi.-+-Žuvė́dros klỹkıa *Jd.* 219,6.-+-Vaikaĩ klỹkıa (łabaĩ jū̃kıas) *Ds. v.* klygti.

Klìkti, klinkù, klikaũ *въ сложеніи съ* su-, *вскрикнуть; krzyczeć.* -+- Ne sàvo bałsaĩs suklìko *Sch.* 218, *Ds., Er., Rg. v.* klỹkti.

Klykū̃ti, -ū̃ju, -avaũ, *кричать; krzyczeć. v.* klỹkti.

Klimbū̃ti, -ū̃ju, -avaũ, *Al. (Ms., Slt.) похрамывать; chromać.* -+-Ráišas atklimbū̃ I 128.

Klimpỹnė *(Krk.) v.* kłampỹnė. -+-

Klimpinė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *ходить по вязкому мѣсту; grząząć, chodzić po grząząwicy, po błocie. v.* klim̃pti.

Klim̃pti, -pstù, -paũ, 1) *вязнуть, завязать; grząść.* Arkleĩ klim̃psta iñ purvùs, iñ ármenį, iñ pélkę, iñ sniẽgą. 2) *Al. kochać się.* Añs beklim̃pstąs *(вязнетъ, гибнетъ)* sù mergà iř žą̃nysis tū̃. -+- Ant-si-klim̃pa (= užsipū̃lė) jõ brólis... ir turė́jau parašýti

giėsmẽlę *WJ.* 80. Kám reĩkia tõ antsiklimpìmo (= užsipũlimo) *VPK.* 95. *v.* grim̃sti, mùkti, smùkti, tógti.

Klìmstelėti (*u* klìmštelėti I 229 *n. c.* bràkštelėti), -liu, -lėjau, *Puš. вывихать; zwichnąć.* Kaĩp paslýda jìs, klìmstelėja kóją par̃ riėšą ìš nãra. *v.* grìžterėti.

Klìmštelėti *v.* klìmstelėti.

Klyna, -nos, f. *(об. pl. t.) Puš. кожица на зернѣ, отруби; łuska od ziarna.* Šìrdis išẽmus ìš grìkų grúda palin̄ka viėnos klýnos. Klynos nũ mìłtų prastũ, ãtrūbės nũ pitlevótų, sėlenos nũ krũpų. *v.* ãtsijos, ìšsijos, łùpsnys.

Klýnas (*юв. жем.*) *v.* klíėnas.

Klỹnas, -na, m. 1) *клинъ (Ds.); вставка между полотнищами одежи; klin.* Klỹnas (*M.* II 543) indėtas marškiniůsė, in̄ sermẽgą. Kẽkšė insìsega in̄ klynùs výrų kaĩp érkė. -+- Kélnnų klỹns párplyša *Er.* 2) *грызь, колотьё въ животѣ* (*VPK.* 46); *ruptura.* Anà klynù ser̃ga. *v.* kỹlis, pakalỹs, skiáutis.

Klýnės, -nių (*Er.*, *KG.* 187, *Rg.*, *Žin.* 17) *v.* klyna. -+-

Klìngė, -gės, f. *Vel. защолка, щеколда; zakrętka (u drzwi); kuna żelazna SzDi* 123. Durìs uždãrius sù klìnge užsùk, užklingiũk. -+- Paspáusk klémpką, pakélk klin̄gę *Sm. v.* sklendẽ, sukùtis.

Klìngis, -gia (*M.* II 251 *n. c.* Halseisen), m. *желѣзный ошейникъ, куна; kunica, klamra w babińcu kościoła; szrub, szrubowanie.* Pijùką, pałaistùvą in̄ klìngį inrakìna. Inkliúsi, impùlsi in̄ klìngį, kur̃s priẽ dùrų Veliũnõs bažnýčios. Klìngį ùždeda an̄t kãkła płùdungei (*Al.*, *Slt.*) móteriškai.

Klingiũti, -giũju, -giavaũ, *Vel. отодвигать, задвигать задвижку, защолку; винтить; szrubować.* Klingiũdamas atklingiũk łanginýčias.

Klỹnyti, -niju, -nijau, *Vel.* 1) *вбивать клинъ (Rm.); klinować.* Sù klynù klỹnyk kótą kir̃via ir̃ nesmùks. 2) *проклинать; kląć.* Kur̃ nėrà sántaikos, teñ klỹnija kìts kìtą dažnaĩ. *v.* klỹnas.

1\. Klioka, -kos, f. *Al. продѣлка, фокусъ (?); figiel.* Tàs vaĩkas dìrb tókias kliokas.

2\. Klioka, -kos, c. *вялый, неповоротливый человѣкъ* (aptìžęs) *Al.*, *Ms. v.* kliokinėti. -+-

Kliokė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *становиться тонкимъ отъ голода; być zgłodniałym, przecharłszym. v.* kliókti.

Kliokì (*interj.*) kliokì, vytũja žmogùs párkliokęs, išálkęs. *v.* kliókti.

Kliokinė́ti, -ė́ju, -ė́jau (*Al.*, *Ms.*, *Slt.*), *похаживать, ходить (о голодномъ); chodzić przecharłszy się (zgłodniały).* Añs párkliokęs ir̃ kliokinė̃. Menkaĩ ė̃dęs, išálkęs, tuščeĩs vidureĩs kliokinė̃jau par̃ diẽną.

Kliókti, -kstu, -kiau (*Kr.*, *Ms.*), *тонѣть, стягиваться; cienieć (o głodnym brzuchu).* Tùščias pil̃vas klióksta (tęⁿvė, mažỹn eĩna), kàd nebeprivál̃gau kaĩp pirmà, ir̃ tù párklioksi tenaĩ. *v.* lýsti, tęⁿvėti.

Kliõkti, kliokiù, -kiaũ, *журчать; жадно пить (Rm.).* Upẽlei kliokdamì tẽka *Jd.* 219,5. Gaidžeĩ kliõk — gýst ilgaĩ bal̃są tensdamì *Er.* -+-

Klıopt, *interj.*, *хвать! хлопъ! wyraża uderzenie.* Klıopt, iñ gálvą sùdavė.

Klıopti, -pu, -pıau, *шлёпать по грязи; brdnąć przez błoto.* Aš klıopu (bredù, kamãšiju, tálžıju) pañ purvýną. -+- Klıõpti *жрать, хлебать.* Añs prìklıopė *Ku.*

Klıõras, -rà I 214 *n. c.* bĺaĩvas. Klıõras lẽdas *Kv.* Prijójau šaltinẽlį čýsto klıõro undinẽlıo *DD.* 12. *v.* klıorùs. -+-

Klıoraũnas, -nà, *Vel.* *чистый, прозрачный (польск.* klarowny); *czysty.* Vandũ klıoraũnas.

Klıoravóti, -óju, -ójau, *очищать; czyścić.* Reĩk klıoravóti (atskìrti sūrymėlıùs) svíėstą.

Klıõrytıės, -rıjůs, -rijaus, *Puš.* *ведрѣть, проясняться; wyjaśniać się.* Vãkarą dangùs klıõrijas (prógıėdrūlei ródos) iñ tũ išsiklıõrys. -+- Dangùs nusiklıõrijo *Rm. v.* gaĩdrytıės.

Klıorùs, -rì, *Vel.* *чистый, прозрачный, ясный (нѣм.* klar); *jasny.* Vandũ klıorùs, nẽr lyčių̃ *(kry)* añt ùpıa. Óras klıorùs (skaidrùs) šį̃ vãkarą. *v.* gaidrùs, gıẽdras.

Klıorũti, -ũju, -avaũ, *Vel.* 1) *очищать; jaśnić, robić klarownym.* Klıorũk ãlų pìldamas ìš víėna kùbiła iñ kìtą iš tỹka. 2) *reflex.*, *очищаться; czyścić się.* Alùs klıorũjas. Nẽmunas klıorũte išsiklıorãva (lỹtys jaũ nuẽja). *v.* klıõras.

Klıova, -vos, f. *взаимное довѣріе, влеченіе; pociąg, sympatja.* Tañp mergõs iñ vaĩkıa yrà klıova, kàd susiklıáun, sutiñk iñ žãnijas. *v.* klıáutıės.

Klipišıũti, -šıũju, -šıavau, *Vel.* *похрамывать, ковылять; chromać.* Klìšas klipišıů.

Klipytà, -ỹtos, *Vel.* *кривоножка; хромоножка (Rm.); krzywonogi.*

Klìpytũti *(Gel. и* klipytũti *SN.)*, -ůju, -avau, *шатаясь ходить (JJ.); iść (o krzywonogim).* Kõl klìpytavau ìš apilsìma svyrũdamas, kıaũlės tũ tárpu suėdė gùbą mıẽžıų. -+- Nà tàs pàts tikràsis ledžvygà, tàs per nãkt neĩ pùsmylį nenuklìpytůs *Sch.* 207. Atklipytũti *K*[1]. 82. *n. c.* ansteigen. *v.* klibytũti, kryvũti, kvasnóti.

Klìpšas (*sc.* klìbšas *Gel. v.* klìbas), -šė, *хромой, косолапый; chromy.*

Klìpšıus, -šė, *Vel.* *хромецъ, косолапый; chromy, chromak.* -+- Klipšıaĩ *KG.* 110 *соб. имя деревни.*

Klipšıũti, -šıũju, -šıauvaũ, *хромать; chromać.*

Klìpšt *(Er.)*, *interj.*, *выражаетъ ковыляніе; wyraża chromanie.* Klìpšt *(и* paklibìkš *Jn.*, klibìkšt, paklibìkšt *Š.)*, klìpšt, šlubũ eĩdamas. *v.* pašlìmšt.

Klìpterėti, -rıu, -rėjau *(Er.)*, *вывихнуть; покачнуться (Rm.); rasznąć się.* Paklỹpusi kója klìpterėja iñ šãlį. *v.* klỹpti.

Klỹpti, klypstù, -paũ, *кривиться, пошатнуться (въ основаніи); опускаться; paczyć się, krzywić się w bok; podupadać, walić się, ubożeć KL.* 46[a]. Bãtai, kùrpės, síėna, pūraĩ, kvıėčeĩ sulìg šaknià klỹpsta iñ šãlį iš derlũma.-+-Kójos į̃ šalìs klỹpo *Lpm.* II 35. *v.* kláipýti.

Klìpti, klimpù, klipaũ, *опускаться, обвисать.* Eñžiła diñkis nulinkęs,

nuklìpęs (*u* nuknìpęs *Slt.)*, neůłùs I 330 *n. c.* diñkis *(Al.)*. +
Klìrti, klįⁿrù (*u* klìrstu), kliraũ, *Al. (Gel.) расшататься, расхлябаться; ruchać się*. Klìrte išklìręs (išjudėję̨s) rùngas. Teklįⁿriẽ išklìbusi kója krãsės kõl suklejũs. *v.* klérti.
Klyrũti, -ũju, -avaũ, *Al. хлябать, шататься; ruchać się*. Rãtų rùngas klyrũja (jùda). *v.* klìrti.
Klyrûti *своеобразно кричать*. Prỹ undiñs tilvìkai klyrû *DD.* 140. +
Klýsti, klýstu, klýdau, *блуждать; ошибаться; błądzić. v.* kłáidžioti, kłajóti, kliėdėti, martãčyti.
Klýst-kelis *K*¹. 34. Vaikẽli, einì klýs(t)keliais! *Rg. v.* klýdkelis. +
Klìšas, -šà, *хромой (Vk.); косолапый (M.* II 152, 205); *krzywostopy (wykrzywione w bok stopy); kulawy, krzywonogi KL.* 46ᵃ; *koślawy KL.* 37ᵃ. Klìšas žmogùs klyšũja. + Líėsas iĩ klìšas víėna kója *DG.* 159. Kárve píeninga klišà, põniškas panẽles klìšas, išklìšuses — į šalìs mèt kójas eĩdamas *Š. v.* glìžas.
Klìšės, -šių, f. *pl.* 1) *Sv. кривыя ноги* (apýkreivės kójos). 2) *клешни; nożyce rakowe P., SzDi* 195. *v.* klìšas. +
Klišióti *v.* klyšũti.
Klìšis *(Al., Ms.)*, klišỹs (*KG.* 162), *m.*, klìšė, klišẽ, *f. K*¹. 162, 252. *v.* klìšius. +
Klìšius (*K*¹. 162, 252), -šė, *косолапый, колченожка; kuternoga, krzywostop. v.* klìšas.
Klišóti *v.* klyšũti.
Klìšti, klįštù, klišaũ, *становиться косолапымъ; wykrzywiać się (o stopie)*. Kójos tàva klį̃šta (glį̃žta).

Klyšũti *(Al., Slt. u* klišóti *Ds., K*¹. 563; klišióti *Er.)*, -ũju, -avaũ, *идти (о колченогомъ, косолапомъ); iść (o krzywostopym)*. Klìšius klyšũ (eĩn sù išklỹpusiomis kójomis). *v.* kryvũti.
Kliù, *interj., wyraża głos lania się*. Kliù kliù kliù, bėga ìš vidaũs plẽčkos ałùs. Kliù kliù, bėga iñ bùtelį. *v.* šliũkš.
Kliũbas *(Al., Kv.)*, kliúbas (*K*¹ 525, 705), *pl.* kliúbai (*KG.* 155), m. *витвина, вица* (*нѣм.* klûbe); *witka skręcona, klamra (pl.)*. Sù kliúbais párkliũbůk basliùs, taĩ rikiũdamas tvõrą daugiaũ užtvérsi. *v.* kliúgas, vytìs.
Kliubùkšt, *interj., выражаетъ паденіе, спотыканіе; wyraża zwalenie się*. Kliubùkšt, pavirtaũ iř miėgù. + Kliubùkšt (pakliubùkšt) kliubùkšt, eĩn ráišdams *Er.*
Kliũbũti, -ũju, -avaũ *(Er.)*, *вичить; скобить; wiązać wicią; brać w klamrę*. Sù kliúbais kliũbũk basliùs. *v.* kliũgũti.
Kliudas, -da, m. *Al. препятствіе, зацѣпа, помѣха; przeszkoda*. Dáiktas, kuřs kliùda praeĩnantį, pravažiũjantį, vadìnas kliudas. *v.* kliudýti.
Kliùdinti, -nu, -nau, *caus. впутывать; давать поводъ другому кому, чтобы его зацѣпили, запутали во что-нибудь; czepić*.
Kliudýti, -daũ (*u* kliudžiù *Ds., Kl.* 106), -džiaũ, 1) *задѣвать, зацѣплять; попадать (въ цѣль); впутывать во что; czepić; trafić KL.* 46ᵇ. Kám kliudaĩ ãšį sù ašià. Kliudaũ kójas, kàd ỹr kàs põ takù padė̃tas iř apsìbrindu *(Al., Slt.)*. Parìšk šãką sodè,

kàd neklıudýtų kepùrės váikščıojant. Kìtą klıudžıaũ iř pàts inklıuvaũ iñ bėdą. 2) *reflex.*, *быть задѣваему; впутываться во что; zaczepiać się.* Klıùdos vežìmas iñ tvõrą važıũjant ankštà ũlyčıa. Tù klıudaĩs iñ bėdą, õ àš išsiklıudžıaũ. ⊹ Jì nũ jõ nagų̃ išsiklıudýti negalėjo *Sch.* 164. Prì obeĩs kaĩ prirakìnts bùvo iř atsiklıudýt nıẽkaip negalėjo *Sch.* 216. *v.* klıúti.

Klıúga I 486 *n. c.* gùdkarklis, *KL.* 46[b] *n. c.* wić. *v.* klıúgas. ⊹

Klıúgas, -ga, m. *Vel.* (*Jn.*, *Paš.*) *вица; witka skręcona. v.* klıúbas.

Klıúgė *klıáuda* (*Uš.*) *v.* klıútė. ⊹

Klıugėti, -gù, -gėjau, *болтыхаться (о жидкости), взбалтываться.* Kıaušìnis klıùga *Rg.*, *Snt.*, *Sv. v.* klıugsėti, klıukėti.

Klıùgis, -gıa, m. *Jn. болтунъ, яйцо безъ нароста. v.* klıugėti, klıùnkis, veñckaris. ⊹

Klıugsėti, -sıù, -sėjau, *Vel. урчать, болтыхаться (о жидкости); klukać w brzuchu.* Klıùgsi (*u* klıùnksi) piĩvas kàd bařščıų priẽdė. *v.* klıugėti.

Klıūgū̃ti, -ū̃ju, -avaũ, *крѣпить, связывать вицей; wiązać z kręconą witką. v.* klıúgas, vyčıóti.

Klıugždėti, -dù, -dėjau, *урчать, захлёбываться; pić.* Klıugždėti yrà rýti vándenį skę̃ⁿzdamos (*sc.* skę̃stant). *v.* klıugsėti.

Klıukà, -kõs, f. *Al.* (*Ms.*, *Slt.*) *жидкость, жижа* (*ŽK.*); *густая жидкость; galareta, kwaszanina bez mięsa; jadło gęste jak kasza; zlanie się w jedno (o cieście).* Kàs čė kõsina bè mēsõs, vıėnà klıukà. Klẽčkai suẽja iñ klıùką. *v.* klıukėti.

Klıukénti, -nù, -naũ, *журчать; лить въ горло изъ бутылки съ урчаніемъ; klukać (o płynie); pić.* Klıukén ałùs ìš bãčkos, kàd ištráuki võlę iř žvìkę. Klıukénti yrà gérti iš bùtelıa. ⊹ Vandũ klıukẽna (*u* kukẽna) ìš butẽlıo *Ds. v.* klıukėti.

Klıukėti, -kù, -kėjau, *Al. болтыхаться (о жидкости), урчать; бурчать; клокотать, сильно кипѣть; klukać.* Klıù klıù klıù, klıukėja ìš plẽčkos ałùs pìłant. Vérd klıùk vandenviris (*samowar*). ⊹ Kıaũšis klıùk pasẽnęs, płãkams *Š.* Veñckaris — kuř ìš po vìštos palıẽkt neišrıėtėjęs — klıùk *Š. v.* tàłaškū̃ti.

Klıùkinti, -nu, -nau, *лить, пускать (когда выливаемая, выпускаемая жидкость журчитъ, урчитъ); болтать; lać; bołtać KL.* 46[b]. Klıùkinte nuklıùkina (nuléıda) jám kraũją.

Klıùkis, -kıa, m. *Al. густая, дрожащая жидкость; болтунъ, яйцо безъ нароста* (*Š.*); *kwas dziki.* Dýkas (?) ráugas bùs klıùkis. ⊹ Klıùkis tõks — kaĩp nesuperėts, apdurnýs *Š. v.* klıukà.

Klıuksėti, -sıù, -sėjau, *Vel. бурчать, урчать; болтыхаться (о жидкости); klukać.* Piĩvas klıùksi. Bačkà nepiłnà klıùksi, galì pìlti (*sc.* léısti) ãłų drą̃ⁿsei. Kıaũšis klıùksi. ⊹ Klıùksi *kruczy w brzuchu SzDi* 116. *v.* klıukėti, gurgėti, skàłandū̃ti.

Klıuksmas, -ma, m. *Al. струя (крови); kluk, klukanie.* Klıuksmais (*u* mýžleĩs kraũs bėg *Š.*) kraũjas eĩna. *v.* klıukėti.

Kliùksnis *Vel.*, kłùkšnis *Al.*, -nia, m. *глотокъ; haust.* Víèną kliùksnį nurijaũ ałaũs. Dù kłukšnnù surìja. Gẽrą kłùkšnį ariẽłkos išgériau. *v.* głùksnis, gùrkšnis, maĩkas.

Kliùkt *(interj.)*, ir išgérė! *Š.* *v.* kliùksnis. -+-

Kliùkterėti, -riu, -rėjau, *вливать (чуточку); получать силу, оживляться; убывать (боли); orzeźwić się; dostać odchwyt, ulgę od bolu, ustać.* Širdìs kliùkterėja (atsigãva) ìš džiaũgsma. Dantìs kliùkterėja (apsistója) skaudėti. *v.* kliùkinti.

Kliukti, -kiu, -kiau, *Vel.* *журчать, течь съ шумомъ, урчаніемъ; ciec z szumem* kliù kliù. Upẽlis kliukia (*об.* kliõkia) ìš káłna. Kraũjas kliukė (bẽga; *м. б.* kliukẽ 3 *praet.* *v.* kliukëti) ìš ronõs. *v.* kliõkti.

Kliunëtiës *v.* atsikliunëti (*не описка ли вм.* at-si-kłunëti *или* atsikłuinëti?). -+-

Kliungurũti *(и* pliuñdaroti, pliuñdurti *Š.)* *шататься, бродить.* *v.* atkliungurũti. -+-

Kliunkałas, -ła *(Er.)*, m. *выплески, выпдки (жижа); ostatek jadła lub napoju.* Išpliurpai *(и* ìšpliurvos *Slt.)* verẽna arba atliėkułas gẽria plẽčko vadìnas kliuñkałas. *v.* kliunkëti, ìšpliurpos *(Er.)*.

Kliùnkčioti, -čioju, -čiojau *(Al., Slt.)*, *помалу бурчать. помалу болтыхаться (о жидкости); bołtać.* Piĩvas pùtros, krũpų priëdęs kliùnkčio. *v.* kliunkëti.

Kliunkëti, kliùnku, -këjau *(Al., Er., Ms.)*, *болтыхаться (о жидкости), урчать; bołtać się (o jaju).* Kiaũšis pasẽnęs põ pùsrakia kliùnka. Gałvõ kliunkẽja smãgenys, kàd kraũją nuléid. *v.* kliukëti, kliuksëti.

Kliuñkinėti *v.* kłuñkinëti.

Kliùnkioti, -kioju, -kiojau, *Vel.* *бурчать, болтыхаться (о жидкости); bołtać.* Piĩvas skýsta priëdęs kliùnkio.

Kliùnkis, -kia *(Al., Er., Kr., Ms.)*, m. *болтунъ, яйцо безъ нароста; bołtun, jaje niezapłodzone.* Anà põ pùsrakia daũg kliùnkių rãda. Paũtas neužperëtas vadìnas kliùnkis. *v.* kliùgis, pãperas, pìktperis, ùžperis, venckaris.

Kliunksëti, kliùnksiu, -sëjau, *Puš.* *(Š.)* *колыхаться, болтыхаться (о жидкости); bołtać.* Nèvestas kiaũšis kliùnksi, kuřs kliùnkis. -+- Piĩvs bẽgant kliùnks — tàłaškũjas, skałáujas *Š.*

Kliunkũti, -ũju, -avaũ, *Vel.* *id.; bołtać się.* Kliunkũja *(выплескивается)* vandũ bãčko kàd pakùšini.

Kliùrkčioti, -čioju, -čiojau, *издавать звукъ* kliuř, *булькать; szeleścieć (o głosie płynu).* Kliùrkčio eĩnant pař pélkę.

Kliùrkinti, -nu, -nau, *издавать звукъ* klùrkt *(Er.)*; *страдать поносомъ, мытомъ; trzaskać dołem.* Vaĩkas sù papliurškaĩs kliùrkina. -+- Armònìką pasijẽmęs nemokẽdams liùrlin *(и* lìrlina *Ds.)*, kliùrkin *Š.* *v.* kliuřkti, pliuřkšti.

Kliurksëti, kliùrksiu, -sëjau, *Vel.* *бурчать, урчать, журчать; klokać (o głosie biegącej krwi z rany).* Kaĩp pajùdinau parsiautą, kraũjas kliùrksi bẽgdamas. -+- Gérvė kliùrksi *żórawo krera KL.* 46[b].

Klıùrkt, klıur̃kt *(žem.) interj.* *v.* klıur̃kti. Tàs, neiłgaĩ łáukdamas, tìk nósį sáujon klıùrkt ir drèbt añt plikų̃ pečių̃! *PK.* 68. Prìšnypštė sáują, klıùrkt, nevaléika! *Š.* ⸗

Klıur̃kti, -kiù, -kıaũ, *Vel.* *журчать, урчать; дристать; хлебать; klokać (o płynie); chlipać, łeptać.* Vandũ upẽly klıur̃kıa. Sù paplıurškaĩs, paléidęs rũrą, klıur̃kıa — klıur̃ klıur̃. Sẽnis klıur̃kıa (srẽbıa bè dantų̃) srùbą. Išgìnęs kliurktùs (?) barščiùs, nèt pil̃vas klıùgsi. ⸗ Iš prakıùrusıa sũdyna vandũ klıur̃k *Š.* *v.* plıur̃pti.

Klıurmãkas *vakartis Vk.* (*KL.* 32ᵇ) *v.* klıur̃mas 2). ⸗

Klıur̃mas, *pl.* klıur̃mai, m. 1) *Al.* (*Ms.*, *Slt.*) *осадокъ; osad, fus.* Cibukė yrà klıur̃mų, reĩk išvókti. Klıur̃mas añt dùgna lémpos. Sù klıur̃mais sùpił kõsiną, kàd nekóš. 2) *кусокъ, большой ломоть; kawał (chleba, mięsa).* Martì gẽrą klıur̃mą mėsõs, dũnos dãvė mán ir̃ suẽdžiau. *v.* drum̃zlės, pãdugnės; gãbałas, łuĩtas.

Klıurmė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *Al.* (*Płg.*, *Slt.*) *образовываться въ жидкости осадку; nabierać osadu.* Klıurmė̃ cibùkas (*cp.* priklıurmė́jęs cibùkas I 449 *n. c.* glıurgė́ti), reĩks išvókti. *v.* mauriotiẽs.

Klıur̃mytiẽs, -mijũs, -mijaus, *Al.* *пачкаться; peckać się.* Añs sù bjaurýbėmis klıur̃mijas (tẽpas).

Klıùrti, -rstu, -raũ, *Puš.* *становиться сотообразнымъ, пористымъ, губчатымъ, издырявѣть; dziurawieć (o lodzie).* Lẽdas pavãsarį nũ sáulės klıùrsta (tį̃ⁿža). ⸗ Jõ káułai lýg išklıùrę *(расхлябаться)* patàpdavo *BV.* 133. *v.* glıùrti, kıožė́ti.

Klıũt, *adv.* (= 3 *pers. condit.*), *Vel.* *въ сложеніи съ* ne- *гдѣ бы ни было, куда бы ни попало; wyraża gdzie popadnie się.* Váikščiojau kur̃ neklıũt *(Er.)*. Kur̃ neklıũt, jõ visur̃ pìłna.

Klıũtas, *pl.* klıũtai, m. *карша, замоина.* Sù tinkłù àplenkė klıũtą I 52 *n. c.* apleñkti. *v.* klıútis. ⸗

Klıútė, -tės, f. *przeskoda SzDi* 300, *zawada l. c.* 300, 441, *KL.* 46ᵇ, *wada KL.* 161ᵇ. *v.* klıútis. ⸗

Klıúti, klıų̃vù *u* klıũnù (*DŽ.* 9ᵃ *n. c.* confligo), klıuvaũ, *зацѣпляться, задѣваться; связываться съ кѣмъ; доставаться, влетать, попадать; czepić się, dostać się.* Rãtai klıų̃v ùž stuĩpa, sáugokis. Važiũk šẽ, bò ũlyčıa važiũjant sù važiù dė̃l sıaurùma beklıũnù. Klıúsi, jagù tẽ važiũsi. Neklıúk (nestók) važiũdamas priẽ karčemõs. ⸗ Klıùs kártis snùkıo *Ds.* Kám klıùs, kám neklıùs, õ tám strùkıui beũdẽgıui taĩ klıùs. Nedũk Diẽvè pãčiai tokiám paklıùvus! *Žm.* *v.* klıudýti.

Klıútis, -tiės (*Ds.*, *Er.*, *DP.* 367, 20, 32, *Kp.*), klıũtìs, -tiẽs, klıũtį (*gen. pl.* kluczun *WT.* 117,2)[1]), f. 1) *карша, замоина; зацѣпа, зацѣпка; karcz.* Tamè ežerè yrà daũg klıũčių̃. Žvejõkai sãka: čè klıútis yrà, netráukim tiñkła, apleñkim. 2) *препятствіе,*

---

1) Klıũtìs, -tiẽs, klıũtį *przeszkoda:* klıútis, -tiės *zaczepka, zahaczenie, zaczepienie, zaczepnik Al.*, *Slt.* *Ред.*

помѣха; przeszkoda, zawada. Nepadìrbsi, nepabeñgsi, ja atvažiũs sveteĩ bùs klıūtìs. Klıūtìs čè, kàs klıũn. Klıūtìs pasidãrė namiẽ iȓ nebeišejaũ iñ bažnýčią. Teñ ràsi klıūtį (tavè teñ impáinıos, inklıudỹs). *v.* klıaunis.

Klıúzė, -zės, f. *Vel.* *препятствіе* (*нѣм. пров.* klûse); *zawada. v.* kalıúzė.

Klývas, -và, *Vel.* *(Pn*[1]*., Sv.)* *кривоногій, косолапый; koślawy, chromy z lędźwi; kostek krzywych SzDi* 108; *kulawy, krzywonogi KL.* 46[a]. Klývas kùlšį veĩka. ⊹ Liksì klyvà *Ds.* *v.* klìbas, klìšas.

Klivindà, -iñdos, c. *Vel.* *колченожка; rzucający krzywo nogi idąc.* Kuȓs kreivaĩ kójas mẽta eĩdamas, tàs klivindà. *v.* klibindà.

Klivindůti, -ůju, -avau, *Vel.* *колтыхать, ковылять; iść rzucając nogi (jak Maruszewski).* Jìs klivindũja iñ visàs pusès. *v.* klìbindůti, šlitimũti.

Kliviñgis, -gė, *ковыляла, кривоножка; zginający się w pół idąc.* Kuȓs stůbrį nũ lıėmeñs mẽta iñ šalìs eĩdamas, tàs kliviñgis.

Klivingůti, -ůju, -avau, *ковылять, колтыхать; iść (o zginającym się).* Sẽnis eĩdamas klivingů iñ šalìs paȓ pùsę—krỹpu krỹpu. *v.* krypũti, kryvũti.

Klivirái *(interj.)* klivirái, rãtai pałaĩkei nesusivaȓžę.

Klivytà, -ỹtos, c. *ковыляла, кривоножка; chwiejący się idąc.* Kuȓs žmogùs eĩdamas klìvytůja, vadìnas klivytà. *v.* klibytà.

Klỹvyti, -viju, -vijau, *Vel.* *ходить на кривыхъ ножкахъ, блуждать; błądzić.* Klỹvytc paklỹvijau (paklýdau). *v.* klỹvas.

Klivytůti *(u* klivytoju *не владѣть рукою или ногою JJ)*, -ůju, -avau, *идти въ перевалку, ковылять; iść kiwając się w pół.* Dẽdė klìvytůja (paȓ líėmenį łañkos eĩdamas). *v.* klìbytůti, klìpytůti, klivingůti.

Klyvũti, -ũju, -avaũ, *Vel.* *шататься, покачиваться въ стороны; chwiać się.* Klyvũja *(u* krypũja *Š.)* vežìmas šiẽna važiũjant, kàd kẽlıas důbėtas. Ligónis klyvũdamas võs atẽja pàs mùma. *v.* kryvũti, siūbũti, svyrũti, vytũti.

Kłõbinti, -nu, -nau, *Al.* *шляться, слоняться; chodzić czyhając (czarki).* Tù kłõbini paȓ kaȓčemas, týkodamas svetimũ łašũ arıẽłkos. *v.* gõglinti *(Er.)*, knõbinti.

Kłõdas, *pl.* kłõdai, m. *слой; warstwa KL.* 46[a]. Šıaudũ kłõdas, obůlıũ kłõdas *Sb.* *v.* kłódinti. ⊹

Kłódinti, -nu, -nau *(Al., Ms.)*, *caus.* *накрывать, покрывать; копить (приданое); okrywać.* Kłódink kõl apkłódinsi vaĩką sù apkłotù. ⊹ Mergẽlė... kłódina kraitẽlį *KlD.* 64. *v.* kłóti.

Kłojà, -jõs, -kłõją, f. *Vel.* *мѣсто, гдѣ стелютъ лёнъ; лежаніе на стлищѣ; słanie.* Linaĩ kłojõ nenutìka. Kàd linaĩ neturẽs kłojõs *(не отлежался, вдоволь не отстоялся)*, taĩ nesimiñs. *v.* kłojėti.

Kłojėti, -ėju *u* kłojù, -ėjau, 1) *покрываться; быть покрытымъ; okrywać się.* Jìs vilkė̃ *(u* viĩki *Ds., Rg.)* iȓ kłojė̃ *(u* kłõji *Ds., Rg.)* taĩs pačeĩs drabùžeis ⊹ Svirnè gulė́jau, šiłkaĩs

kłojėjau *Jd.* 814,6=Svìrnoj gulėjau, šyru kłojėjau *KlD.* 201. Łankõ gulėjau, maišù kłojėjau *Jd.* 188,29. Prıẽš manè kłojėjo *(стлались)* tarpùkalnės *Mč.* 74. Kłojėjami kailineĩ, kałdrà kłojėjama *Š.* Dùknom kłõja *(см.* kłõji *Ds.) nakrywa się*, duknàs kłója *ściele Sv.* 2) *reflex.*, *отлёживаться, вылёживаться (о льнѣ на стлищѣ); leżeć (o lnie posłanym).* Seneĩ kłojėjas *(и* kłõjis *Ds., Rg.)* linaĩ añt píėvos, gál jaũ atsikłojėja. *v.* kłojà, kłóti.

Kłojìmas (*и* kłaĩmas *Ds., Km., Uš. изъ* kłājìmas, *гдѣ* ā = o), -ma, m. 1) *Al. постланные на току снопы, вымолачиваемые въ одинъ пріёмъ; słanie, miejsce usłane w gumnie.* Kłojìmas yrà šıaudaĩ pakłóti dẽl kúlima. Trìs kłojimùs iškúlėme šį̃ryt. ⊣ Pasikłójom kłojìmą iř kùłam (šıaudaĩ iř tà vıėtà, kuř kùł); šį̃ryt víėną jaũ iškúlėm *Š.* Šiñdėi trìs kłojimùs iškúłė *Kp.* 2) *Vel. (Al., DPo.* 398,33, *M.* II 135, *Š.) токъ; klepisko; boisko SzDi* 17. 3) *гумно; gumno.* Mẽs kłojimè kùlıam *Kp.* Eivà añt músų kłojìmo stógo *Lpm.* I 29. *v.* kłóti; jáuja *(гумно Š.; овинъ Kp., Š.)*, kłũnas, rejà.

Kłójimas (I 712 *п. с.* gréndymas, *Al., Kv., Ms.*), kłojìmas *(Ds., Kp.)*, -ma, m. *стланіе, постиланіе. v.* kłóti. ⊣

Kłójimos (*Al., Kv., Ms., Slt.; у А. Ю.* kłojimas) *indeclinabile, удача, успѣхъ; быть (Krč.* 39); *pomyślność; los KL.* 36ª. *v.* kłótıės.

Kłojinėti, -ėju, -ėjau, *покрывывать, часто покрывать; okrywać.* Kłojinėdamas apkłojinė̃k vaĩką, kàd jìs magei mıėgótum. *v.* kłóstyti.

Kłonẽ, kłõnę, f. *Puš. низина, низменное мѣсто* (I 331 *п. с.* dìrsė); *лужа (Al., BF.* 126, *Kv.); kałuża.* Lénkė põ lıėtaũs piłnà vandeñs vadìnas kłonẽ. Anà kłonėmìs líėja ãšaras. ⊣ Iñg kókıą skỹlę, dũbę ałba kłõnę impùlti *BrP.* II 222. *v.* kłãnas, łomà, vałkà.

Kłõnė *(Mer.) низменное мѣсто. v.* kłonẽ.

Kłonẽsnas, -na, m. *Al. низменное, поёмное мѣсто; dolina.* Prıẽ ẽžera kłonẽsnai. *v.* upẽsnas.

Kłonıõnė, -nės, f. *поклоненіе; pokłon, ukłon.*

Kłõnıotiės, -nıojůs, -nıojaus *(Kp., PM.* 25ᵇ *и* skłõnıotiės *Ds.)*, *кланяться; kłaniać się, oddawać ukłon. v.* deivótis *(sc. с.-зап. жем.* dęivúotęis *Al., Ms., Slt. изъ* dıėvótıės *прощатися)*, dỹglytiės, kumpũtiės.

Kłonỹs *Vel. (Ds.)*, kłõnis (*Kp., M.* II 358), -nıa, m. *лощина, долъ, долина; dolina, padół.* Kuř bùva kłonỹs, nũ smiltýnas. ⊣ Matýti bùvo płatùs žãlıas kłonỹs *Mč.* 26. Tõks kłõnis (rũžtas *полоса*) žẽmės: niẽkas čià neáuga *Kp.* Kłõnıais (rũžtais) ẽsti žẽmė gerà *Kp. v.* kłonẽ, daubà, lénkė, łomà, raguvà.

Kłõstas, -ta, m. *Al. постилка на полъ, половикъ;* kłostaĩ *вѣтви, жерди, которыми покрываютъ мочимый лёнъ (Al., Ms., Slt.)* = słũgaĩ *(nom. sg.* słũgas *Kv., Slt.)*, błaškaĩ *(Slt.); płótno do posłania na podłodze.* Kłõstas añt ãsłos pakłótas ìš áu-

dekła. ⊹ Słûgaĩ yrà virbaĩ arbà tvõros (kártys) linúms prideñgti įmeȓkus; vadìnas iȓ kłostaĩs (*sing.* kłõstas). Eĩk kłostũ prikiȓsti! *Al.*, *Ms.*, *Slt. v.* kłõtas, kìlimas, pakłõdai *(Š.)*.

Kłostìs, -tıẽs, kłõstį *(Al.*, *Slt.)*, f. *слега*, *рѣшетина; żerdeczka do nacisku słomy, dach kryjąc; kładka Łkž.* Stógą stíėgdamas kłõstį sù klıũbais pritráuk, kàd prispáustų šıáudus. ⊹ Kłostẽlės stógû (stogowy *KL.*) deñgti *KL.* 128ª. *v.* gnıutis (I 708 = gnıùťãła *Jn. изъ* gnıùtelė, gnıùtelis *Š.*), varža.

Kłóstyti, -stau, -sčıau, *покрывать; okrywać.* Sù drabùžeis kłóstyk grúdus añt salýkła išmirkýtus, kàd sudýgtum greičıaũ. ⊹ Kłóstės išnešıótos kiłtõs gełumbẽs sklypù *VPK.* 102. Atsìgulėm, sus'kłóstėm *Lkm. v.* kłóti.

Kłotà *помостъ, настилка M.* II 371 *n. c.* Pflaster (im Hause). *v.* kłõtas. ⊹

Kłõtas, -ta, m. *Vil. id.; wysłanie (tło).* Ẽmė ìrti kłõtas ìš plỹtų. Kłõtas tìłta sułúžęs. *v.* kłõstas, grį̃stas.

Kłóti, kłóju, -jau, 1) *стлать, постилать; słać.* Kłók linùs añt kraikõs, iñ kłõją. Martì kłõs pãtałus. ⊹ Ketìna jaũ stógą kłóti *WWK.* 52. 2)⊹*приготовлять*, *припасать (приданое).* Nẽr mùn matùšės kraitẽlıui kłóti *DD.* 110. Aš kłósıu sáu kraitẽlį *DD.* 92. Kraĩtį kłóti *DB.* 49, *Al.*, *Mik.* 10, *Ms.*, *Š.* 3) *reflex.*, *стлаться; льстить (ср. псков.* стлать *льстить); pochlebiać.* Kuȓs kłójas (nór ingýti małónę anũ) priẽ anũ, tàs pakłõtė. 4) *удаваться*, *везти*, *счастливить (Al.*, *BF.* 126, *Kv.)*; *powodzić się.* Kaĩp táu kłójas teñ? ⊹ Nevisìms tepasikłója išbėgti nũ mãra *WŻW.* I 173. 5) *сближаться*, *сходиться; zakochać się.* Kłóte susikłója (sutìka, surokũ, sutóga) sù vaikıù. *v.* guȓbti, vašótıės.

Kłotìnis, -nė, *стланый; słany.* Linaĩ kłotìnei *(лёнъ сланецъ)*, kurıẽ pakłóti nemirkýti. Kłotìnė kvałdà sejõna. ⊹ Kłótinės iȓ rauktìnės kvaĩdos *Ms.*, *Slt. v.* kłóti.

1. Kłotìs -tıẽs, kłõtį *(J.*, *Kv.*, *Vk.) v.* kłostìs. ⊹ Sù kłotim̃ pàts stùmdė *VPK.* 18. *v.* kłóti.

2. Kłotìs, -tıẽs, kłõtį, f. *Al.*, *Kv.*, *Slt. успѣхъ*, *счастье; судьба.* Tà kłotìs netìko žỹdams, todẽl rýžos jį̃ nužẽminti *VPK.* 39. Tà kłotìs ją̃ sutìka *WŻW.* II 240. *v.* kłotnìs. ⊹

Kłotnìs, -nıẽs, f. *Al. id.; powodynek.* Kàd táu kłõsis bùs tadà kłotnìs (pasivedìmas, łáimė). *v.* kłótıės.

Kłótuvas, -va, m. *одѣяло; kołdra* (apkłõtas) *KL.* 37ª. *v.* kłõtas. ⊹

Kłùbti, kłumbù kłubaũ *(Er.) v.* kłumbas, klùpti. ⊹

Kłùbundûti *Snt.* Sẽnis võs parkłùbundava namõ *Er. v.* klìbindûti. ⊹

Kłùcis (*u* kłùcius *Sch.* 164), -cıa, m. *чурбанъ*, *обрубокъ (нѣм.* Klotz); *kloc*, *krótki kawał drzewa.* Nũ mẽdžıa atpjáutas kłùcis. Strıùkas pagalỹs vadìnas kłùcis. ⊹ Kłùcıus añt krūtìnės bùvo uždėts *Sch.* 198. Sukapója stovỹłą į̃ kłucıùs *WP.* 260. *v.* błùkis *(Al.*, *Ms.)*, kucinas, vẽzdas.

Kłùcıus *v.* kłùcis.

Kłuciũtas, -ta, *клѣтчатый (о ткани); kratkowy (o tkaninie)*. Ketvirtáiniški kłucẽlei áusti·bùs kłuciũtas audìmas. Kłuciũtas apvaĩktis. *v.* kłùcius.

Kłùika *v.* kłáika, kłùikis. Kłùika, kuȓ kłuĩkini! *Al.*, *Ms.*, *S.* Tõks išróda kaĩp kłùika *Š.* Váikščio kaĩp kłùika *Ba.*, *Płg.* Kłùika esì, nesupratái kañ sakiáu *Kal.* -+-

Kłuikine, *adv.*, *безсознательно, безъ сознанія; bezprzytomnie.* Kàd àš jám smõgį smogiaũ, taĩ jìs kłuikine (=kłuĩkiniu, kłuikineĩs *Al.*) nuẽja, dvìlinkas paȓ (*sc.* prõ) durìs ìšlėkė apkłuĩkęs.

Kłuikineĩs *v.* kłuikine.

Kłuikinėti I 359 *n. c.* dūkinėti. Kłuikinėj kaĩ padũkęs *Jn.* Kłuĩkinė kaĩp avìs *Al.*, *Ms.*, *Š.* -+-

Kłuĩkiniu *v.* kłuikine.

Kłuĩkinti, -nu, -nau *(Al.*, *Ms.*, *Š.)*, *блуждать, ходить какъ одурѣлый; одурять; chodzić jak obłąkany; bałuszyć DŽ*[1]. Kłùina, kuȓ kłuĩkini kaĩp pasvaĩgusi, pakłaĩkusi?-+-Daugýbės vókiečių atkłuĩkino *A.* I 229. Apkłuĩkina ałùs *odurzyło piwo P.* Kłuĩkina kaĩp gałvõs párdaužts *Š.*

Kłùikis, -kė, *Al.* (I 591 *n. c.* iškłuĩkti, 707 *n. c.* głum̃nas, *Al.*, *Słt.*) *дуракъ; głupiec; obłąkany KL.* 255[b]. Kuȓs prõta vìsa netùr, tàs kłùikis. -+- Nepavès ùgnį saugóti... kókiam kłùikiui, kursaĩ dìrb iȓ váikščio ìt sãpnėj *DU.* 5. *v.* kłuĩkti.

1. Kłuikis, -kia, m. *Vn. дубина* (kũka, vẽzdas). -+-

2. Kłuikis *Vk. болтунъ, яйцо безъ нароста.* Kłuikis kliùnk. *v.* kliùnkis.-+-

3. Kłuikis *хлѣбъ съ закаломъ Mž.* 115. -+-

Kłùikša, -šos, c. *Vel. (Al.) глупецъ, дуракъ; głupiec. v.* kłùikis, kłùina.

Kłuĩkšas (*Ba.*, *Kal.*, *Płg. v.* kłùikša) — tõks kaĩ bė prõta, niẽka neišmãna, nusivadė́jęs *Š.* -+-

Kłuĩkšis, -šė *Słt. v.* kłùikša. -+-

Kłuĩkti, -kstù, -kaũ *(Al.*, *Ku.*, *Ms.*, *Š.)*, *терять разумъ, дурѣть; впадать въ безпамятство; głupieć.* Nũ ariẽłkos kłuĩksta gałvà. Kàs kłuĩksta, tàs ùžmarša. -+- Kitì apkłuĩko *DU.* 8. Apkłuĩkęs *naddurzony P. n. c.* napiły. *v.* kłaĩkti, głùšti, svaĩgti, tuĩkti.

Kłùina, -nos, c. *Vel. забывчивый человѣкъ; zapominający się. v.* kłùika, kłùikša.

Kłukčióti *v.* kłuknóti.

Kłukis, -kia, m. *Al. шумъ, смятеніе, суматоха; warchoł, wrzawa.* Dìdelis kłukis bũt pasidãręs. *v.* klekmẽnė (*sumišìmas Al.*).

Kłukłùmpt *(Rg.)*, *interj.*, *Al. выражаетъ спотыканіе; wyraża spotknięcie się.* Kłukłùmpt, ir sukłùpa arklỹs, žmogùs. *v.* kłùpt.

Kłuknóti, kłukšnóti, kłukčióti *łykać DŽ*[1]. *v.* kłùkšnis. -+-

Kłũksena, -nos, f. *клянчанье; suplikacya. v.* kłũkti.

Kłùksnis *v.* kłùkšnis.

Kłùkšnis *(Al.*, *DŽ*[1]. *n. c.* łyk, *Er.*, *IK.* XI 47[a],35, *Ms.*, *Słt.)*, kłukšnỹs (I 495 *n. c.* gurkšnỹs; kłùksnis *Kv.*) *v.* kliùksnis. -+- Põ kłùkšnį pýlioti *VG.* 118.

Kłukšnóti *v.* kłuknóti.

Kłùkšt (*Al., Er., Slt.*) *interj. v.* kłuknóti. Baĩtrus kłùkšt, iñ išgérė (*u* gúrgt, ir išgérė; klùkt! màkt! *Š.*) víėnu małkù *VPK.* 64. +

Kłukštymas (kluksztimmas *R.* II 228 *n. c.* Knöchel, *M.* I 124, II 303) *опечатка вм.* kuĩkštymas. +

Kłukti *пить глотками.* Jìs małkaĩs kłukti arıẽłką nesidrovėja *IK.* XI 45ª,21. *v.* kłuknóti, kłùkšnis. +

1. Kłũkti, -kiù (*žem.* kłūkù *DŽ.* 4ᵇ. 28ª, iš-kłūkù *DŽ.* 20ª), -kıaũ (*Kv., Vn., Vv.*), *канючить, клянчить; błagać, prosić.* Aš kłūkiù (*u* kłûkù *Al., Slt.,* płūkiù *Š.*) rıešutų̃. Jýnai kłũkė bė pãliovos, ir turė́jau dũti šiẽna. + Prỹ tãva báłtos gałvõs atė̃jom pàgůdos kłũkti *DB.* 123. Vėłtů... kłũkė pàgałbos *DB.* 233. Vaĩlės... kłũkė bałsù sáu viėšpatıẽs *DPP.* 2. *v.* kłů̃kti, głàboti (*małdáuti, prašýti Al., Slt.*), meĩsti, prašýti.

2. Kłũkti, -kiù, -kıaũ, *Er. ловить рыбу подо льдомъ.* Eĩsme kłũkti sù paledinıù. +

Kłumbas, -bà (*sc.* kłumbą̃s, -bantì *Er. спотыкающійся v.* kłùbti, kłumbù, kłubaũ *Er. спотыкаться) chromy JJ. v.* kłumbinė́ti. +

Kłùmbė (*Er. u* kłùmbis *Š.*), -bės, f. *Vel. обувь съ деревянными подошвами; trepka, sandał.* Kłùmbė yrà sù mẽdžıa padù kùrpė. *v.* kłůmpis, šlùrė.

Kłumbinė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *Vel. ходить похрамывая, постукивая; chodzić około gospodarki; chodzić stukając KL.* 46ᵇ. Kłumbinė́damas nusikłumbinė́ji paĩ vìsą dıẽną apıẽ rũštą. + Iĩ kłum̃binėj sù medžkuĩpeis *Š. v.* kłumbas.

Kłum̃binti *v.* kłum̃pinti.

Kłùmbis *v.* kłùmbė.

Kłumbõkas, -ka, m. *Vel. (Er.) деревянный башмакъ; trzewik z drzewa.* Jijẽ sù kłumbõkais eĩna. *v.* kłùmbė.

Kłùmytıės, -mijůs, -mijaus (*Slt.*), *растеряться, спутаться; głupieć.* Kłùmyte susikłùmija màna gałvà. *v.* glùmytıės, kłuĩkti.

Kłumkas *v.* kłumokas.

Kłumokas (*M.* I 124, II 525 *u* kłumkas *DP.* 50,37, *SzDi* 370 *n. c.* tłomok), -ka, m. *котомка; tłumok.* Añt pečių̃ vandrauniñka kłumokas. *v.* kłumkas, kùkštara, kuprìnė.

Kłumpãtyti (*діал. вм.* kłampãtyti *v.* iškłampãtyti), -tiju, -tijau, *Puš. топтать грязь; брести по грязи; deptać rozmiękłą ziemię.* Arkleĩ kłumpãtija kõl iškłumpãtija mìnkštas(?) píėvas. Nekłumpãtyk žélmenis rugių̃ iñ gìłumą, iñ žemės. *v.* makãsyti (*Al., Ms.*).

Kłùmp-dirbis (*Al., Ms., Slt. u* kłùmpininkas *l. c.*), -bıa, m. *Al. кто дѣлаетъ* klùmpıus (*v.* kłùmbė, kłùmpis); *kurpioròb.* Kuĩs kłùmpıus dìrba, tàs kłùmpdirbis. *v.* kłum̃pıus.

Kłùmpė (*Rg.*) *v.* kłùmbė. +

Kłumpinė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *ходить со стукомъ; chodzić stukając.* Aĩ àš sù kłùmpeis kłumpinė́sıu põ pakajùs? *v.* kłùmpti.

Kłùmpininkas *v.* kłùmpdirbis.

Kłum̃pinti (*u* kłum̃binti *Š.*), -nu, -nau, *Al. идти медленно, волочиться; iść w kurpiach.* Kuĩ kłum̃pini (sù kłùm-

peis einì)? ⊣ Kłum̃pin (kłum̃bin) kal̃p séns paleñgva Š.

Kłùmpinti, -nu, -nau, *укокошивать.* Ùžmušė žvirblẽlį užkłùmpino *(u* užpłùmpino *Er.) Jd.* 461,1. ⊣

Kłùmpis, -pıa, m. *Al. (Kr., Lpm.* I 47, *Ms., P. n. c.* kurṕ, *Slt.) деревянный башмакъ; башмакъ съ деревянною подошвою* (*нѣм.* Klumpe); *trzewik drewniany.* Kłùmpis yrà ìš víėna mẽdžıa: ãpušıės *(nom. sg.* àpùšė *Slt.,* ãpušė *Rm.,* ẽpušis, -ıės f. *Ds.),* głũsnıa *(u* głũsıo *Jž.; nom. sg.* głũsis *m.),* jũdalksnıa. *v.* kłùmbė, kùrpė, mẽdkurpė.

Kłum̃pıus, -pıaus, m. *Vel. кто дѣлаетъ* kłùmpıus (*v.* kłùmpis); *kurpiarz.* Kur̃s dìrba kłùmpıus, tàs kłum̃pıus. *v.* kłùmpdirbis, kłùmpininkas, kur̃pıus.

Kłùmpt *(Rg., Š.), interj., выражаетъ стукъ; wyraża stuk kurpia.* Kłùmpt kłùmpt, kłumpinė sù kłùmpeis põ ãsłą.

Kłùmpti, -pıu, -pıau, *идти тяжолою походкою (Al., Er., Kv., Ms.); opatrywać gospodarkę.* Eĩs kłum̃ps (lıũbsis) jýnai par̃ nãktį. ⊣ Užkłùmpė užkłùpo *Žm. v.* kłum̃pinti.

Kłumpus, -pi *(не изъ* kłų̃mpǫs *ли,* f. kłų̃mpǫnti *Al.?)*[1]), *Al. спотыкливый; usterkliwy, potkliwy.* Arklys kłumpus. *v.* kłùpti.

Kłumpũti, -ũju, -avau, *Vel. спотыкаться (?); potykać się.* Jijẽ eĩna kłumpũdama.

Kłuñdzinti, -nu, -nau, *Vel. бродить, шататься; iść.* Kłùiki, kur̃ kłuñdzini (einì)?

Kłundžıũti (*u* głùndžıoti *slimpinėti Er.),* -džıũju, -džıavau, *Vel. бѣжать; biedz.* Vaikaĩ kłundžıũja (bėga).

Kłunėtıės(*ū*?), -ẽjũs, -ẽjaus, *Puš.* (*IK.* XVII 36[b],8) *приходить въ себя; odchwycać się.* Jìs nũ primušìma kłunėtıės pràdeda (atsìterva, atsigáuna). ⊣ Atsikłunẽjusi łãpė põ ìšgąⁿstıės ir̃ var̃ga... atsìlıėpė *IK.* XIV 18[a],36. *v.* kurnėtıės.

Kłuñkinėti *(Al. u* klıuñkinėti *Š.) v.* kłañkinėti. ⊣ Sudrìbęs tõks žmogùs klıunkì klıunkì! ir klıuñkinej (kłuĩkinėj) Š.

Kłuñkinti *v.* kłuñkinėti. Kur̃ kłuñkini? *Kv., Rt., Ten. v.* kłuñkšis. ⊣

Kłunkis, -kıa, m. *болтунъ, яйцо безъ нароста* (kıaũšis neužperėtas *DŽ*[1]) *DŽ*[1]. *n. c.* burchla, zaparstek. *v.* klıùnkis, klıùkis. ⊣

Kłuñkšis *v.* kłaĩkšis.

Kłuñkti, -kıù, -kıaũ *(Er.), клянчить; выпытывать.* Gãlima búdavo apıẽ taĩ nũg jõ ką̃ iškłuñkt' *BV.* 86. Kłausinẽjo žirgẽlıo, kłuñkė màno jũdbėrẽlıo *KlD.* 177. *v.* kłũkti, kłũkti. ⊣

Kłùp, *interj., выражаетъ спотыканіе; wyraża usterk, spotknięcie.* Kłùp kłùp, paknıóbstom gìrtas.

Kłupdýti, -daũ, -džıau *(Ds., Er.), ставить на колѣни; klęczyć, zgiąć.* Aš kłupdaũ (añt kelių̃ stataũ) jį̃. *v.* kłupýti.

---

1) *SzDi* 101 arklis kłumpus *koń potkliwy,* повидимому, изъ arklỹs kłum̃pąs *(part. praes. act.). Ред.*

Kłūpėti, kłúpiu, -pėjau *(Słk.)*, *стоять на колѣняхъ; klęczeć.* Tù kłūpėsi iłgaĩ, kaĩp àš tavè pakłupdýsiu. *v.* kłúpoti.

Kłupine (*об.* kłùpiniu, kłùpineis *Al.*, *Ms.*, *Słt.*, kłupstomìs *Pł.*), *adv.*, *падая на колѣни, поспѣшно; klękiem, usterkiem, potykając.* Kaĩp àš táu dũsiu pañ pakìnklį, taĩ tù kłùpine nueĩsi. Kłùpine (kłupinėjau) bėgau skùbindamos. -+- Vìs kłùpiniu prỹ šiùpinio *Sch.* 84. Võz šveñtāsis ĩ miẽstą įẽja, tūjaũs pagónys sù žỹdais kłùpiniu subėga prỹ valdýmiéra *WP.* 79. Kłùpineis ẽja *WP.* 288. *v.* kłupiniũti.

Kłùpineis *v.* kłùpine.

Kłupinėti, -ėju, -ėjau, *часто спотыкаться, припадать на колѣни; usterkać się, potykać się; klękać.* Gìrtas bėgdamas kłupinėja, kłùpine bėga snukiù árdamas. *v.* kłùpti.

Kłùpiniu *v.* kłùpine.

Kłupiniũti, -niũju, -niavaũ, *спотыкаться; potykać się.* Gìrtas kłupiniũja (viñzdamas eĩn, kłùpine). -+- Arklỹs eĩdamas kłupiniũja *VG.* 60.

Kłupýti, -paũ, -piaũ, *Al. (Kv.) ставить на колѣни; stawić na kolana.* -+- Mótyna nusìvežė Gùstį ĩ bažnýčią ir pakłùpė grèt savẽs *WWK.* 10. *v.* kłupdýti.

Kłūpomis *klęczkiem SzDi* 92, kłūpõm *Ds.* Mìrštant visì jaũ bùva kłūpoms sukrìtę, sukłaũpę *Š.* *v.* kłupsčiomìs. -+-

Kłúpoti, -oju (*u* kłúpau *Ds.*, *Rg.*), -ojau *(Al., Š.)*, *стоять на колѣняхъ; klęczeć, stać na klęczkach.* Jìs kłúpoja trìs adynàs meĩzdamos. *v.* kłūpėti.

Kłùpsčias, -sčià *(Mer., SN., Vlk.)*, kłúpsčias, -sčia *(Ds.)*, *adj.*, *стоя на колѣняхъ.* Mẽs kłúpsti eĩnam *Ds.* Žmónės eĩna kłupstì *Vlk.* Nèšk sù bùrna kłùpsčias vándenį ìš šaltìnio *Lpm.* I 39. *v.* kłupsčiomìs. -+-

Kłupsčiomìs, *adv.*, *Puš.* *стоя на колѣняхъ; na klęczkach.* Kłupsčiomìs (kłùpine) siñgdamas eĩna.

Kłùpstis, -sčio, m. *Mer.*, *Vlk.* *колѣно.* *v.* kłaũptiės, kłùpti. -+-

Kłupstomìs. *v.* kłupine.

Kłùpt, *interj.*, *выражаетъ спотыканіе; wyraża klękanie.* Kłùpt, sukłùpa añs.

Kłùpterėti, -riu, -rėjau, *припасть на одно колѣно; klęknąć, spotknąć się.* -+- Pràeidams prõ bažnýčią kłùpterėja víėnu keliù *Al.*, *Ms.*, *Š.*

Kłùpti, kłumpù, kłupaũ, *спотыкаться; usterkać się, potykać, spotknąć się.* Kłùpdamas kaĩba, kuñs nèkałba rýškei. Iš siłpnùma kłumpù eĩdamas pañ sleñksnį ir virstù. -+- Užkłumpù *застаю врасплохъ Kv.*, M. II 458. Liėžùvis kłum̃p, kàd nesuméig kałbõs, bè nũsaikos *Š.* *v.* kłaũpti.

Kłupùs, -pì, *спотыкливый; potkliwy SzDi* 283. *v.* kłumpus. -+-

Kłusài *imp.* *słuchaj* *v.* kłùsti.

Kłùsas, -sà, *Al. (Kv.) глуховатый, плохо слышащій; głuchy.* Anà kłusà (negiñdi) añt ausũ. *v.* kuñčias.

Kłusýti *v.* kłùsti.

Kłùsnas, -nà, *Al.* *послушный; posłuszny.* *v.* kłausùs, pakłùsnas.

Kłùsnastis, -tiės, m., f. *послушаніе; posłuszeństwo.*

Kłusnùmas, -ma, m. *послушность (Ds.); чуткость, острота слуха; posłu-*

szeństwo. ⊹ Õ taĩ tãva kłusnùms, kàd tù tíek tolì girdì! *Š. v.* kłausà.

Kłusnùs, -nì (I 450 *n. c.* głusnùs), *послушный; чуткій.* Kłusnùs berniõkas *Ds. v.* kłùsnas. ⊹

Kłùst *(interj.; u* kłàśt *Rm.,* płàst tàst! *Š.),* ir atsisė́da anà.

Kłùsti, kłųsù *u* kłųstù, kłusaũ (*sc.* pakłusaũ), *начать слушать или слушаться; być posłusznym, słuchać.* Buvaũ bekłų̃stanti eĩti. Tù kłųstì ir àš kłusaũ *(inf.* kłusýti *Ped.)* jį̃. Kaĩp kłųstù, taĩp nóriu išmókti tą̃ mókslą. Mergà vaĩkiui kłustė̀ pakłùsa (paliñka) ir nuė̃ja priẽ dárba. ⊹ Pakłùso tė́vas *TP.* 148. Tám žõdžiui visì pakłùso *Sch.* 229. *v.* kłausýti.

Kłusùs, -sì, *обладающій хорошимъ, острымъ слухомъ.* Kłùsios aũsys *Ds., Lg., Slt., Šl., Št.* Kłusùs — geraĩ gir̃d; šmudrùs, žvigłùs — ir gir̃d ir mãta greĩt *Š. v.* kłùsas. ⊹

Kłůkti, kłůkù (*aug.** kłůkiù), -kiáu, *Al., Slt. клянчить* (kaũlyti). Buklì (*см.* bùkłūs) pagónys išrãdę pãkabį (*см.* pãkabų) łaĩką par̃ vypsósenas *(igrzyska)* kłůkė cíecoriaus idánt áiškei įsakýtų mùšti krikščiónis *WP.* 73. Iškłůkusys daleidìmą... nùvedė *WP.* 13. *v.* kłũkti, kłuñkti. ⊹

Kłũnas *Vel.,* kłúnas *Al.* (=kłǫuns *Al.,* kłúns *Er., Kv.*), -na, m. 1) *токъ (Al., DI.* I 7, *Kv., Slt.); klepisko, miejsce uklepane dla młocki; boisko Łkž.* Jáujy kietà žẽmė, kur̃ javùs padė́jus kùlia, vadìnas kłũnas. Kłúnas yrà asłà móleis išmuštà. Bús plìkas kłúnas kàd niẽka nẽr — ni sniẽga, ni žolẽs, ni šiaudų̃ añt žẽmės prẽmeniõ (*žem. см.* preimeniõ, preimenẽ), rejõ. Kàd čỹsta, añt kłúna užsimùštų. ⊹ Javùs... añt kłũnu pakłójusys kúlė *DB.* 25. 2) *гумно, рига* (*DPo.* 290,41; 331,48, *DŽ*[1]. *n. c.* gumno, *M.* I 123, II 410, *Ož., SzDi* 69, 353); *gumno.* Iš łaũka javùs sùveža iñ kłũną. Dũna bė́g par̃ kłũną, t. y. kàd netùri. ⊹ Jiẽ neĩ sė́ja, neĩ pjáuja, neĩ reñka kłũnůsna *BrP.* II 399. Vẽža kłũnůsna *KS.* 200. Dũna... eĩt ìš dangaũs kłũna *K.* 244. Į kłũnus... kráuti *DD.* 119. Rùdenį, linùs mìnant, sùdegė jõ kłũnas sù dar̃žine *VPK.* 69. Kłũne išsivė́tė gražių̃ kviečių̃ *TP.* 153. 3) *постланные на току снопы, вымолачиваемые въ одинъ пріёмъ; słanie dla młocki.* Kłúną (kłojìmą) iškúłus bùs àtgūlis. 4) *лугъ вокругъ гумна (Ds., Er., Jn., K*[1]. 562, *Rm., Sch.* 282); *gumnisko.* Žárdiena apleĩ jáują aptvérta vadìnas kłũnas. Árklius, veršiùs iñ kłũną paléisk. ⊹ Kłũns arbà ãpsvads — píeva, kur̃ aptvertà apiẽ namùs *Š. v.* asłà (*gen. s.* ãsłos), jáujis, kłojìmas, rejà, žárdiena.

Kłůníena *Vel.,* kłůniénà, -nõs, -íeną *(Lkm., Slk., T.),* f. *лугъ вокругъ гумна; gumnisko.* Kłůníena — kur̃ kłojìmai stóvi.

Kłůnìnis *Vel.,* kłũninis *(Ds.),* -nė, *прилагательное къ* kłũnas; *gumienny.* Kłůnìnė ũlyčia. ⊹ Kłůnìnis šiẽns *Š.*

Kłůnys (= kłonỹs, kłõnio), -nia, m. *Puš. полоса; kawał ziemi niepłodny.* Tõks kłůnỹs (*sc.* kłonỹs) žẽmės, kàd teñ niẽka neáuga, niẽka neišdũd, pūstžemė. *v.* švirkšlýnė.

Kłůnis (*y А. Ю.* kłúnis *sc.* kłũnius), -nia, m. *Al. гуменщикъ; gumienny.* Kuřs priẽ (kłũna *Ред.*) jáują bér, kùria dũbą, tàs kłůnis.

Kłůnysta, -ystos, c. *Puš. гуменщикъ; gumiennik.* Kuřs kłũną dabó, kùria pãkurą *(овинъ)*, vẽta javùs, tàs kłůnysta. *v.* kłũnius.

Kłũnius, -niaus *(L.)*, m. *гуменщикъ; gumienny.* Màna výras dvarè ẽsti paȓ kłũnių. *v.* kłůnas.

Knabčióti, -čióju, -čiójau, *кивать головою* (gáłva kìnkčioti *Al.*, *Slt.*); *поклёвывать; dziubać.* -+- Vištà viščiukùs, kàd nebemýl, knabčiój (kapój). Sù kaplìù kirvių, kàd keȓt iȓ neį̃kert—knabčiój *Š.* Paũkštis sù snapù knàbt, knàbt — knabčió *Al.*, *Slt. v.* knabinéti.

Knabdýti, -daũ, -džiaũ *v.* knabýti. Małonù bútų, brolẽlei, nagùs pasiknabdýti, kàd tìk patíems neprisieĩtų į̃ spìrgus priẽ kõšės paklìúti *PK.* 448. -+-

Knãbė, -bės, f. *Al. внизъ опущенный носъ; nos.* Nũ mergõs knãbę nuléidęs eĩna šaliñ vaĩkis, kàd gáun paȓ kramulkę. Kaĩp knãbę užsiknabìnusi búsi, tũ vaĩką gáusi.

Knabei, -bių, m. pl. *орлики, раст. aquilegia vulgaris BF.* 126. -+-

Knãbica *(Al. и* knòbĩca *Š.)*, -cos, *Al. угрюмый человѣкъ; mruk.* Aȓ dorà knãbica, kurì užsiknabìnusi, neatsitáuškinusi kãktą, neatsmaũkusi. -+- Knòbica, kumpanõsė tokià *S. v.* patáuška, pliùškė, płùduñgė *(Al., Ms.)*, vìzgė.

Knabikis (*и* knabinis *M.* I 125), -kė, *нечистый наруку, кто непрочь что стибрить, украсть M.* II 185. *v.* knabùs, grabìšas *(Š.)*. -+-

Knabinéti, -ẽju, -ẽjau, *падать, спотыкаться; щипать* (*M.* II 565 *n. c.* zupfen); *искать, шарить впотьмахъ (Rm.); usterkać się, spotykać się; skubać.* Bóba eĩna knabinédama (paknóbstom, kniustinédama) apleĩ úkį. Sù snapù žąⁿsìs knabinẽ — knàbt knàbt. *v.* knapinéti, knìbti.

Knabìnti, -nù, -naũ, *Al. (Slt.)*, *опускать (носъ); spuścić nos.* Knabìnk nósį kàd nuknèbtų. -+- Nósį nuknabìnęs išvažiãva į̃ Vìlnių *WŽW.* I 189. Ir vẽl nósį nuknabinaĩ *PK.* 87. Anà eĩt nósį užknabìnusys *Slt. v.* knèbti, knìbti.

Knabýti, -baũ, -biaũ, *Puš.* (*y А. Ю.* knabti, -bù, -bau) *схватывать; chwytać (o złodzieju).* Paknabùs žmogùs — kuȓs knãba (gáuda). *v.* knàbti.

Knãbyti, -biju, -bijau, *Lnk. сберегать, экономничать.* Aš suknãbijau, ẽ tù šókęs visùs gałùs papýlei. -+-

Knab-nõsis (*и* knẽbnosis *Š.*, knãbis *Er.*), -sė, *Al. у кого носъ опущенъ; posępny.* Kuriõ nuknãbusi nósis, tàs knabnõsis.

Knabsóti, -saũ, -sójau, *Vel. клевать носомъ, дремать; siedzieć oczy spuściwszy.* Nusiknabìnus knabsõs (inẽjusi sėdẽs) bóba. Jìs knàbsa nósį nuléidęs, tỹli, sẽdi pasileñkęs. *v.* knobsóti, snapsóti, snopsóti.

Knàbt, *interj.*, *выражаетъ щипаніе, дёрганіе; опусканіе головы.* Kàd snáudžia — knàbt sù gáłva, kàd miẽga nór.-+-Knàbt ir įdúrė nósį— kõ čià knabsóji, kõ čià snáudi! Sù

smailù dáiktu knàbt, ir įdū́rė. Snùčas knàbt gálvą, ir vē̃l atsibuñd — tabõką svér Š.

Knàbterėti, -rıu, -rėjau, *щипнуть; клюнуться, спотыкнуться; рубнуть, ударить; chylnąć.* Kàd snáusti nór; žolẽ kaĩp pavýst. Arklŷs knàbterėja añt nósıės iȓ kóją nìksterėja.—+— Pràeidams knàbterėja į̃ mẽdį sù kirviù Š.

Knàbti, knambù, knabaũ *въ сложеніи съ* nu-, už-, *оседать, опускаться.* Nuknãbęs *nos na kwintę Vk.* (*KL.* 33[b]). Nuknãbusi nósis *Ms.*, *Slt.* Žmogùs užknãbusıa nósıa *Tv. v.* knabýti. —+—

Knabùs (*и* knebùs *Er.*), -bì, *Vel. запутанный; кто непрочь что-либо стянуть, украсть* (*M.* I 125, II 185); *ловкій; zawikłany.* Knabıáusi dainà, kurì maĩša ìšmanę, išrangū́ti sunkì. *v.* painùs.

Knabū́ti, -ū́ju, -avaũ, *Vel. кивать головою; chylać głowę.* Trŷs meȓgos knabū́ja susikìšusıos, ne išmanýti ką̃ anõs teñ dìrba.

Knabždìnti, -nù, -naũ, *Al. щекотать; łechtać.* Kiȓmenys nósį knabždìn, kàd čıáudėti nóri. *v.* knibždėti, knibė́ti.

Knaibýti, -baũ, -bıaũ, *Vel.* (*KL.* 46[b], *Kp.*, *M.* I 125, II 565) *ковырять, копаться, делать что копотно; gmerać, robić bez korzyści; dłubać.* Jijẽ sıùvinį knaĩba põ namùs, õ iñ łaũką rugiū̃ pjáuti neeĩna. Kõ knaibaĩ taĩp ilgaĩ tū̃s nıėkùs? Knaibýte paknaibýsi bùlves ir nekàsi kàd prapū̃lė. *v.* knŷburrū́ti, gnáibyti.

Knaisinė́ti, -ė̃ju, -ė̃jau (*Š.*), *рыть немногу, изредка; ryć.* Knaisinė̃ kıaũlės põ dirvàs. *v.* knìsti.

Knáisıoti, -sıoju, -sıojau (*Ds.*, *Š.*), *рыть понемногу, изредка; ryć.* Paršẽlis knáisıo põ blıū̃dą. *v.* knìsti.

Knaisýti, -saũ, -sıaũ, *Al.* (*Ds.*, *Š.*) *рыть, разрывать; ryć.* Jìs neválga, alè knaĩsa, nenorė̃damas válga. *v.* knìsti.

Knáižıoti *v.* knẽzoti.

Knáižyti *v.* knẽzoti.

Knàkcyti *v.* knàksyti.

Knakė́ti, -kù, -kė̃jau (*Al.*, *Ms.*, *Št.*, *Tv.*), *гнусить, говорить въ носъ; mówić w nos.* Mıėgū̃stas knàk, kaȓb paȓ nósį (*об.* pró nósis), neáiškei kaȓba. *v.* nıauróti (*Ds.*).

Knãkis, -kė, *Al.* (*Ms.*, *Slt.*, *Št.*) *кто говоритъ въ носъ, гнуситъ; mówiący w nos.* —+— Knãkis paȓ nósis knakıū́j Š. *v.* mẽkis, nıaũris.

Knàksyti, -siju, -sijau (*Er.*, *Slt.*), *мучить, изводить, добивать; dobijać ledwo żywego.* Knàksyti yrà pribaĩgti mùšti. *v.* ganū̃byti (*Er.*), žudýti.

Knaksóti, -saũ, -sójau (*DI.* II 354, *KL.* 46[b]), *дремать, стоять или сидеть неподвижно; być z opuszczoną głową na nos.* Ašvíėnis knàksa gálvą nuléidęs, rẽgıas snáudžıa. Indúręs nósį iñ žẽmę, iñ krūtìnę, knàksa pakarū̃klis, gėza(?).—+— Knàkso ìt kumẽlė snauzdamà *DB.* 45. *v.* knobsóti, duȓbsóti (*Š.*), gvėzóti, snarpsóti, snopsóti.

Knãpas *v.* knapsė́ti, knùpti.

Knapčıóti, -čıóju, -čıójau, 1) *покусывать; kąsać lekko (o piesku).* Šunýtis knapčıó (kramsnó) rañką. —+— Ką̃ tù, mùlki, knapčıóji mùn sù sàvo dančiù *DPP.* 41. 2) *кивать головою*

Kàd miẽga nóriu knapčióju (sù gálva liǹkt). *v.* knàpti.

Knãpė (*K*[1]. 588, *R*. IV 29) *v.* kanãpė, kanãpis. ⊹

Knapinė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *Puš.* *наклоняться; спотыкаться; шарить; chwytać jadło.* Arklȳs ãriant knapinė́ ė́sti. ⊹ Knapinė́ja, žiũri: niẽko nėrà *Kp.* *v.* knabinė́ti.

Knãpyti, -piju, -pijau, *Vel.* *хватать, таскать.* Jìs paknàpt, iȓ knãpija (vãgia).

Knàpitoti, -oju, -ojau, *Al.* *клевать; dziobać.*

Knàpoti, -oju, -ojau, *Vel.* (*Al.*, *Kv.*, *Ms.*, *Št.*) *хватать, бить клювомъ; dziobać.* Knàpos vėžeĩ sùbinę kaĩp paskę̃ⁿsi. Knàpodamas užknàpoja (užkapója) gaidȳs gaĩdį.

Knapsė́ti, -siù, -sė́jau, *Kp.*, *Rm.* *спотыкаться.* Knãpas knàpsi; knàpsi eĩdamas. *v.* knapsóti. ⊹

Knapsóti (*KL.* 46[b] *stać*) *v.* knabsóti.

Knãpšt *v.* knàpt. Kaĩp jiẽ põ kìts kìto atẽjo šìkt, taĩ jìs prõ grãbo skȳlę žìrkles iškìšęs knápšt jiẽms výriškũsius rykùs nukiȓpo *Sch.* 192. ⊹

Knàpt (*sc.* knàbt *Al.*, *Slt.*; *interj.*, *wyraża chwytanie, szczypanie*) ùž dũnos. Knàpt knàpt, knóbčio anà. *v.* knàpterė́ti, knabùs.

Knàpterė́ti, -riu, -rė́jau, *Vel.* *ударить клювомъ; схватить; стащить, украсть; dziobnąć; chapnąć, chwytnąć.* Sù snapù vištà knàpterė́ja (džiòbterė́ja). Vãnagas knàpterė́ja vištẽlį. Jìs knàpterė́ja (pàvogė) pìnigus. *v.* knabùs.

Knàpti, knampù, knapaũ, *Puš.* *спотыкаться; kopycić się, usterkać się.* (*Er.*), *клевать носомъ; usterknąć.* Tàs arklȳs knampa beeĩdamas, gál tavė numèsti. ⊹ Nuknãpęs *v.* atlìkęs *Vk.* (*KL.* 33[b]). *v.* knàbterė́ti.

Knaptũti, -ũju, -avaũ, *жадно ѣсть; żarć.* Jìs knaptũ, greĩtai váĺga. *v.* łapsė́ti.

Knapùs, -pì, *узкій, тѣсный* (*нѣм.* knapp); *ciasny.* Knãpūs bãtai.

Knárkčioti, -čioju, -čioju (*Al.*, *Er.*, *Slt.*), *похрапывать.* Arklȳs kai kõ knárkčio *straszy się Al.* *v.* knaȓkti. ⊹

Knarkẽklis, -lė (*Al.*, *Ms.*, *Slt.*) *v.* knarklȳs. ⊹

Knárklioti, -lioju, -liojau, *Al.* *говорить, пѣть въ носъ; śpiewać w nos.* Añs knárklio, gíėd paȓ nósį.

Knarklȳs, -lẽ (*Er.*), *кто храпитъ; chrapała.* Kuȓs knaȓkia miėgódamas, tàs knarklȳs.

Knarksė́ti, knárksiu, -sė́jau, *Puš.* (*Er.*) *похрапывать, пофыркивать; krzyczeć (o zajęcu).* Zuĩkis pagáutas knárksi. *v.* knaȓkti.

Knárkštauti, -auju *u* -aunu, -avau, *Vel.* (*Er*). *похрапывать; chrapać.* Añs knárkštava, baĩdė árklius. *v.* knaȓkti.

Knaȓkti, -kiù, -kiaũ (*Al.*, *Er.*, *Ms.*, *Š.*), *сопѣть, храпѣть; chrapać, śpiąc głos chropawy z piersi wydawać.* Žmogùs miėgódamas knaȓkia, õ katẽ purkũja (*Al.*, *Slt.*). Tojẽ bóba knaȓkia paȓ nósį kaĩp kìškis. ⊹ Ne kõžnus knarką̃s miẽgta *DA.* 42. *v.* kveȓkšti, parpũti, purkũti, šnaȓkšti.

Knarkũti, -ũju, -avaũ (*Er.*), *храпѣть, сопѣть; chrapać.* Pýpkė bė ýdvos tráukiant neknarkũja. Ràsintãs kãtė knarkũja iȓ nenór peliόti. *v.* parpũti (*Er.*), purkũti.

Knarpsóti, -saũ, -sójau, *Puš. дремать; drzemać (o koniu).* Séilės bėga árklıa kaĩp jìs knarpsa (snáudžia). *v.* knar̃pti.

Knarpti, -pıu, -pıau, *храпѣть.* Knar̃p— krıõkıa *KL.* 90ª. *v.* knarpsóti. ⊸

Knãtas, -ta, m. *фитиль; knot.*

Knàtyti, -tiju, -tijau, *таскать, красть; kraść.* Knàtyte paknãtija (pàvogė) tabõką.

Knebčıóti *(Er. u* knėbčıoti *Vilk.), изрѣдка, понемногу хватать, ѣсть; jeść po trochę.* Kumẽlė dvėsdamà dár knebčıó. Senõlis dár knebčıó, vál̃ga põ trùputį. *v.* zùmplıoti.

Knebénti, -nù, -naũ, *колупать, ковырять* (*M.* II 300); *помаленьку работать, заниматься какимъ-нибудь дѣломъ (Rm.); dłubać; gmerać, robić lekko.* Žąⁿsìs knebén šıáudus par̃ skỹlę ìš daržinẽs. Knebénti yrà lengvaĩ dìrbti. ⊸ Vištà knebẽna — lẽsa, knàpoja *Jn.* Várna šúdą lẽsa, knebén *Š. v.* knèbti, knỹburti, lebẽdyti, nérplıoti (nárplıoti *Rg.*, *Slt.*, *SN.*).

Knẽbesis, -sė, *Al. копунъ, копотунъ; marudnik.* Kur̃s knebinė̃, tàs knẽbesis.

Knebinė́ti, -ė́ju, -ė́jau, 1) *ковырять, колупать (Ds., Jn., Š.); помаленьку работать (l. c.); dłubać, skubać; robić, gmerać.* Knebinė̃k (paišinė̃k, ištraukinė̃k) kõl išknebinė́si visùs padáigus antýčıų. Mažàs bùlves sù pir̃štais knebinė̃k łùpdamas. Knebinė̃ji (dìrbi) kaĩp vištà. Anà knebinė̃ja, durìs dãrė ir̃ neatdãrė. ⊸ Išvýda... mė̃šłą knebinė̃jant *WP.* 61. 2) *красть; kraść.* Duktė̃ ateidamà vìs knebinė̃ mãžmožıus nũ matės, išnešıó dáiktus słaptà. *v.* gnebinė́ti.

Knebinỹs, knẽbinıa (*DG.* 222, *DS.* 41, *WT.* 47), m. *ручная работа; занятие, дѣло; zajęcie się, robota.* Im̃kes knẽbini, kañ nórs dìrbk, bè dárba nebúk. ⊸ Knebinỹs, gebė́jims, ãmats *DŽ.* 5 *n. c.* ars. Ver̃pti medvilnes, kurisaĩ knebinỹs netrùkus pakė́lė pałáimą kıėmıonų̃ *A.* III. 316. *v.* knyburỹs.

Knebinti, -nu, -nau, *Vel. копаться, дѣлать что; robić coś.* Krupšlỹs eĩna vìs jabi-kañ knebindams.

Knẽbis (= knãbis *Al.*), -bıa, m. *Al. кирка для огородныхъ работъ; łopatka do kopania bulbi.* ⊸ Knẽbis — kıėnõ nósis nulin̂kusi *Er.*

Kneb-nõsis *(Er.) v.* knabnõsis. ⊸

Knẽboti, -oju, -ojau, *Puš. (Ds., R.) копаться, помаленьку работать, дѣлать что; gmerać, robić coś małoważnego; peckać się KL.* 46ᵇ. Kañ čė knẽboji, dìrbi bè naudõs? Kõ tù knẽbojei taĩp ilgaĩ tañ meñką dárbą? *v.* gnẽboti (I 708), nýprıoti *(Al., Ms.).*

Knėbsóti, -saũ, -sójau *(Er.), сидѣть согнувшись, опустивъ голову; глазѣть; siedzieć nos spuściwszy; patrzeć.* Gìrtas knẽbsa suknẽbęs. Jìs apsirė̃dęs kaĩp gìltinė knẽbsa (žıũri). *v.* knobsóti.

Knèbti *(Er. u* knàbti *Kv.)*, knembù, knebaũ, *вязнуть, опускаться внизъ, гнуться; коченѣть; leść (w miękisz); przewieszać się; chylić się (o wierzchołku).* Ãvižos nepjáutos kneñba iñ žẽmę. Pir̃štai kneñba (leñda) iñ mẽsą, iñ tẽšłą, iñ snıẽgą, iñ mólį. Sver̃k taĩp, kàd teñ knèbtų búⁿžę, nè čė. Mıẽžių, rugių̃ várpos kneñba

iš brandõs (ir̃ javaĩ sukmùbę gùli). Tàva nósis jaũ kneñb nũ didỹstos. Viršúnė žãga, kúgıa kneñba, šlìjas iñ šãlį, krỹpsta. ⊹ Nuknẽbusi nósis *Ds.*, *Ku.* Gémbė užknẽbusi — daugıaũ užrıéstà į aũgštą; nuknẽbusi — į žẽmę nulinkusi daugıaũ *Š.* Kneñba, suknẽbo *(окоченѣли)* rañkos nũ šal̃čio *Ds. v.* drìbti, gų̃ⁿžti (*sc.* gũžti, *cp.* gaũžti I 542 *n. c.* įsigũžti), knabsóti, knıùbti, knıùsti, knobsóti, kum̃pti, lįᵃsti, sver̃ti, vir̃sti.

Knẽburıũti *v.* knẽburoti.

Knẽburoti *(u* knẽburıũti *Er.)*, -oju, -ojau, *Ds. работать кропотно, кое-какъ (кропать).* Ką̃ tù čià dìrbi? — bẽt sau — knẽburoju. Nẽ tõ dárbo, bẽt tik knẽburoja. *v.* knebinỹs, nýprıoti. ⊹

Knebùs (dárbas, dáiktas *Kp.*, *Nr.)* *v.* knabùs.

Knebùtis, -tė, *Vel. кто легко гнётся, опускается; schylony.* Knebùtis žmogùs łum̃psa sukum̃pęs, susitráukęs. *v.* knèbti.

Knegždìnti, -nù, -naũ, *Al. побуждать къ кашлю, вызывать перхоту; drażnić.* Knegždìn gerklẽ ir̃ kósėčıau. *v.* gižénti.

Kneibãsyti, -siju, -sijau, *Š. ковырять.* Anıẽ dũną sù pir̃štais iškneibãsija. Kõ čià kneibãsiji, kaĩp várna! — kàd nepadìrb tìkusei. *v.* kneĩbti. ⊹

Kneĩbikis, -kıa *(Rg., SN.)*, m. *ковырялка; prątek do czyszczenia fajki.* Sù kneĩbikıu jìs krãpšta pýpkę. *v.* krapštùkas.

Kneĩbotıės *v.* kneibãsyti, kneĩbti. Ką̃ teñ kneĩbojıės, kneĩvojıės, knebinẽjıės (apeĩ savè) *Š.* ⊹

Kneĩbti, -bıù, -bıaũ, 1) *ковырять, колупать; wygiercać palcami, nożem (miękisz, ciasto).* Aš kneibù (užkìšus pir̃štais, peilıù iškabinù) minkštìmą dũnos, tẽšlos. ⊹ Kám kneibì dũną? *SN.* 2) *втыкать, всовывать; wścibać.* Kneibtè iñkneibė jãmui iñ kúną žìrnį ir̃ užvérė virvẽlę, kàd púlei eĩtų. 3) *reflex.*, *нагибаться; погружаться во что; wsuwać się.* Kneibtè insikneĩbus žiũri. Kneibtè insikneĩbus iñ knỹburį knỹbur anà.

Kneĩptıės, -pıũs, -pıaũs, *Ds.*, *Dsn. гнуться, нагибаться.* Žiũri pas(i)kneĩpęs. *v.* kneĩbti. ⊹

Kneĩvotiės (*u жем.* knêvoti) *v.* kneĩbotıės.

Knéižıoti, -žıoju, -žıojau, *Al. (Kv., Płg., Tv.) ковырять, разрывать, разбрасывать; ryć, rozryć (brakując jadło).* Kàs nenorẽdamas váłga, tàs knéižıo *(Al.).* Várna šúdą knéižıo (knìsa). Kıaũlė knéižıo (skìrlıo, kàd nenór ėsti) jõvałą. Kárvė prãstą šıẽną knéižıo (ìšknis, ar̃da, neė̃d).

Knektis, -tė, *Al. злой, сердитый человѣкъ; złośnik.* Knektis kóks! *v.* pìktas.

Knėpsóti III 29 *n. c.* mıẽłas. *v.* knėbsóti.

Knė́pščıoti (*Al.*, *Er.*; *y A. Ю.* ıė *вм.* ė), -čıoju, -čıojau, *Al. пощипывать; задѣвать; слегка ударять; szczypać, zagabać, bić po trochę, uderzać.* Añs knė́pščıo par̃ pečiùs sù nagaĩs. Vaĩkai, neknė́pščıokite (nemušınė̃kite) kìts kìta. Jijẽ knė́pščıo (sù rankà užgáuna) kaĩp katẽ. Vaĩkei anañ knė́pščıo ir̃ pė́ščıo. *v.* gnáibyti.

Kner̃bałas, -ła, m. *прилежно исполняемая работа; zajęcie się pilne.*

Kañ tù knerbùčiji insimérkęs iñ sàva kneȓbalą? *v.* kneȓbtiės.

Knerbsóti, -saũ, -sójau, *стоять или сидѣть неподвижно, углубившись въ работу; зѣвать, глазѣть; być (siedzieć) z wlepionyma oczyma w co.* Jìs insikneȓbęs iñ knỹgą kneȓbsa (kniústa) insikniaũstęs. Añs kneȓbsa (inkìšęs nósį łaĩka). *v.* kniústoti.

Kneȓbtiės, -biũs, -biaũs, *Puš. вникаться, углубляться; стремиться; wsięknąć się do pracy.* Jìs kneȓbias iñ dárbą kaĩp érkė iñ kúną, surbėlẽ iñ kúną, iȓ insikneȓbęs, insiveȓpęs iñ dárbą dìrba. *v.* kniáubtiės, veȓptiės.

Knerbùčyti, -čiju, -čijau, *Puš. прилежно работать, дѣлать что-н.; robić pilnie.* Kañ tù čè knerbùčiji insimérkęs iñ tañ kneȓbalą?

Knérkčioti, -čioju, -čiojau, *изрѣдка плакать, ныть; skwirczeć.* Kūdikis knérkčio, pajùdink łópšį, kàd neišbùstum. *v.* kneȓkti.

Knérkinti, -nu, -nau, *caus., Puš. заставлять плакать; skwirczeć.* Aš nenóriu, kàd kìts knérkintų (vìrkdintų) tàva vaikùs. *v.* cìrpinti.

Knerklỹs, -lẽ, kneȓklį, 1) *кто гнусавить; mówiący w nos. v.* knãkis. 2) ✝ *плакса (Krk.).* Knerklỹs, kneȓkšas — víėna valià kneȓk iȓ kneȓk *Š. v.* kneȓkti.

Knerksėti, knérksiu, -sė́jau, *Vel. плакать (Rm.); гнусавить; mówić w nos. v.* kniokséti.

Kneȓkšas, -šė *v.* knerklỹs 2).

Knerkšlỹs, kroklỹs, bliùvis *Š. v.* knerklỹs 2). ✝

Kneȓkti, -kiù, -kiaũ, *Vel. (Er., Rm.) хныкать, плакать, ныть; сердиться; skwirczeć, uskarżać się płaczliwie.* Ja kūdikis tàva kneȓkia dũk pãpą jám. Brólei piȓm skìrtuma kneȓkia (pỹksta) kìts añt kìta. Zuĩkis kneȓkia kàd rẽkia. ✝ Šneȓkštė, kneȓkė iȓ kyrė́jo *Jd.* 855,10. Rėksnỹs, bliùvis, grìzas — víėna valià kneȓk iȓ kneȓk, gývs iȓ gývs *Š.* Vaikẽliai veȓkia, dũnẽlės kneȓkia *KlD.* 332, 345. *v.* kveȓkšti, šneižtiės.

Kneȓpti, -più, -piaũ, *Ds., Sb. наклонять, нагибать.* Eĩna gáłvą pakneȓpęs (paleñkęs). *v.* knarpsóti. ✝

Knervė́ti, knérvu, -vė́jau (*y A. Ю.* knérvti, -vu, -váu), *Puš. ворчать, бормотать; mruczeć w nos.* Jìs knérva nenorė́damas eĩti. *v.* murmė́ti, narnė́ti.

Knêvoti (knewoti *DŽ*[1]. *n. c.* dziobać, kluć, *гдѣ* e = ei) *v.* kneĩvotiės. ✝ Žemė išknēvota *DS.* 39. Toksaĩ gruñtas...negãlims išknēvoti *DS.* 94.

Knẽzoti, -oju, -ojau, *Kp., Sr. ковырять, рыть* (knéižioti). Vaikų̃ suknẽzota, suknáižyta (*u* suknáižiota *Snt.*) dũna. Vaikaĩ dũną knáižo, knẽzoja. *v.* knežti. ✝

Knẽžas, -žė, *Puš. скряга; захудалый; szukający korzyści tylko dla siebie.* Kuȓs dẽl sàvęs užsikniautęs knìsa, tàs knẽžas. ✝ Knẽžas — aȓ mãžas gývolis, aȓ paršẽlis neėdrùs, aȓ mãžas žmogùs, sudžiúvėlis *Š. v.* nakis, šykštũklis, šnerpšlỹs.

Knežė́ti, -žù, -žė́jau, *трещать, хрустѣть; разбиваться; gruchotać się KL.* 46[b]. Kàd daviaũ (kiaušìnis) nèt suknežė́jo *Ds. v.* knežti. ✝

Knežinė́ti, -ė́ju, -ė́jau, 1) *слегка щекотать; łaskotać powoli.* 2) *искать*

рояся, ковыряя; szukać czego. ryć. v. kãtulti.

Knežti, knęžu, knežau, *Puš. ковырять, рыться; ryć dla siebie.* Añs vìs knęž (knež?), vìs dìrb, vìs íėška, iř kaĩp kiaũlė ėda užsigùlęs. *v.* šneřpšti, apsiknežti.

Kniáubtiės, -biůs, -biaus, *Vel. (Ds., Er., Jur., Nr., Sk., SN.) падать ниць, опускать голову, закрывать лицо руками; opierać się głową o dłonie.* Aš kniáubiůs añt stãła iř snáudžiu, kniúbau. Kniáubte apsikniáubusi kniúba jijẽ (bóba) bažnýčio kłūpėdama. Kniáubkis iř meĩskis. ‒+‒ Dúsauja apsikniáubęs añ stãło *Lp.* IV 184. *v.* kniúboti, kniùbti, kveñptiės.

Kniauka, -kos, f. *мяукала (эпитетъ кошки); kotka (miaucząca).* ‒+‒ Kuř gùl kniaukà? *Sch.* 68. *v.* kniaũkti.

Kniáuka, -kos, c. *мрачный, угрюмый человѣкъ (Er.); скряга; posępny; sknera.* Patì bỹ kniáuka apsikniáukusi, rūstà bỹ kiaũlė. Kuřs neliñksmas žmogùs, tàs kniáuka, susiraũkęs. ‒+‒ Tokì kniáuka — žmogùs bè linksmùma, suniùręs *Al. v.* apkniáukėlis, kniáuktiės.

Kniáukinti, -nu, -nau, *caus. v.* kniaũkti. Kám kãtiną kniáukini?

Kniáukintiės, -nůs, -naus, *Al. дѣлаться скупымъ, скрягою; trzymać w zębach jak kot.* Anà kniáukinte apsikniáukins nedũti niẽkam (kaĩp katẽ). *v.* kniáuktiės.

Kniauklė (*R.* II 314, *M.* I 125, II 421) *улитка* (Schnecke); *опечатка см.* kriauklė (*ср.* krauklė *R.* II 253, *M.* I 130, II 337). *v.* kriáukłas. ‒+‒

Kniauksėti, kniáuksiu, -sėjau, *мяукать; говорить въ носъ (Er.); miauczeć (o kocie).* Katẽ kniáuksi apsikándusi pēlę dantisè. *v.* kurnėti.

Kniaũkti, -kiù, -kiaũ (*M.* II 336), *мяукать; miauczeć.* Katẽ kniaũkia (*Lp.* IV 270) žiũrint (*sc.* žiūrėdama į mẽsą) añt mėsõs, kàd ėsti nór. ‒+‒ Kãtins nełáimėj búdams (kàd ùž ůdegõs nùtver) kniaũk, šnỹpšč, bliáun *Š.*

Kniáuktiės, -kiůs, -kiaus, *покрываться, заволакиваться облаками; становиться пасмурнымъ, угрюмымъ, скупымъ, скрягою; skąpić się, żyć skąpo.* Añs kniáukte apsikniáukęs gyvẽna, nenór kañ dũti, skūpauna. ‒+‒ Óras apsikniáukęs *DB.* 164, apsikniáukę — nubes coelo (obduco) *DŽ.* 27[a]. Apsikniáukęs žmogùs — susiraũkęs, supỹkęs, véidą užsideñgęs *Al., Ms., Rag., Płg.* Kõ tù têp apsikniáukis? *Al.* Apsikniáukusi deinà *Al.*

Kniaũptiės *v.* kniáubtiės. ‒+‒ Vaĩks sù viėnaĩs marškiniùkais išbėgęs, susikniaũpęs (*скорчившись, согнувшись*), kojikės põ marškiniùkų sutráukęs, dvasẽlę pař ančiùką iř pùč — bỹ tik łaukė *Š.* Dełnaĩs prikniaũpęs šłůstė ãšaras *OP.* 106. Insikniaũpęs — nósį imbẽdęs pãduškon *Uš.* Kõ teĩp užsìkniaupei — lig pàt rãšta nósis — jùk teĩp pakuñpst ir spránds *Š.*

Kniaũstiės, -siůs, -siaũs, *Al. зарываться, углубляться во что; предаваться дѣлу, работѣ; zanurzać się w robotę, ciągle robić.* Añs kniaustè insikniaũsęs iñ knỹgą vìs skaĩta. ‒+‒ Įsìkniausė į põdušką, miẽgt kaĩp negývs *Al. Jb.* Pakėlęs gáłvą, jéi mùšusioja neantštìka, vẽł turẽja

kniaũstıės *WJ.* 22. Paršẽlys šıaudũs knıaũsıas *Uš.* Knıausıús põ kal̃drõs *Żm.* Įsiknıaũsti į̃ pàgalvę *Ms.*, *Slt.*

Knıaustıės, -sčiũs (-stũs), -sčıaus (-stıaus), *Al.* (=knıaustýtıės, knıaustáus *Al. Jb. v.* į-si-knıaustýti) *нагибаться, опускать, зарывать голову во что-н.; być w nachylonej postaci, spuścić głowę.* Aš knıaustũs (*sc.* knıaustáus), nósį iñ žẽmę durıù. Val̃kas knıaũstės (raũsės) iñ príėgalį *(poduszka)*, véida insikìšu. Añs knıauste (*sc.* knıaustýte) insiknıaũstęs knỹgą beskaĩta. *v.* knıústoti.

Knıaustýtıės *v.* knıaustıės.

Knıauti, knıauju, *мяукать; miauczeć JJ. v.* knıaũkti. -+-

Knıaũzyti, -ziju, -zijau, *Puš. лаять; szczekać.* Šũ knıaũzija (łója). *v.* taũzyti.

Knibénti *(u* knebénti *Er.)*, -nù, -naũ, *першить, щекотать; łechtać, łaskotać.* Gerklẽ mán kìrb, kaĩp sù nagaĩs knibén. Nósį knibén pir̃m čıáudėjima. Kaĩp gývas kosulỹs knibẽna (gižẽna) gerklẽ. *v.* gižénti, kirbė́ti.

Knibė́ti, -bù, -bė́jau, *Al. (Vel.)* 1) *шевелиться; безпокоить, щемить; щекотать; ruchać się (o owadach).* Utìs knìba ãpkaklė. Põ širdžıa knìb ìš rūpẽsnıa, kàd ni válgyti, ni užmìgti galıù, tokià negandà yrà. Ja knìb nósis, taĩ čıáudėsi. 2) *брать заботь, тянуть; korcić.* Kaĩp knibė́te knìb añt širdıẽs, kàd eĩti ir̃ eĩti iñ bažnýčıą. *v.* dygė́ti, kirbė́ti, knabždìnti, knitė́ti.

Knìbica, -cos, *кто повъсилъ носъ* (nuknìbusi nósis). Kàs nósį nuléidusi, sudžıúvusi bóba.

Knỹbis, -bıa, m. *занятіе, дъло (пустячное); robota v.* knyburỹs.

Knýboti, -oju, -ojau, *Vel. работать надъ чъмъ-н. нагнувшись, корпъть; rozbierać nici splątane.* Anà knýboja kõl išknýboja (išpáinıoja, ištaĩsė) sıúłus. -+- Knýbau — roksaũ *SzDi* 165.

Knybóti, -óju, -ójau, *Al. корпъть, возиться, сидъть за работою; ковырять; gmyrać, robić coś; dłubać KL.* 46[b]. Anà knybója (sıùva). *v.* knỹburti.

Knybrinė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *рыться, копаться; рыскать; wyszperać.*

Knybsóti, -saũ, -sójau, *ощущать щекотаніе въ носу; tkwić niby szczypiąc, łechcąc.* Nósyje knỹbsa, by kãtıl̃ kàs, ir vìs čıáudėti nórıu. *v.* knibė́ti.

Knybti, -bu, -bau, *ковырять, колупать; dłubać. v.* gnýbti.

Knìbti, knimbù (*cp.* iknembu *insero me*, iknibbau *SchC.* 55), knibaũ, *Al.* 1) *падать, опускаться; терять упругость; spuścić się, stracić sztywność.* Sẽnıa pim̃pis nuknìbęs ir̃ tàva jaũ knim̃b. Knibtè nuknìba nósis anaĩ, kaĩp nustója słũžmos. -+- Nuknìbusi *(u* nuknẽbus *Ds.)* nósis *Slt.* 2) *склоняться, гнуться; углубляться, погружаться (въ работу); skłaniać się, chylić się.* Añs knibtè paknìbęs *(u* pasistıẽpęs *Š.)* añt žẽnãtvės, t. y. ukãtijas, õ duktẽ knim̃b añt davatkỹstės. -+- Suknìbusıos ãvižos *N.* 222. Įknim̃ba į̃ dárbą *Ilg.* Įknìbęs į̃ knygàs *Rg.*

Knibùčyti, -čiju, -čıjau, *Puš. копаться, работать кое-какъ; gmerać, robić bądź co.* Mergà knibùčija (dìrba šeĩp taĩp) nósi suknẽbus. *v.* narpùčyti *(SN.).*

Knyburỹs, knỹburıa *(Al., Er., Š.)*, m. *занятіе, дѣло (пустячное); zajęcie się*. Pramanìngas žmogùs atrañda sáu knỹburį jabi-kókį: aĩ vìjinį, tãšinį, siùvinį, nẽrinį, łópinį, veĩpałą. Iĩkes knỹburi. *v.* knebinỹs.

Knỹburiůti *(u* knỹburoti *Ds.)*, -riůju, -rıavau *(SN.)*, *ковырять; копаться, заниматься; gmyrzeć, dłubać*. Aš knỹburiůju (knaibaũ). ‑+‑ Ką̃ tù čià knỹburiůji? (apıẽ leñgvą, piĩštų dárbą) *Vel.*

Knỹburoti *v.* knỹburiůti.

Knỹburti, -rıu *(žem.* -ru *Al.)*, -rau, *копаться, заниматься, работать; robić powoli coś małoważnego, gmyrać*. Jìs beknỹbur nıėkãnıėkıus: nẽrıa, veĩpıa, siùva, vìłnas páiša, płùnksnas plėša. ‑+‑ Artójas diĩvoj' tůintimpõs knỹburia *DP.* 279,20. *v.* anůti, knebinėti.

Knibùs, -bì, *легко сгибающійся, гибкій; копотный, мѣшкотный (Snt.); запутанный, сложный; marudny*. Knibùs dárbas apleĩ spynàs, sãka kálvis. ‑+‑ Tà žolẽ yrà knibì, reĩk pareĩti *Ms.*

Knybůti, -ůju, -avaũ, *Vel. копаться, работать кое-какъ (кропать); robić coś małoważnego*. Aš knybůju (menkùs dárbus dìrbu). *v.* knebinėti.

Knibždėti, -dù, -dẽjau *(Al., Ms., Rm., SN., Sv.)*, *шевелиться, кишѣть; ruchać się jak rój*. Kiĩmys, bìtys knìbžda (krùta, mìrga). ‑+‑ Knìbžda baisiáusi žvėrys *BV.* 21. Knìbžd kàžin kàs nósy, kùtin—čiaudulỹs jém *Š. v.* kužėti, vibždėti.

Knibždýnas, -na *(Al., Sit., SN.)*, m. *кишащая куча; rój (pszczół, mrówek)*. *v.* vibždýnas.

Kniẽbti, -bıù, -bıaũ, *Vel. (SN.)* 1) *щипать; szczypać (jak rak, wesz)*. Łakìšei kniẽbıa (by kánda) baĩzdą. 2) *id.*; *robić świerzb*. Utìs kniẽbıa (kùš). 3) *ковырять; dłubać*. Mažàs bùlves kniẽbk (łupinėk). 4) ‑+‑ *склоняться*. Peĩ šeĩmenis tàs bérns, vałandẽlę añt stãło užsikniẽbęs, išsiskùbino łaũkan *BV.* 79. *v.* kneĩbti.

Kniẽsti, kniẽčıa, kniẽtė, *Vel. пер-шить; свербѣть; шевелиться; лежать на сердцѣ, интересовать; ruchać, drgać*. Kniẽčıa kosulỹs, lik ãdata bãda, lik niẽžti. Pirštè pãšina gãłas neištráuktas kniẽsti (krutėti) pradėja, ir supùta rankà baĩsei. ‑+‑ Ẽ táu taĩ ir kniẽčıa (rūpi) *Lnk.* Kitíėms kniẽtė dá žinóti iĩ papénčio aũgštį, płõtį *VCh.* 205,17. Kaĩ kniẽt ir čiáud *Š.* Kniẽt gerklẽj — kìrbin, kùtin *Š. v.* knitėti.

Kniėtėti, kniẽta, kniėtẽjo, 1) *свербѣть, зудѣть, ныть; заботить* (I 502 *n. c.* gvogždėti, *SN.*). Mã ne skaũda, tìk kniẽta *Rg.* 2) *прозябать, произрастать*. Kniėtẽjo įsėta sėkła...derlìngai *DI.* II 480. *v.* knitėti, kniẽsti. ‑+‑

Knygà, knỹgos *(u pl. t.* knỹgos, -gų *K*[1]. 266, *SzDi* 120) *u* kningà, kniñgos *Liud.* f. *книга; książka, księga*. Añs insikniaũstęs iñ knỹgą beskaĩtąs.

Knỹga-taisis *(Skp.) v.* knỹgtaisis. ‑+‑

Knỹg-dirbis, -bė, *Al.* (=kniñgdirbis *Al., Ms.*) *переплётчикъ; introligator*.

Knygýnas *v.* knỹginyčia.

Knỹginyčia *(об.* knygýnas), -čios, f. *книжный магазинъ; библіотека; księgarnia*.

Knỹgininkas *(u* kniñgininkas *Al., Ms.)*, -kė, *переплётчикъ (K*[1]. 266); *книго-*

торговецъ; księgarz. + Knỹgnešis ateĩn, reĩk knỹgų pir̃kt; knỹgininks — kur̃ pasidė̃jęs pardū̃d, añt vietos *Š.*

Knỹginis, -nio, m. *Ds. листовой желудокъ жвачныхъ (книжка). v.* knỹgos. +

Knỹgis, kniñgis, -gia, m. *Al. id.; księga krowy.* Iš kniñgia kárvės vérda plėkỹnę. *v.* kartóklis.

Knỹg-nešis *v.* knỹgininkas.

Knỹgos, -gų, f. *pl. t.* 1) *книга* (*SzDi* 120) *v.* knygà. Pasiim̃k knygàs, pasiim̃k garbinukès («garbẽs Dievo knygàs»), eidamà į̃ bažnýčią *Rg.* Trẽjos knỹgos *K*[1]. 266. Maĩdų̃ knỹgos *молитвенникъ M.* II 211, giėsmjų̃ knỹgos *M.* II 225. 2) *литонья; księga krowy (Ds., Er., K*[1]. 266, *Kp., Rg.).* Kàd nuveĩsi darinė̃t (*sc.* žarnų̃), taĩ ràsi knỹgose màno áukso žíėdą ir̃ pùsę óbůlio *Lp.* IV 92. +

Knỹg-taisis (*v.* knỹgdirbis) — knygàs pártaisa, susiū̃n, ùžded vir̃šų naũją *Š.* +

Knìkt *(inter. Vel.* [*Er.*]*)*, ir̃ nutìĩa kaĩp pamãtė manè ateĩnant.

Knìngà, kniñgos (*DG.* 88, 225, *DPr.* 8) *v.* knygà.

Kniñg-dirbis *v.* knỹgdirbis.

Kniñgininkas, -ka, m. *книготорговецъ; литонья; żołądek dolny. v.* skrañdis *Jš.*

Kniñgis *v.* knỹgis.

Kniñgos, -gų, f. *pl. t. Kv., Tv., Vr. книга; листовой желудокъ жвачныхъ, литонья.* Kniñgų džiovà (Księgosusza. Lues vel pestis bovilla) *IK.* XII 58[a].38. *v.* knỹgos. +

Kniokséti *v.* knerkséti. Pagáutas kìškis knióksi *Kp.*=kìškis sugáutas knérksi *Nr.* +

Kniõkti, kniokiù, -kiaũ, *krzyczeć, wrzeszczeć KL.* 46[b] *v.* kniokséti, kniaũkti. +

Kniõst *(interj.)* gál̃vą, ir pakė̃lė *Kv. v.* knióžt. +

Kniósterėti I 137 *n. c.* atmiñti. Barčienė, išgir̃dusi bal̃są vaikų̃, kniósterėja *WWK.* 35. *v.* kniósterėti. +

Knióšt *(interj., Vel.* [*Er.*] *wyraża tknięcie)* iñ šìrdį, kàd mel̃ų̃ diėnà *(1. Aprilis).* Knióšt, ir atsibùsi ìš miẽga. Knióšt, ir àtminiau ùžmirštą dáiktą. Knióšt mán par̃ šìrdį, kaĩp jìs atė̃ja špiėgavódamas. *v.* knióžt.

Kniósteléti *v.* kniósterėti.

Kniósterėti *(Al. u* kniósteléti *Š.)*, -ru, -rėjau, *Al. очнуться; придти въ голову, вспомнить; tknąć.* Kniósterėjau (àtminiau). Iñ šìrdį kniósterėja, kur̃ màna pinigaĩ. *v.* knìsterėti.

Kniótiės, kniójas, kniójos, *отставать, отдираться.* Skūrà nū̃ mė́sõs atsikniójo *Š.* Nū̃ múro kokià kerčià atsikniójusi, kàd jaũ žãda griúti *Š.* Dūdùtė yrà išil̃gaĩ pérskeľta... jõs kraštaĩ yrà atsiknióję *A.* III 319 *v.* knótiės. +

Knióžt *(interj., wyraża podjęcie głowy)* gál̃vą iñ aũgštą, staĩpos arklỹs norė́damas páršokti par̃ tvõrą. *v.* knióst, knióšt.

Kniožti, -žtu, -žau, *глупѣть.* Nukniožti *DŽ*[1]. *n. c.* capieć. +

Knìpas, -pa, m. *Vel. родъ пращи; polano.*+-Pràskelia — ir sváido akmeniukùs *Vel. Jb.*

Knypáuti, -áuju, -avaũ, *Vel. копаться, работать; robić sobie.* Knypáuti yrà sáu vìs dìrbti.

Knipčióti, -čióju, -čiójau, *Vel. пощипывать; ѣсть вяло; jeść trochę.* Añs knipčió, mažaĩ váĺga, pakánda.

Knìpčius (*v.* knibėti) pàima valia-kókį dáiktą iȓ padãro *Jb.* Õ, tóks knìpčius nepadarỹs! (apiẽ vaĩką ir dìdelį žmõgų, gaĺvójantį, mókantį įsigìlinti į̃ ką̃, sumèsti, prasimanýti) *Rg. v.* knìpius. -+-

Knìpė, -pės, f. *женскій половой органъ; udo żeńskie Jš.* -+- Ožkõs knìpė (*u* spìtė *Pal.*) *Kv.*, *Ms.* Knìpė — ožkõs mę̃žamóji *Š.* Eĩk tù, ožkõs knìpe! meȓgei sãka kaĩp jaũ pasipríešin *Š.* Ęik (*см.* iẽk) tù, knìpi (snìpi) *Al.*

Knypẽlis, -lia, m. *щипокъ, ломоть, кусокъ; kawałek.* Knypẽlis (šmõtas) dũnos. -+- Knypẽlis — paũkščia snãpa pàts galiùks *Garg.*

Knìpelis, -lia (*Lpm.* II 22, *BF.* 126), m. *палка* (*нѣм.* Knüppel), *дубина.* Kaĩ paim̃siu knìpelį? *SN.* Tam̃ žakè bùvo pajiėgùs knìpelis *Sch.* 211. -+-

Knìpius, -pė, *Vel. пачкунъ, вахлякъ; partacz.* Kàs dìrba bè naudõs vadìnas knìpius. Eĩk tù, knìpiau, kaĩp dìrbi? párspėdamas sãka. Eĩk tù, knìpe (*см.* knìpė *cunnus*), kañ tù čè dár kalbė́si niėkãniėkius. *v.* knìpčius.

Knyplės, -lių, f. *pl. t. свѣчные щипцы, съёмы* (žnýplės *Kv.*); *nożyczki do ucierania świec (P.). v.* knybti. -+-

Knypsóti (*v.* knybsóti), -saũ, -sójau, *Vel.* (*Pł.*, *Rg.*, *Słt.*) *корпѣть; пристально во что всматриваться; czyhać.* Anà knypsója (týkoja) kaĩp katẽ žiùrkių.

Knìpti, knimpù, knipáu (*Kr.*) *v.* knìbti. -+-

Knỹpti, knypstù, -paũ, *терять силу, слабѣть.* Tokì suknỹpusi nèder dárbũ *Ms. v.* kneĩpti. -+-

Knìptinti, -nu, -nau, *Vel. щипать; szczypnąć.* Gìltinė knìptina kõl nuknìptina bóbą (nukeĩpa anà).

Knĩpùtis, -čia, m. *Vel. зубчикъ; ząbek.* Iñkapių drobùlėj knipùčei (*u* snapiùkai *Š.*) iškarpýti.

Knypū̃ti, -ū̃ju, -avaũ, *Al.* (*Er.*) *копаться, корпѣть, работать коекакъ; robić lekko, unikać pracy.* Aniẽ knypū̃ja (srúgio, slinkū̃ja, nedìrba) sù pýpkomis. Anà knypū̃ja (lengvaĩ dìrb, ravė́ žolès). -+- Knypãva, knypãva iȓ nepàbaigė dárba *Er.* Kañ tù čià teĩp iĺgaĩ dìrbi, knypū̃ji? *Er.* Ką̃ tù čià knypū̃ji? *Vel.* (nóri atmègzti, sumègzti). *v.* knebinė́ti, nyprū̃ti, slinkū̃ti, srúgioti.

Knirbénti, -nù, -naũ, *Vel. пощипывать, щекотать; szczypać. v.* gnáibyti.

Knirbė́ti, knìrba, -bė́jo, *першить, щекотать; szczypać lekko, łechtać.* Añt širdiẽs knìrba, rẽgias, kàd teñ kas gývas, ir kẽlia kósulį. *v.* kirbė́ti, knibė́ti, knitė́ti.

Knìrbinti, -nu, -nau, *Al.* (*Ms.*, *Słt.*); *щекотать; łechtać.* Tabõkas knìrbin (*Al.*) nósį. Añs knìrbin nósį sù pirštù, kàd niẽžt.

Knìrkinti *caus. v.* kniȓkti. Katẽ knìrkin žiùrkę *Vaš.* -+-

Kniȓkti, -kiù, -kiaũ, *визжать; охать, жаловаться; skwierczeć KL.* 46[b]. Mažùčiai paršiùkai kniȓkia, kaĩ nesidū̃da kiaũlė žýst *Kp. v.* kneȓkti. -+-

Knirpsóti, -saũ, -sójau, *ротозѣйничать, зѣвать; gawronić.* Añs tar̃p žmonių̃, inkìšęs nósį, knir̃psa (łaĩka). *v.* knopsóti, vampsóti.

Knìrva, -vos, *c. плакса, кто жалуется на что-н.; копотунъ; niezadowolony nigdy.* Kur̃s vìs ėdžiojas, vìs nekantentas, vadìnas knìrva. ⊹ Knìrva — knir̃vałas, kàs daũg knirvinė́ja *(копается) Er. v.* vervẽklis, zįzłà *Jš.*

Knir̃vałas *v.* knìrva.

Knirvénti, -nù, -naũ, *Puš. жаловаться, сѣтовать; utyskiwać.* Kõ tù vìs knirvenì, vìs kõ reikałáuji? ⊹ Sakýti: ai Diėvãliau, vìs dejū̃ti, taĩ bùs knirvénti *Jš.*

Knirvė́ti, -vu, -vė́jau, *плакаться, сѣтовать, ныть, хныкать; utyskiwać, narzekać, nigdy nie być zadowolonym, zawsze potrzebować czegoś.* Kõ tù vìs knirvi, vìs kõ reikałáuni? *v.* dejū̃ti, gaidáuti, vervė́ti, virvė́ti *Jš.*

Knirvinė́ti *v.* knìrva.

Knir̃vinti, -nu, -nau, *Al., Vel. тащиться, идти охая; iść.* Kur̃ tù knir̃vini (eitì)?

Knìsdinti *caus. v.* knìsti *Jš.*

Knysė́ti, -sė́ja (*u* knỹsi), -sė́jo, *лежать на сердцѣ; ryć (tkwić w sercu).* Knysė́ mán širdẽ, kàd čè nebùs gẽra ìš tõ. *v.* knìsti.

Knisykłà *(u* knisýklės *v.* rausýklės, -lių̃ *Ds.)*, -ỹkłos, f. *мѣсто, разрытое свиньями; wyrycie, ryjowisko.* Añt píėvos ìšknistas kiaũlių knisykłàs sutaisýk, sulýgink. *v.* rausykłà.

Knisýklės *v.* knisykłà.

Knìsinti, -nu, -nau, *caus., давать рыть; ryć.* Kám knìsini píėvas?

Knỹsis, -sia, m. *рытьё; rycie. v.* knìsti.

Knysỹs, knỹsia, m. *Er., K*[2]. 139, *Kv. рыло* (kiaũlės snùkio gãłas *Gau.*). *v.* knyslẽ. ⊹

Knìsius *v.* knyslỹs.

Knyslẽ, knỹslę *Vel. (Slt.)*, knyslỹs *Al.* (= knyslẽ *Al.*), *рыло; ryj u świni.* Patì knyslẽ kiaũlės invil̃ta sù dróte. Kiaũlė knìs sù knysliù. *v.* krùkė, snùkis, šnìpas.

Knyslỹs, -lẽ, *бранное слово* (bãramas žõdis); *рыло Ka.* Eĩk tù, knyslỹ, knìsiau (niẽko neišmanaĩ)! *Rg. v.* knyslẽ. ⊹

Knìslius, -lė, *Vel. кто роетъ; ryjca (co ryje).* Kur̃s knìs tàs knỹslius.

Knýsoti, -sau, -sojau, *лежать зарытымъ; być wrytym.* Jìs insiknìsęs iñ šiẽną ir̃ knýsa (insikniaũstęs). *v.* knìsti.

Knỹst *(Kv., Ms. u* knýst, *interj. wyraża utkwienie)*, añt širdiẽs knýsterėja, àtminiau. Knýst širdỹ, ir àtminiau ùžmirštą dáiktą. Knỹst skaũsmas, kàd taĩp bùs. ⊹ Kùnigui ìš tõ tìk knýst į̃ širdį ir jìs atsìminė anõ razbáininko ir jõ pakū̃tos *Sch.* 186. *v.* knìsti; dìmt *(Jn.)*, dìngst (dìngt *Š.*).

Knìstelėti I 329 *n. c.* dìngstelėti. ⊹

Knýstelėti *v.* knýsterėti.

Knìsterėti, -riu, -rėjau *(Ms., Slt.)*, *боднуть, кольнуть; bodnąć, utkwić.* Kaĩp iñ sùbinę knìsterėts ir išẽja bérnas nũ gaspadõriaus. ⊹ Knìsterėja mùn, dìngsterėja į̃ širdį *KL.* 128[a].

Knýsterėti *(u* knýstelėti *Er.)*, -riu, -rėjau, *подскочить съ испугу, испугаться; zlęknąć się.* Pamãtęs baĩsų žmõgų knýsterėjau, ir šiurpuleĩ par̃

vìsą kúną nuvẽja. ✝ Knýstelėjo — nusigañdo (šiek-tiek), krúptelėjo (łabjaũ) *Rg. v.* knýst.

Knystéti I 366 *n. c.* dungséti. ✝

1. Knìsti, knisù, -saũ *(u* -sıaũ *Ds.)*, *рыть; ryć.* Kiaũlės knìs píėvas. *v.* knáisıoti, knaisýti, knéižıoti, naršýti *(Žm.)*, raũsti, rausýti.

2. Knìsti[1]), knìñta, knìto, 1) *пускать ростокъ, мочку, прозябать.* Pra-kniñt *DKn.* 33. Grūdaĩ... praknìto 22. Praknìtus grūdáms, dabók aĩ visì yrà praknìtę 22. Pastìprinti ir prispìrti praknitìmą 20. 2) *надоѣдать; dokuczać KL.* 46ᵇ. *v.* knitẽti. ✝

Knistùkas, -ka, m. *Vel. рыло; ryj. v.* knyslẽ.

Kniténti, -nù, -naũ, *Puš. (Vb.) щекотать; łechcić.* Kàd nósį knitén *(u* kniẽt *Š.)*, taĩ ìma čiaudulỹs, ir čiáudi.

Knitéti, knìta, -tẽjo *(Vb.)*, *щекотать; свербѣть, чесаться; лежать на сердцѣ* (rūpéti); *łechtać, ruchać się ze świerzbem, bodzić jak igłą.* Błùsos, ùtys knìt (kánd). Knìta añt širdiẽs kaĩp vabalẽlis, arbà błusà gráužia. ✝ Ẽ táu, taĩ nagaĩ knìta *Skp.* Knìta knìta rañką kàd išléisti *Pal.* Jám knìta — rūpi, knitẽjo *Uš.* Knìta árklį — arklỹs tąsos *OP.* 78. Knìta — lýg niẽžti (apiẽ nósį), priẽš čiáudant (jaũsmas nesmagùs) *Nr.* Táu knìta uñ mar̃gas nuveĩť; máń knìta pasimùšť sù ko-nórs *Kp. v.* kniėtéti, knibẽti.

Kniúboti, -bau, -bojau *(Er.)*, 1) *находиться въ состояніи упавшаго ницъ; klęczeć z nachyloną twarzą ku ziemi.* Bažnýčio kniúba jijẽ apsikniáubusi (pasileñkusi). 2) *находиться въ состояніи склонившагося, нагнувшагося, полегшаго, поникшаго; być pochylonym ku ziemi.* Rugiũ várpos kniúba. Užsikniáubęs añt stãła kniúbau (rýmau). ✝ Parvir̃ta, sugniùža, ir kniúba jìs *Jš. v.* kniáubtiės, kniùbti.

Kniúbsčias, -čia, *adj. ницъ, ничкомъ; klęczący z pochyloną twarzą ku ziemi, upadły na twarz.* Kniúbsčias kniúba, guĩsčias gùli. Jìs sukniùbęs kniúbsčias žẽmę bučiãva. ✝ Trobõs ãsło padẽji kniúpstį *(жем. вм.* kniúpsčią) mìnkytùvį *DB.* 56. Kniúpsti pũlę dãvė jám liaũpsę *DP.* 86,15.

Kniúbsoti, -sau, -sojau, *Vel. (Er., Rg.) сидѣть, лежать, стоять на колѣняхъ, припавъ къ землѣ ничкомъ; siedzieć oparłszy łokieć ręki o kolano.* Insikniáubęs kniúbsai, ar negalì štyvai sėdėti. ✝ Kniúpsa rūrą pastãčiusi *Š. v.* kniúboti, kniúksoti, kniústoti.

Kniùbt, *interj., бултыхъ! чебурахъ! (при внезапномъ паденіи); wyraża skopycenie się, nachylenie się.* Kniùbt, sukniùba añt snùkia arklỹs.

Kniùbtelėti, -liu, -lėjau, *спотыкнуться, упасть ницъ (на одно мгновеніе); kopytnąć się.* Arklỹs kniùbtelėja ir pakìła.

Kniùbti, kniumbù, kniubaũ, 1) *спотыкаться, падать ницъ, на колѣни; usterkać się, potykać się.* Arklỹs

[1] Knìntì, praknìntì *прозябать, пускать ростки (о сѣмени) Mik.* 10—неправильное образованіе Микуцкаго (ср. *GSt.* 92) по praes. kniñt(a), вычитанному изъ произведеній Довконта. *Ред.*

knıum̃ba eĩdamas. ⊣ Arklỹs knıum̃b, suknıùba añt kẽlıų *Er.* 2) *склоняться, поникать, сгибаться; chylić się; padać na twarz, obwisnąć KL.* 46[b]. Iš graudùma małdõs knıum̃ba jìs ir žẽmę bučıũja. Javaĩ nũ lıėtaũs smarkaũs knıum̃ba, ir suknıùbę gùli subłokštì. ⊣ Bóba suknıùbo ir prãšos — vìsa atadũsıanti, tìk reĩkıą nebemùštıė *Jž.* Statýk šitõn šakõn, kuř nuknıùbus *Ds.* Anà bėgdamà ir parknıùbus *Ds.* Gryčià suknıùbus; žmogùs suknıùbęs — paliñkęs; añ knýgos užknıùbęs išsėdė́jo vìsą nãktį *Ds.* Trıóbos visuř pasẽnusıos iř į žẽmę suknıùbusıos *Rg.* Pakõł žmõgus kaĩp meĩtėlis nesuknıum̃ba į grãbę *Rg. v.* gnıùžti, knàpti, knıùsti, žnıùgti.

Knıubùkšt *(Er.), interj., бултыхъ! чебурахъ! (при внезапномъ паденіи); wyraża spotknięcie się.* Knıubùkšt, ir išviřta bóba, kaĩp jaĩ dãvė pař gáłvą.

Knıugždėtı, -dù, -dėjau, *давать о себѣ знать плачемъ или движеніями; пищать; хныкать; kwilić; skwierczeć KL.* 46[b]. Kũdikıs knıùgžda, knıùrna, veřkıa ⊣ Vaĩką sùpk — knıùgžda, pràdeda nıurnė̃t *Jž.* Mãžas vaĩkas (prıẽš rėkìmą) knıùgžda *Kp.* Bìtės avilyjè knıùgžda *(жужжать) Krok. v.* kıuñkšti *(Š.) Jš.*

Knıùgždinti, -nu, -nau *(Sb., Vb.), ломать, коверкать; мять (Krok.); łomotać (co stało).* Vė́jas knıùgždina kõl suknıùgždina (sułáužė) stačiùs kanapıùs, mendalıus. *v.* gnıùžinti *Jš.*

Knıùgžti, knıungždù, suknıugždaũ *застонать, заохать, захныкать; początem skwierczeć KL.* 46[b]. *v.* knıugždė́ti. ⊣

Knıuĩsis *(Ył.) v.* knuĩsis. ⊣'

Knıukýti, -kaũ, -kıaũ, *caus. v.* knıaũkti. Kám kãtiną knıukaĩ gáinıodamos?

Knıúksoti, -sau, -sojau *(Vb.), находиться въ состояніи припавшаго лицомъ къ землѣ; być w postaci zbliżającej twarz do ziemi.* Bóbos suknıùsusıos añt žẽmės knıúksa meĩzdamos — añt rėpłõs stovė́damos, nósıa į žẽmę įremıa. ⊣ Kõ knıúksai susikum̃brinusi *Š. v.* knıúpsoti, knıústoti *Jš.*

Knıúkstinti, -nu, -nau, 1) *ставить вверхъ дномъ; stawić dnem do góry.* Knıúkstink kõl suknıúkstinsi visùs pũdus, indùs. 2) *ломать, коверкать; łomotać.* Vė́jas knıúkstina (sułáužė; *не* knıùkština *ли? ср.* knıùgždinti) kanapıùs, mendalıus. *v.* gnıùžinti.

Knıúkščıas, -čıa, *Puš. (Kv.) лежащій ничкомъ; leżący twarzą na dół, dnem do góry.* Añs knıúkščıas begulį̃s — añt snùkıa àpverstas. Apveřsk knıúkščıą ristinẽlį *(kieliszek)* išgė́ręs (= aprìsk knıúkštį ristinẽlį — kıėliškẽlį — išgė́ręs *Jš*). ⊣ Viẽtoje «knıúpščıas» senıaũ sakýdavę «knıúkščıas» *Skp., Šm. v.* knıúbsčıas.

Knıumpintıės, -nũs, -naus, *склонять, нагибать лицо къ землѣ, ставъ на колѣни; skłaniać głowę ku ziemi uklęknąwszy.* Jìs jaũ knıùmpinas ir pasiknıùmpinęs knıúpsa susigũžęs añt kẽlıų. *v.* kvem̃ptıės *Jš.*

Knıũpinti, -nu, -nau (I 368 *n. c.* dũrinti), *идти потупивши глаза; iść głowę spuściwszy na dół.* Insidũrinęs akìs (*sc.* indúręs akìs) į žẽmę

knūpina (eĩna) jìs. *v.* dūrinti, nūrinti *Jš.*

Knúpoti, -pau, -pojau *(Pal.), стоять на колѣняхъ, склонивъ лицо къ землѣ; klęczeć twarz ku ziemi nachyliwszy.* Mótė knúpoja meɫzdamós. Kõ tù rūpestìngas, nuliũdęs knúpai? *v.* knùmpintiės *Jš.*

Knúpsoti, -sau, -sojau, *находиться въ состоянiи упавшаго ницъ; siedzieć oparɫszy ręką o kolana.* Susikniaũpęs knúpsa (sėdi knúpšč̀ias) jisaĩ. -+- Knúpsau *nalegam komu SzDi* 165. *v.* knúpoti, knopsóti *Jš.*

Knúpsčia *v.* knúpsčiomis. Nesveĩk teĩp knúpsčia gulėti, gul̃kis añt šónų *Š.* -+-

Knúpsčias, -čia *(Ds., Kp., Jn., Mol., Sk., Vb.), žem.* knúpsts, -sti, *упавшiй ницъ; klęczący z przychyloną twarzą ku ziemi.* Jìs suknùpęs knúpsts žẽmę bučiãva. Viẽns knúpsčias, añtras augštynãkas *(Al.)* gùli. Gùli knúpsčias *Ds., Kp. v.* knúkščias *Jš.*

Knúpsčiomis *(u.* knúpsčia *Sb., Vb.), adv., ничкомъ.* Knúpsčiomis gùli jisaĩ *Jš.*

Knúpt *(interj. v.* knùbt), ir išsìtiėsė knúpščias *Ds.* -+-

Knùpti, knumpù, knupaũ *(Sb., Vb.), падать ницъ, припадать лицомъ къ землѣ; spuszczać się twarzą do ziemi.* Iš graudùma mal̃dõs knum̃pa jìs ir žẽmę bučiũ. *v.* gnùžti, kɫùpti, knàpti, kniaũptiės, knùbti, knúpoti, knúpsoti, knùsti *Jš.*

Knùras, -ra, *угрюмый, мрачный; ponury.* Kur̃s įsikniaũstęs rūsul̃a, šnar̃pšta, dìrba tỹlei, tàs knuras. *v.* nùras *(Al.),* knūrinti *Jš.*

Knùrbintiės, -nũs, -naus, *Puš. подкапываться* (ùrbintiės); *kopać się.* -+- Šẽškas knùrbinas *Jš. v.* knur̃bti.

Knurbti, -bu, -bau (*y A. Ю.* -bu, -bau), *Puš. продырявить, подкапываться; kopać (loch).* Šẽškas knur̃bia pãmatus, kàd nóri išlį̃ⁿsti laukañ ìš grìñčios. *v.* knìsti, raũsti, ur̃bti.

Knūrinėti I 195 *n. c.* bastinėti. *v.* nūrinėti. -+-

Knūrinti, -nu, -nau, *Puš., Vel. идти потупивши глаза; iść nos spuściwszy.* Nósį nudúręs, akìs nuléidęs knūrin jìs. *v.* dūrinti, nūrinti.

Knuris, -rė, *угрюмый, унылый; osowiaɫy, ponury.* Knuris iñ žẽmę nósį indúręs sáu viẽns dūlinė, nepritiñk priẽ žmonių̃, insikniaũstęs rūsul̃, šnar̃pšta, dìrb tỹlei. *v.* nùra *(Snt.),* panùrėlis, panùrakis *(Š.).*

Knùrus, -rė, *скряга; kutwa. v.* šykštũklis.

Knùrkinti, -nu, -nau, *caus., изводить, мучить (соб. давать* knur̃kti); *pɫakać.* Bóba knùrkin (nevéizdi) sàva kūdikį. -+- Mergà knùrkina (žùdė, neveizėja) sàva kūdikį kõl nuknùrkina *Jš.* -+-Vaikaĩ kãtiną knùrkina *Ba., Kal., Krk., Łkžm., Ms., Pl. v.* knur̃kti.

Knùrkyti, -kau, -kiau, *id.; dręczyć aż do pɫaczu swawoląc.* Bérnas knùrka (vìrkina) mer̃gą. *v.* nùrkyti (-kau, -kiau) *Jš.*

Knurksóti, -saũ, -sójau, *Vel. (Sb., Vb.) зѣвать, ротозѣйничать; gawronić.* Knurksõs mergà ùžstaly atsisėdus kaĩp katẽ. Katẽ añt pelẽs knur̃ksa, kàd nór sugáuti pẽlę. *v.* knurksóti.

Kniuřkti, -kiù, -kiaũ, *Al.*, *Vel.* *плакаться на что, жаловаться, ныть* (zį̃ⁿzti); *płakać.* Vaĩkas kniuřkia, nór ė́sti. + Kiaũlė kniuřkia *Sb.*, *Vb.* Kniuřkė ir nusìkniurkė — ìš bãda, ìš apleidìma *Š.*

Kniurnė́ti, -nu, -nė́jau, *Puš.* *ворчать; mówić ę ę nie chcąc wstawać ze snu.* Pàts àš kniurnu ìš miẽga. *v.* narnė́ti, niurnė́ti *(Š.)*.

Kniùrsintiės *v.* kniùrzintiės.

Kniùrti, -rstu, kniuraũ *(Ms., Slt.)*, *становиться вялымъ, угрюмымъ; być osowiałym z powodu ogarnięcia snu.* Vaĩkas tàva kniùrsta (susiléidžia), vìsas miėgū̃stas, miẽga nóri. *v.* kniuris, niùrti, šniùrti.

Kniùrvinti, -nu, -nau, *Puš.* *провертывать, продолблять; dłubać skorupę.* Kniùrvink (praràk, pradùrk) kõl prakniùrvinsi sudžiúvusią plùtą mólia, õ toliaũ atràsi mìnkštą žẽmę. + Kniùrvinas, iš miẽga nẽkełas, ùkštinas põ łóvą, niuřzg, vyniójas į̃ drobùlę, nenór kéltiės *Š.* Ar výrai, ar meřgės rìtas susigùlę, suviřtę apýtylei — kniùrvina *Š.* Nẽ pàts nežìna kõ staĩpos, graĩbos — et tìk kniùrvinas põ łóvą *Š.* Kniùrvina — mãžą dáiktą, miėkùs bẽda, kãsa, knìsa; iškniùrvina žẽmę *Nr.* *v.* ùrbinti.

Kniurzė́ti, -zu, -zė́jau, *ворчать, визжать; burczeć, piszczeć.* Kniùrza kaĩp meškà. Pařšai kniùrza kàd nóri žį̃ⁿsti, ė́sti. *v.* kniurnė́ti *Jš.*

Kniùrzintiės, -nůs, -naus, *Vel.* 1) *старатися проснуться; ruchać się leżąc.* Añs kniùrzinas ìš miẽga kõl išsiblãĩva. 2) *визжать; piszczeć (o świni).* Pařšai kìny kniùrzinas (ùrzinas) priẽš nepagãdą. *v.* ùrzintiės.

Kniúsčias, -čia *(Žm.)*, *adj.* *ницъ, ничкомъ; upadły na twarzy.* Jìs kniúsčias meĩdžias. Anà kniúsčia (añt nósiės) gùli. *v.* kniùsti *Jš.*

Kniùsine *v.* kniùstine. Gìrtas žmogùs eĩna kniùsine (kniùsdamas); rẽgias, kàd tũj viřs. *v.* kniùsti *Jš.*

Kniũsinti, -nu, nau *(Vb.)*, *идти падая, спотыкаясь; iść padając na nos.* Gìrtas kniũsina susigũžęs. *v.* kniùsti *Jš.*

Kniústas, -*ta*, *Al.* (= kniústs, -*ti* *Al.*, *Ms.*, *Št.* *вм.* kniúsčias, -čia; *ср.* *жем.* šłàps, -pì, tùšts, -tì *вм.* šlãpias, -pià, tùščias, -čià) *лежащій ничкомъ; leżący na twarzy.* + Radáu kniústi (*изъ* kniúsčią) bagùlint *Al.* *Jb.* Añs kniústs parkniùsta *Al.* *v.* kniùsti.

Kniùstas — łuñdus žmôgus, kuřs nórs pamažė̃ľ, nežŷmjei vìs visuř ŷlenda (nemė́giamas žmôgus). Eĩk tù, kniùstai! *Sl.* +

Kniústėti, -stu, -stėjau, *Al.* *лежать, приникнувъ лицомъ къ землѣ; leżeć na nos.* Kniúst mótriška bažnýčio insikniaũstusi (añt nósiės). *v.* kniústoti.

1\. Kniùsti, kniųstù, kniustaũ, *Al.* *(Ms., Slt.)* *опускаться, падать ницъ; walić się na nos.* Aš kniųstù (pavirstù añt nósiės) ìš siłpnùma, eĩdamas priẽš káłną. Suñkų maĩšą nèšdamas kniųstù. Kaĩp kniustaũ iñ šùlinę, kõ tìt neinkritaũ añt nósiės. + Žŷdas sukniùsto apaĩpęs *A.* II 142. Añs kniústs parkniùsta (parkniùbo) *Al.* *v.* kniaũstiės, kniústoti.

2. Kniùsti, kniųsù (*и* kniųstù), kniusaũ (*Vel.*), *id.* Miẽga norėdamas kniũsa ir sukniùsęs añt kẽlių miẽgti. Kniustė sukniùsa añt nósiės sunkùmą añt pečių nèšdamas. ⊹ Kaĩp daviaũ ir sukniùsa — apsłabnėja, susiléida *Š.* Kaĩ daviaũ par̃ sprándą tũj sukniùsa (nósį įrėmė) *Rd.* *v.* kniùžti *Jš.*

Kniùstine (*об.* kniùstiniu *Al.*, *Ms.*), *adv.*, *падая*, *спотыкаясь*; *padając na nos.* Girtas eĩna kniùstine, paknóbstomis, kũlvertaĩs. *v.* gaĩtrũksteĩs (*жем.* *и* gaĩtrũkeĩs *Ms.*).

Kniùstineis, *adv.*, *id.* Bėga añs kniùstineis (añt nósiės vir̃zdamas). Nebišpùlsi iš šùlinės kniùstineis. ⊹ Kaĩp àš jãmui sù kuĩokù rúgau, taĩ jìs nuẽja kniùstineis *Jš.* Lẽksi kniustineĩs I 239 *n. c.* bruižti. *v.* kłùpiniu.

Kniustinėti (*и* kniustiniũti *Słt.*), -ėju, -ėjau (*Al. Jb.*), *ходить спотыкаясь; iść kopycąc się.* ⊹ Girtas kniustinė (eĩna paknóbstom) *Jš.* Kniùstis kniustinė (dũrinė) *Jš.* *v.* šlitiniũti.

Kniùstiniu *v.* kniùstine. ⊹ Kniùstiniu, kłùpiniu bè atžviĩgõs ìšlėkė par kapùs *Žm.*

Kniustiniũti *v.* kniustinėti.

Kniùstis, -tė, *Al.*, *часто спотыкающійся, падающій; usterkliwy, często padający.* Kur̃s bè nũsaikõs (núsaikos *Słt.*) dìrba, tàs kniùstis. Mergà kniùstė nèšneka niẽka, añt piĩva gùli.

Kniústoti, -tau, -tojau (*Ms.*, *Słt.*), *находиться въ состояніи припавшаго лицомъ къ землѣ; być z nachyloną twarzą ku ziemi.* Kõ kniústai (stóvi). niẽka nedìrbi. tinginiáuji? Aš ineinù iñ stùbą — ir jìs čeñ kniústa kampè. Añs insikniaũstęs véidą iñ príegalį kniústoja. *v.* kniaũstiės.

Kniùšti, kniųštù, kniušaũ, *Lnk.* *гнить, тлѣть; ослабѣвать.* Namaĩ sukniùšę — nedrũtì, supùvę. Ãnas vìsas sukniùšęs — sìlpnas, meñkas. *v.* kniùžti. ⊹

Kniùtas (*и* kniùtuĩas *SN.*), -ta, m. *Vel.* (*Krok.*) *большой кусокъ, ломоть; kawał.* *v.* gãbaĩas.

Kniùtuĩas *v.* kniùtas.

Kniužėti *gruchotać się*, kniùžinti *gruchotać* (*KL.* 46[b]). *v.* kniùžti. ⊹

Kniùžinti *v.* kniužėti.

Kniùžterėti *v.* kniužėti, kniùžti. Paskũ nuleñkęs gálvą staigà kniùžterėja (*поднялъ, тряхнулъ вверхъ?*) *DB.* 130. ⊹

Kniùžti, kniųžù (kniunžù *arbà* kniũžtù *KL.* 46[b]), kniužaũ, *оспдать, терять твёрдость, крѣпость; tracić sztywność ciała, opuszczać się.* Senẽlis kniũža jaũ ir sukniùžęs mir̃s. ⊹ Sukniužaũ *zgruchotałem się KL.* 46[b]. Sukniùžęs *przepalony, rozsypający się; roztrzepany Vk.* (*KL.* 33[b]). *v.* gniùžti (*Š.*); žniùgti *Jš.*

Kniužùs, -žì, *отяжелѣвшій, потерявшій твёрдость; ociężały do roboty.* Mergà kniužì (tingì) priẽ dárba — by sėstiės, by guĩtiės. *v.* kniùras, lérva, liùrša *Jš.*

Knižėti (*не* kniėžėti *ли? ср.* gniėžėti, gniẽžti, -žẽjo *зудѣть, свербѣть* *Km.*), -žì, -žẽjo [1]), *Puš.* *заботить,*

---

1) Ср. латыш. kniẽzt = niẽzt *зудитъ, свербитъ* (= лит. niẽžti, inf. niėžėti) *Bielenstein Lett. Spr.* I 210. *Ред.*

лежать на сердцѣ; tkwić w sercu. Rūpẽsnis kaĩp rẽmů knižėjo širdỹ. *v.* knitėti, kniėtėti.

Knižinėti, -ėju, -ėjau, *рыскать, искать; szukać.*

Knóba, -bos, *угрюмый, унылый человѣкъ; ponury; człowiek brzydkiej twarzy Jš.* ⊹ Knóba yrà žmogùs negražaũs véida *Jš. v.* knõbinėti.

Knóbčioti, -čioju, -čiojau, *Al. кивать головою, клевать носомъ отъ дремоты; kiwać głową, podnosić i spuszczać głowę.* Añs knóbčio kàd miẽga nór — knóbt knóbt!

Knòbica *v.* knàbica. Kõ tù čià knopsaĩ kaĩ knòbica—ar neĩsi neknopsójęs! *Š.*

Knóbikin, *adv., Al. съ опущенной головой; nos spuścić.* Anà apsižãnijus (*об.* ištekėjus) knóbikin (hoznà, rūstà) palìka. ⊹ Anám bús knóbikin — nūléis nósį *Al.*

Knobikis, -kia, m. *клювъ; dzióbk. v.* snãpas.

Knõbinėti, -ėju, -ėjau, *ходить опустивъ голову; iść powoli pochyliwszy się jak szukając czego.* Sẽnis knõbinė (bastinė) kaĩp snáuzdamas. Arklỹs knõbinė põ ũlyčias par̃ naktìs võs gývas. Anà knõbinė põ dirvàs, nór kañ suvókti. ⊹ Kur̃ knõbinėji põ kerčiàs nósį nuléidęs *Jš. v.* snobinėti.

Knõbinti, -nu, -nau *(Al., Kv.), идти согнувшись; iść (o ponurym).* Kur̃ tù knõbini (einì pamažù) kaĩp snáuzdamas? *v.* niũrinti.

Knobóti, -óju, -ójau, *Sv. брать размазывая.* Kiaũlė knobója ẽdalą. Kám tù išknobójai kõšę? Svíestas išknobóta sù pir̃štais *Ds.* ⊹

Knobsóti, -saũ, -sójau (*Al. v.* knopsóti), *торчать опустивъ голову; być nos spuściwszy; siedzieć.* Gìrtas beknõbsa kaĩp várna miẽžių apsilẽsusi. Kàd snáudžia arklỹs, tadà knõbsa nósį nuléidęs, nuknẽbęs. Dẽl meñka łãša jìs vìsą nãktį knõbsa (łáukia) bè negaũs. *v.* snarpsóti.

Knóbt *(interj., wyraża spuszczanie głowy)* arklỹs sù gáł̃va! *v.* knobũti.

Knóbti, -b(i)u, -bau, *клевать, бить клювомъ; dziobać.* ⊹ Žą̃sins įknóbė (įžnýbo) *Pk.*

Knobũti, -ũju, -avaũ, *кивать головою, клевать носомъ; kiwać głową.* Knóbt *(Ms., Slt. и* knàbt *Š.)* knóbt, gáł̃vą łañksta snáuzdamas, taĩp knobũja añs. Arklỹs knobũ sù gáł̃va — knóbt! ⊹ Ir knobũ *(и* knàpso *SN.)* kaĩp várna šúda apsilẽsusi *Al. Jb.* Kõ čià tù knobũji (kinknóji)? *Ms., Slt. v.* knóbčioti, gniũsũti.

Knoja *N.* 223 *изъ SzDi* 254 *n. c.* płocica, płotka *(Alburnus, rubellio); опечатка вм.* kuoja *(KL.* 47[a], *R.),* kũjà, -jõs, kũją *плотва Db., Ds., Kp., Pm., Vb. v.* mẽkšras, raudà. ⊹

Knõpinti *(Kp. и* knãpinti *Pal.)*, -nu, -nau, *идти согнувшись, спотыкаясь; iść chyłkiem; iść potykając się KL.* 46[b]. Jìs knõpina akìs nuléidęs. *v.* knõbinti *Jš.*

Knopsóti, -saũ, -sójau (*v.* knobsóti), *дремать, быть соннымъ; корпѣть, сидѣть (за работою); ślęczyć, badać, dopatrywać, stać niezgrabnie KL.* 46[b]; *wisieć nad czem Lnk.* Jũzapas añt knỹgos knõpso *Lnk.* Knõpso *(дремлетъ)* gáł̃vą nuléidęs *Sv.* Debesìs knõpso, bùs lytaũs; knõpso *(imperson.)*, gál lytaũs bùs (úka-

nota) *Ar.* Knopsója spargìntų pùpų paválgę *WP.* 213. Arklỹs tečiaũs knopsójo peȓ vìsą nãktį, nẽ nósiės priẽ žolẽs nekìšdamas *VPK.* 23. Arklỹs knõpso (stóvi nósį nuléidęs) prìrištas *Kp.* Knõpsa kâp várna mėšła apsilẽsusi *Al.* Paknopsójo (pasėdė́jo niẽko nekalbė́damas) ir išvažiãvo *Ds.*, *Pand. v.* snopsóti. +

Knópti, -pu, -piau, *идти оступаясь.* Kõł nuknópu *Sr.* Raudóna rópa kiałaliù nuknópa (Žydáuka) *Šm. v.* knõpinti. +

Knošas, -ša, m. *сильное желаніе; chęć silna v.* knošti *Jš.*

Knošti, -štu, -šau, *Vel. сильно желать, быть склоннымъ; skłaniać się, silno chcieć.* Aš knoštu (pústu, nóriu) važiũti bažnýčion.

Knótiės, knójûs, -jaus, *отставать, отдѣляться.* Atsiknóti (*od* knóti) *odstać, odłupić się KL.* 46[b]. Mẽdžio žiėvẽ knójas, atsiknójo *Pn*[1]. Atsiknójo dũnos płutà *Sb.*, *Vb.* Pãdas *(подошва)* atsiknójo *Pn*[1]. Žiėvẽ, šeberkštìs, nagà atsiknója *Kp.* Atjãkusi agũnà—atsiknójus agũnà *KL.* 95[a]. Raĩkia bañ kíėk atknóť, — kiteĩp nenułupsì *Skp.* Płutà knójas *Kp.* Kàd kepìmas nepasìsaka, płutà atsiknója *Kp. v.* kniótiės, kùsti. +

Knuĩsis, -sia, m. *BF.* 127, *DI.* I 14, *GSt.* 92 *комаръ, мошка. v.* kniuĩsis, kuĩsis, kùsułas. +

Knúpoti, -pau, -pojau (*Ak.* 154), *стоять на колѣняхъ. v.* knùpti. +

Knúpsčias *v.* kniúpsčias. Pũłus knupscia (*если* knu *не опечатка вм.* kniu) *DPo.* 482,15. +

Knùpti, knumpù, knupaũ, *спотыкаться; padam J.* Knãpas yrà kàs bet-kuȓ suknum̃pa (sãkoma apiẽ árklį, vaikùs, jéi nesisérgėdami užkliũva bet-kuȓ) *Sł. v.* kniùpti. +

Ko, kuà? *Al.*[1]) *что?; co?* Kuà sakái? Kuà kalbì? neišgirdáu. *v.* kàs.

Kõ, 1) *зачѣмъ, почему; czego.* Eju bóba ráuti ridìka, rañda begùlintį mužìką. — Ei tù, kõ gulì, ar tù viẽtos neturì? Kõ stóvi vė́jo ãtgaiše (kuȓ pùt vė́jas)? + Tokiõs gražiõs (*sc.* mergõs) kõ gi neĩť (*sc.* piršlẽm) *Sł.* 2) *z genit.*, *jakim*, *jak wielki.* Kaĩp pamatỹs kõ dýdžia *(какой величины)* bùs łangaĩ, taĩ sulýgs dìrbti łanginýčias. Kõ kẽlia didýbė jõ eĩna. Kõ łaĩku *(когда, какъ поздно)* paléida ìš bažnýčios añt velýkų? + Kõ (*adj.; cp.* kũ vardù, kũ bũdù) mẽto dabaȓ skam̃bina? *Nr.* Kõ mẽto ligónis *какъ поживаетъ, въ какомъ состояніи больной Nr.* 3) be kõ *ещо бы.* Be kõ, bè põno žiniõs ir dũčiau! 4) ko nè (konè) *почти что, едва не; prawie co nie.* Ko nè (konè *Słt.*, kãnè *Ds.*, *гдѣ* ā *изъ* o) išvirtaũ. Ko nè lìstinas (sklìdinas) pũds prìmyžtas. Jìs ko nenùmirė tenãjos. *v.* kàs.

Kobinỹs, kõbinia, m. 1) *крюкъ, крючокъ (Er., Pł., Tv.); kruk (do kręcenia powrozów); ujęcie ręką; bosak, osęka P.* Sukù iñ kõbinį (I 513 *n. c.* įka-

1) Что скрывается подъ написаніемъ kuà (ko), остается неизвѣстнымъ. Въ другихъ говорахъ въ этомъ случаѣ употребляютъ вин. ед. отъ kàs; ср. kã *(S.)*. kañ *(Er.)*, kõ *(Pm.)* kõn *(Al., Kr.)*. kõu (Skũdas), kũ *(Ds.. Kp.*.. *Peò*

bìnti, 529 *n. c.* įnérti, 673 *n. c.* įvýti), vejù ìš kõbinia viřvę. Sù kõbiniu užkabìnk durìs. Kobinỹs mė̃šłui kabìnti ìš vežìma. Kõbinius kášk vartẽliams. Sùkas kaĩp mentùris bè kõbinia; žmogùs kuřs greĩtai sùkas (Pártars). ⊹ Kobinỹs — pánčiams sùkti įnagė *Jn.* Pánčius sùka sù kõbiniu *Š.* Dvarè mė̃šłą sù tokeĩs kobineĩs veřt *Š.* Káildirbis sù kõbiniu vokų̃j káilį *Š.* Kobinỹs — kibė̃klis, peštùkas (šiẽnui pèšti) *Al.*; — kanebė̃kas; vą̃šas vežìmui suveřžti *Bt.* Vaĩkis sùk pãkułas į̃ kõbinį *Žm.* 2) *Al. мотыка; łopatka do kopania kartofli.* Sù kobineĩs *(Al.)* bùlves kàs. *v.* kabenė̃kas (kanebė̃kas *u* kebenė̃kas *Er.*), kablỹs, bùsokas *(Vel.)*, kéngė, vą̃ⁿšas.

Kobiniúti, -niũju, -niavaũ, *Al. употреблять въ дѣло крюкъ, крючничать; haczyć, zaczepiać krukiem.*

Kõbinti. Kõ gi čià snioksaĩ nósį nukõbinęs *(опустивъ)*, nuléidęs *Ds. v.* kõburti. ⊹

Kobotas (*ударенiе на* ko-) *душегрѣйка* (*польск.* kabat); *камзолъ* (*DI.* I 54, II 98, *K*¹. 676, *M.* I 125, II 527). Viẽtoje milìnių sermė̃gų báłtus kobotus dėvė́ja *DB.* 39. Põ meškõs kobotu *DB.* 136. Kobotu vargutos apsimóvęs *DG.* 115. *v.* kabãčikas. ⊹

Kõbrinėti, -ėju, -ėjau, *Al. еле тащиться, плестись; chodzić (o słabym).* Kõl čè matė (mótė *Jš*) kõbrinėja, tõl jìs apiẽ jõs vaikùs rúpinos, õ kaĩp ìš akių̃, taĩ ir ìš põmėtiės išléida. Võs gývas kõbrinėju vyvũdamas ìš ligõs. *v.* kõprinėti, kõruliot i, kum̃brinėti, kũprinėti.

Kõbrinti, -nu, -nau, *еле плестись; iść. v.* kõburti.

Kobūrė (= kùbūrė *Al.*), -rės, f. *Al. вершина, макушка; szczyt góry.* Pragìłs kójas eĩnant kobūres. *v.* kaũbrė.

Kõburti, -ru, -rau, *Al. (Ms., Slt.) еле двигаться, плестись; виснѣть; ruchać się; iść powoli.* Bóba sergantì lèd kõbur, lèd gáł pasikùšinti, kója ùž kójos eĩti. Kõbur (lèd paeĩn) sẽnis. ⊹ Lèd pakõbur matùšė III 19 *n. c.* matùšė. Sẽnis vìs dár kõbur (sténgiasi) gaspadoriáuti *Žm. v.* atkõburti.

Kõbžlinti *(SN.) v.* kė̃bžlinti. ⊹

Kočė̃łas (*Ds.*, *Lpm.* I 74, *SzDi* 390) *v.* kočiõłas.

Kočỹłas, -ła (*J.*, *Jn.*, *K*². 44, 134, *KG.* 86) *валёкъ для катанья бѣлья, скалка; wałek, na który nawijasz bieliznę.* Sù kočyłù kočiók drãpanas, baĩtinius. Kočỹłai *(Nr.)*—reĩk sukočiót *Š. v.* kočiõłas *Jš.*

Kočiõłas *Vel. (Er., Rg.)*, kočė̃łas *Al.*, -ła, m. 1) *id.*; *wałek (na który obwijasz bieliznę).* Iñ kočiõłą inkočiók drãpanas. Kočė̃łas *(Al.)* yrà mẽdis apsukuřtinas *(u* apsikuřtinas «apvałùs» *Al.*, *Slt.).* Añt kočė̃ła drabùžį suriẽsi. Sù kùłtuve añt kočėłù kočiók márškinius išskaĩbus. ⊹ Kočiõłas *(скалка)* ir riñtė *(плоская плашка съ поперечными зарубками и рукоятью) SN.* 2) *Vel. валъ, цилиндръ; wał.* Añt pavõłu ir kočiõłu tróbą àpsuka. *v.* kočióti; vẽlenas.

Kočiõtė *Rg.*, kituř kułtuvė̃ vadìnas *Jb.*, *плашка* (riñtė). ⊹

Kočióti, -čióju, -čiójau *(Ds., Rg.)*, *катать бѣлье; wałkować.* Sù kočiołù

ir vaĩkauninkù arbà kùltuve kočiók drãpanas, drabužiùs, pĩõvinius. ⊹ Kamè kočiósi? *DD.* 104.

Kõd *(Rm.*, -d *мягкое)*, kodẽĩ[1]) *почему, отчего, для чего; czemu, dla czego.* Esamõ viẽto kodẽĩ negáusi tabõka?⊹Kõd' nesẽji rũtų? *Tru.* Kõd' neprašeĩ, ką̃? *Lpm.* II 33. *v.* kàs, kõ.

Kodẽ (kõde) *v.* kõd[1]).

Ko-dẽĩ(*u* kõdėĩ *Dn.* I 6, 7, XI 37) *v.* kõd.

Ko-dẽli-g'(*DPo.* 463,14; 466,34; 500,18) *v.* kodẽĩ. ⊹

Kõdis *(Al., DB.* 41, *DS.* 69, *Ms.*, *Slt.*, *SzDi* 80 *u* kodỹs *Kv.)*, -džia, m. *деревянный сосудъ съ подвижной крышкою, коновка(рус.* кадь); *koneіw, kadź (z denkiem).* Kõdis sù viršumì, õ kernà bè viršaũs. Iš mẽdžia kodẽlis nũ gõrčiaus. Sù kodeliù nèš válgyti iñ ĩaũką darbiniñkams. ⊹ Prìdrėbė sàva kõdį sù medù *VCh.* 238,18. Pripìlket kodžiùs vandenimì *BrP.* I 173. *v.* dvidùgnis (dvidùgnė *Slt.*), kìpis, ĩaukneša, raugtinẽ, suktinỹs.

Kodytiės, -dijũs, -dijaus (*не ů ли вм.* o? *v.* kũdas), *Vel. отвязываться, отдѣлываться отъ кого-нибудь; bronić się.* Anà kodyte neatsikõdija (neatsigýnė) nũ jõ.⊹Móters susikũdijo — susìpešė *Snt. v.* atsikodyti.

Kógalei (*изъ* *kója-galiai), -lių, pl. *Al. (Ms., Slt.) послѣдній сортъ шерсти* (kójų, papilvẽs, ůdegõs vìĩna); *runo nędzna.* Vìĩnos strùkos nũ papilvẽs, nũ pažándžių, nũ ůdegõs, nũ kójų vadìnas kógalei *(u* pakójos *SN.).* ⊹ Kógalei — vìĩnos nũ kójų nùkirptos *Kr.;* kàs nukriñta šukũjant vìĩnas *Sr.*

Kógaliotės, -liojũs, -liojaus, *Al. бѣгать(?); biegać.* Ìštarža šũ besikógalio (bėgió) sù šunimìs, kàd užeĩn trãka mė́nů. *v.* trẽsti.

Kógalvei *(Er., K*[1]. 507 *n. c.* Gekrõse, *Ku.)*, -vių, *pl. ноги, печень, голова на студень (dróbʹ mięsa = dróbʹ z nóg i głowy, np. cieląt, gęsi, itd. Jš.); uczta dla ubogich.* Paršẽlių, avių̃, veršių kógalvius (*Jš.; у А. Ю.* kógalius *безъ* v) išvìrk iñ kõšelyną, õ žą̃ⁿsų̃ iñ jùką. Turẽsime rı́ėbius kógalvius apsùlpti kaĩp anà mirs. *v.* kója, gaĩvà; padaronckai, smuĩkmẽ.

Kógalvės, -vių *(Al., Kr., Ms.)*, *pl. f. id.* Prýĩaidus ir paršùs paskeĩdus, žąsìs ir ántis papjóvus, gaspadõrius váišino sàvo šeimýną dẽšromis, vėdaraĩs, riaušeis, kógalvėmis lìg pársivaĩgant, kurì váišė vadìnos skerstùvėmis *DB.* 143. Išvìrinta gaĩvà ir kìtos kógalvės nebevõdija šunìms *VG.* 161. Kógalvės *(u* nõgĩai *Snt.)* — kójos ir gáĩvos (gaĩvà) *Ka. v.* kógalvei. ⊹

Kógas, *pl.* kogaĩ (*Ds.*, *N.* 203) *v.* kóvas. ⊹

Kója, -jos, f. *нога; noga.* Kójos vóra kaĩp žagstelei ìĩgos. Kójas apsiauklėti, apkamšýti. Añs anaĩ kója paspýrė, õ anà kójas pàdegė (?). Kàd añtmin kóją, sãka: kõ ejeĩ basà kója añt veséĩijos. ⊹ Visų̃ gyvulių̃ (pasõgos) põ kóją dãvė *Vìš.* Łóvos

1) Вост.-лит. kõdel *(Kp., Sr.)*, kãdel *(Ds.)* съ долговатымъ (mittelzeitig) *o* и *a;* kôdel *(Pr.)* kâde *(Dsn.)* съ долгимъ *o (a);* kodẽ *(Š.)*, kudẽ *(Rg.).* *Pec.*

kójos — añtrasai lóvos gãlas *Rg.* *v.* błauzdà, kẽža, kìnka, kiškà, konas, lẽtena, ríetas, stáibis, stibýna, šłaunìs.

Kója-galis *Šł.* *v.* kojúgalis. -+-

Kója-galvei *(Sb., Vb.)* *v.* kógalvei. -+-

Kójena, -nos, f. *Al.* *(Kr., Slt., Vr.)* 1) *шкура, снятая съ ногъ животнаго; skura z nóg.* Nãginės ìš kójenų padìrbtos. Skūrà nũ stibýkaulıa gývolıa, neraugìnta, su płaukaĩs, vadìnas kójena. -+- Kójenos — kárvės skūrà ar árklıo, kur nũ kójų nùłup; nũ paskutìnių kójų balkenas (nesıūnamas nãgines) pasidìrb *Š.* Prỹ pirmų̃jų kójinų pamãtė prytaisýtus gelžiẽs nagùs *WWK.* 79. 2) *pl. t.* *поршни, ступья изъ шкуры съ шерстью* (kójena); *chodak.* Naũjos kójenos. -+- Kójinas raũkti *Ms.* Músų kraštè... kójenomis arklenų̃ ir̃ jáutenų aũstos *DB.* 6. Kojas aũsto... kójenomis *VCh.* 193,20. Kójinas atpjáustytais gałaĩs nūpirkáus *Al.* Apsiãvęs výžinomis ar̃ kójinomis *DB.* 188. *v.* nãginė.

Kójina *(жем.)* *v.* kójena.

Kójingas, -ga *(Al.)*, *кто крѣпокъ ногами* (kójotas); *nożasty.* Šį̃met bùs kójingas šérimas gývolių — reĩks bėgıóti ne vıėnám apleĩ gavìmą šıẽna, kàd nẽr párteksenos. -+- Kójings — dìdelėm kójom: tóks jaũ šìkdams nenuvir̃s *Š.* *v.* kója.

Kójinis, -nıa, m. *Al., Kv., Šr.* *валетъ* (žemùkas *Snt.*); *walet (w kartach) DŽ¹., niżnik w kartach P.* *v.* kója. -+-

Kojõkas, -ka, m. *ходуля; szczudło.* Stýpt, atsistója añs añt kojõkų. Sù kojõkais váikščıo píemens. *v.* kilıõpai *(Š.)*, kirkãlis *(Ds.)*, pėdė *(Vel.)*.

Kójotas *v.* kójingas. Krãgas kójotas *N.* 204. -+-

Kojú-galis, -lıa, m. *Nr., Pas.* *ножки кровати.* *v.* kója. -+-

Kojũkai *(Vk.)* *v.* kojõkai *Jš.*

Kókıas (*SzDi* 73 *и. с.* jaki *и* kokìs) *v.* kõks. Džıaũgsmas kókıas *PS.* II 188. -+-

Kokýbė, -bės, f. *качество; jakość.*

Kokìs *v.* kókıas, kõks. -+- Kokìs dabar̃ vẽjas tavè àtpūtė? *Mar., Vilk.*

Kõklė *(Al., Er.* *и* koklẽ *SN.)*, -lės, f. *Al.* *кафля* (*Łkž.* *и. с.* kafla); *kafla; garnek piecny Jš.* Iš kõklių pẽčius bùs šiĩtas. -+- Iš mólıo nūdrėbto pèčıaus síenos bùvo, mán áugant 1860—1870 m. tėviškėje, iškamšýtos degtaĩs mólıo pųdilėlıais, taĩ tõs yrà «pūdỹnės» *(Al.)*; tõ pèčıaus šóno viduryjè bùvo ketvirtáiniška skylẽ (ùrvas) apıẽ $1^1/_2$ pėdõs płatùmo, augštùmo ir giłùmo, taĩ «kõklė» *(Al.* *и* pečıõnė *Al.)*; tojè kõklėje łaikýdavos vaĩgıai ar̃ vandũ, kàd karštì laikýtumes (stovė́tų); kõklė bùvo sù gelžiẽs skárdos durėlėmis *Sr.*

Koklỹs (I 268 *и. с.* čerpė; *у А. Ю.* kůklỳs) *Vel.* (kõklis *Jn., Pal., Š.,* koklis *P.* *и. с.* kachel), kõklıo, m. *кафля; kafla, garnek piecny.*

Kõklis (arbà õklis — tókıa žolẽ *Lnk.*). -+-

Kõks *(и* kóks *Al., Rg.)*, kokià *(и* kokì *Al., Ms.)*, *acc.* kókį kokį̃, kókią kokią̃ (*KG.* 241), 1) *каковъ, какой; jaki.* Kõks čẽsas, tõks łaĩkas; kokià mótyna, tõks vaĩkas. Kõks skõmas, kàd nóri žinóti kàs teñ. Argì brántas kõks tavè báłda? Kokià vobelìs, tóks

ir vóbūľs. Kokià taĩ nedıėnà («kokì nė dıėnà: ãvys pražùvo», sãko pıėmũ *Slt.*)! Kókıas anà dãra jáibes *(awantura)!* -+- Iš kókıos giminẽs jìs *Sch.* 174. Išaũšo kažìn kókıa šľovìnga dıėnà *Sch.* 208. Bė kokıõs gė́das *ŽCh.* 132. 2) kõks nórint *какой угодно, безразлично какой; jaki kolwiek.* Ar àš čè kókıus nórint rónus raitaũ! Ãkys kókıos yrà, tókıos yrà, bilė (*и вост.* bet tìk) bùlė gerà (kokıõs nórint mergõs gáusıu, žãnysıų̃s). Anà neišsimãna kókį nórint gẽrą výrą gãva.

Koktù, *adv.*, *Vil. совѣстно, больно, непеприятно, противно (соб. каковó, какъ?); jak by coś; jak (źle).* Mán lýg koktù. Kàd ligónis yrà namiẽ vìsai šeimýnai koktù *(не каково, противно)*—kaĩp pasıaubtì. Koktù gyvénti gyvãtninkui. -+- Koktù *welchergestalt M.* III 150. Mìslyk tìk, koktù táu bū́tų *(каково бы было тебѣ)*, kàd pasikìñkęs néi kõks jáutis viĨkt turė̃tumbei sàvo žãgrę *Dn.* X 506. Koktù mán žiū̃rėti *Rg.*, *Vel.* Koktù táu bùs *Vel.* Mán koktù (baisokù) *Ad.*

Kokulìnis *(об.* koklìnis *Snt. и* kõklinis *Pal.), -nė, изразцовый; kaflany.* Kokulìnis pẽčıus.

Kokulis, -lıa, m. *Vel. отдушникъ въ формѣ горшка, кафля; kafla jak garnek.* Sıaurù dugnù, plačeĩs nasraĩs, keturkam̃pis kõkulis dė̃l traukìma šiľumõs iñ vìdų. *v.* kõklė, pū́dýnė.

Kokulninkas, -kė, *кто дѣлаетъ кафли; kaflarz.*

Kõľ *(Rg.)*, kõlei, kõleg, *пока; póki.* Šáľta kõľ pagundì. Gaľvósūkis kõľ išmanaũ kókį dárbą (rašýti žodžıũs). Brùzdink jū̃s kõľ subrùzdinsi, kàd dìrbtum greĩtai. Bľunzgıau (bľązginau *Snt.*) kõľ išbľunzgıau (išdùlkinau) maĩšą mìľtų̃tą. Anà blėsìna kõlei užblėsìna (nesùžıėbė) ùgnį. Kõleg pársimanıau, prigudaũ, sunkù mán bùva čè. -+- Válgyk kõl gardù, dėvė́k kõl gražù *Sľan.* Kõl rıėbùsis sulýs, taĩ lıėsàsis padvẽs *Sľan.* Trobõ šıupinỹs vìrė, kõľ tikt *(пока наконецъ не)* vìsos plė̃čkos ištuštė́ja *Žm. v.* ikì, ligì, pakõľ.

Kõľ' *(и* káľ *Ds.) почему?* Kélki, broľaũ, kõľ žirgė̃lıo nėšeri? *Pab.* Kõľ vãkar nebuvaĩ? *Nr. v.* kodė̃l. -+-

Koľa, -ľos, c. *кто о что-нибудь опёрся; oparty.* Kuñs atsikõlęs ẽsti, tàs koľa. *v.* ľoša.

Kõle *(діал.* kõľe) *v.* kõleg.

Kõleg *(sc.* kõlek *Jd.* 605,13, *Rg.*, *Snt.*, kõľek *Rm.:* kõľe *Dsn.) v.* kõľ.

Kõlei *(Rg.*, *Viľk.*, *M.* III 149, kõľei *DPo.* 176,29; 223,47 *и* kõľai *DPo.* 180,27; 200,17, *Ds.*, *гдѣ* -ľai *изъ* -ľei, -lei) *v.* kõľ. -+- Teñ jì kõlei prabùvo *Lp.* IV 99. Pagyvẽno teñ kõlei, jaũ suľáukė vaĩką *Lp.* IV 145. Kõľai *(до котораго мѣста?)* táu reĩkıa suárti? *Vad.* Lik kõlai tù čì búsi?—lik šventám Jùrgıui *Vad.* Koľaĩ ãnas čià bùs, toľaĩ àš neataĩsıu *Sľ.*

Kõleik *(Pn.*, *Viľk.) v.* kõlei. -+-

Kõlek *v.* kõleg.

Kolıavõnė, -nės, f. *Vel. поношеніе, руганіе; hańba, szkalowanie, łżenie.* Negalıù kľausýti tokių̃ kolıavõnių.

Kolıavóti, -óju, -ójau, *поносить, ругать; hańbić. v.* kõlıoti.

Koliẽčyti, -čiju, -čijau, *Vel.* *калѣчить, увѣчить; kaleczyć.* Kàd łúžt, nepašãłusi ir błauzdàs koliẽčija, bùs błaũzdłauža. *v.* gónyti (-niju *Al.*, *Słt.*), zdramyti, zdrõdyti, žeĩsti.

Kõlik *(Gr.)* *v.* kõleik. ⊹

Koliõnė, -nės, f. *поношеніе, ругань; hańba, obelga.* Jìs ùž tókį dárbą veȓtas koliõnės.

Kõlioti *Vel.* (*Er.*, *K*². 161, *Kv.*, *M.* I 126, *SzDi* 139) *u* kolióti *(St.)* *ругать, поносить, чернить* (*польск.* kalać); *стыдить (Pr.)*; *czernić, lżyć.* Jýnai pradėja kõlioti (deȓkti, bałãzyti) girtũklį. ⊹ Įkõlioja *zamiast* įgrūmója *Tv.* (*KL.* 39[b]). Piktaĩ kaȋba ir kõlioja *PS.* II 42. *v.* błazgãtyti *(Er.)*, nèvėžioti *(Al.)*, šañdyti, vãksyti.

Kolióti *v.* kõlioti.

1. Kõlis, -lia, m. *Al.* *хвальба; chwała.* *v.* kõlyti.

2. Kõlis, -lia, m. *Puš.* (*J.*, *Jn.*, *Nr.*, *R.*, *KL.* 86[a]) *брюква; brukiew.* Atgríėžęs gríėžinį kõlia dũk jãmui. *v.* gríėžtis, sėtinỹs.

Kolytà, -ỹtos (*DŽ*¹. *n. c.* mieszek, *K*¹. 232, *M.* II 466 *n. c.* Tasche, *Ms.*, *SzDi* 81 *n. c.* kaleta, *NT.* 1701 *Marc.* 6,8), f. 1) *кошель, мошна,* (kùlio maišẽlis tabõkui arbà piningáms *Ms.*); *kiesa z całej skóry; irszany mieszek (scorteus sacculus) P.* Vìsą skũrą ožiùka, katùka sù kójomis nùłupa ir padìrba kolỹtą dẽl pinigũ. Tà mergà óžio kolytà. Gẽrą kolỹtą betùrįs pinigũ. ⊹ Kàd šiñkarka búčiau, prỹ kolỹtos stóčiau *Jd.* 1523,9. Pamãtė žmõgų ištráukiant ìš kišẽnės kolỹtą pìlną pinigũ *VPK.* 18. Bepìgu ìš svetimõs kolỹtos ne mokėti *DA.* 39. Judõšius turėja kolỹtą *BrP.* I 362. 2) ⊹ *родъ лепёшекъ, ватрушка.* Giebt der Braut... einen grossen runden Strützel *(Kolita)* auf den Weg *Lepner* 40. Sie haben auch eine Art dicker Fladen, welche sie *Kolitas (nom. pl. Ред.)* nennen, darinnen ist nur Glumbds *(творогъ. Ред.)* und keine Butter gebacken, und gleichen der deutschen Butterfladen *Lepner* 80. 3) ⊹ *Bal.*, *видъ травы.* *v.* bliózė *(SN.)*, čerãsłas (čerẽsłas *BrP.* I 364), mãkas *(Š.*, *Vb.)*, makõkas, makšnà (mašnà), tũzė (dũzė *Er.*).

Kolyta, -tos, *c.* *Al.* *самохвалъ, хвастунъ* (girmakšlỹs *Š.*); *samochwał.* Kolyta víėns tóks žmogus, kuȓs kõlijas, kuȓs pakołkà. *v.* kõlyti.

Kõlyti, -liju, -lijau, *Al.* *(Š.)* 1) *хвалить; chwalić.* Kañ kõliji anañ — iškadà. ⊹ Pakõlija — pagýrė, iškõlija — išgýrė *Š.* 2) *reflex.*, *похваляться, хвастать; chwalić się.* ⊹ Kõlijas — gìras ar mañdrei padìrbąs, padãrąs *Š.*

Kołói (*v.* kõlei) tù čià búsi? *Ds.*, *Sł.* ⊹

Komyti, -miju, -mijau *v.* kamũti *dręczyć, męczyć KL.* 46[b]. *v.* kamũti. ⊹

Komũlỹs, kómũlį *(Pn*²., *Šm.)* *v.* kamũlỹs. ⊹

Komzũlė (*sc.* *жем.* kǫmzǫulę *Al.*, *Ms.*, *Słt.* *изъ* kamzũlė), -lės, f. *Al.* *камзолъ, жилетка* (kamzúlė *K*¹. 676 *das Kamsol, eine Frauenjacke*); *куртка, полукафтанъ; kurtka.* Vienmulẽ komzũlė (*sc.* kamzũlė) výriškų bè liẽmeñs. ⊹ Komzule *w Telsz.* v. kurtkiale v. katenka *w*

Ros. siermiężka krótka dla kobiet KL. 133ᵃ. Kamzūlės netekáu *Jd.* 1286. *v.* kamzūlė (kamzūlė).

Kónai, *adv.* (*соб. род. ед.* kõ *чего* + *усилит. частичка* -nai). *Vel. что; co.* Ne (*sc.* neĩ) tų̃ reĩk daiktų̃, ni (*sc.* neĩ) kónai. Ni sakiaũ, ni kónai (neĩ sakiaũ, neĩ kõ *Ds.*). *v.* kàs.

Konas, -na, m. *нога (презрительно); noga.* Atim̃k sàva konus (stibýkaulius), mataĩ kàd añkšta (*y A. Ю.* ankštáj!!) čè sėsti. + Konai *pogardliwie o członkach ogromnych (np. nogach) Vk.* (*KL.* 40ᵃ). *v.* kója, kiškà, stibýkaulis (stabúkaulis).

Konė (*Sch.* 167) *v.* kõ 4) + Tūdu nùmìrélei šokìno jiẽdvi teĩp, kàd konė į̃ smer̃tį nušokìno *Sch.* 147. Jìs bùvo sù pačià ir̃ vaikaĩs povisám nudrìskęs ir̃ konė badù nùmirė *Sch.* 209. Konė į̃ dū̃bę įkritáu àš *Er.*, *Kv.* Konė išvirtáu *Rg.*, *Slt.* Konė nukrìto *Pal.*

Konevei̇̃kti, -kiù, [iš]konèveikiau (*об.* kąneveĩkti)[1]), *Vil.* (*Puš.*) *разрыть, разваливать, изгадить; насиловать; parzyć się.* Tẽkis konèveikė kõl iškonèveikė (*и* iškõneveikė *Pr.*, *Rg.*). *v.* ką̃, nè, veĩkti.

Kontãpyti (on=*жем.* on *изъ* an) *v.* kantãpyti, -piju, -pijau (*Mar.*, *Pal.*, *Rg.*, *Vilk.*), *драть, колотить; жрать, лопать; jeść.* Rytó sù mėsà kontàpysma (ėsma). + Káilį kantãpija.

Kontenas (*вм. жем.* kõntens *Al. изъ* kañtinas; *ср.* kañtents *Š.*), -nà, *довольный* (*польск.* kontent); *zadowolony Jš.*

Kontenumas (*вм. жем.* kòntenòms *Al.*, *Slt. изъ* kantinùmas), -ma, m. *довольность; zadowolenie.* Jõs kontenùms dìdelis. *v.* kontenas *Jš.*

Kontóti *v.* kantóti (*sc. ne*kantū́ti). —

Kopà, kõpos, f. *Vel. песчаный наносъ, дюна* (*об. pl. t.*); *pagórek (piasku).* Kopà yrà kalniùkas smiltiẽs. + Kopa (smiltiû) *DŽ*¹. *п. с.* wydma. Kõpų kalnẽlis *Sch.* 6, kõpų káłnas *Sandhügel K*¹. 310. Kõpos *sandige Hügel am Meeresufer, daher die (kurische) Nehrung K*¹. 310 *п. с.* Düne. Pìlį kõpomis (*насыпь*) aptvė́rė *DG.* 12. Vókiėčiai... blõškėsi į̃ pajū́rį ir̃ tenaĩ kõpomis ir̃ smiltýnais norė́jo į̃ Parusį (*sc.* Prúsus) įsigáuti *DI.* II 353.

Kopa (*об.* kůpà), -pos, f. *Al. множество, толпа; собраніе, сходъ; gromada (ludzi).* Kopomis (būreĩs) apsikróvė aniẽ. Nè kopomis vaikų̃ bùva, gailė́ja parėdýti kõžną pirmiaũ. Kopų kopomis eĩn — par̃ kìts kìtą, par̃ sniẽgą breñd (brèd *Al.*), griẽb, tū̃r grãbą nẽšant kàd nenukrìstų. + Vı́ėnus pàts ...sáu skýrė, kitùs riñko pàts svíėts, į̃ kopas suẽjęs *DB.* 159. Výrus į̃ kopą kélti *DB.* 172. *v.* kůpà.

Kopas, -pa, m. *карабканіе, взлѣзаніе вверхъ; lezienie w górę.* Kóks jõ kopas sunkùs — kópias lìpdamas bè kóptų ir̃ negãli įsikópti. *v.* kópti *Jš.*

Kopėčià *v.* kópėčios.

Kópėčios (*M.* II 324, *DPo.* 532,31; 626,46), -čių (*SN.*) *и* -čių̃ (*Rg.*, *Snt.*, *Vb.*), f. *pl. t. лѣстница (и* kopėčià *Er.*); *drabina.* Pastãtęs kópėčias

---

1) Ср. зап. (*SN.*) iškãneveikti съ долгимъ *a*, вост. вилкомир. iškū̃neveikti съ долговатымъ Діал. *o* ‖ *a* ‖ *u* восходятъ къ *ą* изъ *an.* *Ред.*

lìpk, kópk, añt žãga, añt brãga, añt stóga. -+- Jìs nũ kopėčių̃ nupū̃lė K^1. 418 *n. c.* fallen. -+- Lìpa kópėčiom; płaukaĩ nukirptì kópėčiom *SN*. Stógas kopėčiõms deñgtas; płaukaĩ kopėčiõms *(террасообразно)* nukirptì — nelýgiai, negražiaĩ *Nr.*, *Rg.* *v.* kóptos.

Kopė̃jas, -jà, *кто убираетъ, кладётъ навозъ на телѣгу; nakładacz gnoju do wozu.* Kur̃s ìš tvárta kráun mė̃šłą iñ vežìmą, tàs kopė̃jas. *v.* kõpti.

Kopės *v.* kópėčios. Iñsiu kopes *Jd.* 269,6. -+-

Kopinė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *лазить; лазить къ пчеламъ, брать мёдъ (Er.;* imti mẽdų *Ds.); podbierać pszczoły.* Eĩna bìčių kopinė́ti. Sù šáukštu kopinė́k bitìs. -+- Žemà tvorà vìsos óžkos kopinė *Sch.* 100. Bitès kopinė́ju *Dn.* VIII 45, *Gau.*, *M.* I 28, II 279, *Mar.*, bitìs kopinė́ju *Rg.*, *SN.* Drevès *(борть)* kopinė́jo *Jd.* 410,2; 965,2. Medaũs kopinė́tiė *TP.* 64. *v.* kópti.

Kopìnti, -nù, -naũ, *caus. v.* kópti *leść (w górę).* -+- Pir̃m bùvo łakštū̃tas, paskuĩ bùvo pakankałū̃tas, pa-mikir̃to gùdas kóją, įkopìno augštynuui svirnè (Žìrnei) *Sch.*

Kopkė I 417 *n. c.* gaubtė. -+-

Kopła (=kópła, -łės *A. Ю.* I *послѣсловіе, стр.* XI *діал. см.* kóplė), -łos, f. *Puš. родъ топора; naróg na drzewcu.* Kópła dė̃l kopìma, kirtìma mólıa, ůłõs. -+- Kóplė — žãgrė užmautà añt kreĩvo pãgalıo mólıui kir̃sti (šùlinį kãsant etc.) *Nr.*, *Puš.* *v.* kaplỹs.

Kóplė *v.* kopła.

Kopłū̃nas, -na, m. *Al. (Slt.) растрёпа, неряха* (žmogùs sù papū̃rusiais płaukaĩs); *тюря Rm.; rozbojnik. v.* popłū̃nas.

Kopłūnū̃ti, -ū̃ju, -avaũ, *Al. (Ms.) ерошить, трепать волосы; тузить; bić.* Kám tù kopłūnū̃ji pãčią?

Kõpos (*KG.* 179 — die Sanddünen der kurischen Nehrung), Kõpų (*K*¹. 310, *Sch.* 6) *v.* kopà.

Kõprinėti *v.* kõbrinėti.

Kópta, -tos, f. *пристань, помостъ на сваяхъ для судовъ* (*M.* I 126, II 174, 204; kópta, priirìmo vıėtà *R.* II 21, *M.* II 28); *ступень; szczebel, w drabinie poprzeczne drewno.* -+- Kóptosp' — ikì płaũksmo *Br.* (*BG.* 295). *v.* łáipta.

Kóptelėti, -lıu, -lėjau, *demin. v.* kópti *łazić w górę.*

Kópti, -pu *(Dn.* VI 23, IX 71, *M.* I 126, II 453, *Mr. и* -pıu I 592, *Kurš.)*, -pau (*Mr. и* -pıau *M.* I 126), 1) *Kal. взлѣзать, взбираться; слѣзать; leść w górę, wstępować.* -+- Užkópė añt stógo *NT.* 1701 *Luc.* 5,19. Nevèsk óži į̃ dar̃žą, kõps ir̃ patsaĩ *Sch.* 92. Aš užkópusi kalnẽlį pamačiaũ trìs žvejáčius *Sch.* 8. Kópu, inkópau, kópė (*изъ* kópť) dravẽn *Mr.* 2) *брать мёдъ, подрѣзывать соты* (*соб.* лазить); *podbierać.* Aš kapù *(sc.* kópu *Al.)* mẽdų ìš ãvilıa. Medaũs kópti atejaũ. Aš kópıau bitìs. -+- Bitìs kópti, mẽdų kópti $DŽ^1$. *n. c.* łaźbić. Mẽdų, bitìs kóp *Al.*, *Kv.* Išė̃ja į̃ krúmą drẽvėse *(борть)* ir̃ įkiłūsè medaũs kópti *VCh.* 238,17. Kópti įkilūsè mẽdų *VCh.* 238,7. Vàkar bitìs kópėm *Žm.* 3) *reflex.*, *взбираться, лѣзть;*

wleść, wczepić się. Nevèsk óžì daržañ, kópsis (kõps *Jš.*) iȓ patsaĩ. Łokȳs (meškà) kópas (kópıas *Jš.*) iñ mẽdį priẽ bìčių. *v.* lìpti, rõptıės, rū̃pštiės.

Kõpti, kapù (*жем. см.* kapıù *u* kopù *DŽ.* 11 *n. c.* cumulo *см.* kopıù *KG.* 319), kopıáu, *Al.* (*Ms.*, *Slt.*) 1) *класть навозъ вилами на телѣгу; nakładać gnój do wozu.* Kū̃tė mė̃šlus kapù (dedù) sù šakè iñ vežìmą.-+-Mė̃šlus kàp *Ms.* Šãkė mėšlų̃ kapamóji *Ms.* 2) *сгребать; окапывать, окучивать, покрывать землёю; garnąć do gromady, zbierać.* Mė̃šlus kapù iñ šúsnį, iñ vežìmą. Ùgnį kopıaũ iñ krū̃vą.-+-Õne, kõpk (užkõpk) ùgnį (anglìs) pelenaĩs, kàd añglys neišplėnėtų! *Ms.*, *Slt.* Roputės kõpti (kaũpti). Abazė apsìkopė (*окопались*) *DI.* II 419. *v.* iškõpt, kapinėti, kapstýti, kaũpti, kū̃pti, mė̃žti.

Kóptos, -tų, *pl. Kal.* (*Al.*, *DU.* 25, *KL.* 90ᵃ, *Kv.*, *Sch.* 86, *Vk.*) *лѣстница* (lıẽsvos, -vų *Ds.*); *drabina.* Kóptomis lìpk, kópk añt stóga, añt vìškų.-+-Šiñ nãktį regė́jau kóptas *WP.* 227. Nukrìto kóptų nepastãtęs, nuskeñdo lìpta nepamãtęs *DA.* 46. *v.* kópėčıos.

Koptū̃ras (*Ds.*), -ra, m. *капоръ; навѣсъ у очага, очажный колпакъ; kaptur u pieca.* Pẽčei jáujo sù koptū̃rais. *v.* gobtū̃ras (*Jn.*, *Š.*) *Jš.*

Kopū̃stas *одинъ кочанъ капусты*, *pl.* kopū̃stai *капуста; kapusta.* Nū̃ kirmių̃ kálkėmis, pelenaĩs, nū̃ kẽlıa smìltimis barsta, kanapès sė́ja taȓp kopū̃stų. Płatelį jáutį łaũk ìš kopū̃stų (ìš méilės).

Kopūstýnas, -na, m. *мѣсто, гдѣ посажена капуста; kapustniak.* Rasõdą sodìnk iñ kopūstýną, õ sė́k iñ rasõdninką.

Kõr (*interj.*) *v.* kõrkti.

Korà, -rõs, kõrą (*Ds.*, *K²*. 212) *v.* korõnė. -+-

Koraiłiū̃ti *v.* kõrinėti.-+-Pérlito iȓ koraiłiū̃ja tū̃.

Koras *v.* kū̃ras. —

Korė́jas *v.* korìkas.

Korėjȳs *v.* korìkas.

Korė̃ti, -rė̃ju, -rė̃jau, *Al.* 1) *дѣлать, лѣпить соты; robić plastry (o pszczołach).* Bìtys linksmaĩ ìma korė̃ti iȓ tū̃ prakorė̃s (pridiȓbs korių̃). 2) *становиться ноздреватымъ, пористымъ* (*Er.*, *Š.*); *dziurkowacieć.* Pyrãgas nū̃ gerų̃ mıėlių̃, dū̃na geraĩ iškìłusi, korė̃ kaĩp korȳs bìčių.-+-Dū̃na iškorė́jusi *Ba.*, *Kal.*, *Łkžm.* *v.* akė̃ti (akýti), kıogždė́ti (*praes.* kıõgžd *Al.*), kıõžti, kıùrti, pùrti.

Koriáuti, -rıáuju *u* -rıáunu, -rıavaũ, *подрѣзывать соты; podbierać plastry.* Bè łaĩka nekorıáuk (nełáužyk korių̃).

Korìkas (*u* korė́jas *Ds.*, korėjȳs *Š.*), -kė, *Vel.* *вѣшатель; wieszaciel.* *v.* žmogkarȳs.

Kõrinėti *v.* kıõrinėti.-+-Párkoręs (*u* pérkoręs *Ds.*, *Kp.*) iȓ kõrinėja — łabaĩ sudžıúvęs, neė́dęs, pártrūkęs válkıojas, kõrinėja (*u* koraiłiū̃ja *Lnk.*). Korinė́ti *chodzić przecharłszy* *KL.* 46ᵇ. *v.* kárti.

Korinė́ti, -ė̃ju, -ė́jau, *собирать мёдъ.* Bitùtė añt łankõs mẽdų korinė́ja *Jd.* 542,1. *v.* korė̃ti. -+-

Korìnis *сотовый*. Dãvė łuĩtą korìnıa medaũs *Žm*. *v*. korỹs. -+-

Kõrinti, -nu, -nau *(DI*. I 473, *Lnk*., *Slt.)*, *плестись, еле двигаться; iść przecharłszy KL*. 46ᵇ. *v*. kıõrinti, kõrulti. -+-

Korỹs (*и* kóris *R*. I 65, 84, II 74, 104, *M*. II 98, 137, *гдѣ* ó=õ, kôris *UL*. 9), kõrıa, m. *сотъ; plastr*. Bìtys sıùva korıùs. Vãška korỹs iškorė̃jęs. Kõrį *(kiesa)* korinė́ja.

Kõris *v*. korỹs.

Korýti, -rįjù, -rijaũ, *Vel*. *(Vilk.) становиться ноздреватымъ, пористымъ; рыхлѣть; dziurawieć jak plastr*. Lẽdas korĩja pavãsarį. Dū̃na kaĩp korỹs korĩja.-+-Iškorìjusi dū̃na *Jur*., *Ke*. Snıẽgas, lẽdas iškorìjęs *But*., *Sk*., *SN*.

Korıū́ti, -rıū̃ju, -rıavaũ, 1) *дѣлать, лѣпить соты; robić plastr (o pszczołach)*. Bìtys korıū̃ (sıùva korıùs). 2) -+- *становиться ноздреватымъ; вздыматься, вздуваться*. Žẽmė išsikorıãvusi — šaĩčıa iškeltà *Š*. Perkū́ns... nuvar̃gusią ir̃ iškorãvusią sáulę... paléidęs *VCh*. 196,12. Snỹgs pavãsari i(š)sikorıú *Žm*. Tãrė gintarùs ẽsančius ...pušų̃... iškorıãvusıomis ãšaromis *DB*. 216.

Kõrkti *v*. kar̃kti *(Nr.)*. Vištà kõrkıa — kõr-kõr-kõr *Ds*., *Kp*., *Sł*.-+-

Korkū̃lė (*sc*. *жем*. kọrkūlę) *v*. kùrkūlė.

Korła, -łos, *c*. *Puš*. *карликъ* («карла»); *karzeł*. Mãža ũglıaus žmogùs bùs korła. *v*. kernẽžis *(Ds.)*.

Korõnė, -nės, f. *Vel*. *(Ds.) наказанiе, кара (польск*. karanie); *kara*. *v*. karõnė.

Koróti, -óju, -ójau, *Vel*. *(Ds.) карать, наказывать; karać*. *v*. karóti.

Kortà *v*. kvortà.-+- Kõrtomis žáisti *K*[1]. 678, *K*[2]. 195.

Kõrulıoti (kõrulıū́ti *Rg*., *ср*. *BF*. 127), -lıoju, -lıojau, *висѣть, болтаться; еле волочить ноги, ходить пошатываясь отъ слабости; chodzić ledwo żyẃ z choroby*. Ser̃gant (*sc*., sir̃gdamas) võs gývas kõrulıojau vyvū̃damas. *v*. kõbrinėti *Jš*.

Korulỹs, kõrulia, m. *Al*. *свѣсившаяся, болтающаяся масса* (kàs kõruł); *dzyndzyk*. Añt padė́łkų koruleĩ kõruł (kýba).-+- Bìčıų korulỹs *Al*., *Slt*. *v*. kõrulti.

Kõrulıū́ti *v*. kõrulıoti.

Kõrulti, -łu, -łau *(Al*., *DŽ*. 29 *п*. *с*. pendeo, *Kv*., *Ms.)*, 1) *висѣть, болтаться; wisieć*. Sijõnai, maišaĩ kõruł añt kártıė́s. Kãtiłas añt vą̃ⁿša, ríė́šutas, vórtinklė́s kõruł pałubeĩs. Šìnka (*об*. kum̃pis), pūslẽ kõruł (kýba) pakabìnta. -+- Rıė́šutaĩ kõruł añt víė́nu stíė́bu *DKn*. 41. Atẽjusıu pàs kártuves — (véiz) žmogùs pakárts bekõrułąs *DPus*. 2) *идти пошатываясь отъ слабости; chodzić (o słabym)*. Anà eĩna vyvū̃dama, võs kõruł ìš ligõs. 3) *нести пошатываясь; nieść*. Kõrulte atkõruł (àtneša) maĩšą rugių̃, bùlvių. *v*. kárti; kýboti, kõbrinėti, svim̃burti, tìbałū́ti (tàbałū́tıė́s), vim̃burti.

Korū̃ti *v*. korıū́ti.

Kosałaĩ, kõsałus, pl. m. *Kv*. *выкашливаемая мокрота*. *v*. kóséti. -+-

Kõsalỹnė, -nės, f. *Al*. *(Kv*., *Pk*., *Žid.) студень; kwaszanina*. Kõsalỹnė *(Al.)* sù mėsà ir̃ káułais, drebulė bè káułų,

tìk sutenė́jęs vandũ. *v.* kõsena, drebulė (drebuleĩ *Ds.*, drebùčei *Rg.*).

Kosas, -sa, m. *кашель; kaszel.* Kosaĩ suñkūs añt širdiẽs. *v.* kosulỹs *Jš.*

Kõsas (*Al.*, *Kv.*, *Łkž.*, *VG.* 112) *Žem.* *v.* kůsas, kvõsas. -+-

Koselė (*u* koserẽ *Vilk.*, kosurẽ *SN.*), -lės, f. *Puš.* *глотка, пасть; gardło.* Kosėlė tàva užkìba ìš kósėjima. *v.* kósėti.

Kõsena, -nos, f. *Al.* (*Ka.*, *Kr.*, *Rt.*, *Slt.* = kõsina) *студень; kwaszanina.* Čė kosenõs (*Al. Jb.*) ìščekšnos. Kõsena pir̃štůse glitì, lim̃p pir̃štai iñ kùpetą. -+- Ìšvirė kõsiną, bėt neskãnią *WP.* 94. Vìrina kíėk tiñkamys. tečiaũs kõsinas (*gen. s.*) negãva *WP.* 34. *v.* kõšalỹnė.

Kosenỹnė, -nės, f. *Kal.* *кашлянье; kaszlanie (czas).* Rùdenį pir̃m šal̃čeis, õ pavãsarį sniẽgui bė́gant yrà kosenỹnė, kàd daũgel kósi žmonių̃. *v.* kósėti.

Koserẽ, kóserę (*M.* I 127, II 330) *v.* koselė. -+- Vìsą kóserę išsiplikìno *Vilk.* Koserẽn pýlė *A.* II 338. Žmogùs kàd ė́da, per̃ kóserę šiknà matýt *Gr.* Šaũkė visà sàvo kósere *PK.* 514. Išžiójo (sàvo) kóserę (*говоря уничижительно*) *Mar.*, *Vilk.* *v.* *v.* gérkłos (I 703 *n. c.* gerklẽ), stemplẽ.

Koserìs, -riẽs, kóserį (*Švn.*) *v.* koserẽ. -+-

Kósėti, -siu (*SzDi* 86 *u* kósu *Al.*, *Kp.*, *Sl.*, *Sv.*, kóstu *M.* I 127, II 283, kósčiu *Ds.*, *Mar.*, *Rg.*, *SN.* *при 3 pers.* kósti, kósmi *SzDi* 86), -sėjau (*u* kósyti, -sau, -siau *Nr.*), *кашлять; kaszlać.* Aš uždykstù bekósėdamas. Kõ kósi, ar̃ vė̃dara, ar̃ dẽšrų nóri? -+- Kósėk nakósėk, vė̃dara nagáusi *Kr.* *v.* kriõkšti, krunė́ti, kveñkšti.

Kõsina (*жем.* -*ina вм.* -*ena*) *v.* kõsena.

Kósinti *caus.* *v.* kósėti. Pàts kósi ir kìtą kósini (kàd kósėtum).

Kósyti, -sau, -siau *v.* kósėti.

Kósterėti, -riu, -rėjau, *кашлянуть; kaszlnąć.* Negalių̀ kósterėti, ni krìpterėti iñ šãlį. *v.* kósėti.

Kosulìngas, -ga, *кашляющій; kaszlący wiele.* Kur̃s tánkei kósi bùs kosulìngas. *v.* kosulỹs.

Kosulỹs, kósulį, m. *кашель; kaszel.* Negalių̀ kósuli nutrámdyti. Kosulỹs gižìn, ir kósėti reĩk. *v.* krùnas.

Kosurẽ, kósurę *v.* koselė, koserẽ.

Kòš (*Ds.*, *Er.*, *Šk.*, *Kp.*; о *домовитое*) kòš, šaũkdamas árklį priẽ vandeñs. *v.* arklys *Jš.* -+- Kòš, kòš! sẽną árklį šaũk *Š.*

Košailióti, -lióju, -liójau, *Al.* *поцъживать; cedzić.* Põ łašẽlį košailiójau píėną ir̃ sukošailiójau pů̃dỹnę. Aš iñ mažùs pů̃dus negalių̀ košailióti,— nẽr smetõna *v.* kõšti.

Kõšalỹnė (*Al.*, *Ms.*) *v.* kõsalynė.

Košas (*лат.* kuôšs *красивый*) I 266 *n. c.* čekłùs. -+-

Kõšė, -šės (*Ds.*, *Slt.*), f. *каша* (miltiẽnė *SzDi* 86 *n. c.* kasza); *kasza.* Kõšė pridẽgusi priẽ kãtiła vadìnas grandinỹs (grandineĩ *Al.*, *Slt.*). Kõšę vérdant sù mentė, sù menturių màkałůk ìš dùgna varìnia, kàd nesvìl̃tum. *v.* tỹrė.

Kõšeliėna (*Jn.*, *Rm.*, *SN.* *u* kvõšelyna *Ds.*) *v.* kõšeliėnė.

Kõšeliėnė *K*[2]. 218 *n. c.* Sülze. *v.* kõšelyna. -+-

Kõšelyna (I 343 *n. c.* drebulė, 446

n. c. glìmti, *Er.*, *Rg.*, *Š.*, *Tv.*) *v.* kõsalỹnė *Jš.*

Kõšena (I 266 *n*, *c.* čekšnóti, *Ms.*) *v.* kõsena. -+-

Kõšenybė (*K*². 218 *n. c.* Sülze, *M.* I 127, II 439) *v.* kõšena. -+-

Košė́ti, -ė́ju, -ė́jau, ***превращаться въ кашу; ubywac (o kaszy), warzyć się.*** Košė́te iškošė́ja kõšė, nẽr (*sc.* nebẽr) jaũ kõšės. *v.* kõšė.

Kóšinti, -nu, -nau, *caus.*, *давать цѣдить; cedzić.* Pristójusi kóšinu — àš stóviu, õ kìts kóš.

Kóšti, -šiu, -šiau, *цѣдить; cedzić.* Kóšk píeną par̃ kóštuvį. Añs ãł̃ų kóšė iñ ver̃pelę (bãčką).

Koštùvas (*K*¹. 321, *K*². 181, *KG.* 89) *v.* kóštuvis. -+-

Kóštuvės (*M.* II 98, *R.* I 65, II 74), koštùvės (*Dn.* XI 410, *Er.*, *Kv.*), kóštùvės (*Al.*, *Ms.*), -vių, *f. pl. t.* ***процѣживаніе пива и угощеніе при томъ; uczta przy zlewaniu piwa; pokosztowanie przy scedzaniu piwa lub czego R.*** Padìrbus (*sc.* padãrius) ãł̃ų sukviẽčia kaimýnus pàs savè añt kóštùvių (*sc.* iñ kóštuves) pir̃m sukošìma ałaũs. -+- Kàd dìrb krikštynàs ar̃ pakasynàs, priẽ ałaũs šaũk; koštùvių põ uzbõną nẽš sàva susiẽdams apliñkiniams, kàd ãł̃ų kóš *Š.* A(r) nèšma koštùvių? *Š.* Prỹ uždereẽjima, łaimė́jima ar̃ gavìma kókia válgoma dáikta dűd válgyti tõ dáikta sãva šeimýnai ir pažýstamims, sãka — dűdam koštùvių tõ dáikta *Er.* Bitìs kopinė́ji ir dãvi visìms koštùviu medaũs *Er.* Koštùvės ãsti põ bìčkůpiui *Vel.* Šiañdiė bitìs kopinė́jo — koštùvės pàs mùs *SN.* *v.* kóšti.

Kóštuvis (*Er.*, *N.* 206, *Tv.*), koštuvỹs, kóštuvį (*Jš.*, *Kv.*, *Š.*, *Žm.*), koštùvis (*Ds.*, *Kp.*, *Rm.*, *SN.*, *Vel.*, *Vil.*), kóštùvis (*Al.*, *Slt.*), -via, m. ***цѣдилка*** (*M.* II 140, 341, 435); *тряпка для подтирки (Ms., Slt.); cedzidło; cedziworek SzDi* 23, *kosz do cedzenia SzDi* 108. Tù kóštuviu tebsmìrdi — piẽmẽnė tebesì. Skarà vándeniui ir̃ píėnui kóšti vadìnas koštuvỹs. *v.* gùbužis, łãkatas, píėnkošis.

Kõš-viris, -rė (*Al.*), ***въ которомъ варятъ кашу (о горшкѣ)***; *garnek.* Pů̃dẽlis kõšviris. *v.* vandénviris.

Kótas, *pl.* kotaĩ (*Ds.*, *KG.* 143), m. *ручка, рукоятка; черенъ; топорище;* ***косовище; ножка, пенёкъ;*** *tronek.* Mõčeka kłáusia pódūkros ligóniės, ar̃ nenóri šẽpečia kóta ė́sti? Nũ kóta nugyvẽna (*sc.* Nũ kóto nusigyvẽno *Rg.*, *SN.*) — niẽka nebtùri. Iñ tùłą (tùlę *Jš.*) intiñka kótas. -+- Atitiñka kaplỹs kótą. Tà mergà bútų jãmui į̃ kótą (priẽ jõ suauguma ir̃ mẽtų) žẽnytiės. Kir̃vis smuñka nũ kóta *Jš.* *v.* čiùrnis (*Al.* *u* čiùrna *SN.*).

Kõtas, -ta (*Ds.*, *Kp.*), m. *палачъ; kat.* *v.* bùdelis (*нѣм.* Büttel).

Kotavóti, -óju, -ójau, *мучить*, ***бить плетьми*** (*польск.* katować); *bić tronkiem v.* kõtas.

Kotenà (*y A. Ю.* kótiėna), -nõs, kóteną, f. *Vel.* (I 695 *n. c.* erliũtis) *корневище, комель; osada pnia.* Pagaĩ žẽmės priẽ šakniẽs mẽdžia bùs kotenà. Liuñ yrà kótenos (*u* šãknenos *SN.*) ir̃ gálvenos. -+- Šaknìs ir̃ podraũg bem̃blia (*nom. sg.* bemblỹs *стебель*) gáls pagaĩ šãknį bús kotenà; kótena vadìn ir̃ bem̃blia gãłą

vienų bè šaknễs *Er.* Táu kõtenos (linų̃ kõtenos) — apatìnė dalìs *Ilg.*, *Vel.* (*cnf.* gaĩvenos *Ilg.* *при* gálvenos *SN.*, galvenà *Ilg.*, *SN.*). *v.* galvenà, lıémũ.

Kõtyti, -tiju, -tijau, *Puš.* *батожить, бить; bić tronkiem.* Vaĩtas kõtydava (mùšdava sù kótu) žmónes.

Kotras (*не* kutras *ли? ср.* kutrà, *gen.* kùtros — šikšnìnis pãmušas bãtų aulũsė ir̃ pėdojè *Pk.*, *Slt.*, *Žid.*), -ra, m. *Puš.* *трянка, ветошка; szarp Jš.* Sù kotrelù smilkýk skaũdulį, rãkštį, taĩ negeĩs, liaũs gélti. *v.* lãkatas, skar̃małas, skur̃lis.

Kotũti, -ũju, -avaũ, *Kal.* *складывать снопы такъ, чтобы колосъ ложился на колосъ, а огузокъ на огузокъ; składać podług tronków.* Rugiùs dėdamas štaĩpuei dė́k, kotũdamas pė́dus, dė́k pagaĩ kotų̃ (*sc.* ražų̃). *v.* kótas.

Kovà, -võs, kõvą, 1) *битва, сраженіе* (*DPo.* 484,38; 524,4, *M.* II 292); *bitwa.* Kovõs brólis. ⊹ Į̃ kõvą pareĩti, kovõs reĩks *K*[1]. 676 *n. c.* Kampf. Añt kovõs gãtavs bùvo *Sch.* 167. Baũsk ir̃ taisýk širdis ir̃ rankàs jų̃ kovóspi *KM.* 40. 2) *любовь* (*v.* káuti 3); *miłość (kochanie, miłowanie się u kochanków Jš.).* ⊹ Kovà yrà méilė tar̃p kaunų̃, meilių̃ milsnykų *Jš.* *v.* káutiės.

Kóva (*BF.* 127, *R.* I 66, *Jd.* 524,15, 18) *v.* kóvas. ⊹

Kóvarnis, -nia, m. *чорная ворона (Ms., Slt.); грачь; kawka; gawron KL.* 123[b]. ⊹ Kóvarnei kràkš, kràkš, ir̃ krakšnój ùž kìts kìta *Š.* *v.* kóvas, várna *Jš.*

Kóvas (*Jd.* 219,18 *и* kógas *Ds.*), *pl.* kovaĩ (*Al.*, *Er.*, *Kp.*, *Ms.*, *Pk.*, *Slt.*, *Žid.*), m. 1) *грачь; галка (?); kawka (ptak); gawron SzDi* 58. Pareĩs anũdu kaĩp kovẽlei nusigė́rę, dìdelei prigė́rę. 2) *мартъ; marzec (u Februarius SchC.* 25). Kóve vė̃žė krỹpst añt sniẽga — vienà augštèsnė negù kità dãros. Vasẽris vasnó, kovẽlis — dargẽlis. ⊹ Kovẽlis — dargẽlis, kreivavė̃žėlis (*mówią poetycznie żmudzini o miesiącu marcu*) *KL.* 118[b]. Kóvo mė́nũ *мартъ, соб. «мѣсяцъ грача» (въ мартѣ грачи прилетаютъ).* 3) ⊹ *ротозѣй; gawron* (vė́pła) *KL.* 46[b]. *v.* kũsa, kũsas.

Kõvė, -vės, f. *битва, сраженіе.* Kõvė, pjūtìs, mūšà *DŽ.* 6 *n. c.* caedes. Antrõ kõvė *DG.* 75. Nũ kõvės neliòvės *DG.* 168. Krim̃t kõvė jaunikáitis *DG.* 119. Var̃gai tar̃p žmonių̃ del smar̃kių kõvių *KS.* 3. *v.* kovà. ⊹

Kovinė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *шляться, таскаться; chodzić w nocy.* Badgáltis kõks, kaĩp naktìkovas, pabáłda, kovìnė naktimìs. *v.* kóvas.

Kovìnis (*sc.* mė́nũ) *и* kóvinis (*N.* 206) *мартъ; февраль M.* II 178, 280. *v.* kóvas 2). ⊹

Kòzas, -za, m. *Vel.* (*Rg.*) *холодная, кутузка* (*польск.* koza); *więzienie.* Priẽ rãštinyčios yrà kòzas dė̃ł pijùkų. ⊹ Pasodìno į̃ kòzą (į̃ cìpę) *SN.* *v.* kalinỹs, tur̃mas.

Koznà, -nos, f. *наказаніе, штрафъ; kara pieniężna.* Koznà yrà nułupìmas, nuplė́šimas mõkesneis. ⊹ Gál koznà šìtiė vaikaĩ! *Ds.* *v.* kõznyti *Jš.*

Kõznyti, -niju, -nijau, 1) *саднить, содрать кожу; ranić.* Baĩnas bè

mìtuka *(Al., Tr., Žid.)* kõznija nùgarą árklıa. 2) *мучить, изводить* (*р.* казнить); *męczyć.* Põns, suñkindamas darbaĩs, išrãzdamas visókıus prenklius (*м. б.* prìnkles *Žm.)* iř ùž tàt iñdamas pãprakus, kõznija sàva vérgą. *v.* łùpti.

Kozos, -zų, f. pl. *свадьба* (*DB.* 52,4, *DPP.* 5, *DPr.* 10). +

Kõžełka (*M.* II 186, *R.* 141; kožélkà *M.* I 127 *опечатка вм.* kožełka), -kos, f. *сажалка для рыбы; прудъ; staw (Jn.). v.* sõžełka (sõdžıałka *Nr.*, šıõžełka *Mar.*). +

Kõžnas, -nà, *каждый, всякій* (кажный); *każdy.* Dũna vãlijas (eĩn rıėbỹn) kožnám žmõgui. *v.* gývs gãlįs *(Al.)*, kıėkvíėnas, žẽdnas.

Krabakščıóti, -čıóju, -čıójau *(Pk., Žid.)*, *ходить опираясь о* krabakštas; *iść się opierając laską.* Añs krabakščıó — váikščıo sù łazdà pasireñdamas. *v.* kabarkštũti.

Krabakštas, -ta, m. *Al.* 1) *костыль, кочерга; koczerga.* + Sù krabakštù... maišýti III 10 *n. c.* mañgalıoti. *v.* žerstẽklis. 2) *старикашка (Tr.); starzec.* Kàs ìš anõ líėta, krabakštas (sẽnis párkaršęs) víėns.

Krabàkštinti, -nu, -nau, *Al. бить, колотить; турить; bić z laską.* Kám krabãkštini (muši) vìštą. + Šùnį iškrabàkštyti ìš trobõs *Kn. v.* krabakštas, kabálkštyti *(Tv.).*

Krabankšteléti *v.* krebeñkšteléti. +

Krãbė *(Tr. u* krẽbė *Er.)*, -bės, f. *Puš. коробъ, лубянка, берестянка* (*n.* krobia); *kosz; łubianka Jš.* + Krãbė padìrbta ìš tóšıės bérža arbà ìš łũba ıėvõs *J.* Krãbė — pintìnė skrynelýtė kamûlıùkams, ãdatoms dėti *Rm. v.* kuřbas (guřbas).

Krãbšas I 383 *n. c.* džıauta. *v.* krẽpšas. +

Krabuřkštyti, -tiju, -tijau *(Tv.)*, *отмахиваться; machać.* Krabuřkštyti sù łazdà nũ šuñs. *v.* kàbarıûti *(Er.)*, mostagũti *(Tv.).*

Krabždė́ti, -dù, -dė́jau, *Puš. (Rm., Š., Tv.) шелестѣть, производить шорохъ скребеніемъ; szelcścieć (mysz).* Pelẽ kràbžd (iř krabždẽs pař nãktį *Jš.*). + Pałã, šúdvõbõlıs krõbžda (*діал. вм.* krâbžda) *Kp.* Pıàła (*sc.* pełẽ) põ grindôm krãbždə *Nr. v.* krebždė́ti.

Kracaĩ *(Pk., Žid. u* krẽcıus, *pl.* krẽcei *Al.)*, -cų̃, m. *pl. Vel. скребница, чесалка* (*нѣм.* Kratze); *przyrząd z dwóch deszczułek drotem nabitych dla ujęcia lnu.* Veřpıant ìš kracų̃ gijà taikėsnė iř płonėsnė nekaĩp ìš kûdẽlıa.

Kracũti *v.* kracaĩ. Linùs kracũ, pakulikės àtmet šaliñ, nudáilin (linùs) añt pardõsa *Tr.* +

1. Krãgas (*KlD.* 476, *Lepner* 100, *M.* II 215, 292), krãgai (*Dn.* 7,54, 8,179, *KG.* 153), m. *Vel. кружка; kufel z denkem.* Sù kragù ãłų gẽrıa. + Krãgų lıėjìkas *K*[1]. 676 *n. c.* Kanne. Baltì stãłai pataisýti, margì krãgai pastatýti *Sch.* 111. *v.* krúzas.

2. Krãgas *chrapka J. v.* krıãgas (krẽgas). +

Kragė *kaczka nur (Lnk.) v.* krãkė. +

Kragìnti, -nù, -naũ, *Al. (Ms., Pk., Slt., Žid., Žml.)* 1) *откидывать назадъ, задирать, напр., голову; zadzierać w górę głowę.* Štyvai

kragìn (iñ aũgštą kél) gálvą arklỹs ir atsikragìnęs gašeĩ bė́ga. -+- Laĩko gálvą iȓ kãklą į̃ ùžpakalį atkragìnęs (atmẽtęs) *VG.* 47. Žỹdą (mìrusį) kragìna, nukragìno — vẽža, nẽša, bárškina *Vel.* 2) *reflex., id.; отворачиваться; odwracać się (z dumą).* Jìs kragìnas (atsitólina) nũ giminė̃s. -+- Gaidỹs, žmogùs gíėda atsikragìnęs (gálvą atveȓtęs) *Al.* Sė́d atsikragìnęs — atsirė̃žęs, atsikõlęs *Al. v.* ãtkragas (atkragùs *Al., Ms., Tv.)*, łõštıės.

Krãgis, -gıa, m. *Al.* [1]) *родъ скамейки, табуретъ; козлы для пильщиковъ; rusztowanie na karku.* Krãgis (=krõgis *Al. Jb.*, krıõgis *Slt.*) añt kãkła kıaũlės kąd paȓ tvõrą nelį̃ⁿstų.

Kragsóti, -saũ, -sójau, *Tv. торчать задравъ голову.* Kõ kragsái atsiveȓtęs? *v.* kragìnti. -+-

Kràgti, krangù, kragaũ, *выдаваться, выступать впередъ.* Nósį turė́ja atkrãgusıą *(Al.)*, taȓp akių̃ párłaužtą *WWK.* 27. *v.* kragìnti. -+-

Kraĩčei *(Kp.) pl. t. v.* kraĩtis.

Kráičıoti, -čıoju, -čıojau *(Al., Ms., Tv., Žid.)*, *выпадать, падать; padać.* Kráičio snaĩgũlės, łãpai nũ mẽdžıa. Jìs kráičıoja añt žẽmės iȓ álpėja, kaĩp skýrės sù sàva pačià añt visadõs. Guzìkai kráičio (kriñt) ìš keĩnıų. -+- Rãtpėdžei iškráičıoja; dañtys iškráičıoja põ víėną *Š.* Nũkráičıoja piȓštai sulìg nareĩs *Al. v.* krìsti.

Kraĩč-kubilis *Puš. v.* kraĩtkubilis.

Kraič-vežỹs *(Rm.) v.* kraitvežỹs. -+-

Kraĩgas, -go, m. *Kc., Vlk. гребень кровли, конёкъ.* Kíėlė añ kraĩgo ũdegẽlę kraĩpo *Sn. v.* kraĩkas. -+-

Kráiglıoti, -lıoju, -lıojau *(Kp.)*, *переплетать; matać KL.* 46[b]. *v.* kraĩgoti. -+-

Kraĩgoti, -oju, -ojau, *перепутывать; складывать безъ разбору; składać nie ładnie.* Kraĩgoti yrà nelýgei kráuti. -+- Kraĩgoti — neištisaĩ, bèt sukraipýtai virbùs, kártis sumèsti *Pk., Žid. v.* kráiglıoti.

Kraigũti *v.* kraikũti.

Kraikà, -kõs, kraĩką (*Žv. KL.* 33[a]) f. *мѣсто, гдѣ что-либо стелютъ, постилаютъ; słanie (miejsce).* Sáulės ãtkaite rýtą audìmą iškreĩk añt kraikõs, õ vãkarą parnèšk nũ teñ (nũ pakłójima añt píėvos). -+- Kraikà čė gerà audìmams, čė sáulės ãtkaitas *Jš.* Linų̃ kraikà — kłojà, kłojė̃jimas *Žm. v.* kreĩkti.

Kraĩkas, *pl.* kraikaĩ, m. *Vel.* 1) *настилка изъ кострики на гребнѣ кровли; nasłanie kostry na szczycie dachu słomianego.* Paȓ negeraĩ užpìltą kraĩką sù spãleis vaȓva. Gáuk spãlių kraikáms stóga. -+- Visùs kraikùs vė́jas nũ stógo nùpūtė *Er.* 2) *конёкъ, гребень крыши (Dıė., Dsn., K*[1]. 273, *M.* I 128, II 176, *SN.); szczyt dachu.* Netolì buvaũ kraĩka stìrtos, kaĩp perkúnas ùždegė jõ kłojìmą. -+- Sparnaĩ pritvìrtinti prıẽ kraĩko *A.* III 358. Peȓ łubàs iȓ kraĩką ìšlėkė *Sch.* 246. 3) *постилъ, постилка*

---

1) *Krãgis* Alsė́džıuose latviškas žodis, reiškıa «kė́dę» ir lentpjūvių «ožį». *Krõgis Al.* nesako *Sr.* *Ред.*

(*Al.*, *Er.*, *K*². 214, *Pk.*, *Slt.*, *Tr.*, *Žid.*); *podściołka*. Aš kreikiù galvijùs sù kraikaĩs. Šiaudaĩ błogì bùs gerì kraikáms. Iumèsk šviežiùs šiáudus iñ kìnį kàd nėrà kraĩka. + Kraĩkas, kìnis, mìgis *barłóg DŽ*¹. Kraĩkui reĩk šiáudus imti *DA*. 18. *v*. kreĩkti; čiùkuras, šełmũ; pabułõtas, pakłaja, pakłõdas, pãkraikas (*K*². 214).

Kraikìnis, -nė, *подстилочный, подстильный*; *podściałkowy*. Šiaudaĩ kraikìnei pasìbaigė jaũ. *v*. kraĩkas.

Kraikýti, -kaũ, -kiaũ, *подстилать*; *podściełać*. Kám tù kraikaĩ šiaudaĩs stałdùs taĩp tánkei? *v*. kreĩkti.

Kraĩk-lentė, -tės, f. *Vel*. (*Pk.*, *Plg.*, *Slt.*) *охлупень, конёкъ кровли*; *deska szczytowa*. Kraĩklentes užkálk añt gãła, kàd vėjas stóga nedraskýtum. + Kraĩklentė — baĩnas iš dviẽjų lentų̃ añt stógo viršúnes; *Al.*, *Ms*. sãko lẽkis. *v*. gẽvelis.

Kraikùs, -kì, *запутанный, безпорядочный*; *złożony w nieładzie*, *np. tkanina*. Audìmas kraĩkei sùrinktas, kàd sukreĩkdamas jį̃ sunérsi. + Kraikùs kelẽlis — dûbėtas, sù próvėžoms, ìšmuštas *Ger*. Kraikùs kẽlias — šlãpias *Gr*. *v*. kreĩkti *Jš*.

Kraikũti (*u* kraigũti *Gr.*, *Vilk.*) -ũju, -avaũ, *обсыпать кострикою гребень соломенной кровли*; *nasypywać kostrą szczyt słomianego dachu*. Kraikũk kõł užkraikũsi visùs kraikùs stogų̃ sù spãleis. + Spãlių neištẽko, šiaudaĩs užkraikãvo ir gẽvelius užžargdìno *Viš*. *v*. viršũti.

Kraipìnti, -nù, -naũ, *caus*. *v*. kreĩpti.

Kraipìnk aũtraip leñtą, ràsýtás (*жем*.; ràsi) geriaũ prytìks.

Kraipýti, -paũ, -piaũ, 1) *искривлять*; *wykrzywiać*. Kám kraipaĩ łúpas? Gáłvą kraĩpa išgir̃dęs taĩp. 2) *reflex*., *кривляться*; *wykrzywiać się*. Aurè mergà švaĩpos, kraĩpos, mañgos, kaĩp inmanýdama. *v*. kreĩpti.

Kráišytiės, -šaus, -šiaus, *угрожать, стращать*. Pasikráišė Jonáitis *PK*. 136. *v*. kréištiės (*жем*. krė́štiės). +

Kraĩtė (*Rm.*, *Mč.* 63), *об. dim*. kraitẽlė (*Butr.*, *KL*. 46ᵇ *n. c*. krobka, *Mč*. 52), *коробка*; *лукошко*. Kraitẽ — plėšìnis arbà vytẽlinis krẽžis *Bir*. Kraĩtė — sykẽlis (siékas) mìłtam, grūdám (nẽšt, padė́t) *Skp*. Kraĩtė — šiaudìnė pìntinė mìłtams *Kp*. Kraitẽlė *kosz Vad*. Atsìnešė kraĩtę mìłtų; pàbėrė kraĩtę rugių̃ *Rm*. *v*. kraĩtis. +

Kraitẽlė (*Dsn.*) *v*. kraĩė.

Kraiti, kraju, krajau, *Puš. складывать*; *składać*. *v*. kráuti.

Kraĩtis, -čia, m. *коробья* (*для приданаго*); *приданое* (*M*. II 109, 262, *MT*. 225ᵃ): *wiano* (*w odzieniu*); *krobia*, *wyprawa KL*. 46ᵇ. Kłóti dũkrai kraĩtį iš drabùžių, kráuti pasõgą iš pinigų̃, skìrti dãlį iš gývolių. Ùžgaulios kàd mãžą kraĩtį àtnešei. Ùkvaizdžei (žvałgaĩ) nukeřvina, nukẽblina añt apvaizdõs kraĩčia. + Kàs má sukraũs áugštąjį kraitẽlį? *Jd*. 438,7. Keliàs skrynės kraĩti prikłó *VCh*. 194,40. Kraĩčei *приданое Bir.*, *Kp.*, *Lnk*. *v*. dalìs, iñnašałas (į̃našałas; įnešimas *Er.*, *Tv.*), pasogà (*u* pàsoga *Slt.*, pasõgas *Ds.*).

Kraĩt-kubilis, -lıa *(Šl.)*, m. *кубелъ, коробья для храненія дѣвичьего добра (приданого); kubeł z szerokim dnem z zamczystym wierzchem.* Kraĩtkubilıa nasraĩ sıauresnì, dùgnas płatèsnis. Są̃ⁿvožinis kùbiłas vadìnas kraĩtkubilis. -+- Výrai sàvo kraĩtį króvė į̃ kraĩtkubilį, õ mergìnos į̃ skrynès; vė́lıaũs ir dabar̃ į̃ kùpartus kráuja *Viš. v.* kraĩčkubilis, puñdułas, stopa.

Kraĩt-vežis *(Viš.) u* kraitvežỹs (*Er., SN.*), -žıa, m. *кто везётъ приданое; wianowóz.* Kraĩtvežis vẽža kraĩtkukilį sù kraičiù par̃ sõdvą *(свадьба).*

Kraĩvas *(An. š.* 195, *SzDi.* 119) *v.* kreĩvas. -+-

Krajẽlis *v.* krãjus.

Krãjus, -jaus, m. *край; подъёмъ ноги; brzeg.* Krãjus *(об.* krajẽlis *Žeim. u* krìjas, *pl.* krijeĩ *Vel. обечайка рѣшета или сита)* krẽtiła. -+- (Bãta) krãjus *Ms.* —(čebãto) sausumà *Sr.* Kójai áugšts krãjus, negáĩ kójas įkìšt *Š.*

Krakas, -ka, m. *Al. хохотъ; chichot. v.* krakė́ti. -+- Krãkas *smok SN.* (?): -pasẽ -nęs žmogùs. *Šv.*

1\. Krãkė, -kės, f. *Vel.* (*Al., DD.* 141, *Er., Jd.* 219,11, *Kv., Viš.*) *чорный дятелъ, желна, picus martius; żołna (ptak); orzechówka DŽ*[1]. Krãkė jū̃dà sù raudóna gáłva, tıesùs drúktas snãpas. *v.* meletà, rą̃šis.

2\. Krãkė, -kės, f. *Al. (Ms.) палка. посохъ; laska krzywa.* Añs norė́ja sù krakè mùšti. *v.* krùkis, kumpeiringis, łazdà, vẽzdas.

Krakė́ti, -kù, -kė́jau, *Al. хохотать (Al.); chichotać.* Nekrakė́k (nesijũk). *v.* krakas.

Krakìnei (šıaudaĩ) *K*[3] 215 *Šv. v.* kraikìnis, trakìnis. -+-

Krakmõłas, -ła, m. *крахмалъ; krochmal.*

Krakmõlyti, -liju, -lijau, *крахмалить, скорбить; krochmalić.* Drabùžis krakmõlytas stangùs stóvi.

Kraknóti, -óju, -ójau *(Al., Ms.) изрѣдка, тихонько хохотать; chichotać. v.* krakė́ti.

Krakòs-metis *(Rg., SN.)*, -čıa, m. *возстаніе 1831 года; 1831 rok.* Añs par̃ krakòsmetį mìrė. -+- Krakòsmetis sùvis kàs kìta, negù lénkmetis *Viš.*

Kraksóti, -saũ, -sójau, *Al. стоять, сидѣть опершись, торчать; siedzieć oparłszy się.* Sẽnis priẽ pẽčıaus kràksa (sė́di atsikõlęs). -+- Kõ kraksái atsivertęs? *Tr. v.* kragìnti.

Kràkš *(interj.) v.* kóvarnis.

Krakšnóti *v.* kóvarnis.

Krãku *(interj.) v.* krìku.

Krãkuva *v.* Krókuva.

Kram *(interj.) v.* 3. kraménti.

Kramà, -mos, c. *Al. шелудивый человѣкъ; parszywiec.* Tàs kramà dár bárs manì! -+- Tylė́ket jũs, krãmos: *Šv. v.* krãmas.

Krama-gaĩvis, -vė, *у кого голова шелудива; parszywiec.* Tylė́k tù, kramagaĩvi (kurıõ gałvà nukrãmusi)!

Kramalìca, -icos, f. *Al. шелудивая голова; голова (презрит.); głowa węża.* Párdaušiu àš táu kramalìcą. -+- Eĩk tù, kramalìca *(діал. не* -ęca, *но* -ìca!), krãme *Al.*

Kramãlis *v.* kramà, Kaži -kóks kramãlis bùva įliñdęs ir ìškramãlija mãna põpıerıus *Š.* -+-

Krãmas, *pl.* kramaĩ (*Al.*, *DŽ.* 23 *n. c.* lepra, *DŽ.*[1] *n. c.* parch, *Kv.*, *Ms.*, *Slt.*, *Tv.*), 1) m. *Al. парша; сыпь; parch, pryszcz.* Vaĩkas kramaĩs aptẽkęs, apšãšęs, nunìžęs, susitráukęs iñ krãmą, nukrãmęs. ⊣ Aptẽkęs, apẽjęs kramaĩs kaĩp krùpis (pìktvarlė) *Žm. v.* guñbas, niẽžas, šãšas. 2) Krãmas *m.*, krãmė *f.*, *паршивый, шелудивый человѣкъ; parszywiec (=parszywy, liszajowaty człowiek KL.* 138[b]). Añ dõrs kráms (nunìžęs, sùskis)? Tà krãmė (nunìžusi). ⊣ Ir kàbinėsis kâp kráms *Tv.*

Kramaũlė, -lės, f. *Al.* (*Ms.*, *Slt.*, *Vk.*) *башка; głowa.* ⊣ Aš táu dũsu pañ kramaũlę *Al.* Dũsu àš táu į kramaũlę *Tv. v.* makaũlė.

Kramaũlis, -lė (*Al.*) *v.* kramaušỹs. ⊣

Kram-ausė, -sės, f. *Al.* ? ; *biust, popiersie; ucho ropuchy. v.* krãmas, ausìs.

Kram-ausỹs, -sẽ *Al.* (*GGA.* 1885, 938), kramaũsis, -sė *Šv.*, *Tv.*, *паршивый, шелудивый.* Kramausiù vadìn ìš piktùma. *v.* kramausė. ⊣

Kram-aũsis *v.* kramausỹs.

Kramaušỹs (*Ms.*, *Slt.*), kramaũšis (*Al.*), -šė, *id.*; *parszywiec.* Kramaušỹs yrà žmogùs nukrùpęs, nukrãmęs. Dũsiu, kramaušỹ, kám tù manė stumì iñ pélkę. *v.* kramagaĩvis.

Kramaũšis *v.* kramaušỹs.

Krambũzas *v.* krambũzis.

Krambũzis, -zė, *Al. малорослый; niski, mały.* Bùva anà krambũzelė, skruzdmyžėlė (nedìdelė, mažà, žemà). ⊣ Krambũzas — piłvótas, õ skramblỹs (*захудалый SN.*) ir piłvótas ir mãžas *Viš.*

Krámčioti, -čioju, -čiojau, *Al. иногда, слегка покусывать, погрызывать; gryść.* Svetimì vaikaĩ krámčio màna vaikùs. Dùkters kità kitõs nekrámčio. ⊣ Arkleĩ krámčiojas *Al. v.* krim̃sti.

Krãmė, -mės, f. 1) *голова гадюки, змѣи, ужа* (*Al.*, *DB.* 98, *Kv.*, *Ms.*, *Pk.*, *Slt.*, *Žid.*); *башка (Kur., Tv.); głowa gadziny.* Snãpas, gałvà gyvãtės bùs·krãmė (*u* gyvãtės bũžė *Viš.*) ⊣ Vañlės, gyvãtės krãmė *Slt.* Devjáu pañ gyvãtės krãmę ir išsižiójo *Tv.* Kramės gyvãčių... nešiójo añt kakłaĩs *WŽW.* I 101. Gyvãtė krãmę kýščioj *Š.* Įveñpia sàvo krãmę (galvẽlę) *VG.* 175. Drãsko jį... sù kramė *IG.* 177. 2) *кранъ; kran.* Vandũ ìš vandenvirio (*samowar*) bėga pañ krãmę. Léisk ãłų pañ krãmę. *v.* kramaũlė, bũžė, makaũlė; pervagỹs.

Kramė́kšła, -łos, *Al. паршивый, шелудивый; parszywiec.* Vagìs žỹdas kramė́kšła (*Al.*) stúmė manė. ⊣ Kramė́kšła, kõ tù čė lendì prỹ mergũ, tóks mãžas búdams! *Tv. v.* kramė́ža.

Krãmenos *v.* krãminos.

1. Kraménti *v.* kramìnti. ⊣ Aũs iškramẽna (iškaũlija) trìs rubliùs nũ manę̃s *Tv.*

2. Kraménti, -nù, -naũ, *Lnk. покашливать.* Senẽlis kramẽna. ⊣

3. Kraménti, -nù, -naũ, *Kp. ѣхать тихо.* Su kumałãłi nukramínsiu Kùpiškin (važiũsiu niagraĩt, vìs kram kram...). Kramãna *3 praes.* Kuñ tù kramenì-pamažė́li bė́gi *Bit.* ⊣

Kramėzà, -ẽzos, *Lnk. кто сильно кашляетъ. v.* 2. kraménti. ⊣

Kramẽzyti (= kremẽzyti *Al.*, *Ms.*, *Slt.*), -ziju, -zijau, *Al.* *пробирать, ругать*; *gdyrać, gryść.* + Kañ tù čè munì kremẽziji cıẽłą dıẽną, verčıaũ sumùšk, apdaužýk *Tr.* vàksyti.

Kramẽža, -žos, *Al.* (*Ms.*, *Slt.*, *Šv.*, *Tr.*) *молокососъ; młokos.* Kramẽža (neužáugęs žmogùs), õ pýpkę rũka. + Iẽk tù, kramẽža! *Al.* *v.* kramẽkšła.

Kraminéti, -ėju, -ėjau, *Al.* (*Vk.*) *шляться, ходить; chodzić.* + Kamì tù kraminėjė? *Al.*

Krãminos (*жем.* i *изъ* e) *pl.* f. — Ką̃ atkósi *Šv.* *v.* 2. kraménti. +

Kramìnti (*u* kraménti *Tv.*), -nù, -naũ, *Al.* (*Ms.*, *Slt.*) *пробирать, ругать*; *gryść.* Už meñką nıẽką kramìn (kreñta) pãčią. + Kuř tù kraminì — einì (leñgvas dáiktas, mãžas vaĩkas) *Al.*

Kramkavoti, -oju, -ojau, *Vel.* *крѣпко связывать, спутывать; krępować.* Jìs árklį kram*k*avója (= krampavója *Vel.* *Jb.*) — sùriša sù šiẽnviržıu kójas.

Krampavóti, -óju, -ójau (*Er.*), *id.*; *krępować.* Sù virvėmis stìprei krampavóji (ráišıoji). + Sùrišts, sukrampavóts, nẽ pasijùdint negáł *Š.* *v.* rìšti, veržti.

Krámsčioti (*ср.* krámst), -čioju, -čıojau, *изрѣдка покусывать, кусать; kąsać, gryść.* Arklỹs árklį krámsčio sù dantimìs. + Kàm tù krámsčıoji (sù kùmsti į̃ sprándą dũdi) mùna vaĩką? *Al.*

Kramsėti, krámsıu, -sėjau (I 478 *n.* *c.* grukščióti *Nt.*, *Rm.*), *хрустѣть; хрустать; kąsać.* + Neišvìrus bùlvė kaĩ vákgai krámsi (krúmsi *Bir.* *u* krúmši *Skp.*, *гдѣ* u *изъ* a). Aš girdžiù, kaĩ arkleĩ krámsi *SN.* *v.* kramsnóti *Jš.*

Kramslẽ (*M.* I 128, *R.* I 68 *n.* *c.* kremslė, *R.* I 66 Kramszė *опечатка вм.* kramsl*ė*), -lės, f. *хрящъ; chrząstka, kość miękka.* *v.* kremslẽ *Js.*

Kramslė́tas, -ta, *хрящеватый; chrząstkowaty.* Kramslė́ta mėsà skanì.

Kramslỹs, -m̃slıa, m. *хрящъ* (*Al.*): *chrząstka, kość miękka; kostka u kolana.* Skãnų kram̃slį kramtýk. + Gerklẽs kramslỹs *Tv.* *v.* kramtýti.

Kramsnóti, -óju, -ójau (*Al.*, *Er.*, *Ms.*, *Pk.*, *Š.*, *Žid.*), *грызть, псть помалу, жубрить; gryść.* Sẽnis kramsnó płùtą dũnos prýšakineis, nè krúmineis dantimìs. Anà kramsnó žìrnıus žą̃ⁿsýtems. + Kramsnójo lýgu šuvà šıáudą *PK.* 407. *v.* krim̃sti.

Krámst *interj.* *v.* krámsterėti. Žiúrau — stũgso, prieinù — krũpso (*sc.* susirañgęs), čıùpt — mínkštas, krámst — šúdas *Mar.* *v.* krìmst. +

Krámsterėti, -rıu, -rejau, *укусить* (*еле замѣтно*); *gryznąć.* Krámsterėja tìk pagẽdęs šuvà ir àptrėkė kıaulės.

Kramšėti *v.* kramsėti.

Krámti, -mstu, -maũ *Al.* (*Ms.*, *Pk.*, *Šv.*, *Žid.*) *паршивѣть, шелудивѣть; parszywieć, owrzodzić się.* Añs krámsta (gumbaĩs àptenk). Bùlvės krámsta šį̃met. + Nu-krãmęs *oparszywiały* *KL.* 138ᵇ. Bùlbės nūkrãmusıos *Al.* Łúpas apkrámst (išdžiũn, susprõginė, atsirañd nelýges), nūkrãma vãsarą *Al.* *v.* krãmas.

Kramtýti, -taũ, -čiaũ, *грызть, измалывать зубами; gryść.* Kiřmys kram̃ta grúdus. + Jìs nekram̃tęs rı̃ja vũgas *Viš.* *v.* krim̃sti.

Kramtulti, -łu, -łau, *Al. пожовывать, грызть; gryść.* Kramtulte pakramtuł sênis bè reĩkała. *v.* krimsti.

Kramtùs, -tì, *грызливый; сварливый, бранливый* (*M.* II 551); *gryźliwy.* Kurs kremta bè čỹsta reĩkała, tàs kramtùs. ✣ Šuõ kramtùs *SN. v.* krimsti; grizùs *(Š.) Jš.*

Kramtũti, -ũju, -avaũ. *Al. грызть, жевать; gryść.* Anà kramtũdama dũną stanaunai váikščio.

Kramùčina, -nos, *Al. паршивый, шелудивый; parszywiec.* Kàs nukrãmęs — kramùčina. Ē tù kramùčina! ✣ Tàs kramùčina pagãva peĩlį; kramùčina mažùs vadìn *Tv. v.* kramùiła.

Kramùiła, -łos, *Al. (Ms., Słt., Tv.) id.* Iñ šùnį, iñ kãtę sãka — tù kramùiła. Kàs tù teèsi? — kramùiła, mãžas vaĩks. *v.* krãmas.

Kramuĩkė *v.* kramaũlė. Aš táu dũsu paṙ kramuĩkę *Al.* ✣

Kramuĩkis, -kė, *Al. паршивый, шелудивый (Al); parchaty.* Tóks kramuĩkis.

Kramùlkis, -kiės, f. Víenos siĩkių kramùlkys (kaulẽlei). Ir žmõgų vadìn «kramulkiu» *Tv.* ✣

Kramũtas, -ta, *шероховатый, шершавый; chropowaty.* Łazdà kramũta (gumbũta, nedailì).

Kramzlẽ *v.* kramslẽ. Káułų kramzlės iłgaĩniui suaũgs *PK.* 457. ✣

Kranka, -kos, c. *Al. брюзга, сварливый; baba.* Gaspadìnė kokià kranka (senà). ✣ Krañka — sẽnas žmogùs, kuṙs kìtą vìs griáužia (łãtviškas žõdis) *Al. (Sr.). v.* zįzlỹs.

Kránkčioti, -čioju, -čiojau, *покаркивать; krakać. v.* krañkti.

Kranklỹs (*Mit.* I 51) *v.* krañkti.

Kranksėti, kránksiu, -sė́jau, 1) *похаркивать; chrząkać.* Kranksė̃k kõl atkranksė́si ìš gãła gerklẽs ir išspjáuk. 2) *каркать (Viš.); krakać.* Jũdvarnis kránksi *(Nr., гдѣ вм.* án *произносятъ* ón). ✣ Vaṙnas krúnksi, vórnos kruñkia, šórkos krỹkščia *Kp. v.* krañkti, kreñkšti.

Kranksóti, -saũ, -sójau, *Al. (SN., Viš.) глазѣть, зѣвать; быть безъ дѣла; patrzeć.* Anõs iñ šókančius kranksója (veizdė́ja). ✣ Mačiaũ, kranksója atsistójęs bè jókia reĩkała: neĩ anám niẽks sãka, neĩ añs niẽka kłáusia *Š.* Pérkranksojau (išbuváu bè dárba) kiáurą diẽną *Al., Ms., Žid. v.* ganksóti *(Er.).*

Kránkščioti, -čioju, -čiojau *(Ds., Vad., гдѣ* án = ún), *похаркивать; chrząkać.* Pirmà añs kránkščio, õ paskũ spjáuda. ✣ Įstrìgo ãšaka į̃ gómurį, taĩ ir kránkščioja *Viš.*

Krañkštałas, -ła *(Er.)*, m. *харкотина; chrząkanie.* Užpũlė gerklẽ krañkštałas.

Kránkštauti, -auju *и* -aunu, -avau, *харкать; chrząkać.* Arkleĩ kránkštauja. ✣ Nũ dùlkių kránkštau *Er.* Žmogùs kránkštau, arkleĩ prùnkštau, katẽ pùrkštau *Er. v.* krañkšti, płuñkšti *(Al., Ms., Žid.).*

Kránkšterėti, -riu, -rė́jau, *харкнуть; chrząknąć.* Vaĩks kránkšterė́ja — jaũ atsibùs.

Krañkšti, -ščiù (*жем.* -štù *Al., Ms., Pk., Žid.*), -ščiaũ, *Pnš.* (*Er., Mit.* I 51, *Pad. и* kruñkšti *Rg., SN.*) *харкать; chrząkać.* Krañkšk kõl atkrañkši skreplès. Krankštė negáł atsikrañk-

šti, ja kàs iñ geřklę insìgleja. *v.* kreñkšti.

Kránkterėti *Sch.* 60 *v.* krañkti. ✝

Krañkti, -kiù, -kiaũ (*K*[1] 708, *K*[2] 169, *KL.* 37*, *M.* II 380, 420), *каркать; сопѣть; krakać.* Várna krañkia (*Er.*). ✝ Kranklỹs krañkia, várna krõkia *Sn.* Maininiñko vařtůse varnaĩ krañkia *Sch.* 88. Žmogùs miėgódams krañkia (*Rg. храпить*), pařpia *Er.* Užmìgo aũgštelinkas ir krañkia (krañkščia) *Viš.* Vařnas kruñkia *Sł.*, vórnos kruñkia *Kp.* (un *изъ* an) Kruñkia — łabaĩ kósti (ne savù bałsù) *Sał.* (un *изъ* an). *v.* kruñkti.

Kránta, -tos, f. *Al. берегъ* (*Al.*, *GGA.* 1885, 925, *Kv.*, *Ms.*, *Rt.*, *St.*); *карнизъ* (gríėšta *Al.*); *gzyms.* Šẽpã (*dat. s.*) krántas gražiàs padìrbk. Álvės kránto užsispreñgusi kòrka, neléid ištráukti. ✝ Kiėkvíėnas aštrùs krãštas vadìnasi «kránta» *Al.*, *Ms.*, *Pk.*, *Slt. Žid.* Kránta — ùpės, griõvio krañtas *Plg.* Añt pàt krántas padė́jau *Al. v.* kántis, kařbas, rañtis.

Krañtas (*u* kreñtas *Mar.*, *Ož.*), *pl.* krañtai (*Er.*, *KG.* 153) *u* krantaĩ (*Pn.*, *Rg.*, *Viš.*), m. *обрывъ, карнизъ; крутой берегъ* (*KG.* 153, *Sn.*), *берегъ; urwisko, krawędź; brzeg.* Krañtas kriñta. Añt krañta stovė́damas galì ingriúti dů̃bėn. ✝ Krañtas jūrių *M.* II 381. Añt dů̃bės krañto jaũ stóviu, tìk reĩk įgriúti *Sch.* 108. Šìto upẽlio łabaĩ stãtūs krantaĩ, õ anõ lėkštì *Viš. v.* krãštas, skařdis, słañkius.

Krántėtas, -ta, *Al.* (*u* kántėtas *Al.*) *гранистый; kąciasty.* Krántėtas mẽdis, grãbas, rùlis. Krántėti võłai linùs łáužti. Krántėta žolẽ. *v.* krántis.

Krantìngas, -ga, *обрывистый, съ крутыми берегами; krawędzisty.* Paupeĩ krantìngi (*Er.*). *v.* skardìngas.

Krántis, -ies (*gen. pl.* kránt-ių *Slt.*) *грань, ребро, острый уголъ* (*Al.*, *Pk.*, *Slt.*); *kant.* Vìkšris trimìs krántimis ašrùs. Võła krántys. ✝ Išvókė Nẽmuno krántis (*валунъ, подводный камень?*) *DB.* 244. Atsisė́dau añt łóvas krántis; añt stãła kránti stovė́ji ir nūkrìta *Al. v.* kránta; kántis.

Kràp (*interj. Puš.*) kràp, krapãlius, krapinė̃.

Krapáiła, -łos (*Rg.*, *SN.*), *кто нетвёрдъ на ногахъ; chwiejący się.* Krapáiła — kuřs krapinė́ja, nepastóvi añt vietõs. ✝ Krapáiła krapinė̃ kaĩp bė akių̃ *Er.* Krapáiła nũg aũgšto unpū̃lė *TP.* 102. Krapáiła stràpalioja põ vìsą griñčią *Viš. v.* krapėti.

Krapalióti, -lióju, -liójau, *Puš.* (*Pk.*, *Pn.*, *Rg.*, *SN.*, *Vel.*, *Žid.*) *идти, искать ощупью; iść omackiem.* Gìrtas krapaliódamas išsibłą̃ⁿzgãtija. ✝ Kõ tù krapalióji kaĩp gìrtas *SN.* Gìrts kràpalioj, šlitiniũj *Š.* Jaũ pakrapaliója *уже въ состояніи (кое-какъ читать, шить, работать и т. д.) Vel.* Kìtsukrapaliója eilès (*стихи*) *A.* I 205. Sugraĩbo añt małdų̃ knỹgos pakrapalióti *A* II 401. *v.* grabalióti (*Rg.* *u* grabaliū̃ti *Er.*).

Krapãlius, -lė (*Er. u* krapãlis *St.*, *гдѣ i изъ* iu), *кто идётъ ощупью; idący omackiem.* Kuřs žãbałas krapinė̃, tàs krapãlius. ✝ Įsigė́ręs, ař mažaĩ mãtąs žmogùs — krapãlius *Er.*

Krapaliū́ti *Er.* *идти ощупью.* *v.* krapalióti. -+-

Krãpas, *pl.* krãpai *(Er., K*[1] 300. *Pn.)* *u* krapal̃ *(Bir., Ds.)*, m. *укропъ (кропъ)*, *anethum graveolens; kopr.* Krapùs dẽda iñ agurkùs, kopūstùs kvỹna vrẽto. Prãstas dar̃žas bė krãpų, kaĩp mergà bė pãpų.

Krapė́ti, -pù, -pė́jau *(Pk.)*, *бѣжать вслѣдъ за кѣмъ* (pėdà ĩ pė́dą bė́gti paskuĩ pìrmojo); *iść za kim (o ślepym).* Aš krapù — einù paskuĩ tavę̃s. *v.* krapìnti *Jš.*

Krapijõšius, -šiaus, m. *Vel.* *неуклюжій человѣкъ; chodak, gbur.* Tù kaĩp krapijõšius jódais sù kùrpėmis, kàd báłdais eĩdamas sù kùrpėmis.

Krapinė́ti, -ė́ju, -ė́jau *(K*[1] 248, 502, *M.* II 466, *SN.)*, *ходить невѣрнымъ шагомъ, ощупью; ходить согнувшись* *(M.* II 212); *iść omackiem.* Krapinė́ja gìrtas tvorõs pãgal̃ patámseis. Kul̃nas ãkłas krapinė́ja. Krapinė́ju kaĩp krapijõšius. -+- Senẽlis dá krapinė́ja, pakrapinė́ja *Rg.* *v.* stràpaliotі.

Krapìnti, -nù, -naũ, 1) *идти невѣрнымъ шагомъ, ощупью (M.* I 128, *Rg.)*: *iść omackiem.* Senà bóba akłà krapìna (čiupinė́dama eĩna). Reĩk krapìnti añt vakariẽnės patámseis. -+- Girtũklis... iñg šùlinį įkrapìno *TP.* 102. Vil̃kas įkrapìno ĩ dũbę *TP.* 109. Bérnas gìrtas anà võs nukrapìno ĩ dar̃žinę ir įgriùvo per̃ sleñksti *Viš.* Kur̃ krapinì patámsiu? *St.* 2) *reflex.*, *взбираться, влѣзать, карабкаться; leść w górę.* Katùkas krapìnas (lìpa) añt pečiũ. *v.* atkrapìnti.

Krãpintiės, -nůs, -naus, *развязываться, отдѣлываться; pozbyć się, odkaraskać się.* Krãpinkes kõł atsikrãpįsi. -+- Atsikrãpinu, atsikrapu nũ kókio dáikto *M.* II 157. Atsikrãpinu ką̃ ìš mìsliės *l. c.* 62. Atsikrãpinu *l. c.* 81, 155, 156. Dẽku Diẽvui — atsikrãpinau *(отдѣлался)* nũ jõ *St.* Nũ vélnio tiktaĩ šventù vándeniu atsikrãpįsi *Viš.* *v.* krãpytiės *Jš.*

Krãpyti, -piju, -pijau, *Ds.*, *Rg.* *окроплять святой водою* (šłakstýti). *v.* krãpytiės. -+-

Krãpytiės, -pijůs, -pijaus, *Puš.* *id.*; *избѣгать; окропляться святой водою; bronić się.* Krãpykis nũ gìrta, nũ pałaistůva, kõł nusikrãpysi. -+- Mergà... nũ bérna... nekrãpijas I 462 *n. c.* grasìnti. Krãpytiės sù švenstù vándeniu, kàd vélnias atstótų *Er.* *v.* grasìntiės.

Krapóti, -óju, -ójau, *Vel.* *мочь, быть въ состояніи что дѣлать; zacząć (o początkowym), robić coś po trochę.* Krapója (pràded) jaũ skaitýti sūnùs.

Krãpšas *v.* krãbšas.

Krapšẽ, -šẽs, f. *Puš.* *(Šed.)* *корзина; kosz.* *v.* krẽpšas, krẽstis, krẽžis.

Krapšìnti. Kaimýnas diėnà ne metù įkrapšìns ĩ kòčą I 310 *n. c.* diėnà. -+-

Krãpšis *(Žm.)*. *v.* krapšẽ. -+-

Kràpšt *(interj.*, *wyraża dłubanie)*, kràpšt *(Rm.)*, sù pirštù. *v.* krapštýti.

Kràpšteleti *Nr.* *v.* krèpšteleti. -+-

Krapšténti, -nù, -naũ, *Vel.* *вскапывать землю; gracować.* Bóbos krapštén žẽmę sodè. -+- Pẽlės krapštẽna (šnãra) põ šiáudus *Rm.*

Krapštỹklė *v.* krapštùkas.

Krapštinė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *ковырять (по-*

немногу); dłubać. Atsikẽlę akìs krapštinė́ja kõl atsikrapštinė́ja. ✝ Ankstýbãsis dantìs rakinė́, vėlýbãsis akìs krapštinė́ *Al.*

Krapštýti, -taũ, -čiaũ, 1) *ковырять, чесать; dłubać.* Krapštýk akìs sù piřštais, rakinė́k dantìs, kasýk (sùbinę *Jš.*) pãkalą. 2) *reflex. чесаться; развязываться съ кѣмъ; собираться; skrobać się.* ✝ Negalių̃ nũ jõ atsikrapštýti *M.* II 329. Nà, krapštýkis greičiaũ, łaĩkas važiũt į̃ bažnýčią *Viš.*

Krapštùkas (*и* krapštýklė *BF.* 127), -ka, m. *Vel. (Er., Kp., SN.) ковырялка* (kobinùkas *Tr.*, raktùvas *Al.*). Krapštùkas nũ pýpkės. ✝ Reĩkia... bliózės iř krapštùko *Jd.* 1289,2. Kàs iłgaĩ gniũsija ką̃, iłgaĩ reñgiasi (krãpštosi), tàs krapštùkas *Viš.* Jìs ámžinas krapštùkas (vìs susivė́lęs) *Viš. v.* prìkelis *(Vel.)*, raktùvas.

Kràpt *(interj., wyraža dźwięk)*, sù rẽplėmis dañtį pagãvęs išróvė.

Krapulỹs, -lẽ, *Vel. кто еле ходитъ* (krapinė́ja); *dychawiczny.* Tù krapulỹs (dusulỹs).

Krapũti, -ũju, -avaũ, *Vel. идти ощупью; iść macając.* Gìrtas krapũdamas ir susitiñka sù tvorà. ✝ Gìrtas põ ũlyčią krapũja *Šl. v.* krapìnti.

Krasà, krãsos (*Al., Kr. и* kresà *Š.*), f. *обязанность поставки лошадей, подводъ, стойка (польск.* kresa): *poczta, stójka (пр. и dozorcy Jš.).* Porà arklių̃ iř trėtẽsis žmogùs stovė́ja trìs dienàs añt krãsos pàs viřšininką. ✝ Atstovė́jau krãsą I 111 *n. c.* at, 163 *n. c.* atstovė́ti. Póbėgis prỹ dvãra, krasà prỹ valsčiaus *Al.*

Krãsas, kràsinė arklė̃, krãsas vežė́s (vežė́jas) *Al.*

Krasãvas, -và, *стоечный (польск.* kresowy): *stójkowy.* Krasavaĩs (= krãsas, krãsineis arkleĩs *Al.*) arkleĩs atvažiãva vaĩtas.

Krãsė, -sės (*Jd.* 1492,11, *K*[2] 189 *n. c.* Stuhl, *Kv., KM.* 19, 55, *KS.* 259, *Lkž., M.* II 440, 462, *Sch.* 203, 217, *WP.* 101 *и* kresẽ *SN.*), f. *стулъ, кресло; krzesło; fotel (Jš.); krzesło z poręczem P.* Krãsė sù atkaĩteis, krė́słas bè atkaĩtiu (atkaĩčių *Jš.*). ✝ Pasisė́do šalè princẽsės añt krãsės *Sch.* 167. Sė́dosi añt krãsės *KS.* 259. *Krãsė* — krė́słas, kurìs tùr ùžpakalį *(спинку)* nùgarai atreĩmti; *krė́słas* — kẽdė, 'kuriõs dìrbtas atskiraĩ ir viršùs ir kójos, atsireĩmti nẽr añt kõ nùgaros; visi kraštaĩ bevéik lýgūs; *kẽdė* — primityvus sė́dimas ràkandas, prỹ kuriõ menkaĩ dárba teprydė́ta; pàkerta mẽdį, kuriõ šãkos daĩlei atsikìšusios kokiamè liėmeñs dáikte, kaĩp kẽturios kójos; išpjáuna tą̃ tárpą, àtskelia liėmeñs dãlį pagaĩ tàs šakàs, paliẽka šakų̃ gałùs prỹ tõs skeliaudros, apdáilin — ir kẽdė, — pastateĩ ir sė́dė̃k *Er. v.* krė́słas, kẽdė.

Krasė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *Al. становиться бѣднымъ* (?): *biednieć.* Tù krasė́te nukrasė́si (nubiednė́si). *v.* nusigyvénti.

Krasià, -siõs, f. *софа, диванъ (Pand.); скамейка (Bir.); стулъ, тронъ; stołek* (*KL.* 46[b]). Kuř yrà, õ Diėvè, krasià tàvo *KM.* 19. *v.* krãsė. ✝

Krãsininkas, -ka, m. *Al. содержатель волостныхъ почтовыхъ лошадей;*

trzymający pocztę. ✝ Krãsininks — kur̃s tùri apẽmęs krãsą, kur̃s łaĩka krãsas árklius *Al.* *v.* krasà.

Krãsinis *v.* krasãvas. ✝ Krãsinius árklius pakiñkė *Al.*

Krasõrius, -riaus, m. *Al. возящій сельскую почту; pocztarz.* Krasõrius sãkė, kàd yrà grõmata priẽ manę̃s.

Krastop *(?)*, *adv*, *Vel. въ бѣдности; w ubóstwie (zupełnie).* Krastóp *(м. б.* kar̃stop *къ гробу; v.* kraséti) palìksiu jį̃jį — sù visù biẽdną palìksiu, atim̃siu vìs.

Krãštas, *pl.* kraštaĩ (*DPo.* 407,13, *K.*[1] 254. 342. *K.*[2] 250, *KG.* 143), 1) *берегъ; brzeg.* Vèžk rą̃ⁿstùs iñ krãštą Nẽmuna. ✝ Ir płatù sù kraštù, ir giłù sù dugnù *M.* I 128, *Sch.* 85. 2) *край, сторона; страна.* Instabùs žmogùs kur̃s ne músų krãšta. ✝ Šiñdėi kraštaĩs lỹja *Ds.*, *Kp.* *v.* atskrebaĩ (atskrabaĩ *Er.*), krañtas.

Kraštìnis, -nė, *крайній; brzegowy.* Pàts kraštìnis, kur̃s nũ krãšta yrà.

Kraštus, -ti, *Vel. brzeżny.* Jìs kraščiaũ gyvẽna *(онъ живетъ ближе къ концу [sc. деревни], чѣмъ...).*

Kraštutìnis, -nė, *Vel. (Al., Ms., Rg., Slt.) крайній; brzeżny.* Jõ łaũkas kraštutìnis. *v.* krãštas.

Kratà, -tõs, f. *Vel. (Al., Er., Slt., Viš.) растрясываніе, разбираніе, обыскъ; roztrząsanie.* Bùs kratõs lìk iškrẽsime visùs łapùs, vìsą pãpužą *(Al. libra papieru Ped.)* popiẽriùkų. ✝ Dìdelė bùs linų̃ kratà (iš šìtos markõs) *Rm.*, *Skp.* Kratà — kàs viẽnõj viẽtoj pakratýta: linų̃ krãtą sùjẽmėm *Kp.* Krãtė mumìs šią̃nãkt, kratà bùva — urẽdninks krãtė *Š.* Pàs mùs bùvo kratà: krẽtė seklỹčioje ir svirnè, õ paskuĩ visùs, nét ir píemenis, žandãrai iškrãtė *Viš.*

Krãtai, -tų, *pl. решотка (R.* I 66, II 163); *kraty. v.* grõtos (*u* grõtai *Er.*, *Jn.*), krõtai. ✝

Krataĩ, -tų, *pl. постилъ, постилка; trzęsienie.* Kreĩk stałdùs sù krataĩs *(об.* pakrataĩs). *v.* krẽsti, pakrataĩ *(Rg.) Jš.*

Kratỹklė (*u* kratyklẽ, -ỹklę), -lės, f. *wrzeciono od przetrzęsania (pakuł).* Vir̃bałas arbà iẽšmas, sù kuriũ krãta pãkułas, bùs kratỹklė. ✝ Kratyklẽ — žãbas vìłnoms, linàms kratýti priẽš ver̃pjant *Kv.* *v.* kratýti.

Kratìklis *(Er.)*, -lio, m. *id.* Kratikliù nũbraukas krãto *Kp.* *v.* kratỹklė. ✝

Krãtiłas (*Jš.*, *Kur.*; *у А. Ю.* kratełas, *гдѣ* e=*жем.* ę *изъ* i; krẽtułas *Er.*), -ła, m. *грохотъ, решето для очистки зерноваго хлѣба; rzeszoto; kosz dla wysiewania w osieci zboża z potruchy słomianey P., rzeszoto wielkie, osietne P.* Sù krãtiłu sijó (*у А. Ю.* sėja!) pãgrėbas, kresčiũ pãkračias, nũkłastas, várpas. *v.* krẽstis, krẽtiłas.

Kratinỹs, krãtinia, m. *смѣсь соломы съ сѣномъ; trzęsianka.* Kratinỹs yrà surìzgę javaĩ príešų príešais põ smarkaũs lietaũs. Kratinỹs bús tãpàt ìš šiẽna ir̃ šiaudų̃. Galvìjams dũda krãtinia. ✝ Mẽs nũ kalẽdų kárvėms krãtinį krãtom. Krãtinį krãto sù šãkėms, õ pãkułas sù vir̃bału *Viš.* *v.* mišinỹs.

Kratìnti, -nù, -naũ, *caus. v.* krẽsti. Kratìnk mẽšłus, mėžinį — bè kratėjõs neveȓsk iñ dir̃vą.

Krãtis, -čia *(Pk., Er., Slt.)*, m. *тряска.*

трясеніе; trzęsienie. Añs nesėdà iñ vežìmą, bò bìjos krãčia (kàd krãta). *v.* kratýti.

Kratýsena *v.* kratýsina.

Kratýsina *(Al., Pk., Slt., діал. см.* kratýsena), -nos, f. *перетряска; przetrzęsienie.* Kokì kratýsina, kokì ieškósina põ namùs! -+- Kišẽnių kratýšena *Jn., Š. v.* krãtymas *Jš.*

Kratýšena *v.* kratýsina.

Kratýti, -taũ, -čiaũ, 1) *трясти; trząść.* Drùgia krãtomas vìrp, drèb, kaĩp drebulẽ. -+- Meñgos šiañdièn púdyme mė̃šlą krãtė. Mẽs nũ kalė̃dų kárvėms krãtinį krãtom. Krãto (kłósto) linùs *Sl.* Pakratýk guñbą, dienãdaržį *Ds., Sl.* Kúginius (tvártus) krãto *Pn*[2]. 2) *reflex., трястись; отдѣлываться, отвязыватьcя отъ кого; trząść się.* Mergà krãtės kõł atsikrãtė nũ bérna. Šiẽns vẽžant kẽsuł, krãtos iñ bìrsta. -+- Ir maniñ perdaũg nesikratýk *Rg. v.* krẽsti.

Kratù *(interj.),* kratù obeliõtę (krẽčia priẽjęs) *Ds., Lnk. v.* krẽsti. -+-

Kratùs, -tì *(Al., M.* II 254, *Pk., Slt.), тряскій; trząski.* Ašvíènis kratùs jóti. -+- Kratùs arklỹs *Er., Kp., M.* II 129, *Rg., SzDi* 95 *n. c.* kłusak, *Š., Tv.* Arklỹs kratùs *koń ciężko noszący SzDi* 101. Kratùs kẽlias *Kp., Rm., Š.* Jõ arklỹs kratùs jóť *Kp. Sm., T.* Krãtūs rãtai *Ds., Kp.* Kratùs mė̃šłas — gẽras, leñgvas kratýti *Kp.*

Kratùtis, -tė, *кто трясётся (отъ слабости, старости).* Tù senẽli, kratùti! *Jd.* 273,з. *v.* kratùs. -+-

Kraudinė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *Al.* (=kriaudinė́ti *Al. Jb.*) *складывать; składać.* Kraudinė́ti šiáudus. *v.* kráuti.

Krau-gerà, -ros, *c. Al., Pk., Slt., Tr. кровопійца; krwiożerca. v.* kraugyra.

Krau-gerỹs, -rẽ, kraũgerį, *Puš. (Al., Slt., SN., Š.) id.; krwiopijca.* Kuñs bè méilės žùda žmõgų, tàs kraugerỹs. -+- Kraugeréms vérgauti *DB.* 199 *v.* kraũjas, gérti.

Krau-gyra, -ros, *c. Al.* (=kraugerà *Al. Sr.,* kraugyrỹs *Al. Jb.*) *id. v.* kraułakỹs, kraumirkà, krausurbỹs, kruvìnis.

Krau-gyrỹs *v.* kraugyra.

Krauja-gerỹs *Ds., Kp., Viš. v.* kraugerỹs. -+-

Krauja-łakỹs *v.* kraułakỹs.

Krauja-leidỹs *v.* krauleidỹs.

Kraujã-ligė *(Kp.) v.* kraũligė.

Kraũjas, kraũjis (*вост. поневѣж., гдѣ -jis изъ -jas*), kraũs *Al.* (*Kv., Ms., Žin.* 4, 17), *gen. s.* kraũja, m. *кровь; krew.* Kraũjas neatléidžia, bò màna giminẽ. Kraũs vãlijas põ gýsłas, váikščio. Kám góniji kraũji? -+- Błogaĩ pjóvei: kraujù paẽjo (ántis) *Ds.* Kraujù léidžiu *M.* II 18. Kraujaĩ tekė́jo srovėmìs *K.*[2] 215. Bė́gusio (bėginczio *M.* I 128) pėdaĩ, stóvinčio kraujaĩ *M.* II 189. Kraujaĩs ir žẽmė žydė́t pradė́jo *Sch.* 39. Ùpė kraujaĩs tẽka *Sch.* 145. Dù kìškei pjáunas, baltì kraujaĩ bė́ga *Ds.* Dangùs bùva víèna kraũja — visái raudóns *Žm.* Kraũjo ùpė, píėno ùpė *Ds.* Kraũjo putà ir píėno putà *Rg., Vilk. v.* krùvinas. Kraũja (*sc.* kraũjo *gen. sg.*) žolẽ *(u* kraujùtis *Alt.) sanguisorba officinalis* (sraujanósis *Ds.*) *BF.* 127, *Kv., KL.* 151[d]; *chelidonium P. n. c.* glistnik; *lythrum P. n. c.* krwawnica. *v.* srãvažolė.

Kraujã-žolė *v.* kraũžolė.
Kraujìnė *v.* kraũligė.
Kraujìngas (*u* kraujũtas), -ga, *кровавый; krwisty.* Kraujìngas (kraujù pasrùvęs) pir̃štas.
Kraujìnis, -nė, *кровяной; krwawny.* Vė̃daras kraujìnis (iš kraũja padìrbtas). *v.* kruvìnis.
Kraũjinti (*об.* krùvinti *Al.*, *Pk.*), -nu, -nau, *окровавливать, мазать кровью; krwawić.* Sù kraujumì tù kraũjini durìs (kal̃p jìs pakraũjina).
Kraujùtis *Alt. v.* kraũjas (kraũja žolė̃).
Kraujũtas *v.* kraujìngas. -+- Kraujũta mėsà (daũg kraũjo); vìsas kraujũtas (kraujel̃s aptė̃kęs) *Rg.*, *Vel.*
Kraujũti, -jũju, -javaũ, *Vel.* *(Er.)* *пачкать, мазать кровью.* Kraujũte iškraujũtas brùsłotas jõjo. -+- Kárvė suñkei ser̃ga: jaũ kelintà dıėnà kraujũja *Viš.* Jõną draugaĩ vìsą sukrùvino; jõ visì drabùžei kruvinì; jìs iškraujãvo ir sũłą, kur̃ sėdė́jo *Viš.* *v.* kraũjas.
Kráukłas, *pl.* kráukłai *(Vk.*, *Vv.)* *u* kraukłaĩ *(Kv.)*, m. *Vel.* 1) *острая грань, ребро мяла (дощечка на ребро); pałasz od cierlic.* Viršùs mìntuvų, płókščei, ašreĩ (aštreĩ *Jš.*) nutašýtas kaĩp peĩlis, vadìnas kráukłas. -+- Lìngałvojus į̃ kabõklį į̃dėtus pusiáužnıuga ker̃t brauktùvai víėnu kráukłu I 232 *п. с.* brauktùvai. *v.* łáužtuvai, mìntuvai. 2) *ребро, грудная кость (Kur.*, *Pk.*, *Š.*, *Tv*, *Žid.)*; *żebro (=budowa kości piersiowej z przodu Jš.)*; *kości piersiowe, ossa pectoralia P.*; *klatka piersiowa* (kraukłaĩ) *Kr.* Anà braũka nũ kraukłų̃ lìk kìrkšnıų. Šónai káułų (*sc.* šóno káułai) bùs kraukłaĩ (šón-kaulei). -+- Iš kraukłų̃ šónkaulıų — (*sc.* bùs) karıė́tà *Jsr.* 75. Vıėnì kraukłaĩ; kàd jaũ dìdeli kóki — maĩtkaulei *Š.* Kraukłaĩ atsikìšę, suskaĩtomi šónkaulei *Š.* Kraukłaĩ (*u* krıáukłai *Al.*, *Ms.*, *Šl.*) brañksa, káułai išsikáišioję *Tr.* Kráukłai — gývolıo šónkaulei *Vv.* 3) *pl. t. остовъ, костякъ; skilet.* Budiñka vıėnì kraukłaĩ bebrañksa. Kàd mė̃są nuė́d, tìk kraukłaĩ bešmė̃kša. Tuštì svirnaĩ brañksa kaĩp kraukłaĩ. -+- Bè šıaudų̃ stógs — vıėnì kraukłaĩ; mašìnas kokıõs kraukłaĩ *Š.* 4) *торчащій лёдъ; lód styrczący, jak plastr powieszony.* Ledaĩ pasikórę bùs kraukłaĩ. Nepárvažıũsi upė̃li, kur̃ kraukłaĩ (ledaĩ pasikórę) stóvi. 5) -+- *крупная кострика* (linų̃, kanãpių stambíėji, prıẽ saknų̃, spãlıai *Pk.*). 6) -+- *обручи мерёжи* (vénterıo rìnkıai *Pk.*). *v.* krauksóti; gróbai
Krauklė, -lės, f. *улитка* (*M.* I 130, II 337). *v.* kraukłos. -+-
Krauklei (varlıų̃ marškineĩ, lizdaĩ) *Sal.* *v.* kraukłos.
Krauklìnė, -nės, f. *Kv.* *грудь; klatka piersiowa, pierś.* *v.* kraukłaĩ. -+-
Krauklìnis, -nė, *съ острою гранью, съ ребромъ; pałaszowy.* Mìntuvai krauklìnei, kàd tùri dù kráukłu, õ łáužtuvai kardìnei (= võ šoblìnei *Jš.*) sù víėnu kráukłu.
Kraukłos, -łų (*u* kraukleĩ, kraukułaĩ), f. *Pnš.* *клёкъ, крякъ (лягушачья икра)*; *улитка (sing.)*; *mlecz żabi.* Bã̃ło varlıų̃ kraukłos drıė̃kıasi, kaĩp sù pãgalıu kelì jąses. *v.* kurkułaĩ.
Krauksóti, -saũ, -sójau, *торчать; styr-*

czeć. [illegible] r. kráuklas.

Kraukšlaĩ pl. [illegible] *gruda* V. [illegible] KL. 3[illegible] r. kraũkšlas. +

Kraukšlės pl. id. M. II 1[illegible] kraukšlėlei. kraukšlės M. I 130. r. kraukšlė. +

Kraukšlỹs r. kraukšlỹs.

Kraukšlũtas (kraukšlótas Al. Jš.) r. kraukšlũtas.

Krauktiẽs, -kiũs, -kiaũs, *выдаваться, торчать; wystawać, tyrczeć.* Tàvo karšinčiaus káulai jaũ kraukias ir išsikraukę kraũksa. r. kráuklas, kraukšóti.

Kraukulaĩ, kraũkulus *(Bit.)* r. kraukłos.

Krau-łakỹs *(и* kraujałakỹs *Kp.)*, -kẽ, *кровопійца, кровожадный; krwiopijca.* Žmogžudà yrà kraułakỹs. r. kraũjas, łàkti.

Krau-leidỹs *(K*[1] 168, *Lepner* 140 *и вост.* krauja-leidỹs*)*, -dẽ, *цырюльникъ, кровопускатель; cyrulik.* + Krauleidžiaĩ *KG.* 110 *соб. имя деревни.* r. kraũjas, léisti.

Krau-lıėjỹs, kraũlıėja *(Er.; у A. IO. и* kraulıėjas, -lıės, -lıėjus!*)*, m. *проливающій кровь; przelewca krwi.* Kuñs kraũją pralıé kitám iš piktúma, tàs kraulıėjỹs.

Kraũ-ligė *(Er. и* kraujãligė *Kp.*, kraujinė *Ds.*, kraũjo ligà *N.* 224, kruvinóji *Viš.)*, -gės, f. *кровавый поносъ; krwotok.* Kárvė sen̈ga kraũlige. + Jìs kraũlige señga *K.*[1] 251.

Kráulıoti, -lıoju, -liojau, *Al. (Pk., Slt.)* 1) *складывать; składać.* Medžiùs kráulıoti iñ ratãną. + Reĩk sukráu[illegible] [illegible] r. kráuti.

Kráuloti, -oju, -ojau, I + [illegible] K[illegible] Al. WJ. 14. Slt. Sukráuloti [illegible] DŽ.[1] n. c. [illegible]. Aš̃ kráulo medžiùs Al. 2) [illegible] *переносить* [illegible] (Al. Šlt.); *przenosić się.* Iš vienõs vietos iñ kitą vietą kráulojas. r. kráustyti.

Krau-milka, -ilkos, c. *Pš. (Tr.) кровопійца, кровожадный; krwiopijca, okrutnik.* Kuñs žmogùs nemeilingas, gãtavas kraujūsė mirksóti, tàs vadinas kraumilka. r. kraugerà.

Kraũnos *(Kr., M.* II 243. 340*)* r. kraũnos.

Kraupyti, -pau, -piau, *копить, сберегать.* Kēletas pasitùrinčių ūkininkų... turėjo kēletą šimtũ rùblių su-si-kraupę *A.* II 266. +

Kraũpti, -pìù, -piaũ, *журить, бранить.* Pakraũpti, pabárti *K.*[1] 225. Ką geraĩ subárti, sukraũpti *K.*[1] 704. r. kraupùs. +

Kraupùs, -pì, kraũpų, *нѣжный, слабый (M.* II 533); *пугливый, вздрагивающій съ испугу* (*K*[1]. 368, *KG.* 224, *M.* I 130); *шероховатый, неровный* (*Pk., SzDi* 26 *п. с.* chropawy); *ухабистый, съ выбоинами* (*SzDi* 42 *п. с.* dołkowaty); *straszny.* Kraupù (bijaũs, baisù mán) kłausýti apıẽ taĩ. + Nekraupıõs méilės *DPo.* 610,16. Kraupùs *(нѣжный)* gyvalỹs —véikei sùserga, bìjo sunkaũs dárbo *Grd.* r. krùpti; dubùs, rupùs, skrıaubùs, skrıaudùs, šıurpùs, trapùs *Jš.*

Kráustyti, -tau, -čiau, 1) *складывать; składać.* Jìs kráusta bałdùs ìš vienõs kertẽs iñ kìtą. + Ką̃ tù čiõn kráustai *(перебираешь, роешься)* màno skrýnę? *Viš.* 2) *reflex.*, *укладываться, переселяться; przenosić się.* Jìs kráustos sù visaĩs rakýbołais. krustuleĩs (*u* kraustuleĩs *PK.* 156). *v.* kráuti, kráułoti; dangìntiės, kàbaliotiės, kàšaliotiės, kiłnótiės, rotũtiės.

Kraustuleĩ *v.* kráustyti 2).

Kraũ-surba, -bos, *c. кровопійца.* Mýžti dė́jęs eĩk į̃ mìšką iř bė́gk nũ kraũsurbų I 317 *n. c.* dė́ti. *v.* krausurbỹs. +

Krau-surbỹs, -bẽ, *id.; krwiopijca.* Krausurbỹs músų bè łãša kraũją ìšger. Tà krausurbẽ dìdelei giẽžias. *v.* kraugerỹs.

Krauša, -šos, f. *крутой берегъ, обрывъ; пещера (DŽ. n. c.* spelunca). Kraušas nepáržengamų Pyreneos káłnų párropoja *DG.* 208, *v.* kriaušas. +

Kraušas (augštà ũłà *SzDi* 337 *n. c.* skała) *v.* kriaušas.

Kráušė (*Vn.*, *Kl.* 62 «pyrus», *BG.* 296, *M.* I 130, II 99 *u* kráušia *M.* II 99), -šės, f. *груша.* Laukìnė kráušė *M.*II 278. Medìnės kráušės *M.* II 337. Ankstýbos kráušės *M.* I 5. Kráušes patrẽšinu *M.* I 130. Kráušis miškìnis *(grusza głogowa) IG.* 70. Kráušis Pyrus. Foem. *SchC.* 25. *v.* kriáušė. +

Kraušė́ti, -ė́ju, -ė́jau *(Pk.)*, *вздыматься; stać podjętym od wody (o lodzie).*

Kráušia *v.* kráušė.

Kráušis, -iės, f. *v.* kráušė.

Kraušýti (*u* kriaušýti *Er.*, *Š.*, *Vel.*), -šaũ, -šiaũ, 1) *толкать, пихать; gruchotać.* Kám tù kraušaĩ jõ káułus, paveřtęs añt žẽmės, sù kẽleis. 2) *reflex.*, *толкаться, пихаться; spychać się.* Víėn kraũšos (nestóvi añt viẽtos, stùmdos, spáud) bažnýčio suspáusti žmónys añt kìts kìta. + Ką̃ čė kraũšotės į̃ kùpetą, skìrkitės žẽdnas sàva dárbą, bùs jùmus nũdarbiaũ *Jš.* Tařpvartė gývolei kraũšos kìts kìtą *Jš. v.* krùšti; gáldyti, grústi, máltiės, mùrdyti, spráusti, stùmdyti.

Kraũšius (*KG.* 203, *M.* II 504) *крутой пригорокъ, берегъ. v.* kriaušas. +

Kraušłaĩ *v.* kraukšłaĩ. Ìškeł į̃ kraušłùs *KL.* 110ᵇ. +

Kraušũła, -łos, *Al.* 1) *проборка, нагоняй; kazanie.* 2) *брюзга, ворко-тунъ; gdyracz.* Màna výrs tóks kraušũła.

Kraušũłoti, -oju, -ojau, *Al. пробирать, давать нагоняй, ругать (Al.); wymawiać.* Añs kraušũło — pỹkdamas kaĩba, kàd jám nedũda; supỹkęs vãksija. + Kraušũło — burnìũ, nekañtins ỹr *Al. Jb. v.* oĩbyti, rūgóti, ũdyti.

Kráuti, kráuju *u* kráunu, króviau, 1) *складывать; вить (гнѣздо); образовывать (цвѣтъ); składać.* Kráuk iñ krũvą medžiùs pasklìdusius. Paũkščei, bìtys kęsũsė gũžtą (lìzdą) kráuna. + Lìzdą kráuju *M.* II 356, 359. Kráuna žebris lizdẽlį *Jd.* 180,3, Pakráuti vìštą — padė́ti põ vìštos kiaũšių, kàd jì perė́tų *Kr.* Kełmaĩs kráuti *сильно ругаться Kr.* Žíėdus kráun (žolẽ, medẽlis) *DB.* 100. 2) *reflex.*, *складывать для себя; образовываться (о листѣ, цвѣтѣ,*

почкп); składać sobie. ⊹ Girdì, kaĩp jáunas lãpas arbà žiedẽlis añt šakẽlių kráunas *An. š.* 127. *v.* **krūvà.**

Kráutinis, -nė, *наложенный; złożony.* Kráutinis (*oppos.* sumestìnis) vežìmas — kur̃s jaũ prikráutas. *v* **kráuti** *Jš.*

Krautìnis, -nė, *накладной; ile daje się złożyć.* Krautìnį (kaĩp tìk prikráuti gãł) vežimą šiẽna prikróviau. *v.* **kráutinis** *Jš.*

Krautis, -čia, m. *Vil. окаменѣлость(?); skamieniałość.* Akmũ̃ ìš **sukráutų** akmenẽlių sulìpęs vadìnas krautis. Kraučei gùli Nartė priẽ Vilkijõs. *v.* krúšmata, **ū̃łà.**

Kráutuvas, -va, m. *кладь, клажа; ładunek (KL.* 36[b]). *v.* **kráuti.** ⊹

Kraũ-žolė *(и* kraujãžolė *Kp., Rm., St.)*, -lės, f. *Vel. раст. sanguisorba officinalis; gatunek trawy.* Łãpai kaĩp mõrkų, kur̃ kárves gýda. *v.* kraũja **žolẽ.**

Kràvotiės, -ojū̃s, -ojaus (*Al., BF.* 128, *Pk. и* kriàvotiės *Al., Š.*, krovótiės *Kp.)*, *укладываться, переселяться; przenosić się.* Añs kràvojas (kráustos) iñ kìtą viẽtą. *v.* dangìntiės.

Krazaĩ, -zų̃, m. pl. *Vel.* (*Pk., Słt. и* krezaĩ *Š.*, kriúzai *Er., SN.) оборки (у чепца), кружева, сѣтка; bryndy, forbot, koronka (siatka) и czypka.* Krazaĩ sukvałdū̃ti apleĩ kepurẽlę móterų. Krazaĩ surauků̃ti ir̃ prisiúti priẽ padáłkų žiùrstų, sejõnų pàs úkininkų. *v.* briñdos, karbãtkai, kručka, kùdrė, kvẽžė.

Krazū̃tas *garnirowany KL.* 144[a]. *v.* **krazaĩ.** ⊹

Krazū̃ti, -ū̃ju, -avaũ, 1) *обшивать кружевами; oszywać czypek forbotami, falbonami.* Anà **krazū̃ja** sú **krazaĩs** kepurẽlę sàva. 2) *reflex., одѣвать чепецъ, юбку съ кружевами; наряжаться; stroić się.* Móters krazū̃jas eĩdamos añt vesélijos, ìnvedybų, atłaidų̃. *v.* bużytiės (bużytis I 259, ų *или* ū, z *или* ž?), gárbanotiės, krūzū̃tiės.

Krè *(interj.) v.* **krèk.**

Krebeñkšteléti (*и* **krabañkšteléti**), -ėju, -ėjau, *Vel. задрать ноги, скапутиться; zadrać nogi, umrzeć.* Tũ sẽnis krebeñkštelės (kójas užver̃s, mir̃s). ⊹ Krebeñkštelėji — pirštùs, kójes ìštysi, nũmiri *Er.* Čẽsas jaũ tokiám krabánkštelėt (numir̃ti) *Š.*

Krebénkterėti, -ru, -rėjau, *Pk., Žid. слегка ударить* (užgáuti **trùputį**). *v.* **krebeñkštelėti.** ⊹

Krebšỹs, krẽbšia, m. *Vel.* (=krepšỹs *Vel., Er., SN.*) *торба, котомка; torba.* Skūrìnis **krebšỹs** añt pečių̃.

Krebštinė́ti, -ėju, -ėjau, *исподволь воровать* (gribštáuti *Kp.*); *kraść. v.* **krèpšt.**

Krebždėti (*и* **krabždėti** *Š.*, **kribždėti** K[2]. 340), -dù, -dėjau, *Vel. (Er.) шелестѣть (K*[1]. 340, 354); *кишѣть, копошиться (KG.* 332, *M.* I 130); *szeleścieć, szamotać się.* Pelẽ krèbžd ùž spintos. Vagìs inliñdęs iñ **kamãrą** krebždė́ja. ⊹ Kàs tẽ krẽbžda *Rg. v.* kribždėti.

Krẽcius *(Al., Ms., Słt.*, krẽciai *или* šepečiaĩ *SN. и* grẽcius *Tv.)*, -ciaus, m. *карда, чесалка (нѣм.* Kratze); *grzebień żelazny.* Pjūklẽlis iñ **medẽlį** indė́tas bùs krẽcius.

Kreciū̃ti, -ciū̃ju, -ciavaũ, *Al.* 1) *чесать*

лёнъ или шерсть (Ms., SN.); czesać (len). Kreciũti (*и* greciũti *Tv.*) linùs yrà nučỹstyti(*sc.* šukũti). 2) *таскать за чубъ; czubać.* Kreciũti (ráuti) čiuprỹną sù nagaĩs. 3) *критиковать, ругать; krytykować.* Meĩgos krecius anã. Anà antsisė́da mergàs kreciũti (vàksyti). 4) *reflex., возиться, заниматься дѣломъ; zajmować się.* Kreciũkis (darbũkis) paĩ nãktį linùs mìnant. *v.* kar̃šti, šukũti.

Krečià, krẽčios, f. *Vel. (Jb.). корзина для просѣвки, очистки зерноваго хлѣба; kosz do trzęsienia plewu.* Sù krečià nũgrėbas krãta. *v.* krẽtiłas.

Krė́čioti, -čioju, -čiojau, *Vel. трясти; trząść.* Krė́čiok kõl nukrė́čiosi dūliàs. *v.* krė̃sti.

Krečiótiės (*sc.* kričiótiės *Al., Er., Ms., Pk., Tv.,* kritiótiės *Dar., Slt.*), -čiójůs, -čiójaus, *Al. выпускать рубашку сверхъ штановъ; wyciągać sobie koszulę (ze spodni).* Krečióti yrà pèšti márškinius ìš kélnių. Kám tù krečiójiės (ištráukai) márškinius ìš kélnių, ìš sijõna (?)? Paĩ kaĩtrą, paĩ šiénpjútį krečiójas (išima ìš kélnių, añt viĩšaus ištráukia, paléidžia) výrai márškinius. *v.* apsikričióti, įsikričióti, išsikričióti. —

Krečiũti, -čiũju, -čiavau (e *или* ė, ů *или* o?), *Al. поругивать, пробирать; gdyrać.* Añs krečiũ (*cp.* krẽtė ùž nugãnymą *Tv.*) davatkàs. *v.* vàksyti.

Kregà, -õs, f. *Rm. хрипъ, хрипѣніе.* Sẽnis tùri krẽgą, dùsulį, *v.* krẽgas, kriãgas. -+-

Krẽgas *v.* kriãgas (*діал.* kriògas *при* kriõgũi *Skp.*). -+- Krẽgas *дряхлый старикъ Pr.*

Kregė́ti, -gù, -gė́jau, *Puš. (Vel.) трещать, стрекотать; хрюкать JJ.* Šárka tupė́dama añt tvorõs kregė́ja. -+- Kiaulės krẽga kàd šùnys užpũła arbà kàs paršùs žvìgo *Jš.* Kregė́kit jũs čià (pasakýta mergõms) *Tv. v.* klegė́ti.

Kregũti *v.* kriagũti -+- Ligónis, sẽnis kregũja *Rm.*

Kregždã-žolė, -ės, f. *чистотѣлъ, ластовица, chelidonium majus, vincetoxicum officinale; gatunek rośliny.*

Krẽgždė *(Kp., Nr., Pn.*[1]*, Rm., SH.* 49, 75, *Sm., Tv.),* kregždẽ *(Er., Pr., SN. и* skrẽgždė *Ds., Vad.),* f. *ласточка; jaskółka.* Krẽgždė łaukė, blezdingà viduĩ lìzdą dẽda. -+- Krẽgždė lìzdą sùk pastõgėj, łaũka pùsėj, blezdingà — daržinėsė, priẽ stóga *Š.* Krẽgždės (*sing.* krẽgždė) gyvén smìlčių pàkrantėse *Pk., Slt.* (vadìna dár peĉlindà, -dõs *Al.*). *v.* blezdingà.

Kregždẽ *v.* krẽgždė.

Kregždẽlės *vincetoxicum officinale* (*M.* I 130, II 428). *v.* kregždãžolė. -+-

Kregždìnė *jaskółcze ziele, chelidonia SzDi* 74 (*M.* I 130, II 408 *пишетъ* kregždynė). *v.* kregždãžolė. -+-

Kregždingà, -gõs, krẽgždingą *(Š., Tv.), ласточка косатка; стрижъ; jaskółka; grzebielucha KL.* 122[a], *jaskółka brzegówka, hirundo riparia KL.* 123[b], *Kv., oknówka Kv., jaskółka dymówka, hirundo rustica P.* Kregždingà sùsuk sáu lìzdą ìš mólia (priẽ múrų *Al., Pk., Slt.*). -+- Põ visàs pàstoges lañdo krẽgždingos *DD.* 139, *Jd.* 219,4. *v.* krẽgždė.

Krẽgžd-rūtės (v. kregždãžolė) — smùlkeis łãpais žolẽ, áug łankosè, gelˇtónai žýd Er. ✝
Kregždůlelė (dimin.) DD. 86 (kregždalẽla Bir., гдѣ da изъ dů, cp. jaunalẽla, visamẽne) v. kregždingà. ✝
Kreidà, -dõs, kreĩdą (Ds., SzDi 113 n. c. kreta), f. мѣлъ; krydka.
Kreikinỹs v. krēkinỹs.
Kreĩgas (Mar., Pil.) v. kraĩgas, kraĩkas.
Kreigũti (Mar., Pil.) v. kraigũti, kraikũti.
Kreĩkti, -kiù, -kiaũ (Al., Er., M. II 461, Pk., Slt., Tv.), Al. krêkti (гдѣ ė изъ eĩ) 1) стлать, постилать; podścielać, potrząść (słomą chlew); słać. Kreĩk stałdùs sù trakìneis šiaudaĩs. Jìs kreĩkė kõl sùkreikė (su krãtė) kũlį. Linùs krēkù (skleidù) añt píėvos słũgsnėmis. ✝ Linùs añt łaũko kreĩkti K.[1] 101. Linùs kreĩkti K.[2] 198. Ar̃ jaũ pàkreikėt (pakłóstėt) linùs? Tl. Kreĩk žãli (жем. вм. žãlią) šiėnẽlį DD. 3. Kreĩkti (посыпать, покрывать) mėšłaĩs DS. 20. Rūtẽleis pàkreikė (покрылъ) Jd. 1476,3. Reĩk pakreĩkti... ãpatę důbẽs DKn. 30. Stãłą šiėnù pàkreik Vch. 196,29. Pa-krêk kũti bėt — pàkreikiau Al. Rêk pakrêkti (pakrẽsti) ir kárvėms Al. 2) ✝ reflex., накидывать на себя плащъ, армякъ. Netùri kũ už-si-kreĩkť — užsisiaũsti, užsimèsťi Lnk.
Kréikti, -kiu, -kiau, сорить, порошить; napruszać. Kám kréiki (mẽži) ãsłą sù skiėdromìs, šañdromis. ✝ Šañdrų añt ãsłos nekréik! Jš. Ap-, (už-)kréiktas stãłas; trióbą prikréikė Nr. v. mėžti, šneĩkšti, šner̃kšti.
Kreiptaĩ (Er.), adv., обманчиво, невѣрно; krzywo. Jìs niẽka kreiptaĩ (neteisìngai) nešnekėja.
Kreĩpti, -più (и жем. krēpù DŽ. 1 n. c. abduco), -piaũ, поворачивать, наклонять, нагибать; zwracać, chylić na stronę. Kám kreipì žvãkę, turė́k tiẽsei! Nekreĩpk rũrą, pãkałą iñ šãlį. Kreĩpk šeñ łóvą, łaĩvą. v. krỹpti, kleĩpti.
Kréisa, -sos, f. Al. порокъ, недостатокъ; skaza. v. ýda, ýdva, kréisva.
Kréisingas (Pk., Slt. и kréišingas Tv.), -ga, съ недостаткомъ, порочный; skażony. Mergà kréisinga (I 673 n. c. izdabùs) ni (sc. neĩ) šũ ni (sc. neĩ) ver̃šis (Patarlẽ). Instabùs žmogùs kur̃s kréisingas, kaĩp: vagìs, girtũklis, płuduñgis (Er.). ✝ Kréisingas arklỹs Al., Ms. (sù nemãtoma ýda) = kréišingas arbà jéibingas arklỹs Tv. Kréisings výrs, žmogùs — sùkčius, negérs Žid. Kréisingai šnèk, dìrb Al. Kréisings žmogùs, sviẽtkas — neteisùs (fałszywy), víėna gaĩvója, añtra dãro Al. v. ýdingas, ýdvingas, kertingas, łũšas.
Kréisinti, -nu, -nau, портить; skażać. Kám kréisini (góniji, łũšini, gadinì) žmõgų? v. kréisa.
Kréisva, -vos, f. Al. порокъ, недостатокъ; skaza. Bús kréisva kàd kàs netùr visũ šłuñkų. v. kréisa.
Kréisvingas, -ga, Al. съ недостаткомъ, порочный; skażony. Kréisvingas (Al.) kàs nečỹras. v. kréisva.
Kréišingas v. kréisingas.
Kréištiės, -šiůs, -šiaus, Al. 1) грозить.

угрожать (Kv.), собираться, намѣреваться; zamierzać. Kréišıas (baũdžıas) añs mùšti tavè. Aš kréišiũs eĩti, kàd iř tù manè neléidi. -+- Kréišıas mùšti I 354 *n. c.* drumstis. Añs kréišas (*u* gráižos *Ds.*) munì užmùšti *Kv.*, *Rt.* 2) *отпираться, не признаваться; bronić się.* Añs kréišıas (gìnas) pìnigus ẽmęs. Anà kréišıas kàd nekaltà, õ bùs kaltà. Anà kréišıas (gỹnıojas), nıẽka nẽ dũtc nenór dũti tám kuřs prãša. -+- Kõ tù teĩp kréišys, jùk esì kaĩtas iř ganà *Al.* Nebùvo kõ perdaũg kréištıės *PK.* 58. *v.* baũstıės, gìntıės.

Kréitėti. Jìs kréita *(Sl.)*, kréitėja *(praes. Vad.) всё время брюзжить, придирается и ищеть поводовъ къ ссорѣ* (*u* jìs užsikrìto añt manę̃s *v.* krìsti) I 697 *n. c.* gáižėti. Ãnas kréita añ mãnę senaĩ — gráižos *(грозить)*, pỹksta ir žãda atmõnyti *Ds.*, *Uš.* Kréitėjo, kréitėjo, bãrės, bãrės... *Kp. v.* kráičıoti. -+-

Kreiva-ãkis, -kė, *кривоглазка, косоглазый; krzywooki.* Tà kreivaãkis šnairũ añt tavę̃s. *v.* kreĩvas, akìs.

Kreiva-buřnis, -nė *(SN.), криворотка; krzywogęby. v.* burnà (bùrną).

Kreiva-gaĩvis, -vė, *кривоголовый; krzywogłowy.* Bóba kreivagaĩvė mìrė. *v.* galvà (gálvą).

Kreiva-kõjis, -jė *(SN.), кривоногій; krzywonogi.* Tàs klìšas kreivakõjis. *v.* kója.

Kreivalda *(u* kreivãzas *Skp.*, kreivẽzas *Kp.)* -dos, *c. Puš. кривуля, криворослый; drzewo krzywe.* Mẽdis kreiválda kuřs kreĩvas. *v.* krivė́ža.

Kreiva-mãzgis, -gė, *кто криво повязываетъ голову платкомъ; krzywowęzły.* Susirìšus iñ víėną pùsę (gálvą) žmonà bùs kreivamãzgė. *v.* mãzgas.

Kreiva-nosà, -nõsos *Vel.*, krıaunosà, -õsos *Al.* *(Pk.*, *Slt.*, *Tv. u* krıaunõsis *Al.*, kreivanõsis *Ds.*, *Kp.*, *St.*, *Vel.*, kreivnõsis *Er.)*, *c. кривоносый; krzywonos.* Añs tóks krıaunosà. *v.* nósis.

Kreiva-nõsis *v.* kreivanosà.

Kreĩvas, -và, *кривой; krzywy (nie z natury).* Kreĩvas kẽlıas, kum̃pas mẽdis. *v.* krìvis, klývas.

Kreiva-snùkis, -kė, *кривомордый, криворылый; krzywopyski.* Kreivasnùkė kıaũlė. *v.* snùkis.

Kreiva-sprañdis, -dė *(SN.)*, *у кого кривой затылокъ; krzywokarki.* Kurıõ kreĩvas sprándas.

Kreivãzas *v.* kreivalda.

Kreivazóti *v.* kreivezóti.

Kreivẽzas (— kreĩvas pagalỹs, mẽdžıas) *v.* kreivalda.

Kreivezóti (kreivazóti *Bir.*, *Kp.*, *гдѣ а изъ е*), -oju, -ojau, *дѣлать что-нибудь, городить зигзагообразно; grodzić krzywo w gzygzak.* Tvorà kreivezóte iškreivezóta. *v.* grèvezũti *(SN.)*.

Kreivà vėžẽ (*у А. Ю.* krejvavežė) *Vel. кривая колея (зимней дороги); kolej (rowek, brózda) na brodze.* Añt gramnỹčıų (*u* grabnỹčıų *Ds.*) jaũ kreivà vėžẽ.

Kreivyklà, -ỹklos, f. *Puš. лука, кривизна; krzywizna.* Kreivyklà kẽlıa kuř vežìmas virsta. *v.* sąsũka.

Kreĩvinti, -nu, -nau, 1) *искривлять; krzywić.* Jìs kreĩvina sıúdamas. Bãra nekreĩvink. 2) *reflex., искривляться:*

krzywić się. Tava bāras kreĩvinte išsikreĩvinęs vingeis. *v*. kreĩvas.

Kreivióti *v*. kreivũti. Ką tù čia kreivióji? *Vel. Jb*. ✝

Kreivỹs *(Lpm.* I 53, *Viš.) v*. krivis.

Kreiv-nõsis *v*. kreivanosà.

Kreivókšlis, -lia *v*. kreivulỹs.

Kreivókšnis, -nia *v*. kreivulỹs.

Kreivóti (*y A. IO*. -ũti*Ic*. -óju, -ójau *(Ds., Kp., Nr., Skp., Sl.)*, *искривлять; krzywić*. Tù ari kreivódamas. Kreivóte iškreivótas kẽlias. ✝ Nukreivóju kùrpes *M*. I 131. Nukreivójei vãgą *Kp*. *v*. kreivióti, kreivuliũti.

Kreivulỹs (*и* kreivókšlis, kreivókšnis *krzywak KL*. 46[b]), kreĩvulia, m. *кривуля; krzywiec*. Mẽdis sù gùnkla bùs kreivulỹs. ✝ Strũlis šilè, kreivulỹs danguĩ, strumblõks ežerè. — Zuĩkis girio, mėnũ priẽ dangaũs, vėžỹs vandenỹ *Sch*. 68. *v*. krivėža.

Kreivuliũti *v*. kreivoti. Viseĩp sukreivuliũja arìmą *Ds*. Gìrtas kreivuliũja (eĩdamas) *Km*. ✝

Kreĩzoti, -oju, -ojau, *плохо писать (царапать)*; *pisać*. ✝ Vaĩks jaũ pradė́ji lìtaras kreĩzoti *Er*.

Kreizũti (*или* -óti *Mž*.), -ũju, -avau, *Vel*. *криво идти; krzyżować*. *v*. kryžiũti.

Kreižìnti I 108 *n*. *c*. árti. ✝

Kréižti, -žu, -žau, *Al*. 1) *говорить рѣшительно; mówić stanowczo*. Anà kréiž (gìnas *Al*.) kàd netekė́s. 2) ✝ *reflex*., kréižtiės, -žũs, -žiaus, *грозить, собираться*. Kréižũs mùšti — ketinù, baudžiũs mùšti *Tr*.

Krejus (*sc*. krìjus *Kp*., *SN*., *Tr*., krìjos, -jų̃ *pl*. *Al*.), -jaus, m. *Al*. *обечайка сита или решета, согнутый вкругъ лубокъ; łęk u przetaka*. Rė́čia áugštas krejus (*sc*. krìjus) ir nudìla. *v*. grą̃žas *(Ds.)*. krãjus.

Krėk *(interj.* и krė krė *Rg.)* krėk, kiaũlė krẽkinas priẽ rañkų, nór kàd ją glóstytumei, ė́sti dũtumei, kasýtumei. *v*. krẽkintiės.

Krẽkė *(gian.* krãkė *Mer*., ипь ra *изъ* re. *ср*. drabù «drebù») *v*. karõsas.

Krekenà (*жем*. krekinà *Al*., *DŽ*.[1] *n*. *c*. mleczko, młodziwo, *Nr*., *P*. *и* krẽkenos, -nų̃ *pl*. *t*. *M*. II 74, 168, 341, *Rg*., krẽkenas, -no *sing*. *t*. *Bs*., *Ds*., *Kp*., *Sł*., *SzDi* 335, krẽkens, -nų̃ *pl*. *t*. *Vilk*.), -nõs, krẽkeną, f. *молозиво; młodziwo*. Krekenà yrà geltónas tir̃štas piénas. Iš krekenõs vérda pyragùs. *v*. krekė́ti; píenas, varškė̃.

Krẽkenas *v*. krekenà. ✝ Bùvo jũko kaĩ krẽkeno *Ds*., *Kp*. Jũko, jũko kaĩ kumẽlės krẽkeno *Sl*.

Krẽkenos *v*. krekenà.

Krẽkens *v*. krekenà.

Krekéntiės *v*. krẽkintiės. Kiaũlė krekẽnas *K*.[2] 143. ✝

Krekė́sa (*и* krekesỹs *Vel*.) *хрюканье; krak. krakanie świń*. Krekė́sa (kàd krekė́ti pràded) kiaũlių priẽš šunìs.

Krekė́sas (*pl*.: *cp*. krekė́sos *M*. I 131, II 292 *и* krė́nesos) *Vel*. *родъ растенія (equisetum arvense N*. 225); *gatunek rośliny*. Krekė́sas geltónai žýdi kaĩp katinpaũčei.

Krekesỹs *v*. krekė́sa. ✝ Kóks teñ krekesỹs pakìlo? *Š*.

1. Krekė́ti, -kù, -kẽjau, *Vel*. *(Sm.) свёртываться, створаживаться, ссѣдаться, сгущаться; zlewać się*. Krèk in gùzulą cidãbras par̃ gaĩsrą. ✝

Píėnas, kraũjas sùkreka, sukrekė́jo *Vel. Jb.* Sukrekė́jęs kraũjas *M.* I 131, II 104.

2. Krekė́ti, -kiù, -kė́jau, *Vel.* 1) *кричать* krè krè *(о свиньѣ); chichotać, krakać (o świni).* Krèk kiaũlė paršiùs žìndydama. Kiaũlės krèk kàd šùnys užpū́la arbà paršas žvìẽgia. Anà krekė kaĩp jū́ku kaulẽlį añtgrēbė (ùžgreibė, ùžgriėbė *Ped.*). *v.* kregė́ti.

Krekinà *(жем.) v.* krekenà.

Krēkinỹs (*жем. вм.* kreikinỹs, kreĩkinia), -nia, m *путаница; gmatwanina, plątanina.* Kóks čė krēkinỹs: kanãpei, rugeĩ, šiaudaĩ pakrikaĩ susidraĩkę, pakreiktì. -+- Dìdelis kreikinỹs, kàd vìsa sumaišýta, sùjaukta *Š. v.* kreĩkti.

Krėkinti *(Viš.) v.* krēkintiės.

Krēkintiės (*u* krė́kintis *GGA.* 1885, 947 krẽktiės), -nûs, -naus, 1) *быть въ течкѣ (о свиньѣ); parzyć się (o świni).* Kiaũlė krēkinasi sù kuiliumì. -+- Apsikrė́kino (kiaũlė) *M.* I 131, II 74, 154, 319. Màno tė́vs turė́jo kiaũlę, tà nũ víėno gãlo krė́kinos, nũ kìto turė́jo *Sch.* 148. Kiaũlė krė́kinas *Er.*, *Rg.*, *SN.*, *Viš.* Kuilỹs krė́kina kiaũlę *Viš.* 2) *похрюкивать; kruchczeć.* Kiaũlė krẽkinas kàd žìnd (*sc.* žìnda, žìndo) vaikùs. *v.* 2. krekė́ti.

Krė́kintiės *v.* krēkintiės.

1. Krẽkłas, *pl.* krekłaĩ, m. *Ds.*, *Lnk.*, *Sl. стропило; krokiew. v.* gẽgnė, spãras. -+-

2. Krẽkłas, *pl.* krẽkłai, *грудь; piersi.* Krẽkłą arbà krū́tį *DP.* 260,26. Krẽkłai, kuriū̃s tù žìndai *DP.* 159,4. *DPo.* 392,44. Žįskite išg' krẽkłų *DPo.* 517,29. Krẽkłais užpenė́jo ir užaugìno *DPo.* 491ᵇ,39. -+-

Krẽklės, -lių, f. *pl. Vad. стропила. v.* 1. krẽkłas. -+-

Krė́klės, -lių, f. pl. *лохмотья* (łùpatos *Skp.*). Kàs ne drabùžis, kaĩp krė́kles (skýstas, rẽtas)! *Al.* Sutìka... dū́ pavar̃gėliu suplė́šytose krė́klėse *IK.* XVII 32ᵃ,19. *v.* krė́klis. -+-

Krė́klinis, -nė (*cp.* krė́klis), *шершавый, неровный; chropowaty.* Krė́klìnė kuskà — nedailì, neplynà, nurùbusi.

Krė́klintiės, -nûs, -naus, *повязывать голову платкомъ; okrywać sobie głowę.* Anà krė́klinas sù jū́da kuskà.

Krė́kliotiės, -liojûs, -liojaus *(Al.)*, *одѣваться въ лохмотья; odziewać się w łachmany.* Krė́kliokis krė́kleis kōł apsikrė́kliosi (apsirė́dýsi) storaĩ. *v.* krė́klis.

Krė́klis (*KL.* 36ᵇ — łachman, krė́klei *Gir.*, *P. n. c.* gałgany, *Šil.*, *Tl.*), -lia, m. *тряпка, ветошь; pl. лохмотья, рвань; łachman.* Sutrū́kęs drabùžis bùs krė́klis. Dabar̃ jìs krė́klius sàva numès. Ùbagas krė́kleis apsikrė́kliojęs. -+- Apjū́stuvas ìš virvõs, õ krẽklei ir skránda — taĩ apdarai, põ kuriùs kúna paũkštei łañda *P. n. c.* kożuch *(podarta siermięga).* Krė́klis — płóns, sìłpnas, vė́ja párputems drabùžis; tóki krė́klẽli apsisiaũtusi išeinì par̃ vė́ja, jùk galì susálti *Er. v.* skar̃małas, skeder̃lis, skudur̃lis, skur̃lis.

Krẽklius, -lė, *оборванецъ, одѣтый въ лохмотья; gałgan, odziany w łachmany; w łachmany ubrany, nędzarz Žv.* (*KL.* 32ᵇ). Kàs tù čė esì ? —

krẽkimus. driskis. + Nuskūreiė, krẽ-klė, nutrūkėlė *gałganica* *KL*. 38°. Krẽkimus — silpnas vyrs *Er*. *r*. krėklės.

Krekmõłas *(Šk.)* *r*. krakmõlas.

Kreknóti, -óju, -ójau. *Al*. *кричать* krè krè; *krakać (o świni)*. Kiaũlė kreknó paristà. Kreknó (jùkias) vaĩkis pàristas par̃ mer̃gę kułantes. + Kiaũlė paršelius kreknó (šaũkia) *Al*. *r*. krekėti.

Kreksėti. -siù, -sėjau, *kruchezeć*. Krẽksi *Er*. *(Rg., Vel.)* gùłusios kiaũlės kàd sóčios. Kiaũlės krèksi kàd par̃šas sužvìga. *r*. krekėti *Jš*.

Krėkti *(жем.)* *r*. kreĩkti.

Krėkti, krenkù, krekaũ *(Kr., Š.)*. *сгущаться, свёртываться; zciągać się (o młodziwie)*. Rytó kárvės píenas nebkrẽks (nebsutraũks, nebsužìls). + Kraũjas nemaĩšomas kreñka (kleñka, krẽši) *Jš*. Sułà... kreñk *DS*. 60. Sułà sukrẽko ir̃ łãpai nubiro *DS* 49. Sułà két tũjaũ krèkti *DS*. 61.

Krẽktiės, krẽkias, krẽkės (*y A. Ю*. krekėtiės!), *быть въ течкѣ (о свиньѣ); krakać się*. Kiaũlė krẽkias kàd kiũli íėška. + Kiaũlė krẽkias, pasikrėkė *Bal*., *Bir*., *Ds*., *Kp*., *Nr*., *Puš*., *Vad*.

Krekùčei, -čių. m. *Gr*. *лягушачья икра, клёкъ* (kurkułaĩ). *v*. krekułaĩ. +

Krẽkułas, *pl*. krekułaĩ, m. *Vel*. 1) *свернувшееся молоко; zciąg z mleka, sciągnięcie*. Píenas sutráuktas báltinant barščiùs dãra krẽkułus, žildinius. + Krekułaĩ — sukrekėjusio kraũjo šmõtai *Vel*. 2) *шлакъ, изгарь; żużle w kuźni*. *v*. 1. krekėti, krèkti: gargãžei (gargãže *Ds*., gérguze *S*.), gelžũnis.

Kremblỹs, -ıa, m. *съѣдобный грибъ* (*M*. I 131. II 161. 304. 373. 428); *опёнокъ. лисичка* (*M*. II 370). *r*. budẽ (*Dsn*., *Lnk*., budis *Ds*. *грибъ*). kelmutis. kremslės. +

Kremėzyti. -ziju, -zijau, *Al*. *журить, бранить (Al.)*: *gdyrać*. Tà merga bija kremẽzijima. Vyrs pãčią kremẽzija (kremta) bè reĩkała. *r*. krimsti.

Kremlỹs (?) *r*. kremslỹs. •

Kremslẽ (*Jn*., *K*.[1] 697, *M*. II 304. *вост*. krimslẽ *KL*. 47*, *шъ* im *изъ* em). kremslę, f. *хрящъ: chrząstka*. *r*. kremslỹs.

Kremslės *pl*. *родъ гриба* *BF*. 128. *r*. kremblỹs.

Kremslỹs (*и* krimslỹs *Ms*., *Slt*., kremlỹs *Vk*.). kremslıa. m. *Puš*. *хрящъ: chrząstka*. Nósiės káuła kremslỹs minkštas. *r*. krimsti; kramslỹs, krumslỹs, krenglỹs.

Kremzdėti, krémzdu, -dėjau, *Puš*. *(SN.)* *хрустѣть; szeleścieć (o jedzeniu coś kruchego)*. Kaĩp (kaĩ *Jš*.) válgai, krémzda (I 482 *n*. *c*. grùzdas) grũzdai *(grzyb)* arbà bùlvės neišvìrusios dantysè. Krémzd tar̃p dantų̃ šilvykai, žìrnei. neišvìrti (*sc*. neišvìrę) grũzdai. *r*. grukščióti, grukšėti, grukšnóti.

Kremzlẽ *(Aist*. 110, *Ludr*., *Mar*., *Pn*., *Rg*., *Šk*., *Viš*.) *v*. krimzlẽ. +

Kremžėti *r*. grukšėti. +

Krėnà, -nõs, krẽną (I 712 *n*. *c*. grietinẽ, *Al*., *Er*., *Kr*., *Ms*., *Rt*, *Žm*.), f. *пѣнка, плёнка, плева; kożuszek (na mleku), pokrywa biała piany lub mąki (kożuch na mleku, plewa na*

mleku gotowanym P.). Krėnà sù pùtomis suvìrusi stóvi añt verėna. Krėnà susìmeta puškaĩs añt rúgšta pièna kàd apipelė. Añt jõvala padariaũ krėnẽlę sù mìltais ir ėda gývolei. + Añt gývnagio užsìdeda płonà krėnà (žievẽ) naũjo rãgo *VG.* 47. Płonà krėnà (plėnis) *VG.* 58. Stóra krėnà sniẽgo yrà apdengtì *DS.* 136. *v.* grėnė (*KL.* 44[b]), grėjìmas (*KL.* 44[b], *откуда* greĩmas *Ds.*), mosos (*sc. Al.* mósas, mõsùn *изъ* mąsos, -sų).

Krendzelıoti, -lıoju, -lıojau, *Al. журить. бранить; gdyrać.* Kreñdzelıoti yrà vàksyti põ bìškį. Aňs manè kreñdzelios vièn, neužčenavós (*или* -čièn-?).

Krėnėsos (*R.* II 220 *и. с.* Katzenzagel, *M.* I 131, II 293) *не опечатка ли вм.* krekėsos. *v.* krekėsas?

Krenglỹs, kreñglıa, m. *Al. кадыкъ; chrząstka, jabłko adamowe.* Pjáuk kıaũlę, par̃šą priẽ kreñglıa (kàs gerklẽ atsikìšęs) gãła.

Krénkščıoti, -čıoju, -čıojau, *отхаркиваться; chrząkać, charkać.* Pradėjau krénkščıoti, aňs ir atsiveizdėja. Krénkščıoti yrà nedaĩlei kósėti.

Krénkštauti (*у А. Ю.* -tūti!), -auju *и* -aunu, -avau, *похаркивать; charkać.* Jìs krénkštava vìsą nãktį. v. kreñkšti *Jš.*

Krénkšterėti, -rıu, -rėjau, *харкнуть; charknąć.* Iš nejučıų krénkšterėjau ir užsìpūtė žvãkė.

Kreñkšti, -ščıù, -ščıaũ, *Al.* (*Vel.*) 1) *сокотать, стрекотать; skrzeczeć* (*o sroce*). Šárka kreñkščıa añt tvorõs tupėdama. 2) *харкать; charkać, krztusząc się flegmę zbywać.* Kreñkšk skreplès orañ. Kreñkšk, atkreñkšk geraĩ, jagu (=jegù *Ds.*) kàs gerklẽ kýša. + Supùta kãkłas, pradėja kreñkšti. it šunėlis łóti *WJ.* 14. Sẽnis kreñkšč dùsulį turėdamas *S. v.* krañkšti.

Kreñtas (*Lpm.* I 26, *Мат. діал. вм.* krıañtas *изъ* krañtas; *ср.* rıãvas *изъ* rãvas) *v.* krañtas.

Krenzlis, -lıa, m. *Al. желѣзный ошейникъ, куна; kunica na szyję.* Krenzlis ìš gelžiẽs, kurį̃ ùžded añt kãkła žmogaũs (mergóms, kurıõs nepasidũd výriškam). *v.* žaginỹs.

Krepesıóti, -sıójau, *Vel. ходить пошатываясь; grabolić.* + Krepesıója kaip gìrtas *SN. v.* strìpinėti, strìpulıũti.

Krepẽsıus, -sė (*SN.*), *кто ходитъ пошатываясь, кто нетвёрдъ на ногахъ.* Krepẽsių arkleĩ sudaũžė *TP.* 102. *v.* krepesıóti.

Krepesıũti *v.* grabalıóti. +

Krepešıus, -šė, *Vel. заика; jąkała.* Mergà krepẽšė ankšta (3. *praes.*), neìštarıa geraĩ žõdi, mìksi. *v.* mikẽšius.

Krepešıũti, -šıũju, -šıavau, *заикаться; jąkać. v.* ankštėti, iñgzti. miknóti, miksėti, vógrauti.

Krẽplės *v.* skrẽplės. Púlıai sù glemėmis ir kreplėmìs łaukañ išeĩna *VG.* 202. +

Krẽpšas, *pl.* krepšaĩ (*KG.* 152), m. *торба, сума, котомка, ранецъ* (*K.*[1] 232, *K.*[2] 119, *M.* I 131, II 92. 274, 410, 466, 530): *корзина* (*Bt.*, *Jn.*, *Pap.*) Ubago krẽpšas *K.*[1] 231. *v.* krepšỹs. +

Krepšẽ, -ẽs, f. *плетёнка, корзинка*

(St.), *коробка; сумка; pudło (cista, capsa), koszela P.; skrzynka KL.* 46[b]. *v.* krepšỹs. -+-

Krepšỹs (*v.* krebšỹs), -šia, m. *Vel. торба, сума, котомка (Er., Pl., Rg., SN.); корзина* (*KL.* 46[b]); *kosz (z nakrywką)*. Krepšỹs sù ántvožu dė̃l džiovìnima súrių. Krepšỹs bùlbėms nèšti. -+- Krepšỹs añt siénos kãbo *Lpm.* I 135. Krepšỹs sù krũpomis *TP.* 85. Ubagas sù krepšeĩs eĩna *SN. v.* krãbšas (I 383 *n. c.* džiauta), krėbšỹs, krẽpšas, krepšẽ; džiauta, kiõcis, krãtiłas, krẽstis. krẽžis, mazginỹs.

Krèpšt *(Rg.)*, *interj.*, *царапъ, цапъ, хвать! wyraża chwytnięcie.* Aš negavaũ ni (*sc.* nẽ) krèpšt mùšti. -+- Išgirsi nãktį: pelẽ -krèpšt krèpšt *St.*

Krèpšteléti, -liu, -léjau, *царапнуть.* Katẽ nagaĩs krèpšt, krèpšteléjo *Ds. Kp. v.* krèpšt, grìbšteléti. -+-

Krèpštelti *v.* krèpšteléti. Õ krèpšteĩs kàs, taĩ ir blùsos numìršta *Rg.* -+-

Krẽpšti, krepščiù (*или* krėpščiù?), krėpščiaũ, *Al. цапать, захватывать, забирать; zachycić dla siebie.* Põ savę̃s krẽpščia (*или* ẽ?) martì vìsą náudą nabãšnyka, õ ùž dūšės neàtmena. -+- Kàs užpũlė, tàs pàkrėpštė (pàvogė) anõs náudą *Al. v.* krẽbšti, gróbti, glem̃žti.

Krepštìkas (*или* ė?), -kė, *воришка: złodziej. v.* grabìšas *(Š.)*, krũčas.

Kresà *v.* krasà.

Kresčiũti (*v.* iš-kresčiũti; *у А. Ю.* kresčióti), -čiũju, -čiavaũ, *Vel. просеивать грохотомъ; siać okłoski, przesiewać.* Pañ krẽstį kresčiũk pãkračias, šiurkšlùs, várpas, ir supìlk iñ pakratìnę. -+- Kresčiũti — pañ krę̃stį atskìrti smùlkmenas nũ stam̃benų *Er.* Kresčiũ grúdus *Kr. v.* krẽstis.

Kresẽ *v.* krãsė.

Krė́słas, *pl.* krė́słaĩ (*KG.* 154; *ср.* nuog krieslun *IG.* 125), m. *скамейка, табуретъ* (*K.*[2] 189, *KG.* 154, *Łkž. n. c.* stołek, *M.* II 226); *стулъ* (*Ds., Kv.; M.* II 462); *кресла; подушка телѣги* (*M.* II 375, 397, *Vilk.*); *stołek (krzesło Jš.)*. Káltinį krė́słą padìrbk. Inléisk skersaĩ skiẽtą iñ leñtą krė́sła, kàd kójos stipriaũ stovė́tų.-+-Sė́sk krė́słañ, sė́dė́k krė́slè *Ds.* Karalmúnaitis tam̃ pačem̃ krė́sle sė́dė́(jo) sù karãlium ir tam̃ pačem̃ stalè gė̃rė ir válgė (Pãsaka) *Gr. v.* krãsė, sėdỹnė (sėdẽnė), pasõstė, sóstas.

Krė́slìnis, -nė, *относящійся къ стулу; krzesłowy.* Kója, mẽdiga (*жем. вм.* mẽdžiaga) krė́slìnė. -+- Krė́slìnė dantìs *коренной зубъ K.*[1] 167. Krė́slìnės dañtys *M.* I 43, II 68 *или* krúminės (krúminei *Ds.*) dañtys *M.* I 43. Krė́slìniai dañtes *Sn., Vlk. v.* krė́słas *Jš.*

Kresnà, krẽsnos *(Al., Šv.) и* kresnõs *(Kr.)*, f. *Vel.* 1) *шкварка, сальные вытопки* (I 685 *n. c.* jõgoti, *Al., Kv. Łkž, Slt., Š.*); *skwarek.* Kàd ištir̃psta taukaĩ paliẽkt krẽsnos (spirgaĩ). -+- Kresnùtė, spìrgas *K.*[1] 565 *n. c.* Griebe. Káułai... kaipõ krẽsnos (*жем.* krẽsnas *pl.*)[1]) išdžiúvo *Ps.*

---

1) Krė̃snos (*жем.* krẽsnas) *сальные вытопки* у Ф. Ѳ. Фортунатова *BB.* III 66 превратилось въ *головешку*, нѣм. *Feuerbrand.* *Ред.*

102,4. Krēsnas (*pl.*; *gen.* kresnų̃) — sušãlen (suklẽken) neseneĩ kraujeĩ añ taukaĩ, kuriẽ nevisái dár sustìnga *Er.* 2) *сухопарый, худой; kościotrup, skilet.* Kàs išsikrẽtęs, tìk vienì káułai, bùs kresnà. *v.* spìrgas.

Krēsnas, -nà, *Puš.* (*Ds.*, *M.* II 131, *SzDi* 335 *n. c.* siadły, *Vel.*) *плотный, коренастый, дюжій; gruby, małorosły (a krępy, mocnego składu ciała Jš.).* Žmogùs krēsnas — neáugštas, alè tvìrtas. Grūšià kresnà, alè vislì. -+- Krēsnas výras — žẽmo stógo (*ростъ*), stìpras, drútas *Vž.* Krēsnas mẽdis — trum̃pas, bùkas, tvìrtas; krēsnas výras — nedidžiáusias, stambùs, tvìrtas *Vilk. v.* kupłùs, rẽsnas, traknùs, žemłūža.

Krèst *interj. v.* krẽsti. Sù kojelè trèpt trèpt, łapukẽlei krèst krèst *Jd.* 255,8. -+-

Krēstas, -ta, m. *скамейка.* «*w Odachowie zedelek* krēstas *zamiast* zosłanas *v.* kriesłas» *KL.* 116ª. *v.* krãsė, krė́słas. -+-

Krẽsti, krečiù, krèčiaũ, *трясти; trząść.* Drugỹs krẽčia. Krẽsk óbalius nũ obeřs. -+- Kūliùs krẽčia — šiáudus kūliáms krẽčia, kūliùs sutaĩso *Ds.*, *Kp.* Krẽsk ir mán kõšės *Rg.* Jůkus krẽsti *шутить.* Dá tù čià kókiùs jůkùs kretì? *Lpm.* I 133. Vai tù vìs jůkùs krẽsi *l. c.* 134. Dirvą krẽsti *унавоживать.* Łaũką krečiù *M.* II 343. *v.* krìsti, kratýti, kretéti.

Krēstis, -sčia, m. *Vel. рѣдкая корзина или решето (Taur.) для просѣвки зерноваго хлѣба; корзина, плетёнка (Kr.); rzeszoto, kosz od zgrabia (rzeszoto wielkie, osiatne P.; kosz P.,* *SH.* 75). Añ jaũ nupýnei krestẽlį ìš plė́šų? Sù kresčiù kresčiůja nůgrė́bas, nůkłastas, pełùs. -+- Àtnešė... maudìnį krestẽlį sù vaĩseis *IG.* 85. Nešiójau añt gałvõs trìs kresčiùs *SH.* 17. Krestỹs — paprastà «корзинка» bùlbėms riñkti prỹ kasìma *Er. v.* krẽsti; krãtiłas, krẽtiłas.

Krestỹs (*Er.*) *v.* krēstis.

Krešė́ti, -šiù, -šė́jau, *Puš.* (*Nr.*) *густѣть, свёртываться, створаживаться; gęstnieć (o krwi); krzepnąć KL.* 46ᵇ. Kiaũlę pjáujant kraũjas krešė́ja kõl sukrešė́ja (iñ víeną šmõtą supũlė). -+- Píėnas krẽši *Dsn.* Kraũjas sukrešė́ję̇s *Ds.*, *Sm.*, *St.* Žmogùs iškrešė́jęs — išdžiúvęs *Lnk. v.* klèkti, krèkti.

Krė́šė́ti, -šiù, -šė́jau *v.* kriošė́ti, krošė́ti. Kõgi čià kré̇ši (sė́di niẽko nedìrbdamas), kaĩ martì *Kp.* Tóks mẽdžiui bùs lýgus stóvinčiam, príėg pavérsmiu visàd krẽšinčiam *VCh.* 75,37. -+-

Krė́šinti (*жем. вм.* kréìšinti), -nu, -nau, *Kal. поощрять, подстрекать; podniecać.* Kré̇šink (ukãtink, glìžink) jį̃jį iñ gerùmą, nè iñ piktùmą. *v.* kré̇štiės.

Krė̀šti, krę̃ⁿštù, krešáu, *Kr. v.* krešė́ti. -+-

Krė́štiės (*жем. вм.* kréìštiės), -šiůs, -šiaus, 1) *собираться, намѣреваться; wybierać się, zamierzać.* Anà seneĩ kré̇šias vaĩką sàva atim̃ti. Jìs kré̇šias važiũti pàs tavė añt svetimõs purmánkos. *v.* baũstiės, keřštiės, reñgtiės. 2) -+- *угрожать; zgrzytać ze złości grożąc zemstą.* Neřškes ir

kréškes sáu, àš nebijaũ. r. neřštiės, pỹkti *Js.*

Krētałas *Kr.*, *Vv.* r. krētiłas. +

Krėtėjas, -jà, *кто раскидываетъ навозъ; roztrząsacz.* Gẽras krėtėjas pàskumb pakratýti mėšłą pō kelerių̃ rãtų. *v.* krẽsti.

Krētełas *DB.* 16,26, 71,7, *DKn.* 32, *DŽ.*[1] *n. c.* rzeszoto, *IK.* XI 47*,21 *v.* krētilas. +

1\. Kretėti, -tù, -tėjau, *Vel. трястись; trząść się.* Bóba kretėdama gíeda.+ Gałvà... krēta *Sch.* 126. Vìsiškai sēnas—jaũ krēta (drēba) añ łazdōs *Ds.* Cirùlninks atẽjo, taĩ barzdos kretėjo *Jd.* 296,6. Žydēlio barzdà kretėjo *Jd.* 866,8. Numùko kretėdams ĩ Mãksvą *DI* II 438. Ratēlis veřpiant, senà žmonēlė krēta *Rg.* *v.* krēsti; bligznóti, kribždėti, ługsnóti, łùzginti, płùcinti, pùrtinti.

2\. Kretėti *v.* krekėti. Sukretėję̃s kraũjas (bėt «krẽkenas») *Sal.* +

Krētiłas, -ła, m. *Al.* (*Łkž.*, *Slt.*, *Š.* и krētułas *Er.*) *грохотъ; sito od plewu, rzeszoto.* Pełùs sijó sù krētiłu (*Al.*). + Į krētiłą įsvadìnusys nuléida žẽmėn *WP.* 29. krãtiłas, krēstis: krēsti.

Krėtinỹs, krētinia, m. *Puš.* (*K.*[1] 310, *K.*[2] 61, *M.* I 130, II 343) *унавоженная нива; niwa umierzwiona świeżo.* *v.* krẽsti.

Krėtóti, -óju, -ójau, *Dsn.* *хохотать, смѣяться.* *v.* krẽsti (jũkùs). +

Krētułas (*Žaig.*) *v.* krãtiłas, krētiłas.

Krevéiza, greveiza *SN.* *кто пишетъ каракулями*, *v.* krèveza. +

Kreveizóti — nelýgiei, negražeĩ rašýti, árti. Pakreveizójo kaĩp vištà añt sniẽgo *Rm.* *v.* krèvezoti, kreivezóti. +

Krèveza bùva tokià tvorãpałaikė *Š.* *v.* krevezióti. *v.* grevéza (*Er.* — sugriùvę̃s žmogùs). +

Krevezióti (и krèvezioti *Vilk.*) *Vel.* *писать каракулями; лепетать; krzywić, pisać lub mówić bądź jak, niеładnie.* Vaĩkas kreveziója (nemokėdamas rãša). *v.* grèvezũti (*Er.*, *SN.*).

Krévezioti *v.* krevezióti.

Krèvezoti (*Rg.*, *ŠK.* и krevezóti *Mar.* *Pr.*. *St.*. *Viš.*) *Al.* *городить зигзагообразно; писать каракулями, криво.* Sukrevezójo berašýdamas rãštą *Pn.* Mãno vaĩkas jaũ krevezója *bangra* *Nr.* *v.* kreivezoti. +

Krevezóti *v.* krèvezoti.

Krèvezũti *v.* kreivezóti. Tvorà iškraipýta, iškrèvezũta vìngių vìngeis *Š.* Krèvezũti *писать каракулями* *K.*[1] 716. *Viš.* +

Krèvoti (*Al.* изъ kriàvoti) *r.* kràvoti. +

Krezai *r.* krazaĩ.

Krezdingà *Łkš.* *n. c.* grzebieluszka. *r.* kregždingà. +

Krežénti, -nù, -naũ, 1) *Vel.* *возбуждать перхоту, скрести (въ горлѣ); грызть, надоѣдать, придираться* (Vėž.); *dokuczać (o kaszlu).* Kosulỹs ẽmė krežénti (I 508 *n. c.* įdùsti): gerklẽs galè kìrbin. Kõ kvenkštì?— kàd krežén kosulỹs, neišsìturiu, turiù kósėti, indusaũ, jaũ kósu. 2) *Al.* *раскидывать, разбрасывать изъ кучи навозъ по нивѣ; rozruchać nawóz na niwie.* *r.* gižénti, gižìnti.

Krežinėti, -ẽju, -ẽjau, *Al.* *раскидывать навозъ; roztrząsać gnój.* Mergà

krežinė (*u* knežinė *Al.)* mėšlą dir̃vo, t. v. pùrtin, kãpsta.

1. Krežìnti, -nù, -nau, *Al. пахать поверхностно, скородить (Al.); orać po wierzchu.* Krežìnti yrà vogiũtai išárti. Krežìnte apkrežìna (nesudáilintai ãria, vogiùs paliẽkta) mergà dir̃vą. *v.* apkrežìnti.

2. Krežìnti, -nù, -naũ, *Al. сокотать, стрекотать (Al.); таратортить; skrzeczeć (o sroce); mówić ciągle.* Šárka krežìn, bùs svečių̃. Bóbos krežìna kaĩp šárkos: tù jõsios sérgėkis. *v.* kregė́ti.

Krẽžis, -žia, m. *Al. корзина, плетёнка* (ìš plėšų̃, vyčių̃ *Slt.*); *лукошко (Vk.); kosz.* Krẽžis nupìntas ìš žilvìčių, ìš plėšų̃ bùlvėms sudė́ti. Krežulė̃lį bùlvių dãvė. -+- Sūnus… jẽmė krežẽlį sù maišeliù ir̃ išė̃ja *WWK.* 34. Išsìėmė ìš vežìmo krẽžulius sù gaidžiaĩs *PK.* 72. Krẽžis, krẽstis, čiocis, pìntinė *kosz KL.* 37ª. Krẽžis—pìntas ìš žilvìčių *Vėž v.* kiõcis, mazginỹs.

Krežulỹs (*BF.* 128) *v.* krẽžis. -+- Krežulỹs—dìdelis krepšỹs *Ldk.*

Krežū́ti, -ū́ju, -avaũ, *Vel. возбуждать перхоту, щекотать, скрести (въ горлѣ); wzniecać kaszel. v.* krežénti, gižìnti, kìrbinti.

Kriãgas, -ga, m. *Puš. (Bit.; въ Skp. произносятъ* kriògas) *хрипъ, хрипѣніе (въ горлѣ); chrapka przed śmiercią.* Kalbė́ja ligónis kõl kriãgas užpū́lė jám priẽš mỹrį ir šniūkštū́ti pradė́ja. *v.* garstẽklis.

Kriagū́ti (*Bit.*, kregū́ti *Pn².*, *Rm. u* kriogū́ti *Skp.*), -ū́ju, -avau, *хрипѣть, тяжело дышать; chrapać konając.* Priẽš pãtį mirìmą suñkei kriagãva (= kriõgòvõ *при* kriògas *Skp.*) jìs. *v.* kriogū́ti, kriokū́ti, gargū́ti, troškū́ti.

Kriaũčius (*u* kriaũtis *OP.* 34), -čiaus (*DD.* 81, *Ds.)*, m. *портной; krawiec. v.* siuvė́jas.

Kriaudinė́ti *v.* kraudinė́ti.

Kriaukalas, -la, m. *Vel.* 1) *раковина* (kriáuklas *Ds.*); *koncha ślimaka (koncha wykręcona, wykręciasta Jš.).* Kriaukalas—iš kur̃ šlemõkas išlenda. Šlemõka kriaukalas *(u* varlẽs kriáuklas *Ds.*, varlẽs káušas *Kv.)* susirangãvęs -+- Kriaukalas — kàs nors bū̃va sušãlęs *Vilk.* 2) *pl.* kriaukalaĩ *клёкъ, лягушачья икра; płyn żabi.* Kúns pasiléidžia iñ kriaũkalus *(Jb.).* Varlių̃ kriaukalaĩ. *v.* sráigis.

Kriáukaulis, šónkaulis, *ребро DŽ.* 10 *n. c.* costa. *v.* 1. kriáuklas, káulas.-+-

1. Kriáuklas, *pl.* kriáuklai *(Al., Šl.) u* kriauklaĩ *(Ms., Slt.)*, m. *ребро; żebro DŽ.*[1], *żebra KL.* 122ª *(pl.)*, *pectus DŽ.* 29 *(pl.).* Vìštos kriauklaĩ kariẽto *DD.* 151. *v.* kráuklas. -+-

2. Kriáuklas, *pl.* kriauklaĩ, m. *раковина (Ds.); koncha KL.* 37ª; *małż KL.* 36ª; *murex IG.* 75. *v.* krauklė, krauklos. -+-

Kriaũklė *u* kriauklẽ, lės, f. *улитка, раковина (Kp., Pr., Rm.); черепаха; pl. клёкъ (Nm.); skorupa J.; skorupa pławu morskiego (concha) Sz Di.* 339. Kriaukle žimčiugine *perłowa macica (concha margaritifera) SzDi.* 245. Kriaukle mariu *morski żółw SzDi.* 311. Smùlkiai sutrìntos kriaũklės bùvo vartójamos

dantų̃ miltẽlių viẽtoje *Mč.* 75. v. **krauklė.** -+-

Krıauklỹs, krıaũklį, m. *Skp. раковина.* Krıaukleĩ — varių̃ kıaušinei *Bit. v.* 2. krıáukłas. -+-

1. Krıauklys, -lių, f. *pl.* (šãknys viršuñ žẽmės išsidãvę). Žvėrẽlei gyvén pakrıáuklė *Łž.* -+-

2. Krıauklys, -lıa *(DŽ.* 10 *n. c.* corvus, *DPP.* 56), m. *воронъ.* Krıauklıo maità *DPP.* 57. Žemaĩčei... varnùs arbù krıauklıus... ùž šventùs tùr *DB.* 113. -+-

Krıáuksėti, -sıu, -sėjau *v.* krıáukšėti. Kìts kaĩp ráug, kaĩp krıáuks **ar̃** ìš garų̃, ar̃ ìš gėrima dìdelıa, ìš vìsa kõ — kàd vémti nór *Š.* Kõ čià krıáuksi? *Š.* -+-

Krıáukščıoti, -čıoju, -čıojau, *харкать, откашливаться.* Kàs tè (tì, tynaĩ) krıáukščıoja (atsikósėt kaĩ nóri ir̃ negãli)? *Kp.*, *Sł.*, *Vad. v.* krıáukšėti. -+-

Krıáukšėti (*SN. u* krıaukšėti *Rm.*) -šıu, -šėjau, *Vel. тошнить, нудить; кряхтѣть, rygać; chrząkać KL.* 46[b]. Kríaukši *(u* rıáugi *Vel.*, rıáugti *SN.)* jaũ jìs, nór vémti, kàd jám užeĩna ledàka añt širdıẽs. -+- Kasžìn kas į̃ tũs blıūdùs krıáukši, vẽmıa *Lpm.* I 128. — Sukrıaukšėjo *Bit.* Kàs tè krıáukši (bałsu kósi)? *Nr. v.* rıáugėti, žıáugčıoti.

Krıaukšėti *v.* krıáukšėti.

Krıaũkšłas *v.* krıaukšłaĩ.

Krıaukšłaĩ, -łų̃, *pl.* m. *Vel. груда, колоть* (kraukšłaĩ *gruda Vk.*)*; сухой наслудъ, бугорки изъ шуги сверхъ льду; najeżenie się lodu.* Ìžos, sùkrıuštos ir̃ sušãłusıos añt ùpıa, bùs krıaukšłaĩ. Kaĩp **apłámdys krıaukšłùs** bùs kẽlıas **par̃** ùpį. **Dygù** añt **tų̃ kriaukšłų̃** eĩti. -+- Krıaũkšłas, krıaukšłaĩ — sušãlen purvaĩ*;* **dũnos** kıėtaĩ sukẽpen **kraštaĩ** *Er. v.* krıaukšlẽ.

Krıaukšlẽ, **krıaũkšlę,** f. *Vel. горбушка, кромка, краюха (Pn., Rg., SN., Šk); кочка, комокъ мёрзлой грязи (Viš.); oskórek chleba.* **Nũ kẽpała dũnos** krãštas suskir̃dęs ir̃ apdžıúvęs vadìnas krıaukšlẽ. **Płutá** sù **krıaukšlè** skanì ėsti. -+- **Płutà** sù **kraštù** bùs krıaukšlẽ *Jš.* **Dũnos** krıaukšlẽ *Rg.* Džıovìntos krıaukšlẽlės *Jd.* 1139,6. *v.* papéntis, skramba, žıauberìs.

Krıaũkšlės *v.* krıaukałaĩ. Varlių̃ krıaũkšlės—lizdaĩ, **mar̃škineĩ** (vandenỹ) *Vad.* -+-

Kraıkšlétas (*Viš.*) Béržas krıaukšlétas *SN.* — Krıaukšłũtas. -+-

Krıaukšlỹs, krıaũkšlıa, m. *Al.* 1) *вздувшаяся почва отъ мороза; wydętość ziemi od mrozu.* Krıaukšlys yrà pakėlimas žẽmės nũ šaĩčıa. **Rugìus** pasėtus iñ krıaukšlıùs (iñ **ìžą) iškėlė,** kaĩp pašãła prıẽ papélkės. Šaĩtis ìškeł žẽmę iñ krıaukšlıùs (skéldė ir pàkeł žẽmę) **ir sugadìn** pūrùs. 2) *глыба, комокъ мёрзлой земли или грязи; gruda, bryła ziemi zmarzła.* Dìdelis gãbałas (šmõtas) sušãłusıos žẽmės bùs krıaukšlỹs. Pur̃vas sušãlęs iñ krıaũkšlį pavir̃tęs. -+- **Nũ šaĩčıa** krıaukšleĩ sutrauktì — tokıẽ **kaĩp** ìš akmenų̃, ãštrūs, ìš senų̃ **ledų̃; sułúža,** susigrúda, kaĩ šaĩtis **da bùva, paskuĩ** sutráukė anùs *Š.* **Dũną** suválgė, lìko tìk krıaukšlỹs *Mar.*, *Pr.* *Viš. v.* krıaukšłaĩ.

Kriaukšlriūtas *v.* kriaukšliūtas.

Kriaukšliūtas, -ta *вздутый, неровный (покрытый* kriaukšl'*ами); wydęty.* Kriaukšliūta dirvà kàd pasikė̃lusi ižà. -+- Kriaukšliūtas, dūnos kẽpalas *Viš.* Rùdenį, kaĩ purvas añt kẽlio sušálna, ar̃ vãsarą sudžiústa, taĩ kẽlias pasidãro kriaukšliūtas; õ jéi dár tàs pur̃vas lúžta, taĩ vadìnas «bliauzdliaužà» *Er. v.* kriaukšlỹs.

Kriaukulaĩ (kriaũkulus) — suáugę į krūvą, ãštrūs, kaĩp antaĩ sūdys kaminè *Vel. v.* kriaukutỹs. -+-

Kriáukutas, -ta, m. *Kau., Vel. раковина* (varlių̃ dė́žė̃). Varlių̃ kriaukutaĩ *z powietrza massa jak kwaszanina KL.* 46, *Bir. v.* kriaukalas. -+-

Kriaukutỹs, kriáukutį, m. *изгарь.* Kriaukučeĩ — išdẽgę añglys kálvėje *Mar.* -+-

Kriáukutis—meñkas, suliñkęs žmogùs *Pr.* Mazgõtė į kriáukutį pavir̃to — sudžiúvo, susitráukė *Mar. v.* kriáukutas. -+-

Kriáuloti *v.* kráuloti.

Kriaunà *v.* kriaũnos.

Kriaũnys, -nų̃ *Liudv. (Pr.) v.* kriaũnos.

Kriaũnos (*Al., Bir., Jn., K.*[1] 601, *Slt., SzDi.* 222 *n. c.* okładki, *Taur. и* kriaũnys, -nų̃ *SN.*, griaũnos *Ds.*), -nų̃, f. *черенокъ перочиннаго ножика; trzonek noża schylonego.* -+- Kriaunà *(Er.,* kriaunìs *Mar.)* — vienà pùsė kriaunų̃.

Kriaũnyti, -niju, -nijau — atsidėjus, daũg, geraĩ ė́dus šìkti. Ar̃ tù čià dá il̃gai kriaũnysi (põnui, kùnigui, šíkančiam kur, tõ nepasakys!) *Rg. v.* kriaũnys. -+-

Kriáustyti *v.* kráustyti. Kàs gi tiñ kriáustos? — važiūja baĩdų prisidėjęs *Š.* -+-

Kriaunosà, -õsos *(Al., Ms., Slt.) v.* kreivanosà.

Kriaunõsis *v.* kreivanosà.

Kriauša, -šos, f. *пещера; nora, jama DŽ*[1]. Bùvo gilì kriauša... išpūšta aukomis *DG.* 2. *v.* kriaušas. -+-

Kriaũšas (*и* kraũšas *Ku.*, kriaũšus *Kp.*, kriaũšius, kriaũšis), -ša, m. *Puš. обрывъ, крутой берегъ; brzeg stromy.* Nũ kriaũša tũks ir iñvertė iñ ùpį vélnias pãčią. Nũ kriaũša sleñka žẽmė staigù. *v.* pakriáušis *(Al., Er., Jn., Slt. и* pakriaũsis *Rg.*, pakriaũšė *Ds.),* skar̃dis.

Kriáušė (I 481 *n. c.* grūšià, *Rg., Sch.* 60 *и* kriáušia *K.*[1] 242) *груша (дерево и плодъ).* Kriauszes *grusze (owoce) Žv.* (*KL.* 32[b]). *v.* kráušė. -+-

Kriáušia *v.* kriáušė.

Kriaũšis *(Jn.)*, -šia, m. *v.* kriaũšas. -+- Kriaũšis *brzeg morski i* kriautis *KL.* 46[b]. Aš mìsliau, kà čè kriaũšis (statùs krañtas) *Bt.*

Kriaušìs, -šiẽs, kriaũšį, f. *Bir., Rm., Vad. крутой берегъ, обрывъ. v.* kriaušiùs. -+-

Kriaušýti, -šaũ, -šiaũ, *крушить, разбивать (Vel.); пхать, тыкать; tykać.* Aš nenóriu kriaušýti špygàs iñ panõsę. *v.* kraušýti.

Kriaũšius (*DPo.* 595,33, *Ds., K.*[1] 13, 501) *и* kriaušiùs, -šiaũs, kriaũšių *(Dsn., Sl., Skp., Sn.) v.* kriaũšas.

Kriaušiùs *v.* kriaũšius.

Kriaušlỹs *ižà KL.* 136[b]. *v.* kriaukšlỹs. -+-

Kriaũšti (I 182 *n. c.* badýti) 2) *reflex.*, *сокрушаться, разбиваться; kruszyć się.* Ìžos kriaũšiasi ir dãra kriaukšliùs añt ùpia. ✛ Kriaũšas ledaĩ, ũž, sprógst iř eĩn gregė́dami *Š. v.* krùšti.

Kriaũšus *v.* kriaũšas. ✛ Stùkt stùmtelėjo, pastūmė́jo, nõ kriaũšaus iř kũlio nuriedė́jo *Kp.*

Kriaušũĩoti, *жаловаться, сътовать; narzekać, być niekontentym.* Vìs kriaušũĩoji *Al. v.* kraušũĩotis.

Kriáutė, -ės, f. *Ka. v.* pakriáutė. ✛

Kriautė, -ės, f. *Vk.* *подреберье, грудная полость.* ✛

Kriáuti *Al. v.* kráuti. ✛

1. Kriáutis, -tiės (*Jb.*; *у А. Ю.* -čia, m.), f. *Vel.* *скелетъ; żywioło chude wielkie; skilet.* Kriáutis yrà kũdas dìdelis gývolis. Mẽdis pasẽnęs kaĩp kriáutis susmùka. Sẽnis siūbãva kaĩp kriáutis sukvaĩšęs. Bóba senà kaĩp kriáutis. Išseñka žmogaũs kúnas iř tam̃pa kaĩp kriáutis. ✛ Tiktaĩ káulų kriáutis; pasibaĩgęs kaĩ kriáutis *Vel., Jb.* Dìdelė, bèt sudžiúvusi kárvė vadìnas kriáutis *Ms.* Tà mergà taĩ tikrà kriáutis *Ms.* Sudžiúvęs kaĩp kriáutis *Al., Er. v.* gróbai, kriaukĩaĩ.

2. Kriáutis, -tiės, f. *Ms. kãmino viršùs.* Põ... ùžĩomis paĩ ũlektį dvì kartalì tvorinykì pasiėtì vytimìs... añt kurim̃ kartãlim króvė medžiùs aĩ rùdenį mė̃są kabinė́jo džiovìnti, nũ kõ iř *kriáuti* (*жем. вм.* kriáučia «kriáutimi») vadìnos *DB.* 21. *Cf.* pakriáutė: ìš mólio gražiaĩ išpĩūktà, ĩ ìšverstą ĩaĩvą pavėdì, liẽpsnai sutū́rė́ti. Pakriáutė šìtaip padirbtà: peĩ šaliniùs balkiùs pérsverti 4 lenkẽtai, t. y. sùlenktos kártys, ir 4 kriõgiai. Peĩ lenketùs iř kriogiùs péršauti 4 pérĩaidiniai; añt jų stãtomos kartìkės, antrũju gaĩù vidurìniojo baĩkio atsìremiančios, paskuĩ virbaĩs ìšpinamos iř mólìais ìš viĩšaus ir vidaũs ìškrečiamos *Kul.* (*aprãšė kun. J. Tùmas*). Kriáutis — kamè mė̃są džiovìn *Vėl.* ✛

3. Kriáutis, -tiės, f. *крутой берегъ, обрывъ. v.* kriáutė, kriaũšis. ✛

Kriaũtis, -čia *v.* kriaũčius.

Kriàvotiės *v.* kràvotiės.

Kribždė́ti, -da, -dė́jo (*Dn.*, *K*². 340, *M.* I 130, II 542), *кишѣть.* Žmonėmìs kribždą̃s *M.* II 519 *n. c.* volkreich. Krìbžda ir vìbžda *3 praes. A.* I 145. Tìk krìbžda, tìk krìbžda! *Bir.* Vãbaĩas síėna lìpa iř krìbžda *Vilk.* Krìbžda skruzdėlýnas *Mar.*, *Pn.*, *Šk.* Tè kirmėlių̃ krìbžda *St. v.* krebždė́ti, kibždė́ti (*Er.*). ✛

Krìčios (*и* krìtės, -čių *Al.*), -čių, f. *pl. Vel.* (*BF.* 128) *короткие штаны; majtki.* Vaikẽlia krìčios nusmùka. ✛ Krìtės — keĩnių viršùs nũ šãkuma. Žydútei vákščio krìtėmis apsiãvi; žmónis pĩaũkos ĩ kritès (gė́dos prìėdanga) įsitũpi *Al. v.* kélnės.

Kričióti, -čióju, -čiójau, *Vel.* 1) *ходить, выставивъ тылъ; iść machając tył.* 2) *reflex.*, *выпускать рубашку сверхъ штановъ* (*Er.*); *nosić koszulę na spodniach.* ✛ Váikščio išsikričiójęs *Al.* Susikričiók kelnès — susikìšk márškiniùs ĩ kelnès *Al.* Vãsarą ãrė, aĩ šiẽną pjóvė, visadõs põ marškinių̃ lig kẽlio trumpų̃, išsikričióję *DB.* 39 (*ср. Di* I 54, *Kv.*). Márškinius iškričiók (nabús tẽp šiltà); suk-

ričiók márškinius (į kelnès); marškineĩ išsikričióję *Al. v.* krečiótiės.

Krydva *v.* krìvida. -+- Kokie dyde kridwa *ŽCh.* 253. Mes... nenorema... yr kridwas kokios nukyntiety *ŽCh.* 74. Iums dara kridwa *ŽCh.* 132.[1])

Krýdvyti (*ŽCh.* 314), -viju, -vijau, *обижать; krzywdzić.* Nekrýdvyk ártima. *v.* krivìdyti *Jš.*

Kriėnà, -nõs, kriẽną (*об. pl. K.*² 50, *SN. и* kriẽnas *Ds.*), f. *хрѣнъ, cochlearia armoracia; chrzan.* Pavãsarį kriẽnos kãstos yrà łabaĩ tvìrtos.

Kriėnaĩ (*Rg.*) *v.* kriėnà. -+- Kriėnùs kãsa rùdenį arbà pavãsarį kõł łãpai neišžẽlę *Viš.*

Kriẽnas (*Bir., Kp., Rm., Sz Di.* 27 *n. c.* chrzan) *v.* kriėnà.

Kriėnas (*ср. латыш.* kriens *Rakstu kr.* 14, 60) m. *цѣна за невѣсту, калымъ.* — Mercandarum sponsarum morem, qui est apud Tartaros, patet fuisse etiam apud Israelitas, Genes. 29 et 1. Reg. 18 quemadmodum et in nostra olim gente soluebatur parentibus pro sponsis pretium, quod *Krieno*[2]) à Samagitis vocatur. Sed nunc mancipamur dotibus uxorum, et servi propter eas efficimur quaerentes magnificas affinitates (*Michalonis* Lituani | De moribus | Tartarorum, | Litvanorum et Mo- | schorum, Fragmina X. | multiplici Historia | referta. | Et, | Johan. Lasicii Poloni | De Diis Samagitarum | caeterorumq. Sarmatarum, | et falsorum Christianorum, | Item | De religione Armeniorum, | Et de initio Regiminis Stephani | Batorij. | Nunc primùm per | I. Iac. Grasserum, C. P. | ex Manuscripto Authentico edita. | Basileae, Apud Conradum Waldkirchium. | M DC. XV. *Fragm.* VII (*pag.* 28). *Ср.* Bezzenberger *BB.* 12,78; 16,238. -+-

Kriėti, krejù, kriėjau *v.* kryti.

Kryga, -gos, f. *Vel. скандалъ, крикъ; суматоха; krzyk; nieład, rozruch.* Añs krygą kėł. Krygoje radaĩ mumìs: atejaĩ paȓ pãtį gim̃dymą, mirìmą, kráustymą. Krýga yrà suirìmas. *v.* krygas.

Krygà *Ds.* f. *льдина.* Krygàs nẽšė ùpė *Ałn.* -+-

Krygas (*и* krýgė *Dn., Sch.* 205), -ga, m. *Vel. война* (*нѣм.* Krieg); *bój. v.* kãris, kovà.

1. Krýgė *v.* krygas.
2. Krýgė (*и* krýkė *Kurš.*), -ės, f. *мелкая слива* (*нѣм.* Krieche *prunus insititia*); *śliwka.* -+- Krýgė — slývų rúšis (?) *Taur.*

Krìgti, kringù, krigaũ, *Vel. становиться недоброхотнымъ, отталкивающимъ; отвращаться; iść w nie-*

---

1) Ороографія *ŽCh.* показываетъ, что слово kridwa слѣдуетъ произносить krydva, т. е. съ *долгимъ i.* Краткое i въ нашемъ памятникѣ выражается посредствомъ буквы *y*; напр.: po k*y*ts k*y*ta *y*szeie *y*sz Bażnićies 122, lig tr*y*ju kartu 169, r*y*sza 171, br*y*st*y* 171, *y*r it*y*kt*y* 174, darit*y* 129, dayl*y*de 25,7 = dailìdė, t*y*kiet*y* 103, но *i*ra 119, kr*i*żiumis pulc 162, Dey*w*iste 168, dar*i*ty 166, pr*i*sz 168, гдѣ *i*=ĩ. *Ред.*

2) Krieno — род. ед. отъ krienas, взятый изъ выраженій: Krieno móka penkiólika iłgų̃jų krieno gãvo túkstantį skatìkų и др. *Ред.*

lad. Kringa (grį̃ⁿsa) màna širdis. Krigtė sukrìgęs, pakrìgęs. kàd kàs ùžginė, nùmirė. + Atkriga jaũ jisaĩ nũ jõsios I 129. *v.* atkragùs (*Ms.*, *Slt.* — atsikraginęs, t. y. gálvą į ùžpakalį atłõšęs, atvefťęs), grìkti, grìsti, taũsti

Krijà, -jõs, f. *обечайка (Pk., Slt.); pl. лубяной ободъ, на который сматывается пряжа со шпульки* (*M.* I 131, II 324, *N.* 227); *lęk od przetaka lub kubła. v.* krijỹs *Jš.* + Rẽčia krijà — łañks *Š.* Dañgtis sù krijomìs I 101 *n. c.* apvožas.

Krìjas *(Bal.) pl.* krijeĩ, m. *обечайка (Viš.); rondo KL.* 46ᵇ. Sieto krìjas *Kp.* Krìjas — rẽčio síena apliñkui (łũbo), płóna karnelė sùsiuva dviė-jũs daiktũsè (sujungimè) *Vel.* Añt krìjo siúłus vẽja *Liudv.*, *Vilk.* Krijù, krijeliù siúłus veřpia *Mar. v.* krijỹs. +

Krijẽlis *Kp.*, kryjẽlis *Ds.*, -lio, m. *витушка.* Krijẽlis — tóks príetaisas, añt kuriõ mẽta siúłus *Rm v.* łañktis, krijà. +

Kryjẽlis *v.* krijẽlis.

Krijỹs, kriјa, m. 1) *обечайка решета или крышки коробки (кубла); лубяная вьюшка* (*Aist.* 148); *lęk od przetaka lub kubła.* Krijeĩ (*u* krìjos III *n. c.* máukna) rẽčia yrà ìš žiėvẽs (*y A. Ю. žuvіės !*). Iš máuknos ẽglės, líepos, blindiẽs *(u* blendiẽs *Er.)* krijùs rẽčių dãra, išplẽšia. Krijỹs (krijà *Jš.*) dañgčia apžabìn krantùs kùbiła są̃ⁿvožinia. 2) *Vel. тесьма, повязка; taśma.* Krijeĩ aksõma añt kepuráitės.

Krìjus *(Skp. u* krìjus *Ds.) v.* krejus.

Krỹjus *v.* krìjus.

Krýkė *v.* krýgė.

Krikìkė *v.* krikužė. Mãžosios žą̃sys aĩ ántys — krikìkės *Š.* +

Krìkinti, -nu, -nau, *спутывать, приводить въ безпорядокъ; rozciągać w nieład (o powrozach).* Tù krìkini virvès, drìkini siúłus. *v.* kreĩkti, płaikstýti.

Krýklė, -lės, f. *Vel.* (*M.* II 574, *SN.*) *родъ сливъ (нѣм.* Krichel, Krũchel): *śliwa czarna (drzewo).* Krýklės netaĩp dỹgios kaĩp erškẽčei. Káłnũse Nẽmuna, Dubýsos *(Er.)* áuga krýklės sù jũdomìs ũgomis kaĩp slỹvos. + Viduř łaũko krýklės áugo *Jd.* 1169,1. Krýklės — mažì, jũdaĩ sirpstañ slyvùkai *Er.*, smùlkios slỹvos (tám tikrà slỹvų rúšis, sõdũse, yrà ir łaukìnių) *Rg.* Krýklės šį̃met užderéjo: tìk jũdũja mẽlynũja, nẽ łapų nematýt *Viš.* Krýklės — mažiùkės, bèt łabaĩ gárdžios slỹvos. *Mar.*, *Vilk. v.* 2. krýgė.

Kryklė (*u* kryplė *Pn.*[1]), -lės, f. *чирокъ, anas querquedula* (*M.* II 309, *Pn.*[1]; *только dimin.* kryklẽlė *Lnk.*); *cyranka SzDi.* 33, *KL.* 46ᵇ. Kryklùkės — mažýtės ántys *Viš. v.* krỹkti. +

Kryklùkas, -ka, m. *Vel. ягода черной сливы; jagoda czarnej śliwy.* Kryklùkai añt krýklių áuga.

Kriksė́ti *v.* kryksė́ti. + Vaĩkas krìksi — reñgiasi veřkti *Mar.*

Kryksė́ti (*u* kriksė́ti), krýksiu, -sė́jau, *Vel. кричать; krzyczeć.* Krãkė krýksi. *v.* krỹkti.

Krìkstytojas, -ja, m. *креститель.* Jõnui Krìkstytojui *DAb.* 36. Meřdù . . .

Jõną Krìkstytoją *DAb.* 37. *v.* krìkštytojas. -+-

Krikščionìs (*u* krikščiónis, -nio, -nių *Ds. Kp.*, *St.*), -niẽs, -čiónį, *gen. pl.* -nų̃ (*IK IV* 5ᵃ,28, *Kv.*, *Ms.*, *Slt.*), m. *христіанинъ; chrzescijanin.* Ar̃ krikščioniẽs taĩ dárbas?

Krikščiónis *v.* krikščionìs.

Krikščionystà, -ỹstos, f. *Vel.* (*Vilk.*) *христіанство; chrześcijaństwo.* Jų̃ menkà krikščionystà kàd taĩp skriaũdžia. -+- Visà krikščionỹstė iš víeno tìk *BrP.* I 5.

Krikščionỹstė *v.* krikščionystà.

Krikščióniškas, -ka, *христіанскій; chrześciański.*

Krìkštai *Ds.*, *N.* 227, *Slk.* *Крещеніе; święto trzech królów. v.* krìkštas. -+-

Krikštã-kelis (*u* kryžã-kelė *Bir.*, *Pand.*), -lia, m. *перекрёстокъ, распутье; droga rozstajna.* -+- Eĩkit añt krikštãkelių *KS.* 222, *NT.* 1701 (*Mat.* 22,9). Krìkšto kẽlias *krzyżowa droga* (*compitum*) *SzDi.* 119. *v.* krỹžkelis.

Krìkštas, -ta, m. 1) *крестъ; могильный крестъ* (*BV.* LXVI, *K.*[1] 561, *KlD.* 132, 503, 507, 534, *M.* II 122), *надгробный памятникъ* (*K.*[1] 712, *M.* II 241); *krzyż.* Kàd mìłtai sù krikštù, negáł paim̃ti kaũkas. -+- Krìkštas — nedìdelis kryžẽlis, pastatýtas tojè viẽtoje arbà netolì tõs viẽtos, kur̃ kàs nuskeñdo *Kv.* Krìkšto diẽnos *krzyżowe dni SzDi* 119. Krìkšto kẽlias *l. c.* 2) *крещеніе; chrzest.* -+- Yrà vaĩkas krìkštan *do chrztu Mr.* Krìkšto vardas *Kp.*, *St. v.* krikštavardis. Krìkšto sūnùs *Kp.* Krikštų̃ tė́vas (*u* krikštãtėvis *SN.*) *крёстный,* krikštų̃ vaĩkas *крестникъ Pr.*, *SK.* Krìkšta tė́vas *Bir.*, *Er.* Krikštų̃ sūnùs, duktẽ, tė́vas, mótina *Liudv.*, *Mar.*, *Rg.* Giltinẽs krikštų̃ sūnùs gyvẽnęs — sãko — trìs šimtùs mẽtų *Lpm.* I 124.

Krikštã-sūnis (*Bir.*, *SN.* *u* krìkštasūnis *Ds.*), -nia, m. *крестникъ* (krìkštadukterė *Ds.* *крестница*); *syn krzestny. v.* põdė.

Krìkšta-sūnis *v.* krikštãsūnis.

Krikštã-sůlė *v.* krikštãsůlis.

Krikštã-sůlis (*u* krikštãsůlė *KL.* 180ᵇ, *Kp.*, *Nr.*), -lia, m. *Puš.* *красный уголъ, покутье* (*ср.* діал. *кресты*); *ława w izbie* (*w kącie świetnym*). Kur̃ dù sůłu griñčio suveĩna ùž stãła vadìnas krikštãsůlis (verkiamàsis kam̃pas). Svečiùs sodìna krikštãsůlin. *v.* krìkštas, sůłas.

Krikštã-tėvis *v.* krìkštas 2).

Krýkštauti, -auju *u* -aunu, -avau (*DB.* 55, *DI* II 173, *Kv.*), *весело покрикивать; krzyczeć.* Bõvydamos kū̃dikis krýkštauna. -+- Vãkar vaĩks krýkštava, õ šiañdien ser̃g *Š. v.* krỹkšti.

Krikšta-vardis, -džia, m. *крестное имя; imię chrzestne.*

Krikštėlnyčia *v.* krikštołas.

Krỹkšti, -ščiù, -ščiaũ (*Er.*), 1) *кричать; весело кричать; krzyczeć.* Vakarýkščia krỹkščia jìs. Pelė́da, kregždẽ krỹkšt. -+- Vaĩks iš džiaũgsma krỹkšt *Š.* Ir̃ mer̃gės iš džiaũgsma, ar̃ vaĩkia kỹbinamas, krỹkšt *Š.* Vaĩkas įsi lìnksmino, taĩ tìk knỹkščia *Viš.* 2) *сокотать, стрекотать; skrzeczeć* (*o sroce*). Šárka krỹkščia tupė́dama añt tvorõs, bùs svečeĩ. -+- Šárka krỹkštė,

šokinéjo *LD*. 38. Šárka šiėnì krỹkščia (Dalgė) *Sl.* *v.* kregěti.

Krikštynáuti, -áuju, -avaũ (*u* krikštynóti): Kũ jũs či veĩkiat? Ági — krikštynáujam ir tiėk (girkšnójam, mýlimės, jůkũjam, dãrom ką visì krikštỹnose dãro, krikštỹnų dárbą dìrbam) *Bir*. Žmónės susirìñkę krikštynója; pãtys namų̃ šeimininkai, vaĩko tėvaĩ — «krikštynàs kẽlia» *Nr.* *v.* krikštynáuti. ✝

Krikštynáutiės *v.* krikštynṹtiės. ✝ Neseneĩ põ vesẽles, jaũ iř apsikrikštynãva: bė čěsa pasidãrė tóks kaĩp ir radìmasis *Š*. Krikštynáujas *Š*.

Krikštinyčia, -čios, f. *крестильница; chrzcielnica. v.* krikštołas.

Krikštynìnga (*u* krikštynóta mergà *Mit*. I 42), -gos, f. *adject. беременная (соб. у которой скоро будутъ крестины); brzemienna. v.* nėščià, nešlì.

Krikštỹnos, -nų, f. *pl. крестины; chrzciny*. Piřm ẽsti rodỹnos (*родины*), õ paskũ krikštỹnos. *v.* pàpelẽnė, praustùvės, rodỹnos.

Krikštynóta *v.* krikštynìnga.

Krikštynóti (*Ds*.) *v.* krikštynáuti.

Krikštynṹtiės (*y A. Ю.* -ótiės), -ũjůs, -avaũs *Al.* (*Er.*, *Ms.*, *Slt.* *u* krikštynáutiės *Al. Jb.*) *рожать* (*соб. справлять крестины*); *rodzić*. Žmonà kė́ł (*встаётъ*) krikštynṹtiės. Anà sãka: kaĩp krikštynṹsiůs (vaĩką vèsiu) tavė pakviẽsiu. *v.* krikštỹnos.

Krikštytelius (*PS*. II 141) *v.* krìkstytojas. ✝

Krìkštyti, -tiju, -tijau, 1) *крестить; chrzcić*. ✝ Varpùs krìkštyti *KS*. 116, *Viš*. 2) ✝ *reflex.*, *креститься* (*принимать крещеніе или осѣнять себя крестомъ*). Krikštù, kuriũ àš krìkštijůs, apkrìkštyti búsite *KS*. 282. Pér-si-krikštiju *M*. II 434 *n. c.* segnen (mit dem Kreutz).

Krikštołas (*об.* krikštélnyčia *Bir.*), -ła, m. *Al.* *крестильница; chrzcielnica. v.* krikštinyčia.

Krìkštołas, -ła (*DD*. 138, *Er.*, *Kp.*, *Liudv.*), m. *кристаллъ; kryształ*. ✝

Krikštũlė, -lės, f. *Rm.* *крестница* (krikštų̃ duktẽ *Pr.*). *v.* krikštãsūnis. ✝

Krìkti, -ku, -kau, *Kal.* (*i не равно ли у изъ* ie?) *спутывать; rozrzucać ze zwiniątka (powrozy)*. Kám kriki tù šniūrùs? — pãkrikus šniūrùs surangũk iñ rangùs iř pakabìnk añt síenos. *v.* kreĩkti.

Krìkti, krinkù, krikaũ (I 471 *n. c.* grìgti) *разсыпаться, расходиться.* Pakrìkti — išsibłaškýti *Vlk*. Ilsis añt žẽmės põ mẽdžio pakrìkęs *Tl.* Pakrìks tàvo giminẽlė põ visàs šalelès (Dainà) *Viln.* Žąsiùkai pakrìko (*разбрелись*) põ vìsą dir̃vą *Viš.* Žvìrblei vãnagą pamãtę pakrìko (*разсыпались*) į̃ visùs pãtvorius *Viš*. ✝

Krỹkti, krykiù, -kiaũ (*Bir.*), *кричать; krzyczeć (o kaczce) KL*. 46ᵇ. Šárka krỹkia, šokinẽja: nór martẽlė búti *LD*. 37,1. Ántis krỹkė põ ežerẽlį *LD*. 76. Úntis (ántis) krỹkia *Kp.* *v.* krỹkšti. ✝

Krìku (*interj.*) bìłdu debesỹ, kikirnẽža vandenỹ, õ sebùtis pelenė. — Perkúnija, vėžỹs, ugnìs *KL*. 84ᵃ. Tó antýtė krìku kràku *LD*. 229,6.

Tà antẽlė krìku krãku *Sm. v.* krìkužė, krỹkti. ⊣-

Krìkužė, -žės, f. *Al. порода малорослыхъ утокъ (Al. Jb.); średni co do urody.* Mergà krìkužė: ni dìdelė ni mažà. *v.* grigužas.

Krimslẽ (*у А. Ю.* -ła), krim̃slę (im *въ Puš. можетъ восходить и къ* em), f. *Puš. (Bir., Nr., Rm., St., гдѣ* im *изъ* em*) хрящъ; chrząstka.* Krimslės nósiės pármušė. Krimslės galì sukrim̃sti. *v.* kramslỹs.

Krimslỹs, -lẽ, *Puš.* 1) *грызунъ, кто всегда грызётся (бранится); gryźliwy.* Kur̃s krim̃zdamas vìs váikščio, vìs bãras, tàs žmogùs vadìnas krimslỹs. *v.* gižùs, sū̃slỹs. 2) ⊣- *Al., Ms., Słt. хрящъ. v.* kremslẽ, krumslỹs.

Krìmst *(interj.)*, nósį matės nukánda vagìs ir̃ te-kýbai añt kártuvės. ⊣- Krìmst *(Iłg.)*, ir̃ nukándo *Viš. v.* krámst.

Krìmsterėti, -riu, -rėjau, *грызнуть; gryznąć.* Krìmsterėja katẽ mėsõs. *v.* krim̃sti *Jš.*

Krim̃sti, kremtù, krimtaũ, 1) *грызть; gryźć.* ⊣- Krimstė kremtù, tìk vìs ne sałdu *Viš.* Má gáłvą ẽda, krem̃ta *Mar., Rg.* 2) *reflex., быть угрызаему, мучиться; gryźć się.* Aš kremtū̃s (dýžūs, gailiū̃s) tañ padãręs. ⊣- Sus -krimtìmas *zgryzoty Lkm.*

Krimtė̃jas, -jà, *грызунъ; gryzak, gryźliwy.* Jõ patì dìdė krimtėjà — vìs krem̃ta sàva výrą.

Krìmtinti, -nu, -nau, *caus. v.* krim̃sti. Kám tù krìmtini gijàs añt gémbės?

Krim̃zdinti, -nu, -nau, *caus. v.* krim̃sti. Nekrim̃zdink pelė̃ms drabùži.

Krimzlẽ, krim̃zlę (*Ds., Kp., Sł., SzDi.* 27, *гдѣ* im *можетъ восходить и къ* em; *ср.* kremzlẽ *Rg., Viš.*), f. *хрящъ v.* krimslẽ, kremslẽ. ⊣-

Kriogà, -õs, kriõgą, f. *Vil. (Vel.) хрипъ, хрипѣніе, крупъ; krup, chrapka.* Kū̃dikis mìrė kriogomìs. *v.* gerstẽklis, krokulỹs.

Kriõgas *id.; chrapka KL.* 47[a]. *v.* kriogà. ⊣-

Kriõgis *(Słt.* krõgis *Al. Jb.* = kamañtai *Al. Sr.)*, -gio, m. *Al. деревянный ошейникъ въ видѣ треугольника); kaganiec na kark (świni), trzypolanek.* Añt kiaũlės gałvõs (*sc.* kãkła) añtded kriõgį, kàd nelį̃ⁿstum par̃ tvõrą. ⊣- Kriõgis — dù mẽdgaliu kitaĩs dviẽm viršūjè ir̃ apačiojè sunértu *Kul.* Kriõgį ùžded kiaũlėms *Vėž. v.* brañktas, žėginỹs.

Kriogšū̃ti, -ū̃ju, -avaũ, *Vel. хрипѣть; chrapać.* Kū̃dikis kriogšū̃ kaĩp kriogà užpū̃ła. *v.* kriogū̃ti.

Kriogulỹs, kriõgulio *(SN., Viš.)*, m. *хрипъ, хрипота; chrypka.* Kū̃dikis kriõgulį turė́ja. Dukterė̃lė kriõguliu mìrė. Taĩp greĩtai bė́gau, kàd kriogulỹs užpū̃lė. *v.* kriogà, sintulỹs.

Kriogū̃ti, -ū̃ju, -avaũ, *Vel.* (*KL.* 47[a], *Kp., Skp.) хрипѣть; chrapać.* Kàd kū̃dikį užpū̃ła kriogà, taĩ kriogū̃ (kargū̃ja). *v.* kriagū̃ti, kriokū̃ti.

Kriogžlẽ — pašalìmas, kursaĩ kriókši *Lnk. v.* kriaukšlẽ. ⊣-

Kriókava *(и* Krókava *Ds.,* Krókuva *Al.,* Kriókuva *Er.)*, -vos, f. *Vel. Краковъ; Kraków.*

Kriókčioti, -čioju, -čiojau, *Al. (Ms.) изрѣдка рычать, ревѣть; ryczeć.*

Jáutis raulója ir̃ kriókčioja (krókčio *Al.*). *v.* kriõkti.

Kriokė, -kės, f. *Puš. градовая туча (соб. ревущая); chmura z gradem.* Debesìs, kurì sù smarkiù lietumì eidamà kriõkia, vadìnas kriõkė. *v.* kriõkti.

Kriókinti, -nu, -nau, *caus. давать, заставлять ревѣть, кричать, орать; chrapać.* Añs kriókina ver̃šį *(дерётъ козла, блюётъ)* pasigė́ręs — vė̃mia. ⊹ Nekriókink vaĩko *Slt.* Kriókinau vėlniuˈs, kaĩp vil̃kas óžius *DPas. v.* kriõkti.

Kriokłà, kriõkłos *(DŽ¹. n. c.* pokraka. *Slt.). v.* krioklỹs. ⊹

Krioklỹs, kriõklia *(Er., Slt. u* kroklỹs *Š.),* m., -lẽ, f. *крикунъ (St.), горланъ; большой охотникъ работать; водопадъ (Bt.); krzykun (hałaśnik DŽ¹.); chciwiec do roboty.* Jijẽ tokià kroklẽ (gašlì) añt dárba. Kàs nõgnas, kárštas añt dárba, víen kriõkia, dìrba, tàs krioklỹs. ⊹ Krioklỹs — kàs kriõk (padùsęs) *Er.*

Kriõkščius, -čė, *страдающій одышкою, кто хрипитъ; krztuszący się, dyszący ciężko.* Kriõkščius — kur̃s kriõkščia, suñkei dūsũ, kósi. *v.* krùnas.

Krióksteleti, -lu, -lėjau, *Vel. (Krk.) пырнуть, ударить; bodnąć.* Vežìmas sù galù drobỹnos krióksteleja iñ šóną jàm. *v.* bàsteleti, dùnkstereti.

1\. Kriõkšti, krioškiù, krioškiaũ, *Vel. пырить, бодать; bodzić.* Neĩk, jáutis kriõkš (dur̃s) sù ragù iñ šóną.

2\. Kriõkšti, -ščiù, -ščiaũ, *Puš. хрипѣть, тяжело кашлять; krztusić się, kaszlać ciężko; chrapać KL.* 47ᵃ. Sẽnis kriõkščia (suñkei kósi). *v.* kriõkti, kriokū́ti.

Krióktelėti *v.* krióktereti.

Krióktereti, -ru, -rėjau, *вскрикнуть. гаркнуть; charknąć.* Taĩp jám jìs ùždavė, kàd jìs krióktereja. ⊹ Jáutis krióktelėjo *боднуть Er.*

Kriõkti, -kiù, -kiaũ, *Vel.*, krõkti *Al.*, 1) *гудѣть, ревѣть; huczeć, ryczeć.* Debesìs, júros kriõkia priẽš nepagãdą. Kõ jũs krõkate (rẽkate)? 2) *тяжело дышать, хрипѣть; dyszeć ciężko, chrapać.* Ligónis kriõkia kàd ser̃ga. Arklỹs pail̃sęs kriõkia. ⊹ Piémũ jaũ kriõkdams šaũkė arė́jų̃ *DAb.* 45. Kitì žmónės miėgódami łabaĩ kriõkia *Bit., Ds. v.* šniõkšti.

Kriokulỹs *(u* krūkulỹs *Al.),* kriõkulia, m. 1) *хрипъ, хрипѣніе (въ горлѣ), одышка; chrapka.* Jìs kriõkulį ingãva ìš sunkių̃ darbų̃. *v.* kriogà, dusulỹs, gerstẽklis, sintulỹs. ⊹ Kriokulỹs užpū̃lė *Vilk.* 2) *кто хрипитъ; chrapała.* Tàs kriokulỹs kur̃s kriokū́ja. *v.* kriõkti.

Kriokulis, -lio, m. *молотокъ; młotek KL.* 47ᵃ. ⊹

Kriokuliū́ti, -liū́ju, -liavaũ, *похрипывать; chrapać.* Miėgódamas kriokuliū́ja, kàd kosulỹs prãded kìlti.

Kriókuva *v.* Kriókava.

Kriokuvà, -võs, f. *Vel. ревучій потокъ, ручей* (krioklỹs); *strumyk huczący.* Kriokuvà yrà rãvas (tiẽs Vil̃kija *Jš.*), upẽlis, kur̃s kriõkia.

Kriokū́ti (krūkū́ti *Al.*), -ū́ju, -avaũ, *Al. хрипѣть, тяжело дышать (Er.); ревѣть (громко пѣть); chrapać;*

śpiewać głośno. Jìs krıokãva mir̃damas. *v.* krıõkti, dūsū́ti, gargū́ti, karkū́ti *(Š.)*, pūškū́ti, šnıūkštū́ti, troškū́ti.

Krıopšlỹs *v.* kropšlỹs.

Krıósnis *(Rg.)* *v.* krósnis. ⸭ Krıósnis — pẽčıaus kaktà ar̃ namũs, ar̃ pirtỹ, kur̃ línùs mìna. Pirtyjè pẽčıų stãto añt žẽmės — žemà krıósnis. Namũsè stãto prỹžedą, añt kurıõs tolıaũ per̃ pė́dą sùremıa pẽčıaus krıósnį. Lıépsnà íšsípýlė per̃ vìsą krıósnį: prideñgk prỹžedą *Viš.*

Krıošė́ti, -šıù, -šė́jau. *v.* krošė́ti. ⸭ Kõ krıošì kaĩp vãkar vestóji? *SN.* Krıõši — atsilõšęs bè dàrbo sė́di *Rg.*, *Viš.* Kõ krıošì — neinì dìrbti? *Łank.*, *Šk*, *Vilk.* Pačıojè kerčıojè atsikrıõšinęs krıõši *Viš.*

Krıõšintıės *v.* krıošė́ti.

Krıõšti, -štù, -šaũ, *стариться, дряхлѣть.* Su-krıõšusi bóba *K*[1]. 50. ⸭

Krìp *(interj.)* *v.* krypù.

Krypas, *об.* krypẽlis, -lıa, m. *Al. край ушной раковины; brzeg ucha.* Ausıẽs krypẽlis (*u* grybẽlis) nušãła.

Krýpčıoti, -čıoju, -čıojau, *Al. накрениваться, наклоняться; chylać.* *v.* krỹpti.

1. Krìpė, *об. pl.* krìpės (*K*[1]. 536), f. *Vel. тельжная решотка, боковыя доски у навозной тельги (SN., Viš.); решотка яслей, ясли* (*нѣм.* Krippe): *drabina u wozu, u żłobu; gnojówki P.* Vẽžant šıẽną ìlgas kripės indė́k iñ vežìmą. ⸭ Eĩna tıesıók pàs kripės (ė́džıas) *TP.* 13. Jū̃du ẽmė ìlgą krìpę ir̃ pristãtė tą̃ prıẽ špýkėrės vìeno łángo *Sch.* 159. *v.* gardìs, karkłubà, lenterẽ, vežė́čıos.

2. Krìpė, -ės, f. *зигзагъ Łank., Mar.* Nùpina krìpę ir̃ ìš jõs sıùva skrýbėlę *Vilk.* Krìperìpe, kur̃ tù bė́gi? Skùste pẽšte, kàs táu dárbo? (Upẽlis ir̃ píėva) *Pr.* ⸭

Krypẽlis *v.* krypas.

Krypė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *искривляться; krzywić się.* Krypė́te iškrypė́ja dañtys.

Kryplė *v.* kryklė.

Krìplės *боковыя доски у навозной тельги; gnojówki (poboczne deski wozu gnojnego) P.* Krìplės *v.* karkłubės *KL.* 155[b]. Dumpeklė *(Telsz.)* *v.* karkłubė *(Ross.)* *v.* krìplė *(Ross.)* *KL.* 128[a] *v.* krìpė. ⸭

Krypsóti, -saũ, -sójau, *сидѣть или стоять накренившись, нагнувшись; być pochylonym.* Anà pasigė́rus krypsója ãsłos vidurỹ. Tú nū́łataĩ rašýdamas krypsaĩ pérsikreipęs by lıė́gersta, ingáusi líėlešą, õ ràsitai dỹgulį. ⸭ Krỹpso — pakrỹpęs stóvi, gùli, žıū̃ri; võs krỹpso (žmõgus, dáiktas) *Rg.* *v.* krỹpti.

Krìpšłas *v.* krìpštas. ⸭ Krìpšłas į̃ ãkį įkrìto *Rm.*

Krỹpšlinti, -nu, -nau, *Vel. еле тащиться, двигаться; iść (o starcu).* Sẽnis krỹpšlina (eĩna). ⸭ Išė́jo tėvẽlis, iškrỹpšlino *Jd.* 264,2. *v.* krỹpti; kum̃brinti.

Krìpštas *(u* kripšłas *Rm.)*, -ta, m. *Puš. (Nr.) порошинка, крошка; żdźbło.* Neĩ (nẽ *Nr.)* krìpšta šıaudų̃ nėrà namıẽ. Krìpštą (łapẽlıa galıùką) ìš vandeñs išė́męs gė́rk. ⸭ Nẽ kripšta šıaudų̃ *Nr.* *v.* krìsłas, šãpas.

Krìpt *(interj.)* ū́degą! *Bir.*, *Km.* *v.* krìpterė́ti. ⸭

Krýpt *interj.* *v.* krỹpti. Vežìmas (rãtai) tìk krýpt, — ir sùgulėm į bãlą! *Rg.* *v.* krìpt. +-
Krýptelėti *v.* krýpterėti.
Krýpterėti, -riu, -rėjau *(Bir. u* krýptelėti *Rg.), накрениться, покачнуться; zachwiać się, chylnąć.* Sū́das krýpterėja ir išsilíėja vandū̃. Krýpteru ir díėgia strėnose iř tarpùpety. *v.* krỹpti.
Krỹpti, -pstù, -paũ, *накреняться, наклоняться, склоняться; chylić się na stronę (o stojącem).* Vežìmas šiẽna krỹpsta iñ šãlį, tū̃ viřs. +- Õ ir pakrỹpo *(направился)* jū́das łaivẽlis į ū́švio kaimẽlį *MF.* 19. *v.* kreĩpti; klỹpti, šlýti, žvinti.
Krypù *(interj.;* krỹpu *Er., Slt. v.* klivingū́ti, krỹpū *SN.,* krìp *Bir.)* krypù ántis eidamà. +- Ántis eĩn krỹpu *Š.* Krypù krypù, ántis eidamà. *St. v.* krypū́ti.
Krypū́ti, -ū́ju, -avaũ *(Ds., Er.), идти покачиваясь, шатаясь; chylać się (na boki).* Kū̃dikis eĩna krypū́damas iñ šalìs (= Kū̃dikis by ántis krypū́, krypū́damas bėga *Jš.*). +- Ántis krìpsi, krypū́ja — eĩna svirdinė̃dama *Lnk.* Papłumpė vandeñs iř nukrypãvo atgaĩ į šiėnùs *PK.* 398. Bėga vaĩkas... krypū́damas I 496 *n. c.* gurù. Krypū́j vežìms vẽžams *S.* Eĩna krypū́dams lýg ántis *Rg.* Jéi strė̃nas, skaũda, taĩ krypū́ja kaĩp ántis *Viš.* Sẽnis nukrypãvonuė̃jo į šalìs svyrū́damas *Kr., SN., St. v.* kinkū́ti, łungū́ti.
Krìsłas, *pl.* krisłaĩ, m. *порошинка, соринка; źdźbło, kruszyna, pruszynka.* Krìsłas inkrìta ir vaĩks tãpa. Jabikókia smulkmė, kurì inkriñt iñ ãkį, in píėną, in strovą, iñ vándenį, vadìnas krìsłas. +- Sàvo akỹj nẽ rą̃sto (síėnmedžio) õ kíto iř krìsłą pamãto *Viš v.* krìsti; kliuřmas, krìpštas, šãpas, trupinỹs.
Krýsłotas, -ta, m. Išsiskė̃tęs kaĩp krýsłots *Er.* +-
Krisłū́tas, -ta, *заключающій въ себѣ много соринокъ (о жидкости); napruszony.* Kóšti reĩk arbatà krisłū́ta. Krisłū́tas ałùs, kuř inkrìta krisłaĩ. Svíėtas támsus — krisłū́tas. *v.* krìsłas.
Krìst *(interj.),* sù abim̃ rañkim iñ puřvą inkritaũ. *v.* krìsti.
Krìsti, krintù *(u* krentù *Ds., Št. жем.* krimtù *DS.* 149, *DŽ.* 6, 10, *Kr.,* krimstù *Raud.),* kritaũ, 1) *падать, разсыпаться; padać.* Ni (*sc.* nẽ) várna nū̃ mė̃ta nekrìstum, kàd yrà šiltà, gražì dienà. Márs užpū́lė— pradė̃ja miřti svíėtas, gývolei krìsti. Vóbūłas kriñta (*sc. жем.* krim̃t) nū̃ vobelìẽs. +- Krim̃tai rasẽlė, krim̃tai miglẽlė, krim̃t iř merguž̃ėles graũdžios ašarė̃lės *DD.* 95. Krim̃t kovė jaunikáitis *DG.* 119. Akminátis... gùrdams krim̃t nū̃ aũgšto žemỹn *DAb.* 2. Gerù vė̃ju krìtęs *DAb.* 55. Łàpā krim̃t; ar gerâ javâ krim̃t *(umłot czy dobry)? Al.* Ař iškrim̃t kū̃met saldìnis vóbūłs ìš rūgštìnės vobelė̃s? *Al.* Vaĩkas iškrìto ìš łópsio; vienì łãpai jaũ nukrìto, õ dá kìti kriñta; gyvuleĩ iškrìto (išstìpo); kumẽlė sukrìto (sukū̃do), anà kaĩp šakà; bùlvės mìltingos sukriñta, nórs dà vidurỹs nesuvìręs *Viš.* Avys iškrìto (išdvėsė) *Kv.* Sukrìto jū̃kù *Lkm.*

Jůkaĩs sukrìto *Rg.* Kumẽlė sukũdo, sukrìto *Jž.* Pryspáustų kàs prỹ dárba, tũ sukrìstų łašineĩ *Žm.* Vaĩkas sukrìto; kumẽlė pérkritus (sublõgus) *Bir.* Sukrìto mergẽlė graudžiõms ašarẽlėms *Jd.* 702,4. Atkrintù *заболѣваю рецидивомъ M.* II 147. Šiłtine pérsirgo, pradėjo váikščioti ir̃ atkrìto *Viš.* 2) Krìsti gałù *Al. разоритъся; upaść na siłach.* Gałù krìtaũ—syłõs nebẽr, jaũ nedìrbu.-+- Kaĩ badarýsi gałù krìtęs: reĩk ir paskutìnį dáiktą pardũti *Al. Jb. v.* krẽsti; graméti, pùlti.

Kristúbėlė, -lės, f. *Vel. крыжовникъ (нѣм.* Christorbeere, Christophsbeere); *agrest v.* krizdúlė.

Krìštałas *v.* krìštołas.

Krìštołas *(St., Vilk. u* krìštałas *Bir.)*, -ła, m. *кристаллъ; kryształ P.* Sù krìštoło łangẽleis *DD.* 88. Vandũ čỹstas kaĩp krìštolas *Rm. v.* krìkštołas. -+-

Kritailióti, -lióju, -liójau, *Al. помалу, исподволь падать; padać.* Vobũłaĩ nũ vobeliẽs kritailió. *v.* kráičioti *(Š.)*.

Krìtė, krìtės (*v.* krìčios) vadìnas marškinių̃ dalìs, kurì yrà žemiaũ ùž jũstos, ir dėłtõ sãko «sur̃sikričiójęs», kàd marškineĩ yrà keĩnėse, «išsikričiójęs», jéi márškinius tùri aũt keĩnių vir̃šaus išsiléidęs *Sr.* Krìtė *Ms., Slt.* =čvìkas *Sb., Vb. klin w majtkach, w gaciach. v.* krìtnešis. -+-

Kryti, krejù, kryjau, *Kal. (экем. см.* krieti, krejù, kriėjau) *стлать, распростирать; ловить рыбу* (*Taur.*); *rozpościerać (płótno).* Nekryk (nekriẽk *Vel. Jb.*) dróbės pakrijaĩ, suriẽsk iñ ritìnį. *v.* kreĩkti, skleĩsti, skreĩsti, tiẽsti.

Krìtinti, -nu, -nau, *caus. давать падать, разсыпáться; padać; spadać się.* Kám krìtini bùlves (vérdant), mataĩ kaĩp sukrìta bevérdant. *v.* krìsti.

Krýtis *(u* grýtis *f. Er.)*, -tiės, f. *Al. сакъ рыбачій (DB.* 71,10, *Jd.* 219,24, *K*[1]. 440, *M.* II 185, 251, 296, *Ms.); сѣти рыболовныя; sieć ręczna; siatka Łkž.; kaszerz (siatka mała do łowienia ryb) P.* Krýtis yrà ilgà kaĩp dvì drobulì susiúti, aũt dviejų̃ łazdų̃ ir vidurỹ tùr kùlį. Iš krýtiės iššóka žuvìs ir jaũ párplėšė. -+- Krýtis màt semamà ìš tokių̃ gilių̃ dũbių̃; nùner ìš siúłų tókį ãpvałų tinkliùką, apsiũn aũt łañka ir aũt kóta *Š. v.* brìdė, bùčas *(Er. u* bùčius *Ds., Š.)*, graĩbštas, márška, meškerẽ, pałáidinis, perstikẽ *(Ms.)*, tiñkłas, várža, vénteris (véntaris), žebérkłas (žibérkłas, žiubérkłas, žubérkłas).

Krytis, -tiės, f. *Rok. льдина.* Lẽdo krytys. Płaũkia krytim(is). -+-

Krỹtis, -čia, m. *паденіе; spad, upadek.* Tàs krỹtis nũ stìrtos nè priẽdą dėja *(Er.)* alè àtėmė jám sveikãtą. Iš tõ krỹčia par̃ lẽdą iłgaĩ jìs sir̃ga. *v.* pũlis.

Krìt-nešis, -šia, m. *Al. носящій* krìtės (*v.* krìčios); *noszący koszulę na wierzchu majtek lub spodnicy.* Kàs márškinius aũt vir̃šaus nešiója, ištráukęs ìš keĩnių arbà sijõna, tàs krìtnešis. *v.* krečiótiės *(sc.* kričiótiės).

Kritnùs *v.* kritùs.

Kritùs (*u* kritnùs *Bir.*), -tì, *падкій.* Lietùvei nėrà łabaĩ krìtūs aĩt... kniñgų *A.* III 25. *v.* krìsti. -ı-

Krùčkas (*Er.*) *v.* krùčkas (grùčkas).

Krūgas, -go, m. *запоръ, засовъ, задвижка SzDi.* 436 *n. c.* zapora. *v.* krūgas, krūkas.

Krūgis *v.* krõgis (krõgis). Krūgį aĩt kãkła pañša aĩtded.

Krùgu (*Bir.*) *interj. v.* krūgū́ti. Màno kiaũlė krùgu rùgu *Jd.* 156,5. -+-

Krūgū́ti, -ū́ju, -avaũ, *Vel. хрюкать; kruczeć (o świni).* Kaũlės (pañšai) krūgū́ja ėsti norėdamos. -+- Kiaũlė põ rópes krūgãvo *Jd.* 169,3. *v.* krūkti, žviẽgti.

Krugždėti (*Viš. u* krugždýti, -dijù *Jb.*), -dù, -dėjau, *Vel. крошиться, дробиться; drobić się (o zębach).* Krugždėte iškrugždėja dañtys. Káułas krùgžda (trùpa). -+- Sułáužytas kãułas krùgžda *Sb.* Sniẽgas krùgžda — põ kójų čìrkši *Bir.* Kremzlẽ dantisè krùgžda beválgant *Viš. v.* gruzdėti, iškrugždėti.

Krùgždinti, -nu, -nau, *дробить, крошить; drobić.* Akmũ krùgždin káułą.

Krugždýti *v.* krugždėti.

Krūkas (*u* krūgas *Al.*, *Š.*), -ka, m. 1) *крюкъ вообще (Bir., Er.); крюкъ у ваги для валька; kruk u stelwagi dla orczyka.* -+- Aĩt krūkų durìs pakabìna *Viš.* 2) *Vel. родъ рыбы; gatunek ryby (w Niewiażу gatunek jakiś łososi KL.* 238*).* Krūkas (žuvìs) tùr põ kakłù by kebeněką. *v.* gémbė, kobinỹs, vą̃sas (vañšas *Er.*).

1\. Krùkė, -kės, f. *Vel. хрюкало, рыло; koniec ryja.* Patì krùkė kiaũlės tẽka mán válgyti. *v.* knyslẽ, snùkis.

2\. Krùkė (*Bir.*, *об.* krùkis *Er.*, *Vel.*, *SN.*, krùkis *Ku.*), -kės, f. *Vel. палка съ гнутою рукояткою; кочерга (Bir.); laska z rękojeścią krzywą.*

Krukinėti, -ė́ju, -ė́jau, *Al.* (*Bir.*) *похрюкивать; mówić* krù krù (*w grze*). Aĩs krukinė: kruku kruku, mėsõs nóriu; eĩt iñ rìnkį, pjáun (káułą gráužk). Aĩs krukinės patvoreĩs kaĩp kiaũlė. *v.* krukčióti (*Al.*).

Krúkinti *v.* krúkinti.

Krùkioti (*u* krùkioti *Al.*, krùkyti, -iju *Š.*; *y A. Ю.* krukióti *u* krukiū́ti), -kioju, -kiojau, *Vel. бить, ругать, погонять; bić krzywą laską; robić krukiem, koczergą.* Krùkioti yrà mùšti sù krukiù. -+- Tàs sẽnis víen tą̃ vaĩką krùkioja — stùmdo, bãra, vàrinėja *Al.* Aš tavì apkrùkiosiu (apmùšiu) *Al. v.* krùkis.

Krùkis (I 175 *n. c.* augìnti *Er.*, *Viš.*). *v.* krùkis. Pẽčiaus krùkis *печной костыль, кочерга Ms.* Bùtos krìùkis — úkininko įpėdinis *Ms.*, *Slt.*-+-

Krukiū́ti (*или* -kióti?) *похрюкивать; kwikać (o świni).* Kiaũlės krukiū́ja. *v.* 1. krū̃kė, krūkti.

Krūksėti, -siù, -sėjau, *id.* Kiaũlė krùksi (*Ds.*, *Nr.*, *Rg.*), kàd vienà paliẽka namiẽ, kàd žìnda paršeliùs, kàd nór ėsti. -+- Išgirdo kiaũlę krùksint aĩt aũgšto *Lpm.* I 74. *v.* krūkti, žviẽgti.

Krùkt, *interj.*, *Vel.* (*Er.*, *Kp.*) *выражаетъ хрюканье; wyraża kwik.* Ni krùkt (nẽ krùkt *Bir.*, *Kp.*), ni rùkt (*u* nẽ žiàugt nedainiũ *Slt.*) nedainũ

mer̃gos. Ni kriùkt nepasâkius pranėrė prõ šãlį. *v.* kriū̃kti.

Kriū̃kti *(Bir., Ds., K*[1]. 571, *Kp.). v.* krū̃kti. Kiaũlė kriū̃kia *Ds., Er., K*[2] 175, *Krk., Pl., Ms., Slt., Viš.* Žmonių̃ kiaũlės kriū̃kia staldė uždarýtos *Jd.* 349,1. ✝

Kriùnas *(u* krùnas *Ds., Sl.)*, -na, m. 1) *тяжолый кашель; kaszel ciężki.* Añs kriūnãva kaĩp kriùnas užpū́lė jĩ dõvyti. 2) ✝ *кто кряхтитъ, сильно кашляетъ; charkacz.* Kriùnas (*u* krùnas *Kp.)*, kur̃s kriūnū̃, krõkščia, suñkei kós *Jš. v.* kriunė́ti.

Kriunė́ti, -nù, -nė̃jau, *Vel. (Er.) тяжело, съ одышкою кашлять; кряхтѣть* (krunė́ti *Kp.*); *charkać, kaszlać krztusząc się.* Dusulìngas kriùni (kós). Sẽnis kriunė́damas (kósėdamas) váikščio. ✝ Kriùni *кряхтитъ SN.* Kriùna—nůl'at nesmar̃kei kósti *Ož., SN.* Sẽnis kriùna — vìs e-e-e, pakosinė́ja *Vel.* Jìs kriùn par̃ naktìs ir̃ nedū̃d užmìgti; àš kriunù *Er.* Bėgiójo vaikaĩ basì põ sniẽgą, õ dabar̃ víens ùž kìto kriùna, õ jurgùtis bekriunė́damas nèt ẽmė vémti *Viš. v.* kreñkšti.

Kriū̃noti *v.* kriūnū̃ti. Kriū̃noja — señka, džiústa (ligõs pàimtas) *Lnk.* ✝

Kriūnū̃ti, -ū̃ju, -avaũ, *тяжело, съ одышкою кашлять; charkać.* Kàd kriùnas užpū̃la bóbą, tadà jijė̃ kriūnū̃ja (suñkei kós). *v.* kriunė́ti.

Kriušà, -šõs, f. *градъ* (*DŽ.* 18 *u. c.* grando). Kriušà bŷra *K*[1]. 563. Debesìs sù kriūšà pároja *Er.* Kriušà — mažesnì ledaĩ *Viš.* Rū̃žtais kriušà (-mažesnì ledaĩ) bŷra tùrbút pradė̃s it snìgti *Viš. v.* krušà. ✝

Kriūšà, -šõs, kriūšą̃ *(Er.) v.* kriušà.

Kriušìnė (= *Vel.* kriušinŷs), f. *Vel. яблочный квасъ; jabłecznik.* Aš ráugiu kriùšinę iš obalių̃, šermùkšnių ũgų dė̃l gė̃rimo. *v.* krùšti, obalìnė (obůlìnė).

Kriušinŷs (*v.* kriušìnė), kriùšinio, arbà obeł̃aĩnė — tokià girà (girìnei obelùkai šil̃tù vándeniu užpìlti) *Vel.*; džiovìna óbůlius, apìpiła kárštu vándeniu ir raugìna (tóks valgis iłgám) *Bt. v.* kriùšti.

Kriùšti *v.* krùšti. Aš jū̃s visùs sukriušaũ *Lpm.* II 33. Aš jám dantìs iškriùšiu *Er., Jn.* ✝ Lŷtys kriùšasi viénà į̃ kìtą *Viš.* ✝

Kriúšti, -štu, -šau, *Vel. (DB.* 188, *Ms., Slt. u* krúšti *Al.) хирѣть, худѣть; drobnieć.* Bóba kriúšte pakriúšusi (= pakrúšus *Vel. Jb.*) — susišmùlkinusi, ser̃ga. ✝ Kaĩp jìs drūčei sukriúša par̃ tàs diénàs *Er.* Kriúštu, sukriúšau — sukūdaũ, sukritaũ *SN.* Jaũ łabaĩ pakriúšęs, pakriúšo *похудѣлъ, осунулся Skp.* Kriúšta žmogẽlis *Kp.* Sukriúšusi bóba *SN. v.* gimdýti, smulkė́ti.

Kriuštiẽnė *(u* kriuštìnė *K*[1]. 563. kruštìnė *Rg.,* kriuštìnei *Er.)*, -nės, f. *Vel. толчоный ячмень; pęsak.* Malūnė dìrba kriuštiẽnę (krůpùs, grùčę). ✝ Kriuštiẽnę griústi *K*[2]. 201. Miežaĩnė kriuštiẽnė *K*[1]. 524. Kriuštiẽnė — (nugrústos) miẽžių krū̃pos; tokių̃ krū̃pų vìrałas *Iłg., Vel. v.* kruštìnis.

Kriuštìnė *v.* kriuštiẽnė.

Kriuštìnei *v.* kriuštiẽnė.

Kriútis, -tiẽs, f. *Vel. куча, груда; stos (lodu).* Kriútys (krútys *Vel. Jb.*) lyčių̃ *(kry)* sukráutos. *v.* krúsnis.

Kriúzai (*Er.*, *Pn.*, *SN.*) *оборка, подзоръ; falbana* (*нѣм.* Krause). *v.* krúzai. +
Kriúzas (*SN.*) *v.* krúzas. Stałù kriúzą parìto *Jd.* 1025,4. +
Kriuzénti *v.* krizénti.
Kryva, -vos, *c. кривандасъ; kapłan (starej Litwy Jš.)*. Krýva kuȓs kryvū̃damas eĩna.
Kriváiła (*Viš.*) *v.* krivė́ža.
Kriváitis *v.* krìvas.
Kryvałài (*interj. Słt.*) kryvałài, kryvaliū̃ja eĩdams paȓ liẽptą. *v.* kryvaliū̃ti.
Kryvałãkas, -kė, *Al.* (*Słt.*) *хромой; jednolędźwi.* Kryvałãka kùlšė vienà. Kuȓs nesutìkęs, eĩt svyrū̃damas, tàs kryvałãkas, ráišas. *v.* vienkuĩšis.
Kryvaliū̃ti, -liū̃ju, -liavaũ (*Słt.*), *идти, двигаться, дѣлая кривизны; robić krzywizny; iść wykrzywiając się*. Tekìnei kryvaliū̃, kàd stukai pársimetę. Gìrtas kryvaliū̃damas (iñ šalìs) eĩna. *v.* kūjū̃ti.
Krivas (*или* y?; *ср.* Kriváitis *фамилія SN.*), -và, *Vel. кривой; krzywy.* Màna víens sūnùs krivas. *v.* kreĩvas.
Krìvė *v.* krìvis, krivūlė.
Krivė́ža (*u* kriváiła *Bir.*, *Š.*), -žos, *Puš. кривулина, коренга; drzewo krzywe.* *v.* kreiváłda.
Krìvida, -dos (*BrP.* II 314, *Ds.*, *KS.* 101, *SH.* 22, *Žin.* 118), f. *кривда; krzywda.* Krìvidų nedaraũ. Aȓ nepadareĩ kám krìvidos? — tariū̃s nepadãręs. *v.* skriaudà.
Krividingas, -ga, *кривдящій; krzywdzący.* Tàs žmogùs krìvidingas.
Krivìdininkas, -kė, *обидчикъ; krzywdziciel.* *v.* krivìdyti *Jš.*
Krivìdyti, -diju, -dijau (*Ds.*), *обижать; krzywdzić.* *v.* skriaũsti.
Krìvingiū̃ti *криво писать.* Kàs sukrìvingiūta *K*[1]. 530. Kreĩvas rãtas krìvingiū̃ja (avìs gáudo) *Viš.* *v.* krivingū̃ti. +
Krivingū̃ti, -ū̃ju, -avaũ, *Vel. искривлять; wykrzywiać.* Jijẽ krivingū̃ja (netiẽsei dainū̃ja) daĩną.
Krìvinti, -nu, -nau, *дѣлать кривымъ; krzywić.* Krìvinai iȓ nukrìvinai gélda tašýdamas. *v.* kleišti *Jš.*
Krìvis (*u* kreivýs *Viš.*), -vė (*M.* II 311), *нѣчто кривое; krzywiec.* Krìvis yrà kreĩvas mẽdis dė̃l dirbìma váltiės. Kàs yrà kreĩvas — žmogùs, arklýs, kùbiłas, mẽdis — vadìnas krìvis. + Kuȓ tekì krìvė? Kàs táu rū̃p skùstė? (Ùpė, píeva) *Sch.* 66. Krìvę àtnešė, reĩk aĩt iñ kū̃pą *Putr.* *v.* kreĩvas *Jš.*
Krývoti, -oju, -ojau, *торчать искривившись; być w postaci krzywej.*
Krývu (*Bir.*, *interj.*), krývu, eĩt kryvū̃dams *Słt.* *v.* kryvū̃ti. +
Krivuĩlė *v.* krivūlė. + Į krivuĩlę, į výriją (*сельскій сходъ*) eĩt *Rg.* Krivuĩlė — kreivà łazdà į visàs pusès, viršuį krakodìlia snùkis išsižiójęs, į kurį įspráudžia paliėpìmą aȓ prãšymą. Kám atnešė krivuĩlę (łãzdą), tàs *eĩna krivuĩlę* (tą nãktį añt vartos). Krivuĩlę nẽša víens nū̃ kìto teĩpgi rãgindami susiriñkti, õ añt greĩto reikalė ragù triūbydavo *Viš.*
Krivūlė (*u* krìvė *или* krivùlė *Putr.*)[1]), -ės, f. *кривая палка* (кривуля) *сель-*

---

1) Ср. Auszra 1884, 82, Живая старина 1894, 142; 1895, 124. *Ред.*

скаго старосты (K[1]. 514, *KG.* 189, *M.* I 130, *Slv.*, *SN.*, *Sch.* 283 *и* krivuĩlė *Pil.*, *Rg.*); *сельскій сходъ (K*[1]. 514, *SN.*). Į krivũlę eĩti, ìš krivũlės pareĩt *M.* I 130, *N.* 229. Į krivũlę susieĩti *K*[1]. 514. Àtnešė krivũlę *Slv.* Šaltỹčius... krivũlėj bárdavo Słuñkių *VCh.* 152,33. Parjójo višninkė̃lis, pařnešė krivũlùką *KlD.* 36. Kàs krivũlei reĩk, išmãnomai pasisãkėm *Dn.* IX 209. Krivũlę krivũliáuti *собирать сходъ (Жив. стар.* 1894, 142) *v.* krivùlis.

Krivùlė *v.* krivũlė.

Krivũliáuti *v.* krivũlė.

Krivùlis, -lia, m. *кривуля, кривое дерево; krzywizna (przy korbie, przy rękojeści), krzywe drzewo.* Sù krivuliù sùk kalãdę vỹdamas gijàs. Sutaisýk krivuliùs dė̃l dirbìma váltiės. *v.* krivũzas.

Kryvuliū́ti *(Bir. и* kreivuliū́ti *Ds.)*, -liū́ju, -liavaũ, *Vel.* *искривлять; krzywić.* Piė̃šia, rãša jìs kryvuliū́damas.

Krivùtis, -tė, *кривуня; krzywak, krzywo idący.* Kuřs kryvū́damas eĩt, tàs krivùtis.

Krivũzas, -za, m. *Puš.* *кривулина; krzywulec, krzywizna.* Mẽdžia pãtys krivũžai palìka, õ tiesùs àtėmė. *v.* krivùlis.

Kryvū́ti, -ū́ju, -avaũ (I 410 *n. c.* gañgarioti, *Bir.*, *Slt.*), *искривлять; шататься; krzywić.* Nekryvū́k vãgą ãriant. Gìrtas kryvū́damas eĩna. ⊹ Nukryvóju (o *ом.* ů?) kùrpes *M.* II 15. *v.* kreĩvas.

Krìzdinti, -nu, -nau, *caus. v.* krìsti. Krìzdink iř anã nũ brãga, nũ kúgia.

Krizdũlė (*м. б.* ũ *изъ* ů?), -ės, f. *Kal.* *крыжовникъ (нѣм.* Christorenbeere); *agrest. v.* kristúbėlė.

Krýzelis, -lia, m. *Vel.* *головокруженіе (нѣм.* Krîsel, Kreisel); *bzik (w głowie).* Kàs kvailio, papaĩksta kaĩp avìs, tàs krýzelį tùr. ⊹ Avìs krýzelį gãvo *SN. v.* kvaitulỹs, svaigulỹs, svaimẽ, svaitinỹs.

Krizénti *(и* kriuzénti *Kp.*, rizénti *Ds.*, *SN.*), -nù, -naũ, *Vel.* *хохотать; chichotać.* Krizì, krizì, krizénti pràded, jũkias. *v.* kvatóti.

Kryzės (*или* i?), -zių, f. *Vel.* *оборки, брыжи; fałd w rękawie; korunka, siatka.* Marškineĩ sù kryzėmis rankóvėse. Añt kãkla móterų kryzės. *v.* krãzai, kùdrės.

Krizì *interj. v.* krizénti.

Kryžã-kaulis *(и* kryžiakaulis *Viš.) v.* krỹžkaulis.

Kryžã-kelė *(и* kryžiãkelė *Kp.) v.* krỹžkelis.

Krìžas (*м. б.* krìzas?), -žė, *хохотунъ* (rìzata *SN.*, *Viš.*); *chichota.* Kuřs križẽna, klẽga, jũkias, tàs vadìnas krìžas. *v.* križénti *Jš.*

Kryžaũnas *(Bir.*, *Er. и* kryžiaũnas *Ds.*, *SN.*, *Uš.)*, -nà, *крестовый; krzyżowy.* Kryžaũnos dienos, kàd eĩna priẽ krỹžiaus meĩstiės.

Kryžauninkas, -kė, *кто распинаетъ на крестъ; krzyżownik.*

Kryžãvas *(Bir.*, *Ds.*, *Kp.) v.* kryžiãvas.

Kryžavõnė *(Bir.*, *Ds.)* , -ės, f. *распинаніе на крестъ* (= kryžiavójimas); *всё крестообразное; krzyżowanie.* ⊹ Kryžiavõnė *(skrzyżowanie)* — tóji viė̃tà, kuř kàs kryžmaĩ sudė́ta, sustatýta *Jb.*

Kryžavóti, -óju, -ójau *(Bir., Ds.* и kryžiavóti *SN.)*, *распинать на крестъ; krzyżować.*

Krỹž-bučis (и kryžlaižỹs *Viš.*), -čė, *Al.* *кто цѣлуетъ кресты; krzyżoliz.* Anà krỹžbučė davatkà, kõžną krỹžių bučiũ praeĩnant. *v.* plỹtlaižė.

Kryž-eĩvis, -vıa (*J., Jd.* 1173,11), m. *крестоносецъ; krzyżak. v.* eĩti.

Križénti, -nù, -naũ, *стрекотать, трещать, тараторить; krzyczeć.* Anà kaĩp šárka križén — nepadũda áudekła, nũ dáikta sãka ir sãka nedũsıu.

Kryžıa kaulis *v.* kryžakaulis.

Kryžıã-kelė *v.* kryžãkelė.

Kryžıaũnas *v.* kryžaũnas.

Kryžıãvas (и kryžãvas), -và, *Vel.* *крестообразный; krzyżowy.* Eĩdamas sù ražančıumi kryžıavaĩ mosũju (*y A. Ю.* musũju) nũ vélnıa. Kryžıavaĩ párdėk lentàs kryžıõkui

Kryžıavójimas *v.* kryžavõnė.

Kryžıavõnė *(Viš.) v.* kryžavõnė.

Kryžıavóti *v.* kryžavóti.-+-Jìs parmetė iñ nèt iškryžıavójo, màt daũg drūtèsnis *Viš.*

Krỹžinti (*или* ý?), -nu, -nau, *Al. по-мѣчать крестикомъ; pisać krzyżyki.* Añt trijũ karãlių kryžin durìs. *v.* krỹžıus.

Kryžıõkas, -ka, m. 1) *Vel. (SN.) подставка въ видѣ креста; krzyżak z dwóch desek* Añt kryžıõka (и kryžõko *Ds.)* stãta žłùgtinį, dũnmaišį, kãtiłą nukaĩtę. -+- Añt kryžıõkų *(pl. t.)* stãto dũnkubilį *Viš.* 2) *Al.* *родъ болѣзни (у лошадей); krzyżak (choroba koni).* Arklıáms kryžıõkas (kryžõkas *Al. Jb.*), kàd añt strė́nų nupuł. 3) *Al. родъ танца; krzyżak (taniec).* Kryžıõkas (kryžõkas *Al. Jb.*)—kàd krỹžiškai pàded dvì skibì arbà skalì ir šók, kàd neantmìntų.-+- Kryžıõks—dvi bał nì krỹžium pagulдo añt ãstos, añt vìdurıo krỹžıaus stãto pìłną degtìnės stiklẽį iñ šóka vıėnañ kampè atsistójęs, kójų piñštais lỹti visùs kampùs; kàd péršoka į kìtą kam̃pą, teĩp pàt į 3 iñ 4, — tadà, jei neišlíėjo degtìnės stiklẽlıo, taĩ jį̃ ìšgerıa (Dá vadìna taukãčiku) *Viš.* 4)-+-*крестоносецъ.* Kazokẽlei, mıė́lì brólei, išvarýkit tũs kryžıokùs *Jd.* 846,19. Rytó búsim kryžıõkų rañko *Jd.* 1162,1. *v.* kryžeĩvis.

Krỹžiškai, *adv., Al. (Bir., Ms., SN.)* *крестообразно; nakrzyż.* Sudėk pirštùs krỹžiškai.

Krỹžıus, -žıaus, m. *крестъ; krzyż.* Jìs gulė́ja krỹžıumis *(Kv., M.* II 122 и krỹžıum *Bir.).* -+- Áugštãsis kryžẽlıus taĩ mùno tėvẽlis *DD.* 162. Sùgulė krỹžıumis *IK.* XIV 19^b^,6. Paguĩdė krỹžıumis *WP.* 137. Krỹžıumis (и krỹžıum *Viš.)* pũlė añt žẽmės *ŽCh.* 162. Kàd žebenkštìs peñ krỹžių gývului (kárvei, árklıui) pérbėgo, taĩ jaũ jìs nekeĩs; krỹžųį pérmušė, strė́nas nulė́ido *Viš.* Jìs guĩė́ja krỹžıum *Bir. v.* krìkštas.

Kryžıũti, -žıũju, -žıavaũ, *Vel. распинать на крестъ; krzyżować.*

Krỹž-kaulis (и kryžãkaulis *Bir.)*, -lıa, m. *крестцовая кость (BF.* 129): *kość krzyżowa (w grzbiecie).* Krỹžkaulis skaũda (*об.* krỹžių skaũda *SN.)* priẽš mėnesìnę. Tañp strė́nų krỹžkaulis. *v.* mełmũ.

Krỹž-kelė *v.* krỹžkelis.

Krỹž-kelis, -lıa (*Er.*, *Sch.* 125 *u* krỹžkelė *Gr.*, kryžãkelė *Bir.*, grỹžkelė *Rg.*, *Viš.*), m. *перекрёстокъ, распутье; droga poprzeczna, nakrzyż, krzyżowa.* Krỹžkelis — kuř kẽlıas eĩna pař víėns añtrą skersaĩ, krỹžıumis. *v.* krikštãkelė.

Krýž-kryžeis (*Slt.*) *v.* krýžkryžıumis. Łúžtvės mẽdžių suviřtusios, vė̃s krýžkryžeis sùvertė *Š.* ⊹

Krýž-kryžıumis (*или* ỹ?), *adv. Vel.* (*Er.*) *крестъ-на-крестъ, крестомъ; nakrzyż.* Párpjovė jìs spáugą krýžkryžıumis išléizdamas tanıùs. Krýžkryžıumis išváikščıojau ıėškódamas arklı̃ų, alė nıẽkur neradaũ.

Kryž-łaižỹs *v.* krỹžbučis.

Kryžmà, krỹžmos, f. *Al.* (*Ms.*, *Slt.*) *желѣзный крестъ на деревянномъ столбѣ; поперечная перекладина креста; krzyżowanie na krzyżu.* Añt krỹžıaus ìš gełžı̃ų kryžmà. Kryžmà nũ krỹžıaus nukrìta pař senùmą. Skersìnis rą̃ⁿstas añt stíėba bùs kryžmà. ⊹ Nutrúka krỹžmas (*pl.*) ir pasilėida nãgines, nebegáł paeĩt. — Apvárčei añt kójas viřšaus—kryžmà (krýžkryžıum susìded priveřžti nãginei) *Š.*

Kryžmaĩ *v.* krỹžmais.

Krỹžmais, *adv. Puš. крестомъ, крестообразно; nakrzyż.* Krỹžmais kraũją léida jìs surbėlėms nũ nũmara. Kójos jõ krỹžmais sudė̃tos, sùkeistos. Aš pũlıau krỹžmais (*u* pùlti, gulėti krỹžıumis *Kv.*, *Ms.*, *Slt.*, krỹžıum *Ds.*, *SN*) vidurỹ bažnýčıos. ⊹ Pagrúndyk kryžmaĩ ir kryžmaĩ añt añglıų užmẽtus parũkýk mažutė̃lį *An.* Kryžmaĩ sudė̃t́ *Kp.*

Kryžmìnis, -nė, *съ поперечною перекладиною* (*о крестѣ*); *krzyżowy* (*o krzyżu*). Kryžmìnis krỹžıus pigèsnis nekaĩp stogìnis. *v.* kryžmà.

Krỹžninkas, -ka, m. *Vel. кто дѣлаетъ кресты; крестоносецъ* (?); *krzyżak.*

Kryžõkas *v.* kryžıõkas.

Krõgis I 231 *n. c.* brañktas *v.* krıõgis. Turėti dìdeles stógo kóptas, kurıõs nũ žẽmės ikì krõgių síėktų *DU.* 66. ⊹

Krõgžlės (*v.* krıõgžlės) — žvỹras sù mólıu, kıėtà žẽmė sù ãkmenıu *Lnk.*

Krókava (*SzDi.* 111) *v.* Krıókava.

Krókčıoti (*Kv.*) *v.* krıókčıoti.

Krókinti (*Kv.*) *v.* krıókinti.

Kroklỹs *ревунъ* (*Kv.*, *M.* I 132); *водопадъ* (*Gud.* *u* krıoklỹs *Bt.*) *v.* krıoklỹs. ⊹

Kroksóti (*Pad.*, *Šv.*) *v.* kraksóti, kranksóti, karksóti. ⊹

Krókšt *interj. v.* krókšterėti. ⊹ Ìłgą peĩlį ìš pabálkės išsitráukęs tìkt krókšt į̃ krūtìnę iř tů̃jaũ pagãvo visur kraujaĩ teškė́t *Sch.* 191.

Krókšterėti *v.* krıókštelėti. ⊹ Peĩlį jaĩ į̃ krūtìnę krókšterėjo *Sch.* 192. ⊹

Krõkšti (*SzDi.* 26 *n. c.* chrapam) *v.* krıõkšti.

Krõkti *v.* krıõkti. ⊹ Krõkdams parbė́ga Kãzıus pérnai, t. y. blıáudams visaĩp *Š.* Várna krõkıa *Sn.* Vaĩks krõk pãlikts víėns trobõ *Š.* Ùpė krõkıa (kuř vandũ kriñta) *Gud.* Upė krõk *Kv.* Jáutis krõk, júra krõk; várna àpkrokė *Mit.* I 50.

Krókuva (*u* Krãkuva *Rm.*) *v.* Krıókava. ⊹ Krókuvas dáktars *ŽCh.* IV.

Krõmas, *pl.* krõmai, m. *торговая лавка; сундукъ, коробья коробейника* (*тор-

говца въ разноску); sklad towarów, kram. ✣ Užsikabìnk añt pečiũ, àš tavè kromù *(въ коробьяхъ)* pérnešiu *Sch.* 206. *v.* kùkštara.

Krõmininkas, -kė, *лавочникъ; коробейникъ; kramarz.* Krõmininkas (*Sch.* 174) nešiό krõmą añt pečiũ.

Kromsėtı (*діал. вм.* kramsėti), -sıu, -sė̃jau, *Puš. хрустьть (въ зубахъ); szeleścieć (jedząc kruchy grzyb w zębach).* Pãkastės, rudũkės, palíėpės kromsi (*sc.* krámsi *и* krémzda *SN*, krıùgžda *Viš.*) dantysè beváłgant. *v.* kramsnóti, grekšti, grukšnóti.

Krópa, -os (*Słt.*), f. *обманъ; oszukaństwo.* Nepadarýk jám nijókıos krópos — apgautiẽs, nenukrópk. *v.* krópti *Jš.*

Krõpalıoti, -lıoju, -lıojau, *обманывать; oszukiwać. v.* krópti.

1. Kropas, -a, m. *Kal. (Dau.) чугунный горшокъ; garnek.* ✣ Kropas — tiktaĩ špižìnis pũdas, õ varìnis — kãtiłas *Viš. v.* pũdas, varìnis.

2. Kropas (*и* krupis *Jš.*; *м. б.* o, u *изъ* ů?), -a, m. *Puš. инструментъ для набиванія обручей; naciągacz (do obręczów).* Sù kropu tráuk łañką añt vıẽdra. *v.* trauktùvas.

Kropė̃jas (*DB.* 212,7) *v.* kropininkas. ✣ Kropė̃jas nùskrıaudė mergìną *Viš.*

Kropininkas (*и* -pė̃jas *DI.* II 2), -kė, *обманщикъ; oszust. v.* krópti.

Krõpinti, -nu, -nau (*Er.*, *M.* II 217, *Tyt.*), *идти медленно, плестись. v.* krapìnti, krópti. ✣

Krõpis, -pıa, m. *Al. чугунъ.* Kropis (śpiża) *IK.* XV 45[b],36. Kropìnis pũds *Al. v.* kropas. ✣

Kropsóti, -saũ, -sójau, *Al. (Er.) торчать; siedzieć (o starym).* Sẽnis krõpsa (sė́di sutìngęs) prıẽ pẽčıaus. Bóba nebepakõbrinė, tìk krõpsa añt łóvos susigũžusi, nósį nuléidusi, kaĩp krósnis. ✣ Nė̂ja válgyti ir kropsója apsikniáukęs kamãroj *WWK.* 95. Sudžıúvęs, vıenì káułai krõpsa *Š.* Lèd tũras, lèd krõpsa tiktaĩ — sudžıúvęs kaĩp gìltinė *Š. v.* krõpti.

Kropšlỹs (*ů Jb.*; krıopšlỹs *Er.*), -lẽ, *Vel. охотникъ работать; gmeracz, pracowity.* Kuñs víėn eĩn, víėn dìrba, vadìnas kropšlỹs. *v.* krıoklỹs, šnerpšlỹs, šnypšlỹs.

Kropšlùs, -lì (*SN.*), *работящій, охочій до работы; gorliwy do roboty.* Kropšłùs yrà smarkùs añt dárba.

Kropšóti *v.* kropsóti.

Krõpštıės, -šč̀ıũs, -sčıaũs, *Vel. собираться, намѣреваться; wybierać się.* Krõpšcıas (baũdžıas) sẽnis eĩti.

Kropštinėti, -ėju, -ėjau, *Vel. похаживать; chodzić.*

1. Krópti, -pu, -pıau, 1) *Puš.* (*Al.*, *Płg.*, *Słt.*) *обманывать, надувать; обижать* (nu- *Krč.* 85); *oszukiwać; manić KL.* 36[a], *okpiwać, okpić KL.* 47[a]. Jìs krópė krópė kõl nukrópė (apgãva) manè. ✣ Tánkıai... nukrópıa kùmetį põnas *A.* II 181. Gerùs žmónes króp *DU.* 37. Nukrópė (pàvogė), apkrópė (àpvogė) jaũ *Nr.* Kárvę iškrópti — gáuti ùž niėkùs *Ms.* Añs munì apkrópė, nukrópė (apgãvo) *Ms.* 2) ✣ *идти; iść KL.* 40[a]. Atkrópė nabãgė I 129. Kuñ jũs užkrópėt šẽšką? *SN.* Užkrópiau — nejučıõms užėjaũ *Žm.* Kuñ, senóji, krópi dabañ? *Er.* Iš kuñ tù, tė̃vai, parkrópı (parkrõpini) sù łazà pasiramsčıũdamıs? *Er. v.* apgáuti, džalyti.

2. Krópti, -pıu, -pıau, *Er. прилежно работать* (atsidė́jus dìrbti). Jìs dıẽną nãktį króṕ ir króṕ. -+-

Krõpti, -pstù, -páu, *Al. хирѣть, чахнуть; usychać.* Añs krõpsta (sudžıũn).

Krosà (*u* krõsas *K*[1]. 421), -os, f. *краска; farba różowa.* Čıūdélninkas sù krosomis krõsija sáu véidą. *v.* barvà, gel̃tos, mė̃lės (*об.* mė́lys), raũdos, žalýmai.

Krõsas *v.* krosà.

Krosavoti, -oju, -ojau, *красить; krasić.* Krosavók kıaušıùs sù krosà. *v.* krõsyti.

Krosýłas, -ła (*SzDi.* 52), m. *краска; pąs (farba). v.* krosà *Jš.*

Krõsininkas, -kė, *кто красить; krasiarz. v.* krosà *Jš.*

Krõsyti, -siju, -sijau (*K*[1]. 8,422, *SzDi.* 52), *красить; farbować różowo.* Anojẽ sù vỹšnıomis véidą krõsija, kàd mẽgtų bernáms. Móters bùrnas krõsija. *v.* darýti, dažýti, glel̃zoti *(Er.)*, glıõzoti, kã́styti, tèpti.

Krósmeta *v.* krū́šmata. Akmenų̃ łaukė krósmeta sumestà *Š..* -+-

Krósnis, -nıės (*u* -nıo *m. Rm.*), f. *куча. груда* (*DŽ*[1]. *n. c.* kupa *DŽ.* 9 *n. c.* congeries), *куча камней (Ož., Rm., Vel. u* krúsnis f. *Ds., Skp.); печка. сложенная изъ камней (Bir., Ds., Er., Lepner* 139, *Kp., M.* I 132, II 363 *u* krıósnis *Rg., Skp., Viš); печка кирпичная (KG.* 196, *Mit.* I 67— der Ofen im Zimmer); *stos kamieni; kamionka w łaźni P., SzDi.* 82. Dìdeles krósnis akmenų̃ sudẽgink ir̃ suskáldyk. Lıė́sõs kárvės vıėnì káułai, kaĩp krósnis stóvi. -+- Krósnis yrà pirtẽ *Š.* Krósnį reĩk pakùrti *Jd.* 181,20. Kaĩ añt krósnıės pìła *M.* I 132. Išpýlė kaĩ añt krósniės *Słan.* Sadė̃k máłkas añt krósnıės — tõ pẽčıaus gãło, kur̃ dúmai eĩna (kãktos) *Jez.* Króvė krósnį *DB.* 148. *v.* krúsnis.

Krošė́ti (*K*[1]. 433 — träge dasitzen *u* krıošė́ti *SN.*), -šıù, -šė́jau, *Vel. важно сидѣть; siedzieć.* Kur̃ žìb žíėdas, kur̃ krõši (sė́di) martì? -+- Štaĩ tà krasẽlė, kur̃ àš krošė́jau *Jd.* 308,19. Tù krošė́si, õ àš kãkalį kùrsıu *Sch.* 109. *v.* krė́šė́ti.

Kroš-martė III 15 *n. c.* martì. -+-

Krošti, -šu, *стариться* (?). Krošanti (*M.* II 485) mergà, sukrošusi bóba *M.* I 132. *v.* krošė́ti. -+-

Krõtai *v.* krõtos.

Krõtos (*Ds., IG.* 24, *SzDi.* 111 *u* krõtai *Kv.*), -tų *u* (*Ds.*) -tų̃, *pl.* f. *рѣшотка; kraty.* Uždarýk krotàs, kàd nıẽks neváikščıotum. -+- Krõtomis àptverıu, krõtiju *P. n. c.* kracę. Prıẽ krotẽlıų prìkłaupıau *Jd.* 1486,6. *v.* grõtos.

Krovà, -õs, krõvą, f. *грузъ, клажа; куча; gromada; ładunek SzDi.* 128. Sudė̃k į víėną krõvą visùs dáiktus. -+- Krovà ãkrūtų *M.* II 69 *n. c.* Ballast. Añt krovõs mẽdžıų *SH.* 8. Kám tà krovà akmenų̃? *SH.* 31. Krovà krovė́jo, líėpa žydė́jo, čỹpu vỹpu vanagẽlis añt šakõs tupė́dams (Svotbà) *Sch.* 65. *v.* krūvà *Jš.*

Krovė́ti, -vıù (3. *pers.* krõvi), -vė́jau, *быть сложеннымъ; składać.* -+- Krovà krovė́jo *Sch.* 65. *v.* kráuti.

Krovìkas, -kė, *кладельщикъ, укладчикъ; składacz.* Krovìkas móka kráuti žagùs, bragùs, stìrtas.

Krovóti (*u* krõvoti *Ds.*), -óju, -ójau *Skp.*, *Sv.* Susikrovóti I 720 *n. c.* išsikravoti. Ógi čià kàd susikrovójo – susidė́jo dáiktus vienõn vietõn! *Kp.* *v.* kràvotiės. ✢

Krõvoti *v.* krovóti.

Krùcas *v.* 1. krùčas.

Krùcyti, -ciju, -cijau. Peĩlį nukrùcijo — pasiskõlino ir neatìdavė (tyčia) *Sł.* *v.* krùcas. ✢

1. Krùčas, -čė *воришка; złodziej.* ✢ Šuvà krùčas I 91 *n. c.* apšvetinti, krùčas šũ, krùčė kãlė I 704 *n. c.* giñčas. Krùčas šũ, krùčė kãlė, katė̃ *Kv.* Krùčas — õ kur̃ tóks nór vìs apmõnyt ar̃ nusùkt mokė́dams; łabiáusia añt žỹda sãka *Š.* Tãva Gùstis yrà krùčas *WWK.* 12. Girtũklis nė̃kam nèdera, krùčas àpvagia, pýpkininkas sudẽgina namùs *VPK.* 58. Krùcas — kręcel, *воришка* (sùkčius) *Sł.* *v.* gribìšius, vagìlis.

2. Krùčas, kručà, *adject.* *Er.* *падкій къ мелкой кражѣ.* Kručà kalė̃. ✢

Kručáuti, -áuju *u* -áunu, -avaũ (*Er.*, *Kv.*), *заниматься мелкимъ воровствомъ, покрадывать; kraść.* ✢ Añs paprãtęs kručáuti *Š.* Vagiẽs vaikaĩ kručáuja *VPK.* 66. Kručáuti išmókė žemaičiùs žỹdai *WŽW.* II 265. *v.* gribišióti, vaginė́ti.

Krùč-galis (vytìnio, bõtkaičio) *Putr.* *v.* kurčgalỹs. ✢

Kručinė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *изрѣдка, понемногу красть; kraść.* Anà kručinė́ja (vàg) bùlves.

Kručiškaĩ *adv.* *воровски, украдкою.* Jìs íėška kañ ė́sti kručiškaĩ. *v.* krùčas.

Krùčytiės, -čijůs. -čijaus. Krùčijas kaĩ žỹds *Słan.* ✢

Krùčius, -čė, *subst.(Er.)* *v.* 1. krùčas. ✢

Kručka, -os, f. 1) *кишка сборками* (kamarìnė *Viš.*); *kiszka fałdziasta (cielęcia).* Kručka yrà sukvaĩdũtas gróbas ver̃šia. 2) *pl.* *оборки, брыжи; falbona zfałdowana.* Kručkė̃lės yrà apsiútos apleĩ jãksą, apleĩ ãpkaklę. 3) *Al.* *жиръ, что на кишкахъ; tłuszcz od kiszek.* Taukaĩ nũ gróbų bús kručkos. ✢ Krùčkai — apiẽ mažąsias płonąsias žárnas taukaĩ, kur̃ kaĩp krezai kaĩ nùjemi *Š.* *v.* grùčkas.

Krùčkai *v.* kručka 3).

Krùčkas (*u* kriùčkas *Er.*), *pl.* krùčkai, m. *Bs.*, *Rm.* *брюква.* Krùčkai, mõrkai, pastarnõkai *Jd.* 941,6. *v.* griė́žtis. ✢

Krūgas, -a, m. *кувшинъ, жбанъ; dzban* *P.* *v.* krãgas, krúzas. ✢

Krũgas *v.* kriũkas.

Krũgis, -gia, m. *Tv.* *петля, крюкъ (у дверей).* *v.* kriũgis. ✢

Krūgũti I 275 *n. c.* čiūkũti. *v.* kriūgũti. ✢

Krukčióti, -čióju, -čiójau (*Al.*), *похрюкивать; rechtać (o świni).* *v.* krũkti.

Krúkčioti, -čioju, -čiojau, *вздрагивать; zżymać cię z bojaźni.* Krúkčioti yrà tampýtiės ìš báimės. *v.* krúpčioti, skrúpčioti, gąsčiotiės *Jš.*

Krùkė *v.* 2. krùkis. ✢ Kiaũlių Krukė — der Saugott der Heyden, nun ein Schimpfwort auf einen Schweinsjungen *M.* I 112; der Gott der Schweine *M.* II 240.

Krúkinti *caus.* *v.* kriũkti. Kám krúkini kiaulès, kõdėl neléidi gin̄ti añt ganỹkłos?

Krùkioti *v.* kriùkioti.

1. Krùkis, -kia, m. 1) *костыль (нѣм.*

Krücke); *палка (Kv., Š., Tv. и* krùkis *Er., Rg., SN.); laska, kula podpaszna*. Ráišas añt krùkių pasirė̃męs váikščio. 2) *Al. наслѣдникъ; dziedzic*. Taĩ màna krùkis, sãka tė́vas iñ súnų. Namų̃ krùkis *(об.* bùta krùkis) yrà vyriáusis sūnùs, kuriám tė́vas paliė̃kt tė́viškę. *v.* krùkė, kłùcis, kucinas, kùkis, łazdà, vė̃zdas.

2\. Krùkis (*и* krùkė), -kia, m. *рыло(хрюкало)*. Kàs kiėtèsnis ùž pliė̃na? — Kiaũlės krùkis *(и* šnìpas *Viš.) Sch.* 59. ⊹

Krùkyti *v.* krùkioti.

Krukiū́ti *v.* kriukiū́ti.

Krūklỹs, -lė̃, *Al. охотникъ работать; падкій на деньги; chciwiec na pieniądze, na robotę*. Kur̃s vìs krūkdamas, šaũkdamas eĩgias, kìtą spáudžia priė̃ dárba, tàs krūklỹs. Añs krūklỹs añt pinigų̃, narsùs añt dárba. *v.* kroklỹs.

Krùkštulti, -łu, -łau, *Al.* 1) *щипать, скубать; skubać*. Krùkštulti (pèšti) kū̃dė̃lį ver̃piant. 2) *кропать; robić milcząc*. Anà krùkštuł—viėnà ver̃pia arbà kañ dìrba tỹlint (*sc.* tylė́dama).

Krúktelėti *Kv. вздрогнуть*. Ožė̃lis krúktelėja *IK.* XI 39*,30. *v.* krúkčioti. ⊹

Krùkti, krunkù, [su]krukaũ, *вскрикнуть, начать хрюкать; krzyknąć.*

Krūkti (*и* kriūkti *Ds., Er.)*, krūkiù, -kiaũ, *Al.* 1) *хрюкать; kwikać (o świni)*. Kiaũlė krūkia (krūk *Mit.* I 51) ė́sti norė̃dama. 2) *погонять; тяжело дышать (Mit.* I 51); *krzyczeć napędzając do roboty*. Añs vìs krūkia, vìs šaũkia, kàd uegeraĩ dìrbu. Anà kaĩp kiaũlė krūkdamà (pykdamà) váikščio. 3) *курлыкать; krzyczeć (o żurawiu)*. Gérvės krūkia *(Š. и* krunkia *Š.)*, guĩbės kłū̃kia *(и* tūtū̃ja *Ds., Š.)*, žą̃ⁿsys klỹkia, vištà kãta, kar̃kia, bałañdis brūkū̃ja. *v.* niurnė́ti, stĩmū̃ti.

Kruku-tãgo *v.* kriùku (riùgu). Màno kiaũlė krukurãgo *Sch.* 51. ⊹

Krūkulỹs (*Mit.* I 51 — Engbrüstigkeit) *v.* kriokulỹs.

Krūkū́ti, -ū̃ju, -avaũ, *Al. (Slt.) тяжело дышать, хрипѣть; chrapać*. Ligónis krūkū̃ja, kàd sunkùmą añt širdiẽs tùr. *v.* kriokū́ti.

Krúmas, *pl.* krúmai *(K¹.* 163, 492, II 213, *M.* II 212 *и dimin.* krūmókšnis m. *Ds., Kp.)*, m. *кустъ; pl. кустарникъ; krzak; chróst; potwór*. Krúmą bùlvių paróviau patìrdama, ar̃ jaũ užáuga. Šìkti dė́jęs eĩk iñ krúmus ir̃ bė́gk. ⊹ Krúmas — smùlkių mė̃džių jáunas miškė̃lis: krúmi gyvẽna šveñtàsis *Ms.* Krùmais áuga bùlvės, žémvū̃gės, brãškės *(truskawki)*, serbeñtai, agrãstai, elksnė̃lei išžė́lę ìš víeno kélmo *Viš. v.* brūzgýnas, kuĩtis, skùpstas.

Krūmavótiės, -ójū̃s, -ójaus, *куститься; chruścieć, ro'ć w chróst*. Krúmai krūmavójas (áuga).

Krūmeta *v.* krósmeta, krúšmata. Krūmeta akmenų̃; sumèsk ãkmenis į krūmetą *Pk.* ⊹

Krúminas, -na, *покрытый кустами; chrościany*. Čė krúminos píevos, t. y. põ krúmus.

Krúmininkas, -kė, *лѣсной житель*. Bałsaĩ płunksnótų krúmininkų teĩp

meilingai skid pař žmonių širdis *Mit.* I 72. *v.* krúmas. +

Krúminis, -nė, *коренной (зубъ); trzonowy.* Krúminei dañtys (*об.* krúminius dantìs) sópa, maũdžia. + Krūmìnė dantìs *K*¹. 167. Krúminis dantìs I 411, *Er.*, *KL.* 47ᵃ, *M.* II 550. Krúminiai dañtys *Ds.*, *SzDi.* 374, *Viš.*, krúminės dañtys *M.* I 132, II 68. *v.* geránkštis ìltis, tuřginis.

Krúmytiės *v.* krūmavótiės. Krúmijůs *M.* II 452 *n. c.* stauden sich. +

Krūmókšnis, -nio, m. *v.* krúmas. + Píevos sù krūmókšniais.

Krumpėti, -ėju, -ėjau, *Al.* *вырѣзать, выкраивать зубчики; wystrzygać klinki.* Krumpėte iškrumpėtos (iškarpýtos) rankóvės, pašaleĩ drobùlės iñ grãbą.

Krumpis, -pia, m. *Al.* *зубчикъ; wystrzyg, języczek wystrzyżony (u brzegu prześcieradła).*

Krumplỹs, kruñplia, m. 1) *перстный суставъ, сгибъ пальца (Bir.*, *Ds.*, *K*¹. 695, *M.* II 303 *и* narỹs *Kv.)*; *kostka styrcząca (na ręku); kłykieć SzDi.* 95. Krumpleĩ piřštų atsikìšę añt viřšaus dė́lnos. Sąnarių sulinkìmas dãra krumpliùs. + Supỹkęs dãvė sù kùmsčia ĩ stãłą iř pàts sáu krumpliùs nusivóžė *Viš.* 2) *зубецъ, кулакъ машиннаго колеса (Viš.); ząb u koła.* Ratė mélnyčios vidūjė krumpleĩ ìš skrõbła, obeřs. 3) *зубецъ валяльнаго снаряда; ząb walący samodział.* Veliuše krumpleĩ vẽlia mìłą. *v.* narỹs.

Krumpslỹs *J.*, *SzDi.* 295 *n. c.* przegub (u palców) *v.* krumplỹs 1). +

Krùmsčioti *(діал. ом.)* *v.* krámsčioti.

Kruñsłas, *pl.* kruñsłai, m. *Šv.* *комъ твёрдой земли на пашнѣ, глыба.* *v.* gruñsłas, gruñstas *(Er.)*, krumslỹs. +

1\. Krumslỹs, kruñslia, m. 1) *id.* *(Slt.)*; *bryła na niwie.* Krumslỹs yrà dirvo velė́na sudžiúvusi. Võlyk sù vołù krumsliùs. + Krumslỹs *bryła DŽ*¹., *gruzeł KL.* 47ᵃ. Sniẽgo krumsliaĩ lẽkė prõ ausìs *PK.* 128. Mėšłaĩ eĩna mažaĩs, sausaĩs iř kiėtaĩs krumsliaĩs *VG.* 111. 2) + *перстный суставъ; спица* (rãta krumslỹs — stìpinas *KL.* 92ᵇ). *v.* kramslỹs.

2\. Krumslỹs, kruñslia, m. *Kv.* *хрящъ.* Krumsleĩs paraugęⁿ *IK.* XII 57ᵇ,5. Drõtį reĩk pař pãčią grỹbą įvért; vidurỹ tõs grybos krumslỹs ỹr *Š.* *v.* kremslẽ. +

Krumsłũtas, -ta, *покрытый комьями, глыбами.* Krumsłũts kė́ls grubùs *Al.*, *Tv.*, krumsłũta dirvà *Ms.*, *Pk.* *v.* kruñsłas. +

Krumšlỹs, kruñšlia, m. 1) *комъ, глыба; gruzła DŽ*¹. Turė́ja pìlį pàlikins añt žẽmės krumšlẽlį grį̃žti iř tinaĩ pàts žẽmę rausliòti *DB.* 243. 2) *перстный суставъ Mž.* 120; *колѣнная чашка* (skridìnis *Er.*) Krumšlẽlis *DŽ*¹. *n. c.* *nakolanek.* 3) *Pak.* *хрящъ.* *v.* krumslỹs. +

Krúmũtas, -ta, *Al.* *покрытый кустарникомъ; chróścisty.* Krúmũtos tàva píevos ir łaũkas. + Krúmũta šalìs *K*¹. 177. *v.* krúmas.

Krumzdė́ti, krúmzdi, -dė́ja (*у А. Ю.* krumzti), *хрустѣть; szeleścieć, np.* *głos niezwarzonej kartofli.* Bùliavos neišvìrusios krúmzdi dantysè. *v.* grumzdė́ti, grukščióti, kremzdė́ti *Jš.*

Krumzlỹs *комъ.* Mėšłaĩ sveĩko árklio yrà krumzliũsė *VG.* 111. *v.* krumslỹs, krumšlỹs. ⊹

Krun *(interj.) v.* Kruñkti.

Krùnas *v.* kriùnas. ⊹ Krùnas *dychawica, chrapka KL.* 47ᵃ; *ciągły charkacz, kaszlacz, chyrlak R., kàs łabaĩ kósti,* krunũja (kramėzà *Lnk.*) *Bir., Ds., Kp., Sł.*

Krunėti, -nù (*M.* I 132, *KG.* 332, *Kp., Pt.*) *u* -nėju (*M.* II 379), -nėjau *v.* kriunėiti. ⊹ Vaikaĩ ... ir krunėdami diẽdai ... gárbina daĩną *Dn.* X 102.

Kruniόti *v.* krunũti. Sesũ krúnió — tùr dùsą I 370 *n. c.* dùsas. ⊹

Krùnyti -niju, -nijau, *Vel. ѣсть, жадно ѣсть, жуборить* (niaũriju, paũriju *Š.*); *jeść suchy chleb.* Dũną krùnija (ėda) sáu piėmũ. *v.* trùnyti.

Krunklỹs *(Gr.) v.* kranklỹs.

Krunksėti *(SN.) v.* kranksėti. Jũdvarnei krùnksi *(Rg.) Jš.*

Krùnkščioti (*Vad., гдѣ* un *можетъ восходить и къ* an) *v.* kránkščioti.

Krunkšėti: krùnkši — kriùna *Sm. v.* kruñkšti. ⊹

Krùnkštauti (*M.* I 132, II 379, *SzDi.* 26 *n. c.* chracham) *v.* kránkštauti.

Kruñkšti, krunkščiù (*SzDi.* 117 *n. c.* krząkam). -čiaũ *v.* krañkšti. Vaĩkas negáł atsikruñkšti I 541 *n. c.* įsiglyti. Kaĩ spjáusiu atsikruñkštęs, nė́t ãkys táu užlìps *SN.* Kruñkščia *покашливаетъ Bir., Rm., гдѣ* un *можетъ восходить и къ* an. ⊹

Krùnkterėti *каркнуть.* Jũdas vařnas krùnkterėjo (*u* krùnktelejo *Pr., Rg.*) *Sch.* 60. *v.* kruñkti.

Kruñkti, krunkiù, -kiaũ, *Al.* (*Gr., SN.,* *но въ Al.* krõnktę *Jb. изъ* krañkti *Š.*) *каркать; курлыкать; krakać.* Jũdvarnis kruñkia, žvìrblis čàž, viėversỹs čiùrškaun. ⊹ Kruñkia várnos *Jd.* 198,8. Gérvės kruñk (*u* tūtũja *Ds., Kp.*) *Š.* Jũdvarnis krun krun — kruñk, õ várna krañk *Er.* Várnos kruñkia *Rm.*, gérvės, jũdvarnei kruñkia *Bir.*, kruñkia — łabaĩ kósti (ne savù bałsù) *Sał.* (un *въ Bir., Rm., Sał. можетъ восходить и къ* an). *v.* krañkti.

Krunkũti, -ũju, -avaũ, *каркать; krakać.* Várnos krunkũja. *v.* kruñkti.

Krunũti (*ciągle charkać R., kaszlać, dychawicznieć KL.* 47ᵃ; *leise grunzen Mit.* I 51) *v.* kriunũti. ⊹ Krunũt — suñkei, tánke; kósėt *Bir., Kp.*

Krúpauti (*DG.* 143, *DPo.* 354,27, *Ds., DŽ.* 16 *n. c.* extimesco, *SzDi.* 17 *n. c.* boję się) *v.* skrúbauti. ⊹ Neturì kõ krúpauti *DPP.* 60.

Krūpēlis I 536 *n. c.* ìrmėdė (ìrmėdis, -diės f. *Ds.*). ⊹

Krupinėti, -ėju, -ėjau, *медленно ходить; chodzić powoli.* Senà bóba krupinėdama nusikrupinė (nusiváikščio) apleĩ úkį. ⊹ Kõ tù čė krupinėji (kaĩp krùpis)? *Al. v.* krùpis.

Krùpinti, -nu, -nau, *Al. идти точно жаба; iść jak żaba.* Kuř krùpini — cìtì kaĩp rùpūžė? *v.* atkrupìnti.

Krùpis, -pia (*u* kriùpis *Št.*), m. *Al.* (*DZ*¹. *n. c.* ropucha, *KL.* 138ᵇ, *Łkž.*) 1) *жаба; ropucha.* Krùpis — varlę nukrùpusi — rèpežio, krupìn. Kàd krùpį užmùšęs nesukriùši iñ žẽmę, sáulė veřk veizdėdama. ⊹ Krùpis — põ kiẽmą kuř rèpetũj nukrùpęs *Š.* Aptė́kęs, apė́jęs kramaĩs kaĩp kru-

pis (pìktvarlė) *Žm.* 2) *паршивый; малорослый; chłopiec mały nic wart.* Vaĩks—krùpis, õ taĩp šnẽka drą̃ⁿsei. Et krùpis bùdelių! dár nekłausỹs mãnęs. *v.* varlė̃.

Krùp-maušis, -šė, *Al. паршивый, шелудивый (ругательное слово Al.); parszywiec (łający wyraz KL.* 152*).* Kàs nukrùpęs tàs krùpmaušis. + Krùpmaušiai! pasigir̃do baĩsas ìš ùžpakalio *PK.* 31. Mažėliùks kur̃— krùpmaušis; krùpmaušiu pašaũk ar̃ vaĩką, ar̃ veršiùką *Š.*

Krúpsėti (krūpsėti I 402 *n. c.* gáiščioti, 410 *n. c.* gañdinti *BZ.* 68: skrúpsėti *Š.),* -siu, -sėjau, *Vel. вздрагивать, брать испугу; lękać się przez sen, porywać się ze snu z przelęknienia.* Vaikiùkas krúpsi — nusigą̃ⁿsta, pašók ìš sãpna. Krúpsi anà par̃ sãpną. *v.* skraubstýtiės, skrùbti

Krūpsoti, -sau, -sojau, *торчать; być w postaci przelęknionej.* Jìs krūpsa (sė̃di sysiknıumpinęs) gáłvą parė̃męs añt ałkúnės. + Žiúrau — stū̃gso, prieinù — krū̃pso, čiùpt — mìnkštas, krámot — šúdas *Mar. v.* krúptelėti *Jš.*

Krùpšena *v.* krùpšina.

Krùpšina (i *діал. изъ* e), -nos, *Al. шелудивый, паршивый; parszywiec.* Krùpšina mergà.

Krùpšt (interj.) *v.* krū̃pštinti.

Krupštė́ti, -tù, -tė̃jau, *дѣлать что-либо внимательно и прилежно, напрягать силы.* Dvãsei krùpštant, nemenkiaũs vérda kunkulių̃damas kãtiłas darbų̃ žmogaũs *A.* II 5. Krupštė́jo ir̃ žùdėsi dėlei jų̃ mókslo *A.* I 41. Atpìldyti sàvo krupštė́jimu ir̃ stangà taĩ, kõ... vaikaĩ nedãro *A.* I 14. *v.* krupštùs, krū̃pštinti. +

Krū̃pštinėti, -ėju, -ėjau, *Al. понемногу ходить; chodzić słabo (o chorym).* Ligónis võs krū̃pštinė — lengvaĩ váikščio. + Krū̃pštinėju, vá(i)kstıoju *DŽ.* 4 *n. c.* ambulo. Párkar̃šęs bõčius łazdõs sáu nepir̃ko, sù ıėvinè sàvo lı́ėkne išpjáuta krū̃pštinėjo *DB.* 71. Ligónis pràded jaũ põ bìskį krupštinėti, kàžin ar̃ ìłgaĩ, ar̃ greĩtai sveĩks váikščios *Š.* Bõčei, numiė pasilìkusys, apeĩ numùs krū̃pštinėjo ir bìtimis rúpinos *DB.* 44.

Krū̃pštinti, -nu, -nau, *Al. (Tv.) тихо, медленно идти; iść powoli (o chorym).* Senė̃lis krū̃pštin — eĩn menkaĩ. + Senė̃lis lèd krupštéu *Š.* Tū̃ tárpu krùpšt,, krùpšt, į̃ tróbą įkrū̃pština bobė̃lė *Wj.* 11. *v.* įkrū̃pštinti.

Krùpštis, -tė, *dim.* -ėlis, -lė, *Al. худой, тощий (Ms., Št.); starzec schorzały.* Kàs teñ bė̃r—krupštė̃lis *(Al.)* senė̃lis, niẽka nebepadìrba.

Krupštùs, -tì, *Š. трудолюбивый.* Krupštùs žmogùs — darbštùs, jùd ir jùd ir̃ nůsakeĩ, nůsakeĩ vỹkst dárbs. Dełtõ añs ir̃ nẽr biẽdnas, kàd krupštùs. Šnerkšlỹs — krupštùs pardaũg, tỹłums vìs dìrb. *v.* krupštė́ti. +

Krúptelėti *v.* krúpterėti. + Mergìnoms krúptelėjo *Lpm.* I 107.

Krúpterėti *(u* krúptelėti *Ds., Ku.,* skrúpstelėti *Š.),* -riu, -rėjau, *вздрогнуть; zlęknąć się.* Anà krúpterėja (nusigañda, pabúga) ir̃ vaĩką apžìndžius susargìna. + Jì visà krúpterėjo *Sch.* 222. *v.* krúpti *Jš.*

Krùpti *(u* rùpti *Er., Kv.),* krumpù, krupaũ, *паршивѣть, покрываться*

наршою; коченѣть, грубѣть; parszywieć, krościeć; koleć, tężeć, stać się niezgrabnym KL. 47ª. Aš krumpù— šašaĩs, niėžaĩs aptenkù. +- Žmogùs nušãšęs, nukrùpęs *Š.* Nukrùpęs kaĩp rupšnà I 235. Rañkos nukriùpusios *Št. v.* nìžti, šàšti.

Krúpti, -pstu, -pau, *брать страху, вздрагивать; lękać się.* Krúpsta širdìs màna, kàd kàs nestótųs tenaĩ. *v.* kraupùs, krúpauti *Jš.*

Krupùs, -pì *(J., SzDi.* 17 *n. c.* bojaźliwy), *пугливый, робкій; lękliwy.* Nebúk tóks krupùs, graĩtai nenusigą̃sk. *v.* krúpauti *Jš.*

Krùs *(interj. v.* krùst) krùs, kinklės (*sc.* keñklės) drẽba. *v.* krutėti *Jš.*

Krúsnis, -niės, f. *Skp., Slk. куча.* Ãkmenų krúsnys. *Ds. v.* krósnis. +-

Krusonis *(не опечатка ли вм.* krúsnis?), twora iż akmenu *SzDi.* 254 *n. c.* płot kamienny. *v.* krúsnis, krósnis. +-

Krùst *(interj., wyraża ruch)*, išgėrė jìs. Ani krùst nèkruta, kàd miẽga. Krùst mán añt širdiẽs, kaĩp pàšaukė. Krùst krùst, kinklės drẽba. +- Krùsť krùsť, drẽba *Bt., Pag.* (*PK.* 161) *v.* čiùkt.

Krùstas, -ta, m. *Al.* 1) *исповѣдь (латш.* krusts *крестъ); spowiedź.* Añt krùsta añs eĩt vìngiu mẽtins, kàd niẽks nematýtų. Anà vìngiu mẽtina nuẽja añt krùsta iñ bažnýčią. 2) *движеніе; ruch.* Tóks bùva krùstas kaĩ pamãtėme vagiùs.

Krùsterėti, -riu, -rėjau, *шевельнуться; ruchnąć.* Negalėjau krùsterėti. Añs krùsterėja (pasijùdina) ìš miẽga. *v.* krùst, krutėti.

Krùstėti, -ėju, -ėjau, *обвязывать накрестъ; wiązać krzyżowo, na krzyż.* Krùstėte apkrùstėk (apkryžiavók) sù virvėmis skrýnią. *v.* krùstas.

Krùsti, kruntù, -krutaũ, *въ сложеніи съ* at-, su, *приходить въ движеніе, начать шевелиться; тронуться; ruchać się.* Krustė atkruñta słãbnas vaĩks kaĩp išáuga. Jiẽjie krùta kõl sukrùta važiũti, dìrbti. +- Vìštos pavãsarį atsilės ir sukrùs dėti *Sv. v.* krutėti; brùsti, jùsti, skàsti.

Krũsti, *praet.* at-krūsaũ, *BF.* 129 *оживать, оправляться* (atsigáuti, atsitekėti). +-

Krùstyti, -tiju, -tijau, 1) *строго приказывать; ruchać.* Krùstyk jį̃, kàd važiũtų bažnýčion. +- Krùstiju — smarkiai, papùrtindamas ùž pẽčio įsakáu *Slt.*, įgrasáu *Kv.* 2) *Al. reflex. исповѣдываться, молиться (соб. креститься); spowiadać się.* Añs besikrùstija (III 30 *n. c.* meĩsti) — besimeĩdžia. *v.* krùstas.

Krustulỹs, krùstulia *(об. pl. t.)*, m. *Vel. рухлядь (мелкая); ruchomość.* Krustuleĩ yrà pũdai, stõtkai, ekėčios, pàdarỹnės, visóki baĩdai. Tėvaĩ apsìteisė ìš visų̃ krustulių̃ (I 432 *n. c.* giminàitis) sù žéntais, giminaĩčeis. *v.* baĩdas, grõzdas, rakýboĺas.

Krušà, -šõs *(Al., BrP.* I 200, *M.* II 249, 388 *и* krùšas *Jž.*, kriušà *Ms., Š.)*, f. *градъ; grad.* Kàd rũžaĩ põ debesiẽs srũgomis eĩna, bùs krušà. Lietùs sù ledaĩs vadìnas krušà. +- Krušà—grũdas *KL* 92ᵇ. Krušà pũla *M.* II 391 = krušà bỹra *KlD.* 97 = krùšą bér *Kr.* Dìdė bangà *(буря)* sù krušà *IK.* XV 31ᵇ,42. Krùšai javùs pamùšus . . . tujaũ . . pavar-

gėlį sùšelp *DB.* 37 *v.* krùšti; drū̃blis, ledamušis.

Krūšà, -šõs, krūšą, f. *куча, множество (Al.); гать (Kv.; kamšà); gromada.* Krūšų̃ krūšos (krūvų̃ krūvos) javų̃ sudė́tos ant laũka. Mẽdžių, šakų̃ dìdė krūšà sumestà. ✝ Ledų̃ krūšà *споръ льда Al., Kr.* Lytų̃ krūšà *Er. v.* krùšti.

Krûšas *v.* krušà.

Krúšatis, -tiės *(Al.;* krùšatis *Er. y A. Ю.* -čia *m.), f. давка, тѣснота; ścisk.* Inlìndęs iñ krúšatį žmonių̃ stóvi jìs. *v.* krúšoti.

Krušẽklis, -lia, m. *Al.* 1) *пестъ, толкачъ; tłuczek, stępor.* Kanapiùs, drùską krùšk sù krušekliù. Sù krušekliù nukrùšk bùlves płáudamas piřm virìma. ✝ Krušẽklis ař tóks vaĩkis, kuř merginė́ja arbà tàs dáikts, sù kū̃ mergès krùš *Š.* Krušẽklis — kū̃ krùš grūstuvẽ *Al.* 2) *Al. миѳическая личность; istota podziemna.* Krušẽklis — kuřs põ žemè krùš núvakarėmis. *v.* kruštùvas, grūstùvas *(Š.),* mentùris.

Krušẽnė, -nės, f. *Al. столпленіе, давка (Al.); ścisk ludu.* Dìdelė krušẽnė *(u* krūšà *Al.,* sánkrūša *Š.)* bùva žmonių̃ priẽ krỹžiaus. *v.* krūštis, sprūstis, spústis.

Krušė́ti (*sc.* krošė́ti *Vel.*), -šiu, -šė́jau, *Vel. важно сидѣть; leżeć.* Tù krušė́si (=krošė́si), õ àš dìrbsiu. *v.* dribsóti *(Al., Er., Ms. u* drybsóti *Ds.).*

Krušinė *v.* krušinė.

Krušinỹs, krùšinia, m. 1) *столпленіе, давка; всё, что пихаютъ* (krùša); *zcpchnięcie (w jedno).* Kuř sukruštì javaĩ, teñ krušinỹs. Vìs kañ krušì: grúdus, grūcę, bùlves, javùs, šiáudus. bùs krušinỹs. 2) ✝ *споръ. яблочное вино; jabłecznik SzDi.* 73. *v.* krùšti, čiunkinỹs.

Krušinołas, -ła. m. *Al.* (=krušẽklis *Al.*) *толкачъ, пестъ; stępor.* Sù krušinołù kanapiùs krùšti.

Krúšinti (*Al. u* krušinti *Ms.*), -nu. -nau, *caus. изнурять; chudzić.* Kám krúšini (várgini. líesini) aną? *v.* krúšti.

Krūšis, -šia, m. *Vel. споръ (льдинъ); stos kry.* Kuř lỹtys susikrùša iñ krūvą, teñ bùs krūšis. *v.* krūšà.

Krúš-mata, -tos, f. *Puš.* (*Jsr.* 73) *куча, груда; stos kamieni.* Krúšmata yrà krūvà akmenų̃ sumestų̃ ant ẽžės nũ dirvos. Mèsk ãkmenį iñ krúšmatą. *v.* krósmeta, krúsnis.

Krùšnas *(u* krušnùs *Km.),* -na, *Vel. хрупкій, ломкій; kruchy.* Mólis krùšnas, žẽmė krušnà — gerà pūráms iř kviẽčiams. *v.* krùšti.

Krušnùs, -nì *v.* krùšnas. ✝ Krušnì *(oppos.* šykštì) geležìs.

Krúšoti, -šau, -šojau, *находиться въ толпѣ, въ давкѣ; być w ścisku.* Aš krúšau — inlìndęs iñ krúšatį stóviu. *v.* kraušýtiės.

Krúšti *(Al. u* krùšti *Slt.),* -štu, -šau. 1) *обваливаться, обрушиваться, сползать (о берегѣ); opadać, próć się (o ziemi w kręcie).* Krúšte pakrúša paliė̃žtà vandenimì žẽmė pakrúšomis. 2) *спадать съ тѣла, осунуться, худѣть; chudnieć.* Jaũ krúšta (kūsta) véidas tàva. Ligónis iš ligõs krúšta. ✝ Kiaũlės ... neléidant jõms išsiilsė́ti krúšt iř lýst *WWK.* 28. *v.* bliùkšti, lýsti.

1. Krùšti, -šù, -šaũ, 1) *(Al., Kv., M.* II 242), *толочь, раздроблять; tłuć.* Krùškite krùšinį, grùcę, grúdus málti pùtrai. ✝ Krušù kruštìnę *M.* II 450. 2) *обивать, прибить, притолочь; gruchotać.* Ledaĩ krùša (sukłó) rugiùs. Pir̃m virìma krùšk (grùmdyk žemės sù menturiù) bùlves kubiliukė. ✝ Nugrúd, nùkruš bùlbes *Š.* Krùš bùlves *Al.* 3) *Al. крушить, пихать; совокупляться (Jn., T.) kruszyć, obcować.* Ožỹs óžką krùša (sù ragaĩs). ✝ Šuvà kãlę kriùša *Š. v.* kraušýti, grùmdyti, grústi.

2. Krùšti, krų̃štù *u* krų̃šù, krušaũ, *сокрушаться, раздробляться.* Akmũ su-krų̃šta, mẽdis supų̃va *A.* III 179. *v.* krušùs. ✝

Kruštìnė (*M.* II 242 *n. c.* Graupe) *v.* kruštinỹs. Krùštìnė *Rg.*, kriuštiẽnė *Ilg.*, *Vel.*—(nugrùstos) miẽžių krũpos; tokių̃ krũpų vìrałas. Grúda kruštìnę *Viš.* Džiovìntus miėžiùs pięstojė grúda sù kirvãkočeis, pałáistydami põ trùputį vándeniu, kõł ne nugrúda; dãro ir̃ małũnũse *Viš.* ✝

Kruštìnei, -nių, *pl. t. Vel. (y A. Ю. sing.) очищенный ячмень, крупа; pęsak.* Iš miẽžių kruštìnei arbà grùcė *(Ds., Vel.; y A. Ю.* grucia).

Kruštinỹs, -nẽ *(Al., Ms., Št. u* kruštìnis *Vel.), Al. толченый; tłuczony.* Płùnksnos krùštinės (krùštos). *v.* krùšti.

Krũštìs, -tiẽs, krũštį, f. *Vel.* 1) *крошка; kruszyna, odrobina, mała ilość,* Krũščiùkę (trùputį) mìltų dãvė ùbagui. 2) *давка, столпленіе; ścisk, zepchnięcie się.* Tokiõs krũštiẽs žmonių̃ nebùva čionaĩ. Bažnýčio krūštìs par̃ daugùmą žmonių̃. *v.* krúšatis, sánkrūša, sprústis, spústis.

Krúštis, -tiės, f. *Vel. (Jb.) болѣзнь (скрытая, внутренняя =* griũžtìs *Er.), нездоровье.* Gyvulỹs tùr krúštį—lìgą, nesveikãtą. *v.* krúšti. ✝

Kruštùvas, -va, m. *толкачъ, пестъ; stępor.* Sù kruštuvù grúdžia kanapiùs. *v.* krušẽklis, grūdẽklis *(u* grūstùvas *Š.),* makõłas.

Krušùs, -šì, *хрупкій, ломкій (Bir.); kruchy.* Krušus — kur̃s greĩtai pakrų̃šta. ✝ Krušùs mẽdžias *Ds. v.* graudùs, gruzdùs, trapùs *Jš.*

Krutẽklis, -lia, m. 1) *кто трясётся; trzęsak, ruchliwy.* Krutẽklis sẽnis, ùbagas, kur̃s krùta nũłatu. 2) *маятникъ (*švytũkle *Er.); wahadło.* Glìmšterėk krutẽklį, stràpterės dziẽgorius. Krutẽklis priẽ dziẽgoriaus vìs krùta ìš víėna krãšta iñ añtrą. *v.* krutéti.

Krũteléti, -ėju, -ėjau, *Puš. понемногу подвигаться; ruchać się.* Ar̃ sveĩkas? — àt, tìt krũteléju võs gývas. *v.* krũtuliũti.

Kruténti, -nù, -nau, *id.* Ar̃ sveikì? — krutẽname dár šeĩp taĩp. *v.* krùsti.

Krutéti, -tù, -tėjau, *двигаться, шевелиться; работать; ruchać się.* Kirmìs krùta dár neužmuštà visái. Nũ drùgia žmogùs krùta. ✝ Žẽmę krutéti *Aist.* I 163. Negaliù dárbo krutėt *OE.* 33. Bèkrutam kaĩ ũdaĩ *N.* 231. Kũłas, tvorõs šuł s krùta, bèt žárdas jùda *Ds. Kp. v.* bruzdéti (briuzéti *Er.*), burzdéti, bùrzdintiės, burzduliũti (burzuliũti *Er. u* bruzduliũti *Al., Slt., Št.),* dujóti, gángin-

ties. gámiti, juděti, judinti, kesulti, kibždeti, kirbeti, kirbždėti, knuseneti, kniešti, knibždėti, knitėti, krebždėti, kretėti, krusti, krūtuliuti, kuseti, kūšti, kužėti, niežėti, nikti, plestėti, rusėti, rusliotiės, strākalmt., šmelkšti, virbždėti.

Krutinė (u krūtinė Ds.). -nės, f. грудь; pierś. ✝ Šiemet rugeĩ bùs krūtinen Km. Iškasem rãvą giliãno — krūtinen Km. v. krutis, piršis.

Krutingas, -ga, грудастый; piersisty. Mergà krūtinga (N. 231), õ výras petingas (u pečiũkas Al., Kr. Ms.). v. krūtis.

Krūtinti, -nu, -nau, caus., двигать, шевелить; ruchać. Krùtink árklius kàd krutėtų. v. brùnzginti (Er. u brùnzginti Al., Kv., Slt., brúzginti St., шт ũ изъ ų). pasigangti, ùrzinti.

Krūtis v. krūtis.

Krutis, -tiẽs, krūtį. gen. pl. krutų (DAb. 23, DPo. 316,32. 412,40. 416,2,21,22, Gr., PS. II 101. 239. SzDi. 166 n. c. napiersny. ZCh. 126. 332) u krūčių (S. krūtiũ Al., Slt.), krūčių (K[1]. 265 n. c. Brustkrebs), f. грудь; pierś. Dvì krūtì arbà dvì tūkstanti. Už krūtų pàjėmė iř pařmetė. Dúk krūtį kūdikiui, taĩ neverks. ✝ Stóros krūtys K[2]. 320. v. pãpas, piršis (об. pl. piršys), spenys.

Krutnóti, -óju, -ójau. Al. (Jl. 1521,5) приводить въ движеніе, шевелить; ruchać się. Ans krutnóte pakrutnódamos (же м. refler.) eĩn pař bažnýčią. ✝ Kūdėlį añt galvõs krutnó Jl. 219,10. Kūdą ... krutnó DD. 142. v. krūtinti.

Krutnus, -ni. 1. Vl. (Er., Ds.) подвижной, проворный; ruchliwy. Krutnùs sẽnis, kuřs vis dìrba, šneřpščia. Mergà krutnì — vìs krùta. knýbuniùja. Sūnùs krutnùs añt dárba, vis kruta. v. krutùs, krupštùs.

Krūtoti, -oju, -ojau. Vel. быть въ движеніи, шевелиться; ruchać się. Ař sveĩks? — krutoju. v. krutėti.

Krūtulioti v. krūtuliuti.

Krūtuliuti (u krūtulioti K.[2] 125. krūtuloti Kp.). -liuju, -liavau. Vel. 1. шевелиться, поживать; ruchać się. Šeĩp taĩp krūtuliũjame (gyvẽname). 2. refler., шевелиться; ruchać się. Kūdikis lópšyje krūtuliũjas.

Krūtuloti v. krūtuliuti. ✝ Krūtuloja (pamažėl krūta) kaĩ kirmãla órklio rũrėj.

Krūtulti, -lui, -lau (M. II 386), понемногу шевелиться; ruchać się. Krūtulk, dirbk, prociok, taĩ turési. v. krutėti.

Krutùs, -tì (Š.). подвижной, живой: работящій; ruchliwy. Žmũ krutùs vìs sáu užkrutẽs iř turẽs. ✝ Mergà krutì kaĩp gyvàsis sidãbras. v. krutnùs, krutėti Js.

Krūvà, -võs, krūvą, f. груда, куча: толпа; gromada. Suviřk krūvõn visùs dáiktus. Veřpkis iš krūvõs añt príešakio, iñ akìs, kàd tavè pamatýtum. ✝ Dár krūvõj nebùvom M. I 129. Nemãžas — arkliãpalaikio krūvà Ds. Sukróvė krūvą málkų Vš. v. grãmatas, grùmulas (Er.), kēsulas, kēvalas, kùpeta, kùrkūlė, marnakà, marva, šiošė.

Kruvaĩnis (Al., Ms. u kurvaĩnis Š.). -nio, m. Vel. кровяной (колобокъ.

пироіъ); piróg ze krwią. blin. Bùs kruvaĩnis (*u* kraujiẽnis *Vel. Jb.*) kàd kraujùs sù mìltais iȓ krẽsnomis sumaĩša. Kruvaĩnis — kẽpałas sù kraujumì (*sr.* kraujeĩs). ⊢ Mẽs šeñdièn váłgom jũdus vėdarus, kruvainiùs iȓ jukàs *WP.* 41. *v.* krùvinas.

Kruvin-akis, -kė, *у кою глаза налиты кровью; okrutnik (krwiooki).* Tàs kruvinakis gãtavas žmõgų suėsti. *v.* krùvinas, akìs, raudonakis.

Krùvinas, -nà, *кровавый, окровавленный; krwawy.* Piȓštas prapjáutas krùvinas. ⊢ Krùvino alvíèns baĩdos, píèningą kiėvíèns łaĩžo *Sch.* 85. Łaižýk k ùviną, õ taukũts ir pàts apsiłaižýs *DPas.* Šunýtį supjóvė svẽtimas šuvà: jìs parbėgo vìsas krùvinas *Viš.* Jìs kruviną̀ja susiȓgo *Viš. v.* kraũjas, riaušinas.

Kruvìnė *v.* kraũligė. ⊢ Žmónės seȓga kruvìnėm *Bit.*, *Rm.*, *Sł.*

Kruvìnis, -nia, m. *Al. кровяная лепёшка; placek z mąki, krwi i skwarek.* Gaspadìnė atšìldžius kruvìnį (kruvaĩnį) dãvė válgyti. ⊢ Kruvìnė (kraujìnė) dešrà *K*[1]. 251. Raupsũtą alba kruvìnį jìs... išgýda *BrP.* I 192

Kruvìnius, -nė, *Viš. кровопійца; okrutnik.* Kruvìnius mùša tõł žmõgų, kõl kraũją pamãta. *v.* kraugerỹs, kraussurba, kruvinakis, žmogmušỹs.

Kruvinóji *v.* krùvinas.

Krùvinti, -nu, -nau, *окровавливать; krwawić.* Añs benór krùvinti tavè. *v.* kraũjas.

Krũvis *DŽ*[1]. *n. c.* nakład. *v.* krũvà, kráuti. ⊢

Krũvyti, -viju, -vijau, *складывать въ кучу.* Ką̃ sukrũvyti *K*[1] 66 *n. c.* anhäufen *v.* krũvà. ⊢

Krúzas (*u* krúzas *SN.*, krũzas *Al.*, krũzis *Kr.*), *pl.* krúzai, m. *кружка; kubek, słoik (gliniany, bez uszu Jš.); dzban P.* Krúza priẽ graštelių̃ (?) yrà rundelei. Krũzẽlis áugštas dẽl łaĩkyma medaũs. Aš išgėriau krũzełáitį ałaũs. ⊢ Krúzų lėjìkas *K*[1]. 676. Tenaĩ iȓ krúzai stiklìnei *Jd.* 985,7. Krúzas — der krumme Darm *K*[1]. 281. *v.* álvė (*Er.*), krãgas.

Krũzas *v.* krúzas.

Krũzìnis *v.* krúzas. Ałaũs krũzìnį išger *Sch.* 114. ⊢

Krũzis *v.* krúzas.

Krúzai (*Viš. u* krúzai *SN.*), -zų, *pl.* m. *обшивка складочками, оборка, брыжи; siatka około czypku. v.* krúzas.

Krũzũtas, -ta, *курчавый, кудрявый.* Płaukaĩ krũzũti *Sch.* 34. *v.* krũzũtiès. ⊢

Krũzũtiès, -zũjùs, -zavaũs, *курчавить, завивать волосы; наряжаться; stroić się (o kobietach).* Jõs płaukaĩ krũzũti (*u* kaıvũti *SN.*). Móters krũzũjas (I 259) eĩdamos *añt* įvedybų (*sc.* įsivėdinti *Al.*, *Ms.*), atłaidų̃, vesėlijos (*sc.* iñ, į ãtłaidus, vesėliją). ⊢ Màno płaukẽlei jaũ pakrũziũti *Jd.* 350,6. *v.* buzytiès (I 259 *имьетъ ž*). gárbanotiès, krazũtiès *Jš.*

Krũpai *Al.* (*Kr.*, *Slt.*), krũpos *Vel.* (*Ds.*, *Jn.*, *K*[1]. 572, *Rg.*). -pų, *pl. крупа; krup.* Padìrb krũpàs iš miẽžių. avižų̃, grìkų, bùlvinių mìltų. Miẽžių krũpai brandìngi. Krũpai šùtintinei skãnùs. ⊢ Krũps krũpą vajó *DAb.* 53. Krũps sùbinę drãska—

nutûkęs merginė́ja *Kv*. Pìrmą krū̃pą pagãvęs, t. y. gudrèsnis *Kv*. Krū̃pas — smùlkıas, grùce — kàd bìški nušàtryti gàłai *Š*. *v*. kruštinỹs.
Krûpaĩnis, -nė, *крупный; krupowaty*. Nè smulkių̃ mìłtų, alè krûpaĩnę dũną váłga.
Krū̃pas *(крупинка) v*. krū̃pai.
Krū̃p-dirbis, -bė, *кто дерётъ крупу; krupiarz*. *v*. krū̃pai.
Krū̃pė, -ės, f. *оспинка* (*Krč*. 23); *pl*. *корь* (drognys *pl*. *Jn*., tymaĩ *Er*.). Vaikaĩ sefg krū̃pėmis *Kv*. *v*. rauplẽ. krū̃pas. ✝
Krū̃p-ėdis, -dė *(Al., Ms.)*, *крупоѣдъ; krupojad, krupnik*. *v*. ė̃sti.
Krûpė́tas, -ta, *съ веснушками*. Krûpė́ta *(u* kanapė́ta *Bir.)* burnà — raupléta *Kv*. *v*. krū̃pė. ✝
Krûpỹnė, -nės, f. *Al*. *(Rt.) супъ изъ крупы, крупнякъ; krupnik*.
Krûpìnis, -nė, *крупяной; krupowy*. Vėdaras krûpìnis — krū̃pais prìkimštas.
Krū̃p-milčei, -čnų, *pl*. m. *Vel*. *(Kv.) мука какъ крупа (крупная); mąka krupiana*. Iñ krū̃pmilčius sumáłk žìrniùs. *v*. mìłtai.
Krū̃pos, -pų (*Sch*. 117) *v*. krū̃pai.
Krū̃pšlỹs *v*. kropšlỹs, -lẽ, *Vel*. *охочій работать, трудолюбивый; robiący coś śpiesznie i ciągle, krzątający się, gmeracz pracowity*. Jìs tóks krûpšlỹs — vìs dìrba skubinaĩ jabi-kañ knebinė́damas, vìs eĩna. Krûpšlỹs sẽnis, kuf̃s vìs dìrba. *v*. šnerpšlỹs.
Krûpšłùs *(u* krûpštùs *SN.; y A. Ю*. kropšłùs), -lì, *id.; gorliwy do roboty*. Krûpšłùs *(u* kropšłùs *Er.)* yrà smarkùs añt dárba.
Krū̃pšti *v*. krū̃pštıės.
Krū̃pštıės, -ščıū̃s, -ščıaũs, *Vel*. *(SN.)* 1) *много работать, много хлопотать, во всё входя; krzątać się*. Sẽnis krū̃pščıasi — dìrba negreĩtai. Mergà krū̃pščıasi (dẽda sáu kraĩtį põ trùputį) dẽl savę̃s. ✝ Krū̃pščıas — deĩ sàvęs storójas *Š*. Màno mótina krū̃pščıa bè tõs palıovõs *Ilg*. Kõ tù čè teĩp krū̃pštum, af̃ táu neužtèks? *Ilg*. 2) *собираться, намѣреваться; wybierać się*. Krū̃pščıas *(y A. Ю*. kropščıas) sẽnis eĩti — baũdžıas.
Krûpštinė́ti *(u y A. Ю*. kropštinė́ti), -ė́ju, -ė́jau, *Vel*. *похаживать; изрѣдка работать; chodzić, robić ciągle*.
Krûpštùs *v*. krûpšłùs. ✝ Krûpštùs žmõgus — darbiniñkas, ne tinginỹs, geraĩ àpžiūri namùs *Rq*.
Krū̃pti, krûpiù, -pıaũ, *Vel*. *(SN.) сберегать, накоплять; składać po troche*. Tù krū̃pdamas sukrū̃psi (põ trùputį sudė́si) gyvẽnimą. *v*. krûpštùs.
Krûpū̃tas, -ta, *Al*. *шершавый; krupowaty*. Skūrà pašiùrusi kàd krûpū̃ta. *v*. krū̃pai.
Krū̃słas *вѣко (Daug.)*; *pl*. krū̃słaĩ *рѣсницы (Slk.) v*. skrū̃stas. ✝
Krū̃stas (*BG*. 296) *щека; вѣко*. *v*. skrū̃stas. ✝
Krū̃st s *v*. krū̃słas.
Kū̃ *(sc*. kū̃ = kõu *Al., Ms., Slt.)*, *adv*. *Al*. *какъ; jak*. Kū̃ (*sc*. kū̃) ir̃ neàpkyr táu šnekė́ti? *v*. kaĩp.
Kuà *Al*. (= kõn *Al., Slt.*, ką) *что; co*. Kuà sakái? ✝ Sakýk anám, võ añs — ką? tàda supỹkę: kuã! af̃gi nègirdi jaũ *Š*. *v*. kañ, kàs, kõ.

Kùbezdalis, -lio *(Ds., T. u* kubìzdalis *SN.) v.* kùzbezdis, púmpótaukšlis *(St.).* +
Kùbiłas, *pl.* kubiłaĩ, m. *кадь, чанъ; коробья, кубёлъ; stągiew, kubeł.* Kùbiła gráižtvas ingrę̃ⁿžk sù grıėžtuvù. Grùmdyk bùlves kubiliukė pir̃m virìma. + Batvìnei kubiłū̃sė *Jd.* 683,8. Šáłts miẽgas kàd ałùs kùbile rúgsta *Sch.* 89. Kàs ìš kùbiła sė̃ja, tàs į̃ kùbiłą ir̃ supil̃s iškúlęs *KL.* 150ᵃ. Pilnì màno kubilẽlei bałtų̃ ritinė̃lių *Jd.* 1317,2. Bérnas kalė̃dų sułáukęs ir báužia sù kubiłaičiù pàs kìtą úkininką *Vis. v.* dū̃nmaišis, rėčkà.
Kubìlius, -liaus *(Bir., DP.* 227,6, *SzDi.* 8), m. *бочаръ, бондарь; bednarz.* Kubìlius dìrba kùbiłus.
Kubìt *(interj. wyraża chwytnięcie),* ir̃ pagróbė óbalį. + Añs mùn kubìt *(u* kabìt *Al., Št.; жем.* -ìt *не* -ęt!) į̃ krūtìnę ir̃ jė̃mė łáužti munì *Ms., Slt.*
Kubìzdalis *v.* kùbezdalis.
Kublys *(M.* I 134 — eina Mistlerche*) опечатка вм.* kuodys, kůdys. *v.* kū̃das, kůdỹs. +
Kūbris, -rio *(Kp.),* m. *бугоръ, холмъ; затылокъ, хребетъ* (sketerà); *pagórek; grzbiet, kark KL.* 47ᵃ. Añt kė̃lia, añt ãsłos kūbriùs *(u* kum̃burus *Š.)* išgrándyk sù łópeta. + Sugavaũ sérną àž kūbrio *(nom.* kūbrỹs) ir̃ iñmečiau koplytė̃łėn *Šm.* Kiaũlės kūbrỹs — sketerà *Pal. v.* gũbras (gūbrỹs *T.*), kaũbrė *Jš.*
Kūbrỹs *v.* kūbris
Kubùłdu *(interj. wyraża stuk),* kubułdu *(Bir.)* rãtas bė̀ stùkų važiū̃jant. *v.* kibiłdu.
Kubułdùs, -ldì, *Vel. стучащій, хромающій* (?); *stukający.* Kulė̃ *(или* kūlė̃?) kubuldì, mergàs paguĩdė šókant.
Kùbułdūti, *Vel. (SN.) u* kubułdū̃ti *(Bir.) колтыхать; stukać.* Rãtas bė̀ stùkų kùbułdūja. *v.* kabałdū̃ti, kibiłdū̃ti.
Kubułdū̃ti *v.* kùbułdū i.
Kubùłza, -zos, *Pnš. колченожка, хромой; chromy.* Tàs kubùłza, kur̃s šłubū̃ja eĩdamas. *v.* kibìłda, ráišas, šłùbas.
Kuburdytiės, -dijū̃s, dijaus, *драть другъ друга чубъ, драться; czubać się.* Šendiė̃ną kaimýnai kubùrdijos (apsìpešė) nusitvė̃rę ùž čiuprỹnos añt píėvos.
Kuburdu *(interj. wyraża czubanie),* kuburdu, anū̃du apsikuburdija. *v.* kuburzdu.
Kùbūrė, -rės, f. *Al.* 1) *куча, множество; grono, gromada.* Błùsos stóvi viėnõ kùbūrė (kùpeto). Błùsos nū̃ šuñs kubūrė̃lėms; płauka płãkant. 2) *холмъ, бугоръ; pagórek.* Kur̃ kùbūrės nuplìka nẽr sniėga. *v.* kaũbūrė.
Kuburỹs (=kùbūrė *Al.,* kauburỹs *Š.*), kùburia, m. *Al. вершина, верхушка; коническій бугоръ; szczyt (góry), szpic.* Viršúnė káłna bùs kuburỹs. Medžiùs, máłkas sukráuk iñ kuburė̃lį (kaĩp płóns gãłas gałvõs cukraũs). *v.* kauburẽ, kaukurẽ, kałvà, skvaukė.
Kubùrkštinti *v.* kubùrkštyti.
Kubùrkštyti *(Ilg. u* kabur̃kštinti *Slt.,* kabur̃kštyti, -tiju *Kp.),* -tiju, -tijau, *Al.* 1) *мѣшать кочергою, костылёмъ въ печкѣ; бить; бранить; ruchać.*

Kubuȓkštyk (rùsink) ùgnį kàd neužgèstum. Anà výrą kubuȓkštija kàd netráuktų tabõka. + Im̃k pakubùrkštyk ùgnį — pamaišýk; ką̃ tù tę̃ kubùrkštini? *SN.* Apsikubuȓkštija aniẽdu — apsìpešė *Š.* Łabaĩ nesugyvén, kubuȓkštijas tánkei *Š.* Iškubuȓkštysiu ìš grỹčios *Kp.* 2) *reflex., отбиваться, не поддаваться; ruchać się (broniąc).* Kubuȓkštykis (gìnkis), kàd nepagriẽbtum kàs põ tavim̃. *v.* iškubùrkštyti.

Kuburzdu *(Puš., interj. wyraża czubanie)*, kuburzdu *(Bir.)* płáukus čiuprỹnos. *v.* kuburdu.

1. Kùcas, -cė, *Vel. пузатый; pękaty.* Stóras iȓ mãžas žmogùs vadìnas kùcas. + Kùcas *canis villaticus P. n. c.* kundel. Mandrùs kaĩp kùcas *Bs.* Kucì kucì! — siùndo šùnį *Kra.*

2. Kùcas, -ca, m. *Er. толстая, недлинная палка, дубина. v.* kucìnis. +

Kucì *(interj. наускиванія собаки) v.* kùcas. + Márgiau, kucì kiaũlę *Er.*

1. Kùcinas, -na, m. *Vel. (KL.* 36ᵃ, *Ku.) палица, дубина; maczuga; bengel, maczuga P.* Vė̃zdas sù bų̃ⁿže añt gãła vadìnas kùcinas. *v.* brúklis, kùrėlius, kū̃ka, łazdà.

2. Kùcinas, -na, m. *Al. покрывало, вытканное изъ лоскутковъ. v.* 2. kùcis. +

Kucìnis *(K*¹. 697 *n. c.* Knüppel *Er., Kv. u* kuzìnis *Kv.) v.* 1. kùcinas. Vaikaĩ, pasijẽmen kuciniùs, ẽja kiaũlės mùšti *Er.* Sàvo bernẽlį kuciniù (*sc.* mylė́jau) *Jd.* 232,4. Ė̃mė drū́tą kucìnį *TP.* 127. +

1. Kùcis *(u* kùcius *K*¹. 205, 683, 697, *KG.* 203, kùzis *Kv.)*, -cia, m. *Vel. (Kv.) палка, дубина; kij.* + Sù kùcium mùšt *Sch.* 131. Į̃mušė tą̃ kùcių giliaĩ į̃ žẽmę *Lpm.* I 39. Sù gerù kùcium ... pókšt bóbai peȓ gáłvą *Sch.* 227. Vienõ rañko penkì kùcei *Jd.* 685,5 (*гдѣ вм.* с *напеч.* č). *v.* 1. kùcinas.

2. Kùcis, -cia, m. *покрывало, вытканное изъ лоскутковъ* (ìš skiautẽlių išáustas dañgtis; *нѣм.* Kotze). Padū̃k kùcį łóvai apdeñgti *Ms. v.* 2. kùcinas, kẽcius. +

Kùcius *v.* 1. Kùcis.

Kucùlis, -lia, m. *Vel. клёцка; klusck podłużny.* Kaĩp svočià priẽja, mìłtai iñ kuculiùs ẽja. *v.* rubulỹs.

Kùč *(Vel., interj. wyraża kładzenie się spać)* iñ łóvą! — sãka vãrant gulti.

Kū̃čios, -čių *(Ds., Vel.,* kū́tęs, -tiu *Slt., WJ.* 32,7), *pl.* f. *сочельникъ, кутья.* Kucos, -cû *M.* I 133, kū́cos, -ciû *M.* II 539. Kūczies, f. *pl. post, pośnik przed Bożym Narodzeniem (P.).* Sułáukėm sveikì kū̃čių *WJ.* 32. +

Kū́č-kailis *(Ds., Rg., Š. u* kū́t-kailis *Al., Kv., Ms.)*, -lia, m. *Vel. лоскутокъ, отрѣзокъ овчинки; gałganek od owczynki.* Atbrìzgęs kùtas káilia vadìnas kū́čkailis. Vìštą apaũk kū́čkaileis, kàd nekàstų daržų̃. + Kūčkáilys — keĩksmo žõdis *Dsn.* Kū́čkailis — káilio skiáutis, gãbałas: Sù kū́čkailiu užłópė káilinius; šunų̃ sudraskýtos aviẽs kū́čkailei mė́tos añt łaũko *Er. v.* skiáutis, skùtas.

Kučlyvas, -và, *Vel., степенный* (?); *stateczny.* Nekučlyvà (nestatkaunà) mergà. *v.* kučnas.

Kū̃čnas, -nà, *Vel.* (*Jd.* 192,2,6, 920,3)

степенный, благопристойный; staly, dorzeczny. Kūčnà mergà — (ìš vìsa) gerà (sutìkusi), neliėžuvìnga, mar̃čią neskùndžia, priẽ dárba pravorni, vìskan išmãna, móka. Nekūčna mótyna ir̃ duktẽ tokià. *v.* pasłankùs, sumanùs, vikrùs.

Kùd kuďákšt! *Słv. interj. кудахтанія курицы v.* Kudekũti. +

Kudakũti *(sc.* kudákoti *Sm. u* kudėkakoti *Kp., Vel. u* kudekũti *Rg.,* kudókauti *Ds.,* kadėti *Er., Jn.,* katėti *Al., Ms., S.),* -ũju, -avaũ, *кудахтать; gdakać.* Vištà padė́jus paũtą kudakũ. *v.* kar̃kti.

Kũdas, -dà, *тощій, худой; слабый; chudy; słaby.* Kūdà (liėsà) tàva kárvė. Bùva mán kūdà *(Ał., Słt.)* širdìs ir̃ válgiau píėna pẽtnyčio. *v.* kũsti; líėsas, nugỹbėlis, nukỹpėlis, znýpła *(SN. u* žnýpła *Er).*

Kudãšius, -šiaus, m. *чубъ; czub, skóra.* Jìs nudrãskė jám kudãšių. Inkìši kudãšių — mùš tavè. Jìs ìšnešė kudãšių — išbėga, sveikãtą ìšnešė. + Kur̃ tù kudãšių neši dabar̃? *SN.* Pàkišė sàvo kudãšių; indũt kám sàvo kudãšių; kudãšių nuráut *Sv.* Jìs nupèš tàvo kudãšių *Er. v.* kũdas.

Kudavìdais, *adv. Puš. легко, легкомысленно; łatwo.* Negál jį̃ apgáuti kudavìdais (leñgvei), tũ jìs iššìneria. + Jìs neĩs teĩp tolì kudavìdais *Er.* Jìs jéi dãro, taĩ nedãro kudavìdais *Er.*

Kudẽ (tù tóks? *Rg.*) *v.* kodẽl.

Kudėkakoti *v.* kudakũ i. + Vìštōs uñ łõktū sutûpy kudákakōja *Kp.*

Kudė́kšt *(діал.* kud'ákšt) *v.* kùd.

Kudekũti *v.* kudakũti.

Kudė́ł (*IG.* 134, *IK.* XI 41[b], 21, XV 48[b], 19, 49[a], 8, 9, XVII 28[b], 21, 37[a], 5; u *или* ū = ů?) *v.* kodẽł, kudẽ. +

Kùdelioti, -lioju, -liojau, *спутывать; распутывать; выпытывать; badać.* Jìs kùdelioja kõl iškùdelioja (iškłausinė́ja). *v.* traukìnti.

Kudénti, -nù, -naũ, *Vel. идти, бѣжать; iść (wlokąc ogon).* Łãpė sù ũdega švìst! — kudẽna (eĩna).

Kūdė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *Al. худѣть; слабѣть; słabnąć.* Širdìs kūdė́ (błogė́) kàd párkaisti. *v.* kũdas, błogė́ti.

Kūdikýbė *v.* kūdikystà. + Kūdikýbė ir̃ jaunýbė *DG.* 128.

Kũdikis, -kia *(Al., DŽ.* 21 *n. c.* infans, *Kv., Słt*), m. *грудное дитя, младенецъ; niemowlę, dziecię.* Kũdikis võs gìmęs kìrba kaĩp viščiùkas kiaũšy. Jýnai põ kũdikiu insìvedė bažnýčion. + Kũdikis nusidẽgęs bìjos ugniẽs *M.* I 133 = Nudẽgęs kũdikis bìjos ugniẽs *M.* II 302. Kũdikis įpũlė į̃ suñkią lìgą *SH.* 43. *v.* mãžas, mažỹninkas, nãgažis.

Kūdikystà, -ỹstos (*u* kūdikýbė), f. *дѣтство; dzieciństwo.* Mẽtęs kūdikystàs iñkis moterỹstę (búk prõtnas). Jìs nũ kūdikỹstos nègeria ariẽłkos.

Kũdinti, -nu, -nau, *caus., изнурять; chudzić.* Árklį kũdinau kàd bútų kũdas. Kám kũdini kiaulès, dũk ė́sti. *v.* łaisìnti.

Kudìž, *adv. далеко, гораздо, при срав. степ.* (*бѣлорус.* кудыжъ); *daleko.* Dabar̃ kudìž *(sc.* kur-kàs *Ds., Š.)* lengviaũ, neskaũda gałvà. + Kudìž geriaũ *SN.*

Kudłà, kùdłos *(об. pl. t. Al., Ds., Ms.)*, f. *косма, кудло; kosm, kołtun, kudła.* Kudłà yrà płaukaĩ suvélti iñ víėna. ⊹ Meškà šóka, kùdłos dùłka. Kaĩ paiñsiu àš tavè ùž kùdłų, taĩ tù triñ kūleĩs lẽksi. *v.* gauraĩ, gárbanos.

Kùdlius *v.* kudłõcius.

Kudłõčas, -čė *v.* kudłõčius.

Kudłõčius, -čė, *косматый; kudłacz.* Šũ kudłõčius *(u* šũ kùdlius *Vk.)*.⊹ Kudłõčas šųⁿ *kondel, pies KL.* 37ᵃ.

Kùdłos, -łų *v.* kudłà.

Kudłótas, -ta, *косматый; kudłaty, kołtunowaty.* Anà bagóta kaĩp ẽglė šakóta, kaĩp kalẽ kudłóta. *v.* gaurũtas.

Kudłóti, -óju, -ójau, *косматѣть; okrywać się kudłami.*

Kudmeñtas, -ta, m. *Vel. возвышенный подъ (соб.* фундаментъ, *польск. діал.* fudament)[1]) *для разводки огня, очагъ (Oż., Snt.); fundament* ⊹ Añt kudmeñto jaũ skíėdros baĩgė gruzdė́ti *Lpm.* I 107. Nũ kudmeñto... ugnìs išeĩnanti prasivėdìnti *l. c.* 130. *v.* židinỹs, žiẽzdras, prėžadà *(Snt.)*.

Kudókauti *v.* kudakũti.

Kudokti *v.* kudókauti. Kudokiu *gdaczę SzDi.* 58, kudokimas *gdakanie l. c.* Vìštos kudója *Km.* ⊹

Kudóti *v.* kudokti.

Kúdra, -rós, f. *Puš. грязь, тина* (błocko, muł, szlam *KL.* 47ᵃ, błoto *J); болото; прудъ (Kp., Ku., Pap., Šl.), мочило* (moczydło = jama do moczenia lnu, konopi *P.*); *bagno.* Kúdra añt píėvos apáugusi vìksvomis. ⊹ Ajeraĩ áuga priẽ kúdrų I 5 *n. c.* ãjeras. Kúdra — kaȓkłais apáugusi pélkė (palus opaca) *Bs., Kr.* Ántiės kiaušìnių ìãdo bernaĩ kúdrosu *Kal. v.* bałà, kłãnas, kõželka (kõdželka *Pap.)*, pélkė, sõdželka.

Kùdrė, -ės, f, 1) *Vel. родъ растенія; gatunek rośliny.* Kùdrės šãknys išsipleĩkusios žemè. 2) *сальникъ; siatka tłusta około brzucha, kiszek.* ⊹ Kùdrė — añt piĩvo, skrañdžio taukaĩ (įsnauja) *Žm. v.* krùčkai, šẽpšius (šẽpšis *Slt.*), táukas. 3) *pl., Al. (Slt.) брыжи, оборка въ складкахъ; кружева; falbony, korunka zfałdowana.* Iš kaspinų̃ padìrba kudrès ãpkaklei kūdikio. Tvãta kùdrės *(Al.)* añt kepùrės móterų tiẽs kaktà. Priẽ príėgalio, apleĩ kãkłą àpriša kudrelès. ⊹ Apkudrė́ta viėnõms kùdrėms *Al. v.* briñdos, krazai, kùtas, kvelbona, mezginỹs.

Kudrė́ta agũnà *(Slt.) v.* kùdrė. ⊹

Kudrė́ti, -ėju, -ėjau *(Al., Ms.), обшивать оборками, кружевами; szyć falbony.* Kudrė́ti yrà siúti kudrès priẽ drobùlės, priẽ kepùrės móterų.⊹ Sijõns apkudrė̃ts *Al.*

Kūduĩšis, -šė, *Al. худенькій, тощенькій; małorosły.* Kumełaĩtę kūduĩšę piȓka añs. *v.* kūdas.

Kudùkš *v.* kudùlkšt.

Kuduleĩ *(interj. Er.) v.* kuduleĩs.

Kuduleĩs *(y A. Ю.* kudulỹs *subst.)*

1) Kudmeñtas изъ * kudameñtas (ср. pudameñtas *фундаментъ Ds.*) восходитъ къ предполагаемой бѣлорусской формѣ * худаме́нтъ; ср. бѣлорус. ху́тра, ху́рманъ, откуда kúrmonas *Ds.*, при польск. futro, furman. *Ред.*

adv., *Vel.* *кубаремъ (Er.)*; *очень быстро*, *скоро*; *obracanie się z prędkiego biegu*. Šešeĩs kūleĩs, pavandeneĩs, bir̃ namõ patvoreĩs kuduleĩs (I 210 *n. c.* bir̃) kıaũlės. Kıaũlės kuduleĩs bė́g namõnıui ìš łaũka. ⊹ Šĩ par̃ kiẽmą kuduleĩs nusirìto *Er.* Velėnà nũ kãlno kudulė́ĩ, kuduleĩ! — ir̃ nurıė́tė́jo kudulę̃ĩs į pąkaĩnę *Er.* *v.* kùdulıů̃ti.

Kùdulıů̃ti, -lıů̃jū, -lıavau, 1) *спутывать*, *клочить (Šk.)*; *plątać*. Šĩ linùs kùdulıů̃ja (tar̃ša). ⊹ Šĩ šùnį sukùdulıavo añt kıẽmo *Er.* Vaĩkas kùdulıů̃ja linùs *Er.* 2) *клокотать*, *волноваться съ шумомъ*; *obracać się (o wrzątku)*. Vandũ kùdulıů̃ja kaĩp vérda, kàd kuñkułas šóka. 3) *таскать за волосы*; *targać za włosy*, *skubać*. Añs kùdulıů̃ja (pẽša, rùntin) ùž płáukus. 4) *Vel.* *быстро идти*; *бѣжать (Rg., SN.)*; *pylić się*. Kıaũlės, bė̃gant (*sc.* bėgdamos) ìš łaũka, kùdulıů̃ja (dùłka). ⊹ Vélnıas nukùdulıavo pàs jį̃ *Lpm.* I 31. Atkùdulıů̃ja ìš krúmų vil̃kas *l. c.* 191. 5) ⊹ *расшевеливать*; *выгонять*, *протурывать*. Aš jį̃ kaĩp šùnį iškùduliů̃sıu ìš trıobõs *Er.* 6) ⊹ *развѣваться*. Lẽkıa Keistutis (*sc.* Kęstùtis)... nėt šir̃mıo kar̃čei tiktaĩ kùdulıů̃ja *A.* III 149. *v.* dundulıů̃tıės, pùdulıů̃ti, rùntinti.

Kùdulıů̃tıės *(у А. Ю.* kůd-; kùd- *по первоначальной рукописи)*, -lıů̃jůs, -lıavaus, *Kal.* *превращаться въ паклю*; *obracać się w pakuły (o włóknie)*. Skadułos linų̃ kùdulıů̃jas — pakulė́jas, iñ pãkułas vir̃sta, besimẽčıodami (linaĩ) supłūšójas. *v.* pãkułotıės, płų̃ᵃšintıės, płūšóti*(Er.)*, skaduła.

Kudùlkš *v.* kudùlkšť.

Kudùlkšť *(Vel., interj.* *wyraża obrócenie się)*, ir̃ išvir̃ta vežìmas. ⊹ Kudùlkšť, kudùlkšť — nukabałdãvo *Ds.* Kudùlkš, kudùlkš kiškẽlis! *Sł.* Kudùlkšť — réiškıa virtìmą, gaurũto, płūšóto kõ sukìmos *Er.* *v.* kùdulıů̃ti.

Kudùlkť *(Š.)* *v.* kudùlkšť!

Kùdulti, -łu, -łau, *Al.*, *Kv.*, *Ms.* *взявъ за волосы*, *за бороду трясти*, *драть*. Ùž płaukų̃ nūtvė́rę̃si kùduło. Žýdui bar̃zdą iškùdulsime. *v.* kùdulıů̃ti. ⊹

Kùduras (*K*[1]. 698, *K*[2]. 7), *pl.* kuduraĩ (*K*[2]. 112) *лоскутъ*, *тряпка*. *v.* skùduras. ⊹

Kúgė (avižų̃) *стогъ* *Uš.* *v.* 1. kúgis. ⊹

Kūgelıõkas *v.* kūgẽlis.

Kùgelis, -lıa, m. *родъ еврейскаго кушанья*; *kugiel (u żydów)*.

Kūgẽlis (šiẽno *Pas.*, *Skp.*, *Šm.*, *гдѣ* «kúgis» *не говорятъ*; kūgelıõkas *Jž.*) *v.* 1. kúgis.

Kūginỹs, kúginį (I 592 *n. c.* iškõpti), m. *хлѣвъ (DPo.* 534,8, *Pn*[2]., *Sł.)*. Kuginis (*sc.* kūginỹs) *то же*, *что* twartas *огороженное мѣсто*, *куда загоняютъ скотъ* *Mik.* 10. Namaĩ Dıẽvo tikraĩ jůsémp' kūgineĩs pavir̃to *DPo.* 412,7. Pil̃nas kūginỹs żałų̃ galvìjų: víenas įlė́kė, visùs išbaĩdė (Nůdė́gulıai ir̃ pagaĩkštis) *Kp.* *v.* kúgis. ⊹

1. Kúgis, -gıa *(Al.*, *K*[1]. 593, *Kal.*, *KL.* 91[b], *Kp.*, *Lnk.*, *M.* II 255, 269, *Ms.*, *Płg.*, *Sk.*, *SK.*, *Snt.*, *SzDi.* 19, 353, *Š.* *Tv.)*, m. *стогъ*, *копна (сѣна, соломы или хлѣба въ снопахъ)*; *kopica (siana) podłużna*,

Añt píevos **kúgis** šiẽna paiłgũtinas, õ kùpstis apvalùs. -+- Kráujasi abùdu dìdelį kúgį *Lpm.* II 8. Meĩgą ìt kúgį gãvo, prỹ kuriõs galėjo pàts pasišildyti, õ jõs kraičiù plìkį ìš sàvo bùtos išvarýti *DB.* 49. Mıégų kúgis — mıėgãlıus *Vel.* Sıaudų̃ kúgis stóvi šalià jáujos *Er. v.* gubà (-õs *Ds.*, gùbė *Al.*), káugė, kıáugė, kùkštis, kùpstis.

2. Kúgis, -gıo, m. *Rg.*, *SN.* *молотъ.* Sù **kúgıu** kàd dãvė! *Er.* Sù tũm kúgıu jìs tùr anã štùpselį įmùšt *Sch.* 199. Kūgužẽlis rañkoj, õ replẽlės añtroj *KlD.* 365. *v.* kújis. -+-

Kúgiuti, -nu, -nau, *складывать въ копны; składać w kopicy.* Kúgink kõl sukúginsi vìsą šiẽną iñ kúgıus, iñ kıáuges. *v.* 1. kúgis.

Kúg-vıėtė, -ės *(Al.*, *Ms*, *Slt.)*, f. *мѣсто, гдѣ стояла копна; miejsce kopic.* Kúgvıėtes (kuř kúgei bùva) pagrėbstyk. *v.* vıėtà.

Kugžda, -dos, f. *Puš.* *горбъ, куча; garb puchu.* Nepùrtink iñ víėną kùgždą (gùgą, kùprą) visùs pūkùs, płùnksnas dùknose. *v.* kùkštara, kùkštis.

1. Kugždėti *Mž.* 121 *v.* kıugždėti, kıogždėti. -+-

2. Kugždėti, -dù, -dėjau, *Snt.* *шептать.* Prisileñkusi mán prıẽ ausıẽs, ẽmė patỹłomis kugždėti *PK.* 34. Patỹłomis kugždėjo *l. c.* Į aũsį pakugždėjo *Slv.* Kùgždas — patỹlıums šnẽkas, jùd *Š. v.* kuštėti, kuzdėti. -+-

3. Kugždėti, -dù, -dėjau, *кряхтѣть.* Iškugždėjo senẽlis — išėjo kugždėdamas *Vad.* Ař kugždì dár? *Nr.* -+-

Kugždyti, -dįjù, -dijaũ I 8 *n. c.* akýti. Šẽškas iš kugždìjęs *Ilg. v.* kıugždýti. -+-

Kugždũti, -ũju, -avaũ, *Al.* *унимать, успокаивать; pielęgnować.* Kudikį kugždavaũ (maldžıaũ).

Kugždũtiės, -ũjůs, -avaũs, *окутываться; ubierać się grubo.* Kugždũtiės yrà visókeis drabùžeis apsidarýti nũ šalcia.

Kuidėti, -ėju, -ėjau, *Vel.* *давать вдоволь; zadawalniać, dać aż do syta.* Kùidėti yrà dũti kàd bútų prikánkinta *(kontent)* cigõnė. Martì kuidė — dũda válgyti, gérti, dóvanas.

Kuidinas, -na, *удовлетворённый; zadowolony.* Kuidinas — kuřs gãva kíėk norėja. *v.* ténkinas.

Kuidinėti, -ėju, -ėjau, *еле двигаться, ходить; iść.* Kũdikis kuĩdinė (kıuldinė). *v.* keižıoti.

Kùika *(Jn.* *u* kuĩkė *Rok.*, kłùika *SN)*, -kos, f. *кляча; szkapa.* -+- Ràpołs pasistãtė sàva kùiką prıẽ šiẽna *S. v.* kėvė, kuĩnas.

Kuĩkė *v.* kùika.

Kuikštýtıės, -štaũs, -ščıaũs, *Vel.* *охорашиваться, ощипываться, чистить себѣ пёрышки; trzepiotać się.* Penamà žą̃ⁿsìs kuĩkštos vandenỹ. Vaĩks ìš mıẽga prikéĩtas kuĩkštos. *v.* kuĩsintıės, kutinėtıės, płùnktıės.

Kùikis, -kıa (*K*[1]. 716, *M.* I 134, *Sch.* 57), m. *палка; дубина (Vn.); костыль, клюка* (*M.* II 311); *ходуля* (*K*[2]. 207, *M.* II 454). Añt kùikių (kojũkų) pasirẽmęs váikščıoja *Vk.* Ateĩt ùbags añt dvıẽjų kùikių, àtneš sermėgáitę nũ dvıẽjų stùkių

(Žąsìs) *Sch.* 68. Kõžnas ùbagas gìrıa sàvo kùikį *Sch.* 100. -+-
Kùiła, -łos *(Mar., Pr., SN., Š., Švn., SzDi.* 90 *u* kuilẽ *K*[1]. 263), f. *кила; kiła, ruptura. v.* kúła *Jš.*
Kuiłã-buvis *(u* kuilıãvas *SN.,* pabikỹs *Er.)*, -vıa, m. *Al. кладеный кабанъ (соб. бывшій кабаномъ); wieprz nie samiec.* Kuřs ìšmestas ìš vyrıausýbės yrà kaĩp kuiłãbuvis. -+- Kàd tìk paaugìnts kuilỹs, kaĩ išdãra, — kuiłãbuvis *Š.* Pirkdamì kıaulės pakłáus: be nebùva kuiłãbuvıu añs? *Š. v.* kuilỹs, búti.
Kuilẽ *v.* kùiła.
Kuilıãvas *v.* kuiłãbuvis.
Kuilinėti, -ėju, -ėjau, 1) *быть въ течкѣ (искать кабана); волочиться за дѣвками (Pap., Tv.); szukać kiernoza.* 2) *шляться, ходить на четверинкахъ; chodzić jak dziecię.* Dveigỹs kūdikis jaũ kuilinė (mókos váikščıoti). -+- Kõ čìà dỹks kuĩlinėji? *Š.* Ropečka kàd váikščıoj vaĩks, ņėt bjaurù žıūrėt, (kıaušelıùs išveřtęs) kuĩlinėj *Š. v.* keižinėti.
Kuĩlinti, -nu, -nau, *Š. идти.* Iš vãkara iškuĩlina iř parkuĩlina tìk aũštant. Õ šìt atkuĩlina bè jókıa interẽsa. Nedėlıõs vãkarą nukuĩlina į nìbrą. *v.* kùiła, kuilỹs. -+-
Kuilỹs *(Er., Kv., M.* II 141, *Rg., Vel. u* kuĩlis *Al.. Vk.)*, m. *кабанъ, свиной самецъ; kiernoz, samiec świń.* Añs mìrkčıo kaĩp kuilỹs iñ vándenį nıỹždamas. Añs plèp kaĩp kuilỹs putódamas. Łáibas kaĩp kuilỹs, gražùs kaĩp šérnas. Vaĩ mate, mate! kuilỹs daržè. *v.* kıaũlė, meĩtėlis, pařšas.

Kuĩlis *v.* kuilỹs.
Kuilıū́ti, -lıū́ju, -lıavaũ, *Al.* 1) *ходить, волочиться, таскаться; iść za kim jak kiernoz.* Tà bóba kuilıū́te apkuilıãva (apváıkščıoja) výrus. Anà kuilıũ kaĩp kıaũlė kuĩlıa norėdama. Vaĩkis kaĩp kuilỹs iř kuilıũ sù mergomìs — eĩn paskũ mergàs. 2) *reflex., быть въ течкѣ (о свиньѣ Er., K*[1]. 265); *biegać się.* Kıaũlė jaũ kuilıū́jas. *v.* plùpti.
Kùiłotas *съ килою (Mar., Š.) v.* kùiła. -+-
Kuĩnas, *pl.* kuĩnai (*DPo.* 584,41), m. 1) *кляча (Bs., Ds., K*[1]. 678, *M.* II 370, *SzDi.* 363); *szkapa.* -+-. Vẽliju pėsčıas eĩti, nekaĩp sù tokeĩs kuĩnais važıãvęs *M.* I 179. Jõ kuinẽlis võs pavèžt galėjo *Sch.* 219. Akłàsis kuinõkas *Jd.* 772,2. Kuĩną ráišą išváistyt' *DP.* 271,30. *v.* kùika, kė̃vė. 2) -+- *adj. комолый, безрогій.* Kuĩnas jáučıas, kuinà kárvė *Ad., Dsn., Lnk., Słk. v.* baũžas, dū̃łas, łuĩnas, šmùłas.
Kuiníena, -nos, f. *мясо клячи; szkapina (mięso). v.* arklíena.
Kuis *(interj.) v.* 1. Kuisnóti.
Kuisýnas, -na, m. *Vel. густой кустарникъ; chróst gęsty. v.* nıaukýnas.
Kuĩsis, -sıa, m. *Al. комаръ (Al., Ms., Rt., Słt.); мошка (Pm. u* kuislỹs, kuĩslıo *Sk); komar.* Kuĩsei užpũlė taĩp, jóg akìs gãł išvarpýti lį̃ⁿzdamì. Prarýtas kuĩsis, kaĩp iř kõžnas krũps, subinop eĩt. -+- Vařmas mažèsnis ùž kuĩsį *Jš.* Kuĩsis—mažàsis ū̃das arbà vařmas *Jd.* 246. Varmaĩ—didíėjei, ůdaĩ — padidokì, kuĩsei — maželıùčei *Š.* Kuĩsei iř varmaĩ *Jd.* 219,30. Kaĩp kuĩsis į akìs leñd *DA.* 41. Zį̃z

kaĩp kuĩsis į akìs lįzdams *DD*. 168. Kuĩsio vaf̃gšas paslýdo *DD*. 25. *v.* knislĩs, knusis, mãšałas, mùsulas, ñdas, vaf̃mas.

Kuĩsintiės *(Al. u* kuĩšintiės *Š.)*, -nûs, -naus, *Al. чесаться; щипаться (о птицахъ); skrobać się.* Kuĩsintiės yrà vìsas jùdintiės, kasýtiės. Vištà kuĩsinas saulėkaito. *v.* éngtiės, suisintiės.

Kuisiûti, -siûju, -siavau, *Vel. бѣгать; biegać.* Vaĩks kuisiũ (bėgió).

Kuislȳs (mãšała *Ds., Kp.) v.* kuĩsis.

1. Kuisnóti *(u* kiusnóti *Er.)*, -óju, -ójau, *Vel. бѣжать рысцой, трусить; подскакивать, подпрыгивать; biedz.* Jìs šalė vežìma kuisnó (bėga kuis kuis). -+- Širdìs žmõgui kúne kuisnója *A.* II 33.

2. Kuisnóti, -óju, -ójau, *Š. подзывать лошадей.* Árklius kuisnój — kuziù kuziù kuziù. Kàd arkleĩ išbėg, reĩk kuisnót. -+-

Kuĩstas, -ta, m. *Vel. кустъ; krzew.* Kẽras kaf̃kła apskebérdėjęs bùs kuĩstas. -+- Apskynauti reĩkia píėvas nũ krúmų, kaf̃kłų kuĩstų I 81. Išskìnk kuistùs kaf̃kła píėvoje I 641. *v.* kẽras, kuĩtis.

1. Kuĩsti, kuitù (*см.* kuičiù), *чахнуть, хирѣть.* Ẽglė nukuĩtusi, mẽdžiai nukuĩtę—nuskuf̃dę, sunýkę *Al.*-+-

2. Kuĩsti *шевелиться.* Čià mán kuĩt kàs ùž apìkaklės: kùtinas, bėgiój išleñgva, vìs jùd ir jùd *Š.* Kàd ùtėlės kuĩt gałvõj, kãsomės *Š.* -+-

Kuistiės, -siûs, -siaus, *Vel. щипаться, охорашиваться; возиться съ кѣмъ; bawić się.* Jijẽ sù vaikaĩs kuĩsiasi (bõvijas). *v.* skuĩsti.

Kuĩstiės, kuičiũs, -čiaũs, *Vel.* (*DI.* I 180) 1) *щипаться, оправлять перья клювомъ; возиться; skubać się, pozbywać się piór (o ptastwie).* Snãpą inkìšę žą̃ⁿsys kuĩčiasi kõl nusikuĩs (nusišeř̃s). Žąⁿsiùkai kuistė nusìkuitė — plùnksnos jų̃ nubìra. -+- Vìštos kuĩčiasi. Tù dabaf̃ kuĩsk kaĩp vištà! *SN.* 2) *купаться, валяться въ пескѣ (о курицѣ); tarzać się (o kurze).* Vištà kuĩčiasi (voliójas) žẽmėse saulėkaito. *v.* purinė́tiės, šiùlšintiės.

Kuistýnas *(u* Kuisvýnas — kūlýnai *Ka.)*, -na, m. *кустарникъ; chróstniak, zbiór krzewów.* Apskuf̃dęs krúmas bùs kuistýnas, kuf̃ atvašynẽlei, žilvitẽlei, alksnẽlei, łazdynẽlei auga. Kaf̃kłų kuistýnas.. *v.* kuĩstas.

Kuistva, -vos, f. *Vel. кустарникъ; chróst. v.* kuitva.

Kuisvýna: *v.* kuistýnas.

Kuišinė́ti, -ė́ju, -ė́jau, *Vel. шляться, таскаться; chodzić w smutku.* Jìs kuišinė́ja (váikščio smũtnas). *v.* dūblinė́ti *(Š.)*.

Kuĩšintiės *v.* kuĩsintiės. -+- Kuĩšinas (trìnas, kãsos) kàd niẽžt *Š.*

1. Kuišti, -šiu, -šiau, *Vel. идти, бѣжать; iść.* Kuf̃ kuiši (eini)? -+- Šalià rõgnų kuiša *M.* I 270. *v.* kuišinė́ti.

2. Kuišti, -šiu, -šiau, *Kal. сходиться для полового отправленія; obcować.* Jìs apibaf̃zda bekuiš̃damas.

Kuit *(interj., wyraża bieg padającej)*, kuit, bė̃gu ãtbułas by vif̃zdamas.

Kuitãlis *(жем. dim.) v.* kuĩtis.

Kuĩtas (I 569 *n. c.* išdragoti, 612 *n. c.* išpìpyti), -ta, m. *v.* kuĩtis. -+-

Kùitena, -nos, *растрёпа*, *неряха*; *копотунъ*. Ei̇̃k tù, kui̇̃tena! *SN*. *v*. kui̇̃sties. -+-
Kuitė́ti, -tù, -tė́jau, *Al*. *катиться*, *бѣжать покатомъ*; *biedz padając na nos*. Aš kuitù nũ trẽpų stùmiamas — kniúbstas riėtù vir̃zdamas añt nósiės. -+- Sù ãtkała rankà dũsiu — ir nukuitė́si (I 124 *n*. *c*. ãtkałas) ĩ pasíėnį *Al*. Nũ kálna kui̇̃t (riẽt) *Ms*., *Slt*. -+- Kui̇̃tineis nuei̇̃si *Al*.
Kuitýnas *v*. kui̇̃tis.
Kui̇̃tineis *v*. kui̇̃tiniu.
Kui̇̃tiniu (*чаще* kui̇̃tineis *Al*., *Slt*.; *у А. Ю*. kuitinỹs), *adv*. *Al*., *пошатываясь*; *chód pijanego*. Prigė́ręs kui̇̃tiniu ei̇̃na — iñ víėną pãšalį ir̃ añtrą. *v*. kuivitinei̇̃s.
Kuitiniũti, -niũju, -niavaũ, *Al*. *идти падая на носъ*, *пошатываясь*; *rzucać się w boki idąc (o pijanym)*. Kuitiniũ (šlitiniũja) gìrtas eĩdamas. -+- Jéi gìrtas eĩna vìs añt nósiės vir̃zdamas, taĩ sãko: jìs eĩna kuitiniũdamas *Slt*. Žąsýtis kuitiniũ — ei̇̃t mė́tydamos ĩ šalìs *Al*. *v*. streipiniũti (strìpiniũti *Er*.), šlitiniũti.
Kui̇̃tis, -čia, m. *Al*. (*Jd*. 1172,18) *хвойный лѣсокъ*; *роща*, *gaj z jodeł lub sosen*. Kui̇̃tis ìš ẽglių, pušų̃, õ gõjus (*и* bìržtva *роща Kv*.) ìš béržų, drebulių̃, ąⁿžũłų̃. -+- Kui̇̃tis — gaik jodłowy, mały lecz gęsty; ĩ kuitýnus varýk gývolius *KL*. 110ᵃ. Kui̇̃tis — gãnomas mažų̃ medė̃lių miškė̃lis *Slt*. Dė̃dė išléidžia (ìškerta) medžiùs kui̇̃tė (*loc*. *s*. *Al*.) I 599. Váikščio Adõmas põ žãlią kui̇̃tį, põ aglynė̃lį *Jd*. 354,1. Žaliamè kui̇̃ty (*Jd*. 332,18) bałañdis tupė́jo *Jd*. 553,1. Kuitãlis — tánkus eglynùks gìrioj *KL*. 171ᵃ. *v*. eglýnas.
Kuitva, -vos, f. *Al*. *хвойный лѣсокъ*; *lasanek sosnowy*. Važiavaũ par̃ kùitvas. -+- Kùitva, kui̇̃tis — spygliė́tų mẽdžių miškė̃lis (*роща*) *Al*. Kuitvýns — *мелкій кустарникъ*, krūmė̃lis *Al*. *Ms*. *v*. kui̇̃tis, bìržtva.
Kuitvýnas *v*. kuitvas.
Kuivitinei̇̃s (*Al*. *Jb*.; *у А. Ю*. kuivitinỹs), *adv*. *Al*. *пошатываясь*; *chód pijanego*. Gìrtas kuivitinei̇̃s ei̇̃t — šłãtarũdams, žąⁿsnukùs varinė́damas. *v*. kui̇̃tiniu, šlìtiniu.
Kuivitiniũti, -niũju, -niavaũ, *Al*. *идти пошатываясь*; *rzucać się idąc (o pijanym)*. Ingė́ręs kuivitiniũdams (šlitiniũdams) ei̇̃t. *v*. kuitiniũti, šłãtarũti.
Kūjáitis v. kūjátis.
Kūjátis (*Al*., *Ms*., *діал*. *вм*. kūjáitis), -čia, m. *Al*. *молоточекъ* (*demin*. *къ* kújis); *chwiejący się*. Lýg kūjátis kūjũ gìrtas.
Kújis (*Al*., *Ds*., *Kv*., *M*. I 134, II 251, *Slt*. *и* kúgis *Er*., *SN*.), -ja, m. *молотъ*; *młot*. Pakáłk sù mė́sõs kúju. Dálgį káłk sù kūjáčiu (*sc*. kūjáičiu *и* kūjeliù *Ds*.). -+- Kújis — akmenų̃ skáłdoms, kūjùks, kūjė̃lis — dalgių̃ kãłams *Š*. *v*. káuti, płaktùkas.
Kūjõkas, -ka, m. *Vel*. (*Er*., *KL*. 126ᵃ, *SN*., *Vir*.) *ходули* (*pl*.); *szczudło*. Añs añt kūjõkų ei̇̃na.
Kújos, -jų, f. *pl*. *Ds*., *Kp*., *T*. *ходули*. Váikščioja añt kújų. *v*. kūjõkai. -+-
Kūjũti, -ũju, -avaũ, 1) *Vel*. *бить*, *ко-*

вать большимъ молотомъ (Vk.); bić młotem. Jìs naũją ãsłą kamãros kūjũ — mùša sù medinių̃ kújumi. 2) *Al. идти пошатываясь, покачиваясь (Al., KL.* 32[b], *Ms.); iść chwiejąc się.* Bóba girtà kūjũ (šlitinių̃ja) eidamà. Prigérę̧s kūjũ iñ visàs pusès. *v.* kújis.

Kūkà, -kos, f. *Al. кукованье; kukanie. v.* kukũti.

Kukà *Łab. дубина съ толстымъ концомъ. v.* kùkyti. -+-

Kūkãlė *(и* kūkãlis *Ds., Š.,* kûkùlis *Ms., Slt.,* kankùlis *Al., діал.* kọnkùlis), -ės, f. *Vel. куколь; kąkol. v.* kunkùlis.

Kūkãlis *(pl. K*[2]. 119) *v.* kūkãlė.

Kũkas *(Ds.) v.* kũku.

Kúkčioti, -čioju, -čiojau, 1) *повывать; wyć.* Šuniùkas kúkčio. *v.* kaũkti. 2) *изрѣдка понемногу куковать, выть; kukać.* Širdìs kàd pławomis sef̃g. Kuf̃ čè šũ kúkčio — by kaũkia trumpaĩ. 3) *Al. (Slt.) закашляться отъ крошки попавшей въ дыхательное горло; kikać gdy przełknąć nie może.* Kõ tù kúkčioji, ar táu príėšais šók ką̃ⁿsnis gerklẽ kàd negál prarýti. 4) *клонить къ рвотѣ (Al., Slt.); brzydzić się.* Širdìs kúkčio (jẽma vėmulỹs), kàd blùsos kánda. *v.* kùkti.

Kukčióti *(Š. и* kúkčioti *Al., Ms.),* -čióju, -čiójau, *всхлипывать; chlipać, płakać zadychając się.* Łabaĩ insiveřkusi kukčiódama veřkia. Kõ tù kúkčioji veřkdamas? -+- Pasikukčiódams veřk *Š.* Jì veřkia pasikùkčiodama *Er. v.* kuksėti.

Kukẽ *Ds. набалдашникъ* (łazdõs gałvà). *v.* kukà. -+-

Kukẽlis, -lio, m. *Mr. молотокъ* (płaktùkas). *v.* kùkis. -+-

Kukykła, -łos, f. *вытьё, крикъ; krzyk.* Priẽ kožnõs bìsros pasidãra didė kukykła *(ср.* I 211 *и. с.* bisrė). *v.* kaũkti.

Kúkinti, -nu, -nau, *caus. Vel. (Al., Slt.) давать, заставлять выть; бить; wyć.* Kám tù kúkini (muši kàd kaũkia) šúnį? -+- Jis łabaĩ kúkina (mùša lìg veřksmo) vaikùs *Er., SN., v.* kaũkti.

Kukìnti, -nù, -naũ *(не ū ли?), caus. v.* kukũti *kukać, kukować (o kukawce).* Gẽgužę kukìn dziẽgornis. Vargõnãs *(instr. pl.)* gẽgužę *(sc.* gegužẽs) nekukìn.

Kùkinti, -nu, -nau, *Vel. бить, колотить* (I 487 *и. с.* gùgyti *v.* kùkyti *и* kùklinti — mùšti kùmsčia *Bs., Sv.*); *пить (жадно); pić.* Aš kùkindavau *(sc.* iškùkindavau; *ср.* I 594) trìs bùtelius ałaũs. *v.* drùnyti.

Kùkis, -kio, m. *молотъ (Mer.); палка (Rdm.); крюкъ (навозный M.* II 343). Taĩ patáikė kaĩp kukių̃ tvorõn *Rdm.* Mėšlą̃ ìž vežìmo kùkeis tráukia *Jez., Pun. v.* kukà, kùkyti. -+-

Kukýti, -kaũ, -kiaũ, *Al. (Slt.) давать выть; wyć.* Tù kukaĩ spaviėdójant, kłausinėjant *(sc.* spaviėdódamas, kłausinėdamas), kàd kaũkia (veřkia) anà. -+- Kám tù šùnį kukái? *Al., Ms. v.* kúkinti.

Kùkyti, -kiju, -kijau, *Vel. хлестать, бить; bić.* Añs sù botagù kùkija árklius, õ sù vãdžiomis neplezgẽna niẽka.

Kukiùkt *(interj. wyraża skok; об.* kiukiùkt *Al., Slt.),* ir nušóka. *v.* kiùkt.

Kūklė, -ės, f. *Puš. вытьё, вой; wycie.* Garsì viłkų̃ kūklė (kaukìmas).
Kùklinti *v.* kùkinti.
Kūklinti—eĩti iš-rẽšvo *Lnk.* +
Kūklỹs, -lẽ, *Al.* 1) *кто любитъ погонять при работѣ; napędzacz do roboty.* Kūklỹs *(Al.)* spáudžia añt dárba, várgin šeimýną, stójęs kaĩp plíėkte plíėk. 2) *скряга; skępiec.* Kàs kūklỹs, tàs skũpas.
Kūklùs, -lì, *скупой* (*BF.* 129) *v.* kūklỹs. +
Kukmołotiės (-łũtiės *Jš.*), -ojũs, -ojaus, *кутаться, одѣваться; ubierać się grubo.* Kàs daũg drabùžių añt savę̃s dẽdas, tàs kukmołójas *(об.* kuřmułũjas *Al.). v.* grùmuliũtiės *(Er.)*, gumuliũtiės.
Kuknià, kùknios *v.* kùknė. + Jaĩ kùknio betrũsiant, sãkė tàs kũdikis *Sch.* 197.
Kùknė *(u* kuknià *Ds., Kp.)*, -ės, f. *кухня; kuchnia.*
1. Kuknóti, -óju, -ójau, *говорить, кричать* ku ku; *mówić* ku ku ku. Ežỹs bė́gdamas kuknó — ku ku ku. Vìštą dẽdindamas gaidỹs kuknó.
2. Kuknóti *SN. v.* kukčióti. Veřk mergýtė pasikuknódama *KlD.* 211. +
Kūkolis, -lia, m. *куколь; kąkol.* Rugiũsė, pūrũsė áug kūkõlei (*об.* kūkãlei). *v.* kūkãlė, kunkùlis.
Kukolis *bóstwo domowe KL.* 97[b] *(ударенie на* o; *количество гласнаго* u *неизвѣстно).* +
Kùkorius *m.*, kùkorka *f.*, *поваръ, кухарка; kucharz, -ka.* + Bė́ga žiùrštą apsirìšęs kaĩp kùkoriui pũłas į̃ visùs kampùs *Sch.* 231.
Kùkorka *v.* kùkorius.
Kuksė́ti, -siù, -sė́jau, 1) *всхлипывать; łkać, jęk połykać płacząc.* Taĩp veřkia kũdikis, nèt kùksi dvãsią gáudydamas. Añs kuksė́te pasikuksė́damas veřkia graũdžei. + Kùksi (žàgsi) vaĩkas nũ veřksmo *Ant., Mar., Pil.* Širdìs kùksi ìš džiaũgsmo, báimės *Jur., Ke.* 2) *Vel. всхлипывать; kikać śpiewając.* Anà kuksė́te pasikuksė́dama dainũja. *v.* kukčióti.
Kuksė́ti (*y Jš.* kiukšė́ti), -siu, -sė́jau, *изсякать, высыхать; schnąć (o mozgu).* Kuksė́te iškuksė́ja (= iškiušė́ja I 595) smãgens ìš gałvõs — ìšsekė. *v.* dùndėti *(Š.)*.
Kūksóti, -saũ, -sójau, *Puš. торчать, еле видпѣться; stać na miejscu, być widzianym w niewyraźnej postaci.* Kàs teñ kũksa (mãtos neáiškei) ìš tóła? pař tołùmą neišmanaũ, ař žmogùs, ař gývolis, ař kùpstas. *v.* čiūksóti, riogsóti, šmėkšóti.
Kùkštara (*u* kùkštera, kùkšturas), -ros *(Al.)*, f. *горбъ* (I 487 *п. с.* gugà); *кукры, заплечье; сундукъ, коробья крамаря, коробейника, торгующаго щепетильнымъ товаромъ; ciężar wydatny na plecach, kram.* Inkabìnk iñ kùkštarą ùbaga. Ateĩn krõmininkas nèšdamas dìdelę kùkštarą añt pečių̃. + Músų hũsas kùkštaras *(плечи)* naktiẽs darbas (*sc.* darbãs, darbaĩs) nusłũgãvo *DI.* II 227. Anų̃ mãlo kùkštarą *(Pack auf dem Rücken)* nešiójant; į̃ kùkštarą *(Huckepack)* rèšti *Mit.* I 69.
Kùkštas, -to, m. *Ds. жердь съ пучкомъ соломы, вѣха* (síėnos ródomoji žymė̃; gáirė *Š.*). *v.* kùkštis. +
Kukšténti, -nù, -naũ, *Kal. пучить,*

вздувать, горбить; spędzać do gromady (o puchu, piórach). Kukšténti yrà iñ víėną kū̃kštą (*у А. Ю.* kukštą) — gùgą — suvarýti pūkùs, płùnksnas príėgaly, perỹnose. *v.* gukšténti, gùginti.

Kùkštera (kùkštira *Slt.*, *гдѣ* i *діал. изъ* e; *cp.* duktirẽli *изъ* dukterẽlė) *v.* kùkštara.-+-Tūmì, sakáu, pasiklióvęs prỹjėmiau añt kùkšteras... sunkýbę *WL.* 9. Į kùkšterą įkabìna skrynẽlę sù žolėmìs *VPK.* 4. Drabužėliùs... uždė́jo sáu añt kùkšteros *l. c.* 100. Įsikabìna ĩ kùkšterą sàva šikšnas skrynẽlę *WJ.* 6. Kniñgų... krūvą... surìša ĩ drobùlę, įdė́je ĩ kùkšterą vienám skardinkaktiui ir liẽpe nèšti *WP.* 168. Łašinių̃ páltį ĩ kùkšterą įkabìnęⁿs... àpnešė trìs kartùs apsùk sàva rugiùs *DB.* 130.

Kùkšterėti (*u* kiùkštelėti *Er.*), -riu, -rėjau, *слабо ударить.* Jõnas vìštai łazdà gałvõn kùkšterėjo *Lnk.* Kùkšterėk ir subirė̃s! *Ds. v.* kùkštinti, káukštelėti. -+-

Kùkštinti, -nu, -nau, 1) *сокрушать, разбивать; kruszyć, np, glinę gdzie był piec.* Kùkštink kõl iškùkštinsi vìsą mólį iñ trupus (?) griáudamas pẽčių. 2) *погонять, толкать; szturchać (napędzając do roboty).* Anà kùkština (skréidin) výrą sàva iñ dárbą.

Kùkštira *v.* kùkštera.

Kùkštis, -ščia, m. *Al. (Slt.) стогъ (круглая куча) сѣна или соломы; kopica.* Łankõ sugrė́bė šiẽną iř sudė́ja iñ kùkštį. *v.* kiáugė, kupa.

Kùkšturas *Š. v.* kùkštara.-+-Viñgras eĩn sù kùkšturu — kàd jaũ łabaĩ dìdelis krõms. Į̃ kùkšturą kriáun.

Kukštū̃tiės, -ūjůs, -avaũs, *Al. (Ms., Slt.) собираться, приготовляться; urządzać się.* Palikáu besikukštū̃janči̇u *(Al.)* — besitaĩsanči̇u vežìmą.

